விளம்பரம்.

இந்த க்ரந்தமும், மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்களும் வேண்டுமவர்கள்,

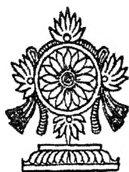
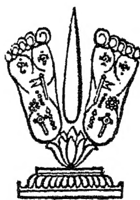
(௧) திருவல்லிக்கேணி-பேயாழ்வார்ஸந்நிதிவீதி-கப-வது கதவிலக்கமுள்ள மாளிகையில், (போஸ்ட் மாஸ்டர்ஜனரல்ஸ் ஆபீஸ் க்ளார்க்) **அரசாணிபாலை - கந்தாடை - கிருஷ்ணமாசாரியரிடத்திலும்;**

(௨) திருவல்லிக்கேணி - வீரராகவமுதலிவீதி - 52 - வது கதவிலக்கமுள்ள மாளிகையில், (மக்டோவல் அண்ட் கம்பினி) **சேஞ்சி - இல்வீடு - அரங்கசாமிமுதலியாரிடத்திலும்;**

(௩) சென்னையில் - சவரன்விற்கும் சராப்புக்கடைக்கு மேலண்டை **சே-இ - அரங்கசாமிமுதலியார் அண்ட் கம்பினியாருடைய புத்தகஷாப்பிலும்** வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமந்த்ரார்த்தம்.

தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

மணவாளமாமுனிக ளருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையின்

ஒட்டுத் தனியன்.

లోకగురుం గురుభిస్సహపూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్ ।
శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయానగురుం చ భజేహమ్ ॥ ౧ ॥

லோககுரும்குருபிஸ்ஸஹபூர்வை: கூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்-
ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேசௌ தீப்ரசயாநகுருஞ்சபஜேஹம். ௧.

ஈயுண்ணிபத்மநாப ரருளிச்செய்த பிள்ளைலோகாசாரியர் விஷயமான

தனியன்.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।
సంసారభోగిసన్దష్ట జీవజీవాతవే నమః ॥ ౨ ॥

லோகாசார்யாயகுரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவேநம:. ௨.

முற்சொன்ன குருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான

தனியன்.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।
సమస్తాత్మగుణావాసం వన్దే కూరకులోత్తమమ్ ॥ 3 ॥

லோகாசார்யக்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்-
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தேகூரகுலோத்தமம். ௩.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான

தனியன்.

నమః శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే ।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్యకైంకర్యశాలినే ॥ ౪ ॥

நமஸ்ஸ்ரீஸைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே-
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்ய கைங்கர்யஸாலிநே. ௪.

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான
கோட்டூரழகியமணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

లోకాచార్యపదాంభోజ రాజహంసాయితాన్తరమ్ ।
జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వన్దేసౌమ్యవరంగురుమ్॥ ౫ ॥

லோகாசார்யபதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம்-
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம் வந்தேஸௌம்யவரம்குரும். ரு.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

శ్రీజిహ్వావదధీశదాసమమల మశేషశాస్త్రవిదమ్ ।
సున్దరవరగురుకరుణా కన్దళితజ్ఞానమన్దిరంకలయే॥ ౬ ॥

ஸ்ரீஜிஹ்வாவததீஸதாஸமமல மஸேஷஸாஸ்த்ரவிதம்-
ஸுந்தரவரகுருகருணா கந்தளிதஜ்ஞாநமந்திரம்கலயே. சு.

சாற்றும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

(ஜீயரருளிச்செய்தவை.)

(வாழி)ன் கூரகுலோத்தமதாதர்
கோதிலுலகாரியழ்வார் செழுங்குரவைமணவாளர்
தீதில்திருமலைதிருநாவீறுடையபிரான்தாதருடன்
ஓதரியபுகழ்த்தாமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே. (௧)

போதமணவாளயன் வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழியுமும்பையென்னு மாநகரம் - வாழி
வளஞ்சூழ்ந்தபேரின்ப மல்குமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழ்ந்திருக்கு மிருப்பு. (௨)

ஓதுமும்பை யுலகாசிரியனருள்
ஏதுமறவாதவெம் பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர் மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர். (௩)

பிள்ளைலோகாசார்யர்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஶ்ரீ

ஶ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஶுத்தஸத்வம்

எம்பாவய்யங்கார் அருளிச்செய்த

அரும்பதவிளக்கம்.

ஶுத்தஸத்வம் - தோட்டாசார்யர்ஸ்வாமிவிஷயமான
ஶ்லோகங்கள்.

శుద్ధసత్వమహాచార్య గురవేవిదధేనమః ।
యత్పదాంభోరుహద్వన్ద్వ స్మృతిర్మేసర్వదాయినీ ॥
శుద్ధసత్వమహాచార్యాన్ ధ్యాత్వాతత్కరుణాబలాత్ ।
మన్త్రార్థోదాహృతశ్లోక గాథాదీనాంవిశేషతః ॥
సంప్రదాయార్థబోధాయ చేతనోజ్జీవనేచ్ఛయా ।
పూర్వాచార్యైర్విరచిత వ్యాఖ్యానానియథాక్రమమ్ ॥
విలోక్యతత్తద్వ్యాఖ్యాన పఙ్క్తిరేవాత్రలిఖ్యతే ।
తస్మాత్సద్భిరయంగ్రన్థ స్సాదరంసముదీక్ష్యతామ్ ॥

ஶுத்தஸத்வமஹாசார்ய குரவேவிததேநம:-
யத்பதாம்போருஹத்வந்த்வ ஸ்ம்ருதிர்மேஸர்வதாயிநீ.
ஶுத்தஸத்வமஹாசார்யாந் த்யாத்வாதத்கருணாபலாத்-
மந்த்ரார்த்தோதாஹ்ருதஶ்லோக காதாதீநாம்விஶேஷத:.
ஸம்ப்ரதாயார்த்தபோதாய சேதநோஜ்ஜீவநேச்சயா-
பூர்வாசார்யைர்விரசித வ்யாக்யாநாநியதாக்ரமம்.
விலோக்யதத்தத்வ்யாக்யாந பங்க்திரேவாத்ரலிக்யதே-
தஸ்மாத்ஸத்பிரயம்க்ரந்தஸ் ஸாதரம்ஸமுதீக்ஷ்யதாம்.

" పునశ్చాహీశ్వరశ్రీమాన్ మన్నియోగాన్మహీతలే । జనిష్యతిశ్రీనగర్యాం యతీన్ద్రప్రవణాత్మనా, హరిస్త్రాతుంలోకాన్ స్వయమవతతారస్వకృపయా పునఃపుంసఃపూర్వాన్ శత రిపుముఖానప్యజనయత్ । అతృప్త్యైతావత్యాప్యభిమతమవాతీతరదయం సనశ్రేయోభూయోరుచిరవరయోగీవితరతు ॥ శ్రీమద్రఙ్గేవసతివిజయీ విశ్వసంరక్షణార్థం భూత్వాభూయోవరవరముని ర్భోగినాంసార్వభౌమః" "புந:ஶ்சாஹீஶ்வரஶ்ரீமாந் மந்நியோகாந்மஹீதலே- ஜநிஷ்யதிஶ்ரீநகர்யாம் யதீந்த்ரப்ரவணாத்மநா, ஹரிஸ்த்ராதும்லோகாந் ஸ்வயமவததாரஸ்வக்ருபயா புந:பும்ஸ:பூர்வாந் ஶடரிபுமுகாநப்யஜநயத்- அத்ருப்த்யை தாவத்யாப் யபிமத மவாதீதரதயம் ஸநஶ்ரேயோபூயோ ருசிரவரயோகீ விதரது - ஶ்ரீமத்ரங்கேவஸதிவிஜயீ விஶ்வஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பூத்வாபூயோ வரவரமுநிர் போகிநாம் ஸார்வபௌம:" (க) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமந்த்ரார்த்தம் - அவதாரிகை.

ஸ்ரிய:பதியாய்

ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு லோகஸம்ரக்ஷணத்திலுண்டான மஹா அத்ருப்தி தீர்ந்து த்ருப்திபெறுகைக்காக அவதரிப்பித்தருளத் திருவவதரித்தவராய், திருவனந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிஶேஷமான அழகியமணவாளமாமுனிகள், ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக, ஸர்வேஶ்வரன் ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரா ப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸர்வருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரம க்ருபையாலே செய்தருளின முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களை அத்யந்த மந்தமதிகளும் அநாயாஸேந அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, “ పదచ్ఛేదఃపదార్థోక్తి ర్విగ్రహోవాక్యయోజనా । ఆక్షేపస్యసమాధానం వ్యాఖ్యానంపఞ్చలక్షణమ్ ” “பதச்சேத:பதார்த்தோக்திர் விக்ரஹோவாக்யயோஜநா - ஆக்ஷேபஸ்யஸமாதாநம் வ்யாக்யாநம்பஞ்சலக்ஷணம்” (௨) என்கிறபடியே - பஞ்சலக்ஷண லக்ஷிதமான வ்யாக்யாநம் செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முமுக்ஷுப்படிக்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரண க்ரமத்தை உபோத்காத ஸங்கதியாக முந்துற இச்சூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்றுதொடங்கி. “ చిన్తాంప్రకృతసిద్ధ్యర్థా ముపోద్ఘాతం తథావిదుః. ప్రకృతసిద్ధ్యనుకూలచిన్తా కాలావచ్ఛిన్నప్రకృతకార్య ఘటకత్వ ముపోద్ఘాతః ” “ சிந்தாம் ப்ரக்ருதஸித்த்யர்த்தா முபோத்காதம் ததாவிது:. ப்ரக்ருதஸித்த்யநுகூலசிந்தா காலாவச்சிந்ந ப்ரக்ருதகார்ய கடகத்வ முபோத்காத: ” (௩) என்றார்களிறே.

இதுதன்னிலும், “ మఙ్గళాదీని మఙ్గళమధ్యాని మఙ్గళాన్తాని ” “ மங்களாதீநி மங்களமத்யாநி மங்களாந்தாநி ” (௪) என்கிறபடியே - க்ரந்தாதியில் மங்களாசரணம் ஆவஶ்யகமாகையாலே மங்களஞ் செய்தருளுகிறார் (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்று. “ అథశబ్దానుశాసనమ్ ” ఇతి మహాభాష్యాదౌ. “ అకారోవిష్ణోఃప్రథమంనామోచ్యతే” ఇతి శ్రుతిశ్చ. “ అఇతిభగవతో నారాయణస్య ప్రథమాభిధానమభిదధతా మహాభాష్యకారేణ కింనామమఙ్గళంనకృతమ్ ” “ அதஶப்தாநுஶாஸநம் ” (௫) இதி மஹாபாஷ்யாதௌ. “ அகாரோவிஷ்ணோ: ப்ரதமம்நாமோச்யதே ” (௬) இதி ஶ்ருதிஶ்ச. “ அஇதிபகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநமபிதததா மஹாபாஷ்யகாரேண கிம்நாம மங்களம் நக்ருதம் ” (௭) என்று ஶாப்திகர் சொன்னாப்போலே, “శ్రీరితిప్రథమంనామలక్ష్మ్యాః” “ஸ்ரீரிதிப்ரதமம் நாமலக்ஷ்ம்யா:” (௮) என்று லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரதமாபிதாநத்தைச் சொன்னபோதே யெல்லா மங்களங்களும் செய்தருளினாராய்த்து. “ దేవతావాచకాశ్శబ్దా యేచభద్రాదివాచకాః। తేసర్వేనైవనిన్ద్యాస్స్యుర్లిపితోగణతోఽపివా” “தேவதாவாசகாஶ்ஶப்தா யேசபத்ராதிவாசகா: - தே

ஸர்வேஷைவநித்யாஸ்யுர் விபிதோகணதோபிவா" (௯) என்றுஞ்சொன்னார்களிறே. "శ్రయన్తీం వైష్ణవంభావంసా శ్రీరితినిగద్యతే" "ஶ்ரயந்தீவைஷ்ணவம்பாவம் ஸா ஸ்ரீரிதிநிகத்யதே" (௧0) என்று- பகவானுடைய ஸ்வபாவத்தை ஆஶ்ரயியா நிற்கிறவிவள் ஸ்ரீயென்று சொல்லப்படாநின்ரு ளென்றும்; "శ్రయన్తీం శ్రీయమాణాఞ్చ శృణాతీంశృణ్వతీమపి" "ஶ்ரயந்தீம்ஶ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருணாதீம் ஶ்ருண்வதீமபி" (௧௧) என்று - ஆஶ்ரயியாநின்ருள், ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்ருள், ஆஶ்ரிதர்க்கு நன்மைகளை யுண்டாக்காநின்ருள், ஆஶ்ரிதர் வார்த்தைகளைக் கேளாநின்ருள் என்றும்; "శృణాతినిఖిలాన్ దోషాన్ శృణాతిచగుణైర్జగత్ । శ్రీయతేచాఖిలైర్నిత్యం శ్రయతేచపరంపదమ్" "ஶ்ருணாதிநிகிலாந்தோஷாந் ஶ்ருணாதிசகுணைர்ஜகத்-ஸ்ரீயதேசாகிலைர்நித்யம் ஶ்ரயதேசபரம்பதம்" (௧௨) என்று-நிகிலதோஷங்களை ஹிம்ஸியாநின்ருள், ஜகத்தை குணங்களாலே விஸ்த்ருதமாக்காநின்ருள், எல்லாராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்ருள், பரமப்ராப்யமாக ஶ்ருதியிலே கேட்கப்படாநின்ருள் என்னும் இத்யாதி ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, "లక్ష్మీః పద్మాలయా" "லக்ஷ்மீः பத்மாலயா" (௧௩) என்னும் இத்யாத்யபிதாநங்களிலும் இது ப்ரதமாபிதாநமாய்த்து.

"వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிः-ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௧௪) என்று வைகுண்டமென்று திருநாமமான பரலோகத்திலே ஸ்ரீயோடேகூட ஜகத்பதியாய், ஒருவர்நெஞ்சுக்கும் நினைக்கவரியனாய், ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனானவன், பக்தரான பாகவதரோடேகூடி யெழுந்தருளியிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற சைவபுராண வசநார்த்தத்தை யுட்கொண்டு அவதாரிகாவதரணம் என்று பிள்ளைலோகஞ்ஜீய ரரும்பதத்திலு மருளிச்செய்தார். "பக்தாः - குணநிஷ்டாः, பாகவதாः-வ்ருத்திநிஷ்டாः" என்றுமருளிச்செய்வர்கள். அவதாரிகாநாம-பூர்வோத்தர க்ரந்தயோரஸாங்கத்ய நிராஸ பூர்வகஸங்கதி ப்ரதர்ஶக க்ரந்தவிஶேஷः.

(ஶ்ரியःபதியாயித்யாதி) விஶேஷணசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இவ்விஶேஷணத்தை முந்துற வருளிச்செய்தது, ஸ்வரூபநிரூபகையா யிருக்கையாலே. நிரூபகமாவது-வஸ்துவை வஸ்த்வந்தரத்திற்காட்டில் வ்யாவர்த்திப்பிக்குமது. "ఆకారిణస్తువిజ్ఞాన మాకారజ్ఞానపూర్వకమ్ । తదాకారంశ్రియంజ్ఞాత్వాజ్ఞాతవ్యో భగవాన్ హరిః" "ஆகாரிணஸ்துவிஜ்ஞாந மாகாரஜ்ஞாநபூர்வகம் - ததாகாரம்ஶ்ரியம்ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யோபகவாந்ஹரிः" (௧௫) என்று அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானு ரருளிச்செய்தாரிறே. "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతాన స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణ జ్ఞానానన్దైకస్వరూపః" "ஶ்ரியःபதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபः" (௧௬) என்றும், "జ్ఞాతుర్జ్ఞానంనిరూపకమ్" "ஜ்ஞாதுர்ஜ்ஞாநம்நிரூபகம்" (௧௭) என்றும் - ஸ்வரூப நிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்குமுன்னே ஶ்ரியः பதித்வத்தைச் சொல்லும்படி அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாந நிரூபகை

யா யிருக்கும்படியை யதீந்த்ர ரருளிச்செய்தா ராகையாலே, யதீந்த்ரப்ரவணரான விவரும் அப்படியே யருளிச்செய்கிறார். "యతీన్ద్రప్రవణాత్మనా" "யதீந்த்ர ப்ரவணாத்மனா" (கஅ) என்னக்கடவதிறே.

ஸ்ரீயஃபதியாகையாவது-"ఇతిసకలవిభూత్యవాప్తిహేతుః" "இதிஸகலவிபூத்யவாப்திஹேதுஃ" (கக) என்றும் "వేదాన్తాస్తత్వచిన్తాం మురభిదురసియత్పాదచిహ్నైస్తరన్తి" "வேதாந்தாஸ்தத்வசிந்தாம் முரபிதுரஸியத் பாதசிஹ்னைஸ்தரந்தி" (உ0) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வமங்களாவஹையாய் ஸர்வோத்கர்ஷாவஹையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாயிருக்கை.

(ஸ்ரீயஃபதி) என்கிறவிடத்தில், ஸ்ரீயஃ என்றும் பதிஃ என்றும் பதத்வயமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அலுக்ஸமாஸமாய், ஸமஸ்த பதமென்று ஸம்ப்ரதாயம். ஸ்ரீஶப்தம் உபலக்ஷணமாய், "వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రీసహాయోజనార్దనః। ఉభాభ్యాంభూమినీళాభ్యాం సేవితఃపరమేశ్వరః" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜநார்த்தநஃ - உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸேவிதஃபரமேஶ்வரஃ"(உக) என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலும், "திருமகள் மண்மக ளாயர்மடமகளென்றிவர்மூவர்" § என்று ஆழ்வாரும், "శ్రీవల్లభ! ఏవం భూత భూమి నీళానాయక!" "ஸ்ரீவல்லப!ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக!" (உஉ) என்று எம்பெருமானாருமருளிச்செய்தபடியே ஸ்ரீபூமி நீளாபதியாயிருக்கை யென்றபடி. "శ్రీభూనీళాపతిర్యోసా వీశ్వరస్సఉదాహృతః। తస్మాత్సర్వేశ్వరత్వంతు వాసుదేవేప్రతిష్ఠితమ్" "ஸ்ரீபூநீளாபதிர்யோஸா வீஶ்வரஸ்ஸ உதாஹ்ருதஃ - தஸ்மாத் ஸர்வேஶ்வரத்வந்து வாஸுதேவே ப்ரதிஷ்டிதம்" (உங) என்று பாத்மோத்தரத்திலும் சொல்லிற்றிறே.

அத்ரேயம் அபியுக்தோக்திஃ—தயாஶதகே, "సమస్తజననీంవన్దే చైతన్యస్తన్యదాయినీమ్। శ్రేయసీంశ్రీనివాసస్య కరుణామివరూపిణీమ్॥ వన్దేవృషగిరీశస్య మహిషీంవిశ్వధారిణీమ్। తత్కృపాప్రతిఘాతానాం క్షమయావారణంయయా॥ నిశామయతుమాంనీళా యద్భోగపటలైర్ధ్రువమ్। భావితంశ్రీనివాసస్య భక్తదోషేష్వదర్శనమ్" "ஸமஸ்தஜநநீம்வந்தே சைதந்யஸ்தந்யதாயிநீம் - ஶ்ரேயஸீம்ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய கருணாமிவரூபிணீம் - வந்தேவ்ருஷகிரீஶஸ்ய மஹிஷீம்விஶ்வதாரிணீம் - தத்க்ருபாப்ரதிகாதாநாம் க்ஷமயாவாரணம்யயா - நிஶாமயதுமாம்நீளா யத்போகபடலைர்த்ருவம் - பாவிதம் ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய பக்ததோஷேஷ்வதர்ஶநம்" (உச) என்று - சேதநனை யபராதம் ஶிக்ஷிக்க உத்யுக்தனாயிருக்கிறவனை ஶிக்ஷையில்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார், ஶிக்ஷோத்யோகமே வாராதபடி க்ஷமிப்பிக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார், ஶிக்ஷோத்யோக ஹேதுக்களான அபராதங்களைக் காணாதபடி பண்ணும் ஸ்ரீநீளாதேவியாரென்றதாய்த்து. "యాభిస్త్వంస్తనబాహుదృష్టిభిరివస్వాభిఃప్రియంశ్లాఘసే" "யாபிஸ்த்வம்ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபிரிவ ஸ்வாபிஃப்ரியம் ஶ்லாகஸே" (உரு) என்கிறபடியே அவயவியான பெரியபிராட்டியாரைச் சொன்னபோதே அவயவபூதரானவர்களைச் சொல்லுகை அர்த்தாத்ஸித்தம்.

---

§ திருவாய்மொழி - க-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, [illegible] பாட்டு.

ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாகையாவது - ஸ்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேஶவிஶேஷத்தையும் நகரவிஶேஷத்தையும் இருப்பிடமாகவுடையனாயிருக்கை. இவ்விடத்தில், ஸ்ரீஶப்தத்தாலே-போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களைச் சொல்லுகிறது.—ஸ்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த மேன்மையாவது-"శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వమశ్నుతే" "ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வ மஶ்நுதே" (உசு). ஶ்ரத்தை என்று-லக்ஷ்மி; "శ్రద్ధాలక్ష్మీస్సరస్వతీ" "ஶ்ரத்தா லக்ஷ்மீஸ் ஸரஸ்வதீ" (உஎ) இதி புராணவசநாத். ஶ்ரத்தையாலே தேவனாய், ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி லீலாவிநோதரஸிகனாய், நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநத்வம் ஸ்வாபாவிகமாய் அநவதிகாதிஶயமாய் விளங்காநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் அப்படிப்பட்ட தேவத்வத்தை யடையாநின்றா னென்றும், "అపాఙ్గా భూయాంసో యదుపరిపరం బ్రహ్మతదభూత్" "அபாங்கா பூயாம்ஸோ யது பரிபரம் ப்ரம்ஹததபூத்" (உஅ) என்றும் சொல்லப்பட்ட மஹத்வம் : அதுக்குத்தகுதியான தேஶநகரவிஶேஷமாவது- "వైకుణ్ఠంనామదేవస్యలోకశ్రేష్ఠం సనాతనమ్" "வைகுண்டம்நாமதேவஸ்ய லோகஶ்ரேஷ்ட்டம் ஸநாதநம்" (உகூ) என்றும், "తన్మధ్యేనగరందివ్యంవైకుణ్ఠంనామనామతః । తత్రాస్తేభగవాన్ దేవో వాసుదేవస్సనాతనః" "தந்மத்யேநகரம்திவ்யம் வைகுண்டம் நாமநாமத:- தத்ராஸ்தே பகவாந்தேவோ வாஸுதேவஸ்ஸநாதந:" (௩0) என்றும் பராஶரஸம்ஹிதையில் சொல்லிற்றிறே. ஸ்ரீபாகவதே, "నవర్తతేయత్రరజస్తమస్తయోస్సత్వఞ్చమిశ్రంనతుకాలవిక్రమః।నయత్రమాయాకిముతాపరేహరేరనువ్రతాస్తత్రసురాసురార్చితాః" "நவர்த்ததேயத்ர ரஜஸ்தமஸ்தயோஸ் ஸத்வஞ்சமிஶ்ரம் நதுகாலவிக்ரம:- நயத்ரமாயா கிமுதாபரேஹரேரநுவ்ரதாஸ்தத்ர ஸுராஸுரார்ச்சிதா:" (௩க). அஸ்யார்த்த:—ஸுரா ஸுரார்ச்சிதா:, ஹரேரநுவ்ரதா:—பார்ஷதா:;-அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதய:, யத்ர, தத்ர-வைகுண்டே, ரஜஸ்தமஸ்தயோர் மிஶ்ரம்ஸத்வஞ்ச காலவிக்ரமஶ்ச யத்ரமாயாச ந, அபரே-இதரே;-வ்யாதய:, நஸந்தீதிகிமுத ? என்றிறே சுகர் கொண்டாட்டம்.

நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாகையாவது-அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும் * ஸதாபஶ்யந்திப்படியே அநுபாவ்யனாயிருக்கை. "ఏవంవైకుణ్ఠనాథోసౌరాజతేపరమేపదే। సేవ్యమానస్సదానిత్యైర్ముక్తైర్భోగపరాయణైః" "ஏவம்வைகுண்டநாதோஸௌ ராஜதேபரமேபதே - ஸேவ்யமாநஸ்ஸதா நித்யைர்முக்தைர்ப்போகபராயணை:" (௩உ) என்று ஸ்ரீபராஶரஸம்ஹிதையில் சொல்லிற்றிறே.

நித்யராவார்-"అనన్త విహగేశాన విష్వక్సేనాదయోమరాః" "அநந்தவிஹகேஶாந விஷ்வக்ஸேநாதயோமரா:" (௩௩) இதி பகவச்சாஸ்த்ரே. "నిత్యత్వంనామ-నిత్యతయాశాస్త్రావగతస్య వస్తునఃపరమపురుషస్య నిత్యేష్టత్వాత్తథాత్వమస్తీతిశాస్త్రేణావగమ్యతే" "நித்யத்வம்நாம - நித்யதயாஶாஸ்த்ராவகதஸ்ய வஸ்துந: பரமபுருஷஸ்ய நித்யேஷ்டத்வாத் ததாத்வமஸ்தீதி ஶாஸ்த்ரேணாவகம்யதே."

“ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా నిత్యం ప్రియా స్తవ తు కేచన తే హి నిత్యాః । నిత్యం త్వదేకపరతన్త్ర నిజస్వరూపా భావత్కమఙ్గళగుణా హి నిదర్శనం నః” “இச்சாத ஏவ தவ விஶ்வபதார்த்த ஸத்தா நித்யம்ப்ரியாஸ்தவ து கேசந தே ஹி நித்யா:- நித்யம் த்வதேகபரதந்த்ர நிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்கள குணா ஹி நிதர்ஶநம் ந:” (கூ.ச) என்று கூரத்தாழ்வான்.

முக்தனாவான்- “ఉపాయపరిగ్రహానన్తరం నిత్యనైమిత్తిక భగవదాజ్ఞాకైఙ్కర్యరూపాణి స్వయంప్రయోజనతయా కుర్వన్ భగవద్భాగవతాపచారాంశ్చ వర్జయన్ దేహావసానకాలే సుకృతదుష్కృతే మిత్రామిత్రయోర్నిక్షిపన్ ‘వాఙ్మనసి’ ఇత్యాదిప్రకారేణ హార్దే పరమాత్మని విశ్రమ్య ముక్తిద్వారభూత సుషుమ్నాఖ్య నాడ్యాం ప్రవిశ్య బ్రహ్మరన్ధ్రాన్నిష్క్రమ్య హార్దేనసాకం సూర్యకిరణద్వారాఽగ్నిలోకం గత్వా దినపూర్వపక్షోత్తరాయణ సంవత్సరాభిమాని దేవతాభిర్వాయునా చ పథి సత్కృత స్సూర్యమణ్డలం భిత్త్వా రథచక్ర రన్ధ్రద్వారా సూర్యలోకం గత్వా అనన్తరం చన్ద్రవిద్యుద్వరుణేన్ద్ర ప్రజాపతిభి ర్మార్గదర్శిభి రాతివాహికగణై స్సోపచారం తత్తల్లోకానతీత్య ప్రకృతివైకుణ్ఠసీమా పరిచ్ఛేదికాం విరజాం తీర్త్వా సూక్ష్మశరీరం విహాయ అమానవకరస్పర్శా దప్రాకృతదివ్యవిగ్రహయుక్త శ్చతుర్భుజో బ్రహ్మాలఙ్కారేణాలఙ్కృతః ఇన్ద్రప్రజాపతి సంజ్ఞిక నగరద్వారపాలాభ్యనుజ్ఞయా శ్రీవైకుణ్ఠాఖ్యదివ్యనగరం ప్రవిశ్య పతాకాలఙ్కృత దీర్ఘప్రాకార సహిత గోపురమతీత్య ఐరమ్మదాఖ్యామృత సరస్సోమసవనాఖ్యాశ్వత్థౌ చ దృష్ట్వా, ‘శతం మాలాహస్తాః’ ఇత్యాద్యుక్త పఞ్చశతదివ్యాప్సరోగణైః పరిచారితో బ్రహ్మగన్ధాదిభి రలఙ్కృత స్తత్రత్యానన్త గరుడవిష్వక్సేనాదీన్ ప్రణమ్య తైర్బహుమతో మహామణిమణ్టప మాసాద్య పర్యఙ్క సమీపే స్వాచార్యాన్ ప్రణమ్య పర్యఙ్క సమీపం గత్వా తతో ధర్మాదిపీఠే ఉపరికమలే అనన్తే విమలాదిభి శ్చామరహస్తాభి స్సేవ్యమానం శ్రీభూనీళా సేవితం శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధోపేతం జాజ్వల్యమాన కిరీటమకుట చూడావతంస మకరకుణ్డల గ్రైవేయక హార కేయూర కటక శ్రీవత్స కౌస్తుభ ముక్తా దామోదరబన్ధన పీతామ్బర కాఞ్చీగుణ నూపురాద్యపరిమిత దివ్యభూషణభూషితమ్ అపరిమితోదార గుణసాగరం భగవన్తం దృష్ట్వా పాదేన పర్యఙ్క మారుహ్య తేన స్వాఙ్కే స్థాపితః కోఽసీతి పృష్టః బ్రహ్మప్రకారోఽస్మీత్యుక్త్వా తేన కటాక్షిత స్తదనుభవజనిత హర్షప్రకర్షాత్ సర్వకాల సర్వావస్థోచిత సర్వకైఙ్కర్య రతిరావిర్భవ ద్గుణాష్టకః ఉత్తరావధిరహితః బ్రహ్మానుభవవాన్ యః స ముక్త ఇత్యుచ్యతే” “உபாயபரிக்ரஹாநந்தரம் நித்யநைமித்திக பகவதாஜ்ஞா கைங்கர்யரூபாணி ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயா குர்வந் பகவத் பாகவதாபசாராம்ஶ்ச வர்ஜயந் தேஹாவஸாநகாலே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே மித்ராமித்ரயோர்நிக்ஷிபந் ‘வாங்மநஸி’ இத்யாதி ப்ரகாரேண ஹார்த்தே பரமாத்மநி விஶ்ரம்ய முக்தித்வாரபூத ஸுஷும்நாக்யநாட்யாம் ப்ரவிஶ்ய ப்ரம்ஹரந்த்ராந்நிஷ்க்ரம்ய ஹார்த்தேநஸாகம் ஸூர்யகிரணத்வாரா அக்நிலோகம் கத்வா திநபூர்வபக்ஷோத்தராயண ஸம்வத்ஸராபிமாநிதேவதாபிர்வாயுநாச பதிஸத்க்ருதஸ்ஸூர்யமண்டலம்பித்வா ரதசக்ர ரந்த்ரத்வாரா ஸூர்யலோகம் கத்வா அநந்தரம் சந்த்ரவித்யுத் வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிபிர் மார்க்கதர்ஶிபி ராதிவாஹிககணைஸ் ஸோபசாரம் தத்தல்லோகாநதீத்ய ப்ரக்ருதி வைகுண்டஸீமா பரிச்சேதிகாம் விரஜாம் தீர்த்வா ஸூக்ஷ்ம ஶரீரம் விஹாய அமாநவகரஸ்பர்ஶா தப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹயுக்த ஶ்சதுர்ப்புஜோ ப்ரம்ஹாலங்காரேணாலங்க்ருத: இந்த்ரப்ர

ஜாபதி ஸம்ஜ்ஞக நகர த்வாரபாலாப்யநுஜ்ஞயா ஶ்ரீவைகுண்டாக்ய திவ்யநக ரம் ப்ரவிஶ்ய பதாகாலங்க்ருத தீர்க்க ப்ராகாரஸஹித கோபுரமதீத்ய ஐரம்ம தாக்யாம்ருதஸரஸ் ஸோமஸவநாக்யாஶ்வத்தஞ்ச த்ருஷ்ட்வா, 'ஶதம்மாலா ஹஸ்தா:' இத்யாத்யுக்த பஞ்சஶததிவ்யாப்ஸரோகணை: பரிசாரிதோ ப்ரம்ஹ கந்தாதிபிரலங்க்ருதஸ் தத்ரத்யாநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதீந் ப்ரணம்ய தைர் பஹுமதோ மஹாமணிமண்டபமாஸாத்ய பர்யங்கஸமீபே ஸ்வாசார்யாந் ப்ரணம்ய பர்யங்கஸமீபம் கத்வா ததோதர்மாதிபீடே உபரிகமலே அநந்தே விமலாதிபிஶ் சாமரஹஸ்தாபிஸ் ஸேவ்யமாநம் ஶ்ரீபூநீளா ஸேவிதம் ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதோபேதம் ஜாஜ்வல்யமாந கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஶ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதர பந்த பீதாம்பர காஞ்சீகுண நூபுராத்யபரிமித திவ்யபூஷண பூஷிதம் அபரிமிதோதார குணஸாகரம் பகவந்தம் த்ருஷ்ட்வா பாதேந பர்யங்கமாருஹ்ய தேந ஸ்வாங்கேஸ்த்தாபித: கோஸீதிப்ருஷ்ட: ப்ரம்ஹப்ரகாரோஸ்மீத்யுக்த்வா தேநகடாக்ஷிதஸ்ததநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷாத் ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வகைங்கர்ய ரதி ராவிர்ப்பவத் குணுஷ்டக: உத்தராவதிரஹித: ப்ரம்ஹாநுபவவாந் யஸ்ஸமுக்த இத்யுச்யதே" (௩௫) இதி யதீந்த்ரமததீபிகாயாம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவன்.

நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுகையாவது - ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயாநந்த யுக்தனுயிருக்கை. "నిరస్తః-అల్పీకృతః, అతిశయః-ఇతరాతిశయః,యేన స(ః) నిరతిశయః,సచాసౌ ఆనన్దశ్చ నిరతిశయానన్దః తేనయుక్తః-నిరతిశయానన్దయుక్తః" "நிரஸ்த:-அல்பீக்ருத:,அதிஶய:-இதராதிஶய:, யேநஸ(:)நிரதிஶய:, ஸசாஸௌ ஆநந்தஶ்ச நிரதிஶயாநந்த: தேநயுக்த: - நிரதிஶயாநந்த யுக்த:" என்று ஸமாஸமாகக்கடவது.

தைத்திரீயோபநிஷதி, "సైషానన్దస్య మీమాగ్ంసా భవతి-" వక్ష్యమాణానన్ద విచారోభవతీత్యర్థః. "యువాస్యాత్సాధుయువాధ్యాయకః । ఆశిష్ఠోదృఢిష్ఠోబలిష్ఠః । తస్యేయం పృథివీసర్వావిత్తస్యపూర్ణాస్యాత్ । సఏకోమానుష ఆనన్దః।శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య." యువా-పఞ్చవింశతివార్షికః,సాధుయువాధ్యాయకః:—సాధు-యథావిధి,సమ్యక్సంప్రదాయసిద్ధతయా స్వరవర్ణాద్యరహితంవా; యువశబ్దేన-ప్రత్యగ్రత్వమ్వివక్షితమ్. అవిస్మరణాన్నిత్యనవంయథా భవతి § తథాధ్యయనవానిత్యర్థః. యద్వా, స్వసమవయస్కానాం సర్వేషామధ్యాయకః - అధ్యాపకః, తదధికజ్ఞానవానిత్యర్థః. ఆశిష్ఠః - ఆశుతరక్రియావాన్. యద్వా, అశనక్షమః - అరోగఇత్యర్థః. యద్వా, ఆశీర్వాదవిషయభూతః - సర్వానురఞ్జక ఇత్యర్థః; 'సర్వాన్ దేవాన్' ఇతివత్. దృఢిష్ఠః - దృఢతరసత్త్వః; వ్యవస్థిత స్వభావఇత్యర్థః. బలిష్ఠః - మనోబలవాన్. శరీరమానససర్వవిధబలవాన్. విత్తస్యపూర్ణా-విత్తేన పూర్ణా, ఏవంగుణసముదాయ విభూతిపౌష్కల్యాఖ్యోక్త్వా, 'సఏకో మానుష ఆనన్దః' ఇతిశ్రుత్యా తస్యైవానన్దత్వముక్తమ్. అనుకూలత్వంహి ఆనన్దత్వమ్. శ్రోత్రియః-బ్రహ్మనిష్ఠః. అకామహతః - నిరస్తసాంసారికభోగః. అతోముక్త ఉచ్యత

§ "తథాధ్యయవాన్" "ததாத்யாயவாந்" என்றும்பாடம்.

ఇత్యుక్తమ్. ఏవఞ్చయువత్వ దృఢగాత్రత్వ సౌన్దర్య జ్ఞాన బలైశ్వర్యాదయ స్సంభూయ యత్రభవ
న్తి; సఏకోమానుష ఆనన్దః. సఆనన్దః అకామహతస్య శ్రోత్రియస్య ముక్తస్యాప్యస్తి; ముక్తస్య
సర్వానన్దానుభవ శాలితయా తత్రమానుషానన్దస్యాన్తర్గతత్వాదితిభావః. "తేయేశతం మానుషఆ
నన్దాః । సఏకోమనుష్య గన్ధర్వాణామానన్దః । శ్రోత్రియస్య చాకామహతస్య । తేయేశతం మ
నుష్య గన్ధర్వాణామానన్దాః । సఏకోదేవగన్ధర్వాణామానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య ।
తేయేశతం దేవగన్ధర్వాణామానన్దాః। సఏకఃపితౄణాంచిరలోకలోకానామానన్దః । శ్రోత్రియస్య
చాకామహతస్య । తేయేశతంపితౄణాం చిరలోకలోకానామానన్దాః । సఏక ఆజానజానాం దే
వానామానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంఆజానజానాందేవానామానన్దాః ।
సఏకఃకర్మదేవానాం దేవానామానన్దః। యేకర్మణాదేవానపియన్తి । శ్రోత్రియస్యచాకామహత
స్య । తేయేశతంకర్మదేవానాం దేవానామానన్దాః । సఏకోదేవానామానన్దః । శ్రోత్రియస్యచా
కామహతస్య । తేయేశతందేవానామానన్దాః । సఏక ఇన్ద్రస్యానన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకా
మహతస్య । తేయేశత మిన్ద్రస్యానన్దాః । సఏకో బృహస్పతే రానన్దః । శ్రోత్రియస్య చా
కామహతస్య। తేయేశతంబృహస్పతేరానన్దాః । సఏకఃప్రజాపతేరానన్దః। శ్రోత్రియస్యచాకామ
హతస్య। తేయేశతంప్రజాపతేరానన్దాః। సఏకో బ్రహ్మణఆనన్దః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య."
యేమనుష్యాఏవసన్తఃకర్మవిశేషేణవావిద్యావిశేషేణవా అన్తర్ధానాదిశక్త్యుపేతతయాగన్ధర్వత్వం
ప్రాప్తాః తే మనుష్యగన్ధర్వాః; అన్తరిక్షలోకవాసినః-దేవగన్ధర్వాః; చిరలోకస్థాయీలోకః యేషాం
తేచిరలోకలోకాః;- పితరః. ఆజానః-దేవలోకః, తత్రజాతా-ఆజానజాః; స్మార్తకర్మవిశేషతో దే
వస్థానేషుజాతాఇత్యర్థః. అగ్నిహోత్రాదికర్మణా అగ్నీన్ద్రాదిసాయుజ్యంప్రాప్తాః-కర్మదేవాః.
దేవాస్తు-వసురుద్రాదయః, తత్త్రింశత్, హవిర్భుజః. ఇన్ద్రబృహస్పతీ ప్రసిద్ధౌ. ప్రజాపతిః-చతుర్ము
ఖః; నతుదక్షాదయః. "సఏకోమానుషానన్దః" ఇత్యారభ్య, "తేయేశతం ప్రజాపతేరానన్దాః" ఇత్య
న్తేన, క్షేత్రజ్ఞానన్దాతిశయఉక్తః. "సఏకోబ్రహ్మణ ఆనన్దః" ఇతి, భగవదానన్దముచ్యతే; "తేయేశ
తమ్" "సఏకః" ఇతి కథంపరిచ్ఛిన్నత్వమితిచేత్, న. ఏకక్షణార్ధేనబహూనియోజనానిగచ్ఛతి, క్షిప్తే
షువత్ సర్పతిరవిః ఇతిఇషుసామ్యకథనంగతిమాన్ద్యనివృత్తిపరమ్; నతుపరిచ్ఛిన్నత్వపరమ్. తద్వత్,
"తేయేశతమ్" "సఏకః" ఇతినిర్దేశోపి, చతుర్ముఖానన్దాధిక ఇత్యభిప్రాయః; నతుపరిచ్ఛేదపరఇతి.
యద్వా "తేయేశతమ్" "సఏకః" ఇతి అస్యనిర్దేశస్య సంఖ్యావిశేషపరత్వేపి ఆనన్దస్యాపరిచ్ఛిన్న
త్వమేవఫలితమ్. అణ్డానామనన్తత్వేన తత్రచతుర్ముఖానామప్యానన్త్యాత్ కాలత్రయవర్తి సమస్త
బ్రహ్మాణ్డచతుర్ముఖానన్దాపేక్షయా శతగుణితత్వాచ్చ భగవదానన్దస్యానన్త్యసిద్ధేః. ఏవంసత్యేవహి
"యతోవాచోనివర్తన్తే। అప్రాప్యమనసాసహ" ఇతిఅనన్తరవాక్యావిరోధః. తత్ర, యచ్ఛబ్దేన-
ప్రకృతమానన్దంనిర్దిశ్య, తస్యవాఙ్మనసయోరవిషయత్వప్రతిపాదనాన్నిరతిశయత్వమేవప్రతిపా
దితమ్. అస్యాశ్రుతేస్తాత్పర్యార్థస్తావత్ యామునాచార్యైః స్తోత్రరత్నే అత్యన్తస్వారస్యేనో
దాహృతః, "ఉపర్యుపర్యబ్జభువోపిపూరుషాన్ ప్రకల్ప్యతేయేశతమిత్యనుక్రమాత్। గిరస్త్వదేకైక
గుణావధీప్సయాసదాస్థితానోద్యమతోతిశేరతే" என்று. "అబ్జభువః-ఉపర్యుపరి-తేయేశతమ్ ఇ
త్యనుక్రమాత్, పూరుషాన్ప్రకల్ప్య-" "ஸைஷாநந்தஸ்யமீமாம்ஸாபவதி-" வக்ஷ்யமா
ணாநந்தகவிசாரோபவதீத்யர்த்தः. "யுவாஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயகः-ஆஶிஷ்
டோத்ருடிஷ்டோபலிஷ்டः-தஸ்யேயம்ப்ருதிவீ ஸர்வாவித்தஸ்யபூர்ணாஸ்
யாத் - ஸஏகோ மாநுஷ ஆநந்தः - ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய." யுவா-

பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகஃ. ஸாதுயுவாத்யாயகஃ - ஸாதுயதாவிதி ஸம்யக்ஸம்ப்ர தாயஸித்ததயா ஸ்வரவர்ணாத்ய ரஹிதம்வா;யுவஶப்தேந - ப்ரத்யக்ரத்வம் விவக்ஷிதம். அவிஸ்மரணாங்கித்ய நவம்யதாபவதி ததாத்யயநவா நித்யர்த்தஃ. யத்வா, ஸ்வஸமவயஸ்காநாம் ஸர்வேஷா மத்யாயகஃ - அத்யாபகஃ, தததிக ஜ்ஞாநவா நித்யர்த்தஃ. ஆஶிஷ்ட்டஃ - ஆஶுதர க்ரியாவாந். யத்வா, அஶந க்ஷமஃ-அரோக இத்யர்த்தஃ. யத்வா, ஆஶீர்வாதவிஷயபூதஃ-ஸர்வாநுரஞ்ஜக இத்யர்த்தஃ; 'ஸர்வாந் தேவாந்' இதிவத். த்ருடிஷ்ட்டஃ-த்ருடதரஸத்வஃ; வ்யவஸ்திதஸ்வபாவ இத்யர்த்தஃ. பலிஷ்ட்டஃ - மநோபலவாந். ஶரீரமாநஸ ஸர்வவிதபலவாந். வித்தஸ்யபூர்ணா - வித்தேநபூர்ணா, ஏவம்குண ஸமுதாய விபூதி பௌஷ்கல்யஞ்சோக்த்வா, 'ஸஏகோ மாநுஷ ஆநந்தஃ' இதிஶ்ருத்யா தஸ்யை வாநந்தத்வமுக்தம். அநுகூலத்வம்ஹி ஆநந்தத்வம். ஶ்ரோத்ரியஃ-ப்ரம்ஹநிஷ்ட்டஃ. அகாமஹதஃ - நிரஸ்த ஸாம்ஸாரிகபோகஃ. அதோ முக்த உச்யத இத்யுக்தம். ஏவஞ்ச யுவத்வ த்ருடகாத்ரத்வ ஸௌந்தர்ய ஜ்ஞாந பலைஶ்வர்யாதயஸ்ஸம்பூய யத்ரபவந்தி. ஸஏகோமாநுஷ ஆநந்தஃ - ஸஆநந்தஃ அகாமஹதஸ்ய ஶ்ரோத்ரியஸ்ய முக்தஸ்யாப்யஸ்தி. முக்தஸ்ய ஸர்வாநந்தாநுபவஶாலிதயா தத்ர மாநுஷாநந்தஸ்யாந்தர்க்கதத்வாதிதி பாவஃ. "தேயேஶதம் மாநுஷாநந்தாஃ - ஸஏகோமநுஷ்ய கந்தர்வாணாமாநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் மநுஷ்ய கந்தர்வாணாமாநந்தாஃ - ஸஏகோதேவகந்தர்வாணாமாநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம்தேவகந்தர்வாணாமாநந்தாஃ - ஸஏகஃபித்ருணாம் சிரலோகலோகாநா மாநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம்பித்ருணாம் சிரலோகலோகாநாமாநந்தாஃ- ஸஏக ஆஜாநஜாநாம் தேவாநாமாநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் ஆஜாநஜாநாம் தேவாநாமாநந்தாஃ - ஸஏகஃ கர்மதேவாநாம் தேவாநாமாநந்தஃ - யேகர்மணாதேவாநபியந்தி - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் கர்மதேவாநாம் தேவாநாமாநந்தாஃ - ஸஏகோதேவாநாமாநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் தேவாநா மாநந்தாஃ - ஸஏக இந்த்ரஸ்யாநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதமிந்த்ரஸ்யாநந்தாஃ. ஸஏகோ ப்ருஹஸ்பதேராநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம் ப்ருஹஸ்பதேராநந்தாஃ - ஸஏகஃப்ரஜாபதேராநந்தஃ - ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய - தேயேஶதம்ப்ரஜாபதே ராநந்தாஃ - ஸஏகோ ப்ரம்ஹண ஆநந்தஃ- ஶ்ரோத்ரியஸ்யசாகாமஹதஸ்ய." யேமநுஷ்யா ஏவஸந்தஃ கர்மவிஶேஷேணவா வித்யாவிஶேஷேணவா அந்தர்த்தாநாதி ஶக்த்யுபேததயா கந்தர்வத்வம்ப்ராப்தாஃ தேமநுஷ்யகந்தர்வாஃ; அந்தரிக்ஷலோகவாஸிநஃ-தேவகந்தர்வாஃ; சிரலோகஸ்த்தாயீலோகஃ யேஷாம்தே சிரலோகலோகாஃ;-பிதரஃ. ஆஜாநஃ-தேவலோகஃ, தத்ரஜாதா-ஆஜாநஜாஃ; ஸ்மார்த்த கர்மவிஶேஷதோ தேவஸ்த்தாநேஷுஜாதா இத்யர்த்தஃ. அக்நிஹோத்ராதிகர்மணா அக்நீந்த்ராதி ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்தாஃ - கர்மதேவாஃ. தேவாஸ்து-வஸுருத்ராதயஃ, ததஸ்த்ரிம்ஶத், ஹவிர்ப்புஜஃ. இந்த்ர ப்ருஹஸ்பதீ ப்ரஸித்தௌ. ப்ரஜாபதிஃ-சதுர்முகஃ; நது தக்ஷாதயஃ. "ஸஏகோமாநுஷாநந்தஃ" இத்யாரப்ய, "தேயேஶதம் ப்ரஜாப

ஸர்வேஶ்வரன்;

தேராநந்தா:" இத்யந்தேந, க்ஷேத்ரஜ்ஞாநந்தாதிஶய உக்த:. "ஸஏகோப்ரம்ஹண, ஆநந்த:" இதி, பகவதாநந்த முச்யதே; "தேயேஶதம்" "ஸஏக:" இதி கதம் பரிச்சிந்நத்வமிச்சேத், ந. ஏகக்ஷணார்த்தேந பஹுயோஜநாநிகச்சதி, க்ஷிப்ரேஷுவத் ஸர்ப்பதிரவி: இதி இஷு ஸாம்யகதநம் கதிமாந்த்ய நிவ்ருத்திபரம்; நது பரிச்சிந்நத்வபரம். தத்வத், "தேயேஶதம்" "ஸஏக:" இதி நிர்த்தேஶோபி, சதுர்முகாநந்தாதிக இத்யபிப்ராய: ; நது பரிச்சேதபர இதி. யத்வா, "தேயேஶதம்" "ஸஏக:" இதி அஸ்ய நிர்த்தேஶஸ்ய ஸங்க்யா விஶேஷபரத்வேபி ஆநந்தஸ்யாபரிச்சிந்நத்வமேவ பலிதம். அண்டாநாமநந்தத்வேந தத்ர சதுர்முகாநா மப்யாநந்த்யாத் காலத்ரயவர்த்தி ஸமஸ்த ப்ரம்ஹாண்ட சதுர்முகாநந்தாபேக்ஷயா ஶதகுணிதத்வாச்ச பகவதாநந்தஸ்யாநந்த்யஸித்தே:. ஏவம் ஸத்யேவஹி "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே - அப்ராப்யமநஸாஸஹ" இதி அநந்தரவாக்யாவிரோத:. தத்ர, யச்சப்தேந - ப்ரக்ருதமாநந்தம் நிர்த்திஶ்ய, தஸ்யவாங்மநஸயோ ரவிஷயத்வ ப்ரதிபாதநாந் நிரதிஶயத்வமேவ ப்ரதிபாதிதம். அஸ்யாஶ்ருதேஸ்தாத்பர்யார்த்த ஸ்தாவத் யாமுநாசார்யை ஸ்தோத்ரரத்நே அத்யந்த ஸ்வாரஸ்யே நோதாஹ்ருத:, "உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபிபூருஷாந் ப்ரகல்ப்யதேயே ஶதமித்யநுக்ரமாத் - கிரஸ்த்வதேகைக குணாவதீப்ஸயா ஸதாஸ்த்திதாநோத்யமதோதிஶேரதே" என்று. "அப்ஜபுவ:- உபர்யுபரி - தேயேஶதம் இத்யநுக்ரமாத், பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய-" (கசு) திருநாபீகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்து அவனோடே யோதின சதுர்முகனுக்குமேலே அவனை மநுஷ்யகோடியிலே நிறுத்தி, "தேயேஶதம்" இத்யநுக்ரமத்தாலே மநுஷ்யகந்தர்வாதி ப்ரம்ஹாந்தயாக ஆநந்தாவதி ஸித்த்யர்த்தமாக ப்ரம்ஹாக்களைக் கல்பித்து, ఏకైకగుణావధీప్సయా సదాస్థితాగిరః- ஏகைககுணாவதீப்ஸயா ஸதாஸ்த்திதாகிர:-ஆநந்தகுணமொன்றையுமே யெல்லை காண்கையிலே யிச்சையாலே உத்யோகித்து ஸர்வகாலமும் ஸ்த்திதைகளான வைதிக † கீர்களானவை, నోద్యమతోతిశేరతే-நோத்யமதோதிஶேரதே-உத்யோகதஶையான விதொழிய மேல் கால்வாங்கிற்றினவில்லை. யத்வா, நித்யமுக்தாநு பாவ்யத்வத்தால்வந்த நிரதிஶயாநந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

ஸர்வேஶ்வரனாகையாவது-"లోకేశబ్రహ్మరుద్రాణామీశస్సర్వేశ్వరస్స్మృతః.రమయాప్రార్థ్యమానేన దేవ్యాతత్ప్రియకామ్యయా" "லோகேஶப்ரம்ஹருத்ராணாமீஶஸ் ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸ்ம்ருத: - ரமயாப்ரார்த்யமாநேந தேவ்யாதத்ப்ரியகாம்யயா" (கஎ) என்கிறபடியே, ஸர்வநியந்தாவாயிருக்கை.

ஶ்ரிய:பதியாகையாலே ஶ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனான். அதாவது-ஶ்ரிய: வைகுண்டம் ஶ்ரீவைகுண்டம் என்று ஸமாஸமாய், ஶ்ரீயினுடைய வைகுண்டமென்கிற க்ருஹத்தையுடையனானென்கை. "గృహిణ్యాగృహముచ్యతే" "க்ருஹிண்யாக்ருஹமுச்யதே" (கஅ) என்னக்கடவதிறே. "వైకుంఠాఖ్యేవిలోకేస్మిన లోకేలోకనమస్కృతః । రమయాప్రార్థ్య మానేనదేవ్యాతత్ప్రియకామ్యయా" "வைகுண

† கீர்-வாக்கு.

டீ கல்பிதோயேந லோகோலோக நமஸ்க்ருத:-ரமயாப்ரார்த்ய மானேந தேவ்யாதத்ப்ரிய காம்யயா" (௧௯) இதி ஸ்ரீபாகவதே, பாத்மேச. "యద్దూరేమనసో యదేవతమసః పారేయదత్యద్భుతం యత్కాలాదపచేళిమం సురపురీయద్గచ్ఛతోదుర్గతిః। సాయుజ్యస్యయదేవసూతిరథవాయద్దుర్గ్రహంమద్గిరాంతద్విష్ణోః పరమంపదం తవకృతేమాతస్సమామ్నాసిషుః" "யத்தூரேமநஸோ யதேவதமஸ: பாரேயதத்யத்புதம் யத்காலாதபசேளிமம்ஸுரபுரீ யத்கச்சதோதுர்க்கதி:-ஸாயுஜ்யஸ்ய யதேவஸூதிரதவா யத்துர்க்ரஹம்மத்கிராம் தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம் தவக்ருதேமாதஸ்ஸமாம்நாஸிஷு:" (௪0) இதி ஸ்ரீபராஶர பட்டார்யா:.

ஸ்ரீய:பதி யாகையாலே நித்யமுக்தாநுபாவ்யனுனன். அதாவது-"పుణ్యాస్తేపరిచారకర్మణిసదా పశ్యన్తియేసూరయః" "புண்யாஸ்தேபரிசாரகர்மணி ஸதாபஶ்யந்தியேஸூரய:" (௪௧) என்கிறபடியே, ஸ்ரீயினுடைய பரிசாரகரான நித்யமுக்தராலே அநுபாவ்யனுனென்கை- இவ்விடத்தில், நித்யமுக்தஶப்தம், நித்யம்முக்தா: நித்யமுக்தா: என்று அவ்யயபூர்வபத ஸமாஸமாய்,நித்யஸூரிகளைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அநுபாவ்ய:-பரிசாரித இத்யர்த்த:. "అర్థాత్ప్రకరణాల్లిఙ్గాదౌచిత్యాద్దేశభేదతః।శబ్దార్థాఃప్రవిభజ్యన్తేనశబ్దాదేవకేవలాత్" "அர்த்தாத் ப்ரகரணால்லிங்காதௌசித்யாத்தேஶபேதத:-ஶப்தார்த்தா:ப்ரவிபஜ்யந்தே நஶப்தாதேவகேவலாத்" (௪௨) இத்யுக்தத்வாத்.

ஸ்ரீய:பதியாகையாலே நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுனன், பாத்மோத்தரே,"ఏవం బృహద్బృహ్మణత్వ స్వరూపఃపురుషోవ్యయః। ఐశ్వర్యాసహభోగార్థం దివ్యమఙ్గళరూపవాన్॥ బృహచ్ఛరీరోపరిణామదేహో యువాకుమారత్వ ముపేయివాన్హరిః। రేమేశ్రియాసౌ జగతాంజనన్యా సుజ్యోత్స్నయాచన్ద్రఇవామృతాంశుః" "ஏவம்ப்ருஹத் ப்ரம்ஹணத்வ ஸ்வரூப: புருஷோவ்யய:- ஐஶ்வர்யாஸஹபோகார்த்தம் திவ்யமங்களரூபவாந்-ப்ருஹச்சரீரோபரிணாமதேஹோ யுவா குமாரத்வமுபேயிவாந்ஹரி: - ரேமே ஸ்ரீயாஸௌஜகதாம்ஜநந்யா ஸுஜ்யோத்ஸ்நயா சந்த்ர இவாம்ருதாம்ஶு:" (௪௩)என்று-பிராட்டியோடே போகிக்கைக்காக திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனுனென்றும்,யுவாவாயிருக்கச்செய்தே கௌமாராவஸ்த்தையையடைந்தானென்றும், "యువతిశ్చకుమారిణీ" "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" (௪௪) என்கிறபடியே-தன்னோபாதியிரண்டுதசையுமுடையளான பிராட்டியோடேரமித்தானென்றும் சொல்லுகையாலே, நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுனென்னக் குறையில்லை. ரமணமாவது-நிரதிஶயஸுகவிஶேஷ விஶிஷ்டத்வமிறே.

ஸ்ரீய:பதியாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனுனன்."యస్యవక్షసియాదేవీప్రభాగ్నేరివతిష్ఠతి।సవైసర్వేశ్వరశ్శ్రీమానక్షరఃపురుషోఅవ్యయః" "யஸ்யவக்ஷஸியாதேவீப்ரபாக்நேரிவதிஷ்டதி-ஸவைஸர்வேஶ்வரஶ்ஸ்ரீமாநக்ஷர: புருஷோவ்யய:" (௪௫) இதி பாத்மே.

ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே நிரதிஶயாநந்த யுக்தனுனன். அதாவது-"అసౌత్రిపాద్విభూతేశ్చ లీలాయాఅపిచేశ్వరః। విభూతిద్వయమైశ్వర్యం తస్యైవ సుమహాత్మనః॥తస్యాం శభూతమైశ్వర్యం యస్మిన్కస్మిన్హివర్తతే। తస్మిన్నీశ్వరశబ్దోపిప్రోచ్యతేమునిభిస్తథా॥ నిరు

ఫాఢీశ్వరత్వంతు వాసుదేవే ప్రతిష్ఠితమ్'' "அஸௌத்ரிபாத்விபூதேஶ்ச லீலாயா அபி சேஶ்வர: - விபூதித்வயமைஶ்வர்யம் தஸ்யைவஸுமஹாத்மந:- தஸ்யாம்ஸபூதமைஶ்வர்யம் யஸ்மிந்கஸ்மிந்ஹிவர்த்ததே-தஸ்மிந்நீஶ்வரஶப்தோபிப்ரோச்யதே முநிபிஸ்ததா- நிருபாதீஶ்வரத்வம்து வாஸுதேவே ப்ரதிஷ்ட்டிதம்''(சஅ) என்று பாத்மத்தில் சொல்லுகிறபடியே, உபயவிபூதி நிர்வாஹகனுகையாலே நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுனென்கை.

நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுகையாலே நித்யமுக்தாநு பாவ்யனுனன். ஸேவ்யனுனென்கை. " గుణాధికేహివిషయే గుణసారస్యవేదినః । రామేరామానుజస్యైవ దాస్యం గుణకృతంభవేత్'' "குணாதிகேஹிவிஷயே குணஸாரஸ்யவேதிந:- ராமேராமாநுஜஸ்யேவதாஸ்யம் குணக்ருதம்பவேத் (சஎ) என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநு பாவ்யனுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனுனன். அதாவது-"దేవానాంపూరయోధ్యా'' "தேவாநாம்பூரயோத்யா''(சஅ)"యత్రదేవానామధిదేవఆస్తే'' "யத்ரதேவாநாமதிதேவஆஸ்தே'' (சகூ) என்றும் " வானவர்நாடு " என்றும்சொல்லுகிறபடியே - நித்யஸூரிகளான நித்யவிபூதியை நிகேதநமாக உடையனுனென்கை.

ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனுகையாலே ஸ்ரிய:பதியானுன் என்று யோஜிக்கவுமாம். அதாவது—நித்யவிபூதி நாதனுகையாலே நித்யஸ்ரீமானுனென்கை. "నిత్యైవైషాజగన్మాతా విష్ణోశ్శ్రీరనపాయినీ'' "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ'' (ருo) என்னக்கடவதிறே.

"ஸ்ரிய:பதி இத்யாதிவிஶேஷணங்கள் நாலும் தனித்தனியே ஸர்வேஶ்வரத்வசிந்ஹங்களாயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர்கள்.

(ஸர்வேஶ்வரன்) என்றது-த்ரிவிதாத்ம வர்க்கத்துக்கும் ஈஶ்வரனென்றபடி.

அதில், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனுய்) என்கிறவிடத்தில் இரண்டு வர்க்கத்தைச்சொல்லிற்று; மேல், பத்தரைச்சொல்லுகிறது.

(அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி)என்றது-(நித்யமுக்தாநுபாவ்யனுய்) என்கிறவிடத்தில் நித்யபத ப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளைப்போலேயென்றபடி. அங்கே, நித்யஸூரிகளென்னுதே, நித்யரென்றது—நாமைகதேஶே நாமக்ரஹணம். பீமோ பீமஸேநஇதிவத். நித்யரென்றும், ஸூரிகளென்றும், நித்யஸூரிகளென்றும், பர்யாயம்.

(தன்னை அநுபவித்து) என்றது - ஸர்வஶேஷியான தன்னை அநுபவித்தென்றபடி. ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வங்கள் பர்யாயம்.

அந்த நித்ய ஸூரிகளைப்போலே தன்னை அநுபவிக்கையாவது- அவர்கள்*ஸதாபஶ்யந்திப்படி அநுபவிக்கிறுப்போலே,"ముక్తస్తుకర్మనిర్ముక్తః ప్రసాదాత్పరమాత్మనః'' "முக்தஸ்துகர்மநிர்முக்த: ப்ரஸாதாத்பரமாத்மந: '' (ருக) என்கிறபடியே-பகவத் கடாக்ஷத்தாலே ஸம்ஸாராந் முக்தராய், அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதிகுணகராய், * ஸதாபஶ்யந்தியிற்படியே அநுபவிக்கை.

நித்ய கைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்,

---

(நித்யகைங்கர்ய ரஸராய்) என்றது- "కిఞ్చిత్ కరోతీతి-కిఙ్కరః, కిఙ్కరస్యభావః-కైఙ్కర్యమ్; నిత్యంచతత్ కైఙ్కర్యంచ-నిత్యకైఙ్కర్యమ్; నిత్యకైఙ్కర్యే,రసః-రాగః-ప్రీతిః, ఏషాంతే నిత్యకైఙ్కర్యరసాః" "கிஞ்சித்கரோதீதி-கிங்கரః,கிங்கரஸ்யபாவः-கைங்கர்யம்; நித்யஞ்ச தத்கைங்கர்யஞ்ச-நித்யகைங்கர்யம்; நித்யகைங்கர்யே, ரஸः-ராகः-ப்ரீதிः,ஏஷாம்தே நித்யகைங்கர்யரஸாः" என்று விக்ரஹமாய், அநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரித நித்யகைங்கர்யத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களா யென்றபடி. "భగవదనుభవ జనితానవధికాతిశయప్రీతికారితాశేషావస్థోచితాశేషశేషతైక రతిరూప నిత్యకిఙ్కరోభవాని" "பகவதநுபவ ஜநிதாநவதிகாதிஶயப்ரீதிகாரிதா ஶேஷாவஸ்த்தோசிதாஶேஷஶேஷதைகரதிரூப நித்யகிங்கரோபவாநி" (௫௨) என்றிறே கத்யத்திலருளிச்செய்தது.—கைங்கர்யமாவது—பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிஶேஷம்.—அதுக்கு நித்யத்வமாவது - ஶேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், "అకిఞ్చిత్కరస్యశేషత్వానుపపత్తిః" "அகிஞ்சித்கரஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்திः" (௫௩) என்று-கிஞ்சித்காராபாவத்தில் அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும் நித்யமென்கை. அன்றிக்கே, நித்யஶப்தம் - அவ்யயமாய், ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தைகளைச் சொல்லிற்றாய், "సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసుచాచ్యుత। కింకరోస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కిఙ్కరః" "ஸர்வேஷு-தேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்த்தாஸு-சாச்யுத - கிம்கரோஸ்மி ஹ்ருஷீகேஶ பூயோபூயோஸ்மிகிங்கரः" (௫௪) என்கிறபடியே-ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசிதமான கைங்கர்யரஸரா யென்னவுமாம்.— ரஸராயென்றது- "తద్గుణసారత్వాత్తుతద్వ్యపదేశః" "தத்குணஸாரத்வாத்துதத்வ்யபதேஶः" (௫௫) என்றாப்போலே †ரஸஸ்வரூபராயென்றபடி.

வாழுகையாவது-ஸ்வாமிஸந்நிதியில் ஸுகமாக வர்த்திக்கை.

ப்ராப்தியாவது-"స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్। ఉభయోశేషసమ్బన్ధః" "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரம்ஹணிஸ்த்திதம்-உபயோஶேஷஸம்பந்தः" (௫௬) என்றும் "దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే" "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே" (௫௭) என்றும் "అనయోర్యోగః శేషశేషిత యేష్యతే" "அநயோர்யோகः ஶேஷஶேஷிதயேஷ்யதே" (௫௮) என்றும்சொல்லுகிறபடியே, ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தம்; பாகமாகவுமாம். "ఆప్తిస్సమ్బన్ధభాగౌద్వౌ ప్రాప్తిస్తదుభయేపిచ" "ஆப்திஸ்ஸம்பந்த பாகௌத்வௌ ப்ராப்திஸ்ததுபயேபிச" (௫௯)இதி நாநார்த்தவர்கம். அத்ரேயம் அபியுக்தோக்திः:—"ప్రాప్యంబ్రహ్మసమస్తశేషిపరమం హ్యస్యోచితః ప్రాప్తిర్ధాయధనక్రమాదిహమమ ప్రాప్తాస్వతస్సూరివత్। హన్తైత్తావానహ మహమ్మత్వావిమత్వాశ్రిత స్సేతుస్సంప్రతిశేషిదమ్పతిభరన్యాసస్తు మే శ" (ప్రాప్యమితి) సమస్తస్య-చేతనజాతస్య, శేషి-స్వామిభూతమ్, బ్రహ్మ,పరమమ్-ఉత్కృష్టమ్ ప్రాప్యమ్-ఫలమ్. అస్య- బ్రహ్మరూపఫలస్య,అహమ్,ఉచితః-అనుగుణః; తదనుభవయోగ్య

"ததேகஸ்வரூபராயென்றபடி" என்றும் பாடம்.

அத்தையிழந்து

ఇత్యర్థః. ప్రాప్తిః-ఫలభూతబ్రహ్మానుభవః. (దాయధనక్రమాత్) దాయధనశబ్దేన-పిత్రా సంపాదితం సర్వేషాంపుత్రాణాం సాధారణంద్రవ్యముచ్యతే. సర్వేభ్యఃపుత్రేభ్యః పిత్రాదీయత ఇతి-దాయమ్, తద్రూపధనమ్-దాయధనమ్ ఇతి వ్యుత్పత్తేః. తస్యక్రమః-న్యాయ్యః; తస్మాత్, సూరివత్-నిత్యసూరీణాం అనన్తగరుడ విష్వక్సేనాదీనామివ; స్వతఃప్రాప్తా - తత్తత్పుత్రత్వాదేవప్రాప్తా. ఏనామ్ - భగవదనుభవరూపాంప్రాప్తిమ్, అహంమత్యా - అహఙ్కారరూపయాబుద్ధ్యా, విమత్యా - విరుద్ధయామత్యా, ఆశ్రితః-తదాశ్రయోహమ్, అతివృత్తవాన్-అతిక్రాన్తవాన్ ఇత్యర్థః. అతిక్రాన్తస్మరణఖేదమనుసన్ధత్తే (హన్తేతి) తర్హి, తదతిక్రమణప్రాయశ్చిత్తిః కా? ఇత్యత ఆహ (సేతురితి) సంప్రతి-ఇదానీమ్. (శేషిదమ్పతిభరన్యాసః) శేషిణౌ-స్వామినౌ,యౌదమ్పతీ,తయోర్భరన్యాసః, సేతుః-ఉపాయః. తుశబ్దః-ఏవకారార్థః. భరన్యాసరూపోపాయ ఏవ, మే-మమ, శిష్యతే-కర్తవ్యత్వేన ప్రాప్తోభవతీత్యర్థః. సినోతి - సమ్బధ్నాతి, పరమాత్మానమనేనేతి వ్యుత్పత్త్యా, సేతు శబ్దస్య-ఉపాయపరత్వమితిద్రష్టవ్యమ్. "ப்ராப்யம் ப்ரஹ்ம ஸமஸ்தஶேஷி பரமம்ப்ராப்தாஹமஸ்யோசித:ப்ராப்திர்த்தாயதநக்ரமாதிஹ மமப்ராப்தாஸ்வதஸ்ஸூரிவத் - ஹந்தைநாமதிவ்ருத்தவாநஹ மஹம்மத்யாவிமத்யாஶ்ரிதஸ் ஸேதுஸ்ஸம்ப்ரதிஶேஷிதம்பதிபரந்யாஸஸ்து மேஶிஷ்யதே." (கூ0) (ப்ராப்யமிதி) ஸமஸ்தஸ்ய-சேதநஜாதஸ்ய, ஶேஷி-ஸ்வாமிபூதம், ப்ரஹ்ம, பரமம்-உத்க்ருஷ்டம், ப்ராப்யம் - பலம், அஸ்ய - ப்ரஹ்மரூப பலஸ்ய, அஹம், உசித: - அநுகுண:; தத நுபவயோக்ய இத்யர்த்த:. ப்ராப்தி: - பலபூத ப்ரஹ்மாநுபவ:. (தாயதநக்ரமாத்) தாயதநஶப்தேந - பித்ராஸம்பாதிதம் ஸர்வேஷாம்புத்ராணாம் ஸாதாரணம் த்ரவ்யமுச்யதே. ஸர்வேப்ய: புத்ரேப்ய: பித்ராதீயத இதி-தாயம், தத்ரூபதநம் - தாயதநம் இதி வ்யுத்பத்தே:. தஸ்யக்ரம:-ந்யாய்ய:; தஸ்மாத், ஸூரிவத்-நித்யஸூரிணாம் அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதீநாமிவ; ஸ்வத: ப்ராப்தா-தத்தத்புத்ரத்வாதேவ ப்ராப்தா. ஏநாம்-பகவதநுபவரூபாம் ப்ராப்திம், அஹம்மத்யா-அஹங்காரரூபயாபுத்த்யா, விமத்யா-விருத்தயாமத்யா, ஆஶ்ரித:-ததாஶ்ரயோஹம், அதிவ்ருத்தவாந் - அதிக்ராந்தவாந் இத்யர்த்த:. அதிக்ராந்தஸ்மரண கேதமநுஸந்தத்தே (ஹந்தேதி) தர்ஹி, தததிக்ரமணப்ராயஶ்சித்தி: கா? இத்யத ஆஹ(ஸேதுரிதி)ஸம்ப்ரதி-இதாநீம்.(ஶேஷிதம்பதிபரந்யாஸ:)ஶேஷிணௌ-ஸ்வாமிநௌ, யௌ தம்பதீ,தயோர்பரந்யாஸ:, ஸேது:-உபாய:.துஶப்த:-ஏவகாரார்த்த:.பரந்யாஸரூபோபாயஏவ, மே-மம, ஶிஷ்யதே-கர்த்தவ்யத்வேந ப்ராப்தோபவதீத்யர்த்த:. ஸிநோதி- ஸம்பத்நாதி,பரமாத்மாநமநேநேதி வ்யுத்பத்யா,ஸேதுஶப்தஸ்ய-உபாயபரத்வமிதி த்ரஷ்டவ்யம்.

'நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாயிருக்கைக்கு ஈஶித்ருத்வரூபைஶ்வர்ய மவனைக்குண்டானாப்போலே, நித்யகைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்திரூபைஶ்வர்ய முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்" என்றருளிச்செய்வர்கள்.

அத்தையிழந்து) என்கிறது - அந்தஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஜ்ஞாநத்தை யிழந்தனறபடி. இழக்கைக்குஹேது ஸம்பந்தஜ்ஞாநாபாவமென்னுமர்த்தம்; "அஸாம்நவ" என்கிற ப்ரமாணோதாஹரணத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம்.

"అసన్నేవ-அஸந்நேவ"(க) என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க்கிடக்கிற

(அஸந்நேவ என்கிறபடியே) என்றது- "அஸந்நேவ" என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தின்படியே யென்றபடி. "అసన్నేవసభవతి। అసద్బ్రహ్మేతివేదచేత్ । అస్తిబ్రహ్మేతిచేద్వేద । సన్తమేనంతతోవిదురితి" "அஸந்நேவஸபவதி - அஸத்ப்ரம்ஹேதி வேத சேத் - அஸ்திப்ரம்ஹேதிசேத்வேத - ஸந்தமேநம் ததோவிதுரிதி" (கூக) ఆనన్దమయ సదసద్విజ్ఞానాభ్యాం మోక్షసంసారాభవత ఇత్యర్థః. ஆநந்தமய ஸதஸத்விஜ்ஞாநாப்யாம் மோக்ஷஸம்ஸாரௌ பவத இத்யர்த்தஃ. "ப்ரம்ஹத்தை அஸத்து என்றறிந்தானாகில் அவனும் அஸத்தாய்விடுவன், ப்ரம்ஹத்தை உண்டென்றறிந்தானாகில் அவனும் உளனாகிறானாக வறியாநிற்பர்கள்" என்று கொண்டு, ப்ரம்ஹத்தினுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ ஜ்ஞாநத்தாலே ஆத்மாவினுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ மென்று சொல்லிற்றாய்த்து. அதாவது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் ஸித்தமான ப்ரம்ஹத்தை யிவனால் இல்லைசெய்யப்போகாதிறே. இனி இல்லையென்றறிகையாவது - தத்விஷயஜ்ஞாநமில்லாமை. உண்டென்றறிகையாவது-தத்விஷயஜ்ஞாநமுண்டாயிருக்கை. ஆகையாலே, ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஜ்ஞாநமில்லாதவனை அஸத்தென்றும், ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுள்ளவனை "ஸந்தம்" என்றும் அறியாநிற்பர்களென்றபடி.

(அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற) என்றது- "తత్సాదృశ్యమభావశ్చ తదన్యత్వమ్" "தத்ஸாத்ருஶ்யமபாவஶ்ச ததந்யத்வம்" (கூஉ) என்கிறபடியே - இந்நஞ் அந்யோந்யாபாவார்த்தகமாகையாலே, "సన్న భవతీత్యసత్, అసతాకల్పాః-అసత్కల్పాః" "ஸந்பவதீத்யஸத், அஸதாகல்பாஃ - அஸத்கல்பாஃ" என்று விக்ரஹமாய், "ఈషదసమాప్తౌ కల్పబ్దేశ్యదేశీయర్. ఈషదసమాప్తివిశిష్టేర్థే, కల్పబ్దేశ్యదేశీయర్ స్యుః ఇతి సూత్రార్థః." "ஈஷதஸமாப்தௌ கல்பப்தேஶ்யதேஶீயர். ஈஷதஸமாப்தி விஶிஷ்டேர்த்தே, கல்பப்தேஶ்யதேஶீயர் ஸ்யுஃ இதி ஸூத்ரார்த்தஃ" (கூங)என்கிறபடியே-கிஞ்சிந்ந்யூநாத்ருஶ்யார்த்தத்தில் வந்த கல்பப்ரத்யயமாகையாலே அஸத்ஶப்தவாச்யமானத்தோடு கிஞ்சிந்ந்யூநமாக ஸத்ருஶராயிருக்கிறவென்றபடி. அதாவது - ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரய மல்லாமையால் அஸத்தென்று சொல்லும்படியாயிருக்கை. விஹிதாவிஹிதப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஶூந்யத்வாத், அசித்ஸாத்ருஶ்யம்; சைதந்யாஶ்ரயத்வாத், கிஞ்சிந்ந்யூநமிதி த்ரஷ்டவ்யம். ஶ்ரீபாகவதே, "నయత్కర్ణపథోపేతం జాతునామగదాభృతః । సవిడ్వరాహోష్ట్రఖరైస్సమ్మితః పురుషఃపశుః" "நயத்கர்ண பதோபேதம் ஜாதுநாம கதாப்ருதஃ-ஸவிட்வராஹோஷ்ட்ரகரைஸ் ஸம்மதஃபுருஷஃபஶுஃ"(கூச).நாரதீயே, "సమస్తశ్రేయసాంమూలం హితోర్వరుక్రమసేవనమ్। వర్తమానంనరంవక్తుం జీవతీతినశక్నుమః॥ దారుకింనచలత్యఙ్గం కింనశ్వసితిభస్త్రికా । కింస్విద్వీణానవదతి సజీవత్వంతతావతా ॥ యాన్యహానిగతానీశ స్మృత్యాతత్రసజీవతి పుంసస్తదన్యథాయాని తత్రాపూర్వ శ్వసచ్ఛవః." "ஸமஸ்தஶ்ரேயஸாம்மூலம் ஹித்வோருக்ரமஸேவநம - வர்த்தமாநம் நரம வக்தும ஜீவதீதி நஶக்நுமஃ- தாருகிம்நசலத்யங்கம் கிம்நஶ்வஸதிபஸ்த்ரிகா - கிம்ஸ்வித்வீணாவதந ஸஜீவத்வம் ததாவதா-யாந்யஹாநிகதாநீஶ ஸ்ம்ருத்யா

ஸம்ஸாரிசேதநருடைய

தத்ரஸஜீவதி - பும்ஸஸ்ததந்யதாயாதி தத்ராபூர்வஶ்ஶ்வஸச்சவ: " (கடு) என்று முகபேதேந சொல்லிற்றிறே. அதவ (கிடக்கிற) என்று அநாத ரோக்தி.

(ஸம்ஸாரிசேதநர்) என்றது- "సమ్యక్సరన్తి-సఞ్చరన్తి ఇతి సంసారిణః, తేచ తే చేతనాశ్చ-సంసారిచేతనాః" "ஸம்யக்ஸரந்தி-ஸஞ்சரந்தி இதி ஸம்ஸாரிண:, தே ச தே சேதநாஶ்ச-ஸம்ஸாரிசேதநா:" என்று ஸமாஸமாய், அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசி விவஶராய், ஜந்மமரணாதி க்லேஶபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்தசேதநரென்றபடி.

அநாதயசித்ஸம்பந்தமாவது - "అచేతనా పరార్థాచ నిత్యాసతతవిక్రియా। త్రిగుణాకర్మిణాం క్షేత్రం ప్రకృతేరూపముచ్యతే॥ వ్యాప్తిరూపేణసమ్బన్ధ స్తస్యాశ్చపురుషస్యచ । స హ్యనాదిరనన్తశ్చ పరమార్థేననిశ్చితః" "அசேதநா பரார்த்தாச நித்யாஸததவிக்ரியா॥- த்ரிகுணாகர்மிணாம்க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே - வ்யாப்திரூபேண ஸம்பந்த ஸ்தஸ்யாஶ்சபுருஷஸ்யச - ஸஹ்யநாதிரநந்தஶ்ச பரமார்த்தேந நிஶ்சித:" (கூகூ) என்று பரமஸம்ஹிதையிலும், "యోసౌగుణైర్విరచితో దేహోయం పురుషస్యహి" "யோஸௌகுணைர்விரசிதோ தேஹோயம்புருஷஸ்யஹி" (கூஎ) என்று ஸ்ரீபாகவதத்திலும் சொல்லுகிறபடியே, ஆத்மாவுக்குண்டான தேஹ ஸம்பந்தம்.

அவித்யையாவது- "సంసారస్తన్నిబన్ధోయం పుంసోవిద్యాచ్ఛిదాత్మనః" "ஸம்ஸாரஸ்தந்நிபந்தோயம் பும்ஸோவித்யாச்சிதாத்மந:" (கூஅ) என்கிறபடியே, தேஹஸம்பந்த நிபந்தநமாய் வரும் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநரூபமாயிருக்குமது. ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹமே ஆத்மா என்று தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தி பண்ணுகை. அந்யதா ஜ்ஞாநமாவது - ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவிலே தேவதாந்தர ஶேஷத்வபுத்திபண்ணுகை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஈஶ்வரஶேஷமாய் பரதந்த்ரமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவிலே ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்திபண்ணுகை.

கர்மமாவது - கரணத்ரய க்ருதமாய் புண்யபாப ரூபமான க்ரியா விஶேஷம். அதில், புண்யம், ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போகஸாதநமாய் பஹுவிதமா யிருக்கும்; பாபமும், அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபேண அநந்தமாயிருக்கும். அக்ருத்ய கரணமாவது - நிஷித்தங்களைப்பண்ணுகை; க்ருத்யாகரணமாவது - விஹிதங்களைப் பண்ணாதொழிகை: "అకృత్యకరణాద్విప్రః కృత్యస్యాకరణాదిభిః । కల్పాయుతసహస్రాణి [illegible] యోనిషుజాయతే ॥ అకృత్యంమనసావాచా కర్మణాపిత్యజేత్సదా" "அக்ருத்யகரணாத்விப்ர: க்ருத்யஸ்யாகரணாதிபி: - கல்பாயுதஸஹஸ்ராணி நிரய யோநிஷு ஜாயதே - அக்ருத்யம்மநஸாவாசா கர்மணாபித்யஜேத்ஸதா" (கூகூ). பகவதபசாரமாவது - "యస్తునారాయణందేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే । స్వయంతిమనరకం

ఘోరం యావచ్చన్ద్రదివాకరౌ" "யஸ்துநாராயணம்தேவம் ஸாமாந்யேநாபிமந்ய தே - ஸயாதிநரகம்கோரம் யாவச்சந்த்ரதிவாகரௌ" (எ0) "నారాయణమథాన్యైస్తు దేవైస్తుల్యంకరోతియః। తస్యపాపేన లిప్యేయం యద్యహంనాగమేపునః" "நாராயணமதாந்யைஸ்து தேவைஸ்துல்யம்கரோதியः - தஸ்யபாபேநலிப்யேயம் யத்யஹம்நாகமேபுநः" (எக) என்கிறபடியே - தேவதாந்தரங்களோடொக்க ஈஸ்வரனை நினைக்கையும், "అవజానన్తిమాంమూఢా మానుషీంతనుమాశ్రితమ్। పరంభావమజానన్తో మమభూతమహేశ్వరమ్" "அவஜாநந்திமாம்மூடா மாநுஷீம்தநுமாஶ்ரிதம் - பரம்பாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஶ்வரம்" (எஉ) என்கிறபடியே - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் மநுஷ்ய ஸஜாதீயதாபுத்தியும், "వర్ణాశ్రమవిరుద్ధఞ్చ కర్మకుర్వన్తియేనరాః।కర్మణామనసావాచా నిరయేషు వసన్తితే" "வர்ணாஶ்ரமவிருத்தஞ்ச கர்மகுர்வந்தியேநராः - கர்மணா மநஸாவாசா நிரயேஷு வஸந்திதே" (எ௩) என்கிறபடியே-வர்ணாஶ்ரமவிபரீதமான உபசாரமும், "అర్చావతారోపాదానమ్" "அர்ச்சாவதாரோபாதாநம்" (எச) என்கிறபடியே - அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாந த்ரவ்ய நிரூபணமும், "యోన్యథాసన్తమాత్మాన మన్యథాప్రతిపద్యతే। కింతేన నకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా" "யோந்யதாஸந்தமாத்மாந மந்யதாப்ரதிபத்யதே - கிம்தேநநக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (எ௫) என்கிறபடியே - ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தியும், பகவத் த்ரவ்யாபஹாரமும் தொடக்கமானவை. பாகவதாபசாரமாவது - அஹங்கார அர்த்தகாமங்களடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் பண்ணும் விரோதம். அஸஹ்யாபசாரமாவது - நிர்நிபந்தநமாக பகவத்பாகவத விஷயமென்றால் அஸஹமானாயிருக்கை.

வாஸனையாவது - முன்பு செய்துபோனவற்றில் மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸ்காரம்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்க வொண்ணாதபடி யொன்றிலே செல்லும் விருப்பம்.

விவஶராயென்றது - பரவஶராயென்றபடி. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே, "నిర్వాణమయఏవాయ మాత్మాజ్ఞానమయోమలః। దుఃఖాజ్ఞానమలాధర్మాః ప్రకృతేస్తేతునాత్మనః॥ జలస్యనాగ్నినాసంసర్గ స్థాలీసఙ్గాత్తథాపిహి। శబ్దోద్రేకాదికాన్ధర్మాన్ తత్కరోతియథామునే॥ తథాత్మాప్రకృతేస్సఙ్గా దహంమానాదిదూషితః। భజతేప్రాకృతాన్ధర్మా నన్యస్తేభ్యోహిసోవ్యయః." స్థాల్యాంనిక్షిప్తస్య భాణ్డస్థస్య స్వతశ్శీతస్య శబ్దఫేనాదిరహితస్య జలస్య తత్స్థాలీస్థాగ్నిస్సంసర్గాభావేపి, తథాపి, భాణ్డస్యస్థాలీ సంసర్గాజ్జలం శబ్దోద్రేకాదికాన్ధర్మాన్ యథా కరోతి,తథా,ఆత్మా-ప్రత్యగాత్మా, స్వత ఏవ నిర్మలః-జ్ఞానానన్దః, ప్రకృతేస్సఙ్గాత్ అహం మానాదిదూషితస్సన్. అహశబ్దేన-మమకారోపిగృహ్యతే, భేదచ్ఛేదతృష్ణాదికాన్ సుఖదుఃఖరూపాన్ ధర్మాన్, భజతే-ప్రాప్నోతి. అవ్యయః - సః ప్రత్యగాత్మా, తేభ్యోపి-ప్రాకృతేభ్యః-దేహేన్ద్రియమనః ప్రాణబుద్ధిభ్యః,అన్యోహిభజత ఇత్యర్థః. "நிர்வாணமயஏவாய மாத்மாஜ்ஞாநமயோமலः - துःகாஜ்ஞாநமலாதர்மாः ப்ரக்ருதேஸ்தேதுநாத்மநः - ஜலஸ்ய

இழவை

சாக்நிஸம்ஸர்க்கஸ் ஸ்த்தாலீஸங்காத்ததாபிஹி-ஶப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் தத்கரோதியதாமுநே - ததாத்மாப்ரக்ருதேஸ்ஸங்கா தஹம்மாநாதிதூஷித:- பஜதேப்ராக்ருதாந்தர்மா நந்யேப்யஸ்தேப்யோபிஸோவ்யய:"(எகு). ஸ்த்தால்யாம் நிக்ஷிப்தஸ்ய பாண்டஸ்த்தஸ்ய ஸ்வதஶ்ஶீதஸ்ய ஶப்தயோதிரஹிதஸ்ய ஜலஸ்ய தத்ஸ்த்தாலீஸ்த்தாக்நேஸ் ஸம்ஸர்க்காபாவேபி, ததாபி, பாண்டஸ்ய ஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்காஜ்ஜலம் ஶப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் யதா கரோதி, ததா, ஆத்மா - ப்ரத்யகாத்மா, ஸ்வத ஏவ நிர்மல:-ஜ்ஞாநாநந்த:, ப்ரக்ருதேஸ் ஸங்காத் அஹம் மாநாதிதூஷிதஸ்ஸந். ஆதிஶப்தேந-மமகாரோபிக்ருஹ்யதே, பேதச்சேத க்ஷுத் த்ருஷ்ணாதிகாந் ஸுகது:கரூபாந் தர்மாந், பஜதே - ப்ராப்நோதி. அவ்யய: - ஸ: ப்ரத்யகாத்மா, தேப்யோபி-ப்ராக்ருதேப்ய:-தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராணபுத்திப்ய:, அந்யோபிபஜத இத்யர்த்த:.

"ஜலத்துக்கு அக்நிஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித் ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநாருசியுண்டாகிறன" இதி தத்வத்ரய ப்ரபந்தே.

ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம். மரணமாவது - தேஹவியோகம். ஆதிஶப்தத்தாலே - "పరిణమతే వివర్ధతే అపక్షీయతే" "பரிணமதே விவர்த்ததே அபக்ஷீயதே" (எஎ) என்று நடுவுள்ள விகாரங்களைச் சொல்லுகிறது. க்லேஶபாகிகளாயென்றது - பூர்வோக்தங்களா லுண்டான துக்கத்தை யடைந்தவர்களா யென்றபடி. திரிகிறவென்றது - "ఏవం సంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః। జీవే" "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்த்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி:-ஜீவே" (எஅ) என்கிறபடியே, ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி.

பத்தசேதநனென்றது - தேஹாத்மாபிமாநிகளென்றபடி. "బద్ధో దేహాభిమానీచ తదతిరిక్తస్వతన్త్రధీః। అర్థకామపరస్త్వాద్య శిశ్నోదరపరాయణః॥ ద్వితీయస్త్వాస్తికాభాస త్రివర్గఫలసాధనః। స్వకర్మణాపితౄన్ దేవాన్ నిష్ట్వాధూమాదిమార్గతః। స్వర్గత్వాభుక్త పుణ్యోఽధః పతన్వర్షాంబుసంయుతః।అన్నరేతోమయోభూత్వా పునర్గర్భం ప్రపద్యతే" "பத்தோதேஹாபிமாநீச ததிரிக்தஸ்வதந்த்ரதீ: - அர்த்தகாமபரஸ்த்வாத்யஶ்ஶிஶ்நோதரபராயண: - த்விதீயஸ்த்வாஸ்திகாபாஸ ஸ்த்ரிவர்க்கபலஸாதக: - ஸ்வகர்மணாபித்ரூந்தேவாந் நிஷ்ட்வாதூமாதிமார்க்கத: - ஸ்வர்க்கத்வாபுக்தபுண்யோத: பதந்வர்ஷாம்புஸம்யுத: - அந்நரேதோமயோபூத்வா புநர்க்கர்ப்பம் ப்ரபத்யதே" (எகூ) என்று பத்தலக்ஷணம் அர்த்தபஞ்சககாரிகா க்ரந்தத்தில் சொல்லிற்றிறே.

இவர்களுடைய இழவாவது - ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகங்களா லுண்டான க்லேஶம். "ఆధ్యాత్మికో వై ద్వివిధః శారీరో మానసస్తథా। శారీరో బహుభిర్భేదైర్భిద్యతే శ్రూయతాం చ సః॥ శిరోరోగప్రతిశ్యాయ జ్వరశూలభగన్దరైః। గుల్మార్శ*శ్శ్వయథుశ్వాసచ్ఛర్ద్యాదిభిరనేకధా॥ తథాక్షిరోగాతిసార కుష్ఠాఙ్గామయసంజ్ఞకైః। భిద్యతే దేహజస్తాపో మానసం శ్రోతుమర్హసి" ప్రతిశ్యాయః-పీనసః. శ్వయథుః - శోథః. భగన్దరః - గుదవ్యా

* அர்ஶஸ் - மூலவ்யாதி.

రోగః. అఙ్గామయః - వాతజ్వరోదరాదిః. “కామక్రోధభయద్వేష లోభమోహవిషాదజః। శో
కాసూయావమానేర్ష్యా మాత్సర్యాదిమయస్తథా ॥ మానసోఽపి ద్విజశ్రేష్ఠ తాపో భవతి నైకధా ”
“ஆத்யாத்மிகோவைத்விவித: ஶாரீரோமாநஸஸ்ததா - ஶாரீரோபஹுபிர்ப்
பேதைர் பித்யதே ஶ்ரூயதாம் சஸ: - ஶிரோரோகப்ரதிஶ்யாய ஜ்வரஶூல ப
கந்தரை: - குல்மார்ஶஸ்ஶ்வயதுஶ்வாஸஶ் சர்த்யாதிபிரநேகதா - ததாக்ஷிரோ
காதிஸார குஷ்டாங்காமயஸம்ஜ்ஞிதை:-பித்யதே தேஹஜஸ்தாபோ மாநஸம்
ஶ்ரோதுமர்ஹஸி” (௮௦) ப்ரதிஶ்யாய:-பீநஸ:. ஶ்வயது:-ஶோப:. பகந்தர:-
குஹ்யரோக:. அங்காமய: - வாதஜ்வரோதராதி:. “காமக்ரோதபயத்வேஷ
லோபமோஹவிஷாதஜ: - ஶோகாஸூயாவமாநேர்ஷ்யா மாத்ஸர்யாதிமயஸ்
ததா - மாநஸோபித்விஜஶ்ரேஷ்ட தாபோபவதிநைகதா.” காமமாவது -
கண்டபதார்த்தத்தை அநுபவித்தல்லது நிற்கவொண்ணாத தசை. க்ரோதம்-
ஸந்நிஹிதர்பக்கல் பிறக்கும் சீற்றம். பயம் - ஆகாமியாய்வரும் பீதி. த்வே
ஷம் - அப்ரீதி. லோபம் - அதிமாத்ர ப்ராவண்யம். மோஹம் - க்ருத்யாக்ரு
த்ய விவேகஶூந்யதை. அஸூயை - பிறருயர்த்தி பொறாமை; மாத்ஸர்யம்-
அத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்குகை. “ఇత్యేవమాదిభిర్భేదైస్తాపో హ్యాధ్యాత్మిక
స్స్మృతః। మృగపక్షిమనుష్యాద్యైః పిశాచోరగరాక్షసైః ॥ సరీసృపాద్యైశ్చ నృణాం జన్యతే చా
ధిభౌతికః । శీతోష్ణవాతవర్షామ్బు వైద్యుతాదిసముద్భవః ॥ తాపో ద్విజవరశ్రేష్ఠ కథ్యతే చాధిదై
వికః । గర్భజన్మజరాజ్ఞాన మృత్యునారకజం తథా ॥ దుఃఖం సహస్రశో భేదైర్భిద్యతే మునిసత్తమ”
“இத்யேவமாதிபிர்பேதைஸ் தாபோஹ்யாத்யாத்மிகஸ்ஸ்ம்ருத: - ம்ருகபக்ஷி
மநுஷ்யாத்யை: பிஶாசோரகராக்ஷஸை: - ஸரீஸ்ருபாத்யைஶ்சந்ருணாம் ஜந்ய
தேசாதிபௌதிக: - ஶீதோஷ்ணவாதவர்ஷாம்பு வைத்யுதாதிஸமுத்பவ:- தா
போத்விஜவரஶ்ரேஷ்ட கத்யதேசாதிதைவிக: - கர்ப்பஜந்மஜராஜ்ஞாந ம்ரு
த்யுநாரகஜம்ததா - து:கம்ஸஹஸ்ரஶோபேதைர் பித்யதே முநிஸத்தம”(௮௧)
என்றும், அதுகளுக்கு சிகித்ஸையாக “నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా। భే
షజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాన్తాత్యన్తికీ మతా.” ఇతరాతిశయో నిరస్తః-సర్వాతిశాయీత్యర్థః. ఆహ్లా
దః - సంసారతాపత్రయనివారకః. ఏతాదృశసుఖభావః - ఆనన్దానుభవః, స ఏవ ముఖ్యలక్షణా.
ఏకాన్తమ్ - అనన్యవిషయత్వమ్. ఆత్యన్తికమ్ - నిత్యత్వమ్. “భక్త్యా త్వనన్యయా” ఇతి గీయతే.
ఏతాదృశీ భగవత్ప్రాప్తిః - హేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానస్య ప్రాప్తిః. భేషజమ్-సంసారతాప
తప్తస్య తన్నివర్తనౌషధమితి. మతా-సంమతా. “తస్మాత్తత్ప్రాప్తయే యత్నః క్రియతాం పణ్డి
తైర్నరైః.” “நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா-பேஷஜம்பகவத்
ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா”(௮௨).இதராதிஶயோநிரஸ்த:-ஸர்வாதிஶாயீ
த்யர்த்த:. ஆஹ்லாத:-ஸம்ஸார தாபத்ரயநிவாரக:. ஏதாத்ருஶ ஸுகபாவ:-
ஆநந்தாநுபவ:, ஸஏவ முக்யலக்ஷணா. ஏகாந்தம்- அநந்யவிஷயத்வம். ஆத்ய
ந்திகம் - நித்யத்வம். “பக்த்யாத்வநந்யயா” (௮௩) இதி கீயதே. ஏதாத்ருஶீ
பகவத்ப்ராப்தி: - ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ்ய ப்ராப்தி:. பேஷஜம்-
ஸம்ஸாரதாபதப்தஸ்ய தந்நிவர்த்தநௌஷதமிதி. மதா-ஸம்மதா. “தஸ்மாத்
தத்ப்ராப்தயேயத்ந: க்ரியதாம் பண்டிதைர்நரை:” என்று ஔஷதத்தை
யும்சொன்னானிறே ஸ்ரீபராஶரபகவான். “రాగాదిదోషాన్ సతతానుషక్తానశేషకాయ

அநுஸந்தித்து, அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்;

ప్రస్తృతానశేషాన్ । ఔత్సుక్యమోహారతిదాన్ జఘాన యస్తపూర్వాయ వైద్యాయ నమోస్తుతస్మై"
"ராகாதிதோஷாந்ஸததாநுஷக்தா நசேஷகாயப்ரஸ்ருதாநசேஷாந்- ஔத்ஸுக்யமோஹாரதிதாந்ஜகாந யஃபூர்வவைத்யாய நமோஸ்துதஸ்மை" (அச) என்று ஆயுர்வேதவித்துக்கள் ஸர்வேஸ்வரனை பூர்வ வைத்யனாகச் சொன்னார்களிறே.

(அநுஸந்தித்து) என்றது - అనుస్మృత్యసన్ధీయత ఇత్యనుసన్ధానమ్ - அநுஸ்ருத்ய ஸந்தீயத இத்யநுஸந்தாநம் என்று வ்யுத்பத்தியாகையாலே, ஒருக்காலெண்ணுகையன்றிக்கே இடைவிடாமலெண்ணுகை.

(அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்) என்றது - "అన్తమతీత్యవర్తత ఇతిఅత్యన్తమ్, అత్యన్తంవ్యాకులంచిత్తం యస్యసః" "அந்தமதீத்யவர்த்தத இதிஅத்யந்தம், அத்யந்தம் வ்யாகுலம்சித்தம் யஸ்யஸஃ" என்று விக்ரஹமாய், அந்தமில்லாத வ்யாகுலஹ்ருதயனா யென்றபடி. ஆநந்தத்துக்கு அவதியில்லாதாப்போலே வ்யாகுலத்துக்கும் அவதியில்லையாய்த்து. இத்தால் - கீழ்ச்சொன்ன நிரதிசயாநந்தம் நெஞ்சில் தட்டாதபடி வ்யாகுலமே விஞ்சியிருக்குமென்றதாய்த்து. நித்யமுக்தாநுபாவ்யனானபோது, நிரதிசயாநந்தயுக்தனானான்; ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவையநுஸந்தித்தபோது, அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனானான். "వ్యసనేషుమనుష్యాణాం భృశంభవతిదుఃఖితః । ఉత్సవేషుచసర్వేషు పితేవపరితుష్యతి" "வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதிதுஃகிதஃ - உத்ஸவேஷுசஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி" (அரு) என்றருளிச்செய்தாரிறே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்.

அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாகையாவது - "రామోముహూర్తంవిమనాబభూవ" "ராமோமுஹூர்த்தம் விமநாபபூவ" (அசு) என்கிறபடியே, மூர்ச்சையடைந்திருக்கையென்று அருளிச்செய்வர்கள்.

"భోగార్థంపరమవ్యోమ క్రీడార్థమఖిలంజగత్ । భోగక్రీడతయావిష్ణో ర్విభూతిద్వయసంస్థితః ॥ భోగోనిత్యస్థితిస్తస్య లీలాసంహారతేకదా । భోగలీలేఉభేతస్య ధార్యతేశక్తిమత్తయా" "போகார்த்தம்பரமவ்யோம க்ரீடார்த்தமகிலம்ஜகத் - போகக்ரீடதயாவிஷ்ணுர் விபூதித்வயஸம்ஸ்த்திதஃ - போகோநித்யஸ்திதிஸ்தஸ்யலீலாஸம்ஹாரதேகதா – போகலீலேஉபேதஸ்ய தார்யதேஶக்திமத்தயா" (அஎ) என்று பாத்மத்திலும், "అప్రమేయోనియోజ్యశ్చయత్రకామగమోవశీ। మోదతేభగవాన్భూతైర్బాలః క్రీడనకైరివ" "அப்ரமேயோநியோஜ்யஶ்ச யத்ரகாமகமோவஶீ - மோததேபகவாந்பூதைர் பாலஃக்ரீடநகைரிவ" (அஅ) என்று - அபரிச்சேத்யனாய், நியாம்யனன்றியிலே நினைத்தபடி வ்யாபரிக்கவல்லனானவனாய், ஸர்வத்தையும் வசீகரிக்கவல்லனானவன், பாலனானவன் விளையாடுகலங்களாலே ரஸிக்குமாப்போலே தேவாதிபூதங்களை உபகரணமாகக்கொண்டு லீலாவிநோதம்பண்ணுகிற்பன் என்று பாரதத்திலும், "త్వంన్యఞ్చద్భిరుదఞ్చద్భిః కర్మసూత్రోపపాదితైః । హరే విహరసిక్రీడా కన్దుకైరివజన్తుభిః" "த்வம்ந்யஞ்சத்பிருதஞ்சத்பிஃ கர்மஸூத்ரோபபாதிதைஃ-ஹரேவிஹரஸிக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபிஃ"(அகூ)என்று உயர்வன

தாழ்வனவாய் கர்ம ஸூத்ரங்களாலே கட்டப்பட்ட க்ரீடா கந்துகங்கள் போலே யிருக்கிற ஜந்துக்களாலே ஹரியே! நீ விளையாடாநின்றாய் என்று பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "యథేష్టవినియోగార్హ శ్శేషశబ్దేనకథ్యతే। ఈశ్వరస్యజగత్సర్వం యథేష్టం వినియుజ్యతే" "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹ ஶ்ஶேஷஶப்தேநகத்யதே-ஈஶ்வரஸ்யஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம்விநியுஜ்யதே" (கூ௦) என்றும், "పరస్యాతి శయాధాయీ శేషఇత్యుచ్యతేబుధైః। శేషత్వేనతదాధానంసమంచిదచితోర్ద్వయోః॥ నిగ్రాహ్య చేతనాలీలారసమీశస్యతన్వతే। ప్రకాశయంతిశ్చౌదార్యంకామినశ్శేషతాంగతాః" "பரஸ்யாதிஶயாதாயீஶேஷஇத்யுச்யதேபுதை:- ஶேஷத்வேநததாதாநம் ஸமம்சிதசிதோர்த்வயோ:-நிக்ராஹ்யசேதநாலீலா ரஸமீஶஸ்யதந்வதே - ப்ராஶயம்தஶ் சௌதார்யம் காமிநஶ்ஶேஷதாம்கதா:" (கூக) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-அவனும் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாய் இவர்களும் நித்யகைங்கர்யரஸராயிருக்கை ப்ராப்தமா யிருந்தபோதிலும், "శేషత్వేనతదాధానంసమంచిదచితోర్ద్వయోః" "ஶேஷத்வேநததாதாநம் ஸமம்சிதசிதோர்த்வயோ:" (கூக) என்கிறபடியே-யதேஷ்ட விநியோகார்ஹமாய் ஶேஷிக்கதிஶயாதாநம்பண்ணுகை சேதநருக்கும் அசித்துக்கும் பொதுவாயிருந்தது; இனி இவர்கள் விஶேஷித்துப்பண்ணும் அதிஶயம் சைதந்யமுகத்தாலேயாயிருக்கும். "విజ్ఞాయస్వామ్యభిప్రాయం త్యక్త్వాస్వీయంప్రయోజనమ్।కుర్వన్తస్తత్ప్రియం శేషానిత్యముక్తముముక్షవః॥ స్వామ్యభిప్రాయ విజ్ఞానసర్వజ్ఞాద్యాయయోర్భవేత్।చరమాణాంతుశాస్త్రేణేత్యేతావాన్ భేదఇష్యతే" "விஜ்ஞாயஸ்வாம்யபிப்ராயம் த்யக்த்வாஸ்வீயம் ப்ரயோஜநம் - குர்வந்தஸ்தத்ப்ரியம் ஶேஷா நித்யமுக்தமுமுக்ஷவ: - ஸ்வாம்யபிப்ராயவிஜ்ஞாந ஸர்வஜ்ஞாத்யாய யோர்பவேத் - சரமாணாம்துஶாஸ்த்ரேணேத் யேதாவாந் பேதஇஷ்யதே" (கூஉ) என்கிறபடியே - பத்ததசையில் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் முக்ததசையில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தைக் கண்டு ததநுரூபமாக வர்த்திக்கும்போது, "కైంకర్యేణభవేద్ధర్షః ప్రకృష్టతరమాత్మనః। నతుతాదృక్పరేణేతి తచ్ఛేషస్యాభివాఞ్ఛితమ్" "கைங்கர்யேணபவேத்தர்ஷ: ப்ரக்ருஷ்டதரமாத்மந:-நதுதாத்ருக்பரேணேதிதச்சேஷஸ்யாபிவாஞ்சிதம்" (கூ௩) என்கிறபடியே- கைங்கர்யத்தாலுண்டான ப்ரக்ருஷ்டதரஹர்ஷம் மற்றொன்றா லுண்டாகாமையால் அதுவே ஶேஷபூதனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, ஶாஸ்த்ர விருத்தமாக வர்த்திக்கும்போது ஶாஸிதாவாய் தண்டதரனை ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸமாத்ரத்தையுண்டாக்கி அதிஶயகராவர்கள்; ஶாஸ்த்ரவிருத்தங்களாலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸத்தை யுண்டாக்கும்போது தங்களுக்கு அநர்த்த பர்யவஸிதமாய் க்லேஶப்படாநிற்பர்கள்; ஆகையாலே, "భృశంభవతిదుఃఖితః" "ப்ருஶம்பவதிது:கித:" (கூ௪) என்கிறபடியே அத்யந்த வ்யாகுல சித்தனானன் என்று மருளிச்செய்வர்கள்.

"తేజోబలైశ్వర్యమహావబోధ సువీర్యశక్త్యాదిగుణైకరాశిః। పరఃపరాణాంసకలానయత్ర క్లేశాదయస్సన్తిపరావరేశే" "தேஜோபலைஶ்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி:-பர:பராணாம் ஸகலாநயத்ர க்லேஶாதயஸ்ஸந்தி பராவ

இவர்கள் கரணகளேபரங்களை யிழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற தசையிலே,

---

ரேஶே" (கூரு) என்று-தேஜஸ்ஸு பலம் ஐஶ்வர்யம் பெரியஜ்ஞாநம் பெரிய வீர்யம் ஶக்தி தொடக்கமான குணங்களுக்கு ஒரு திரளாய் பாரான ப்ரம் ஹாதிகளுக்கும் பரனாய், க்லேஶகர்ம விபாகாதி ஸகல தோஷங்களும் ஸர்வா திகனான ஸர்வேஶ்வரனையுள்ள தன்பக்கலன்றியிலே யிருக்குமவனா யிருக்கு மென்றும், "నిఖిలహేయప్రత్యనీకకల్యాణైకతానః" "நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யா ணைகதாநஃ"(கூசா) என்றும் சொல்லாநிற்க, (அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்) என் னக்கூடுமோவெனில்; கூடும்; ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை யநுஸந்தித்து வந்த வ்யாகுலமாகையால்; "పరదుఃఖదుఃఖిత్వమ్-దయా" "பரதுஃகதுஃகித்வம்-தயா" (கூஎ) என்கிறபடியே - தயாகுணமாகையாலே. "స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖనిరాచికీర్షా-దయా" "ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுஃகநிராசிகீர்ஷா-தயா" (கூஅ) இதி வேதாந்தாசார்யாஃ.

ஆகிலும், நிரதிஶயாநந்தத்துக்குக் § கொத்தை யன்றோ வென்னில்; அன்று: இந்த தயாகுணத்தாலே சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக இவன்பண்ணி ன க்ருஷிபலித்தவாறே, "ఏష హ్యేవానన్దయాతి,ఆనన్దీభవతి" "ஏஷஹ்யேவாநந்த யாதி, ஆநந்தீபவதி" (கூகூ) என்று - இவர்களையும் ஆநந்திப்பித்துத் தானும் ஆநந்திக்கிறான் என்று சொல்லுகையாலே.

அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்ச் செய்த தென்னென்னில்; அருளிச்செய் கிறார் (இவர்கள்) என்று தொடங்கி. "ప్రాణసంశయమాపన్నాన్ ప్రాణినో భయవిహ్వలాన్। యో న రక్షతి శక్తస్సన్ స పాపాం గతిమాప్నుయాత్" "ப்ராணஸம்ஶயமாபந்நாந் ப்ராணிநோ பயவிஹ்வலாந் - யோநரக்ஷதிஶக்தஸ்ஸந்ஸபாபாம்கதிமாப்நுயா த்" (கoo) என்னும் வசநார்த்த மறிந்தவனாகையாலே இவர்கள் உஜ்ஜீவிக் கும்படி க்ருஷிபண்ணுகிறான். (இவர்கள்) என்றது-கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸாரி சேதநரென்றபடி.

கரணங்களாவன- "శ్రోత్రత్వక్చక్షుషీజిహ్వా నాసికాచైవపఞ్చమీ। పాయూపస్థౌ హస్తపాదౌ వాక్చైవదశమీస్మృతా॥ ఏకాదశంమనోజ్ఞేయం స్వగుణేనోభయాత్మకమ్। యస్మిన్‌జితేజితావేతౌ భవతఃపఞ్చకౌగణౌ" "ஶ்ரோத்ரத்வக்சக்ஷுஷீஜிஹ்வா நாஸிகா சைவபஞ்சமீ-பாயூபஸ்த்தௌஹஸ்தபாதௌ வாக்சைவதஶமீஸ்ம்ருதா-ஏகா தஶம்மநோஜ்ஞேயம் ஸ்வகுணேநோபயாத்மகம் - யஸ்மிஞ்ஜிதேஜிதாவேதௌ பவதஃபஞ்சகௌகணௌ" (கoக) என்று சொல்லப்பட்ட கரணங்கள். ஏதத் வசநாநி, மநுஸ்ம்ருதௌ.

களேபரங்களாவன - கரணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான ஶரீரங்களென்றபடி.

(இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே) என்றது - "సంసారవాగురానద్ధ లూనపక్షఇవాణ్డజః" "ஸம்ஸாரவாகுராநத்த லூநபக்ஷஇவாண்டஜஃ" (கoஉ) என்கிறபடி.

---

§ கொத்தை - தோஷம்.

காருணிகளைக்

யே, இறகொடிந்தபக்ஷிபோலேயென்றபடி. அதாவது- "ఉభాభ్యామేవపక్షాభ్యాం యథాఖేపక్షిణాంగతిః" "உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம் யதாகேபக்ஷிணாம்கதி:" (௧0௩) என்கிறபடியே, விஷ்ணுபதப்ராப்தி ஸாதநங்களான இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே. "తథైవజ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతేభగవాన్హరిః" "ததைவஜ்ஞாந கர்மப்யாம் ப்ராப்யதேபகவாந்ஹரி:" (௧0௪) என்கிறபடியே - விஷ்ணுபத ப்ராப்தி ஸஹகாரிகளான ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநோபயுக்தங்களான கரண களேபரங்களை யிழந்து மூலப்ரக்ருதியிலே கிடக்கிற தசையிலே யென்றபடி. "మత్స్థాశ్చచేతనాస్సర్వే నిరాధారానిరాశ్రయాః । హీనదేహానిరాకారా స్సర్వేన్ద్రియవివర్జితాః ॥ సర్వానుష్ఠానరహితా స్సతతందుఃఖభాగినః । తేషాందేహాంశ్చలోకాంశ్చ దాతుమర్హసికేశవ" "மத்ஸ்தாஶ்சசேதநாஸ்ஸர்வே நிராதாரா நிராஶ்ரயா: - ஹீநதேஹாநிராகாராஸ் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதா: - ஸர்வாநுஷ்ட்டாந ரஹிதாஸ் ஸததம் து:கபாகிந: - தேஷாம்தேஹாம்ஶ்சலோகாம்ஶ்ச தாதுமர்ஹஸிகேஶவ" (௧0௫) என்று பாத்மோத்தரத்தில் ப்ரக்ருதி விண்ணப்பஞ் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

(காருணிகள்) என்கிறவிடத்தில், கரணஶப்தத்தாலே - "అనన్తయోనీర్వ్రజతః కర్మభూమౌమనుష్యతా । భవేత్కదాచిజ్జీవస్య లబ్ధ్వాతాంకోవృథావసేత్ ॥ దేవదత్తమముం లబ్ధ్వా నృదేహమజితేన్ద్రియః। యోనాద్రియేతతత్పాదౌ సశోచ్యోహ్యాత్మవఞ్చకః" "அநந்தயோநீர்வ்ரஜத: கர்மபூமௌமநுஷ்யதா- பவேத்கதாசிஜ்ஜீவஸ்ய லப்த்வாதாம் கோவ்ருதாவஸேத் - தேவதத்தமமும்லப்த்வா ந்ருதேஹமஜிதேந்த்ரிய:-யோநாத்ரியேததத்பாதௌ ஸஶோச்யோஹ்யாத்மவஞ்சக:" (௧0௬) என்று ஹரிபக்திஸுதோதயத்தில் சொல்லுகிறபடியே, பகவத்ப்ராப்த்யுபகரணங்களான காத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது. "కరణంసాధకతమం క్షేత్రగాత్రేన్ద్రియేష్వపి" "கரணம்ஸாதகதமம் க்ஷேத்ரகாத்ரேந்த்ரியேஷ்வபி" (௧0௭) இத்யமர:.

(ஆதி) ஶப்தத்தாலே - சிச்சக்தி ப்ரவ்ருத்திஶக்தி நிவ்ருத்திஶக்திகளைச் சொல்லுகிறது. "ఆదావీశ్వరదత్తయైవ పురుషస్స్వాతన్త్ర్యశక్త్యాస్వయం తత్తజ్జ్ఞానచికీర్షితప్రయతనాన్యుత్పాదయన్వర్తతే । తత్రోపేక్ష్యతతోనుమత్య విదధత్తన్నిగ్రహానుగ్రహౌ తత్తత్కర్మఫలంప్రయచ్ఛతితతో సర్వస్యపుంసోహరిః" "ஆதாவீஶ்வர தத்தயைவ புருஷஸ் ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்த்யாஸ்வயம் தத்தத்ஜ்ஞாநசிகீர்ஷிதப்ரயதநாந் யுத்பாதயந்வர்த்ததே - தத்ரோபேக்ஷ்யததோநுமத்ய விததத்தந்நிக்ரஹாநுக்ரஹௌ தத்தத்கர்மபலம் ப்ரயச்சதிததோ ஸர்வஸ்யபும்ஸோஹரி:" (௧0௮) என்று அடியிலே ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்தராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு உண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத்ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶக்தியாலே இப்புருஷன்தானே அவ்வோவிஷயங்களிலே ஸ்வருச்யநுகுணமாக ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும் அஶாஸ்த்ரீயங்களிலே நிக்ரஹம்

கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே,

பண்ணியும் அவ்வோவிஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணுநின்று கொண்டு அவ்வோ கர்மபலத்தையும் கொடாநிற்பன்; இச்சேதநன் துர்வாஸநாபலத்தாலே பாபகர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குமளவில் அந்தர்யாமியானதான் நினைத்தால் மீட்கலாயிருக்கச்செய்தேயும் "அப்படி செய்யுமளவில் ஸ்வாஜ்ஞாரூபஶாஸ்த்ரவிநியோகமறும்" என்னுமத்தைப்பற்றவும், "ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கம்வரும்" என்னுமத்தையும், "இப்போதுஇங்ஙனேபோய்த்தாகில் க்ரமத்திலே நம்பக்கலிலே ருசிபிறப்பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோம்" என்றும்நினைத்து, மீட்கமாட்டாதே அநுமதிதாநத்தைப்பண்ணி, உதாஸீநனைப்போலேயிருந்து, அதில் நின்றும் இவர்களை மீட்கைக்குறுப்பாகச் சொல்லிக்கொள்வதொரு நன்மையாலே அவகாஶம் பார்த்து அநுக்ரஹத்தைப்பண்ணி பலமான கைங்கர்யத்தைக் கொடாநிற்பன்.

(கொடுத்து) என்கிறவிடத்தில், "కర్మణా జాయతే జన్తుః కర్మణైవ ప్రలీయతే । సుఖం దుఃఖం భయం క్షేమం కర్మణైవోపపద్యతే । కర్మణా దైవయోగేన జన్తుర్దేహోపపత్తయే । స్త్రియః ప్రవిష్ట ఉదరం పుంసో రేతః కణాశ్రయః" "கர்மணாஜாயதேஜந்து: கர்மணைவப்ரலீயதே - ஸுகம்துःகம்பயம்க்ஷேமம் கர்மணைவோபபத்யதே-கர்மணாதைவயோகேந ஜந்துர்தேஹோபபத்தயே- ஸ்த்ரியःப்ரவிஷ்டஉதரம் பும்ஸோரேதःகணாஶ்ரய:" (௰௯) இத்யாதிகளில் தேஹஸம்பந்தம் கர்மத்தாலுண்டாகிறதாகச் சொல்லலாயிருந்தாலும், "బ్రహ్మాద్యవస్థాభిరశేషమూర్తిర్విష్ణుః" "ப்ரம்ஹாத்யவஸ்த்தாபி ரஶேஷமூர்த்திர்விஷ்ணு:" (௧௧௦) என்னும் இத்யாதியாலும் ஸ்ருஷ்டியில் யௌகபத்யம் அநுக்ரஹகார்ய மாகையாலும், (கொடுத்து) என்றருளிச்செய்தார் என்று கொள்ளவேணும்.

(அவற்றைக்கொண்டு) என்றது - "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్। పూర్వమేవ కృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా" "விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீஶ்வராயநிவேதிதும் - பூர்வமேவக்ருதாப்ரம்ஹந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (௧௧௧) என்று ப்ருஹந்நாரதீயத்தில் சொல்லுகிறபடியே - தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக்குக் கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டென்றபடி.

(வ்யபிசரியாதே) என்கிறவிடத்தில், வ்யபிசாரமாவது - "స్వస్వామినం పరిత్యజ్యాన్యత్ర సఞ్చారో వ్యభిచారః" "ஸ்வஸ்வாமிநம்பரித்யஜ்யா ந்யத்ரஸஞ்சாரோ வ்யபிசார:" என்று வ்யுத்பத்தியாய், அந்த கரணாதிகளைக்கொண்டு அந்யத்ர ஸஞ்சரியாதேயென்றபடி. லக்ஷணயா, அந்த கரணங்களைக்கொண்டு ஶப்தாதி விஷயப்ரவணராய் நஶியாதேயென்றபடி. "అకుర్వన్ విహితం కర్మ నిన్దితం చ సమాచరన్। ప్రసజ్జంశ్చేన్ద్రియార్థేషు నరః పతనమృచ్ఛతి" "அகுர்வந்விஹிதம்கர்ம நிந்திதஞ்சஸமாசரந் - ப்ரஸஜ்ஜம்ஶ்சேந்த்ரியார்த்தேஷு நர:பதநம்ருச்சதி" (௧௧௨) இதி மநு:. விஹிதம்கர்ம என்றது- பகவதாஶ்ரயணத்தை. நிந்திதம் என்றது-தேவதாந்தரபஜநத்தையும், ப்ரயோஜநாந்தரத்தையும். இந்த்ரியார்த்தேஷு என்

றது - ஶப்தாதிவிஷயங்களை. "యోవై స్వాం దేవతామతియజతే। ప్రస్వాయైదేవతాయైచ్యవతే । నపరాంప్రాప్నోతిపాపీయాన్భవతి" "யோவைஸ்வாம்தேவதாமதியஜதே-ப்ரஸ்வாயைதேவதாயைச்யவதே- நபராம்ப்ராப்நோதிபாபீயாந்பவதி" (௧௧௩) என்று - யாவனொருவன் தனக்கு அநுரூபமான தேவதையை அதிக்ரமித்து அந்யதேவதையை ஆராதிக்கிறான், அவன் தன்னுடைய தேவதையின்பொருட்டு ஆகாதே ப்ரச்யுதனாகாநிற்கும்; அந்யதேவதையையும் கிட்டமாட்டான்; பாபிஷ்டனாகிறான் என்று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே. "వాసుదేవంపరిత్యజ్య యోన్యందైవముపాసతే। తస్యపాపేనలిప్యేయం యద్యహంనాగమేపునః" "வாஸுதேவம்பரித்யஜ்ய யோந்யம்தைவமுபாஸதே - தஸ்யபாபேநலிப்யேயம் யத்யஹம்நாகமேபுநঃ" (௧௧௪) "కౌపీనాచ్ఛాదనప్రాయ వాఞ్ఛాకల్పద్రుమాదపి।జాయతేయదపుణ్యానాం సోపరాధస్స్వదోషజః" "கௌபீநாச்சாதநப்ராய வாஞ்சாகல்பத்ருமாதபி - ஜாயதேயதபுண்யாநாம் ஸோபராதஸ்ஸ்வதோஷஜঃ" (௧௧௫) என்று அத்யுதாரனை ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிறது.

(அவற்றைக்கொண்டு) தன்னை யாஶ்ரயித்து என்னவமைந்திருக்க, (வ்யபிசரியாதே) என்று நிஷேதிக்கிறது, ஶப்தாதிவிஷயங்கள் அத்யாகர்ஷகங்களாகையாலும், "ప్రకర్షేణశబ్దాదిషు భోక్తృత్వబుద్ధిం కరోతీతిప్రకృతిః" "ப்ரகர்ஷேண ஶப்தாதிஷு போக்த்ருத்வ புத்திம் கரோதீதி ப்ரக்ருதிঃ" என்று ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வபாவமாகையாலும். * డుకృఞ్ కరణే - டுக்ருஞ்கரணேயிறே தாது. ஶ்ரீபாகவதே, "విలోక్యైకాన్తభూతాని ఆదౌసృష్ట్వాప్రజాపతిః। స్త్రియంచక్రేస్వదేహార్థం యయాపుంసాంమతిర్హృతా ॥ మాత్రాస్వస్రాదుహిత్రావా నవివిక్తాసనోభవేత్ । బలవానిన్ద్రియగ్రామోవిద్వాంసమపికర్షతి। కర్షతి కర్షతి కర్షత్యేవ" "விலோக்யைகாந்தபூதாநி ஆதௌஸ்ருஷ்ட்வாப்ரஜாபதிঃ- ஸ்த்ரியம்சக்ரேஸ்வதேஹார்த்தம் யயாபும்ஸாம் மதிர்ஹ்ருதா - மாத்ராஸ்வஸ்ரா துஹித்ராவா நவிவிக்தாஸநோபவேத் - பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபிகர்ஷதி-கர்ஷதிகர்ஷதிகர்ஷத்யேவ" (௧௧௬) என்று சொல்லப்பண்ணுமவையிறே.—"అన్యత్రభీష్మాద్గాఙ్గేయా దన్యత్రచహనూమతః। హరిణీఖురమాత్రేణ చర్మణామోహితంజగత్" "அந்யத்ரபீஷ்மாத்காங்கேயாதந்யத்ரசஹநூமதঃ - ஹரிணீகுரமாத்ரேண சர்மணாமோஹிதம்ஜகத்" (௧௧௭). யத்வா, "వివిధమ్ అభితశ్చరతీతి వ్యభిచారః" "விவிதம் அபிதஶ்சரதீதி வ்யபிசாரঃ" என்றாய், பலபடிகளாலே பலபடிகளுண்டாம்படி ஸஞ்சரியாதே யென்னவுமாம். "వాచికైఃపక్షిమృగతాం మానసైరన్త్యజాతితామ్ । శరీరజైఃకర్మదోషైర్యాతిస్థావరతాంనరః" "வாசிகைঃபக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம் - ஶரீரஜைঃ கர்மதோஷைர் யாதிஸ்த்தாவரதாம்நரঃ" (௧௧௮) என்னக்கடவதிறே.

ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணராகாதே என்றதே, (வ்யபிசரியாதே) என்றது-தேவதாந்தரபரரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரரும் ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணரும் தூரதோ நிர்வாஸ்யரென்னும் அபிப்ராயத்தாலே. "నిర్వాస్యావ్యభిచారిణ్యః ప్రతికూలాశ్చయోషితః" "நிர்வாஸ்யாவ்யபிசாரிண்யঃ ப்ரதிகூலாஶ்சயோஷிதঃ" (௧௧௯) என்றார்களிறே. ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே, "త్వక్చక్షుర్నాసికాజిహ్వా శ్రోత్రమత్రచపఞ్చ

మమ్। శబ్దాదీనామవాప్త్యర్థం బుద్ధియుక్తాని వై ద్విజ" "த்வக்சக்ஷுர்நாஸிகாஜிஹ்வா ச்ரோத்ரமத்ர சபஞ்சமம்-சப்தாதீநாமவாப்த்யர்த்தம் புத்தியுக்தாநிவைத்விஜ" (கஉ0) என்கிறபடியே - சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யம் கரணங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமாயிருக்க, தந்நிஷேதத்துக்குக் கருத்து - பகவத் வ்யதிரிக்த சப்தாதி விஷயப்ராவண்யம் ஸ்வரூபநாசகமாகையாலே. "విషస్య విషయాణాంచ దూరమత్యన్తమన్తరమ్। ఉపభుక్తం విషం హన్తి విషయాస్స్మరణాదపి" "விஷஸ்யவிஷயாணாஞ்ச தூரமத்யந்தமந்தரம்-உபபுக்தம்விஷம்ஹந்தி விஷயாஸ்ஸ்மரணாதபி"(கஉக) என்று புஜிக்கவேண்டாதே ஸ்மரணமாத்ரத்தாலும் முடிக்கையாலே விஷத்திலுங் காட்டில் விஷயம் அதிக்ரூரம் என்னுகின்றதிறே.

(தன்னையாச்ரயித்து) என்றது - அவற்றைக்கொண்டு தன்னை யாச்ரயித்தென்றபடி. ஸ்ரீபாகவதே, "సవై మనః కృష్ణపదారవిన్దయోః వచాంసి వైకుణ్ఠగుణానువర్ణనే। కరౌ హరేర్మన్దిరమార్జనాదిషు శ్రుతించకారాచ్యుతసత్కథోదయే॥ ముకున్దలిఙ్గాలయదర్శనే దృశౌ తద్భృత్యగాత్రస్పర్శేఙ్గసఙ్గమమ్। ఘ్రాణఞ్చ తత్పాదసరోజసౌరభే శ్రీమత్తులస్యా రసనాం తదర్పితే॥ పాదౌ హరేః క్షేత్రపదానుసర్పణే శిరో హృషీకేశపదాభివన్దనే। కామఞ్చ దాస్యే న తు కామకామ్యయా యథోత్తమశ్లోకజనాశ్రయా రతిః." ఉత్తమశ్లోకజనాః-భాగవతాః, తద్విషయా రతిశ్చ, యథా-యథావదభూదిత్యర్థః. "ஸவைமநஃக்ருஷ்ணபதாரவிந்தயோர் வசாம்ஸிவைகுண்டகுணாநுவர்ணநே - கரௌஹரேர்மந்திரமார்ஜநாதிஷு ச்ருதிஞ்சகாராச்யுதஸத்கதோதயே - முகுந்தலிங்காலய தர்சநே த்ருசௌ தத்ப்ருத்யகாத்ரஸ்பர்சேங்கஸங்கமம் - க்ராணஞ்சதத்பாதஸரோஜஸௌரபே ஸ்ரீமத்துலஸ்யாரஸநாம்ததர்ப்பிதே-பாதௌஹரேஃக்ஷேத்ர பதாநுஸர்ப்பணே சிரோஹ்ருஷீகேசபதாபிவந்தநே - காமஞ்சதாஸ்யேநதுகாமகாம்யயா யதோத்தமச்லோகஜநாச்ரயாரதிஃ." (கஉஉ) உத்தமச்லோகஜநாஃ- பாகவதாஃ, தத்விஷயாரதிச்ச, யதா-யதாவதபூதித்யர்த்தஃ.

(தன்னை) என்றது - உத்க்ருஷ்டனான தன்னையென்னவுமாம்; மேல் (உஜ்ஜீவிக்கைக்கு) என்றிருக்கையாலே. உத்க்ருஷ்டனை ஆச்ரயித்தாலாய்த்து, உஜ்ஜீவிப்பது - உத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிப்பது.

"లోకే చేతనవర్గస్తు ద్విధైవ పరికీర్త్యతే జ్యాయాంశ్చైవ తథాజ్యాయాన్ నైవాభ్యాం విద్యతే పరః ॥ కాలతో గుణతశ్చైవ ప్రకర్షో యత్ర తిష్ఠతి। శబ్దస్తన్ముఖ్యయా వృత్త్యా జ్యాయానిత్యవలమ్బతే॥ అతశ్చేతనవర్గోఽస్య స్మృతః ప్రత్యవరో బుధైః। అజ్యాయాంశ్చానయోర్యోగః శేషశేషితయేష్యతే" "லோகேசேதநவர்க்கஸ்து த்விதைவபரிகீர்த்யதே-ஜ்யாயாம்ச்சைவ ததாஜ்யாயாந் நைவாப்யாம்வித்யதேபரஃ-காலதோகுணதச்சைவ ப்ரகர்ஷோயத்ரதிஷ்டதி - சப்தஸ்தந்முக்யயாவ்ருத்த்யா ஜ்யாயாநித்யவலம்பதே- அதச்சேதநவர்க்கோஸ்ய ஸ்ம்ருதஃப்ரத்யவரோபுதைஃ - அஜ்யாயாம்ச்சாநயோர்யோகச் சேஷசேஷிதயேஷ்யதே" (கஉங) இதி பகவச்சாஸ்த்ரே. லோகத்தில் சேதநவர்க்கம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநிற்கும்; இவையிரண்டு

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமாய் ஸ்வதஃப்ரமாணமான

மொழிய கோட்யந்தர மில்லையா யிருக்கும்; எல்லாக்காலத்திலும் எல்லா ஸ்வபாவத்தாலும் உண்டான உத்கர்ஷம் யாவனொருவன் பக்கலிலேநிற்கிறது, "ஜ்யாயாந்" என்கிற ஶப்தமானது அவனை முக்யவ்ருத்தியாலே அவலம்பியா நிற்குமென்றும்; இந்த உத்க்ருஷ்டங்களிற்காட்டில் அந்யமான சேதநவர்க்க மானது அறிவுடையாராலே அவரமாக அறியப்படாநின்றுகொண்டு ஜ்யாயா நன்றியிலே யிருக்கும்; இவ்விரண்டுதலையிலுமுண்டான ஸம்பந்தம் ஶேஷஶே ஷித்வத்தாலேயாக இச்சிக்கப்படாநின்றதென்று சொல்லப்பட்டது.

(உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக) என்றது - "உத்க்ருஷ்டஜீவநம் உஜ்ஜீவநம்" என்றாய், உத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிக்கைக்கு உபாயமாக வென்றபடி. யோக்ய மாக என்னவுமாம்.

(அபௌருஷேயேத்யாதி) ப்ரமேயபூதன் விஶேஷண சதுஷ்டயவிஶிஷ் டனாய் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனா யிருக்குமாப்போலே, ப்ரமாண மும் விஶேஷண சதுஷ்டய விஶிஷ்டமாய் நிகில ப்ரமாண விலக்ஷணமாயிரு க்கிறபடி. "పురుషస్వాధీనరచనా విశేషవిశిష్టమ్ - పౌరుషేయమ్; తన్న భవతీతి-అపౌరుషే యమ్." "புருஷஸ்வாதீநரசநா விஶேஷவிஶிஷ்டம் - பௌருஷேயம்; தந்நபவ தீதி- அபௌருஷேயம்." நித்யமாய், நிர்த்தோஷமாயென்றபடி, "వాచావిరూప నిత్యయా" "வாசாவிரூபநித்யயா" (கஉச). மநுஃ, "అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృ ష్టా స్వయంభువా । ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యతః సర్వాః ప్రసూతయః" "அநாதிநிதநாஹ்யேஷா வாகுத்ஸ்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா- ஆதௌவேதமயீதிவ்யா யதஸ்ஸர்வாஃ ப்ரஸூதயஃ" (கஉ௫). "వేదస్యాపౌరుషేయత్వం నిత్యత్వంచ, యత్పూర్వపూర్వోచ్చార ణక్రమ జనితసంస్కారేణ తమేవ క్రమవిశేషం స్మృత్వా తేనైవ క్రమేణోచ్చార్యత్వమ్" "வேத ஸ்யாபௌருஷேயத்வம் நித்யத்வம்ச, யத்பூர்வ பூர்வோச்சாரண க்ரம ஜநித ஸம்ஸ்காரேண தமேவ க்ரமவிஶேஷம் ஸ்ம்ருத்வா தேநைவ க்ரமேணோச்சா ர்யத்வம்" (கஉகா) இதி பாஷ்யே.

தோஷங்களாவன - ப்ரம விப்ரலம்ப ப்ரமாதாஶக்திகள். ப்ரமமாவது - అతస్మింస్తద్బుద్ధిః, రజ్జౌ సర్పత్వబుద్ధిః. அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்திஃ, ரஜ்ஜௌஸர்ப்பத்வபு த்திஃ. விப்ரலம்பமாவது - பிறரை யேமாற்றிச் சொல்லுகை. ப்ரமாதமாவது- செய்யுமதொன்றிலும் குறிக்கோளில்லாமை. அஶக்தியாவது - அர்த்தநிர்ண யத்தில் பின்னாட்டுகை. இந்த தோஷசதுஷ்டயமன்றியிலே யிருக்கைதான் - நிர்த்தோஷமாயிருக்கை.

ஸ்வதஃப்ரமாணமாகையாவது-ஶாஸ்த்ரங்கள்தன்னிற் சொல்லுகிற அர் த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தன்னை யபேக்ஷிக்குமாப்போலே, தன்னில்சொ ல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாக தான் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாமல் தனக்குத்தானே ப்ரமாணமாயிருக்கை.

வேதத்தையும், ததுபப்ருமம்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதி

(வேதத்தையும்) என்றது - "వేదయతీతి వేదః" "வேதயதீதிவேதஃ" என்று வ்யுத்பத்தியாய், புபுத்ஸுக்களாய் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாஶகமா யிருக்கையாலே. இதுதான், கர்ம ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகதயா பாகத்வயாத்மகமா யிருக்கும். ஶ்ரீபாகவதே, "సత్రే మమాథ భగవాన్ హయశీర్ష ఆస సాక్షాత్స యజ్ఞపురుష స్తపనీయవర్ణః । ఛన్దోమయో మృతమయో ఖిలదేవతాత్మా వాచో బభూవురుశతీః శ్వసతో స్య నస్తః." ఉశతీః-కమనీయాః. నస్తః-నాసాపుటాత్, బభూవుః-జాతా ఇత్యర్థః. "ஸத்ரேமமாத பகவாந்ஹயஶீர்ஷ ஆஸஸாக்ஷாத்ஸயஜ்ஞபுருஷஸ்தபனீயவர்ணஃ-சந்தோமயோம்ருதமயோகிலதேவதாத்மாவாசோபபூவுருஶதிஶ்வஸதோஸ்யநஸ்தஃ". (கஉஎ) உஶதீஃ- கமநீயாஃ. நஸ்தஃ- நாஸாபுடாத், பபூவுஃ- ஜாதாஇத்யர்த்தஃ.

சகாரத்தை உக்தஸமுச்சயமாக சிலரருளிச்செய்வர்கள். அநுக்தஸமுச்சயமாக்கி, "శిక్షా వ్యాకరణం ఛన్దో నిరుక్తం జ్యోతిషం తథా । కల్పశ్చేతి షడఙ్గాని వేదస్యాహుర్మనీషిణః" "ஶிக்ஷாவ்யாகரணம்சந்தோ நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம்ததா-கல்பஶ்சேதி ஷடங்காநிவேதஸ்யாஹுர்மநீஷிணஃ"(கஉஅ) என்று சொல்லப்பட்ட அங்கங்களைச்சொல்லுகிறது என்று மருளிச்செய்வர்கள். ஶிக்ஷையாவது-வர்ணங்களினுடைய உச்சாரணவிஶேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்குமது. வ்யாகரணமாவது-வர்ணஸமுதாயாத்மகங்களான பதங்களினுடைய ஸாதுத்வாஸாதுத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்குமது. சந்தோவிசிதியாவது - வர்ணஸங்க்யாவிஶேஷ நியத காயத்ர்யாதி சந்தோமாத்ரப்ரதிபாதகமாயிருக்குமது. நிருக்தமாவது-வர்ணஸாம்யாதிகளைக்கொண்டு பதபதார்த்த விஶேஷப்ரதிபாதகமாயிருக்குமது. ஜ்யோதிஷமாவது-யதாகாலம் அநுஷ்ட்டேயங்களான கர்மங்களை யதாகாலம் அநுஷ்டிக்கும்படி காலவிஶேஷப்ரதர்ஶகமுமாயிருக்குமது. கல்பஸூத்ரங்களாவன- போதாயந ஆபஸ்தம்பஸூத்ரங்கள்; அவை, பதஸங்காதரூப வாக்யவிஶேஷ சோதித கர்மாநுஷ்ட்டாந விஶேஷகல்பநாப்ரவர்த்தகங்களாயிருக்கும்.

(ததுபப்ரும்ஹணங்களான) என்றது - பாகத்வயாத்மகமான அந்த வேதார்த்த வ்யக்தீகரணங்களான வென்றபடி. "ఉపబృంహణం నామ-విదితసకలవేదతత్త్వార్థానాం స్వయోగమహిమసాక్షాత్కృత వేదతదర్థానాం స్వవాక్యైః స్వావగత వేదవాక్యార్థవ్యక్తీకరణమ్" "உபப்ரும்ஹணம்நாம - விதிதஸகலவேததத்த்வார்த்தாநாம் ஸ்வயோக மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத வேத ததர்த்தாநாம் ஸ்வவாக்யைஃஸ்வாவகத வேதவாக்யார்த்த வ்யக்தீகரணம்" (கஉக) இதி பாஷ்யே.

ஸ்ம்ருதிகளாவன - பூர்வபாகார்த்த ப்ரகாஶகங்களான மந்வாதி ஸ்ம்ருதிகள். பாத்மே, "వాసిష్ఠం చైవ హారీతం వ్యాసం పారాశరం తథా । భారద్వాజం కాశ్యపం చ సాత్త్వికా ముక్తిదాయకాః॥ మానవం యాజ్ఞవల్క్యం చ ఆగ్నేయం దాక్షమేవ చ । కాత్యాయనం

சுத்தஸத்த்வம் - தோட்டாசார்யர் அரும்பதமும், பிள்ளைலோகம்ஜீயர் அரும்பதமும் இப்போது கிடைத்ததினால், [illegible]-வது பக்கந்தொடங்கிச் சேர்க்கப்படும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

சுத்தஸத்த்வம் - தொட்டாசார்ய ரருளிச்செய்த

அ ரு ம் ப த ம்.

“హరిస్త్రాతుం లోకాన్ స్వయమవతతార స్వకృపయా పునః పుంసః పూర్వాన్ శఠరిపుముఖానప్యజనయత్। అతృప్త్యైతావత్యాప్యభిమతమవాతీతరదయం సనశ్శ్రేయో భూయో రుచిరవరయోగీ వితరతు ॥ శ్రీమద్రఙ్గే వసతి విజయీ విశ్వసంరక్షణార్థం భూత్వా భూయో వరవరమునిర్భోగినాం సార్వభౌమః” “ஹரிஸ்த்ராதும் லோகாந் ஸ்வயமவததாரஸ்வக்ருபயா புந:பும்ஸ:பூர்வாந் ஶடரிபு முகாநப்யஜநயத்-அத்ருப்த்யை தாவத்யாப்யபிமத மவாதீதரதயம் ஸநஶ்ஶ்ரேயோபூயோ ருசிரவரயோகீவிதரது - ஸ்ரீமத்ரங்கே வஸதிவிஜயீவிஶ்வஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பூத்வாபூயோ வரவரமுநிர்போகிநாம் ஸார்வபௌம:” (க) இத்யாதிப்படியே - ஈஶ்வர நியோகத்தாலே ஸகலஜக துஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் திருவவதரித்தருளின திருவனந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிஶேஷமான அழகிய மணவாளமாமுனிகள், தம்முடைய பரமக்ருபையாலே பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸம்ஸாரிசேதநருக்கு தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறந்து அவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக அருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநமிடுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முந்துற

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

அ ரு ம் ப த ம்.

“హరిస్త్రాతుం లోకాన్ స్వయమవతతార స్వకృపయా పునః పుంసః పూర్వాన్ శఠరిపుముఖానప్యజనయత్ । అతృప్త్యైతావత్యాప్యభిమత మవాతీతరదయం సనశ్శ్రేయో భూయో రుచిరవరయోగీ వితరతు” “ஹரிஸ்த்ராதும் லோகாந் ஸ்வயமவததாரஸ்வக்ருபயா புந:பும்ஸ: பூர்வாந் ஶடரிபுமுகாநப்யஜநயத் - அத்ருப்த்யைதாவத்யாப்யபிமதமவாதீதரதயம் ஸநஶ்ஶ்ரேயோ பூயோருசிரவரயோகீவிதரது” (க) என்கிறபடியே - ஈஶ்வரநியோகாதவதரித்த ஶேஷாவதாரமான பெரியஜீயர், தம்முடைய நிர்ஹேதுக பரமக்ருபையாலே பிள்ளைலோகாசார்யர் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் தெரியும்படி அருளிச்செய்த ரஹஸ்யத்ரயமும் அத்யந்த மந்தமதிகளுக்கும் தெரியும்படி ஸுவ்யக்தமாக வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. ஸர்வேஶ்வரன் பெரியபிராட்டியாருக்கு உபதேஶம்பண்ணினானென்கிறவிது மந்த்ரத்வயத்துக்கும் உபலக்ஷணமாய், அவள் ஸேனைமுதலியாருக்கு உபதேசிக்க, அவர் நம்மாழ்வாருக்கு உபதேசிக்க, அவர் நாதமுனிகளுக்குப் பிராட்டிநியோகத்தாலே ப்ரஸாதித்தார்.

இப்ப்ரபந்தமவதரித்தருளினமைக்கு உபோத்காதஸங்கதியாக, ஸர்வே ஶ்வரன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை வெளியிட்டருளின ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார் (ஶ்ரியঃபதியாய்) இத்யாதி சூர்ணையாலே. (ஶ்ரியঃபதியாய்) இத்யாதிவிஶேஷணங்கள் நாலும், ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கும் இவன் பண்ணும் ஜகத்ரக்ஷணத்வத்துக்கும் உடலாயிருந்ததேயாகிலும், ஶ்ரியঃபதித்வம் விஶேஷஸமர்ப்பகமாகையாலும், இவனுக்கு ப்ரதாநநிரூபகமாகையாலும், முந்துற (ஶ்ரியঃபதியாய்) என்றருளிச்செய்கிறார். இத்தால் - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும், புருஷஸூக்த நாராயணனுமாவாக ப்ரதிபாத்யத்வமும் சொல்லுகிறது. ஶ்ரியঃபதியானவனுக்கிறே அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமுள்ளது.

இனி, நிரூபித ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களாய் ஈஶ்வரத்வவ்யாபகங்களான ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களையு மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்று. ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் புகுமிறே. இத்தால் - "తమసః పరమో ధాతా శంఖచక్రగదాధరః" "தமஸঃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரঃ" "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్". "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" "సత్యకామస్సత్యసంకల్పః" "వ్యోమ్నః పురస్తాత్ ... సమేత్య లక్ష్మ్యా నియోగాద్గురుం ... సమన్త్రరాజద్వయమాహ యస్మై నాథాయ తస్మై మునయే నమోస్తు" "வ்யோம்நঃபுரஸ்தாத்ஸவிதம்ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யாநியோகாத்குருகாதிராஜঃ - ஸமந்த்ரராஜத்வயமாஹயஸ்மை நாதாயதஸ்மைமுநயேநமோஸ்து" என்னக்கடவதிறே. ஸமந்த்ரராஜத்வயம் என்றது - சரமஶ்லோகத்துக்கும் உபலக்ஷணம். "நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தார்" என்றுமருளிச் செய்வர்கள். "ஒருநாள் ரஹஸ்யத்ரயமாத்ரமும், மற்றைநாள் திருவாய்மொழிமுதலான ப்ரபந்தமும், அதின்மற்றைநாள் அவற்றினுடைய அர்த்தமும், ஆக மூன்றுநாளாக அருளிச்செய்தருளினார்" என்று அருளிச் செய்வர். "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப் பன்னீராயிரம்உரு புரஶ்சரணம்பண்ண ப்ரத்யக்ஷமாய், திருத்திரை வளைத்துக்கொண் டிருந்து, விஶத விஶததர விஶததமமாக ப்ரஸாதித்தார்"என்று அருளிச்செய்தருளுவர். "பிராட்டி ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரஸாதிக்க, ப்ரம்ஹா இவ்வருகுண்டான ரிஷ்யாதிகளுக்கு ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶம்பண்ணினார் என்று ரிஷிகளுக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய வரவாறு" என்று அருளிச்செய்வது. "వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః। ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிঃ - ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௧௪) என்கிற ஶ்லோகார்த்தத்தை யுட்கொண்டு ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதாரணக்ரமத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரியঃபதியாயித்யாதி).

தொ-அ.—"ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" இத்யாதி ஶ்ருதிப்ரதிபாத்யத்வம் சொல்லுகிறது.

ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாகையாலே ஸூரிபோக்யனாகையும் ஸர்வேஶ்வரத்வசிந்ஹமாகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நித்ய முக்தாநுபாவ்யனாய்) என்று. இத்தால் - நிரதிஶயபோக்யத்வமும், "𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃" "ஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ" "𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃" "யத்வைபஶ்யந்திஸூரயஃ" என்கிறபடியே - விஷ்ணுஸூக்தாதி ப்ரதிபாத்யத்வமும் தோற்றுகிறது.

நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாகையும் பரத்வத்துக்கு வேண்டுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்று. இத்தால்- நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வமும், ஆநந்தவல்லீ ப்ரதிபாத்யத்வமும் தோற்றுகிறது.

(ஸர்வேஶ்வரன்) என்கையாலே - ஸர்வஶேஷித்வமும், ஸர்வாந்தர்யாமிதயா ஸர்வநியந்த்ருத்வமும், அந்தர்யாமிப்ராம்ஹணாத்யுபநிஷத் ப்ரதிபாத்யத்வமும் சொல்லுகிறது.

(ஶ்ரியஃபதியாய்)இத்யாதி விஶேஷணங்கள்நாலும் விஶேஷ்யமும் ரக்ஷணோபயோகிகளாகிறபடி யெங்ஙனே? யென்னில்; (ஶ்ரியஃபதியாய்) என்கையாலே - ரக்ஷணோபயோகிகளான க்ருபாக்ஷமாதிகுணங்களும், (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்கையாலே - ஹேயப்ரத்யநீகத்வ நிபந்தநமாய் இவர்கள் ரக்ஷணத்துக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஸர்வஶக்தித்வமும், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்கையாலே- இவர்களையும் நித்ய ஸூரிகளோடே யொருகோவையாய்த் தன்னை யநுபவிக்கும்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்கையாலே - அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்ய ரஸராம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கையாலே - இப்படி ரக்ஷிக்கைக்கடி ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தம் என்னுமதுவும் தோற்றுகையாலே, இவை ரக்ஷணோபயோகிகள்.

(ஶ்ரியஃபதியாய்) என்கையாலே-தனக்குப் பிராட்டி நிருபகையாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு ஶேஷத்வமே நிருபகமாம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய்) என்கையாலே-தான் ஹேயப்ரத்யநீகனாய் கல்யாணைகதாநனாயிருக்குமாப்போலே இவர்களையும் நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் ஆவிர்பூதாபஹதபாப்மத்வாதி குணாஷ்டகராம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்கையாலே - தான் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாயிருக்குமாப்போலே இவர்களையும் நித்யமுக்தாநுபாவ்யராக்குமென்னுமதுவும், தனக்கநுபாவ்யராக்குமென்னுமதுவும், (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்கையாலே - தான் ஸூரிபோக்யனாய் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனானாப்போலே இவர்களையும்

தன் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக விநியோகங்கொண்டு நிரதிஶயாநந்த யுக்தராம்படி பண்ணுமென்னுமதுவும், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கையாலே - தான் ஸர்வஶரீரியாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வாதாரபூதனாயிருக்குமாப்போலே இவர்களைத் தனக்கு ஶரீரமாய் நியாம்யமாய் தார்யமாயிருக்கும்படி பண்ணுமென்னுமதுவும் தோற்றுகிறது.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) இத்யாதி விஶேஷணங்களிலே - புருஷகாரமும், இவர்கள் தன்னை யநுபவிக்கைக்குறுப்பான தேஶவிஶேஷமும், அநுபவஸஹகாரிகளையும், இவர்கள்முன்னாகத் தன்னை யநுபவித்தத்தால்வரும் இவர்களுடைய நிரதிஶயாநந்தத்தையும் சொல்லுகிறது.

(ஶ்ரிய:பதியாய்) என்று - அகாரார்த்தத்தையும், (ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாய்) என்று-உகாரார்த்தத்தையும், (நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்று - மகாரார்த்தத்தையும், (நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்) என்று-லுப்த சதுர்த்தியி லர்த்தத்தையும், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்று - ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, ரஹஸ்யத்ரய விவரணதியிலே ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் ப்ரதாநவிவரணியான ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து.

(நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்) என்றது - "నిత్యంముక్తాః - నిత్యముక్తాః, నిత్యముక్తైరనుభావ్యః - నిత్యముక్తానుభావ్యః" "நித்யம் முக்தா꞉ - நித்யமுக்தா꞉, நித்யமுக்தை ரநுபாவ்ய꞉ - நித்யமுக்தாநுபாவ்ய꞉" என்று விக்ரஹமாய், காலத்ரயத்திலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்ற நித்யஸூரிகளாலே யநுபவிக்கத் தக்கவனென்றபடி. நித்யராலும் முக்தராலும் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யனாய் என்னலாகாதோவென்னில்; "యద్వై పశ్యన్తి సూరయః" "யத்வைபஶ்யந்திஸூரய꞉" "సదా పశ్యన్తి సూరయః" "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய꞉" என்று - ஸூரிபோக்யத்வமாத்ரத்தையே பரத்வலக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலும், மேல் இவர்தாமே (அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி) என்கிறவிடத்தில் முக்தபதஸ்த்தாநத்தில் நித்யபதத்தை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஆகாது.

(அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி) என்றது - நித்ய முக்த ஶப்தவாச்யராய் காலத்ரயத்திலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்ற நித்யஸூரிகளோபாதி யென்றபடி. அதாவது - நெடுநாள் ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த சேதநன் ஆகஸ்மிகக்ருபையாலே ஸதாசார்யப்ரஸாதமடியாக தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறந்து, "ஸம்ஸாரம்த்யாஜ்யம்"என்றும், * அந்தமில்பேரின்பமான தேஶ

விஶேஷணத்ரயமும், நிரதிஶயாநந்தத்துக்கு ஹேது.

(நித்யஸூரிகளோபாதி) என்றவிடத்தில், (ஓபாதி) என்று - அம்ஶத்தைச்சொல்லுகிறது. இத்தால் - நித்யஸூரிகளோடொத்து பகவதநுபவாம்ஶம் ஸம்ஸாரிகளுக்கு முண்டாயிருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி.

விஶேஷத்திலே போய் அமரரோடு ஒருகோவையாக *அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன் திருவடிகளில் அவன் முகமலர்த்திக்கே யுறுப்பாகப் பண்ணும் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியே புருஷார்த்தமென்றும், தந்நிவ்ருத்தி ப்ராப்திகளுக்கு எம்பெருமானே ஸாதநமென்றும் ப்ரதிபத்தி பிறந்து, ஸம்ஸாரத்தில் அடிக்கொதித்து, பகவதிங்யஸ்தபரனாய், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக எம்பெருமானை ப்ராபித்து அநுபவிக்கும்போது, முன்பே நெடுநாளநுபவித்த ஸாம்ஸாரிக க்லேஶங்களாதல், ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு பகவதநுபவாலாபத்தாலே வரும் க்லேஶங்களாதல் நெஞ்சில்தட்டாதபடி யநுபவிக்கை.

(தன்னை) என்றது - ஶ்ரியஃபதித்வாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனை தன்னையென்றபடி.

(நித்யகைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு) என்றது - காலத்ரயத்திலும் கைங்கர்யத்தாலுண்டான ஆநந்தநிர்ப்பரனாய் வர்த்திக்கைக்கென்றபடி. ஸாம்ஸாரிகதஶையில் கைங்கர்யத்தாலுண்டான ஆநந்தமன்றிக்கேயொழிந்தாலும், பகவத்ப்ராப்த்யநந்தரம் தான் ஸம்ஸாரியானபோது தனக்குண்டான பகவதநுபவாலாபக்லேஶமும் நெஞ்சில்தட்டாதபடி ஆநந்தமே விஞ்சி வர்த்திக்கை யென்னவுமாம். "ஸம்ஸாரதஶையிலும் நாமெம்பெருமானுக்கு லீலாரஸனாகப்பெற்றோமே!" என்று ஆநந்த நிர்ப்பரனாய் வர்த்திக்கை யென்னவுமாம்.

(ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்) என்றது - ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி.

(அத்தையிழந்து) என்றது - நித்யகைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகையை யிழந்தென்றபடி.

(அஸத்கல்பராய்க்கிடக்கிற) என்றது - அசித்துல்யராய்க் கிடக்கிற வென்றபடி. அதாவது - ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் யதாஜ்ஞாநமன்றிக்கே யிருக்கை. அதாவது - ஸ்வஸ்வேதரவிஷயங்களில் ஈஶ்வரஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தியன்றிக்கே ஸ்வஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தி நடக்கை.

(இழவை) என்றது - ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்ரயாபிபூதராய் அவர்கள் படும் துக்கபரம்பரையை யென்றபடி.

(அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய்) என்றது - அங்குத்தையிலநுபவமொன்றும் தோற்றாதபடி வ்யாகுலசித்தனாயென்றபடி.

(அத்தையிழந்து) பகவதநுபவத்தை லபியாதே.

(அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்) என்றது - "𑌸 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌨 𑌰𑌮𑍇𑌤" "ஸஏகாகீநரமேத" என்கிறபடியே பரமபதத்தில் ஆநந்தரூபப்ராயமா யென்றபடி.

எ-அ.—వైష్ణవంచ రాజసాస్స్వర్గదాశ్శుభాః ॥ బార్హస్పత్యంగౌతమంచ సాంవర్తంచ యమస్మృతిః। శంఖమౌశనసంచేవి తామసానిరయప్రదాః" "வாஸிஷ்ட்டம் சைவஹாரீதம் வ்யாஸம் பாராஶரம்ததா - பாரத்வாஜம் காஶ்யபம்ச ஸாத்த்விகாமுக்திதாயகா꞉ - மாநவம் யாஜ்ஞ வல்க்யம்ச ஆக்நேயம் தாக்ஷமேவச - காத்யாயநம் வைஷ்ணவம்ச ராஜஸா ஸ்வர்க்கதாஶ்ஶுபா꞉ -

---

(இறகொடிந்தபக்ஷிபோலே கிடக்கிற தஶையிலே) என்றது - கரண களேபரங்களில்லாமையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் அதுக்கடியான ஜ்ஞாநமுமில்லாத தஶையிலேயென்றபடி.

(காரணாதிகளைக்கொடுத்து) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே களேபரத்தைச்சொல்லுகிறது.

(அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே) என்றது - ஈஶ்வரன் தன்னையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாகக்கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டு ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணராய் நசித்துப்போகாமலென்றபடி.

(தத்) என்றது - அந்த வேதங்களுடையவென்றபடி.

(இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே) "యూనపక్షఇవాణ్డజః." "லூநபக்ஷ இவாண்டஜ꞉".

(கரணாதிகளைக் கொடுத்து) என்கிறவிடத்திலே, ப்ரக்ருதியிலே உருமாய்ந்து கிடக்கிற இச்சேதநர் ஏதாகிலும் அர்த்திக்கிறபடி கரணாதிகளைக்கொடுத்தானோ? என்ன; தயைபடியாகக் கொடுத்தானென்று கண்டுகொள்வது. அதுக்குப்ரமாணம் - "అచిద్విశేషితాన్ ప్రళయసీమని సంసరతః కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః" "அசித்விஶேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநிஸம்ஸரத꞉ கரண களேபரைர்கடயிதும் தயமாநமநா꞉" என்று.

(அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே) ஈஶ்வரன் கரணாதிகளைக் கொடுக்குமிடத்தில், "విచిత్రాదేహసంపత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్" "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்" என்கிறபடியே தன்னிடத்தில் கைங்கர்யத்துக்குறுப்பாகக் கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டு இதர விஷயப்ரவணமாக்காதே யென்றபடி.

(அபௌருஷேயமாய்) புருஷரால் சொல்லப்பட்டதன்றிக்கே.

(நித்யநிர்த்தோஷமாய்) ப்ரம விப்ரலம்ப ப்ரமாதாஶக்திகளில்லாத. ப்ரமம் - விபரீதஜ்ஞாநம். விப்ரலம்பம் - மாறிச்சொல்லுகை. ப்ரமாதம் - அநவதாநம். அஶக்தி - அர்த்தநிர்ணயத்திலே பின்னாட்டுகை.

(ஸ்வத꞉ப்ரமாணம்) என்றவிடத்தில், எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரமாணமானுப்போலே யிதுக்கு ப்ரமாணாந்தரமுண்டோ? என்ன; அங்ஙனன்றிக்கே தனக்குத்தானே ப்ரமாணமென்கை.

இதிஹாஸபுராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும்,

எ-அ.—பார்ஹஸ்பத்யம் கௌதமம்ச ஸாம்வர்த்தம்ச யமஸ்ம்ருதி꞉- ஶங்கமௌஶநஸம்தேவி தாமஸா நிரயப்ரதா꞉ (௩௦)."

இதிஹாஸங்களாவன - உத்தரபாகார்த்த வ்யக்தீகரணங்களான மஹாபாரத ராமாயணங்கள்.

புராணங்களாவன - விஷ்ணுபுராணாதிகள். "వైష్ణవంనారదీయంచ తథా భాగవతంశుభమ్ । గారుడంచతథాపాద్మం వారాహంశుభదర్శనే ॥ సాత్త్వికాని పురాణాని విజ్ఞేయానిశుభానివై । బ్రహ్మాణ్డం బ్రహ్మవైవర్తం మార్కణ్డేయంతథైవచ ॥ భవిష్య ద్వామనంబ్రాహ్మం రాజసానినిబోధత । మాత్స్యంకూర్మం తథాలైఙ్గం శైవంస్కాన్దం తథైవచ ॥ ఆగ్నేయంచ షడేతాని తామసాని నిబోధత" "வைஷ்ணவம் நாரதீயம்ச ததா பாகவதம் ஶுபம் - காருடம்ச ததாபாத்மம் வாராஹம் ஶுபதர்ஶநே - ஸாத்த்விகாநி புராணாநி விஜ்ஞேயாநி ஶுபாநிவை - ப்ரம்ஹாண்டம் ப்ரம்ஹவைவர்த்தம் மார்க்கண்டேயம் ததைவச - பவிஷ்யத் வாமநம் ப்ராஹ்மம் ராஜஸாநி நிபோதத - மாத்ஸ்யம் கூர்மம் ததாலைங்கம் ஶைவம் ஸ்காந்தம் ததைவச - ஆக்நேயம்ச ஷடேதாநி தாமஸாநி நிபோதத (௩௧)."

ஆதிஶப்தத்தாலே - ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராகமத்தைச் சொல்லுகிறது. "ప్రాయేణ పూర్వభాగార్థ పూరణంధర్మశాస్త్రతః । ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాన్తార్థఃప్రకాశ్యతే" "ப்ராயேண பூர்வபாகார்த்த பூரணம் தர்மஶாஸ்த்ரத꞉ - இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதாந்தார்த்த꞉ ப்ரகாஶ்யதே" (௩௨) இதி. மஹாபாரதே, "యదిహాస్తితదన్యత్ర యన్నేహాస్తినతత్క్వచిత్ । మహత్త్వాద్భారతత్వాచ్చ మహాభారతమిష్యతే" "யதிஹாஸ்தி தத்ந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி நதத்க்வசித்-மஹத்த்வாத் பாரதத்வாச்ச மஹாபாரத மிஷ்யதே. (௩௩)

(ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும்) என்றது - விராடபர்வணி, "నామైవవేదస్య విదుర్నవేదం.నవేదానాంవేదితాకశ్చిదస్తి। వేదేనవేద్యన్నవిదుర్నవేదం యోవేదవేద్యంసచవేదవేదమ్" "நாமைவவேதஸ்ய விதுர்நவேதம் நவேதாநாம் வேதிதாகஶ்சிதஸ்தி - வேதேநவேத்யந் நவிதுர்நவேதம் யோவேதவேத்யம் ஸசவேதவேதம்" (௩௪) என்றும், ஸ்ரீபாகவதே, "ప్రాయేణాల్పాయుషస్సభ్యే కలావస్మిన్ యుగేజనాః । మన్దాస్సుమన్దమతయః మన్దభాగ్యాహ్యుపద్రుతాః." మన్దాః - మన్దప్రవృత్తయః. సుమన్దమతయః - గ్రహణధారణాసమర్థమతయః. మన్దభాగ్యాః - విఘ్నాకులాః; రోగాదిభిరుపద్రుతాః. "ப்ராயேணால்பாயுஷஸ் ஸர்வே கலாவஸ்மிந் யுகேஜநா꞉ - மந்தாஸ் ஸுமந்தமதய꞉ மந்தபாக்யா ஹ்யுபத்ருதா꞉" (௩௫) மந்தா꞉ - மந்தப்ரவ்ருத்தய꞉. ஸுமந்தமதய꞉ -

---

தொ-அ.—(புராணாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தைச்சொல்லுகிறது.

அந்தஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநேக யோக்யதை வேண்டுகையாலே,

க்ரஹணதாரணஸமர்த்தமதயஃ. மந்தபாக்யாஃ-விக்நாகுலாஃ; ரோகாதி பீடிதா பத்ருதாஃ. பார்ஹஸ்பத்ய ஸ்ம்ருதௌ, "इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् । बिभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यति" "இதிஹாஸ புராணப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத் - பிபேத்யல்ப ஶ்ருதாத்வே தோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி" (கூ௯) என்றும் சொல்லுகிறபடியே மந்தமதிகளாலே வேதார்த்த மறுதியிடப்போகாதென்று மஹாமதிகளான மநு பராஶர பாராஶர்ய வால்மீகி ப்ரப்ருதி மஹர்ஷிகளைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பித்த விடத்திலுமென்றபடி. இத்தால் - ரிஷிகளுக்கு ப்ரவர்த்தகத்வமொழிய ஸாக்ஷாத் கர்த்ருத்வமில்லை யென்றபடி.

(அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு) என்றது - ஸோபப்ரும்ஹணமான அந்த வேதஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக் கென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரம்) என்கிறது - சேதநனைக் குறித்து, "इदं कुरु, इदं मा कार्षीः" "இதம்குரு, இதம் மாகார்ஷீஃ" என்று ஶாஸிக்கையாலே. "शासनाच्छास्त्रमिति" "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்றார்களிறே.

(அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே) என்றது - "अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयीत तमध्यापयेत् । श्रावण्यां प्रोष्ठपद्यां वा उपाकृत्य यथाविधि युक्तश्छन्दांस्यधीयीत मासान्विप्रोऽर्धपञ्चमान्" "அஷ்டவர்ஷம் ப்ராம்ஹணமுபநயீததமத்யாபயேத் - ஶ்ராவண்யாம் ப்ரோஷ்டபத்யாம்வா உபாக்ருத்ய யதாவிதியுக்தச் சந்தாம்ஸ்யதீயீத மாஸாந் விப்ரோர்த்த பஞ்சமாந்" (கூ௭) என்று பாஷ்யத்திலருளிச் செய்த யோக்யதைகளும், மநுஸ்ம்ருதௌ, "अत ऊर्ध्वं तु छन्दांसि शुक्लेषु नियतः पठेत् । वेदाङ्गानि रहस्यं च कृष्णपक्षेषु संपठेत्" "அதஊர்த்வம்து சந்தாம்ஸி ஶுக்லேஷு நியதஃபடேத் - வேதாங்காநிரஹஸ்யஞ்ச க்ருஷ்ணபக்ஷேஷுஸம்படேத்" (கூ௮) என்கிற நியமமும், பஹுவேதந ஸாமர்த்ய தீர்க்காயுஷ்ட்வ பஹுவிக்நாநுபஹதத்வரூப அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே; அவஶ்யாபேக்ஷித மாகையாலே யென்றபடி.—சிலர்,

---

(அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு) என்றது - ஸோபப்ரும்ஹணங்களான அந்த வேதங்களாகிற ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கென்றபடி.

(அநேகயோக்யதைவேண்டுகையாலே) என்றது - ஜம்பூத்வீபத்தில் பாரதவர்ஷத்தில் பரதகண்டத்தில் மநுஷ்யஜந்மத்தில் த்ரைவர்ணிகயோக்யதைகளும், ஸர்வஶாகாப்ரத்யயந்யாயமும், ஸகலவேதாந்த ப்ரத்யயந்யாயமும் வேண்டுகையாலே யென்றபடி.

(அநேகயோக்யதை) பாரதபூமியில் ஜந்மம், அதிலும் மநுஷ்யஜந்மம், அதிலும் ப்ராம்ஹணஜந்மம், அதிலும் சிரஞ்சிவியாகை, அதிலும் விக்நாஹித்யமுடையனாகை.

அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை யரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி;

"ஜம்பூத்வீப பாரதவர்ஷ பரதகண்ட கலியுக மநுஷ்யஜந்மங்களாகிற அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே" என்றருளிச் செய்தார்கள். அவை ரஹஸ்யத்ரயாப்யாஸத்துக்கும் ஸமாநமாகையாலே, அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கே அஸாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது.

(அவ்வழியாலே) என்றது - அநேக யோக்யதா ஸாபேக்ஷமான அந்த மார்க்கத்தாலே யென்றபடி. ஶாஸ்த்ரத்தாலே என்னுதே, (வழியாலே) என்றது - "ప్రపత్త్యావాఽథభక్త్యావా మహతాంపౌరుషేణవా । కృపయా వాఽథవిష్ణోశ్చ ప్రాప్నువన్తిపరంపదమ్ ॥ బహవోహి యథామార్గావిశన్త్యేకంమహాపురమ్। తథాజ్ఞానానిసర్వాణి ప్రవిశన్తితమీశ్వరమ్" "ப்ரபத்த்யாவா அதபக்த்யாவா மஹதாம் பௌருஷேணவா - க்ருபயாவா அதவிஷ்ணோஶ்ச ப்ராப்நுவந்தி பரம்பதம் - பஹவோஹியதாமார்க்கா விஶந்த்யேகம் மஹாபுரம்- ததாஜ்ஞாநாநி ஸர்வாணி ப்ரவிஶந்திதமீஶ்வரம்" (கஙகூ) என்கிற வசநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி.

(ஜ்ஞாநம்பிறந்து) என்றது - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் பிறந்தென்றபடி.

(உஜ்ஜீவிக்கை யரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி) என்றது - உஜ்ஜீவிக்கை துர்லபமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தைத் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தென்றபடி. (அரிது) என்றருளிச்செய்தது - பாரமஸம்ஹிதாயாம், "అధీతాభగవన్ వేదాస్సాఙ్గోపాఙ్గాస్సవిస్తరాః। శ్రుతానిచమయాఙ్గాని వాకోవాక్యయుతానిచ" "அதீதாபகவந் வேதாஸ்ஸாங்கோ பாங்காஸ்ஸவிஸ்தரா꞉ - ஶ்ருதாநிசமயாங்காநி வாகோவாக்யயுதாநிச" (கசo). வாகோவாக்யம் - தர்க்கஶாஸ்த்ரம். "నచైతేషుసమస్తేషుసంశయేనవినాక్వచిత్ । శ్రేయోమార్గంప్రపశ్యామి యేనసిద్ధిర్భవిష్యతి" "நசைதேஷு ஸமஸ்தேஷு ஸம்ஶயேநவிநாக்வசித் - ஶ்ரேயோமார்க்கம் ப்ரபஶ்யாமி யேநஸித்திர்ப்பவிஷ்யதி" (கசக) என்றும், "ఏకంయదిభవేచ్ఛాస్త్రం జ్ఞానంనిస్సంశయంభవేత్ । బహుత్వాదిహశాస్త్రాణాం జ్ఞానతత్త్వంసుదుర్లభమ్" "ஏகம்யதி பவேச்சாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநம் நிஸ்ஸம்ஶயம்பவேத் - பஹுத்வாதிஹ ஶாஸ்த்ராணாம் ஜ்ஞாநதத்த்வம் ஸுதுர்லபம்"(கசஉ) "అనన్తశాస్త్రంబహువేదితవ్యమల్పశ్చకాలోబహవోహివిఘ్నాః" "அநந்தஶாஸ்த்ரம் பஹுவேதிதவ்ய மல்பஶ்ச காலோ பஹவோஹிவிக்நா꞉" (கசங) என்றும் இத்யாதி வசநங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றி, வித்யாரண்ய மார்க்கமாகையாலே (உஜ்ஜீவிக்கை அரிது) என்கிறார்.

தொ-அ.—(அரிதாயிருக்கிறபடியை) என்றது - துர்லபமாயிருக்கிறபடியை யென்றபடி.

ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும் ஸங்க்ரஹமாக இவர்களறியலாம்படி பண்ணவேணுமென்று, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும்,

---

(ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களையும்) என்றது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களையு மென்றபடி. ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் என்னாதே, (தாத்பர்யங்களை) என்றது-"అభిధావృత్తేస్తాత్పర్య వృత్తిర్బలీయసీ" "அபிதாவ்ருத்தேஸ் தாத்பர்யவ்ருத்திர் பலீயஸீ" (கசச) என்னும் அர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி. "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః" "யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே - தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராம்ஹணஸ்ய விஜாநத:" (கசரு) என்று கீதையில் சொல்லுகிறபடியே - தாத்பர்யார்த்தமே உஜ்ஜீவிக்கைக்குப் போருமென்று கருத்து.

(ஸங்க்ரஹமாக) என்றது - "సంక్షిప్య గ్రాహయితుం యోగ్యః - సంగ్రహః" "ஸங்க்ஷேபேண க்ராஹயிதும் யோக்ய: - ஸங்க்ரஹ:" என்றும், அதாயமாக வென்றபடி.

(இவர்கள்) என்றது - பரிமிதகால வர்த்திகளாய், அல்பஜ்ஞராய், அல்பஶக்திகளா யிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநர் என்றபடி.—(அறியலாம்படி) என்றது - அறியும்படியாக வென்றபடி.

(ஸ்வரூபேத்யாதி) "స్వస్వరూపమ్ - స్వరూపమ్; ఉప సమీపే - ప్రాప్యతే, స్వాభీష్టమనేనేతి - ఉపాయః; పురుషైః అర్థ్యతే ఇతి - పురుషార్థః; స్వరూపఞ్చ ఉపాయశ్చ పురుషార్థశ్చ - స్వరూపోపాయపురుషార్థాః; యథాత్మ్యమనోహా - యథా

(ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும்) என்றது - ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யார்த்தங்களான அர்த்தபஞ்சகத்தையுமென்றபடி.

(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான) என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபமாவது-பகவச்சேஷத்வம், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - அநந்யார்ஹத்வம்; உபாயமாவது - ஈஶ்வரன், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - நிரபேக்ஷத்வம்; புருஷார்த்தமாவது - பகவத் கைங்கர்யம், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - தன் ரஸத்துக்குறுப்பாகச் செய்கையன்றிக்கே, அவன் ரஸத்துக்குறுப்பாகச் செய்கை.—

(ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யம்) ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யம்.

(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த...ப்ரதிபாதகமான) திருமந்த்ரம் ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகபரமாயும், த்வயம் உபாய ப்ரதிபாதகபரமாயும், சரமஶ்லோகம் புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக பரமாயு மிருக்கையாலே.

త్మ్యమ్; స్వరూపోపాయపురుషార్థానాం యాథాత్మ్యం యథావస్థితవేషం ప్రతిపాదయతీతి - స్వరూపోపాయపురుషార్థయాథాత్మ్య ప్రతిపాదకమ్” “ஸ்வஸ்யரூபம்-ஸ்வரூபம் ; உபாயதே - ப்ராப்யதே, ஸ்வாபீஷ்டம் அநேநேதி - உபாய꞉; புருஷை꞉ அர்த்யதஇதி - புருஷார்த்த꞉ ; ஸ்வரூபஞ்ச உபாயஶ்ச புருஷார்த்தஶ்ச - ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தா꞉ ; யதாத்மநோபாவ꞉ - யாதாத்ம்யம் ; ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தாநாம் யாதாத்ம்யம் யதாவஸ்த்திதவேஷம் ப்ரதிபாதயதீதி - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகம்” என்று விக்ரஹமாய், ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற வென்றபடி.

இவ்வாக்யத்துக்கு இரண்டுயோஜனையாக அருளிச்செய்வர்கள்:—

(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான) என்கிறவிடத்தில், (யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதக) பதம் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த பதங்களோடே தனித்தனியே அந்வயித்து, ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயும், புருஷார்த்த யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாயுமிருக்கிற ரஹஸ்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினன் என்று-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினனென்னும் இந்தயோஜனையில்; ரஹஸ்யத்ரயமும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்குமென்றபடி. திருமந்த்ரம் ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தாலே, “ம்ஆயைவ” என்று அந்வயித்து, “மகாரவாச்யனை ப்ரத்யகாத்மா அகாரவாச்யனை எம்பெருமானுக்கே ஶேஷமாயிருப்பன், வேறொருவனுக்கு ஶேஷமன்று” என்கையாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும், இரண்டாம்பதமான நமஸ்ஸாலே, ம꞉நஎன்று - நான் எனக்குரியேனல்லேன் என்று, ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையாலே - அத்தால் ஸித்தமான அநந்யஶரணத்வத்தையும், த்ருதீயபதமான நாராயணபதத்தில், மேல் சதுர்த்தியாலே - ப்ரார்த்தநையைச் சொல்லாநின்று கொண்டு, அந்த ப்ரார்த்தநைதான் கைங்கர்யவிஷயக ப்ரார்த்தநையாய், நம꞉என்று - அதில் ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி கழியுண்கையாலே- அநந்யபோக்யமாயிருக்கிற அந்தவ்ருத்திக்கு ஆஶ்ரயமான ஆத்மாவுக்கு

தொ-அ.—அன்றிக்கே, ஸ்வரூபமாவது - பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அதின்யாதாத்ம்யமாவது-பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கை ; உபாயமாவது-நிரபேக்ஷனை ஈஶ்வரன், அதின் யாதாத்ம்யமாவது-ஆஶ்ரித பர்யந்தமாயிருக்கை ; புருஷார்த்தமாவது - அவன்ரஸத்துக்கே உறுப்பாகப்பண்ணும் கைங்கர்யம், அதினுடைய யாதாத்ம்யமாவது - பாகவத கைங்கர்யபர்யந்தமாயிருக்கை யென்னவுமாம்.

ஆர்த்தாத் ஸித்தமான அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயிருக்கும். - த்வயம், பூர்வ வாக்யத்தில் "శ్రీమన్నారాయణచరణౌ" "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று, பதத்ரயத்தாலும் - புருஷகாரவிஶிஷ்டத்வமும், வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டத்வமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஶிஷ்டத்வமுமாகிற ஆகாரத்ரய யுக்தமாயிருக்கும்; பகவானாகிற உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாயிருக்கும்.

"అహంమత్ప్రాప్త్యుపాయోవై సాక్షాల్లక్ష్మీపతిస్స్వయమ్" "அஹம்மத்ப்ராப்த்யுபாயோவை ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மீபதிஸ்ஸ்வயம்" (௧௪௯) என்று பகவான்தானே யருளிச்செய்தானிறே. இந்த யோஜநையில், பூர்வவாக்யத்துக்கு ப்ராதாந்யமாய், உத்தரவாக்யம் இதுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும். சரமஶ்லோகம் ஸாப்தமாக உபாயப்ரதிபாதகமாயிருந்ததேயாகிலும், உத்தரார்த்த ப்ரதாநமாய், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:" என்று பதத்ரயத்தாலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஐஶ்வர்யத்தையும் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, "యథాపఙ్కేన పఙ్కామ్భః క్రియతే జలామ్బరమ్। సదేవనీయతేవ్యక్తి మసతస్సంభవఃకుతః ॥ తథాహేయగుణధ్వంసా దవబోధాదయోగుణాః। ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే నిత్యావాత్మనోహితే" "யதா பங்கேந பங்காம்பஸ் க்ரியதே ஜலாம்பரம் - ஸதேவநீயதே வ்யக்திமஸத ஸம்பவ: குத: - ததாஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: - ப்ரகாஶ்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோ ஹிதே" (௧௪௭) என்று - யாதொருபடி கிணற்றைக் கல்லுகையாலே பங்கத்தை ஜலமும் ஆகாஶமும் அப்போது பண்ணப்படுகிறதன்றியே, முன்புண்டானதே வ்யக்தியை யடைவிக்கப்படுகிற இத்தனை, இல்லாததை யுண்டாக்கவொன்றாலும் ஒண்ணாதிறே; அப்படியே, ஆத்மாவுக்கு ஹேயகுணங்களைப் போக்குகையாலே ஜ்ஞாநாதி குணங்களானவை முன்புள்ளவையே ப்ரகாஶிப்பிக்கப் படுகிறவித்தனை, ஜநிப்பிக்கப் படுகிறதன்று, ஆத்மாவுக்கே நித்யங்களா யிருப்பதன்றோ?. "స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే" "ஸ்வேநரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே" (௧௪௮) "మమసహజకైఙ్కర్యవిధయః" "மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" (௧௪௯) என்கிறபடியே - அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுண்டானால் இஷ்டப்ராப்தி தன்னடையே யுண்டாமென்று ஆர்த்தமாக ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தாநுபாகாரத்ரய யுக்தமான ஸர்வவித கைங்கர்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமா யிருக்குமென்று கருத்து.

இரண்டாம் யோஜநையில்; திருமந்த்ரம், ப்ரணவத்தாலே-ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே-உபாயஸ்வரூபத்தையும், நாராயணபதோபரி சதுர்த்தியாலே - புருஷார்த்தஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதியாநிற்கும்; த்வயம், "ப்ரபத்யே" என்கிற உத்தமனாலே - ஸ்வஸ்வரூபத்தையும்,

ஸ்வயமேவ,

"சரணௌ, ஶரணம்" என்கிற பதங்களாலே - உபாயஸ்வரூபத்தையும், உத்தரவாக்யத்தாலே - புருஷார்த்த ஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதியா நிற்கும்; சரமஶ்லோகம், "த்வா" என்கிற பதத்தாலே - ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், "மாம்" என்கிற பதத்தாலே - உபாயஸ்வரூபத்தையும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பதங்களாலே - புருஷார்த்தஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதியாநிற்கும். "(யாதாத்ம்யம்) என்கிற பதத்தை, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தபதங்களுக்கு விஶேஷணமாக்கி, யாதாத்ம்யமான ஸ்வரூபம் - பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம்; யாதாத்ம்யமான உபாயம் - ஸித்தோபாயபூதனான ஈஶ்வரன், யாதாத்ம்யமான புருஷார்த்தம் - பகவத்கைங்கர்யம்" என்று மருளிச் செய்வர்கள்.

(ரஹஸ்யத்ரயத்தையும்) என்கிறவிடத்தில், "சகாரத்தாலே-ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தையும், ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்" என்று மருளிச்செய்வர்கள். இவ்வர்த்தம், பகவச்சாஸ்த்ராதிகளிலே ஸுஸ்பஷ்டம். ஆதிஶப்தார்த்தம் - ஹாரீதஸ்ம்ருதி, பாத்மோத்தரம் தொடக்கமானவை.

(ஸ்வயமேவ) என்றது - ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளைப் போலே அந்யரையிட்டு ப்ரவர்த்திப்பியாதே, ஸ்வயமேவ என்றபடி. அங்ஙனன்றிக்

தொ-அ.—(ஸ்வயமேவ) என்றது-திருமந்த்ரத்தில் ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வேநாகாரேண ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற தானேயென்றபடி.

(ஶ்ரியஃபதியாய்) என்றுதுடங்கி, (ஸர்வேஶ்வரன்) என்னுமளவும்-பரஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; (அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி) என்றுதுடங்கி, (வாழுகைக்கு) என்னுமளவும் - ப்ராப்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது; (ப்ராப்தி) என்னுமத்தால் - ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; (அத்தையிழந்து) என்றுதுடங்கி, (இழவை) என்னுமளவாக - விரோதிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; (அநுஸந்தித்து) என்றுதுடங்கி, (வெளியிட்டருளினான்) என்னுமளவாக-உபாயஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது. (இழவையநுஸந்தித்து அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்) என்கையாலே - ஈஶ்வரன் தன் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸம்ஸாரி சேதநருடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுகிறான் என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும் ஸுக்ரஹமாக இவர்களறியலாம்படிபண்ணவேணும்) என்கையாலே - இவ்வர்த்த பஞ்சகம் ஸகலவேததாத்பர்யம் என்னுமிதுவும் சொல்லிற்றாய்த்து. தாம் வ்யாக்யாநித்தருளுகிற முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரப[illegible] ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும், பகவத்க்ருபை[illegible]ய நிர்ஹேதுகத்வத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகந்தான் வேத[illegible] என்னுமத்தையும், ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தாராய்த்து.

ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்.
அதில், திருமந்த்ரத்தை ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே ஸ்வாம்ஶபூதனான

கே, "సహి దేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణుస్సనాతనః" "ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்யவதார்த்திபி꞉ - அர்த்திதோமாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந꞉" (௧௫௦) என்கிறபடியே - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் போலன்றிக்கே, அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாக என்னவுமாம்.

(ஆசார்யனாய்நின்று) என்றது - ஆசார்யரூபேண அவதரித்தென்றபடி. அதவா, ஆசார்யனாய் அவதரித்து நின்று - அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாயிருக்கு மிருப்புத் தவிர்ந்து ஸத்தைபெற்று நின்றென்றபடி. "సర్వపాపక్షయకరం సర్వపుణ్యవివర్ధనమ్ । శ్రీకరం లోకవశ్యంచ సత్యస్సంసారతారకమ్" "ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்ய விவர்த்தநம்- ஸ்ரீகரம் லோகவஶ்யம்ச ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரகம்" (௧௫௧) என்கிறபடியே - லோகவஶ்யகரமான த்வயம் கரஸ்த்தமா யிருக்கையாலே ஸத்தைபெற்றுநின்றென்றபடி. "యస్తుమన్త్రద్వయం సమ్యగధ్యాపయతి వైష్ణవః। ఆచార్యస్స చ విజ్ఞేయో భవబన్ధవిమోచకః" "யஸ்துமந்த்ரத்வயம் ஸம்யகத்யாபயதி வைஷ்ணவ꞉- ஆசார்யஸ்ஸச விஜ்ஞேயோ பவபந்தவிமோசக꞉" (௧௫௨) என்று பாத்மபுராணத்தில் த்வயோபதேஷ்டாவை ஆசார்யனாகச் சொல்லிற்றே. "సాక్షాన్నారాయణో దేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుమ్ । మగ్నానుద్ధరతే లోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా" "ஸாக்ஷாந் நாராயணோதேவ꞉ க்ருத்வா மர்த்யமயீம்தநும் - மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" (௧௫௩) என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லுகிறபடியே-ஆசார்யத்வத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மர்த்யஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினான். "దుర్లభో మానుషో దేహః" "துர்லபோமாநுஷோதேஹ꞉" (௧௫௪) என்று ரிஷிகொண்டாடுமை.

(ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்) என்றது - ஸர்வஶ்ராவ்யமாகப் பண்ணினானென்றபடி. "సర్వశ్రావ్యం ప్రకాశం స్యాత్ ప్రకాశమితి తద్విదుః" "ஸர்வஶ்ராவ்யம் ப்ரகாஶம்ஸ்யாத் ப்ரகாஶமிதிதத்வதேத்" (௧௫௫) என்னாக் கடவதிறே. ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னாதே, (அருளினான்) என்றது- இத்தனையும் க்ருபையாலே செய்தானென்னும் அபிப்ராயத்தாலே.

இக்க்ரியை விஷயஸாபேக்ஷமாகையாலே விஷயங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அதில்) என்றுதுடங்கி. (அதில்) என்றது - அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி.

இப்படிஈஶ்வரனே ரஹஸ்யத்ரயத்தை வெளியிட்டருளினது எவ்விஷயத்திலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதில்) இத்யாதியால். (அதில்) என்றது - ரஹஸ்யத்ரயத்திலென்றபடி. (ஸ்வாம்ஶபூதனை)

இவன் ப்ரகாஶிப்பித்த ப்ரகாரந்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதில்திருமந்த்ரத்தையித்யாதி.) அதாவது - ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே

நரன் விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான்; த்வயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டி விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான்;

(மஹிஷியான) என்றது - "க்ருதாபிஷேகாபிஷேகா மஹிஷீ" என்று, பிராட்டிமாரில் ப்ரதாநையான வென்றபடி. (மஹிஷியான) என்றதுக் கர்த்தம் - பெரியபிராட்டியா ரென்று. "పురా మన్త్రద్వయం బ్రహ్మన్ విష్ణులోకే మహాపురే । తస్మిన్నన్తఃపురే లక్ష్మ్యై మయా దత్తం సనాతనమ్" "புராமந்த்ரத்வயம்ப்ரம்ஹந் விஷ்ணுலோகேமஹாபுரே - தஸ்மிந்நந்தஃ புரேலக்ஷ்ம்யை மயாதத்தம் ஸநாதநம்" (௧௯௬) என்று ஸாத்யகிதந்த்ரத்தில் பகவான்தானே யருளிச்செய்தானிறே. "மந்த்ரத்வயம்" என்றும், (த்வயம்) என்றும், பர்யாயம். மந்த்ரரூபமான த்வயமென்றபடி. "ఓమిత్యేకాక్షరం మన్త్రమేకం గూఢార్థముచ్యతే । ప్రకాశార్థం తయోరేక మక్షరైః పఞ్చవింశకైః" "ஓமித்யேகாக்ஷரம் மந்த்ரமேகம் கூடார்த்தமுச்யதே - ப்ரகாஶார்த்தம் தயோரேகமக்ஷரைஃ பஞ்சவிம்ஶகைஃ" (௧௯௭) என்று, (த்வயம்) என்று - இரண்டு மந்த்ரமாய், ஓம் என்கிற ஓரக்ஷரம் கூடார்த்தமான மந்த்ரமாய், இருபத்தஞ்சு அக்ஷரத்தோடேகூடின மந்த்ரம் ப்ரகாஶார்த்தமாய் ஒன்றாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலும்; "బుధ్యస్వైనం ద్వయం బ్రహ్మన్" "புத்யஸ்வைநம்த்வயம்ப்ரம்ஹந்" (௧௯௮) என்று சொல்லுகையாலும் பர்யாயமிறே. "வாக்யத்வயாத்மகத்வாத்த்வயம்" என்னும் ஆசார்யர்கள்; "உபாயோபேயகத்வாத்த்வயம்" இதி வேதாந்தாசார்யாஃ.

என்றது - ஸ்வாவதாரவிஶேஷமானவென்றபடி. திருமந்த்ரத்தை நரன் விஷயமாகவும், த்வயத்தைப் பிராட்டிவிஷயமாகவும், சரமஶ்லோகத்தை அர்ஜுநன்விஷயமாகவும் ப்ரகாஶிப்பித்தான்என்று ஒரொன்றிலே

தர்மதேவதை நரனென்றும் நாராயணனென்றும் ஹரியென்றும் க்ருஷ்ணனென்றும் நாலம்ஶமாகவந்தவதரித்து, அதிலே நாராயணனை தான் ஆசார்யனாய்நின்று, நரனை சிஷ்யனுக்கு, ரிஷிகள்ஸமூஹத்திலே திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தானென்கை.

த்வயத்தை எவர்விஷயமாக எங்ஙனேவெளியிட்டானென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (த்வயத்தையித்யாதி.) அதாவது - காரணவைகுண்டமான விஷ்ணுலோகத்திலே, பிராட்டி, ஈஶ்வரனைப்பார்த்து, "இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநர் தேவரீரைக்கிட்டி உஜ்ஜீவிக்கும்விரகேது?" என்றுகேட்க; "ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் லோகத்திலேப்ரவ்ருத்திப்பித்தோம்" என்ன; பின்னையும், புருஷகாரபூதையாகையாலே, "எலியெலும்பரானவிவர்களுக்குஅதினாலே ஜ்ஞாநம்பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கையரிது" என்று, "இன்னமும்எளிதாக வொருஉபாய மருளிச்செய்யவேணும்" என்றுகேட்க; அப்போது, பிராட்டிவிஷயமாக த்வயத்தைப்ரகாஶிப்பித்தான். (த்வயத்தை...ப்ரகாஶிப்பித்தான்) என்றது - திருமந்த்ரம், த்வயம், சரமஶ்லோகம் மூன்றையும் ப்ரகாஶிப்பித்தானென்ற

சரமஶ்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலே

(சரமஶ்லோகம்) என்கிறது - சரமமான ஶ்லோகம் என்றபடி; இதுக்குமேலும், "ఇదం తే నాతపస్కాయ" "இதந்தேநாதபஸ்காய" (கஅ) என்று பதின்மூன்று ஶ்லோகமுண்டாகையாலே. சரமோபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே சரமஶ்லோகமென்று திருநாமம்.

(திருத்தேர்த்தட்டிலே) "హృషీకేశం తదా వాక్య మిదమాహ మహీపతే । సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత ॥ యావదేతాన్నిరీక్షేఽహం యోద్ధుకామానవస్థితాన్" "ஹ்ருஷீகேஶம் ததாவாக்ய மிதமாஹமஹீபதே - ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்த்தாபயமேச்யுத - யாவதேதாந்நிரீக்ஷேஹம் யோத்துகாமா நவஸ்த்திதாந்" (கஉ0) என்று அர்ஜுநன் சொல்ல; "ఏవముక్తో హృషీకేశో గుడాకేశేన భారత। సేనయోరుభయోర్మధ్యే స్థాపయిత్వా రథోత్తమమ్॥ ఉవాచ పార్థ పశ్యైతాన్ సమవేతాన్ కురూనితి" "ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேஶோ குடாகேஶேநபாரத - ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்த்தாபயித்வாரதோத்தமம் - உவாசபார்த்தபஶ்யைதாந் ஸமவேதாந்குரூநிதி" (கஉக) என்று க்ருஷ்ணன் சொல்ல; "తత్రాపశ్యత్ స్థితాన్ పార్థః పితౄనథ పితామహాన్ । ఆచార్యాన్ మాతులాన్ భృత్యాన్ పుత్రాన్ మిత్రాన్ సఖీంస్తథా ॥ శ్వశురాన్ సుహృదశ్చైవ సేనయోరుభయోరపి । తాన్ సమీక్ష్య స కౌన్తేయః సర్వాన్ బన్ధూనవస్థితాన్॥ కృపయా పరయాఽఽవిష్టో విషీదన్నిదమబ్రవీత్। న కాఙ్క్షే విజయం కృష్ణ న చ రాజ్యం సుఖాని చ॥ కిం నో రాజ్యేన గోవిన్ద కిం భోగైర్జీవితేన వా । ఏషామర్థే కాఙ్క్షితం నో రాజ్యం భోగాస్సుఖాని చ॥ త ఇమేఽవస్థితా యుద్ధే ప్రాణాంస్త్యక్త్వా ధనాని చ। ఏవముక్త్వాఽర్జునస్సఙ్ఖ్యే రథోపస్థ ఉపావిశత్" "தத்ராபஶ்யத் ஸ்த்திதாந்பார்த்தஃ பித்ரூநதபிதாமஹாந் - ஆசார்யாந் மாதுலாந் ப்ருத்யாந் புத்ராந்மித்ராந் ஸகீம்ஸ்ததா - ஶ்வஶுராந்ஸுஹ்ருதஶ்சைவ ஸேநயோருபயோரபி - தாந்ஸமீக்ஷ்ய ஸகௌந்தேயஸ்ஸர்வாந்பந்தூ நவஸ்த்திதாந் - க்ருபயாபரயாவிஷ்டோ விஷீதந்நிதமப்ரவீத் - நகாங்க்ஷே விஜயம்க்ருஷ்ண நசராஜ்யம் ஸுகாநிச - கிம்நோராஜ்யேந கோவிந்த கிம்போகைர் ஜீவிதேநவா - ஏஷாமர்த்தே காங்க்ஷிதம் நோராஜ்யம் போகாஸ்ஸுகாநிச - தஇமேவஸ்த்திதாயுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வாதநாநிச - ஏவமுக்த்வார்ஜுநஸ்ஸங்க்யே ரதோபஸ்த்த உபாவிஶத்" (கஉஉ) ரதோபஸ்த்தே - (திருத்தேர்த்தட்டிலே,) என்று யுத்தத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுநனுக்கு "న త్వేవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః । న చైవ న భవిష్యామః సర్వే వయమతః పరమ్" "நத்வேவாஹம்

தொ-அ.—உரப்பாகச்சொன்னது-ஸ்வரூபாதி ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற. சேதநவர்க்கத்தில் நித்யரும் முக்தரும் ஸ்வரூபப்ரதாநராயும், பிராட்டி போக ப்ரதாநையாயும், ஸம்ஸாரிகள் த்யாஜ்யாம்ஶத்தில் த்யாகப்ரதாநராயும் இருப்பர்களிறே; அத்தைப்பற்ற ஓரொன்றிலே நோக்காக வருளிச்செய்தது.

ஸ்வாஶ்ரிதனான அர்ஜுனன் விஷயமாகப்ரகாஶிப்பித்தான். ஆகையாலிறே

எ-அ.—ஜாதுநாஸம் நத்வம்நேமே ஜநாதிபா: - நசைவநபவிஷ்யாமஸ் ஸர்வேவயமத:பரம்" (கஉஉ) என்று துடங்கி, தேஹாத்மவிவேகமாதியாக கர்மஜ்ஞாந யோகங்களையும், பக்தியோகத்தளவும் உபாயங்களையும் உபதேஶிக்க; "அவை துஶ்ஶகங்கள்" என்றும், "பகவதேக பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபத்துக்கு விரோதிகள்" என்றும் நினைத்து ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனுக்கு, "సర్వగుహ్యతమంభూయశ్శృణుమేపరమంవచః । ఇష్టోసిమేదృఢఇతిత తోవక్ష్యామితేహితమ్" "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ் ஶ்ருணுமேபரமம்வச:- இஷ்டோஸிமேத்ருடஇதி ததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்" (கஉச) என்று சரமோபாய ப்ரதிபாதகமான சரமஶ்லோகத்தை உபதேஶித்தபின்பு, "నష్టోమోహస్స్మృతిర్లబ్ధాత్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత।స్థితోస్మిగతసన్దేహఃకరిష్యేవచనంతవ" "நஷ்டோமோஹஸ் ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத - ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ: கரிஷ்யேவசநந்தவ" (கஉரு) என்று யுத்தோந்முகனானான்.

மூன்றிடத்திலும், (ஸ்வாம்ஶபூதனை, ஸ்வமஹிஷியான, ஸ்வாஶ்ரிதனை) என்றருளிச்செய்தது - "ஸம்பந்தமில்லாதார்க்குச் சொல்லவொண்ணாது" என்று பகவதபிப்ராயமென்று. "ఇదంతేనాతపస్కాయనాభక్తాయకదాచన । నచాశుశ్రూషవేవాచ్యం నచమాంయోభ్యసూయతి" "இதந்தே நாதபஸ்காய நாபக்தாயகதாசந - நசஶுஶ்ரூஷவேவாச்யம் நசமாம் யோப்யஸூயதி" (கருக) என்று பின்பு வ்யஸநப்பட்டானிறே. மூன்றிடத்திலும், "உபதேஶித்தான்" என்னாதே, (ப்ரகாஶிப்பித்தான்) என்றது - அவர்களை வ்யாஜீகரித்து ஸர்வசேதநரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி, ஸர்வஶ்ராவ்யமாக க்ருபைசெய்தான் என்னுமபிப்ராயத்தாலே.

(ஆகையால்) என்றது - ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய் நின்று ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தத்விஷயங்களில் ப்ரகாஶித்தருளினனாகையாலே யென்றபடி.

(இறே) என்றது - இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமென்றபடி.

தொ-அ.—ஸ்வரூபப்ரதாநருக்கும் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயோபேயங்களில் அந்வயம் ஆவஶ்யகமாகையாலே, தத்ப்ரகாஶகங்களான மற்றையிரண்டு ரஹஸ்யங்களுடைய உபதேசம் ஸித்தம். போகப்ரதாநையான பிராட்டிக்கும் போகம் ஸ்வரூபாநுரூபம் என்றறிகைக்கும், தத்ப்ரகாஶநமறிகைக்கும், தத்ப்ரகாஶகங்களான மற்றையிரண்டு ரஹஸ்யங்களும் ஜ்ஞாதவ்யங்களாகையாலே, அவற்றினுடைய உபதேசம் ஸித்தம். த்யாகப்ரதாநரான முமுக்ஷுக்களுக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் ஸ்வரூபாநுரூபோபாயஜ்ஞாநமுமன்றியிலே த்யாகம் ஸித்தியாமையாலே, தத்ப்ரகாஶக ரஹஸ்யத்வயோபதேசம் ஸித்தம் (ஆகையாலிறே)

"లక్ష్మీనాథసమారమ్భామ్ - லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" (உ) என்று குருபரம்பராதியிலே ஈச்வரனை யநுஸந்திக்கிறது.

ஏ - அ.—திருமந்த்ர த்வய சரமச்லோகங்களை தந்தந்விஷயங்களிலே ப்ரகாசிப்பித்தபோதிலும் (குருபரம்பராதியிலே ஈச்வரனை அநுஸந்திக்கிறது) என்றருளிச்செய்தது, "ఆచార్యవంశో జ్ఞేయః" "ஆசார்யவம்சோஜ்ஞேயः" (கஙக) "ఆచార్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః" "ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்தः" (கஙஎ) என்கிறபடியே - ப்ரதமாசார்யனாகையாலே அவனடியாக நம் ஆசார்யர்களுக்கு வந்த ஸம்ப்ரதாயமென்று தோற்றுகைக்காக. வாஸுதேவஸம்ஹிதாயாம், "శ్రీవిష్ణులోకే భగవాన్ హరిర్నారాయణస్స్వయమ్ । ప్రోక్తవాన్మన్త్రరాజాదీన్ శ్రియైతాపాదిపూర్వకమ్ ॥ సాచప్రోక్తవతీప్రీత్యా తాపపుణ్డ్రాదిపూర్వకమ్ । సేనేశాయప్రియావిష్ణోర్మూలమన్త్రద్వయాదికమ్" "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேபகவாந் ஹரிர்நாராயணஸ்ஸ்வயம் - ப்ரோக்தவாந் மந்த்ரராஜாதீந் ச்ரியைதாபாதிபூர்வகம் - ஸாச ப்ரோக்தவதிப்ரீத்யா தாபபுண்ட்ராதிபூர்வகம் - ஸேநேசாய ப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ரத்வயாதிகம்." (கஙஅ)

இவ்விடத்தில், "ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸமாச்ரயண மந்த்ரோபதேசாதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டோ?" என்று சங்கிப்பார்கள். "దేవతాన్యేషు శాస్త్రేషు హేతుర్నైవనిరర్థకః । బధిరాన్ధవదేవాత్ర వర్తితవ్యంహితైషిణా" "தேவதாந்யேஷு சாஸ்த்ரேஷு ஹேதுர்நைவநிரர்த்தகः - பதிராந்தவதேவாத்ர வர்த்திதவ்யம் ஹிதைஷிணா" (கஙக) என்று பரிஹாரம் மஹாபாரதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"సేనేశస్స్వయమాగత్య ప్రీత్యాశ్రీనగరీంశుభామ్ । శఠకోపాయమునయే తిన్త్రిణీమూలవాసినే ॥ తాపాదిపూర్వకంశ్లోకం మన్త్రరత్నద్వయాదికమ్ । విష్ణుపత్న్యావిశాలాక్ష్యా నియోగాదుపదిష్టవాన్ ॥ సేనేశకరుణాలబ్ధ పఞ్చసంస్కారసంస్కృతః । తథామధురకవ్యాదేః పఞ్చసంస్కారదోగురుః ॥ తస్మైద్రమిడవేదాన్త చతుర్ణాముపదేశకృత్ । పునశ్చనాథమునయే పఞ్చసంస్కారపూర్వకమ్ ॥ భట్టనాథప్రభృతిభి స్సూరిభిర్దివ్యయోగిభిః । దివ్యైర్వింశతిసంఖ్యాకై స్తథాన్యైర్బహుసంజ్ఞితైః ॥ ద్రవిడత్వంనిబద్ధైశ్చ ప్రబన్ధైస్సహదేశికః । తేషాంద్రమిడవేదానాం చతుర్ణాముపదేశకృత్" "ஸேநேசஸ்ஸ்வயமாகத்ய ப்ரீத்யாஸ்ரீநகரீம்சுபாம் - சடகோபாயமுநயே திந்த்ரிணீமூலவாஸிநே - தாபாதிபூர்வகம் ச்லோகம் மந்த்ரரத்நத்வயாதிகம் - விஷ்ணுபத்ந்யாவிசாலாக்ஷ்யா நியோகாதுபதிஷ்டவாந் - ஸேநேசகருணாலப்த பஞ்சஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருதः - ததாமதுரகவ்யாதேः பஞ்சஸம்ஸ்காரதோகுருः - தஸ்மைத்ரமிடவேதாந்த சதுர்ணாமுபதேசக்ருத் - புநச்ச

பி - அ.—(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்றது - ஆழ்வானருளிச்செய்தது.

நாதமுநயே பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வகம்-பட்டநாதப்ரப்ருதிபிர்நிர்மிதைர் திவ்யயோகிபிஃ - திவ்யைர்விம்ஶதிஸங்க்யாகைஸ்ததாங்கோபாங்கஸம்ஜ்ஞிகைஃ - துரிதத்வம்ஸிபிர்திவ்யைஃ ப்ரபந்தைஸ்ஸஹதேஶிகஃ - தேஷாம்த்ரமிடவேதாநாம் சதுர்ணாமுபதேஶக்ருத்'' (௧௭௦) தாம்ரபர்ணீ மாஹாத்ம்யே, ''𑌤𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂𑌭𑍁𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌥𑌨𑌾𑌮𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿'' ''ததஃகாலேநமஹதா விநஷ்டம்புவிதத்க்ருதம்-நாதநாமாமுநிவரோ யோகஜ்ஞாநாதவாப்ஸ்யதி'' (௧௭௧) என்கிறபடியே - நெடுநாளைக்குப்பின்பு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அவதரித்து, மன்னனார்கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே, மேல்நாட்டில் நின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெழுந்தருளி மன்னனாரை ஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே ''ஆராவமுதே'' என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்தருள, அத்தை நாதமுனிகள் கேட்டருளி, அதிப்ரீதராய், அவர்களைப்பார்த்து '''ஆயிரத்துளிப்பத்தும்' என்றிருந்தது, இந்தப்ரபந்தம் முற்றப்போமோ?'' என்று கேட்டருள; அவர்களும், ''இப்பத்துப் பாட்டுமே வருவது'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ''உங்கள் நாட்டில் ஸ்ரீகோஶமுண்டோ?'' என்று கேட்டருள; ''எங்களுக்கு இவ்வளவுமுண்டாவது, வேறோரிடத்திலுமில்லை'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவர்களுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதித்தருளி, ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி, நாதமுனிகளும், ''சடகோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர் ப்ரதேஶத்திலே யுண்டாகவேணும்'' என்று திருநகரிக்கெழுந்தருளி, ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்ற பிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே, ஸ்ரீமதுரகவி ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதாஸரை ஸேவித்து, ''இவ்விடத்தில் திருவாய்மொழி யோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶமுண்டோ?'' என்று கேட்டருள; அவரும், ''திருவாய்மொழியும் மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து, எங்களாசார்யரான மதுரகவிகள் அடியேனுக்கு **கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு** என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, ''இப்ப்ரபந்தத்தை ஆழ்வார்திருமுன்பே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகாக்ரசித்தனாய் ஆழ்வாரை த்யாநித்துக்கொண்டு பன்னிராயிரம்உரு அநுஸந்திக்க ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராவர் என்றருளிச்செய்தார்'' என்று சொல்ல; நாதமுனிகளும், ''அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்'' என்று தண்டம்ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவரும் மிகவு முகப்புடனே அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை ஓதுவித்தருள; நாதமுனிகளும் ஓதி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரமுரு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை அநுஸந்திக்க; ஆழ்வாரும் நாதமுனிகளுக்குப் பெரியபிராட்டியார் நியோகேந மிகவும் ப்ரஸந்நராயருளி; நாதமுனிகளைக்குறித்து அஶரீரவாணி சொல்லுமாப்போலே திருவாய்மலர்ந்து, ''ஏங்காண் நம்மை பஹுஶஃ உபாஸியாநின்றீர்?''

இனி, இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தான்,

என்று கேட்டருள; நாதமுனிகளும், "திருவாய்மொழிமுதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அடியேனுக்கிரங்கி யருளவேணும்" என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய; ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே, ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு*மயர்வற மதிநல மருளினாப்போலே நாதமுனிகளுக்கு திவ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினார்.

"நாதமுனிகளுக்கு ஆழ்வார் ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தார்" என்றும், "ப்ரத்யக்ஷமாகத் திவைவளைத்துக்கொண்டிருந்து ப்ரஸாதித் தார்" என்றும், "ஒருநாள் ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், மற்றைநாள் திருவாய் மொழிமுதலான ப்ரபந்தங்களையும், அதின் மற்றைநாள் அவற்றினு டைய அர்த்தங்களையும், மூன்றுநாளாக அருளிச்செய்தார்" என்றும் சில ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

நாதமுனிகள் தொடங்கி நமக்கு ஸம்ப்ரதாயம்; ப்ரம்ஹாமுதலாக ரிஷிகளுக்கு ஸம்ப்ரதாயமாயிருக்கும். பாத்மே, "ప్రాజాపత్యం దదౌ మహ్యం శ్రుతం యత్సర్వవాఙ్మయమ్ । స్వప్రకాశాని మన్త్రాణి వ్యాప్యవ్యాపకాని చ" "ப்ரா ஜாபத்யம் ததௌமஹ்யம் ஶ்ருதம்யத்ஸர்வ வாங்மயம் - ஸ்வப்ரகாஶாநி மந்த்ராணி வ்யாப்யாங்யவ்யாபகாநிச" (௧௭௨). ப்ராஜாபத்யம் - சக்ராங் கநமித்யர்த்தஃ. "ప్రాజాపత్యం పవిత్రమ్" "ப்ராஜாபத்யம்பவித்ரம்" (௧௭௩) இதிஶ்ருதேஃ. "హస్తేఽక్షమాలా హృది రామతత్త్వం జిహ్వాగ్రభాగే వరరామమన్త్రమ్ । స్వమస్తకే కేశవపాదతీర్థం శివం మహాభాగవతం స్మరామి" "ஹஸ்தேக்ஷமாலா ஹ்ரு தி ராமதத்வம் ஜிஹ்வாக்ரபாகே வரராமமந்த்ரம் - ஸ்வமஸ்தகே கே ஶவபாததீர்த்தம் ஶிவம்மஹாபாகவதம் ஸ்மராமி" (௧௭௪).

(ஶ்ரியஃபதியாய்) என்று துடங்கி இவ்வளவாக, ரஹஸ்யத்ரயத்தி னுடைய அவதரணக்ரமத்தை யருளிச்செய்து, இனி, தாம் வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிற முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய அவதரண க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இனி யிந்தரஹஸ்யத்ரயந்தான்) என்று துடங்கி. (இனி) என்றது - இப்போது என்றபடி. (இந்தரஹஸ்யத்ர யந்தான்) என்றது - ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேஶ

என்றது - இப்படி ஈஶ்வரன் தானே ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஆசார்ய னாய்நின்று உபதேசிக்கையாலேயென்றபடி.

இனி, இப்ப்ரபந்தம் அவதரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார் (இனி) இத்யாதியால்.

ஆனால், இந்தரஹஸ்யத்ரயமும் ஈஶ்வரனைத்தொடங்கி அஸ்மதாதி பர்யந்தம் உபதேஶகம்யமாய்வருகிறதாகில், பிள்ளைலோகாசார்யர் இப் ப்ரபந்தமருளிச்செய்வானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தானித்யாதி.)

ஶப்தம் ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும் அர்த்தம் உபதேஶகம்ய மாகையாலும், அதறிந்தே எல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்;

வரன் ஆசார்யனுய்நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயந்தா னென்றபடி.

(ஶப்தம்ஸுக்ரஹமாயிருந்ததேயாகிலும்) என்றது - ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகள்போலே க்ரஹண தாரணதிகளுக்கு வருத்தமாம்படி பல ஶப்தங்களா யிருக்கையன்றிக்கே, எட்டெழுத்தும் இருபத்தஞ்சு எழுத்தும் முப்பத்திரண்டு எழுத்துமாய் அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படி யிருந்தபோதிலு மென்றபடி. (அர்த்தம் உபதேஶகம்யமாகையாலும்) என்றது - ஸ்வபுத்திபலத்தாலும் ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தாலும் அறியத் தக்கதன்றிக்கே, ஆசார்யோபதேஶத்தாலே அறியத்தக்கதாகையாலு மென்றபடி. (அதறிந்தே யெல்லார்க்கு முஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும்) என்றது - உபதேஶகம்யமான அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமறிந்தே யெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி. (அறிந்தே) என்று அவதரித்தருளிச் செய்கையாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்று கருத்து. "పూర్వమర్థంవిదిత్వైవ పశ్చాన్మన్త్రముదీరయేత్ । అవిజ్ఞాతార్థమన్త్రస్తు సంసిద్ధిన్నాధిగచ్ఛతి" "பூர்வமர்த்தம் விதித்வைவ பஶ்சாந்மந்த்ர முதீரயேத் - அவிஜ்ஞாதார்த்த மந்த்ரஸ்து ஸம்ஸித்திந்நாதிகச்சதி" (களரு) இதி பாத்மே.

(ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும்) என்றது - ஸுலபமாயறிந்து சொல்லும்படியா யிருந்ததே யாகிலு மென்றபடி.

(அர்த்தம் உபதேசகம்ய மாகையாலும்) என்றது - இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அர்த்தம் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலும் புத்திபலத்தாலும் அறியும்படியாயிருக்குமன்றியே, ஆசார்யோபதேசமடியாக ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தை யறிந்தே யெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி.

(அறிந்தே உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும்) என்கையாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்னுமது ஸித்தம். ஆசார்யாபிமாநத்தாலே யிவனுஜ்ஜீவிக்கும்போதும் ஜ்ஞாநத்வாரேணைவ உஜ்ஜீவநமாகையாலே அப்படி சொல்லக்குறையில்லை. "పశుర్మనుష్యః పక్షీవా" "பஶுர் மநுஷ்யஃபக்ஷீவா" என்கிறவிடத்திலும் அப்படி. "స్థావరాణ్యపిముచ్యన్తే" "ஸ்த்தாவராண்யபி முச்யந்தே" என்கிற விடத்திலும், ஸ்த்தாவரஶரீரங்களான ஆத்மாக்களும் ஆசார்யாபிமாநத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தே உஜ்ஜீவிக்கிறார்கள் என்றே கொள்ளவேணும். சேதநமாத்ரத்துக்கிறே முக்தியுள்ளது; அசித்விமோக்ஷம் அசித்துக்கில்லையிறே. ஶுத்தஸத்த்வம் மிஶ்ரஸத்த்வம் என்றிறே யிரண்டிலும் ஶரீரத்வேந ஸம்பந்திப்பான் சேதநனிறே.

(அதறிந்து) என்றது - அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்தமறிந்தென்றபடி.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் பூர்வாசார்யர்களுடைய வுபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸர்வர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும்,

---

(அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றது - அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தந்தன்னிலு மென்றபடி. (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றால் அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தந்தன்னில் என்று அர்த்தமாமோ வென்னில்; (அதிலர்த்தம் உபதேஶகம்ய மாகையாலும்) என்றும், (உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை) என்றும் பூர்வோத்தரபதங்களில் சொல்லுகையாலே ஆகலாம். (பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்த விஶேஷங்களை) என்றது - நம்மாழ்வார் துடக்கமான பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேஶபரம்பரயா தமக்கு ப்ராப்தமான விஶேஷார்த்தங்களை யென்றபடி. (உபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை) என்றருளிச் செய்கையாலே - ஆசார்யன் ஸந்நிதியிலேகேளாதே, * தன்னெஞ்சில் தோற்றினதே சொல்லில் அத்யந்த தோஷாவஹமாமென்று கருத்து. “అనధీతంతుయచ్ఛాస్త్రమధీతమివవక్తియః । ద్విజోసౌ క్షిపతేగర్వాత్తమాహుర్బ్రహ్మఘాతుకమ్ ॥ యదృచ్ఛయాశ్రుతో మన్త్రశ్ఛన్నేనాథచ్ఛలేనవా । పత్రేక్షితోవావ్యర్థస్స్యాత్ ప్రత్యుతానర్థదోభవేత్” “அநதீதம்துயச்சாஸ்த்ரம் அதீதமிவவக்தியஃ - த்விஜோஸௌ க்ஷிபதே கர்வாத் தமாஹுர் ப்ரம்ஹகாதுகம் - யத்ருச்சயா ஶ்ருதோமந்த்ரஶ் சந்நேநாதச்சலேநவா - பத்ரேக்ஷிதோவா வ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத் ப்ரத்யுதாநர்த்ததோபவேத்” (௧௭௬). மந்த்ரஃ - மந்த்ரார்த்தஇத்யர்த்தஃ.

(ஸர்வர்க்கும்) என்றது - ஸ்த்ரீ பாலாதி ஸர்வர்க்கு மென்றபடி. (ஸுக்ரஹமாகவும்) என்றது - அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியாகவு

இனி, ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் உபாஸகர் நிர்வஹித்துப் போருமதோரர்த்தமுண்டிறே; அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கைக்காக அருளிச் செய்கிறார் (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) இத்யாதியால்.

(பூர்வாசார்யர்கள்) என்றது - நாதமுனிமுதலான நம்பூர்வாசார்யர்களென்றபடி.

(உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான) என்றது - ஸகல ஶாஸ்த்ரவித்தமர்களான தந்தாமுடைய புத்திபல கல்பிதமானவை யன்றிக்கே, ஆசார்யோபதேஶமடியாக பரம்பராப்ராப்தங்களான வென்றபடி.

(அர்த்த விஶேஷங்களை) என்றது - பாரதந்த்ர்ய போக்யதைகளென்றபடி.

(உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமானஅர்த்தவிஶேஷங்கள்) என்கையாலே - ஸ்வகபோலகல்பிதமன்றென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ஆக, இதுக்குண்டான வக்த்ருவைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது.

ஸுவ்யக்தமாகவும், பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப்ப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார்.

முன்பே, ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக மூன்று ப்ரபந்தமிட்டருளியிருக்கச்செய்தேயும், அதில், 'யாத்ருச்சிகப்படி' அதிஸங்க்ரஹமாகை

மென்றபடி. (ஸுவ்யக்தமாகவும்) என்றது - மிகவும் அர்த்தப்ரகாஶகமாகவு மென்றபடி. (பரமக்ருபையாலே) என்றது - "పరోమాయస్యాఃసా-పరమా, పరమాచసాకృపాచ - పరమకృపా" "பரோமா யஸ்யாஸ்ஸா-பரமா, பரமாச ஸாக்ருபாச - பரமக்ருபா" என்றும், ரஹஸ்யத்ரயப்ரகாஶகனான ஈஶ்வரன் க்ருபையிலும் அதிஶயமான க்ருபையாலே யென்றபடி. உபதேஶகம்யமான அர்த்தத்தை ப்ரகாஶமாகப் பண்ணுகையாலே. (இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றது-வ்யாக்யேயமான இப்ப்ரபந்த ஶ்ரேஷ்ட்டத்தாலே யென்றபடி.

(இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றத்தாலே - இதுக்குமுன்பு சில ப்ரபந்தங்க ளருளிச்செய்ததாகத் தோற்றுகையாலே, அவற்றை உதாஹரித்து, அவற்றுக்குண்டான தோஷத்தையும், அவற்றிற்காட்டில் இப்ப்ரபந்தத்துக் குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (முன்பே) என்றுதுடங்கி. (முன்பே) என்றது - இப்ப்ரபந்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பே யென்றபடி. (அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும்) என்றது - அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் விஶதமாக அர்த்த ப்ரகாஶகமாகாமையாலு மென்றபடி.

(பரமக்ருபையாலே) என்றது - ஸர்வேஶ்வரனுடைய க்ருபையிலும் அதிஶயிதமான க்ருபையாலே யென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் வெளியிட்டருளின க்ருபையிலும், அதின் அர்த்தங்களை வெளியிட்டருளின க்ருபையிறே அதிஶயிதமாவது; ஆகையால், அதிஶயிதமென்னக் குறையில்லை.

இவர்தாம் ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக வருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்த ரஹஸ்யத்ரய விவரணமான ப்ரபந்தங்களிலும் இப்ப்ரபந்தத்துக் குண்டான வாசியை யருளிச்செய்கிறார் (முன்பே) இத்யாதியால். (முன்பே) என்றது - இப்ப்ரபந்தமருளிச்செய்வதற்குமுன் பென்றபடி.

(அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும்)என்றது - அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே

(ஸ்வயமேவஆசார்யனாய்நின்று) என்கையாலே - வக்த்ருவைலக்ஷண்யமும், (அதறிந்தேஎல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையால்) என்கையாலே - ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமும், (ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான) என்கையாலே-ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யமும் சொல்லப்பட்டது.

யாலும், 'பரந்தபடி' அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும், 'ஶ்ரியப்பதிப்படி' உப தோஷமுமன்றியிலே யிருந்ததேயாகிலும் ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையாலும், த்ரிவித தோஷமுமில்லாதபடி யின்னமும் ஒரு ப்ரபந்த மிட வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, எல்லாவற்றுக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படி யாகிற இப்ப்ரபந்தமிட்டருளிற்று; ஆகையிறே, அல்லாத ப்ரபந்தங்கள் கிடக்க, இத்தையெல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது.

எ-அ.—(அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும்) என்றது - அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலே "இன்னவிடத்திலின்னவர்த்தம் சொல்லிற்று" என்று பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அறியப்போகாமையாலு மென்றபடி. (உபய தோஷமுமன்றியிலே) என்றது-அதிஸங்க்ரஹத்வாதிவிஸ்த்ருதத்வரூப உபயதோஷமன்றியிலே யென்றபடி. (பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையாலும்) என்றது - ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யார்த்த மறியமாட்டாத ஸ்த்ரீபாலருக்கும் அப்யஸிக்கப் போகாமையாலு மென்றபடி. (பேதை) பாலன்; அறிவிலான். சபலனென்னவுமாம். (த்ரிவிததோஷமுமில்லாதபடி) என்றது - அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்த்ருதத்வ ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளத்வரூப த்ரிவிததோஷமு மன்றியிலே யென்றபடி. (ஆகையிறே) என்றது - அதிஸங்க்ரஹமுமன்றிக்கே, அதிவிஸ்த்ருதமுமன்றியிலே, ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யபஹுளமு மன்றியிலே, ஸ்த்ரீ பாலர்களும் அதிகரிக்கும்படியா யிருக்கையாலே யென்றபடி. (எல்லாரும்) என்றது - அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறியு மவர்களும், அதிவிஸ்த்ருதத்தை தரிக்கவல்லாரும், ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யபாஹுள்யத்தை அதிகரிக்கவல்லாரு மென்றபடி.

தொ-அ.—விஶதமாக அர்த்தப்ரதிபாதகமாக மாட்டாமையாலு மென்றபடி. (அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும்) என்றது - அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலே துரவதர மாகையாலு மென்றபடி.

(ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளமாகையாலே) என்றது - ஶ்ருதிவாக்ய பஹுளமாகையாலே யென்றபடி. (ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யம்)என்றால் ஶ்ருதியைக் காட்டுமோ வென்னில்; (பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையால்) என்கையாலே, ஸ்த்ரீஶூத்ராநதிகாரமான ஸம்ஸ்க்ருதம் ஶ்ருதியேயாக வேண்டுகையாலே, ஸம்ஸ்க்ருதஶப்தம் ஶ்ருதியைக்காட்டும்.

(த்ரிவிததோஷமு மில்லாதபடி) என்றது - அதி ஸங்க்ரஹமாகையாலே விஶதமாக அர்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்க மாட்டாமையாகிற தோஷமும், அதிவிஸ்த்ருதத்வாத் துரவதரத்வமாகிற தோஷமும்,ஶ்ருதிவாக்யபஹுள மாகையாலே அதிக்ருதாதிகாரித்வதோஷமு மின்றிக்கே யென்றபடி.

இன்னமும், பூர்வ ப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களும் ‡ இதுக்குள்ளே உண்டாகையாலே, இதுவே எல்லார்க்கும் ‡ ஆதரணீயமாகக்கடவது.

எ-அ.—இவ்வைலக்ஷண்ய மன்றிக்கே வைலக்ஷண்யாந்தரத்தையருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) என்று துடங்கி. (இன்னமும்) என்றது - த்ரிவிததோஷ ராஹித்யமாகிற வைலக்ஷண்ய மன்றிக்கே பின்னையுமென்றபடி. அதவா, அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறிய மாட்டாதார்க்கும், அதிவிஸ்த்ருதத்துக்கு இன்னவிடத்தில் இன்னவர்த்தம் சொல்லிற்றென் றறியாதார்க்கும், ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யபஹுளமான ப்ரபந்தத்தை அதிகரிக்கமாட்டாதார்க்குமன்றோ இப்ப்ரபந்த மருளிச்செய்தது? அந்த ப்ரபந்தங்களை அதிகரிக்கவல்லார்க்கும் இது ஆதரணீயமோ வென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) என்று. (பூர்வ ப்ரபந்தங்களில்) என்றது - யாத்ருச்சிகப்படி, பரந்தபடி, ஶ்ரியஃபதிப்படி, ஆகிற ஏதத்பூர்வவிரசித ப்ரபந்தங்களி லென்றபடி. (அநுக்தமான அர்த்தவிஶேஷங்க) ளாவன - [திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி] இத்யாதி அநேகார்த்த விஶேஷங்கள். (இதுக்குள்ளே யுண்டாகையாலே) என்றது - இந்த முமுக்ஷுப்படி என்கிற ப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலே யென்றபடி. (இதுவே) என்றது - விஶேஷார்த்தப்ரதிபாதகமான இந்த ப்ரபந்தமே யென்றபடி. (எல்லார்க்கும்) என்றது - பண்டிதர்களுக்கு மென்றபடி. (ஆதரணீயமாகக்கடவது) என்றது - பரிக்ரஹிக்கத்தக்கதென்றபடி.

இவ்விடத்தில், "அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்த்ருதத்வ ஸம்ஸ்க்ருத வர்க்ய பஹுளத்வ விஶிஷ்ட ப்ரபந்தங்கள் வ்யாக்யாந ஸாபேக்ஷிதங்களாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே, பெண் பேதை முதலானரெல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இட்டருளின இப்ப்ரபந்தத்துக்கும் வ்யாக்யாநம் செய்தருளுவானென்? அதுதன்னிலும், பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாத ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ப்ரமாணங்களை உதஹரிப்பானென்?" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; "அதுவோ? அவர்திருவுள்ளத்தாலே ஸுலபமாகவருளிச்செய்தபோதிலும், 'అవిస్తృతాస్సుగంభీరా రామానుజమునేర్గిరః' 'அவிஸ்த்ருதாஸ்ஸுகம்பீரா ராமாநுஜமுநேர்க்கிரஃ' (களஎ) என்கிறபடியே-

---

தொ-அ.—(பூர்வப்ரபந்தங்களில்) என்றது - பூர்வர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே யென்றபடி.

---

‡ "இப்ப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும்" என்றும், ‡ "ஆதரணீயமாயிருக்கும்" என்றும் சிலஸ்ரீகோஶங்கள்.

எ-அ.—அதிகம்பீரவாக்குக்க ளாகையாலும், 'ஸர்வே ஸர்வஸ்ய வாசகா:' 'ஸர்வேஸர்வஸ்யவாசகா:' (௧௭அ) என்கிறபடியே - எல்லாசப்தங்களும் ஸர்வார்த்தங்களுக்கும் வாசகங்களா யிருக்கையாலும், 'ஸுமந்தமதய:' 'ஸுமந்தமதய:' (௧௭௯) என்கிறபடியே - தநபேக்ஷயா அத்யந்த மந்தமதிகளும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவும், சில ஆசார்யர்கள், 'ஸர்வாதிகாரமாய் ஸ்ம்ருத்யுபந்யாஸ பூர்வகமாக ப்ரபந்த மருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்தி லருளிச்செய்த அர்த்தங்களுக்கு ஸ்ம்ருத்யாதி ப்ரமாணங்களில்லையோ?' என்று ஶங்கிக்கைக்கு அவகாசமில்லாமல், அதிலும் இப்ப்ரபந்தம் ஶ்ருதிவிருத்த ஸ்ம்ருதி ப்ரக்ரியையா யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶ்ருத்யவிருத்தமாய் விலக்ஷணமாயிருக்கும் என்கைக்காகவும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யுதாஹரண பூர்வகமாக வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார்'' என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

(ஶ்ரியப்பதியாய்) என்றுதுடங்கி இவ்வளவாக, ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அந்த ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தப்ரதிபாதகங்களான ப்ரபந்தங்களினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அவற்றில் முமுக்ஷுப்படி ப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்தாராய்த்து.

திருமந்த்ரார்த்தம்,

சுத்தஸத்த்வம் - எம்பாவய்யங்கார்

அரும்பதவிளக்கம், சுத்தஸத்வம் - தொட்டாசார்யர் அரும்பதம்,

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயரரும்பதம், இவற்றுடன்,

அவதாரிகை

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

பிள்ளைலோகாசார்ய ரருளிச்செய்த

முமுக்ஷுப்படி.

மூலம்.—௧. முமுக்ஷுவுக்கு

வ்யா.— ௧.—(முமுக்ஷுவுக் கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையவன். * "ముచ్ మోక్షణే" "முச்ல்மோக்ஷணே" யிறே தாது.

எ.—இனி, முமுக்ஷுப்படிக்கு ப்ரதிவாக்யம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (முமுக்ஷுவுக்கு) என்றுதுடங்கி.

அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுவாகிறான்) என்று. அதாவது- "மோக்துமிச்சு꞉ - முமுக்ஷு꞉" என்று வ்யுத்பத்தியாய், "జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః । సాత్త్వికస్స తు విజ్ఞేయ స్స వై మోక్షార్థచిన్తకః" "ஜாயமாநம்ஹி புருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதந꞉ - ஸாத்விகஸ்ஸதுவிஜ்ஞேயஸ் ஸவை மோக்ஷார்த்தசிந்தக꞉" (௧௮௦) என்கிறபடியே - மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையனானவன் முமுக்ஷுவாகிறானென்றபடி. "మోక్షో౽పవర్గే మృత్యౌ చ మోచనే ముష్కలద్రుమే" "மோக்ஷோபவர்க்கே ம்ருத்யௌச மோசநேமுஷ்கலத்ருமே" (௧௮௧) என்கிறபடியே - மோக்ஷஶப்தம் அநேகார்த்த வாசகமாகையாலே, ப்ரக்ருதோபயோகியான அர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (முச்ல்மோக்ஷணேயிறே தாது) என்று.

தொ.—இனி, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (முமுக்ஷுவுக்கு) என்றுதுடங்கி. அதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார்(முமுக்ஷுவாகிறான்)இத்யாதியால். "மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையவனுக்கு"என்கிறவிடத்தில், மோக்ஷஶப்தம், "ముక్తిర్మోక్షో మహానన్దః" "முக்திர்மோக்ஷோமஹாநந்த꞉" என்று ஆநந்தஶப்தபர்யாயமாக படிக்கப்பட்டதாகையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (முச்ல்மோக்ஷணே யிறே தாது) என்று.

பி—(முமுக்ஷுவுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்திலே, "ஶாஸ்த்ரநிர்மாணத்துக்குச் சொல்லப்படுகிற விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரிகள்" என்று அருளிச்செய்வர். [முமுக்ஷுவுக்கு] என்கையாலே - ப்ரயோஜநாதிகாரிகளும், [அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்] என்கையாலே - ஜ்ஞாதவ்ய ஜ்ஞாபகரூப ஸம்பந்தமும், ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயமாகிற விஷயமுமென்றபடி.

[முமுக்ஷுவுக்கு] என்கிறதுக்கு இரண்டுவகை யருளிச்செய்வர்:— மோக்ஷஇச்சா யஸ்ய ஸ꞉ - முமுக்ஷு꞉ என்று மூந்தினது; இத்தைக் காட்டுகிறார் (மோக்ஷத்திலே) இத்யாதி. இரண்டாவதைக் காட்டுகிறார் (முச்ல்மோக்ஷணே) இத்யாதி.

---

* ஶப் - வி - துத்.

வ்யா.—இத்தால் - ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில்

எ.—அதாவது - முச்ல்தாது, மோக்ஷணே - மோக்ஷணார்த்தத்தில், இறே - ப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி.

“ముచ్ల్ మోక్షణ ఇతిధాతోః కర్మణస్సమాన కర్తృకత్వాదిచ్ఛాయాంవా ఇతి సన్ప్రత్యయేకృతే ‘సన్యఙోః’ ఇతిధాతోర్ద్విత్వేముచ్ ముచ్సఇతిస్థితే హలాదిశ్శేష ఇతి ఆదిహల్శేషేము ముచ్సఇతిస్థితే చకారస్య ‘చోఃకుః’ ఇతికుత్వే ముముక్స ఇతిస్థితే ‘ఇణ్కోః’ ఇతి సకారస్య షత్వే ‘సనాశంసభిక్షఉః’ ఇతికర్తరి ఉప్రత్యయే ముముక్ష ఉ ఇతిస్థితే అతోలోపఇతి సన్ప్రత్యయాకారలోపే కృత్తద్ధిత సమాసాశ్చేతికృదంతత్వేన ప్రాతిపదికసంజ్ఞాయాం స్వౌజసమౌడితి సుప్రత్యయేసతి ముముక్షురితిరూపసిద్ధిః”

“முச்ல்மோக்ஷண இதிதாதோ꞉ கர்மணஸ்ஸமாநகர்த்ருகத்வாதிச்சாயாம்வா இதி ஸந்ப்ரத்யயே க்ருதே ‘ஸந்யஙோ꞉’ இதிதாதோர்த்வித்வே முச்முச்ஸஇதி ஸ்த்திதே ஹலாதிஶ்ஶேஷஇதி ஆதிஹல்ஶேஷே முமுச்ஸ இதிஸ்த்திதே சகாரஸ்ய ‘சோ꞉கு꞉’ இதிகுத்வே முமுக்ஸ இதிஸ்த்திதே ‘இண்கோ꞉’ இதி ஸகாரஸ்ய ஷத்வே ‘ஸநாஶம்ஸபிக்ஷ-உ꞉’ இதி கர்த்தரி உப்ரத்யயே முமுக்ஷஉ இதிஸ்த்திதே அதோலோப இதி ஸந்ப்ரத்யயாகாரலோபே க்ருத்தத்தித ஸமாஸாச்சேதி க்ருதந்தத்வேந ப்ராதிபதிக ஸம்ஜ்ஞாயாம் ஸ்வௌஜஸமௌடிதி ஸுப்ரத்யயேஸதி முமுக்ஷுரிதி ரூபஸித்தி꞉.”

முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையனானவனென்றத்தாலே, முச்ல்தாதுவுக்கு - மோக்ஷணம் அர்த்தமாய், ஸந்ப்ரத்யயத்துக்கு - இச்சை அர்த்தமாய், உப்ரத்யயத்துக்கு - இச்சாப்ரயமான கர்த்தா அர்த்தமாகையாலே, மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையனானவன் - முமுக்ஷுவாகிறானென்று கருத்து.

பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) என்று. (இத்தால்) என்றது - முச்ல் தாது நிஷ்பந்நமான இந்த முமுக்ஷுபதத்தாலென்றபடி. (ஸம்ஸார)மாவது-புண்யபாபநிபந்தநமான அசித்ஸம்பந்தம். அதாவது - “యోऽసౌగుణైర్విరచితో దేహోऽయం పురుషస్యహి । సంసార స్తన్నిబన్ధోऽయం పుంసోవిద్యాచ్ఛిదాత్మనః” “யோஸௌகுணைர்விரசிதோ தேஹோயம்புருஷஸ்யஹி - ஸம்ஸாரஸ்தந்நிபந்தோயம் பும்ஸோவித்யாச்சிதாத்மந꞉” (கஅஉ) என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லுகிறபடியே, சித்ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி காரணமான தேஹஸம்பந்தம். (விமோசநம்)-விடுகை.

தொ.—பலிதாம்ஶத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால்.

பி.—[முமுக்ஷு] என்றால், மோக்ஷம் இச்சை என்று - விடுகையைச் சொல்லுமோ வென்ன; பரத்வர்த்தஸித்யா விடுகையைச் சொல்லுமென்கிறார் (இத்தாலித்யாதி.)

வ்யா.—இச்சை பிறந்தவனுக்கென்றபடி.
ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும்

எ.—(இச்சை பிறந்தவனுக்கு) என்றது - தந்நிவ்ருத்தியிலே அபேக்ஷை பிறந்தவனுக் கென்றபடி. (என்றபடி) என்றது - என்றுசொன்னபடி யென்றர்த்தம். “మోక్షేపవర్గే” “மோக்ஷாபவர்க்கே” (கஅக) என்கிறபடியே - மோக்ஷத்திலே யிச்சையுடையவன் என்னுதே, (விமோசநத்தில்) என்றருளிச்செய்தது, ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியன்றியிலே பலம் ஸித்தியா தாகையாலே.

சிலரபிப்ராயத்தாலே “கேவலனுக்கும் முமுக்ஷுபதவாச்யத்வமுண்டு” என்கையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறுர் (ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும்) என்றுதுடங்கி. “ఆత్మనః ప్రాప్తిః - ఆత్మప్రాప్తిః; ఆత్మప్రాప్తిం కామయతీతి - ఆత్మప్రాప్తికామః” “ஆத்மநஃ ப்ராப்திஃ - ஆத்மப்ராப்திஃ; ஆத்மப்ராப்திம்காமயதீதி - ஆத்மப்ராப்திகாமஃ” என்று வ்யுத்பத்தியாய், ஆத்மாநுபவத்தில் அபேக்ஷைபிறந்தவனுக்கென்றபடி. అత్ర ప్రాప్తి శబ్దః - అనుభవపరః; ఆత్మానుభవపరః - కేవలఇత్యర్థః. அத்ர ப்ராப்திஶப்தஃ - அநுபவபரஃ; ஆத்மாநுபவபரஃ - கேவலஇத்யர்த்தஃ.

“கேவலனுவான் - தனியிடத்திலே மிகவும் க்ஷுத்பிபாஸைகளாலே நலிவுபட்டவன் பக்ஷ்யாபக்ஷ்யவிவேகம் பண்ணமாட்டாதே தன்னுடம்பைத் தானே ஜீவித்து ப்ரஸந்நனுமாப்போலே, ஸம்ஸாரதாவாக்நியாலே தப்தனுனவன் ஸம்ஸாரதுஃக நிவ்ருத்திக்குறுப்பாக ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பண்ணி, ப்ரக்ருதி துஃகாஶ்ரயமாய் ஹேயபதார்த்தஸமுதாயமாயிருக்கிற ஆகாரத்தையும், ஆத்மா ப்ரக்ருதேஃ பரனுய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶனுய் ஸ்வதஸ்ஸுகியாய் நித்யனுய் அப்ராக்ருதனுயிருக்கிற ஆகாரத்தையும், அநுஸந்தித்து, முன்பு தான் பட்ட துஃகத்தின் கனத்தாலே யிவ்வல்பரஸத்திலே கால்தாழ்ந்து *உணர்முழுநலமான பரமாத்மவிவேகம் பண்ணமாட்டாதே, *அமுதவெள்ளத்தானும் சிறப்புவிட்டு, இவ்வாத்மப்ராப்தி ஸாதநமான ஜ்ஞாநயோகத்திலே நிஷ்டனுய், யோகபலமான ஆத்மாநுபவமாத்ரத்தையே புருஷார்த்தமாக அநுபவித்து, பின்பு, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமும் பகவத்ப்ராப்தியுமற்று, யாவதாத்மபாவி அஶரீரியாய்த் திரிவானெருவன்.”

பாத்மே, “విరజాపరమవ్యోమ్నో రన్తరం కేవలం స్మృతమ్। తత్స్థానముపభోక్తవ్యం వ్యక్తం వై బ్రహ్మవాదినా॥ స్వాత్మానుభవజానన్ద సుఖదం కేవలం పదమ్। నిశ్శ్రేయస ఇచ్ఛనిర్వాణం కైవల్యం మోక్షముచ్యతే॥ శ్రీశాఙ్ఘ్రిభక్తి సేవైక రసభోగవివర్జితమ్। తదిచ్ఛన్త్యల్పమతయో మోక్షం సుఖవివర్జితమ్” “விரஜாபரமவ்யோம்நோ ரந்தரம்

தொ.—முமுக்ஷுஶப்தம் கேவலனுக்கும் வாசகமாகையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறுர் (ஆத்மப்ராப்தி காமனுக்கும்) இத்யாதியால்.

வ்யா.—முமுக்ஷுத்வமுண்டே யாகிலும்,

எ.—கேவலம் ஸ்ம்ருதம்-தத்ஸ்த்தாந முபபோக்தவ்யம் வ்யக்தம்வை ப்ரம்ஹவாதிநா - ஸ்வாத்மாநுபவஜாநந்த ஸுகதம் கேவலம்பதம் - நிஶ்ரேயஸஞ்சநிர்வாணம் கைவல்யம் மோக்ஷமுச்யதே - ஸ்ரீஶாங்க்ரிபக்தி ஸேவைக ரஸபோகவிவர்ஜிதம் - ததிச்சந்த்யல்பமதயோ மோக்ஷம் ஸுகவிவர்ஜிதம் (கஅங)".

(முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும்) என்றது - முமுக்ஷுபதவாச்யத்வம் சிலரபிப்ராயத்தாலே யுண்டானபோதிலுமென்றபடி. (உண்டேயாகிலும்) என்றது - யத்யாலிங்கிதமாக வருளிச்செய்கையாலே, இல்லையென்று கருத்து. “సర్వకర్మక్షయో నస్స్యాద్బద్ధ ఏవహి కేవలః। నిత్యత్వం త్యాజ్యతాం తస్య కైవల్యస్యాథవా పునః” “ஸர்வகர்மக்ஷயோநஸ்யாத் பத்த ஏவஹிகேவலஃ-நித்யத்வம் த்யாஜ்யதாம்தஸ்ய கைவல்யஸ்யாதவாபுநஃ” (கஅச) இதி ரஹஸ்யமஞ்ஜர்யாம்.

இவ்விடத்தில் தேசிகருடைய திருவுள்ளம்:— “மஹாபாரதே, ‘చతుర్విధా మమజనా భక్తా ఏవహి తే శ్రుతాః। తేషామేకాన్తినః శ్రేష్ఠాస్తే చైవానన్యదేవతాః॥ అహమేవ గతిస్తేషాం నిరాశీః కర్మకారిణామ్। యే తు శిష్టాస్త్రయో భక్తాః ఫలకామా హి తే మతాః॥ సర్వే చ్యవనధర్మాణః ప్రతిబుద్ధస్తు మోక్షభాక్। ముచ్యేతార్తస్తథార్థార్థీ చ్యుత్వేమామాదితః కథామ్॥ జిజ్ఞాసుర్లభతే భక్తిం భక్తో భక్తగతిం వ్రజేత్’ ‘சதுர்விதாமம ஜநா பக்தாஏவஹிதேஶ்ருதாஃ - தேஷாமேகாந்திநஶ்ஶ்ரேஷ்டாஸ்தே சைவாநந்யதேவதாஃ - அஹமேவகதிஸ்தேஷாம் நிராஶீஃ கர்மகாரிணாம் - யேதுஶிஷ்டாஸ்த்ரயோபக்தாஃ பலகாமாஹிதேமதாஃ - ஸர்வே ச்யவநதர்மாணஃ ப்ரதிபத்தஸ்து மோக்ஷபாக் - முச்யேதார்த்தாஸ்ததா ரோகாச்ச்ருத்வேமாமாதிதஃகதாம் - ஜிஜ்ஞாஸுர்லபதேபக்திம் பக்தோ பக்தகதிம்வ்ரஜேத்’ (கஅரு) என்கையாலே - ‘ஐஶ்வர்யம்போலே ஆத்மமாத்ராநுபவம் அநித்யம்’ என்று சொல்லவொண்ணாது; விஷயாநுபவ ஹேதுக்களான கர்மங்களும் கழிகையாலே - ‘மீண்டு ஸம்ஸாரமுண்டு’ என்னவொண்ணாது. இரண்டுபடியும் கூடாதொழிந்தால் வேறொரு நிலையில்லாமையாலே, இவ்வாத்மாவுக்கு கைவல்யமென்று சொல்லப்படுகிற புருஷார்த்தவிஶேஷம் (க) கடியாதபடி யிருந்ததேயென்னில்; இதுவும் அநுபபந்நம்; ஆத்மமாத்ராநுபவ ஹேதுக்களான உபாய விஶேஷங்களாலே யிப்புருஷார்த்தத்துக்கு தத்காலத்தில் விஷயாநுபவமன்றிக்கே யிருக்குமத்தனை; இவ்வாத்மாநுபவம் நிவ்ருத்தமாய் பூர்வகர்மங்களாலே பின்பு வைஷயிகபோகம் வரக்கூடுகையால், மீட்சிக்கும் குறையில்லை; மதுவித்யாதிகள் கணக்கிலே சிறிதுகாலம் இவ்வாத்ம மாத்ராநுபவம்பண்ணி, பின்பு பரமாத்மாநுபவத்தோடே தலைக்கட்டவுமாம்; இப்படி ஆத்மமாத்ராநுபவம் நித்யமல்லாமையாலே,

(க) கடித்தல் - கிடைத்தல்.

வ்யா.—இவ்விடத்திலே அவன் விவக்ஷிதனன்று.
அவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே.

எ.— 'సర్వే చ్యవనధర్మాణః' 'ஸர்வேச்யவநதர்மாண:' (௧௮௫) என்றது சேரும். ஆத்மமாத்ராநுபவ பூர்வகமாக பரமாத்மாநுபவம் பிறந்தால், ப்ரதமம்பிறந்த ஆத்மாநுபவத்துக்கு ஸங்கோசமன்றிக்கே மேல்ஏற்றம் வருகிறவளவே யாகையாலே, இவ்விவக்ஷையடியாக இவ்வாத்மாநுபவம் நித்யமென்றூர்களித்தனை; ஆகையாலே, பக்தியோகத்வாரா கேவலாத்மாநுபவமும் பகவதநுபவத்திலே பர்யவஸிதமாகையாலே ஆத்மாநுபவத்தில் த்ருப்தனுய், பின்பு பகவதநுபவத்தில் ஆசைபிறந்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே பரமபதத்தையடைய பகவதநுபவம் பண்ணுநிற்பன்" என்று.

கைவல்யஸ்த்தாநமாவது - விஷ்ணுபுராணே, "ప్రాజాపత్యం గృహస్థానాం బ్రాహ్మం సన్న్యాసినాం స్మృతమ్ । యోగినామమృతం స్థానం స్వాత్మసన్తోషకారిణామ్" యోగినాం యత్స్థానం వర్తతే - తదేవ స్వాత్మసన్తోషకారిణామపి స్థానమిత్యుక్తమ్; తచ్చ విష్ణ్వాఖ్యమ్ - ధ్రువాదుపరిస్థానమ్; యతో గఙ్గా ప్రవహతీతి. "ப்ராஜாபத்யம் க்ருஹஸ்த்தாநாம் ப்ராம்ஹம் ஸந்ந்யாஸிநாம் ஸ்ம்ருதம் - யோகிநாமம்ருதம் ஸ்த்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணம்" (௧௮௬). யோகிநாம் யத்ஸ்த்தாநம்வர்த்ததே - ததேவஸ்வாத்மஸந்தோஷ காரிணமபி ஸ்த்தாநமித்யுக்தம்; தச்ச விஷ்ண்வாக்யம் - த்ருவாதுபரிஸ்த்தாநம்; யதோகங்காப்ரவஹதீதி.

(இவ்விடத்திலே) என்றது-இந்த [முமுக்ஷுக்கு] என்கிற பதத்திலென்றபடி. (விவக்ஷிதனன்று) என்றது - வாச்யனன்றென்றபடி.

(முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும்) என்றத்தாலே விவக்ஷைக்கு அர்ஹனுயிருக்க, (அன்று) என்கிற தெத்தாலே யென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு) என்றுதுடங்கி. (அவனுக்கு) - ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு. (ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷை) - மேல்சொல்லுகிற ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதிதஜ்ஞாநத்தி லபேக்ஷை, (இல்லை); ஆகையாலே விவக்ஷிதனன்றென்று கருத்து. (இறே) இவ்வர்த்தம் கீதாஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமென்றபடி. கீதாயாம், "సర్వద్వారాణి సంయమ్య మనో హృది నిరుధ్య చ"

தொ.—(இவ்விடத்திலே அவன் விவக்ஷிதனன்று) என்கிறது - [அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று] என்கிற ஶப்தங்களோடே ஸஹபடிதமான முமுக்ஷுஶப்தத்திலே அந்த கேவலன் வாச்யமாக விவக்ஷிதனன்றென்றபடி.

இப்படி முமுக்ஷுஶப்தத்துக்கு வாச்யஸங்கோசம் சொல்லுகையாலே நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு) இத்யாதியால். (ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே) என்றது- "ఓమి

வ்யா.—ஆகையால்

எ.—మూర్ధ్న్యాధాయాత్మనః ప్రాణమాస్థితో యోగధారణామ్ ॥ ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్ మామనుస్మరన్ । యః ప్రయాతి త్యజన్ దేహం స యాతి పరమాం గతిమ్." అస్యార్థః—సర్వద్వారాణి - శ్రోత్రాదీన్ద్రియాణి, సంయమ్య - సర్వపాపేభ్యో నివర్త్య, హృది- హృదయకమలనివిష్టే మయి, మనః, నిరుధ్య - నియమ్య, యోగధారణామ్, ఆస్థితః - సమాశ్రితః, బ్రహ్మస్వరూపవాచకమ్ ఓమిత్యేకాక్షరమ్, వ్యాహరన్ - ఉచ్చారయన్, మామ్ - తద్వాచ్యభూతమ్, అనుస్మరన్ - అనుసన్దధానః, ఆత్మనః - స్వస్య, ప్రాణమ్, మూర్ధ్ని - బ్రహ్మరన్ధ్రే, ఆధాయ - ప్రవేశ్య, దేహం త్యజన్, యః, ప్రయాతి - అర్చిరాదిమార్గేణ గచ్ఛతి, సః, పరమాం గతిమ్ - ప్రకృతివియుక్తమ్ మత్సమానాకారమ్ అపునరావృత్తిమ్ ఆత్మానమ్, యాతి - ప్రాప్నోతీత్యర్థః. "ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மநோ ஹ்ருதி நிருத்ய ச - மூர்த்ந்யாதாயாத்மந: ப்ராண மாஸ்த்திதோ யோகதாரிணாம் - ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரம்ஹ வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்- ய:ப்ரயாதித்யஜந் தேஹம் ஸயாதி பரமாம்கதிம்." (கஅஎ) அஸ்யார்த்த: ஸர்வத்வாராணி - ஶ்ரோத்ரா திந்த்ரியாணி, ஸம்யம்ய - ஸர்வபாபேப்யோ நிவர்த்ய, ஹ்ருதி - ஹ்ருதய கமல நிவிஷ்டேமயி, மந:, நிருத்ய - நியம்ய, யோகதாரணாம், ஆஸ்த்தித: - ஸமாஶ்ரித:, ப்ரம்ஹஸ்வரூபவாசகம் ஓமித்யேகாக்ஷரம், வ்யாஹரந் - உச்சாரயந், மாம் - தத்வாச்ய பூதம், அநுஸ்மரந் - அநுஸந்ததாந:, ஆத்மந: - ஸ்வஸ்ய, ப்ராணம், மூர்த்நி-ப்ரம்ஹரந்த்ரே, ஆதாய - ப்ரவேஶ்ய, தேஹம் த்யஜந், ய:, ப்ரயாதி - அர்ச்சிராதி மார்க்கேண கச்சதி, ஸ:, பரமாம்கதிம் - ப்ரக்ருதிவியுக்தம் மத்ஸமாநாகாரம் அபுநராவ்ருத்திம் ஆத்மாநம், யாதி - ப்ராப்நோதீத்யர்த்த:. (ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டு, என்கிற விஷயங்களில், "ய: ப்ரயாதி த்யஜந் தேஹம்" என்கிற வாக்யத்தையும், (அவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷை யில்லை) என்னுமிடத்தில், "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரம்ஹ வ்யாஹரந்" என்கிற வாக்யத்தையும் ப்ரமாணமாகக் கண்டுகொள்வது.

இனி விவக்ஷிதனுமொன்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகையால்) என்று துடங்கி. (ஆகையால்) என்றது - ஆத்ம ப்ராப்திகாமன் விவக்ஷிதனல்லாமையாலே யென்றபடி.

தொ.—త్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్ మామనుస్మరన్" "ஓமித்யேகாக்ஷரம்ப்ரம்ஹவ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்" என்கிறபடியே, அவனுக்கு பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான ஆத்மாநுபவமே புருஷார்த்த மாகையாலும், அந்த புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநம் பகவதுபாஸநமே யாகையாலும், இம்மூன்றுக்கும் ப்ரகாஶகம் ப்ரணவமே யாகையாலும், ஈஶ்வரோபாயோபேயத்வ ப்ரதிபாதகமான மற்ற ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே யென்றபடி.

முமுக்ஷுஶப்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆகையால்) இத்யாதியால்.

மூ.—அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று.

வ்யா.—இவர், (முமுக்ஷுவென்கிறது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியி லிச்சை பிறந்தவனை. ஏவம்பூதனுனவனுக்கு. (அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று) என்றது-இவனுக்கு அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது,

எ-அ.—க்ரந்தகர்த்தாவான பிள்ளைலோகாசார்யர், (முமுக்ஷுவென்கிறது) - [முமுக்ஷு] என்று சொல்லுகிறது. "జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః" "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷதஃ-பகவச்சப்த வாச்யாநி விநாஹேயைர்க் குணாதிபிஃ" (க௮௮) என்கிறபடியே - நிகிலஹேயப்ரத்யநீகனுய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனுகையாலே பகவச்சப்தவாச்யனுன ஸர்வேஶ்வராநுபவத்திலபேக்ஷையாலே தத்ப்ரதிபந்தகபூத ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில் இச்சைபிறந்தவனை. இவ்விடத்தில், ஸம்ஸாரமாகிறது - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்.

"విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్" "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்" (க௮௯) என்கிறபடியே - பகவத்ப்ராப்திக்கு அநுகூலமாயிருக்க ப்ரதிகூலமானபடி யென்னென்னில்; "శరీరే చ కథంచాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్" "ஶரீரேசகதஞ்சாபி வர்த்ததேமேமஹத்பயம்" (க௯0) என்கிறபடியே - மிகவும் பயஜநகமாய் அப்ராக்ருததேஶத்தில் அவிச்சிந்நபகவதநுபவப்ரதிபந்தகமாகையாலே. 'సంసారసాగరమ్' 'ஸம்ஸாரஸாகரம்' (க௯க) என்கிற ஶ்லோகத்தில், ஸம்ஸாரமாவது - அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களும், ஷட்பாவ விகாரங்களும், புத்ர மித்ர களத்ராதிகளும்; தத்கார்யமாகையாலே, ஸம்ஸாரஶப்தவாச்யங்களாகிறன" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே. இவற்றில் ப்ரதாநம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகையாலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விமோசநத்தில் இச்சைபிறந்தவாறே தந்நிபந்தநமான அவித்யாதி விமோசநத்தில் இச்சை தன்னடையே யுண்டாமென்று கருத்து. "క్షేత్రాణి మిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః పశవో గృహాణి। త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్మవృత్తేర్భవన్తి సర్వే ప్రతికూలరూపాః" "க்ஷேத்ராணி மித்ராணி தநாநிநாத புத்ராஶ்சதாராஃ பஶவோக்ருஹாணி - த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர்ப்பவந்தி ஸர்வேப்ரதிகூலரூபாஃ" (க௯உ) என்னக்கடவதிறே.

விபக்த்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (ஏவம்பூதனுனவனுக்கு) என்று. அதாவது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா தத்விரோதியான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே யிச்சைபிறந்த அதிகாரிக்கென்றபடி. (இவனுக்கு) என்றது - இந்த அதிகாரிக்கென்றபடி. (அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது) என்றது - பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் ஸம்ஸார விமோசநார்த்தமாகவும் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளதென்றபடி.

தொ-அ.—(ஏவம் பூதனுனவனுக்கு) என்றது - இப்படி பகவத்ப்ராப்தி காமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே ...

வ்யா.—ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்க ளாகையாலும், அவற்றை இந்த ரஹஸ்யத்ரயம் உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறிய வேண்டுவதென்கை.

ஏ.—(இந்தரஹஸ்யத்ரயம்) என்றது-வக்ஷ்யமாணமான ரஹஸ்யத்ரய மென்றபடி. (உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும்) என்றது-யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றபடி. (ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவது) என்கையாலே - அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி. (என்கை) என்றது - என்று சொல்லுகை யென்றபடி. (ரஹஸ்யத்ரயமுமே) என்று அவதரிக்கையாலே - ஸம்ஸாரவிமோசநார்த்தமாகவும் பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் மற்றொன்றறியவேண்டுவதில்லை யென்று கருத்து. ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யார்த்தத்தை யறிந்தானாகில், ஸம்ஸாரஶப்த வாச்யமான அவித்யாதிகளுடைய விமோசநம் ஸித்திக்கும்; ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயபுருஷார்த்த ப்ரதிபாதகங்களான ரஹஸ்யார்த்தங்களை அறிந்தானாகில், ஸ்வாபிமதமான பகவத்ப்ராப்தியும் தத்பலமான கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தமும் ஸித்திக்கும்; ஆகையாலே அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்ய மென்றதாய்த்து.

(ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவது) என்கிறவிடத்தில், (ரஹஸ்யத்ரயமுமே) என்றது - ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமுமே யென்றபடி. "పదం సాధు విద్యాత్" "பதம்ஸாதுவித்யாத்" (கக௩) என்கிறவிடத்தில், பதார்த்தம் வித்யாத் என்று வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார்களிறே. அர்த்தஜ்ஞாநமன்றியிலே கேவல ரஹஸ்யாநுஸந்தாநத்தால் உஜ்ஜீவநமில்லையிறே; (அதிலர்த்தமறிந்தே உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்) [பக்கம்-ருந-வரி-ந] என்று அவதாரிகையில் இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே. (அறியவேண்டுவது) என்றது - ஆசார்யோபதேஶ பூர்வகமாக அறியவேணுமென்று விதிக்கிறதென்றபடி. "తస్మాద్యోమామభీప్సేత యోవాసుఖితుమిచ్ఛతి । మన్త్రరత్నమిదం విద్యాద్గురోర్వచన పూర్వకమ్" "தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேத யோவாஸுகிதுமிச்சதி - மந்த்ரரத்நமிதம்வித்யாத் குரோர்வசநபூர்வகம்" (ககச) என்று, மந்த்ரத்துக்குச் சொன்னபோதே அர்த்தத்துக்கு கிம்புநர்ந்யாய ஸித்தமிறே.

"[முமுக்ஷுவுக்கு] என்று ஏகவசநமாக வருளிச்செய்கையாலே, ஸம்ஸாரவர்த்தகமான இவ்விபூதியில் ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில் அபேக்ஷை பிறந்த அதிகாரி தௌர்லப்யத்தைப்பற்ற" என்றருளிச்செய்வர்கள்.

தொ.—(அறியவேண்டுவது) என்றது-அர்த்தவத்தாக அறியவேண்டுவதென்றபடி.

பி.—(ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்க ளாகையாலும்) இத்யாதிக்கு, இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்வர்; திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலுமென்னுதல், திருமந்த்ரத்திலேதானே மூன்று மென்னுதல் என்று.

வ்யா.—"స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానం ముముక్షుభిః । జ్ఞానత్రయముపాదేయమేతదన్యం నకిఞ్చన" "ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம்-ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி:-ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேய மேததந்யம் நகிஞ்சந" (௩) என்னக்கடவதிறே.

ஏ.—(ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவது) என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்துக்கும் வித்யர்த்தத்துக்கும் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி: - ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயமேததந்யம்நகிஞ்சந) ముముక్షుభిః స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానఞ్చోపాదేయమిత్యేతావదనుక్త్వా, స్వజ్ఞానరూపం ప్రాపకజ్ఞానరూపం ప్రాప్యజ్ఞానరూపఞ్చ జ్ఞానత్రయమితి పునశ్చ జ్ఞానోక్త్యా "తజ్జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్" ఇత్యుక్తరీత్యా తత్సిద్ధిపేటికాగత ప్రశంసాధికరణోక్తఅపశున్యాయేన స్వరూపోపాయపురుషార్థ యాథాత్మ్యరూప రహస్యత్రయార్థ జ్ఞానమేవ ప్రశస్తజ్ఞానమ్, నాన్యదితిసూచితమ్. త్రిత్వోక్త్యైవ న్యూనాధికసఙ్ఖ్యావ్యవచ్ఛేదేపి అన్యంనోపాదేయమితి పునర్నిషేధోక్త్యా అన్యత్కిఞ్చన నోపాదేయమితి దృఢీకృత్యాచ శ్రుతిస్మృత్యాదిషు రహస్యత్రయార్థాతిరేకేణ శేషోన్యోగ్రన్థవిస్తర ఇత్యయమర్థః, నిరవశేషేణ శ్రుతిస్మృత్యాది సకలశాస్త్రపరిశ్రమశాలిభిః శ్రీశుకవ్యాస పరాశర వాల్మీకిప్రభృతిభిః మహర్షిభిః వేదపురుషవత్ లోకానుజిఘృక్షయా ఆవరణభ్రమణేన గోపురప్రవేశన్యాయ ఇహోక్త ఇత్యయమర్థశ్చ సూచితః. పూర్వమీమాంసాయామ్ ప్రశంసాధికరణే, "అపశవోవా అన్యేగోఅశ్వేభ్యః" ఇత్యత్ర, గవాశ్వవ్యతిరిక్తే పశుత్వనిషేధస్య ప్రశస్త పశుత్వనిషేధపరత్వవత్. முமுக்ஷுபி: ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநஞ் சோபாதேயமித்யேதாவதநுக்த்வா, ஸ்வஜ்ஞாநரூபம் ப்ராபகஜ்ஞாநரூபம் ப்ராப்யஜ்ஞாநரூபஞ்ச ஜ்ஞாநத்ரயமிதி புநஶ்ச ஜ்ஞாநோக்த்யா "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யது க்தம்" (௧௧௫) இத்யுக்தரீத்யா தத்ஸித்திபேடிகாகத ப்ரஶம்ஸாதிகரணோக்த அபஶுந்யாயேந ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யரூப ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ஜ்ஞாநமேவ ப்ரஶஸ்த ஜ்ஞாநம், நாந்யதிதி ஸூசிதம். த்ரித்வோக்த்யைவ ந்யூநாதிகஸங்க்யாவ்யவச்சேதேபி அந்யம் நோபாதேயமிதி புநர்நிஷேதோக்த்யா அந்யத்கிஞ்சந நோபாதேயமிதி த்ருடீக்ருத்யாச ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஷு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தாதிரேகேண ஶேஷோந்யோ க்ரந்தவிஸ்தர இத்யயமர்த்த:, நிரவஶேஷேண ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ர பரிஶ்ரம ஶாலிபி: ஸ்ரீ ஶுகவ்யாஸ பராஶர வால்மீகி ப்ரப்ருதிபி: மஹர்ஷிபி: வேதபுருஷவத் லோகாநுஜிக்ருக்ஷயா ஆவரணப்ரமணேந கோபுரப்ரவேஶந்யாய இஹ உக்த இத்யயமர்த்தஶ்ச ஸூசித:. பூர்வ மீமாம்ஸாயாம் ப்ரஶம்ஸாதிகரணே, "அபஶவோவா அந்யேகோஅஶ்வேப்ய:" (௧௧௬) இத்யத்ர, கவாஶ்வவ்யதிரிக்தே பஶுத்வநிஷேதஸ்ய ப்ரஶஸ்த பஶுத்வ நிஷேத பரத்வவத்.

(என்னக்கடவதிறே) என்றது - ப்ரமாணமென்னக் கடவது. (இறே)- ப்ரஸித்தம். "ప్రమాణంహి" "ப்ரமாணம்ஹி" (௧௧௭) என்றுப்போலே.

தொ.—உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (ஸ்வஜ்ஞாநம்)இத்யாதியால்.

பி.—(ஸ்வஜ்ஞாநமித்யாதி) ஏததந்யம்-ஒருபதம்:—இதிற்காட்டில் அந்

வ்யா.—(ரஹஸ்யம்மூன்று) என்றிவருத்தேசிக்கிறது, திருமந்த்ரமும் த்வயமும் சரமஶ்லோகமுமாகிற விவற்றை யென்னுமிடம், மேலேஸூஸ்பஷ்டம். இவற்றை ரஹஸ்யங்களென்கிறது, ஸகல வேதாந்த ஸாரார்த்த ப்ரதிபாதகதயா பரமகுஹ்யங்களாகையாலே.

எ.—(மேலே ஸூஸ்பஷ்டம்)என்றது-மேல்க்ரந்தத்திலே ஸூஸ்பஷ்டமென்றபடி. மேல்க்ரந்தமாவது - [அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்] என்றதும், இரண்டாம் ப்ரகரணத்தில் [த்வயத்துக்கதிகாரி, ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும்...] என்றதும், மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில்[...சரமஶ்லோகமென்றிதுக்குப் பேராயிருக்கிறது] என்றதும்.

திருமந்த்ரம் என்றும் த்வயம் என்றும் சரமஶ்லோகம் என்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, (ரஹஸ்யங்கள்) என்றதுக்கு அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை) என்றுதுடங்கி. (இவற்றை) என்றது - திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களை யென்றபடி.

(ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்த) மாவது - "ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః । ప్రాప్త్యుపాయం ఫలం ప్రాప్తేస్తథా ప్రాప్తివిరోధి చ ॥ వదన్తి సకలా వేదాస్సేతిహాసపురాణకాః । మునయశ్చ మహాత్మానో వేదవేదాన్తవేదినః" "ப்ராப்யஸ்யப்ரம்ஹணோரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மநః - ப்ராப்த்யுபாயம் பலம்ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதிச - வதந்திஸகலா வேதாஸ்ஸேதிஹாஸ புராணகாః- முநயஶ்சமஹாத்மாநோ வேதவேதாந்தவேதிநః" (௧௩௮) என்று சொல்லப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, அதிகுஹ்யங்களாயிருக்கையாலே யென்றபடி.

இவை அர்த்தபஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; திருமந்த்ரத்தில், அகாரத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும் - ப்ராப்யஸ்வரூபமும், மகாரத்தாலும் நாரபதத்தாலும் - ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபமும், நமஃபதத்தாலும் அயநபதத்தாலும் - உபாயஸ்வரூபமும், நாராயண பதோபரிஸ்த்திதையான வ்யக்தசதுர்த்தியாலே-பலஸ்வரூபமும், உகாரத்தாலும் நமஃபதத்தாலும்-விரோதிஸ்வரூபமும் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து; த்வயத்தில், நாராயணபதத்தாலே - ப்ராப்யஸ்வரூபமும், [ப்ரபத்யே] என்கிற உத்தமனாலே - ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபமும், [சரணௌ ஶரணம்] என்று - உபாயஸ்வரூபமும், சதுர்த்தியாலே - பலஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸாலே - விரோதிஸ்வரூபமும், ப்ரதிபாதிதமாய்த்து; சரமஶ்லோகத்தில், [மாம், அஹம்] என்கிற பதங்களாலே - ப்ராப்யஸ்வரூபமும், [வ்ரஜ, த்வா] என்கிற பதங்க

தொ.—[அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று] என்ற வநந்தரம், "அதாவது - திருமந்த்ரமும், த்வயமும், சரமஶ்லோகமும்" என்றருளிச் செய்ய வேண்டியிருக்க, அருளிச்செய்யாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஹஸ்யம்மூன்றென்று) இத்யாதியால். (மேலே) என்றது-மேல்க்ரந்தத்திலே யென்றபடி.

திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களுக்கு 'ரஹஸ்யம்'என்று திருநாமமாகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை) இத்யாதியால். (இவற்றை) என்றது - திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகங்களை யென்றபடி.

வ்யா.—ஆக, இவ்வாக்யத்தால் - அதிகாரி நிர்த்தேஸமும், தஜ்ஜ்ஞாதவ்ய நிர்த்தேஸமும் பண்ணியருளினராய்த்து.

எ.—ளாலே - ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபமும், [மாம், ஏகம், ஶரணம்] என்கிற பதங்களாலே - உபாயஸ்வரூபமும், [ஸர்வபாபேப்யः,மோக்ஷயிஷ்யாமி] என்கிற பதங்களாலே - விரோதிஸ்வரூபமும், பலஸ்வரூபமும், ப்ரதிபாதிதமாய்த்து.

"సర్వవేదాన్తసారార్థస్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్" "ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தஸ்ஸம்ஸாரார்ணவதாரகः-கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணாமபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்" (௧௯௯). ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தம் என்றது - ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகமென்றபடி. "మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రం చ పవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః" "மந்த்ராணாம் பரமோமந்த்ரோகுஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரம்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநः" (௨௦௦) என்று திருமந்த்ர ப்ரஸம்ஸையிலும், "వేదామృతమహామ్భోధేర్హరిణా స్వయముద్ధృతమ్। తద్వయం శృణు వక్ష్యామి సద్యో ముక్తిప్రదం శుభమ్॥ మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమమ్ । రహస్యానాం రహస్యఞ్చ సద్యస్సంసారతారణమ్" "வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹரிணாஸ்வயமுத்த்ருதம்-தத்வயம் ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஶுபம் - மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம் - ரஹஸ்யாநாம்ரஹஸ்யஞ்ச ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரணம்" (௨௦௧) என்று த்வயப்ரஸம்ஸையிலும், "మథిమన్థానమావిధ్య యేనాసౌ శ్రుతిసాగరాత్ । జగద్ధితాయ జనితో మహాభారతచన్ద్రమాః॥ సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే పరమం వచః । ఇష్టోఽసి మే దృఢ ఇతి తతో వక్ష్యామి తే హితమ్" "மதிமந்தாநமாவித்யயேநாஸௌ ஶ்ருதிஸாகராத் - ஜகத்திதாயஜநிதோ மஹாபாரதசந்த்ரமாः-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே பரமம்வசः - இஷ்டோஸிமேத்ருடஇதிததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்" (௨௦௨) என்று சரமஶ்லோக ப்ரஸம்ஸையிலும், ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா பரமகுஹ்யங்களாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இப்படி ப்ரதிபதமர்த்த மருளிச்செய்து, பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆக) என்றுதொடங்கி. (ஆக) — என்றது - இவ்வளவாகவென்றபடி. (இவ்வாக்யத்தால்)என்றது — [முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று] என்கிற இவ்வாக்யத்தாலென்றபடி. [முமுக்ஷுவுக்கு] என்னும் பதத்தால் — (அதிகாரிநிர்த்தேஸமும்,) [அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று] என்னும் பதங்களாலே-(ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஸமும்பண்ணியருளினராய்த்து.)

தா.—க்ரந்த ஸாமாந்யத்துக்கும் விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி நிர்த்தேஸம் ப்ரவர்த்தகமாகையாலே, இவ்வாக்யத்தால் இவர் நிர்த்தேஸிக்கிறது எவற்றை? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆக) இத்யாதியால். (அதிகாரி நிர்த்தேஸமும் தஜ்ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஸமும்) என்றது-ஸம்பந்தநிர்த்தேஸமும் ப்ரயோஜநநிர்த்தேஸமுமென்று அதுக்கு உபலக்ஷணம்.

எ.—"జ్ఞాతార్థం జ్ఞాతృసమ్బన్ధం శ్రోతుం శ్రోతా ప్రవర్తతే । గ్రన్థాదౌ తేన వక్తవ్యస్సమ్బన్ధస్సప్రయోజనః" "ஜ்ஞாதார்த்தம் ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்தம் ஶ்ரோதும் ஶ்ரோதா ப்ரவர்த்ததே–க்ரந்தாதௌ தேநவக்தவ்யஸ்ஸம்பந்தஸ்ஸப்ரயோஜநః"(உ0ந) என்கிறபடியே - விஷயப்ரயோஜநஸம்பந்தாதிகாரி சதுஷ்டயத்தையும்சொல்லவேண்டியிருக்க, (அதிகாரிநிர்த்தேஶமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஶமும்பண்ணியருளினாராய்த்து) என்கையாலே - இது உபலக்ஷணமாய், ஸம்பந்தப்ரயோஜநங்களைச் சொல்லிற்றாய்த்து என்று அருளிச்செய்வர்கள்.—ஸம்பந்தம் த்விவிதம்;-ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்தமென்றும்,ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதகபாவஸம்பந்தமென்றும். ப்ரயோஜநம் - மோக்ஷம். (அதிகார) மாவது-அவ்வோ பலோபாயங்களிலே ப்ரவ்ருத்தனும் புருஷனுக்கு பலத்தில் அர்த்தித்வமும், உபாயத்தில் ஸாமர்த்யமும். ஸாமர்த்யமாவது - ஶாஸ்த்ரார்த்தமறிகையும், அறிந்தபடி அநுஷ்டிக்கவல்லனாகையும். "அதிகாரமஸ்யாஸ்தீதி-அதிகாரீ" என்று அதிகாரிஸ்வரூபம் என்று கண்டுகொள்வது.

(ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஶம்பண்ணியருளினாராய்த்து) என்கையாலே - "ఆశీర్నమస్క్రియావస్తునిర్దేశో వాపి తన్ముఖమ్" "ஆஶீர்நமஸ்க்ரியாவஸ்து நிர்த்தேஶோவாபிதந்முகம்" (உ0ச) என்கிறபடியே, க்ரந்தாதியில் வஸ்துநிர்த்தேஶாத்மக மங்களம் செய்தருளினாராய்த்து என்றருளிச்செய்வர்கள்.

"அதிகாரி - [முமுக்ஷு]; ஜ்ஞாதவ்யம் - [ரஹஸ்யத்ரயம்]"என்கையாலே – ரஹஸ்யத்ரயம் ஸர்வாதிகாரம்என்று ஸித்தம்.

"నస్వరప్రణవోఽఙ్గాని నాప్యన్యవిధయస్తథా। స్త్రీణాం తు శూద్రజాతీనాం మన్త్రమాత్రోక్తిరిష్యతే" సస్వరః సప్రణవః ఇయం చాత్ర స్వరవ్యవస్థా. "షష్ఠాద్యయోరుదాత్తస్స్యాత్స్వరితో న్త్య ద్వితీయయోః । ప్రచయస్త్రిచతుర్థాభ్యాం నిహతం పఞ్చమాక్షరమ్." స్వరితమ్-అత్యుచ్చమ్. ప్రచయః-సమకాలః. నిహతమ్-అనుదాత్తమ్. "நஸ்வரப்ரணவோங்காநி நாப்யந்யவிதயஸ்ததா - ஸ்த்ரீணாம்துஶூத்ரஜாதீநாம் மந்த்ரமாத்ரோக்திரிஷ்யதே"(உ0ரு) நஸ்வரः நப்ரணவः இயம்சாத்ர ஸ்வரவ்யவஸ்த்தா. "ஷஷ்டாத்யயோருதாத்தஸ்யாஸ்ஸ்வரிதோந்த்யத்விதீயயோः-ப்ரசயஸ்த்ரிசதுர்த்தாப்யாம்நிஹதம் பஞ்சமாக்ஷரம்" (உ0சு). ஸ்வரிதம் - அத்யுச்சம், ப்ரசயः - ஸமகாலः, நிஹதம் - அநுதாத்தம், என்கிற ஸ்வரமும், ப்ரணவமும், அங்கங்களும், மற்றுமுண்டான புரஶ்சரணாதிகளும்வேண்டா ஸ்த்ரீகளுக்கும் ஶூத்ராதிகளுக்கும்; மந்த்ரமாத்ரமே சொல்லப்படுவதுஎன்று நாரதீயகல்பத்திலும், "అష్టాక్షరశ్చ యో మన్త్రో ద్వాదశాక్షర ఏవ చ। షడక్షరశ్చ యో మన్త్రో విష్ణోరమితతేజసః॥ యే తే మన్త్రాః ప్రధానాస్స్యుర్వైదికాః ప్రణవైర్యుతాః ।ప్రణవేన విహీనాస్తు తాన్త్రికాః పరికీర్తితాః"

தொ.—இப்ப்ரபந்தத்துக்கும் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் விஷயவிஷயிபாவம் ஸம்பந்தம்; ஜ்ஞாநத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுமத்பாவம் ஸம்பந்தம். இக்க்ரந்தத்துக்கு அதிகாரி,[முமுக்ஷு];முக்யப்ரயோஜநம் ,மோக்ஷம்; அவாந்தரப்ரயோஜநம், ஜ்ஞாநம்; விஷயம், ரஹஸ்யத்ரயஸம்பந்தம். அபூர்வோக்தம்.

எ.—"அஷ்டாக்ஷரஸ்சயோமந்த்ரோ த்வாதஶாக்ஷரஏவச-ஷடக்ஷரஸ்ச யோமந்த்ரோ·விஷ்ணோரமிததேஜஸः - யேதேமந்த்ராःப்ரதாநாஸ்யுர் வைதிகாःப்ரணவைர்யுதாः - ப்ரணவேநவிஹீநாஸ்து தாந்த்ரிகாः பரிகீர்த்திதாः" (உ0எ). திருவஷ்டாக்ஷரி, திருத்வாதஶாக்ஷரி, ஸ்ரீஷடக்ஷரி என்கிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் ப்ரணவத்தோடே கூடினபோது வைதிகங்கள்; அதொழிந்தபோது, தாந்த்ரிகங்கள் என்றுசொல்லி, "వైదికం తాన్త్రికం చైవ తథా వైదికతాన్త్రికమ్ । త్రివిధం కర్మ సంప్రోక్తం పాఞ్చరాత్రార్ణవామృతే" "வைதிகம்தாந்த்ரிகம்சைவ ததாவைதிகதாந்த்ரிகம் - த்ரிவிதம்கர்மஸம்ப்ரோக்தம் பாஞ்சராத்ரார்ணவாம்ருதே" (உ0அ) என்று - மந்த்ரபரிக்ரஹாதிகர்மத்தை, வைதிகமென்றும், தாந்த்ரிகமென்றும், வைதிகதாந்த்ரிகமென்றும் மூன்றுவகையாகச் சொல்லி, "వైదికం బ్రాహ్మణానాన్తు రాజ్ఞాం వైదికతాన్త్రికమ్ । తాన్త్రికం వైశ్యశూద్రాణాం సర్వేషాం తాన్త్రికం తు వా" "வைதிகம்ப்ராம்ஹணாநாம்து ராஜ்ஞாம் வைதிகதாந்த்ரிகம் - தாந்த்ரிகம் வைஶ்யஶூத்ராணாம் ஸர்வேஷாம் தாந்த்ரிகம் துவா" (உ0கூ) என்று - வைதிகம் ப்ராம்ஹணருக்கு யோக்யம், ராஜாக்களுக்கு வைதிகதாந்த்ரிகம், வைஶ்யஶூத்ரர்களுக்கு கேவலதாந்த்ரிகம்; அங்ஙனன்றியே, தாந்த்ரிகம் எல்லாருக்குமாகிலுமாம் என்று அவற்றிலதிகாரிபேதத்தைச்சொல்லிற்றிறே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலும்.

கைஶிகத்வாதஶீ மாஹாத்ம்யத்திலே, "నమో నారాయణేత్యుక్త్వా శ్వపాకః పునరాగమత్" "நமோநாராயணேத்யுக்தா ஶ்வபாகः புநராகமத்" (உக0) என்று - ப்ரணவாதியையொழிந்த மந்த்ரமாத்ரத்தை யுச்சரித்து ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணி ஶ்வபாகன் மீண்டான் என்கையாலே - ப்ரணவாதிகளையொழிந்த மந்த்ரமாத்ரம் ஸர்வாதிகாரமென்றும், ப்ரணவாதிகள் தவிர்ந்தாலும் ப்ரணவாதிகளோடேகூடின வேஷத்தின்பலத்தைத் தருமென்னுமிடம், "నమో నారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః" "நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதகः" (உகக) என்று சொல்லப்பட்டதென்று வாதிகேஸரிகள்.

"తత్రోత్తరాయణస్యాదిబిన్దుమాన్ విష్ణురన్తతః । బీజమష్టాక్షరస్యస్యాత్తేనాష్టాక్షరతా భవేత్". తత్ర - అష్టాక్షరే. ఉత్తరాయణస్య-నారపదోత్తరాయణపదస్య, ఆదిః. విష్ణుః-విష్ణువాచకః, అకారః, బిన్దుమాఞ్చేత్-అమ్ ఇతి, అష్టాక్షరస్య - బీజమ్-స్యాత్, తేనఅష్టాక్షరతా భవేత్. "தத்ரோத்தராயணஸ்யாதி பிந்துமாந்விஷ்ணுரந்ததः - பீஜமஷ்டாக்ஷரஸ்யஸ்யாத்தேநாஷ்டாக்ஷரதாபவேத்" (உகஉ). தத்ர - அஷ்டாக்ஷரே. உத்தராயணஸ்ய - நாரபதோத்தராயணபதஸ்ய, ஆதிः. விஷ்ணுः - விஷ்ணுவாசகः, அகாரः, பிந்துமாஞ்சேத் - அம்இதி, அஷ்டாக்ஷரஸ்ய - பீஜம் - ஸ்யாத், தேநஅஷ்டாக்ஷரதாபவேத்" என்கிறப்ரக்ரியையாலே-எட்டெழுத்தும் அநுஸந்தேயமாக விதிக்கப்பட்டது. இப்படி "ப்ரணவமொழிய அஷ்டாக்ஷரமானபோது, ப்ரணவத்திலர்த்தமெல்லாம் ப்ரணவப்ரதிச்சந்தமாக ஶாஸ்த்ரம் வகுத்த அக்ஷரத்திலே ப்ரதமாக்ஷரம் ஸர்வஸங்க்ரஹமான கணக்கிலே சுருங்க அநுஸந்தேயம்; இப்ப்ரணவ சதுர்த்திகளை யொழிந்தபோது, ஸர்வாதிகாரம்" என்று [illegible]

௭.—అథహాస్య వేదముపశృణ్వతః త్రపుజతుభ్యాం శ్రోత్రప్రతిపూరణమ్, ఉదాహరణే జిహ్వాచ్ఛేదః ధారణే శరీరచ్ఛేద ఇతి. அதஹாஸ்யவேதமுபஶ்ருண்வத: த்ரபுஜதுப்யாம் ஶ்ரோத்ரப்ரதிபூரணம், உதாஹரணே ஜிஹ்வாச்சேத: தாரணே ஶரீரச்சேத இதி. “ స్త్రీశూద్రద్విజబన్ధూనాం త్రయీ న శ్రుతిగోచరా । కర్మశ్రేయసి మూఢానాం శ్రేయ ఏవం భవేదిహ ॥ ఇతి భారతమాఖ్యాతం కృపయా మునినా పరమ్” “ஸ்த்ரீஶூத்ரத்விஜபந்தூநாம்த்ரயீநஶ்ருதிகோசரா-கர்மஶ்ரேயஸிமூடாநாம்ஶ்ரேயஏவம்பவேதிஹ - இதிபாரதமாக்யாதம் க்ருபயாமுநிநாபரம்” (௨௧௩) என்று ஸ்ரீபாகவதத்திலும், “అధ్యేతవ్యం న చాన్యేన బ్రాహ్మణం క్షత్రియం వినా । శ్రోతవ్యమేవ శూద్రేణ నాధ్యేతవ్యం కదాచన” ఇతి భవిష్యత్పురాణే. శూద్రేణేత్యుక్తత్వాత్ స్త్రీణామపి శ్రవణేఽధికారోఽస్తీతి జ్ఞాయతే. ‘அத்யேதவ்யம் நசாந்யேந ப்ராம்ஹணம்க்ஷத்ரியம் விநா - ஶ்ரோதவ்யமேதச்சூத்ரேண நாத்யேதவ்யம்கதாசந’ (௨௧௪) இதி பவிஷ்யத்புராணே. ஶூத்ரேணேத்யுக்தத்வாத் ஸ்த்ரீணாமபிஶ்ரவணேதிகாரோஸ்தீதி ஜ்ஞாயதே” என்று - ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு இதிஹாஸாதிகளிலே ஶ்ரவணமாத்ராதிகாரமாகச் சொல்லுகையாலே, சாமஶ்லோகமும் கூடாதென்றும், “స్త్రీశూద్రాదీనతామ్నైవ మన్త్రం ప్రణవవర్జితమ్ । నమోన్తం మన్త్రరత్నం చ జపేయుర్వైష్ణవాస్సదా ॥ బ్రాహ్మణాః క్షత్రియా వైశ్యాః స్త్రియశ్శూద్రాస్తథేతరే । తస్యాధికారిణస్సర్వే మమ భక్తా భవేద్యది” “ஸ்த்ரீஶூத்ராதிநதாம்நைவ மந்த்ரம்ப்ரணவவர்ஜிதம் - நமோந்தம்மந்த்ரரத்நம்சஜபேயுர்வைஷ்ணவாஸ்ஸதா-ப்ராம்ஹணா: க்ஷத்ரியா வைஶ்யாஸ்த்ரியஶ்ஶூத்ராஸ்ததேதரே - தஸ்யாதிகாரிணஸ்ஸர்வே மமபக்தாபவேத்யதி” (௨௧௫) என்று - “த்வயம்மாத்ரமே ஸர்வாதிகாரம்” என்றருளிச்செய்வர்கள். “నిషాదస్థపతిం యాజయేత్” “நிஷாதஸ்தபதிம்யாஜயேத்” (௨௧௬) என்கிறவிடத்தில், “நிஷாதாநாம்ஸ்தபதி:” என்று தத்புருஷனாகச் சொல்லக்கூடாதென்றும், ‘நிஷாதஶ்சாஸௌஸ்தபதிஶ்ச நிஷாதஸ்தபதி:’ என்று கர்மதாரயனாகச் சொல்லவேணும்” என்று நிர்வஹித்தார்கள். “న హింస్యాత్సర్వా భూతాని” “நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி” (௨௧௭) என்கிற ஸாமாந்யவிதி, “ అగ్నీషోమీయం పశుమాలభేత” “அக்நிஷோமீயம் பஶுமாலபேத” (௨௧௮) என்கிற விஶேஷவிதியை நிஷேதிக்கமாட்டாதிறே; அப்படியே, “న స్త్రీశూద్రౌ వేదమధీయాతామ్” “நஸ்த்ரீஶூத்ரௌவேதமதீயாதாம்” (௨௧௯) என்கிற விதியும், “ఉత్తరయా పతిమీక్షేత” “உத்தரயாபதிமீக்ஷேத” (௨௨௦) இத்யாதி விஶேஷவிதியைநிஷேதிக்கமாட்டாது; “ఉత్తరాభ్యాం యథాలింగమభిమన్త్ర్య” “உத்தராப்யாம்யதாலிங்கமபிமந்த்ர்ய” (௨௨௧) என்று ஆபஸ்தம்பர் சொன்னராகையாலே. “అపశ్యం త్వా మనసా చేకితానమ్” “அபஶ்யம்த்வாமநஸாசேகிதாநம்” (௨௨௨) என்று தொடங்கி, “ప్రజాయస్వ ప్రజయా పుత్రకామే” “ப்ரஜாயஸ்வப்ரஜயாபுத்ரகாமே” (௨௨௨) என்னும் ரிக்கை பத்நியைக்கொண்டு சொல்லிவைத்து, பதிஸம்பண்ணிவையாநின்றார்கள் உபாத்யாயர்கள்.

இன்னமும், “தார்யாக்நிஹோத்ரி க்ராமாந்தரம்போயிருக்கும்போது, தத்பத்நியானவள் ‘[illegible]

எ.—'అగ్నయే స్విష్టకృతే స్వాహా' 'ஸூர்யாயஸ்வாஹா - அக்நயேஸ்விஷ்டக்ருதேஸ்வாஹா, அக்நயேஸ்வாஹா - அக்நயேஸ்விஷ்டக்ருதேஸ்வாஹா' (உஉங) என்னும் மந்த்ரங்களைச்சொல்லி, ப்ராதஸ்ஸாயங்களில் ஆஹுதிகளைப்பண்ணக்கடவள்" என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றது என்று ஶிஷ்டாசாரமுண்டாயிருந்தது. யாகபூமியை உழுகிறபோது, கர்ஷகன், "లాఙ్గలం పవీరవం సుశేవం సుమతిత్సరు" "லாங்கலம்பவீரவம்ஸுஶேவம்ஸோமபித்ஸரு" (உஉச) என்னும் ரிக்கைச்சொல்லி உழவேணும் என்று சொல்லுகையாலேயும், உத்ஸர்க்காபவாத ந்யாயத்தாலே க்ருத்ஸ்ந வேதாதிகாரமன்றிக்கே, யத்கிஞ்சிததிகாரமுண்டாயிருந்தது.

ப்ரம்ஹாண்டபுராணே கோதாவரீமாஹாத்ம்யே ஸநத்குமாரதக்ஷிணாமூர்த்திஸம்வாதே ஸப்தசதுஶ்ஶததமாத்யாயே, "జ్యోతిష్టోమాదియజ్ఞేషు కేషాంచిదధికారతా । శ్రీమద్రామాయణే కావ్యే చతుర్ణామధికారతా" "ஜ்யோதிஷ்டோமாதியஜ்ஞேஷு கேஷாம்சிததிகாரதா - ஶ்ரீமத்ராமாயணேகாவ்யே சதுர்ணாமதிகாரதா" (உஉரு) என்றும், வ்யோமஸம்ஹிதாயாம், "స్త్రీశూద్రబ్రహ్మబన్ధూనాం తన్త్రజ్ఞానేధికారతా। ఏకదేశే పరోక్షే తు న తు గ్రన్థపురస్సరే॥ త్రైవర్ణికానాం వేదోక్తసమ్యగ్భక్తిమతాం హరౌ । ఆహురప్యుత్తమస్త్రీణామధికారం తు వైదికే" "ஸ்த்ரீஶூத்ரப்ரம்ஹபந்தூநாம் தந்த்ரஜ்ஞாநேதிகாரதா - ஏகதேஶேபரோக்ஷேது நதுக்ரந்த புரஸ்ஸரே - த்ரைவர்ணிகாநாம் வேதோக்த ஸம்யக்பக்திமதாம்ஹரௌ-ஆஹுரப்யுத்தமஸ்த்ரீணா மதிகாரம்து வைதிகே" (உஉசு) என்னும் இத்யாதி வசநங்களாலே - "ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு சில அம்ஶங்களில் வைதிகாதிகாரமுண்டு" என்பர்கள்.

பராஶரஸம்ஹிதாயாம், "భగవద్దాస్యవృత్తిశ్చ భగవత్కీర్తనాదికమ్ । సదా ప్రణవసంయుక్తమూలమన్త్రద్వయాదికమ్॥ వేదస్వరాదివర్జ్యం స్యాచ్ఛూద్రాణాం మన్త్రజాపనే। దీక్షాయాం ప్రణవాది స్యాత్సర్వదాగమలాసన" "பகவத்தாஸ்யவ்ருத்திஶ்ச பகவத்கீர்த்தநாதிகம் - ஸதாப்ரணவஸம்யுக்த மூலமந்த்ரத்வயாதிகம் - வேதஸ்வராதி வர்ஜ்யம்ஸ்யாச்சூத்ராணாம் மந்த்ரஜாபநே - தீக்ஷாயாம்ப்ரணவாதிஸ்யாத் ஸர்வதாகமலாஸந" (உஉஎ) என்று பகவான்தானே யருளிச்செய்தானிறே. "ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரம்சொல்லுகிறபக்ஷம் அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயம்" என்று இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே, ப்ரணவவிஶிஷ்டமான மந்த்ரமே ஆதரணீயம் என்றதாய்த்து. "గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్" "கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ரூணாமபுநர்ப்பவ காங்க்ஷிணாம்" (உஉஅ) என்று விஶேஷநிர்த்தேஶம்பண்ணாதே, ஸாமாந்யேந, "అపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్-నౄణామ్-అష్టాక్షర ఏవ-గతిః" "அபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்-ந்ரூணாம்-அஷ்டாக்ஷர ஏவ-கதிः" என்று விதிக்கையாலே, "ஸர்வாதிகாரம்" என்னக் குறையில்லை.

ஆகையாலே, இவ்வசநங்களுக்கு விஷயம்- முமுக்ஷுக்கள். "న స్వరః ప్రణవోఽఙ్గాని" "நஸ்வரःப்ரணவோங்காநி" (உஉக)இத்யாதி வசநங்களுக்கு முமுக்ஷையில்லாதார் விஷயம்.

மூ.—அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்.

வ்யா.—இனி, அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதமரஹஸ்யமேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்,

(அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம்திருமந்த்ரம்) என்று. அதாவது- அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம்,

---

எ.—பாத்மே, "[illegible]" "ஸ்வபாவாத்ப்ரணவஸ்தஸ்மிந்மூலமந்த்ரோ ப்ரதிஷ்டிதம்" (உ௬0) என்று துடங்கி, பதவிபாகத்தையும்செய்து, பதங்கள்தோறும் அர்த்தவிஶேஷங்களையும் பரக்க ஓரத்யாயமாக பார்வதிக்கு ருத்ரனுபதேஶித்தான்; ஆகையாலேயிறே "[illegible]" "ஶிவம்மஹாபாகவதம்ஸ்மராமி' (உ௬௩) என்று ரிஷிகள் கொண்டாடினார்கள். அலமதிப்ரஸங்கேந.

"[முமுக்ஷுவுக்கு]- பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரஸப்தவாச்யங்களான அவித்யா கர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விமோசநத்திலே யிச்சைபிறந்தவனுக்கு, [ரஹஸ்யம்மூன்று] - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயமானது, [அறியவேண்டும்]-அவஶ்யம் அறியத்தக்கது" என்று மூலார்த்தம்.

உ.—இனி, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இனி) என்று துடங்கி. (இனி) என்றது - அதிகாரிநிர்த்தேஶமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேஶமும் பண்ணின வநந்தரமென்றபடி. (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றது - அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றபடி. (ப்ரதமரஹஸ்யமேது) என்றது - ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யமேதென்றபடி. (ஆகாங்க்ஷை) யாவது - பதஸ்யபதாந்தர வ்யதிரேகேணாந்வயாநுபபத்தி:. ஶங்கையிலேயென்னவுமாம். (அருளிச்செய்கிறார்) என்றது - ஶங்கைக்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறாரென்றபடி.

(அதாவது) என்றது - [அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்] என்று சொன்னதாவதென்றபடி. (அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்) என்றது - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகதயா அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றபடி. (வைத்துக்கொண்டு) என்றது-சாரியைச்சொல் - வாக்யாலங்காரம்-அவ்யயம்-அர்த்தமில்லை. (இவ்வதிகாரிக்கு) என்றது — பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே இச்சையுடையுனாய் ப்ரஸ்துதனான அதிகாரிக்கென்றபடி.

தொ-அ.—உ. மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (இனியித்யாதி.)

(வைத்துக்கொண்டு) என்றது - சாரியைச்சொல். அதுக்கு அர்த்தமில்லை. (இவ்வதிகாரிக்கு) என்றது - பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே யிச்சையுடைய இவ்வதிகாரிக் கென்றபடி.

வ்யா.—ஸ்வரூப யாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய † விபாக ஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமென்கை. அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் அநந்யஶரணத்வம் அநந்யபோகத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

ஏ.—(ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாய்)என்றது – ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதக பரமாயென்றபடி. (பரம்) - அவ்யயம். (பரமாய்)-ஸமர்த்தமாயென்றபடி. (விபாகஜ்ஞாநத்தை) என்றது-விபாகவிஷயகஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. (பரிபூர்ணமாக) என்றது - "[Grantha]" "அநுக்தமந்யதோக்ராஹ்யம்"(உகஉ) என்கிறபடியன்றிக்கே, ஸம்பூர்ணமாக வென்றபடி. (என்கை) என்றது - என்று சொல்லுகையென்றபடி. "இத்யுக்தம்" என்னுமாப்போலே.

"[அதில்]-அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும், [ப்ரதமரஹஸ்யம்]-ப்ரஸ்துதனான வதிகாரிக்கு ப்ரதமத்திலே அறியத்தக்க ரஹஸ்யம்,ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமாயிருக்கும்"என்று மூலார்த்தம்.

திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமானவாறே ப்ரதமரஹஸ்யமாமோவென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்) என்றுதுடங்கி. "[Grantha]" "விஷ்ணோரநந்யஶேஷத்வம்ததைவாநந்யஸாதநம் - ததைவாநந்யபோக்யத்வம்இதாகாரத்ரயம்ஸ்ம்ருதம்" (உகங) என்று ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் சொல்லுகிறபடியே, அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே என்றபடி.

அத்ராயம்விவேகः—திருமந்த்ரமானது, ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தாலே - "மகாரவாச்யனான சேதநன் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶேஷம், அந்யருக்கு ஶேஷமன்று" என்று உகாரம்வ்யவச்சேதிக்கையாலே, அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும்; இரண்டாம்பதமான நமஸ்ஸாலே - [மஃ-ந]

தொ.—(ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய்) என்றது - அநந்யார்ஹஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரய ப்ரதிபாதகபரமா யென்றபடி.(த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை) என்றது-அநந்யார்ஹஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரயத்துக்கும் அநுரூபங்களான த்யாஜ்யோபாதேயங்களுடைய விபாகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. அவையாவன - தேவதாந்தர ஶேஷத்வமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், உபேயாந்தரப்ராவண்யமும், கைங்கர்யத்தில் ஸ்வயம்கர்த்ருத்வமும், ஸ்வயம்போக்த்ருத்வமும், பாகவதவிஷயத்தில் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாத்யாகார த்ரயமும்.

திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யாதி பரமானவாறே ப்ரதமரஹஸ்யமாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹ) இத்யாதியால். (விபாகத்தை) என்றது - விபாகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி.

பி.—த்வயம்சரமஶ்லோகமிருக்க, திருமந்த்ரத்தை ப்ரதமரஹஸ்யமென்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்) இத்யாதி.

---

† "விபாகத்தை" என்று தொட்டாசார்யாரும்பதத்தில்பாடம்.

வ்யா.—சேதநஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகபரமாய், ததநுகுண மான த்யாஜ்யோபாதேய விபாகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாகப்ரதிபாதியா நின்றுள்ள இம்மந்த்ரத்தாலே ஸுஶிக்ஷிதனானவனுக்கிறே மற்றரஹஸ்யங்க ளிரண்டிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷ ஜநிப் பது. ஆகையாலே,

---

ஏ.—என்று - ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயநிவ்ருத்தி சொல்லுகையாலே, அர்த்தாத் ஸ்வரக்ஷணார்த்தமாக ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்தி ஸித்திக்கையாலே, அநந்யஶரணத்வத்தையும்; த்ருதீயபதமான நாராயணபதத்தில் - கைங்க ர்யப்ரார்த்தநாப்ரகாஶகமான வ்யக்தசதுர்த்தியாலே - அக்கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயமான சேதநனை "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" (உஙச) என்கிற ஶ்ருதி போக்யனாகச்சொல்லுகையாலே ஸித்தித்த அநந்யபோக்யத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, சேதநஸ்வரூபயாதாத்ம் ய ப்ரதிபாதகபரமாயிருக்கும். இத்தால் - பக்தஸ்வரூபவ்யாவ்ருத்தி ஸித் தித்ததாய்த்து.

(ததநுகுணமான) என்றது-பூர்வோக்தாகாரத்ரயாநுகுணமான வென் றபடி. (த்யாஜ்யோபாதேயேத்யாதி) த்யாஜ்யாம்ஶங்களாவன - தேஹாத் மாபிமானமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ரயமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயசாபல்யமும். உபாதேயாம்ஶங்க ளாவன - லக்ஷ்மீஶேஷத்வமும், ததேகோபாயத்வமும், பாகவதஶேஷத்வ மும், பகவத்பாகவதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையும், இவற்றினுடைய விபாக விஷயஜ்ஞானத்தை ப்ரணவத்தில் த்ருதீய ப்ரதமத்விதீயபதங்களாலும் நமஸ் ஸாலும் வ்யக்தசதுர்த்தியாலும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள வென்றபடி. (ஸுஶிக்ஷிதனானவனுக்கிறே) என்றது- நன்றாக ஶிக்ஷிதனான வனுக்கன்றோ வென்றபடி. (மற்றரஹஸ்யங்களிரண்டிலும்) என்றது - ஶேஷித்த த்வய சரமஶ்லோக ரஹஸ்யங்களிரண்டிலு மென்றபடி. (உபா யோபேயங்களில் அபேக்ஷஜநிப்பது) என்றது - பகவானாகிற வுபாயத்தி லும் பகவத்கைங்கர்யமாகிற உபேயத்திலும் அபேக்ஷயுண்டாகிறதென்ற படி. (ஆகையாலே) என்றது - உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷஜநிப்பது ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாகையாலே யென்றபடி. ஸ்வரூபயாதாத் ம்ய ஜ்ஞானமன்றியிலே ஸ்வரூபாநுரூபோபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷ ஜநியாமையாலே என்னவுமாம்.

தொ.—(ரஹஸ்யங்களிரண்டிலும்) என்றது - த்வயசரமஶ்லோகங்களி ரண்டிலு மென்றபடி. சரமஶ்லோகமும் உபாயமாமோவென்னில், ஆம்; நைர்பர்யப்ரதிபாதக மாகையாலே. நைர்பர்யமாவது - பூர்த்தி; இதுக்குமேற் பட உபாயமில்லையிறே.

(ஆகையாலே) என்றது - ஸ்வரூபாநுரூபங்களான உபாயோபேயங்க ளிலபேக்ஷஜநிப்பது ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாகையாலே யென்றபடி.

பி.—(ததநுகுணமான) - ஸ்வரூபாநுகுணமான,

வ்யா.—ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக் குறையில்லை.

இன்னமும், ப்ரணவத்துக்கு மந்த்ரஶேஷம்

எ.—(ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமான திருமந்த்ரம்ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக் குறையில்லை) என்றது - ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்றுசொல்லுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி.

(அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்)இத்யாதி வாக்யங்களுக்கு, "திருமந்த்ரம், ப்ரணவத்தாலே - பகவச்சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரத்தைக் கழித்துக்கொடுக்கும் அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும், நமஸ்ஸாலே - ஶரண்யனானவனைக்குறித்துண்டான ரக்ஷணத்துக்கு விரோதியான அர்த்தத்ருஷ்ணையைக்கழித்துக்கொடுக்கும் அநந்யஶரணத்வத்தையும், நாராயணபதத்தாலே – போக்யபூதனானவனைப்பற்றி யுண்டான அநுபவத்துக்கு விரோதியான விஷயாந்தரருசியைக் கழிந்துக்கொடுக்கும் அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கும்" என்றும், த்யாஜ்யோபாதேய விஷயங்களுக்கு " అహంకారార్థకామేషు ప్రీతిరద్యైవనశ్యతు । త్వాంప్రపన్నస్యమే దేవవర్ధతాంశ్రీమతీత్వయి" "அஹங்காரார்த்தகாமேஷுப்ரீதிரத்யைவநஶ்யது - த்வாம்ப்ரபந்நஸ்யமே தேவவர்த்ததாம்ஶ்ரீமதித்வயி" (உ௬ரு)என்கிற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரஶ்லோகத்தை உதாஹரித்து, "பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அநந்யார்ஹஶேஷத்வாதியான ஸ்வபாவத்ரயத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரார்த்தகாமவிஷயமான ப்ரீதியானதுஇப்போதேநசித்துப்போகவேணும், ஶேஷியாய் ஶரண்யனாய் ப்ராப்யனான வுன்னை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ரபந்நனாயிருக்கிற வெனக்கு அஹங்காராதித்ரயவிஷய ப்ரீதியானது அப்ருதக்ஸித்தஸம்பந்த நிபந்தநமான ஶரீராத்மபாவத்தாலேயுண்டான ஐக்யத்தாலே அஹம்ப்ரத்யயாதிவிஷய மாகையாலும், அநவரதகமநீய ஸத்யகாமத்வாலும்,அஹங்காரார்த்தகாமரூபேண நிற்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையனாயிருக்கிற ஸ்ரீமானானவுன்பக்கலிலே நிரவதிகபக்தி ரூபமாய்க்கொண்டு நிற்கவேணும்" என்றும், ஆசார்யவர்யரான நைனாராச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம் செய்தருளினாரிறே.

ஹேத்வந்தரத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) என்றுதுடங்கி. (இன்னமும்) என்றது - கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களன்றிக்கே ஹேத்வந்தரத்தாலுமென்றபடி. (மந்த்ரஶேஷம்) என்கிறது - "ఓమిత్యేకాక్షరంమన్త్రమ్" "ஓமித்யேகாக்ஷரம்மந்த்ரம்" (உ௬௬) என்கிறபடியே, மந்த்ரமென்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரணவத்துக்கு ஶேஷமென்றபடி.

தொ.—கீழ், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரத்தாலே-திருமந்த்ரத்தினுடைய ப்ராதம்யத்தை யருளிச்செய்து, இனி, விவரண விவரணீபாவத்தாலும் - திருமந்த்ரத்தினுடைய ப்ராதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்) இத்யாதியால். (மந்த்ரஶேஷம்) என்றது - நமஃபதமும், நாராயணபதமுமென்றபடி.

9.—(மந்த்ரஶேஷம்)-நமஸ்ஸும், நாராயணபதமும்.

வ்யா.—விவரணமானுப்போலே மந்த்ரஶேஷத்துக்கு த்வயம் விவரணமாய், த்வயத்துக்கு † சரமஶ்லோகம்விவரணமாயிறேயிருப்பது. அந்த ந்யாயத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யம் ஸித்தமிறே.

† ஆக, இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து (ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்று இவரருளிச்செய்தது.

இத்தை (மந்த்ரம்) என்கிறது,

எ.—(ஶேஷம்) என்கிறது-அதுக்கு வ்யாப்யமாகையாலே. இவ்விடத்தில், (மந்த்ரஶேஷம்) என்கிறது-நமஃபதத்தையும், நாராயணபதத்தையும். (விவரண) மாவது-"விவ்ருஞோதீதிவிவரணம்" என்று வ்யுத்பத்தியாய், ப்ரணவத்தில்சொன்ன அர்த்தத்தை விவரிக்கை. அதாவது-அந்யயோகவ்யவச்சேதகமான உகாரம் - உபாயாந்தரஸம்பந்தத்தையும் ஆர்த்தமாக வ்யவச்சேதிக்கையாலே அர்த்தாத் அவனேஉபாயமென்றும், மகாரம் - "நாகிஞ்சித் குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" என்கிறந்யாயத்தாலே - ஶேஷத்வகார்ய மாகிற ப்ராப்யத்துக்கும் அர்த்தாத் ஆஶ்ரயமாயிருக்கையாலே ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் கொள்ளவேணும். இப்படி கொள்ளாதபோது, இங்குச்சொல்லுகிற விவரண விவரணிபாவத்துக்குச் சேராது. மந்த்ரஶேஷமான நமஃபத நாராயணபதங்களுக்கு வாக்யத்வயாத்மகமான த்வயம் விவரணமாயிருக்குமென்றபடி. (த்வயத்துக்கு சரமஶ்லோகம் விவரணமா) கையாவது-வாக்யத்வயாத்மகமான த்வயத்துக்கு பூர்வோத்தரார்த்த த்வயாத்மகமான சரமஶ்லோகம் விவரணமாயிருக்குமென்றபடி. (இறே) என்றது - ப்ரஸித்தமென்றபடி. விவரண விவரணீபாவக்ரமத்தை [இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது] என்னுமிடத்திலும், த்வயத்துக் கர்த்தமருளிச்செய்கிறவிடத்திலும், சரமஶ்லோகத்துக் கர்த்தமருளிச்செய்கிற விடத்திலும், இவர்தாமே ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறாராகையால், அந்தஸ்தலங்களிலே கண்டுகொள்வது.

(ஆக) என்றது – இவ்வளவாகவென்றபடி. (இவையெல்லாவற்றையும்) என்றது-பூர்வோக்தங்களான அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையுமென்றபடி.

இவ்வளவாக, [ப்ரதமரஹஸ்யம்] என்றருளிச்செய்ததுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, இனி, [திருமந்த்ரம்] என்றதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இத்தை) என்றுதுடங்கி.

தொ.—(† அதுக்கு) என்றது-த்வயத்துக்கென்றபடி.

(அந்தந்யாயத்தாலும்) என்றது - விவரண விவரணீ ந்யாயத்தாலுமென்றபடி.

(†ஆகையால்) என்றது-ஜ்ஞாதவ்யத்வே ப்ராதமிகத்தாலும், விவரணத்வே ப்ரதமமாகையாலு மென்றபடி. (இவையெல்லாவற்றையும்) என்றது - ஜ்ஞாதவ்யத்வே ப்ராதமயத்தையும், விவரணத்வே ப்ராதம்யத்தையு மென்றபடி.

இவ்வஷ்டாக்ஷரிக்கு [மந்த்ரம்] என்கிறபேர் வருகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இத்தை) இத்யாதியால்.

† "அதுக்கு" என்றும், "ஆகையால்" என்றும் தொட்டாசார்யரும்பதத்தில் பாடம்.

வ்யா.—“మన్తారం త్రాయత ఇతి మన్త్రః” “மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ரః” (ச) என்கிறபடியே - ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதகத்தாலும் தன்னை யநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாகையாலே. ஶப்தஶக்தியாலே ரக்ஷகமாம் ஜபஹோமாதிகளாலே கார்யங்கொள்ளும் உபாஸகர்க்கு; அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷகமாம் “ஈஶ்வரனே உபாயோபேயம்” என்றிருக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு†.

எ.—“[திருமந்த்ரம்] என்று சொன்னது-‘శ్రీమదష్టాక్షరం మన్త్రమభ్యసేద్ద్విజసత్తమ’ ‘ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரமப்யஸேத்த்விஜஸத்தம’ (உ௬எ) என்னும் ப்ரமாணத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, பேரருளாளனுக்கு ப்ரதிஷ்டாமந்த்ர மாகையாலே கௌரவித்தருளிச்செய்கிறார்” என்றும் ஸம்ப்ரதாயம்.

(மந்தாரம்)-அநுஸந்தாதாரமென்றபடி. (ஶப்த)த்துக்கு (ஶக்தி)யாவது-பலப்ரதாநஸாமர்த்யம். ஶப்தஶக்தியாலே ஆருக்கு ரக்ஷகமாம்? அர்த்தபோதகத்தாலே ஆருக்கு ரக்ஷகமாம்? என்கிற ஶங்கையிலே, அருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தஶக்தியாலே) என்றுதுடங்கி. (ஆதி) ஶப்தத்தாலே-தர்ப்பண ப்ராஹ்மணபோஜந தக்ஷிணைகளைச் சொல்லுகிறது. “చతురన్తాం మహీం భోక్తుం ప్రాప్తుం వామరరాజతామ్। అష్టాక్షరో హ్యుపాయస్స్యాత్ త్రివర్గస్య తు కిం పునః॥ బహవో హి మహాత్మానో మునయస్సనకాదయః। అష్టాక్షరం సమాశ్రిత్య తేజస్వైష్ణవం పదమ్” “சதுரந்தாம் மஹீம்போக்தும்ப்ராப்தும்வாமரராஜதாம்-அஷ்டாக்ஷரோஹ்யுபாயஸ்ஸ்யாத் த்ரிவர்க்கஸ்யதுகிம்புநः-பஹவோஹிமஹாத்மாநோமுநயஸ்ஸநகாதயः-அஷ்டாக்ஷரம்ஸமாஶ்ரித்ய தேஜக்முர்வைஷ்ணவம்பதம்” (உ௬அ) என்னக்கடவதிறே.

அர்த்தபோதக)மாவது-தன்னிடத்திலுண்டான அர்த்தங்களை யறிவிப்பிக்கை. (ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்றிருக்கும் ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு†) என்றது-“విష్ణూపాయోన్యఫలస్సోధమః పరికీర్తితః। అన్యోపాయో విష్ణుఫలో మధ్యమః పరికీర్తితః॥ మాధవాఙ్ఘ్రిద్వయోపాయో మాధవాఙ్ఘ్రిప్రయోజనః। యస్స ఏవోత్తమః ప్రోక్తో మాధవేనైవ తేన వై” “விஷ்ணூபாயோந்யபலஸ்ஸோதமः பரிகீர்த்திதः - அந்யோபாயோவிஷ்ணுபலः மத்யமः பரிகீர்த்திதः - மாதவாங்க்ரித்வயோபாயோ மாதவாங்க்ரிப்ரயோஜநः - யஸ்ஸஏவோத்தமःப்ரோக்தோ மாதவேநைவதேந வை” (உ௬௯) என்கிறபடியே-“ஈஶ்வரனேஉபாயோபேயம்” என்றிருக்கும் உத்தமாதிகாரிகளான ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷகமென்றபடி.

தொ.—இதினுடையமந்த்ரரக்ஷணக்ரமத்தை விஷயபேதேந வகுத்தருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தஶக்தியாலே) இத்யாதியால். (ஜபஹோமாதிகளாலே) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - தர்ப்பண ப்ராம்ஹணபோஜநங்களைச் சொல்லுகிறது.

பி.—“மந்தாரம் த்ராயதே” என்கிறவிடத்திலே, மந்தாஎன்று-மநநசீலன் அநுஸந்தாதாவைச்சொல்லுகிறது.

---

† “ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு” என்னும் பாடம் கோஶாந்தரங்களிற்காண்க.

வ்யா.—அர்த்தபோதகத்தாலே ‡ரக்ஷகமாகையாவது - “దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్। ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమ ఇతి చ పదం బాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీం ప్రపన్నః” “தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதி பவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத் ப்ரதமமிதர ஶேஷத்வதீஶ்சேத்த்விதீயம் - ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந்நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஶ்ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச்சதுர்த்திம்ப்ரபந்ந:” (ரு) என்று பட்டரருளிச்செய்தபடியே, தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயப்ராவண்யமும் மேலிடாதபடிபண்ணி, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி நோக்குகை.

எ.—அதுதன்னை ப்ரமாணபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தபோதகத்தாலே) என்றுதுடங்கி. ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தேஹாத்மாபிமாநம்) என்றுதுடங்கி. திருமந்த்ரமானது, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே - தேஹாத்மாபிமாநமும், லுப்தசதுர்த்தீ விபக்திஸஹிதமாய் ப்ரதமபதமான அகாரத்தாலே - ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநமும், த்விதீயபதமான் உகாரத்தாலே - அந்யஶேஷத்வமும், நம:பதத்தாலே - ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், நாராயணபதத்தாலே - அபந்துஸங்கமும், வ்யக்தசதுர்த்தியாலே - விஷயப்ராவண்யமும், ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு மேலிடாதபடிபண்ணி, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி ரக்ஷிக்கை.

(ஸ்வரூபாநுரூபமாகநடக்கும்படி) பண்ணுகையாவது - ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக † யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாய், யதேஷ்டவிநியுஜ்யமாநனாய், அநந்யபோக்யனாய் நடக்கும்படிபண்ணி நோக்குகை.

ஶ்லோகவ்யாக்யாநம்—ப்ரபந்நனென்கிறான்-ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடியறியுமவன். இப்படி ப்ரபந்நனானவன், கதாசித் தேஹத்தில் ஆத்ம புத்தியுடையவனானாகில்; ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமாய், “மநஜ்ஞானே” (உசo) “மதிஹர்ஷே” (உசக) “மநஅவபோதநே” (உசஉ) “மதிபரிமாணே” (உசந)

தொ.—அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தபோதகத்தாலே) இத்யாதியால்.

(தேஹாத்மாபிமாநமும்) என்றது - தேஹத்திலே ஆத்மாவென்கிற ப்ரதிஸ்யப்ரீதிரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. (அபந்துஸங்கமும்) என்றது - தேஹஸம்பந்த விஷயத்தில் ப்ரீதியு மென்றபடி. (விஷயப்ராவண்யமும்) என்றது - க்ஷுத்ரவிஷயப்ராவண்யமு மென்றபடி. (நோக்குகை) என்றது-ரக்ஷிக்கை யென்றபடி.

பி.—அர்த்தபோதகத்தாலே ரக்ஷகமாவதுக்கு ப்ரமாணம் (தேஹாஸக்தாத்மபுத்திரித்யாதி.) (அபந்துஸங்கம்) - ஆபாஸபந்துஸங்கம்.

---

‡ “ரக்ஷிக்கையாவது” என்றும் பாடம். † “அநுகுணமாக” என்றும் பாடம்.

எ.—என்கிற தாதுக்களில் நிஷ்பந்நமாய், ஜடத்வாசேதநத்வ ஸ்தூலத்வஹ்ரஸ்வத்வ துக்கரூபத்வ விஶிஷ்டதேஹத்திற்காட்டில் விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வ அணுத்வவிஶிஷ்டப்ரதிபாதகமாய்,ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில்; தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தி நிவ்ருத்தமாய்விடும். ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தியால் திரோஹிதமான பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநத்தை யுடையவனானாகில், ப்ரணவத்தில் முதல்பதமாய்,"அவரக்ஷணகதிஹீம்ஸாதிப்ய:"(உசச)என்கிற தாதுவில் உத்பந்நமாய்,ஸர்வகாரணத்வஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வஸம்ஹாரத்வ லக்ஷ்மீபதித்வ ஸர்வஶேஷித்வ ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வ விஶிஷ்டமான விஷ்ணுவை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற லுப்ததாதர்த்ய சதுர்த்தீவிபக்திகமான அகாரார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், தானவனுக்கு ஶேஷமாகச்சொல்லப்படுகிறானாகையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரமம் நிவ்ருத்தமாய்விடும்.பகவத்வ்யதிரிக்ததேவதாந்தர ஶேஷத்வபுத்தியுடையவனானாகில்; ப்ரணவத்திலிரண்டாம் பதமாய் அவதாரணார்த்தகமாய் அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான உகாராந்விதமான அகாரார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், இதரஶேஷத்வப்ரமம் நிவ்ருத்தமாய்விடும். தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் தான் உந்முகனானாகில்; அநந்யஶரணத்வப்ரதிபாதகமான நம: பதார்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், "ஈஶ்வரனன்றுரக்ஷகன், நானெனக்கு ரக்ஷகன்" என்கிறப்ரமம் நிவ்ருத்தமாய்விடும். ஆபத்யரக்ஷகராய் ஸம்பதிஸர்வஸ்வாபஹாரிகளாய் பந்துக்கள் போலே தோன்றாநிற்கிற தேஹபந்துக்களிடத்தில் சபலனானாகில்; நாராயணஶப்தத்தில் தத்புருஷ ஸமாஸத்தில் கர்மணிவ்யுத்பந்நமான அயநபதத்தாலே எம்பெருமானுடைய நிருபாதிக ஸகலவித பந்துத்வ ப்ராப்யத்வப்ரதிபாதகமான அயநபதத்தை நன்றாக வறிந்தானாகில், ஸோபாதிகபந்துக்களிடத்தில் சாபல்யம் நிவ்ருத்தமாய்விடும். விஹிதநிஷித்தபேதத்தாலே நாநாவாயிருக்கிற ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ஸாபிலாஷபுத்தியையுடையனானாகில்; நாராயண ஶப்தோபரிஸ்த்திதையாய் குணநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்த்தோசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்யநிரதிஶயபோக்ய பகவத்கைங்கர்யப்ரார்த்தநா ப்ரகாஶகமாயிருக்கிற வ்யக்தசதுர்த்த்யர்த்தத்தை நன்றாகவறிந்தானாகில், சதுர்த்தியில் சொல்லப்படுகிற கைங்கர்யம் எம்பெருமானுக்கே! எனக்கன்று என்று ஸ்வபோக்த்ருத்வ புத்திநிவ்ருத்தமாய், ஸ்வார்த்ததயா அத்யந்தஸ்வரூபவிருத்தமான விஷயாந்தர நிவ்ருத்தியுண்டாம். விஹிதவிஷயப்ராவண்யமும் ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு ஸ்வரூபமன்று.

கிந்து, அநுமதமாயிருக்கும். "ఋతావుపేయాత్" "ருதாவுபேயாத்" (உசரு)என்னுமதினுங் காட்டில் ததோப்யதிகவிஷயலாபத்தில் கீழ்ச்சொன்னது நிவ்ருத்தமாய்விடும்.

அத ஏவ, மநு: "నమాంసభక్షణేదోషో నమద్యేనచమైథునే। ప్రవృత్తిరేషాభూతానాం నివృత్తిస్తుమహాఫలా" "நமாம்ஸபக்ஷணேதோஷோ நமத்யேநசமைதுநே-

எ.—ப்ரவ்ருத்திரோஷாபூதாநாம் நிவ்ருத்திஸ்து மஹாபலா" (உசகூ) இதி. ஆகையாலே, அநந்யபோக்யத்வஸ்வரூபவிருத்தமான விஷயாந்தரப்ராவண்யம் ப்ரபந்நனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாய்த்து.

"ఋతాద్య తే[illegible]" "ருதாத்ருதேப்ருணஹா" (உசள)இத்யாதி வசநம் † ஸ்வதார விஷயம்.

ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு காதாசித்கமாய் வரும் ஸ்வதாரப்ரவ்ருத்தியும் அபசாரமாய், விஶேஷப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகில் ஸ்வரூபநாஶகமாய்விடும். எங்ஙனே யென்னில்; ப்ரபந்நனுக்கு விஹிதவிஷயநிவ்ருத்தி தன்னேற்றம்; ப்ரதிகூல விஷயஸ்பர்ஶம் விஷஸ்பர்ஶம்போலே; அநுகூலவிஷயஸ்பர்ஶம் விஷமிஶ்ரபோஜநம்போலே. ப்ரதிகூல விஷயமாவது - லோக விருத்தமுமாய் நரகஹேதுவுமாயிருந்துள்ள நிஷித்த விஷயம்; தத்ஸ்பர்ஶம் விஷஸ்பர்ஶம் போலே யென்றது - ப்ராணபாதகத்வேந ப்ரஸித்தமாகையாலே ப்ராதிகூல்யம் தோற்றநின்று ப்ராணனை முடிக்கிற விஷஸ்பர்ஶம்போலே ஶாஸ்த்ரநிஷித்ததயா ப்ரஸித்தமாகையாலே ப்ராதிகூல்யமென்று தோற்றியிருந்து ஸ்வரூபநாஶத்தைப்பண்ணுகையாலே. அநுகூலவிஷயமாவது - லோகவிருத்தமுமன்றிக்கே, நரகஹேதுவுமன்றிக்கே, விஶிஷ்டவேஷாநுகூலமாயிருந்துள்ள விஹிதவிஷயம்; தத்ஸ்பர்ஶம் விஷமிஶ்ரபோஜநம்போலே யென்றது - விஷமிஶ்ராந்ந போஜநம் அதறியாதவனுக்கு அநுகூலமென்று தோற்றவிருந்து அவன்ப்ராணனை முடித்துவிடுமாப்போலே, ஶாஸ்த்ரவிஹிததயா ப்ரஸித்தமாகையாலே அநுகூலம்போலே தோற்றவிருந்து ஆத்மாவினுடைய அநந்யபோக்யத்வரூபமான ஸ்வரூபத்தை நஶிப்பிக்கையாலே.

"விஷயங்கள் ஸ்வரூபநாஶகம்" என்றதுக்கு ப்ரமாணம்:—"విషస్య విషయాణాంచ దూరమత్యన్తమన్తరమ్। ఉపభుక్తం విషం హన్తి విషయాస్స్మరణాదపి" "விஷஸ்யவிஷயாணாஞ்சதூரமத்யந்தமந்த்ரம் - உபபுக்தம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்ஸ்மரணாதபி" (உசஅ). இப்படி விநாஶகரமான விஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் ஸுகிக்கநினைக்கை விபரீதஜ்ஞாநகார்ய மென்னுமிடத்தில்ப்ரமாணம்:- "ఆస్వాద్యదహనజ్వాలాం ఉదన్యాశమనం యథా। తథా విషయసంసర్గాత్సుఖమిచ్ఛాశరీరిణః॥ విషయాణాంసంసర్గాద్యోభిభర్తిసుఖంనరః। నృత్యత్ఫణిజనచ్ఛాయాం విశ్రమాయాశ్రయేత్సః" "ஆஸ்வாத்யதஹநஜ்வாலாம் உதந்யாஶமநம்யதா - ததாவிஷயஸம்ஸர்க்காத்ஸுகமிச்சாஶரீரிண:-விஷயாணாந்துஸம்ஸர்க்காத்யோபிபர்த்திஸுகந்நர:-ந்ருத்யத:பணிநஶ்சாயாம் விஶ்ரமாயாஶ்ரயேதஸ:" (உசகூ) "தண்ணீர்க்கு விடாய்ப்பட்டவன் விபரீதஜ்ஞாநத்தாலே தாபஹேதுவான அக்நிஜ்வாலையை விழுங்கி தான் விடாய்தீர நினைக்குமாப்போலேயும், ஆதித்யகிரணங்களாலே அதிமாத்ரதப்தனானவன் அந்ததாபத்தை ஆற்றுகைக்காக நிழல் என்கிற மாத்ரத்தைக்கொண்டு ஆகாம்யநர்த்தத்தை நிரூபியாதே, அத்யந்தகுபிதமாய்ப் படத்தைவிரித்து நின்றாடுகிற பாம்பின் நிழலிலே ஒதுங்க நினைக்குமாப்போலேயும் இருப்பதொன்றன்றோ" என்று பாதகமான விஷயங்களை

† "ஸ்வதாரவிஷயம் என்று சில ஶ்ரீகோஶங்கள்.

மூ.—௩.—திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப்

வ்யா.—௩.—இனிமேல் இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அநுஸந்தாந க்ரமகதநமுகத்தாலே இதின்வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(திருமந்த்ரத்தினுடைய) என்று தொடங்கி. திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது- "ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయమ్" "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்யச்சாந்யதபிவாங்மயம்" (௬) என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமாய், "மற்றெல்லாம்பேசிலும்" (எ) என்கிறபடியே,

---

எ.—ஸூகாவஹமாகப் ரமித்து, அவற்றில் ப்ரவணனாய் அவற்றை அநுபவித்து ஸூகிக்கினைக்கை என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற்றிறே.

இஶ்ஶ்லோகத்தாலே - (ததநுகுணமான த்யாஜ்யோபாதேயங்கள்) என்கிறவிடத்தில், த்யாஜ்யாம்ஶம் ஸூசிதமாய்த்தாகையாலே, உபாதேயாம்ஶத்துக்கு "ఈశానాం జగతామ్" "ஈஶாநாம்ஜகதாம்" (உ௰) என்கிற ஶ்லோகம் உதாஹரணமாகக்கடவது.

௩.—இப்படி [ப்ரதமாஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்] என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (இனிமேல்) என்றுதொடங்கி.

அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது) என்றுதொடங்கி. [சீர்மை] யாவது - (கௌரவம்.) கௌரவவிஷயத்தில் ப்ரமாணோபந்யாஸம் செய்தருளுகிறார் ("ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்") என்று. ருக்குக்களும் யஜூஸ்ஸூக்களும் ஸாமங்களும் அப்படியே அதர்வணங்களும் மற்றுமுண்டான ஶப்தவிகாரங்களும் இவ்வஷ்டாக்ஷரத்துக்குள்ளே யிருக்கிறன. (ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய்) என்றது - லௌகிகஸகலஶப்தங்களுக்கும் வேதம்காரணமாய் அந்தவேதந்தனக்கும் ப்ரணவம்காரணமானவழியாலே.

("மற்றெல்லாம்பேசிலும்" என்கிறபடியே) என்றது-(மற்றெல்லாம்)- அநேகார்த்தங்களையெல்லாம், (பேசிலும்) - சொல்லிற்றேயாகிலும் என்றர்த்தம். "மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிற வாக்யார்த்தத்தின் ப்ரகாரமென்றபடி.

தொ.-௩.—மேலுக்கவதாரிகை (இனிமேலித்யாதி.) இப்போது இம்மந்த்ரவைபவத்தைப் பலபடியாகவருளிச்செய்கிறது, இம்மந்த்ரந்தன்னில் சேதநருக்கு விஶ்வாஸ முண்டாகைக்காக.

(ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்) என்றது-வேதசதுஷ்டயமும், ததுப்ப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களு மெல்லாம் திருமந்த்ரத்துக்கு வாச்யார்த்தமான அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகபரமென்றபடி. (யச்சாந்யதபிவாங்மயம்) என்றது-ஸ்ம்ருத்யாதிகளை.

பி.—(கதந)மாவது - சொல்லுகை.

மூ.—போரும்படி ப்ரேமத்தோடே பேணி யநுஸந்திக்கவேணும்.

வ்யா.—ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் "మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రంచ పవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః" "மந்த்ராணாம் பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம் - பவித்ரஞ்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநः" (அ) என்கிறபடியே மந்த்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு பரமமான மந்த்ரமாய், குஹ்யங்களில் வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான குஹ்யமாய், பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரமாயிருக்கிற கௌரவம். (சீர்மைக்குப்போரும்படி) என்றது - தகும்படியென்கை. (ப்ரேமத்தோடே பேணியநுஸந்திக்கை) யாவது - இத்தையநுஸந்திக்குமளவில் ஶுஷ்கஹ்ருதயனாயிருந் தநுஸந்திக்கையன்றிக்கே, இதின் வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநமடியாக இதின்பக்கல் தனக்குண்டான ப்ரேமத்தோடே, * குஹ்யாநாம் குஹ்யமானவிது அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி,

---

எ.—(ஜ்ஞாதவ்யமான ஸகலார்த்த) ங்களாவன - அர்த்தபஞ்சகம்; தத்ப்ரதிபாதகமா யென்றபடி.

(ஶுஷ்கஹ்ருதயனாய்) என்றது – "మనసో యద్దయార్ద్రత్వం తత్ప్రేమేతి నిగద్యతే" "மநஸோயத்தயார்த்ரத்வம் தத்ப்ரேமேதிநிகத்யதே" (உருக)என்கிறபடியே, தயார்த்ரஹ்ருதயனாயன்றிக்கே யிருக்கை. (இதின் வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக) என்றது - இம்மந்த்ரத்தினுடைய ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வ பரமமந்த்ரத்வ உத்தமகுஹ்யத்வ பரமபவித்ரத்வரூப வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாக வென்றபடி. (ப்ரேமத்தோடே) என்றது - விஶ்வாஸத்தோடே யென்றபடி.

(அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி) என்றது - (அநதிகாரிக) ளாகிறார் - முமுக்ஷுக்களாகாதவர்கள், அவர்களுடைய செவியில் யாத்ருச்சிகமாகவும் கேளாதபடி யென்றபடி. "ఇదం తే నాతపస్కాయ నాభక్తాయ కదాచన । నచాశుశ్రూషవే వాచ్యం నచ మాం యోఽభ్యసూయతి" "இதந்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந - நசாஶுஶ்ரூஷவேவாச்யம் நசமாம்யோப்யஸூயதி" (உருஉ)என்று சொல்லப்படுகிற அநதிகாரிகள் செவியில்படாதபடி என்னவுமாம். ஶ்லோகார்த்தः—" இதம் - இந்தரஹஸ்யமானது, அதபஸ்காய- அநநுஷ்டிதமான தபஸ்ஸையுடையவனுக்கும், தே - உன்னாலே, நவாச்யம்; நாபக்தாய - ஆசார்யவிஷயத்திலும் மந்த்ரவிஷயத்திலும் தத்வாச்யனான பகவத்விஷயத்திலும் ப்ரேமஶூந்யனுக்கும், கதாசந நவாச்யம்-ஒருக்காலும் சொல்லக்கூடாது; அஶுஶ்ரூஷவே - ஶுஶ்ரூஷைபண்ணாதவனுக்கும், நசவாச்யம்; யः - யாவனொருவன், மாம்ப்ரதி அப்யஸூயதி - என்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைச்சொல்லுமளவில் தோஷத்தை ஆரோபிக்கிறான்,

---

தொ.—(ஶுஷ்கஹ்ருதயனாய்) என்றது - ப்ரேமஶூந்யனாயென்றபடி. (இதின் வைலக்ஷண்யம்) என்றது-ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமா யிருக்கையும், ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையும், பரமகுஹ்யம் முதலானவை. (இதின்பக்கல்) என்றது - திருமந்த்ரத்தினிடத்திலே யென்றபடி.

வ்யா.—"మన్త్రం యత్నేన గోపయేత్" "மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத்" (௯) என்கிறபடியே பேணிக்கொண்டநுஸந்திக்கையென்கை. இப்படி யநுஸந்திக்கவேணுமென்கையாலே - ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென்கிற நியமம் தோற்றுகிறது.

ஏ.—ஸர்வகுணஸம்பந்நனுகிலும், அவனுக்கும், நசவாச்யம்-சொல்லப்படாது" என்று பகவான் தானே யருளிச்செய்தானிறே.

(பேணிக்கொண்டு) என்றது - ரக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி.

"గురుం ప్రకాశయేద్ధీమాన్ మన్త్రం యత్నేన గోపయేత్ । అప్రకాశప్రకాశాభ్యాం క్షీయేతే సమ్పదాయుషీ" "குரும்ப்ரகாஶயேத்தீமாந் மந்த்ரம்யத்நேநகோபயேத்-அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம்க்ஷீயேதேஸம்பதாயுஷீ" (௨௫௩). தீமானனவன், "గుశబ్దస్త్వన్ధకారస్స్యాద్రుశబ్దస్తన్నిరోధకః। అన్ధకారనిరోధిత్వాద్గురురిత్యభిధీయతే" "குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதகः - அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே" (௨௫௪) என்கிறபடியே - அஜ்ஞாநாந்தகார நிவர்த்தகனை ஆசார்யனை, ப்ரகாஶயேத் - ஸர்வஶ்ராவ்யனுகப் பண்ணக்கடவன்; "సర్వశ్రావ్యం ప్రకాశం స్యాత్" "ஸர்வஶ்ராவ்யம் ப்ரகாஶம்ஸ்யாத்" (௨௫௫) என்னக்கடவதிறே; மந்த்ரம் - "మన్తారమ్-అనుసన్ధాతారమ్, త్రాయత ఇతి-మన్త్రమ్" "மந்தாரம் - அநுஸந்தாதாரம், த்ராயத இதி - மந்த்ரம்" என்கிறபடியே - தன்னை யநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமான மந்த்ரத்தை, யத்நேந - ப்ரயத்நேந, கோபயேத் - அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷிக்கக்கடவன்: அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம் - ஆசார்யனைப்ரகாஶம் பண்ணுததினுலும், மந்த்ரத்தை ப்ரகாஶமாகப் பண்ணுகையாலும்; ஸம்பதாயுஷீ - ஸம்பத்தும் ஆயுஸ்ஸும், க்ஷீயேதே - க்ஷயியாநிற்கும். ஸம்பத்தாவது - பகவத்பக்தி; "భగవద్భక్తిరేవాత్ర ప్రపన్నానాం మహద్ధనమ్" "பகவத்பக்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம் மஹத்தநம்" (௨௫௬) என்னக்கடவதிறே ஆயுஸ்ஸாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாநம். இரண்டாலும் இரண்டும் நசித்துப்போமென்று கருத்து.

(நியமம்தோற்றுகிறது) என்கையாலே - நியமாதிக்ரமம் பண்ணினுகில் ஸந்மார்க்காத் ப்ரச்யுதனுவான் என்று அபிப்ராயம். "ఆత్మపూజార్థమర్థార్థం దమ్భార్థమపి నష్టధీః। అయోగ్యేషు వదన్ శాస్త్రం సన్మార్గాత్ప్రచ్యుతో భవేత్" "ஆத்மபூஜார்த்தமர்த்தார்த்தம் டம்பார்த்கமபிநஷ்டதீः- அயோக்யேஷுவதந் ஶாஸ்த்ரம் ஸந்மார்க்காத் ப்ரச்யுதோபவேத்" (௨௫௭) என்னக்கடவதிறே. (நஷ்டதீः) என்றது - புத்தியில்லாதவனென்றபடி.

" (திருமந்த்ரத்தினுடைய) - ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதகத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமான திருமந்த்ரத்தினுடைய, [சீர்மைக்கு] - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வாதி கௌரவத்துக்கு, [போரும்படி] - தகும்படி, [ப்ரேமத்தோடே]-

---

தொ.--(பேணிக்கொண்டு) என்றது-ரக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி. அசலறியாதபடி யென்றபடி.

(வேணும்) என்கிறவிதின் தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படி) இத்யாதியால்.

பி.—(பேணிக்கொண்டு) - ஆதரித்துக்கொண்டு.

மூ.—ச.—மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும்,

வ்யா.—ச.—இப்படி, இதின்பக்கல் ப்ரேமமுண்டாகவே இம்மந்த்ரம் இவனுக்குக் கார்யகரமாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(மந்த்ரத்திலும்) என்றுதுடங்கி. அதாவது - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரந்தன்னிலும், ஶேஷித்வஶரண்யத்வப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயயுக்ததயா இம்மந்த்ரத்துக்கு வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலும்,

---

ஏ.—ப்ரீதியோடே, [பேணி] - அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொண்டு, அநுஸந்தாநம்பண்ணவேணும்" என்று மூலார்த்தம்.

ச.—மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (இப்படி) என்றுதுடங்கி. இப்படி - பூர்வோக்தப்ரகாரம். இவனுக்கு - வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப்ரேமமுடைய அநுஸந்தாதாவுக்கு. †கார்யகரமாமோ? என்று கேட்க;[மந்த்ரத்திலும்] என்றுதுடங்கி-(அருளிச்செய்கிறார்) என்று அந்வயம்.

(அதாவது) என்றது - [கார்யகரமாவது] என்று சொன்னதாவதென்றபடி. (ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகமான) என்றது—ஜ்ஞாதவ்யார்த்தமாவது- அர்த்தபஞ்சகம்; (ஜ்ஞாபகமான)-ப்ரதிபாதகமான வென்றபடி. (இம்மந்த்ரந்தன்னிலும்) - இந்ததிருமந்த்ரத்திலும்.

(ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள்) என்கிறவிடத்தில், ஶேஷித்வமாவது - ஶேஷபூதராலுண்டான அதிஶயத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கை; ஶரண்யத்வமாவது - அஶரண்யரானவர்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாயிருக்கை; ப்ராப்யத்வமாவது - பரமபுருஷார்த்ததயா அபிமதமாயிருக்கை. (ஆகாரத்ரயயுக்ததயா) - ஆகாரத்ரயத்தோடே கூடியிருக்கையாலே. (இம்மந்த்ரத்துக்கு) - பதத்ரயாத்மகமான இந்தத்திருமந்த்ரத்துக்கு. ப்ரணவத்தில் ஶேஷித்வேநவும், நமஃபதத்தில் ஶரண்யத்வேநவும் நாராயணபதத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வேநவும் வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈஶ்வரவிஷயத்திலு மென்றபடி. இதில் - அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே சேதநஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாயிருக்குமோபாதி, அநந்யார்ஹஶேஷித்வ அநந்யார்ஹஶரண்யத்வ அநந்யார்ஹப்ராப்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, இம்மந்த்ரம் ஈஶ்வரஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாய்த்து. "శ్రీమాన్ స్వతన్త్రస్స్వామీ చ సర్వజ్ఞో న్యాసపేక్షయా । నిరపేక్షస్స్వతన్త్రత్వం స్వామ్యం చాన్యస్య సర్వచిత్ ॥ ఆత్మస్వపరరక్షయాం పరాధీనే మజన్తుషు। నిరపేక్షశరణ్యత్వం నియతం సమపతౌ, ఇహ సన్నిహితశ్రీమాన్ నారాయణ సమాధికదరిద్రః । శరణం సర్వశరీరిప్రాప్యస్సస్వశ్చ [illegible]

தொ.-ச.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி. (இப்படி) என்றது. கீழ்ச்சொன்னபடி யென்றபடி. (இம்மந்த்ரம் இவனுக்கு) என்றது - இந்தத் திருமந்த்ரம் இந்தமுமுக்ஷுவுக் கென்றபடி. (கார்யகரமாமோ) என்றது - மோக்ஷப்ரதமாமோ வென்றபடி.

(ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகமான) என்றது-அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாபகமான வென்றபடி.

பி.-ச.— (ஆகாரத்ரயம்) - ஈஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வாத்யாகாரத்ரயம்.

---

† "ரக்ஷகமாமோ" என்றும் காண்கிறது.

வ்யா.— "తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనమ్" "தந்மந்த்ரம் ப்ராம்ஹணாதீநம்" (கo) என்கிறபடியே - இம்மந்த்ரம் ஆசார்யாதீநமா யிருப்பதொன்ருகையாலே, இத்தை யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனுய்க்கொண்டு

எ.—ధుభిర్భావ్యః" "ஸ்ரீமாந்ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமீச ஸர்வத்ராந்யாநபேக்ஷயா-நிரபேக்ஷஸ்வதந்த்ரத்வம் ஸ்வாம்யம்சாந்யஸ்யநக்வசித்-ஆத்மஸ்வபரரக்ஷாயாம் பராதீநேஷுஜந்துஷு - நிரபேக்ஷஶரண்யத்வம் நியதம்கமலாபதௌ, இஹஸங்க்ரஹத ஸ்ரீமாந்கோப்தாஶேஷீஸமாதிகதரித்ர - ஶரணம்ஸர்வஶரீரீப்ராப்யஸ்ஸேவ்யஶ்சஸாதுபிர்பாவ்ய:" (உருஅ) என்கிறபடியே- ஶேஷித்வாதிகள் அவனுக்கே அர்ஹமாயிருக்கும், மற்ருெருவர்க்கு அர்ஹமன்றென்றபடி.

(ப்ராம்ஹணுதீநம்) என்றதுக்கு - (ஆசார்யாதீநம்) என்றருளிச்செய்தது, "ப்ரம்ஹஜ்ஞாநேப்ராம்ஹண:" "ப்ரம்ஹஜ்ஞும்ப்ராம்ஹணம்விது:" (உருகூ) என்று - "ப்ரம்ஹத்தையறிந்தவனே ப்ராம்ஹணனென்றறிவர்கள்" என்று, ப்ராம்ஹணஶப்தம் ப்ரம்ஹஜ்ஞனை ஆசார்யனைச் சொல்லுகையாலே."దైవాధీనంజగత్సర్వం మన్త్రాధీనంతు దైవతమ్। తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనం తస్మాద్బ్రాహ్మణదైవతమ్" "தைவாதீநம்ஜகத்ஸர்வம் மந்த்ராதீநந்துதைவதம் - தந்மந்த்ரம்ப்ராம்ஹணுதீநம் தஸ்மாத்ப்ராம்ஹணதைவதம்" (உசூo) "జన్మనా జాయతే శూద్రః కర్మణా జాయతే ద్విజః। వేదపాఠేన విప్రశ్చ బ్రహ్మజ్ఞానేన బ్రాహ్మణః" "ஜந்மநாஜாயதேஶூத்ர: கர்மணுஜாயதேத்விஜ: - வேதபாடேநவிப்ரஶ்ச ப்ரம்ஹஜ்ஞாநேநப்ராம்ஹண:."

(இத்தை) என்றது - ஆசார்யாதீநமான இம்மந்த்ரத்தை யென்றபடி. (யதாப்ரதிபத்தியுக்தனுய்க்கொண்டு) என்றது - உபதேஷ்டாவான தன்னை ஆசார்யனென்று நினைக்கையும், உபதேஶபாத்ரனைத் தனக்குஶிஷ்யனென்று நினைக்கையும், உபதேஶத்துக்கு அர்த்தஶுஶ்ருஷாதி த்ருஷ்ட ப்ரயோஜநத்தை பலமாகநினைக்கையுமாகிற விப்ரதிபத்தியன்றிக்கே, உபதேஷ்டாவான தன்னை உபதேஶஸமயத்தில் தன்னுடைய ஆசார்யனையே இவனுக்கு உபதேஷ்டாவாகவும், தான் அங்குத்தைக்குக் கரணபூதனுகவும், உபதேஶபாத்ரனை ஶிஷ்யனையும் தன்னேபாதி தன்னுசார்யனுக்கு ஶிஷ்யனுக ப்ரதிபத்தி பண்ணுகையும், பரோபதேஶம்பண்ணுமளவில் இவ்வாத்மா திருந்தி "ஆளுமாளார்" (உசூக) என்கிற விஷயத்துக்கு மங்களாஶாஸநத்துக்கு ஆளாகவேணும் என்னுமதுவேபலமாக உபதேஶிக்கையும்ஆகிற யதாப்ரதிபத்தியுக்தனுய்க்கொண்டென்றபடி. "బహవో గురవస్సన్తి శిష్యవిత్తాపహారకాః। దుర్లభోఽస్మిన్ గురుర్లోకే శిష్యహృత్తాపహారకః" "பஹவோகுரவஸ்ஸந்திஶிஷ்யவித்தாபஹாரகா: - துர்லபோஸ்மிந்குருர்லோகே ஶிஷ்யஹ்ருத்தாபஹாரக:" (உசூஉ).

தொ.—ப்ராம்ஹணஶப்தம் ஆசார்யனைக்காட்டுமோ வென்னில்;" ப்ரம்ஹணயதீதி - ப்ராம்ஹண:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, "గరీయాన్ బ్రహ్మదః పితా" "கரீயாந் ப்ரம்ஹத:பிதா" என்கிறபடியே - ப்ரம்ஹஜ்ஞாநஜநகனுன ஆசார்யனைக்காட்டும்.

(யதாப்ரதிபத்தி) என்றது - ஶாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரதிபத்தியென்றபடி.

மூ.—மந்த்ரப்ரதனை ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்கவுண்டா ளுல் கார்யகரமாவது.

வ்யா.—தனக்கு உபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும், தத்தத்வைலக்ஷண் யாநுரூபமாக ப்ரேமமதிசயேநவுண்டானுல் இவனுக்குக் கார்யகரமாவதெ ன்கை. "మన్త్రే తద్దేవతాయాం చ తథా మన్త్రప్రదే గురౌ। త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్" "மந்த்ரேதத்

ஏ.—(தனக்குபகரித்த)என்றது-"ఆత్మనో హ్యతినీచస్య యోగిధ్యేయపదార్హతామ్। కృపయైవోపకర్తారమాచార్యం సంస్మరేదిహ" "ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்யயோகித்யேயபதார்ஹதாம்-க்ருபயைவோபகர்த்தாரமாசார்யம் ஸம்ஸ்மரேதிஹ" (உகூரு) என்கிறபடியே, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, அதிநீசனுன தனக்கு உபகரித்த வென்றபடி.

(ஆசார்யவிஷயத்திலும்) என்றது- "అస్థానస్థగ్రహణవశగో యాంతి రజ్జేశయద్వ త్వజ్ఞుకార్యాంకుహరసహితో నీయతే నావికేన। భుక్త్వా భోగానవిదితనృపస్సేవకస్యార్భకాదిస్స్వ త్వం ప్రాప్తో ప్రభవతి తథా దేశికో మే దయాళుః" "அஸ்தாநஸ்தக்ரஹணவசகோயாதி ரங்கேசயத்வத்பங்குர்நௌகா குஹரஸஹிதோநீயதேநாவிகேந - புங்க்தே போகாநவிதிதந்ருப: ஸேவகஸ்யார்ப்பகாதி: த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌப்ரபவதி ததாதேசிகோமேதயாளு:" (உகூச) என்கிறபடியே, பகவத்ப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்க வல்லனுன ஆசார்யவிஷயத்திலுமென்றபடி.

(தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுரூபமாக) என்கிறவிடத்தில், மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வாதிகள்; ஈஸ்வரனுக்கு வை லக்ஷண்யமாவது - ஸர்வசேஷித்வாதிகள்; ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்ய மாவது - (உபதேஷ்டாவானதன்னே) [பக்கம்-அஎ-வரி-உரு] என்றுதுட ங்கி (யதாப்ரதிபத்தியுக்தனுய்) என்னுமளவாகச் சொன்னதெல்லாம். அத வா, மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - உபயவிபூதிநிர்வாஹகனுன ஈஸ் வரனைத் தனக்கு விதேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருக்கை; ஈஸ்வரனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - உபயவிபூதியும் தனக்கு விதேயமாம்படி பண்ணிக் கொண்டிருக்கை; ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - உபயவிபூதியும் வி தேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருக்கு மீஸ்வரனேயுங்கூட தனக்குவிதேய மாம்படிபண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மந்த்ரத்தையும் தனக்குவிதேயமாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருக்கையென்னவுமாம்.

உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணம்காட்டுகிருர் (மந்த்ரேதத்தேவதாயாஞ்சே தி) மந்த்ரத்தின் பக்கலிலும், அதினுடைய தேவதையின்பக்கலிலும், மந்த்ர ப்ரதனை குருவின்பக்கலிலும், மூவர்பக்கலிலும், தத்தத்வைலக்ஷண்யாநு குணமாக பக்தி யெப்போதும் பண்ணப்படும்; இதிறே முதலானஸாதநம்.

தா.—(தத்தத் வைலக்ஷண்யம்) என்றது - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வா தி வைலக்ஷண்யமும், சேஷித்வாதி வைலக்ஷண்யமும், சாஸ்த்ரோக்தப்ரதி பத்தியுடையராயிருக்கையாகிற வைலக்ஷண்யமுமென்றபடி. உக்தார்த்த த்துக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிருர் (மந்த்ரே) இத்யாதியாலே. "மந்த்ரே தத் தேவதாயாம் - ததாமந்த்ரப்ரதேகுரௌ - ச - த்ரிஷுபக்தி:" என்கையும்.

வ்யா.—தேவதாயாஞ்சததாமந்த்ரப்ரதேகுரோள-த்ரிஷுபக்திஸ்ஸதா கார்யா ஸாஹிப்ரதமஸாதநம்" (கக) என்னக்கடவதிறே.

எ.—கீழ்அவதாரிகையில் (அதிலர்த்தமறிந்தே யெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும் உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை இப்ப்ரபந்தமுகேநவருளிச்செய்கிறார்) என்றாப்போலே, "மந்த்ரார்த்தப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும்" என்றருளிச்செய்யாதே, [மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும்] என்றிருவருமருளிச்செய்தது, மந்த்ரப்ரதனான வாசார்யன்உபகாரகனாகையாலே அர்த்தப்ரதனான உத்தாரகாசார்யவிஷயத்திற்போலே மந்த்ரப்ரதனான உபகாரகாசார்யவிஷயத்திலும் ப்ரேமம் அதிஶயேந உண்டாகவேணுமென்கைக்காக.

"జ్ఞానానుష్ఠానవైషమ్యాత్ ప్రబలోయస్తుదుర్బలః। ఉత్తారకస్తుపూర్వస్స్యాదపరస్తూపకారకః" "ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைஷம்யாத் ப்ரபலோயஸ்துதுர்ப்பலஃ - உத்தாரகஸ்து பூர்வஸ்யாத்அபரஸ்தூபகாரகஃ" (உகூ௫)என்று, மந்த்ரப்ரத அர்த்தப்ரதாசார்யர்க ளிருவரிலும் வைத்துக்கொண்டு, அர்த்தப்ரதாசார்யன் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநத்தால் ப்ரபலனாகையாலே உத்தாரகனானான்; மந்த்ரப்ரதன் துர்ப்பலனாகையாலே உபகாரகனானான். ஜ்ஞாநமாவது- "அவனேஉபாயம்" என்றிருக்கை. அநுஷ்டாநமாவது - ப்ராப்யத்தில் த்வரை விஞ்சியிருக்கை. "మన్త్రప్రకృతిత్యుక్తో హ్యర్థప్రాణ ఇతిస్మృతః। తస్మాన్మన్త్రప్రదాచార్యాద్గరీయానర్థదో గురుః" "மந்த்ரஃப்ரக்ருதி த்யுக்தோ ஹ்யர்த்தஃ ப்ராணஇதிஸ்ம்ருதஃ-தஸ்மாந்மந்த்ரப்ரதாசார்யாத் கரீயாநர்த்ததோகுருஃ" (உகூகூ) என்று - உத்தாரகனே கரீயானாகச்சொல்லுகைக்கடி உபகாரகனாய்த்து; அந்த உபகாரந்தான், "ప్రకీర్ణవిషయారణ్యే ప్రధావన్తం ప్రమాథినమ్। జ్ఞానాఙ్కుశేన కృత్స్నీయాద్వశ్యమిన్ద్రియదన్తినమ్" "ப்ரகீர்ணேவிஷயாரண்யே ப்ரதாவந்தம் ப்ரமாதிநம் - ஜ்ஞாநாங்குஶேநக்ருஹ்ணீயாத் வஶ்யமிந்த்ரியதந்திநம்" (உகூஎ) என்கிறபடியே - பகவத்விமுகனாய் இதரவிஷயாபிமுகனாய்த் திரியாநிற்கிற வென்னை தன் நிர்ஹேதுகக்ருபையாகிற வாளுருவி விஷயாடவியை அறுத்து பகவதாபிமுக்யத்தைப் பண்ணுவித்தானிவனன்றோ? என்று நினைத்திருக்கை. உபகாரகன் உத்தாரகனாகாமைக்கடி - "பாழ்த்தவிதியானவாறே" (உகூஅ) என்று - பாழ்பட்டுச் செடிவளர்ந்தநிலத்தைச்செய்காலாம்படி திருத்தி க்ருஷிபண்ணின னித்தனையொழிய, பலபர்யந்தமாகத் திருத்தவில்லை. அவ்வளவு உபகாரத்தைப்பண்ணுகையாலே, ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிஶய முண்டாய் அர்த்தப்ரதாசார்யலாப முண்டாய்த்திறே. "ஆசார்யனும் மந்த்ரப்ரதனென்றும் மந்த்ரார்த்தப்ரதனென்றும் இவர்களளவில்செய்யும் ப்ரதிபத்தியும் ஸமமாயிருக்கும்; பகவானுடைய திருவடிகளிரண்டிலும் வைஷம்யமுண்டாகிலிறே ஆசார்யவிஷயத்திலும் வைஷம்யமுண்டாவது" என்று ப்ரமாணதாத்பர்யத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தாரிறே.

தொ.—(ததாமந்த்ரப்ரதே) என்றது - தேநப்ரகாரேண மந்த்ரப்ரதே யென்றபடி. ததா-தாத்ருஶேதேவ ஸத்ருஶேகுரௌஎன்றபடியாகவுமாம்.

மூ.—ர. ஸம்ஸாரிகள்

வ்யா.—ர. இனி இம்மந்த்ரத்தினுடைய அவதரணப்ரகார கதநமுகத்தாலே இதினுடைய அப்ரதிமவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(ஸம்ஸாரிகள்) என்றுதுடங்கி.—(ஸம்ஸாரி)களாகிறார் - அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே

எ.—ஆக, இத்தால்-அநுஸந்தாநக்ரமத்திலே இதின்வைபவத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து.

[மந்த்ரத்திலும்] - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரத்திலும், [மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும்] - மந்த்ரத்துக்கு ஶேஷித்வ ப்ரண்யத்வ ப்ராப்யத்வேந வாச்யனான ஈஶ்வரவிஷயத்திலும், [மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும்] - இம்மந்த்ரத்தை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்த் தனக்குபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும், [ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால்] - ப்ரேமம் அதிஶயேந உண்டானால், கார்யகரமாவது என்று மூலார்த்தம்.

ரு. (இனி) என்றது - இனிமேலென்றபடி. (அப்ரதிமவைபவத்தை) என்றது - அஸத்ருஶமான வைபவத்தை என்றபடி. இவ்விடத்தில், ப்ரதிமஶப்தம் – உபமாநபரமாய், உபமாநரஹிதமென்றபடி. (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) தேஷாம்ஸ்வரூபம் பூர்வமேவோக்தத்வாத், தத்ரத்ரஷ்டவ்யம்.

தொ.—ர. மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி. (கதநமுகத்தாலே) என்றது-கதநாதிகளாலேயென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தாலே-அர்த்தபஞ்சககதநத்தையும், எம்பெருமானுடைய ஶிஷ்யத்வாசார்யத்வகதநத்தையும்,எம்பெருமானுடைய க்ருபை நிர்ஹேதுகமென்னுமத்தையும், இம்மந்த்ரத்தினுடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வகதநத்தையும் சொல்லுகிறது. வைபவத்துக்கு அப்ரதிமத்வமாவது – ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வ ஶக்தி மற்றொருமந்த்ரத்துக்கில்லாமலிருக்கை."வைகுண்ட²நாமக்³ரஹணமஶேஷாக⁴ஹரம் விது³:" "வைகுண்டநாமக்ரஹணமஶேஷாகஹரம்விதுঃ" என்றது - அபூர்நாரமொழிக்த பாபநிவர்த்தகத்வத்தைப்பற்ற; இம்மந்த்ரம், லுப்தசதுர்த்தியாலும் நமஸ்ஸாலும் அஹங்காரநிவர்த்தகமாகையாலே, மந்த்ராந்தரங்களைப்பற்ற இதுக்கு வாசியுண்டு.

(அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே) என்றது=அநாதிஶப்தம் - ஸம்பந்த விஶேஷணமாய்,அநாதியான அசித்ஸம்பந்தத்தாலே யென்றபடி.இத்தால்-ஸம்பந்தம் காதாசித்கமன்றென்கிறது.

பி.—ரு. (அப்ரதிம வைபவம்) - ஒப்பின்றியிருக்கிற வைபவம்.

(அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே) என்றது - சேதநனுக்கு அசித்ஸம்பந்தம் நித்யமென்னும்போது மோக்ஷதசையிலே கழியக்காண்கையாலே. அசித்ஸம்பந்தம் நித்யமென்னக்கூடுமோ வென்னில்; அசித்ஸம்பந்தம் வந்த நாளறியாமையாலே "நித்யம்" என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிற தத்தனை போக்கி, ஆத்மாவுக்கு அசித்ஸம்பந்தம்வந்தேறியாகையாலே அநித்யமென்று கொள்ளவேணும்.

வ்யா.—ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஶ ராய் ஜந்மமரணாதி க்லேஶபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்தசேதநர்.

(தங்களையுமீஶ்வரனையும்மறந்து) என்றது - "దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణంతేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవచ" "தாஸபூதாஸ்ஸ்வ தஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாநஃ பரமாத்மநஃ - நாந்யதாலக்ஷணம்தேஷாம் பந்தே மோக்ஷேததைவச" (கஉ) என்கிறபடியே - ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பகவச்

எ.—(திரிகிற) என்றது - "పునశ్చగర్భేభవతిజాయమానోస్తమేతిచ" "புநஶ் சகர்ப்பேபவதிஜாயமாநோஸ்தமேதிச" (உகூகூ) என்கிறபடியே-பிறபது சாவதாய்த்திரிகிறவென்றபடி.

பகவச்சாஸ்த்ரே, "దాసభూతా" "தாஸபூதா" இதி. எல்லா ஆத்மாக் களும் பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வதஃ தாஸபூதராயிருப்பர்கள்; பத்தாவஸ்த்தை யிலும் முக்தாவஸ்த்தையிலும் அவர்களுக்கு இதொழிய வேறடையாள மில்லை.

தொ.—(ப்ரவாஹரூபேணவருகிற) என்றது - வ்யக்திபேதமுண்டா யிருக்கச்செய்தேயும், பூர்வமுள்ள நாமரூபங்களேயாய் வருகிறவென்ற படி. (அவித்யா) என்றது - தேஹாத்மாபிமாநமும், தன்னிடத்தில் "ஸ்வ தந்த்ரன்" என்கிற அபிமாநமுமென்றபடி. (கர்மம்) என்றது - அந்த அபி மாநங்களிரண்டுமடியாக இச்சேதநர்பண்ணும் புண்யமும் பாபமுமென் றபடி. (வாஸநை) என்றது - விஷஶஸ்த்ராதிகளைக்காட்டும்போது, பயா பஸர்ப்பணாதிகளுக்கு ஹேதுவான அவித்யாவாஸநையும், புத்திபூர்வக மாக த்ருணச்சேதநாதிகளிலே ப்ரவர்த்திக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மவா ஸநையுமென்றபடி. (ருசி) என்றது - புத்திபூர்வகமாக புண்யபாபங்களிலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்கு ஹேதுவான ருசியென்றபடி. (மரணாதி) என்கிறவி டத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே-பால்ய யௌவந கௌமார வார்த்தகங்களைச் சொல்லுகிறது. (க்லேஶபாகிகளாய்) என்றது - அவ்வோதசையிலுண்டான க்லேஶத்தை யடைந்தவர்களாயென்றபடி.

(ஸ்வதஃ) என்றது - ஸ்வரூபேணஎன்றபடி. (ஹி) என்றது -ப்ரஸித்த மன்றோவென்றபடி. (அந்யதா) என்றது, அந்யத் என்றால் - ஸ்வாதந்த்ர்ய மென்றபடி. (லக்ஷணம்) என்றது-அஸாதாரணதர்மமென்றபடி.

பி.—ஆனால், "வந்தேறி" என்று அறியும்படி யென்னென்னில்; மோக்ஷதசையிலே கழிக்கக்காண்கையாலே, "வந்தேறி" என்னுமிடம் ஸித்தம். அவற்றையெல்லாம் ஆதிமத்தாகக்காணுகின்றோமேயிறே (ப்ரவா ஹரூபேண)என்று. அசித்ஸம்பந்தமடியாக அவித்யையுண்டு, அதடியாகமு ன்புமுண்டு, அன்றதடியாக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுண்டு, வாஸநாருசிகள் கர்ம ஹேதுக்கள்; இப்படிமாறிவருகை யென்றபடி. "ஸர்வே-ஆத்மாநஃ-ஸ்வதஃ, தாஸபூதாஃ - ஸ்வதஃ" என்கிறது - ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. அதாவது- ஒரு உபாதியடியாகவன்றென்றபடி.

மூ.—தங்களையும் ஈஸ்வரனையும் மறந்து,

வ்யா.—சேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற தங்களையும், "𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯" "பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௧௩) "𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍" "ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்த்திதம்" (௧௪) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தங்களுக்கு நிருபாதிகஶேஷியாயிருக்கிற ஈஸ்வரனையும் அறியாதேயென்கை. ஆனால், அறியாமலென்னாதே, (மறந்து)என்பானென்? முன்பொருக்கால் நினைத்து, பின்பு அந்நினைவுக்கு ப்ரச்யுதிவந்தவிடத்திலேறே (மறந்து) என்னலாவதென்னில்; "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" (௧௫) என்கிறபடியே - ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸம்பந்தத்தையுணர்ந்தால், முன்பு நினைத்திருந்த வர்த்தத்தை மறந்தாப்போலேயிருக்கும்

எ.—(லக்ஷணமாக உடையராயிருக்கிற) என்றது-ஸ்வரூபமாகவுடையராயிருக்கிற வென்றபடி.

"𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍" "பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்"- விஶ்வத்துக்கு பதி என்றும், தனக்குத்தானே ஈஶ்வரனென்றும், "𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌮" "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரம்ஹணிஸ்த்திதம் - உபயோரேஷஸம்பந்தோ நபரோபிமதோமம" என்று=ஸ்வத்வமாவது - ஆத்மாவின் பக்கலிலே உண்டாவது; ஸ்வாமித்வமாவது - ப்ரம்ஹத்தின்பக்கலிலே நிற்குமது; † இருவர்க்கும் இந்தஶேஷஶேஷிபாவமே ஸம்பந்தம், வேறொன்றுமில்லை என்று எனக்கு அபிமதம். (நிருபாதிகஶேஷியாயிருக்கிற) என்றது - கர்மோபாதிகமான ஶேஷிகளைப்போலன்றிக்கே, ஸ்வதஶ்ஶேஷியாயிருக்கிற வென்றபடி.

("மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிறபடியே) என்றது - "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிற திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே என்றபடி.

தொ.—ஶேஷத்வம் சேதநாசேதநஸாதாரணமா யிருந்ததேயாகிலும் ஶேஷத்வவஸ்துக்களுக்கு அஸாதாரணமாகையாலே,(ஶேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற)என்றருளிச்செய்கிறார்.இத்தால்-"இவ்வாத்மாவுக்கு ஶேஷத்வமே ஸ்வரூபநிரூபகம்,ஜ்ஞாத்ருத்வம் நிரூபிதஸ்வரூபதர்மம்" என்னுமிடமும், "ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாவிடிலும் ஸ்வரூபஹாநியில்லை" என்னுமிடமும் தோற்றுகிறது. (உடையராயிருக்கிற தங்களையும்) என்றது-ஶேஷமாகத்தங்களையுமென்றபடி. (ஶேஷியாயிருககிற ஈஶ்வரனையும்) என்றது-ஶேஷியான ஈஶ்வரனையு மென்றபடி.

[மறந்து] என்கிற ஶப்தத்தாலே - அறியாமையைச்சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால்) இத்யாதியால்.

---

† "இருவர்க்குமுண்டான இந்த ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமே எனக்கு அபிமதம் வேறு அபிமதமன்று." என்றானும் ஸ்வரஸம்; கோஶாந்தரங்களிற் கண்டுகொள்வது.

எ-அ.—திருமொழி க - பத்து, உ - திருமொழி, பாட்டு - உ.

மறந்தேனுன்னை முன்னம் மறந்தமதியின்மனத்தால்
இறந்தேனெத்தனையு மதனாலிடும்பைக்குழியில்
பிறந்தேயெய்த்தொழிந்தேன் பெருமான்திருமார்வா
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே.

இரண்டாம்பாட்டு.—இத்தனையோ செய்த குற்றமென்ன (மறந்தேனுன்னை முன்னம்) அந்தப் பொருளின்பங்களோபாதி உன்னையும் ஒருமூலையிலே ஆதரித்துக்கொடுபோரப் பெற்றிலேன். அது செய்துபோந்தாராகில் அப்போதைக்கிப்போது அவற்றுக்குப் பரிஹாரம் பண்ணினாராவரே (மறந்தேன்) யாதொரு விஷயம் விடாதே நினைக்கவடுக்கும், அதொன்றையும் மறந்துபோந்தேன். மதுரையிலே நிர்வஹியாநிற்கச்செய்தே, ஒப்பிலாதபெருமாள் "'த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா' 'த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா' (உஎ0) என்கிற விஷயத்தையாகாதே மறந்துபோந்தது" என்றார். அல்லாதவை செய்தபடிசெய்ய, உன்னை முந்துறமுன்னம் மறந்துகொடுநின்றேனென்னுதல்; அன்றிக்கே, அநாதிகாலம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல். அம்மறப்புப் போருகிறது நெடுநாளுண்டாகில், உன்னை முன்னம் மறந்திலேன் என்றன்றோ சொல்லவடுப்பது என்னில்; அது வேண்டாவாய்த்து. "உன்னை" என்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தத்தை ஸ்மரித்தவராகையாலே; ஸம்பந்தம் ஸ்வாபாவிகமே யாகையாலே, முன்பு நெடுநாள்மறந்து போரச்செய்தேயும் சிலநாள் ஸ்மரித்து மறந்தாப்போலே யிருக்கத் தோற்றிற்று.

(உஎக) *கலங்காப்பெருநகரந்தன்னிலே யிருந்து மறக்கிறதன்றிறே. ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்துமறக்கை குற்றமோவென்ன; அவ்வளவேயன்று, நான் சேதநனாகப் பெற்றிலேனென்கிறார். சேதநனாகில் "மறந்தோம்" என்னும் அநுதாபம் பிறக்கவேணுமிறே மறந்தால்; "மறந்தோம்" என்கைக்கு யோக்யதையில்லையிறே அசித்துக்கு; சித்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமாகிறது - ஜ்ஞாநகுணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாகையிறே; அக்குணங்கள் தன்பக்கல்காணாமையாலே அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமுண்டாகப்பெற்றதில்லை. மறந்தோமென்கிற மதியில்லாத நெஞ்சையுடையேனென்கையாலே – அநுதாபரூபஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்கு த்வாரம் மநஸ்ஸிறே; அதில்லாமையாலே (இறந்தேனெத்தனையும்) அசித்துக்கும் அவ்வருகேயானேன். முதலிலே நினைக்கைக்கும் யோக்யதை யில்லையிறே அசித்துக்கு; சித்துக்கு யோக்யதை யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், நினையாமையாலே அசித்துக்கும் அவ்வருகே கைகழியப்போனேன். "அஸந்நேவ" "அஸந்நேவ" (உஎஉ) என்று ப்ரமாணங்களும் சொல்லலாம்படியானேன். உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், "இல்லை" என்று வ்யவஹரிக்கலாம்படி நசித்தேன்.

(அதனால்) "அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்த்திதம்" „அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்த்திதம்" (உஎந) என்கிறபடியே—அநாத்மந்யாத்ம

வ்யா.—ஸம்பந்தத்திலுறைப்பை நினைத்தருளிச் செய்தாராமித்தனை.

எ.—புத்தியும் அஸ்வேஸ்வபுத்தியும் ஸம்ஸாரத்துக்கு பீஜமென்றிருப்பார்கள்; இவர், அநுதாபமில்லாமை ஸம்ஸாரபீஜமென்றிருக்கிறார்.

(இடும்பை) - துக்கம். துக்கத்தை விளைக்கக்கடவதான கர்ப்பத்திலே போய்ப்புக்கு, சாவது பிறப்பதாய்க்கொண்டு க்லேஸப்பட்டேபோந்தேன். (பிறந்தே) இப்படி சாவது பிறப்பதாய்ப் போராநின்றால், நடுவிலே காதாசித்கமாக பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணிலிறே அதொரு ஜந்மத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகவற்றுவது; அப்படி புருஷகாரங்காட்டி மீண்டதில்லை. (எய்த்தொழிந்தேன்) இன்னம் பிறக்கைக்கடியான கர்மவாஸனை யுண்டேயாகிலும் பிறக்கைக்கு த்ரவ்யமில்லாதபடியானேன். கர்மவாஸனை கிடந்து பிறக்கவேண்டினாலும், பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லேன். (ஒழிந்தேன்) நானேயெய்த்தேன். இனி, உடையவர்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள நல்லகாலமென்கிறார்.

உடையவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்கிறது நீர்தாம் எது நினைத்தென்ன (பெருமான்) உம்மைநினைத்து. கைகழிந்நீராகில் செய்யலாவதுண்டோவென்ன (பெருமான்) எனக்குநானேயோ உளேன்? நீயில்லையோ? ஶேஷித்வ ப்ராப்தியைப்பற்றச் சொல்லுகிறீராகில், ஶேஷிகளாவார்க்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய முண்டாயிருக்குமே; ஸ்வதந்த்ரரான நம்மைச் சொல்லுகிற தென்னீர்? என்ன (திருமார்வா) உன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யழித்து ஸ்வீகரிப்பிக்கும் பிராட்டியன்றோ அருகேயிருக்கிறாள். "ந கஶ்சிந் நாபராத்யதி" "நகஸ்சிந்நாபராத்யதி"(உஎச) என்பாரன்றோ அருகே?

(சிறந்தேன்) அவள் ஏதேனும் தப்புச்சொல்லிலும் விடேனென்னும் நீயும், உன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யழித்து உன்னையிட்டு ஸ்வீகரிப்பிக்குமவளும், இருவரும் இங்கே ஸந்நிதிபண்ணுகையாலே, தேவர்திருவடிகளுக்குத் தகுதியானேன்.

(திருவிண்ணகர்) (உஎக) * கலங்காப்பெருநகரம் இருப்பாயிருக்க, அவ்விடத்தைவிட்டு, பிராட்டியோடேகூட, எய்த்தாரை யெடுக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதனாய். நான் எய்த்துக்கொடுநின்றேன்; எய்த்தார்க்கும், எய்த்தாரை யெடுக்கவந்து நிற்கிறவர்களுக்கும் ஒருசேர்த்தியில்லையோ...*

(ஸம்பந்தத்திலுறைப்பைநினைத்து) என்றது - ஔபாதிகமான ஸம்பந்தமாகில் உபாதிநசித்தவாறே நசித்துப்போம்; அங்ஙனன்றிக்கே, நிருபாதிக ஸம்பந்தமாகையாலே யாவதாத்மபாவி த்ருடமாயிருக்கையை நினைத்தென்றபடி.

தொ.—(உறைப்பை) என்றது - தார்ட்யத்தையென்றபடி.

பி.—(உறைப்பை)-மிடுக்கை.

மூ.—ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும் இழந்து,

வ்யா.—(ஈஶ்வர கைங்கர்யத்தையும் இழந்து) என்றது-கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே வகுத்த ஶேஷியான ஈஶ்வரவிஷயத்தில் கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் ப்ராபிக்கப்பெறாதே யென்கை. புருஷார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும், அதுக்கிட்டுப்பிறந்துவைத்துக் கிட்டப்பெறாமல் † கிடந்தபடியையும் நினைத்து, (இழந்து) என்கிறார்.

ஏ.—(கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே) என்றது - [மறந்து] என்கிற பதத்தாலே சொல்லப்பட்ட அஜ்ஞாநத்தாலே யென்றபடி. (பரமபுருஷார்த்தத்தையும்) "பரோமாயஸ்மாத்ஸ: - பரம:, புருஷை: அர்த்யத இதி - புருஷார்த்த:, பரமஶ்சாஸௌ - புருஷார்த்தஶ்ச" இதி கர்மதாரயமாய், இதுக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்த மில்லாமையாலே (பரமபுருஷார்த்தம்) என்றபடி.

(அதுக்கு இட்டுப்பிறந்துவைத்து) என்றது - "[Grantha text]" "விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" (உஎரு) என்கிறபடியே - அந்த கைங்கர்யரூப பரமபுருஷார்த்தத்துக்காகவே பிறந்தென்றபடி. (வைத்து) என்றது -சாரியைச்சொல். (கிட்டப்பெறாமல் கிடந்தபடியையும்) என்றது - அது செய்யப்பெறாமல் விஷயாந்தரப்ரவணராயிருக்கும் ப்ரகாரத்தையுமென்றபடி.

தொ.—(கீழ்ச்சொன்ன) என்றது- [தங்களையு மீஶ்வரனையும் மறந்து] என்கிறவிடத்திற் சொன்னவென்றபடி. (வகுத்த ஶேஷியான) என்றது - ப்ராப்த ஶேஷியான என்றபடி. (ப்ராபிக்கப்பெறாதே) என்றது - அடையப்பெறாதேயென்றபடி.

(இழந்து) என்கிற ஶப்தப்ரயோகத்தின் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (புருஷார்த்தத்தினுடைய) இத்யாதியால். (புருஷார்த்தத்துக்கு கௌரவ) மாவது - தனக்குமேற்பட்ட புருஷார்த்தமாதல் தன்னோடொத்த புருஷார்த்தமாத லில்லாதொழிகையும், யத்நஸாத்யமன்றிக்கே யிருக்கையும், சேதநனுடையபோக்த்ருத்வகந்தம் பொறாதொழிகையும். (அதுக்கிட்டுப்பிறந்துவைத்து)என்றது-புருஷார்த்தத்தைச்செய்கையின்பொருட்டு, "[Grantha text]" "விசித்ரா" என்கிறபடியே தேஹத்தை உபகரணமாக வைத்துக்கொண்டு பிறந்துவைத்தென்றபடி. (வைத்து) என்கிறது - சாரியைச்சொல்; - அர்த்தமில்லை. (அதுகிட்டப்பெறாமையால்) என்றது - அத்தைச்செய்து போருகையன்றிக்கே கைங்கர்யம் செய்யுமவர்கள் ஸந்நிதியும் லபிக்கப்பெறாமையாலென்றபடி. (கிடந்தபடியையும்) என்றது - விஷயாந்தரப்ரவணராய்க்கிடந்த படியையுமென்றபடி. "கரணங்கள் நிர்விஷயங்களாயிராமையாலே விஷயாந்தரப்ரவணராய்" என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும். இத்தால் - "ஸ்வரூபப்ராப்தமான புருஷார்த்தத்தோடே அந்வயிக்கப்பெறாமையன்றிக்கே,ஸ்வரூபவிருத்தமான விஷயாந்தரப்ராவண்யமும் மேலிடுவதே!" என்று இழவு இரட்டித்திருந்தமை தோற்றுகிறது.

பி.—(கீழ்ச்சொன்னஅஜ்ஞாநம்) - சேதநஸம்பந்த ஜ்ஞாநாபாவ:.

---

† அது கிட்டப்பெறாமையால்" என்று தொட்டாசார்யரரும்பதத்தில் பாடம்.

மூ.—இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங் கடலிலே விழுந்து நோவுபட;

வ்யா.—(இழந்தோமென்கிறவிழவுமின்றிக்கே) என்றது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமையாலே ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷய கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தை யிழந்தோமென்கிற அலாபக்லேஶந்தானுமின்றிக்கே யென்கை.

(ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து நோவுபட) என்றது - "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్" "ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம்"(௧௬) என்கிறபடியே அநந்தக்லேஶபாஜநமாய், ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் கரைகாணவரிதாம்படி யிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேஶப்படவென்கை.

எ.—(ஸ்வஸ்வரூபேத்யாதி) ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபவிஷயகஜ்ஞாந முண்டாகில், "ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷய கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தை யிழந்தோமே!" என்று அலாபத்தில் க்லேஶமுண்டாம்; ஸ்வஸ்வரூபாதிஜ்ஞாந மில்லாமையாலே "இழந்தோம்" என்கிற அலாபக்லேஶந்தானு மில்லாமலென்கை.

"సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః" "ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம்-த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்திமநீஷிண:." [ஸம்ஸாரமிதி] [ஸம்ஸார] மாகிறது - அவித்யாகர்மவாஸநா ருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களும், ஷட்பாவவிகாரங்களும், புத்ரமித்ர களத்ராதிகளும், தத்கார்யமாகையாலே - ஸம்ஸாரஶப்தவாச்யங்களாகிறன. பரிச்சேதிக்க வொண்ணாமையாலும், தன்பக்கலிழிந்தார்க்கு அக்கரையேற வொண்ணாமையாலும், இத்தை [ஸாகர] மாக நிரூபிக்கிறது. [கோரம்] - கொடிதாயிருக்கை. [அநந்தக்லேஶபாஜநம்] - தாபத்ரயாதி துக்கத்தாலே தொகையற்ற க்லேஶத்துக்கெல்லாம் உத்பத்திஸ்தாநமாயிருக்கை. [த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்ய] - உபாயபாவத்தில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷனல்லனென்கிறது. [நிஸ்தரந்தி] - உன்னாலேயித்தைக் கடக்கப்பார்க்கிறார்கள். மநீஷிண:] "மநோஜேதார:- மநீஷிண:" - விஷயாந்தரப்ரவணமான மநஸ்ஸையும் ஸாதநாந்தரப்ரவணமான மநஸ்ஸையும் ஜயித்திருக்குமவர்கள்.

(ஒருவராலுமித்யாதி) "జమ్బూద్వీపం సమావృత్య లక్షయోజనవిస్తరః । మైత్రేయ వలయాకారస్థితః క్షారోదధిర్బహిః ॥ స్వాదూదకేనోదధినా పుష్కరః పరివేష్టితః । సమేన పుష్కరస్యైవ విస్తారాన్మణ్డలాత్తథా" "ஜம்பூத்வீபம் ஸமாவ்ருத்யலக்ஷயோஜநவிஸ்தர: -

---

தொ.—(கோரம்) என்றது-ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கவரிதாயிருக்கிற வென்றபடி. (அநந்தக்லேஶபாஜநமாய்) என்றது - அநந்தங்களான க்லேஶங்களை யிச்சேதநர் அநுபவிக்கைக்கு இருப்பிடமாயென்றபடி. (மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே) என்றது-கரையில்லாத ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே யென்றபடி.

வ்யா.—இத்தால்-தங்களையும் ஈஶ்வரனையும் அறியாமையாலும், புருஷார்த்தத்தை யறியாமையாலும், ஸம்ஸாரஸாகரத்துக்குள்ளே கிடந்து நோவுபடாநிற்க,விரோதியான ஸம்ஸாரந்தன்னையும், தந்நிஸ்தரணோபாயத்தையு மறியாமையாலும், ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற்கிடந்தார்களென்கை. "ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపమ్" "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரம்ஹணோரூபம்" (கஎ) இத்யாதிப்படியே

எ.—மைத்ரேயவலயாகாரஸ்த்திதஃக்ஷாரோததிர்பஹிஃ - ஸ்வாதூதகேநோததிநாபுஷ்கரஃபரிவேஷ்டிதஃ-ஸமேநபுஷ்கரஸ்யைவவிஸ்தாராந்மண்டலாத்ததா"(உஎகூ) என்று சதுஷ்ஷஷ்டி லக்ஷயோஜந பரிமித ஸங்க்யையாலே கரைகண்டாப்போலே,ஜ்ஞாநாதிகன் என்னும் பெருமையுடைய வொருவராலும் ஸ்வப்ரயத்நத்தால் கரைகாண துர்லபமாம்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே அதஃபதிதராய், "ఆధ్యాత్మికాదిమైత్రేయజ్ఞాత్వా తాపత్రయంబుధః" "ஆத்யாத்மிகாதிமைத்ரேயஜ்ஞாத்வா தாபத்ரயம்புதஃ" (உஎஎ) என்கிறபடியே - ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகஸஞ்ஜ்ஞிக தாபத்ரயத்தாலே வ்யாப்தராய்க்கொண்டு வ்யஸநப்படவென்கை.

(இத்தால்) என்றது - [ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும்] என்கிற இச்சூர்ணையாலென்றபடி.

(ப்ராப்யஸ்யேதி) పరమపురుషార్థతయా-ప్రాప్యస్య, బ్రహ్మణః-స్వరూపతో గుణైశ్చ నిరతిశయబృహత్త్వయుక్తస్య భగవతః, రూపమ్, ప్రాప్తుః-ప్రాప్తికర్తుః, ప్రత్యగాత్మవర్గస్యచ, రూపమ్, ప్రాప్తేః-భగవత్ప్రాప్తేః, ఉపాయమ్-కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్త్యాదిరూపసాధనమ్, ప్రాప్తేఃఫలమ్-నిత్యకైఙ్కర్యరూపప్రయోజనఫలమ్, ప్రాప్తివిరోధిచ - అహఙ్కారమమకారాదికమ్. అత్ర, ప్రాప్తిర్నామ-నివృత్తసకలావిద్యస్య దివ్యదేశే ఆవిర్భూతస్వరూపగుణస్య దివ్యదేహవిశిష్టస్య భగవతో దివ్యగుణవిగ్రహ సన్నికర్ష విశేషపూర్వకానుభవవిశేషః. పునరావృత్తిరహితః. "ప్రాప్త్యుపయోగితయైవ సర్వమప్యర్థజాతమ్ ఉపాదేయమ్" ఇతిప్రాప్తేఃప్రాధాన్యంసూచయితుమ్ సర్వత్ర "ప్రాప్తి" శబ్దప్రయోగః. ప్రాప్యత్వం ప్రాపకత్వంచాస్తిబ్రహ్మణ ఇతి ప్రథమంతదుద్దిష్టమ్; "కస్యప్రాప్యమ్?" ఇత్యపేక్షాయామ్ (ప్రాప్తురితి) తదుపాయోద్దేశః. "ప్రాప్తిప్రయోజనమ్కిమ్?" ఇత్యపేక్షాయామ్, ఫలముద్దిష్టమ్. అనన్తరమ్, విరోధినిర్దేశ ఇత్యుద్దేశక్రమః. సేతిహాసపురాణకాః సకలా వేదాః, వేదవేదాన్తపారగాః మహాత్మానో మునయశ్చ, వదన్తీత్యర్థః. பரமபுருஷார்த்ததயா - ப்ராப்யஸ்ய, ப்ரம்ஹணஃ - ஸ்வரூபதோகுணைஶ்சநிரதிஶயப்ருஹத்வயுக்தஸ்ய பகவதஃ, ரூபம், ப்ராப்துஃ-ப்ராப்திகர்த்துஃ, ப்ரத்யகாத்மவர்க்கஸ்யச, ரூபம், ப்ராப்தேஃ - பகவத்ப்ராப்

தொ.—இவ்வளவான இச்சூர்ணையாலே - அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தில் இவர்களொன்றையுமறியாமையாலே நோவுபடுகிறார்களென்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது - இவ்வளவும்வர இச்சூர்ணையாலே யென்றபடி.[நோவுபட]என்கிற வர்த்தமாநநிர்த்தேஶத்தாலே - (நிஸ்தரணோபாயத்தையும் அறியாமையாலும்)என்றருளிச்செய்கிறார்.

உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ப்ராப்யஸ்ய)இத்யாதியால்.

வ்யா.—ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்தபஞ்சகத்தையு மிறே.

† அவ்வர்த்தங்களை

எ.—தே:, உபாயம் - கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்த்யாதி ரூபஸாதநம், ப்ராப்தே:பலம்-நித்யகைங்கர்யரூபப்ரயோஜநபலம், ப்ராப்திவிரோதிச-அஹங்கார மமகாராதிகம். அத்ர, ப்ராப்திர்நாம-நிவ்ருத்தஸகலாவித்யஸ்ய திவ்யதேஶே ஆவிர்பூதஸ்வரூபகுணஸ்ய திவ்யதேஹவிஶிஷ்டஸ்ய பகவதோ திவ்யகுணவிக்ரஹ ஸந்நிகர்ஷவிஶேஷபூர்வகாநுபவவிஶேஷ:.புநராவ்ருத்திரஹித:. "ப்ராப்த்யுபயோகிதயைவ ஸர்வமப்யர்த்தஜாதம் உபாதேயம்" இதி ப்ராப்தே:ப்ராதாந்யம் ஸூசயிதும் ஸர்வத்ர "ப்ராப்தி" ஶப்தப்ரயோக:.ப்ராப்யத்வம் ப்ராபகத்வஞ்சாஸ்தி ப்ரம்ஹணி இதி ப்ரதமம் தது(த்)திஷ்டம்; "கஸ்யப்ராப்யம்?" இத்யபேக்ஷாயாம் (ப்ராப்துரிதி)ததுபாயோத்தேஶ:. "ப்ராப்திப்ரயோஜநம்கிம்?" இத்யபேக்ஷாயாம், பலமுத்திஷ்டம். அநந்தரம், விரோதிநிர்தேஶ இத்யுத்தேஶக்ரம:. ஸேதிஹாஸபுராணகா:ஸகலாவேதா:, வேதவேதாந்தபாரகா: மஹாத்மாநோமுநயஶ்ச, வதந்தீத்யர்த்த:.

ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ, (ప్రాప్యస్యేత్యాది, ప్రాప్తివిరోధిచఇత్యన్తమ్) పూర్వశ్లోకః. "జ్ఞాతవ్యమేతదర్థస్యపఞ్చకంమన్త్రవిత్తమైః । జగత్కారణత్వఞ్చ తథాస్వామిత్వమేవ చ॥ శ్రీశత్వంసగుణత్వంచబ్రహ్మణోరూపముచ్యతే । దేహేన్ద్రియాదిభేదత్వం శీలత్వాదిగుణౌ తథా॥ శ్రీపతేర్దాస్యధర్మత్వం స్వరూపంప్రత్యగాత్మనః । ఉపాయాన్త్యవసాయోఽస్య త్యక్త్వాకర్మాద్యమాత్మనః॥ హరేఃకృపావలమ్బత్వం ప్రాప్త్యుపాయమిహోచ్యతే । సర్వైశ్వర్యఫలంత్యక్త్వా శబ్దాదీన్ విషయానపి॥ దాస్యైకసుఖసఙ్గిత్వంవిష్ణోఃఫలమిహోచ్యతే । దేవతాన్తరశేషత్వంశబ్దాదిష్వనురాగతా॥ ద్వాదశీవిముఖత్వంచవిరోధిత్వేనగద్యతే । అర్థపఞ్చకమేతద్ధి జ్ఞాతవ్యంస్యాన్ముముక్షుభిః" (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி, ப்ராப்திவிரோதிசஇத்யந்தம்)பூர்வதஶ்லோக:. "ஜ்ஞாதவ்யமேததர்த்தஸ்யபஞ்சகம்மந்த்ரவித்தமை:-ஜகத:காரணத்வஞ்ச ததாஸ்வாமித்வமேவச - ஶ்ரீஶத்வம்ஸகுணத்வஞ்ச ப்ராம்ஹணோரூபமுச்யதே - தேஹேந்த்ரியாதிபேதத்வம் ஶீலத்வாதிகுணௌ ததா - ஶ்ரீபதேர்த்தாஸ்யதர்மத்வம் ஸ்வரூபம்ப்ரத்யகாத்மந: - உபாயாந்த்யவஸாயோத்யக்த்வாகர்மாத்யமாத்மந: - ஹரே:க்ருபாவலம்பத்வம் ப்ராப்த்யுபாயமிஹோச்யதே - ஸர்வைஶ்வர்யபலம்த்யக்த்வா ஶப்தாதிவிஷயாநபி - தாஸ்யைகஸுகஸங்கித்வம் விஷ்ணோ:பலமிஹோச்யதே - தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ஶப்தாதிஷ்வநுராகதா - த்வாதஶீவிமுகத்வஞ்ச விரோதித்விகத்யதே - அர்த்தபஞ்சகமேதத்தி ஜ்ஞாதவ்யம்ஸ்யாந்முமுக்ஷுபி:" (உஎஅ)இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-அர்த்தபஞ்சகத்தையுமிறே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பதென்று அந்வயம்.

(அவ்வர்த்தங்களை) என்றது - ஸகலஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தபஞ்சகங்களை யென்றபடி.

தொ.—மேலுக்கவதாரிகை (இவ்வர்த்தங்களை) இத்யாதி. (இவ்வர்த்தங்களை)என்றது - இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையுமென்றபடி.

---

† "இவ்வர்த்தங்களை" என்று தொட்டாசார்யரும்பதம்.

மூ.—ஸர்வேஶ்வரன் தன் க்ருபையாலே,

வ்யா.—யிவர்களுக்கு ஸுக்ரஹமாக வறிவிக்கைக்காக,ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தை ச்சொல்லுகிறது மேல்.

(ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே) என்றது-"ఈశేశితవ్యసంబన్ధాదనిదంప్రథమాదపి" "ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி" (கஅ) என்கிறபடியே அநாதியாக ஸர்வரோடு முண்டான ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தத்தை யுடையனான எம்பெருமான், "ఏవంసంసృతిచక్రస్థేభ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః। జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోఃకృపాకాప్యుపజాయతే" "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்த்தேப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபிஃ - ஜீவேதுஃகாகுலேவிஷ்ணோஃ க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (கக) என்கிறபடியே இவர்கள்படுகிற துஃகதர்ஶநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே யென்கை.

ஏ.—(இவர்களுக்கு) என்றது-அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநஶூந்யராய், ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கென்றபடி.

[ஸர்வேஶ்வரன்] என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் ("ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தாத்") என்று துடங்கி, (எம்பெருமான்) என்னுமளவாக. லக்ஷ்மீதந்த்ரே, "శక్తేస్సూపసదత్వాచ్చకృపాయోగాచ్చశాశ్వతాత్। ఈశేశితవ్యసమ్బన్ధాదనిదంప్రథమాదపి॥రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతియాసుదృఢామతిః। సవిశ్వాసోభవేచ్ఛక్ర సర్వదుష్కృతనాశనః" "ஶக்தேஸ்ஸூபஸதத்வாச்சக்ருபாயோகாச்சஶாஶ்வதாத் - ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி-ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதியாஸுத்ருடாமதிஃ- ஸவிஶ்வாஸோபவேச்சக்ர ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶநஃ" (உஎக) என்று - ஶக்தியால் கிட்டவெளியனாகையாலும், நிலைநின்ற க்ருபாயோகத்தாலும், அநாதிஸித்தநியந்த்ருநியாம்யபாவஸம்பந்தத்தாலும், அநுகூலரான நம்மை ரக்ஷிக்கிறான் என்று த்ருடமானபுத்தி யாதொன்று, அது ஸர்வதுஷ்க்ருதத்தையும் நசிப்பிக்கும் விஶ்வாஸம் என்கிறது.

அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் நாரதம்ப்ரதி ருத்ரஃ, "ఏవంసంసృతిచక్రస్థేభ్రామ్యమాణేస్వకర్మభిః। జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోఃకృపాకాప్యుపజాయతే" "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்த்தேப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபிஃ-ஜீவேதுஃகாகுலேவிஷ்ணோஃக்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (உஅ0)-இப்படி ஸம்ஸாரசக்ரஸ்த்தனாய் ஸ்வகர்மங்களாலே

தொ.—(இவர்கள்) என்றது-ஸம்ஸாரிகளென்றபடி. (ஸுக்ரஹமாக) என்றது - ஸுலபமாகவென்றபடி.

[தன்க்ருபையாலே] என்றது - தனக்காகவுண்டான க்ருபையாலே யென்றபடி.

பி.—(அநிதம்ப்ரதம) மாவது - "இதுமுதல்" என்றுதெரியாதது. அநாதியென்றபடி.

மூ.—இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி, தானே ஶிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று,

---

வ்யா.—(இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி) என்றது-இப்படி ஸம்ஸாரஸாகரத்திலேகிடந்துநோவுபடுகிறவிவர்கள் "త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తరన్తిమనీషిణః" "த்வாமேவஶரணம் ப்ராப்யநிஸ்தரந்திமநீஷிண:" (உ0)என்றும், "సంసారార్ణవమగ్నానాంవిషయాక్రాన్తచేతసామ్। విష్ణుపోతంవినానాన్యత్కిఞ్చిదస్తి పరాయణమ్" "ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" (உக) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்படும்படியென்கை.

(தானே ஶிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று) என்றது - "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே, நரநாராயண

எ.—ப்ராம்யமாணனாய் து:காகுலனான சேதநனைக்குறித்து, ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஒரு க்ருபைபிறக்கும்.

(இப்படி) - இந்தப்ரகாரம். (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமிதி) ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மே ஶதாநீகம்ப்ரதி ஶௌநக:—ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே முழுகி, ஶப்தாதிவிஷயங்களாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு, ஸர்வவ்யாபகனாய் நிஸ்தரணோபாயபூதனான ஸர்வேஶ்வரனைவிட்டு மற்றொரு ஸாதநமானது கொஞ்சமுமில்லையென்றபடி.

[தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி] என்கிறவிடத்தில், நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னை என்றருளிச்செய்கையாலே, [மரம்] - நிஸ்தரணோபாயபூத போதமாயிருக்கிற தன்னையறிந்து என்றர்த்தமாகக்கடவது; ஆகையாலே யிறே (விஷ்ணுபோதம்) என்று ப்ரமாணங்காட்டினது. (விஷ்ணுபோதம்) - இக்கரையோடு அக்கரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி.

(அக்கரைப்படும்படி) என்றது - பரமபதத்தேறும்படி யென்றபடி.

திருமொழி-௰-பத்து, கூ - திருமொழி, க-பாட்டு.

எங்கானுமீதொப்பதோர்மாயமுண்டேநரநாரணனாயுலகத்தறநூல்
சிங்காமைவிரித்தவனெம்பெருமானதுவன்றியும்செஞ்சுடருநிலனும்
பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும்நெருக்கிப்புகப்பொன்மிடறத்தனைபோ
தங்காந்தவன்காண்மினின்றுய்ச்சியரால்வெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

தொ.—(விஷ்ணுபோதம்) என்றது - அக்கரையோடு இக்கரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி. [கரைமரம்] என்றது - கரையான மரமென்றபடி. * வாஸுதேவதருவிறே.

பி.—"நரநாரணனாயுலகத்தறநூல்" என்கிற விடத்தில், "அறநூல்" என்கிறது - ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸங்க்ரஹமாகையாலே திருமந்த்ரத்தை தர்மஶாஸ்த்ரமென்கிற தென்றபடி.

வ்யா.—ரூபேணவவதரித்து, நரனை தான் ஶிஷ்யனுமாய், நாராயணனை தான் ஆசார்யனுமாய் நின்றென்கை.

எ.—முதற்பாட்டு.—கீழ்-ஸர்வப்ரகாரத்தாலுண்டான வுத்கர்ஷத்தையுடையவனை அநுபவித்து, "அப்படிப்பட்ட மேன்மையுடையவன் இன்று இங்ஙனே ஓரபலை கையாலே கட்டுண்டு அடியுண்டு நோவுபடுவதே!" என்று அவன் ஸௌலப்யத்துக்கு இனியராகிறார்.

(எங்கானும்) எங்கேனுமோரிடத்திலேதான் இத்தோடொத்திருப்பதோராஶ்சர்யமுண்டே. இப்படிப்பட்ட ஆஶ்சர்யந்தானேதென்னில் (நரனித்யாதி) நரநாராயணரூபியாய்க்கொண்டு, லோகத்திலே, அறநூலுண்டு - ஹிதாநுஶாஸநம்பண்ணப்போந்த வேதம்; அது, சிங்காதபடியாக - அது ஸங்குசிதமாகாமே - விஸ்த்ருதமாம்படி, பண்ணினவனே!. உபதேஶத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலுமாக விஸ்த்ருதமாம்படி பண்ணினான். (எம்பெருமான்) தான் ஹிதகாமனாயிருக்கு மிருப்பைக்காட்டி யென்னை யெழுதிக்கொண்டவனே!.

(அதுவன்றியும்) அத்தை யொழியவேயும். (செஞ்சுடரித்யாதி) சந்த்ரஸூர்யர்களும், பூமியும், திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான பெரியகடலும், மலைகளும், அக்நியும், இவையடைய நெருக்கிக்கொடுபுகும்படியாக ஶ்லாக்யமான மிடற்றை யிவை புகுமளவும் விரித்துக்கொண்டிருந்தவன்கிடீர்! இன்று தயிரையும் வெண்ணெயையும் களவுகண்டமுதுசெய்து, ஓரிடைச்சி கையாலே கட்டுண்டு அடியுண்டு ஒரு ப்ரதிக்ரியையற்று, போகமாட்டாதேயிருக்கிறான். "காரேழ்" (உஅக) என்கிற பாட்டின்படியே.................*

ஸ்ரீபாகவதே, " ధర్మస్యదక్షదుహితర్యజనిష్ట మూర్త్యా నారాయణో నర ఇతి స్వతపః ప్రభావాత్ । దృష్ట్వాత్మనో భగవతో నియమావలోపం దేవ్యస్త్వనఙ్గపృతనా ఘటితుం న శేకుః " "தர்மஸ்யதக்ஷதுஹிதுர்யஜநிஸ்வமூர்த்யா நாராயணோநரஇதிஸ்வதப:ப்ரபாவாத் - த்ருஷ்ட்வாத்மநோபகவதோநியமாவலோபம்தேவ்யஸ்த்வநங்க ப்ருதநாகடிதும்நஶேகு:." (உஅஉ)

[ஆசார்யனுமாய் நின்று] என்கிறவிடத்தில், " கீழ் - ஸம்ஸாரத்தை மஹாஸமுத்ரமாகவும், எம்பெருமானை ஓடமாகவும் அருளிச்செய்தாராகையால், அவ்வோடம் நடத்தும் கர்ணதாரனைச் சொல்லுகிறது" என்று மருளிச்செய்வர்கள். " నావం నృతను మాత్మానమనుకూలానిలం గురుమ్ । కర్ణధారమతో దేహీ గుణాత్సంసృతిం తరేత్ " "நாவம்ந்ருதநுமாத்மாநமநுகூலாநிலம்குரும்-கர்ணதாரமதோதேஹீ குருணாஸம்ஸ்ருதிம்தரேத்" (உஅந). "ஆத்மாநம்-ஆத்மஶப்தவாச்யனான எம்பெருமானை, நாவம் - ஓடமாகவும், ந்ருதநும் - மர்த்யஶரீரத்தை, அநுகூலாநிலமாகவும், குரும் - ஆசார்யனை, கர்ணதாரம்-ஓடம் நடத்துமவனாகவும், ஜ்ஞாத்வா, தேஹீ - ஸம்ஸாரியானவன், குருணா - ஆசார்யனாலே, ஸம்ஸ்ருதிம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தை, தரேத் - அதிக்ரமிக்கக்கடவன்" என்னக்கடவதிறே.

மூ.—திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினன்.

வ்யா.—(திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினன்) என்றது - ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய், அந்த ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தை யும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாகிற்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித் தருளினனென்கை.

அருளிச்செய்தானென்னுதே (வெளியிட்டருளினன்) என்றது, "இப் போது, தானொன்றை நிர்மித்துச்சொன்னனல்லன், அநாதியானத்தை ப்ர காஶிப்பித்தா னித்தனை" எனனுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை யிவர் கள் தூர்க்கதிகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னு மிடமும் தோற்றுகைக்காக.

எ.—(ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய்) என்றது-"ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி" "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி" (உஅச) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாயென்றபடி.

(அந்த ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும்) என்றது - "ப்ராப்யஸ்யப்ரம்ஹணோரூபம்" "ப்ராப்யஸ்யப்ரம்ஹணோரூபம்" (உஅரு) என்று தொடங்கி "வதந்திஸகலாவேதா:" 'வதந்திஸகலாவேதாஃ" (உஅசு) என்கிறபடியே- ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யார்த்தமான அர்த்தபஞ்சகத்தையுமென்றபடி.

(ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற) என்றது—ப்ரணவத்தாலே - ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே - விரோத்யுபாயஸ்வரூபங்களை யும், நாராயணபதத்தாலே - பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே- பலஸ்வரூபத்தையும், ஶப்ததஃப்ரதிபாதியாநிற்கிற வென்றபடி.

[வெளியிட்டருளினன்] என்கிற ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய் கிறுர் (அருளிச்செய்தானென்னுதே) என்று தொடங்கி.

"[ஸம்ஸாரிகள்]-அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வரு கிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஶராய்த்திரிகிற பத்தசேதநர், [தங்களை யும்] - ஶேஷபூதரொன்று தங்களேயும், [ஈஶ்வரனையும்] - ஶேஷியென்று ஈஶ்வரனையும், [மறந்து] - அறியாதே, [ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும்] - ப்ராப் தஶேஷிவிஷயத்தில் கைங்கர்யத்தையும், [இழந்து] - லபிக்கமாட்டாதே, [இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே] - இழந்துபோனோமென்கிற க்லேஶ முமில்லாதே, [ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே] - ஸம்ஸாரமாகிற மஹா ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே, [விழுந்து நோவுபட] - அதஃபதிதராய் தாபத்ரயாபி பூதராய் க்லேஶப்படாநிற்க; [ஸர்வேஶ்வரன்] - ஸர்வரோடும் தனக்கு உண்டான ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தத்தை யுடைய வெம்பெருமான்,

---

தொ.—[வெளியிட்டருளினன்] என்கிற ஶப்ததாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்கிறுர்மேல் (அருளிச்செய்தான்) இத்யாதியால். (நிர்மித்து) என்றது நூதநமாக நிர்மித்தென்றபடி.

மூ.—௬. ஶிஷ்யனாய் நின்றது,

வ்யா.—௬. ஆனால், ஆசார்யனாய்நின்று வெளியிட்டவிடமமையாதோ, ஶிஷ்யனாய் நின்றதேதுக்காக வென்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(ஶிஷ்யனாய்) என்று துடங்கி. அதாவது - ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளினவளவன்றிக்கே, தானேஶிஷ்யனுமாய்க்கொண்டு நின்றது, "ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః । గమ్భీరశ్చతురో ధీరః శిష్య ఇత్యభిధీయతే" "ஆஸ்திகோ

எ.—[தன்க்ருபையாலே] - தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, [இவர்கள்] - ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்திலே யிருந்து நோவுபடுகிற இவர்கள், [மரம்-தன்னையறிந்து] - நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து, [கரை சேரும்படி] - அக்கரைப்படும்படி, [தானே] - ஸர்வேஶ்வரனான தானே, நரரூபியான [ஶிஷ்யனுமாய்,] நாராயணரூபியான [ஆசார்யனுமாய்,] [நின்று] - இருந்து, [திருமந்த்ரத்தை] - ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய் அர்த்தபஞ்சகத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற திருவஷ்டாக்ஷரியை, [வெளியிட்டருளினான்] - ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்" என்று மூலார்த்தம்.

௬.—மேல்வாக்யத்துக்கு மிதுக்கும் ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால்) என்று துடங்கி. பகவச்சாஸ்த்ரே "ఆచినోతి హి శాస్త్రార్థానాచారే స్థాపయత్యపి। స్వయమాచరతే యస్తు ఆచార్యస్స ఉదాహృతః" "ஆசிநோதிஹிஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரேஸ்த்தாபயத்யபி - ஸ்வயமாசரதேயஸ்துஆசார்யஸ்ஸஉதாஹ்ருதః" (உஅஎ) என்றும், "యస్తు మన్త్రద్వయం సమ్యగధ్యాపయతి వైష్ణవః। ఆచార్యస్స చ విజ్ఞేయో భవబన్ధవిమోచకః" "யஸ்துமந்த்ரத்வயம்ஸம்யக்அத்யாபயதிவைஷ்ணவः-ஆசார்யஸ்ஸசவிஜ்ஞேயோபவபந்தவிமோசகः" (உஅஅ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஆசார்யனாய் நின்று திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்த அம்ஶம் போராதோ? ஶிஷ்யனாய் நின்ற தேதுக்காக? என்றுகேட்க; [ஶிஷ்யனாய்நின்றது] என்று துடங்கி, [அத்தை அறிவிக்கைக்காக] என்று உத்தரமருளிச்செய்கிறார் என்றந்வயம்.

பகவச்சாஸ்த்ரே (ஆஸ்திகஇதி) - ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுடையனாய்,

தொ - ௬.—மேலுக்கவதாரிகை (ஆனால்) இத்யாதி. (அமையாதோ) என்றது - போராதோவென்றபடி. (ஏதுக்காக) என்றது - எந்தப்ரயோஜநத்துக்காக? என்றபடி.

(அளவன்றிக்கே) என்றது - ப்ரகாரமன்றிக்கேயென்றபடி.

(ஆஸ்திகः) - ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுடையவன்.

பி-அ.—"ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః। గమ్భీరశ్చతురో ధీరశ్శిష్య ఇత్యభిధీయతే" "ஆஸ்திகோதர்மஶீலஶ்சஶீலவாந்வைஷ்ணவஶ்ஶுசிः - கம்பீரஶ்சதுரோதீரஶ்ஶிஷ்யஇத்யபிதீயதே." (ஆஸ்திகः) - அஸ்திபரலோகः என்றிருக்குமவர்கள்.

வ்யா.—தர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசிः - கம்பீரஶ்சதுரோ தீரஶ்ஶிஷ்யஇத்யபிதீயதே” (உஉ) “శరీరంవసువిజ్ఞానంవాసఃకర్మగుణానసూన్ । గుర్వర్థంధారయేద్యస్తుసశిష్యోనేతరస్స్మృతః” “ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம்வாஸஃகர்மகுணாநஸூந்-குர்வர்த்தம்தாரயேத்யஸ்துஸஶிஷ்யோநேதரஸ்ஸ்ம்ருதஃ” (உ௩) “ సద్బుద్ధిస్సాధుసేవీసముచితచరిత స్తత్త్వబోధాభిలాషీశుశ్రూషు స్త్యక్తమానః ప్రణిపతనపరఃప్రశ్నకాలప్రతీక్షః । శాన్తోదాన్తోనసూయుశ్శరణముపగతశ్శాస్త్రవిశ్వాసశాలీ శిష్యఃప్రాప్తఃపరీక్షాంకృతవిదభిమతంతత్త్వతశ్శిక్షణీయః”

எ.—“ஶாஸ்த்ரோக்ததர்மங்களை அநுஷ்ட்டிக்கவேணும்” என்கிற மனமுடையனாய், தததநுரூபமான ஆசாரமுடையனாய், ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியையுடையனாய், பூர்வோக்தகுணங்களால்வந்த உத்கர்ஷகருபாஹங்காரம் நெஞ்சில் தட்டாதவனாய், ஆசார்யவிஷயத்தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம் பிறராலறியவொண்ணாத ஸ்வபாவனாய், ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் அவன்முகமலர்த்திக் குறிப்பாம்படி சாதுர்யமுடையனாய், கஷ்டஸாத்யமான ஆசார்யகைங்கர்யத்தில் தைர்யமுடையனாயிருக்குமவன் - ‘ஶிஷ்யன்’ என்று சொல்லப்படுவானென்றபடி.

(ஶரீரமிதி) ஶரீர அர்த்த ப்ராண க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர தாராதிகளொன்றும் தனக்கு ஶேஷமென்று நினையாதே அங்குத்தைக்கே ஶேஷமாக்கி, ப்ருதக்ப்ரயத்ந மொன்றுமின்றிக்கே, அவன் நினைவிலே யொதுங்கி, க்ரயவிக்ரயார்ஹனாயிருக்குமவன் - ‘ஶிஷ்யன்’ என்று சொல்லப்படுவானென்றும் சொல்லிற்றிறே.

தொ.—(தர்மஶீலஶ்ச) - தர்மங்களை யநுஷ்ட்டிக்கவேணும் என்கிற மனமுடையவன். (ஶீலவாந்) - தததநுரூபமான ஆசாரமுடையவன். (வைஷ்ணவஃ) - ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியுடையவன். (ஶுசிஃ)- இவ்வளவால்வந்த ஶோத்கர்ஷம் நெஞ்சில்தட்டாதவன். (கம்பீரஃ)-ஆசார்யவிஷயத்தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம் பிறராலறியவொண்ணாதவனாயிருக்குமவன். (சதுரஃ) - ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் அவன் முகமலர்த்திக்கே யுறுப்பாம்படியான சாதுர்யமுடையவன். (தீரஃ) - கஷ்டஸாத்யமான ஆசார்யகைங்கர்யத்தில் தைர்யமுடையவன்.

(வஸு) என்று - அர்த்தமென்றபடி. (குர்வர்த்தம்) என்றது-குருவையென்றபடி.

பி.—(தர்மஶீலஃ) - கர்மாத்யநுஷ்ட்டாநரதஃ (ஶீலவாந்) — ஆசார்யோக்தார்த்தநிஷ்ணாதஃ. (ஶுசிஃ) - ஆந்தரஶுத்திஃ. (கம்பீரஃ) - ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த வர்த்தத்தை மறைத்துப்போருகிறவன். “இதுக்கு உதாஹரணம்-திருக்கோட்டியூர்நம்பி” என்றருளிச்செய்வர். (சதுரஃ) - ஆசார்யஶுஶ்ருஷையிலே சதுரன். (தீரஃ)-ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தாலே எத்தனை துக்கம் வந்தாலும் சலியாதிருக்கை. “இதுக்கு உதாஹரணம் - கூரத்தாழ்வான்” என்று.

(வஸு) என்று-தநம். (அஸூ) என்று — ப்ராணன்கள்.

வ்யா.—"ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்வபோதாபிலாஷீஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ரணிபதநபர: ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ: - ஶாந்தோதாந்தோநஸூயுஶ்ஶரணமுபகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீஶிஷ்ய: ப்ராப்த: பரீக்ஷாம்க்ருதவிதபிமதம் தத்வதஶ்ஶிக்ஷணீய:" (உச) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படிகளும்,

---

எ.—ந்யாஸவிம்ஶத்யாம் வேதாந்தாசார்யா: (ஸத்புத்திரிதி) - ஸத்விஷயங்களிலே ப்ரவணமான புத்தியையுடையனாய், ஸாதுஸேவாரதனாய், ஸதநுஷ்டாநஸம்பந்நனாய், தத்த்வஜ்ஞாநாபேக்ஷயுடையனாய், ஶுஶ்ரூஷாநிரதனாய், நிரபிமாநியாய், ப்ரணிபாத நமஸ்க்ரியாபரனாய், ப்ரஶ்நகாலநிரீக்ஷகனாய், பாஹ்யாப்யந்தரேந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையனாய், பிறருயர்த்திஸஹிக்கமாட்டாத அஸூயையில்லாதவனாய், ஶரணாகதனாய், ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமுடையனாய், உபகாரத்தை அறியுமவனாய், அபிமதனான ஶிஷ்யன் ப்ராப்தனானால், உள்ளபடி ஶிக்ஷிக்கத்தக்கவனென்றபடி. (படிகளும்)-க்ரமங்களும்.

ஸ்ரீவசநபூஷணே, "(ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தியுமித்யாதி) ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியாவது - ஸ்வரூபவிரோதிகளான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற ப்ராப்யாந்தரத்தில் மறந்தும் அந்வயமற்றிருக்கை. அன்றிக்கே, இவ்வாசார்யன்றன்னையொழிய வேறொரு ப்ராப்யவஸ்து வறியேன் என்றிருக்கையாகவுமாம்."

தொ.—(ஸத்புத்தி:) - த்யாஜ்யோபாதேயஜ்ஞாநமுடையவன். (ஸாதுஸேவீ) - அதுக்கடியாக பெரியோர்களை அநுவர்த்திக்குமவன். (ஸமுசிதசரித:) - ஜ்ஞாநாநுகுணமான அநுஷ்டாநத்தையுடையவன். (தத்த்வபோதாபிலாஷீ) - தத்த்வத்ரயத்தினுடைய உண்மையறிகையிலே இச்சையுடையவன். (ஶுஶ்ரூஷு:) - அது கேட்கைக்காக; ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில இச்சையுடையவன். (த்யக்தமாந:) - அதுக்கிடைச்சுவரான அஹங்காரத்தை விட்டவன். (ப்ரணிபதநபர:) - அதுக்கு த்யோதகமான அநுஷ்டாநத்தையுடையவன். (ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ:)-கேட்கும்ஸமயமறியுமவன். (ஶாந்தோதாந்த:) - அந்தரிந்த்ரிய பஹிரிந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையவன். (அநஸூயு:)-ஆசார்யவிஷயத்தில் அஸூயையில்லாதவன். (ஶரணமுபகத:) - குருகுலவாஸம்பண்ணுமவன். (ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீ ஶிஷ்ய:)-ஏவம் பூதனாய்த்து ஶிஷ்யனாவான். (பரீக்ஷாம்-ப்ராப்த:)-ஆஸ்திக்யாதரவிஷயமாக பரீக்ஷிக்கப்பட்டவனாய்; (க்ருதவிதபிமதம்) - ஆசார்யன்பண்ணினவுபகாரம் அறியும்பெரியோர்களாலே "இவனுபதேஶபாத்ரம்" என்று அபிமாநிக்கப்பட்டவனைக்கொண்டு; (தத்த்வத:)-உண்மையாலே; (ஶிக்ஷணீய:)-ஶிக்ஷிக்கைக்கு யோக்யன். (படிகளும்) என்றது-ஶிஷ்யலக்ஷணங்களென்றபடி.

பி-அ.—(தத்த்வபோதாபிலாஷீ) என்று - அர்த்ததத்த்வத்தினுடைய போதத்திலே அபிலாஷையுடையவனென்றபடி.

வ்யா.—ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும், பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையும்

ஏ.—(பலஸாதநஶுஶ்ரூஷை) யாவது-"ஶுஶ்ரூஷயா வித்யா" "குருஶுஶ்ரூஷயாவித்யா" (உஅகூ) என்கிறபடியே, ஆசார்யனைத் தான் பண்ணுகிற ஶுஶ்ரூஷையாலே ஸந்தோஷிப்பித்து, ஜ்ஞாநோபஜீவநம் ப்ராப்தமாகையாலே ஆசார்யன் தனக்குபகரிக்கிற தத்த்வஜ்ஞாநமாகிற பலத்தினுடைய ஸித்திக்கு ஸாதநமாயிருந்துள்ள ஆசார்யபரிசர்யை. அன்றிக்கே, ஸ்வரூபாநுரூபமான பலத்திலும் ஸாதநத்திலுமுண்டான ஶ்ரோதுமிச்சையாகவுமாம். அதவா, ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான தத் பரிசர்யையென்னவுமாம். (ஆர்த்தி)யாவது - "இருள்தருமாஞாலம்" (உகூ0) என்கிறபடியே - பிறந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதியான இவ்விபூதியில் நின்றும் கடுகப்போகப் பெறுமையாலுள்ள க்லேஶமாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஆசார்யவிக்ரஹாநுபவாலாபத்தில் க்லேஶமாகவுமாம். (ஆதர)மாவது-உத்தரோத்தரம் அநுபுபூஷை விளையும்படி ஆசார்யனருளிச்செய்கிற பகவத்குணாநுபவத்தில் மேன்மேலுமுண்டாகாநிற்கிற விருப்பம். அன்றிக்கே, ஆசார்யனைக்கண்டால் பசியன் சோற்றைக் கண்டாப்போலே தத்நுபவகைங்கர்யங்களிலே மண்டி விழும்படியான விருப்பமாகவுமாம். (அநஸூயை) யாவது - ஆசார்யன் பகவத்பாகவத கைங்கர்யங்களைப் பரக்க உபபாதியாநின்றால் "ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே" "ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே" (உகூக) என்னும்படி - அதில் அஸூயை அற்றிருக்கை. அன்றிக்கே, ஆசார்யனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் ஸப்ரம்ஹசாரிகளுடைய உத்கர்ஷத்தையுங் கண்டால் அதில் அஸூயையற்றிருக்கையாகவுமாம்.

தொ.—(த்யக்தமாந:) என்கையாலே - (ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும்,) (தத்த்வபோதாபிலாஷீ) என்கையாலே-ஆசார்யன்பக்கல் ஶிஷ்யனபேக்ஷித்துப் போருகிற ஜ்ஞாநரூபபலமும், (ஶுஶ்ரூஷு:) என்கையாலே-(பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும்,) (ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ:) என்கையாலே-(ஆர்த்தியும்,) (ப்ரணிபதநபர:) என்கையாலே - (ஆதரமும்,) (அநஸூயு:) என்கையாலே - (அநஸூயையும்,) என்றுகண்டுகொள்வது.—

பி.—(பலஸாதநஶுஶ்ரூஷை) யாவது - ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான ஆசார்யபரிசர்யை என்னுதல்; தத்த்வஜ்ஞாநமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான குருஶுஶ்ரூஷைஎன்னுதல்; சரமபுருஷார்த்தரூபமான பலத்தினுடையவும் தத்ஸாதநமான ப்ரபத்த்யுபாயத்தினுடையவும் ஶ்ரோதுமிச்சையைச் சொல்லுதல். (ஆர்த்தி) யாவது - ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதிப்பு. (ஆதர) மாவது - ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த பகவத்குணங்களில் விருப்பம். (அநஸூயை) யாவது - அவன் ப்ரஸாதித்த பகவத்குணங்களிலே அஸூயையற்றிருக்கை; அன்றிக்கே, ஆசார்யவிஷயத்திலும் ஸப்ரம்ஹசாரிவிஷயத்திலும் அஸூயையயற்றிருக்கை.

மூ.—ஶிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தையறிவிக்கைக்காக.

வ்யா.—உடையனுமிருக்கையுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம்லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, அத்தை ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்கைக்காக வென்கை. உபதேஶத்தாலே யறிவிக்குமளவில், "ஸ்வோத்கர்ஷந்தேடிக்கொள்ள வந்தானித்தனை" என்று நினைக்கவுங்கூடும். அநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்குமளவில், நமக்கும் "இதுவேணும்" என்று விஶ்வஸித்து பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே.

எ.—ஆக, இப்படியிருந்துள்ள ஸத்குணஸம்பந்நனையாய்த்து ஶிஷ்யனென்பது என்கிற, (ஶிஷ்யலக்ஷணம்) - ஶிஷ்யஸ்வரூபம், (லோகத்திலுள்ளார்)- லோகத்தில் ஜநங்கள், (அறியாமையாலே,) (அத்தை) - அந்த ஶிஷ்யலக்ஷணத்தை, (ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காக) என்றபடி.

"ஸ்வாநுஷ்டாநமன்றியிலே ஆசார்யனாய் நின்று ஶிஷ்யலக்ஷணத்தை உபதேஶித்தாலாகாதோ?" என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶத்தாலே) என்று தொடங்கி. "గతానుగతికో లోకః న లోకః పారమార్థికః। నద్యాం సైకతలింగేన నష్టం మే తామ్రభాజనమ్" "கதாநுகதிகோலோகோநலோகஃபாரமார்த்திகஃ- நத்யாம்ஸைகதலிங்கேநஷ்டம்மேதாம்ரபாஜநம்" (உகஉ) என்கிறபடியே-லோகத்தார் பாரமார்த்திகரல்லாமையாலே, (உபதேஶத்தாலே அறிவிக்குமளவில்,) (ஸ்வோத்கர்ஷம்) - தனக்கதிஶயத்தை, (தேடிக்கொள்ளவந்தான்) என்று நினைக்கவுங் கூடுமிறே. (உடலாயிருக்குமிறே) என்கிறவிடத்தில், (இறே) என்றது - இவ்வர்த்தம் கீதாஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி. "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరో జనః । స యత్ప్రమాణం కురుతే లోకస్తదనువర్తతే." అస్యార్థః:—శ్రేష్ఠః-కృత్స్నశాస్త్రజ్ఞాతతయా అనుష్ఠాతృతయా ప్రథితపురుషః, యద్యత్కర్మ ఆచరతి; ఇతరః-అకృత్స్నవిజ్జనః, తత్తదేవ ఆచరతి; సః-శ్రేష్ఠః; యత్ప్రమాణమ్-యావదఙ్గయుక్తమ్, కురుతే, లోకః, తదేవ-తావదఙ్గయుక్తమేవ, అనువర్తతే-అనుతిష్ఠతి" "யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்டஃதத்ததேவேதரோஜநஃ - ஸயத்ப்ரமாணம்குருதே லோகஸ்ததநுவர்த்ததே." அஸ்யார்த்தஃ:—ஶ்ரேஷ்டஃ-க்ருத்ஸ்நஶாஸ்த்ர

தொ.—(ஆஸ்திகஃ) என்கிற ஶ்லோகத்தாலும்- (ஸத்புத்திஃ) என்கிற ஶ்லோகத்தாலும் ஶிஷ்யலக்ஷணம் சொல்லிற்று. (லோகத்திலுள்ளார்) என்றது- ஸம்ஸாரிகளென்றபடி. (அத்தை) என்றது-ஶிஷ்யலக்ஷணத்தையென்றபடி. ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிப்பானென்? உபதேஶத்தாலே அறிவித்தாலாகாதோ?என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶத்தாலே) இத்யாதியால்.

பி.—அநுஷ்டித்துக் காட்டுகிறதென்? உபதேஶத்தாலே அறிவிக்க வொண்ணாதோ? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶத்தாலேஅறிவிக்குமளவில்) என்றுதுடங்கி.

வ்யா.—எ. இப்படி ஶிஷ்யனாய் நின்று இம்மந்த்ரஶிக்ஷபண்ணி அவ்வ ழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணுமோ?“ஞானக்கலைகள்” என்கிறபடியே

எ.—ஜ்ஞாததயாநுஷ்டாத்ருதயாப்ரதிதபுருஷ:, யத்யத்கர்மாசரதி; இதர:-அக்ருத்ஸ்நவிஜ்ஜந:, தத்ததேவ ஆசரதி; ஸ:-ஶ்ரேஷ்ட:; யத்ப்ரமாணம்-யாவதங்கயுக்தம், குருதே,லோக:, ததேவ-தாவதங்கயுக்தமேவ, அநுவர்த்ததே- அநுதிஷ்டதி.

[ஶிஷ்யனாய்நின்றது] - தானேஶிஷ்யனாய்க்கொண்டு நின்றது, [ஶிஷ்யனிருக்குமிருப்பு]– ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும் பலஸாதந ஶுஶ்ரூஷையும் ஆர்த்தியும் ஆதரமும் அநஸூயையுமுடையனாயிருக்கையாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம், [நாட்டாரறியாமையாலே] - லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, [அத்தை] - அந்த ஶிஷ்யலக்ஷணத்தை, [அறிவிக்கைக்காக] என்று மூலார்த்தம்.

எ.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இப்படி) என்றுதுடங்கி, (ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன) என்னுமளவும் ஶங்காவாக்யம்; (ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும்) என்றுதுடங்கி, (அருளிச்செய்கிறார்) என்னுமளவும் ஸமாதாந வாக்யம்.

திருவாய்மொழி - க - பத்து, கூ - திருவாய்மொழி, அ - பாட்டு.

நாவினுள்நின்றுமலரும்ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்
ஆவியுமாக்கையுந்தானேயழிப்போடளிப்பவன்தானே
பூவியல்நாற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்தும்
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே.

எட்டாம்பாட்டு.—ஸகலவித்யாவேத்யனான ஸர்வேஶ்வரன், ப்ரமாணங்களாலே காணக்கடவவடிவை யென்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினானென்கிறார்.

(நாவினுளித்யாதி) ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான வித்யாவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம். (ஆவியுமாக்கையும்தானே) ஆவி என்கிறது - அர்த்தத்தை; ஆக்கை என்கிறது - ஶப்தத்தை. “இவ்வர்த்தத்தை இஶ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது” என்று நியமித்துவிட்டானவனாய்த்து. ஆக, ஶப்தார்த்தஸம்பந்தம் அவனிட்ட வழக்காய்த்து. (அழிப்போடளிப்பவன்தானே) மந்தமதிகளான சேதநருடைய ப்ரதிபத்திதோஷங்களாலும் லேககதோஷங்களாலும் பாடபேதங்களாலும் இவை உருமாயுமளவிலே ஸம்ஹரித்தும், அபேக்ஷிதஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும்போருகிறான்தானே.

தொ.—எ. மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி.) (மந்த்ரஶிக்ஷபண்ணி) என்றது-மந்த்ரோபதேஶம்பெற்றென்றபடி. (அவ்வழியாலே) என்றது-மந்த்ரத்வாரா என்றபடி. (ஞானக்கலைகள்) என்றது-ஜ்ஞாநப்ரதங்களான கலைகளென்றபடி.

மூ.—எ. ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜிதம் போலே; திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் பைத்ருகதநம்போலே.

வ்யா.—ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது, அவற்றை யப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன; ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் இம்மந்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் உண்டான விஶேஷத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்,

எ.—(ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும்) என்றுதுடங்கி. அதாவது - தத்த்வ ஜ்ஞாநஜநகங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும் சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிததநம்போலே அத்யாயாஸலப்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேஶமடியாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ருகதநம்போலே அநாயாஸ லப்யமா யிருக்கு மென்கை. "శాస్త్రజ్ఞానంబహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకారణమ్ । ఉపదేశాద్ధరింబుధ్వా విరమేత్సర్వకర్మసు" "ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம்

எ.—"அல்லாத ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு. (பூவியலித்யாதி) பூவாலல்லது செல்லாதபடி ஸுகுமாரமாய், கல்பகதருபணைத்தாப்போலே நாலாய்,சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற திருத்தோள்களையுடையவன். பூவியல்-பூவாலே அலங்க்ருதமான தோளென்னுதல்; பூவையொழியச்செல்லாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவ னென்னுதல். (பொருபடை)பணைத்துப்பூத்த கல்பகதருபோலேயாய்த்து யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான திவ்யாயுதங்களை தரித்தாவிருக்கும்படி. (பொருபடை) யுத்தஸாதநங்களானவை. (காவிநன்மேனி) அவ்வாயுதங்களாலே விரோதியைப்போக்கி அநுபவிக்கும் வடிவழகு. (நன்மேனி)காவி, வடிவழகுக்கு உபமாநமாக நேரில்லாமையாலே (நன்மேனி) என்கிறார். (கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே) இவர் கண்வட்டமொழியப் புறம்பேபோனால் $ கண்வட்டக்கள்ளனுமே.பெருவெள்ளத்திலே ஒரு சுழிபோலே திருக்கண்கள். (என் கண்ணினுளானே) ப்ராக்ருதவிஷயங்களை அநுபவித்துப்போந்த என்கண்ணுக்குத் தன்னை விஷயமாக்கினான். ... ... *

(ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமிதி) (ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநம்,)

தா.—(அவற்றை) என்றது-ஶாஸ்த்ரங்களையென்றபடி. (அவ்வழியாலே) என்றது-ஶாஸ்த்ரத்வாரா என்றபடி.

உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ஶாஸ்த்ர) இத்யாதியால்.

$ கண்வட்டக்கள்ளன்=கண்வட்டம்-சக்ஷுர்விஷயப்ரதேஶம. கண்வட்டக்கள்ளனுவது - ஸ்நேஹித்தவனுக்கு ஒன்றுவேண்டியிருக்க, செய்யாவிட்டால் அவன்கண்முன்னேவர பயப்படுமாப்போலே, த்ருஷ்டிவிஷயமாக பயப்படுகைஎன்று ஸ்வபாவார்த்தம். சாடுவுக்கு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டங்கஶாலையிலே க்ருத்ரிமப்பணமடிக்கிறவன். கண்வட்டம் - டங்கசாலை.

வ்யா.—பஹுக்லேஶம்புத்தேஶ்சலகாரணம் - உபதேஶாத்தரிம்புத்வாவிரமேத்ஸர்வகர்மஸு” (உ௫) என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-ஶாஸ்த்ரங்களிற் காட்டில் தத்ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ்சொல்லிற்றாயிற்று.

எ.—(பஹுக்லேஶம்)-அத்யாயாஸஸாத்யமித்யர்த்தஃ. அபிச, (புத்தேஶ்சலகாரணஞ்ச) - “ నానార్థవాదాశ్రుతయోపిభిన్నాః ” ఇతి భిన్నార్థకత్వాత్, తస్మాత్; (ఉపదేశాత్) - “ఉపదిశ్యతఇతి-ఉపదేశః.” మన్త్రఇత్యర్థః. తస్మాత్, ఆచార్యోపదేశపూర్వక మన్త్రజన్యజ్ఞానాదిత్యర్థః. (హరిమ్)-ఆశ్రితపాపనివర్తకం సర్వస్వామినమ్. (బుద్ధ్వా)-జ్ఞాత్వా. సర్వకర్మసు - క్లేశసాధ్యసర్వసాధనేషు. (నిరమేత్) - “ఏకంయదిభవేచ్ఛాస్త్రం జ్ఞానంనిస్సంశయంభవేత్। బహుత్వాదిహశాస్త్రాణాంతత్త్వజ్ఞానంసుదుర్లభమ్” “நாநார்த்தவாதாஶ்ருதயோபிபிந்நாஃ” (உகூ) இதிபிந்நார்த்தகத்வாத், தஸ்மாத்; (உபதேஶாத்) - “உபதிஶ்யத இதி - உபதேஶஃ.” மந்த்ர இத்யர்த்தஃ. தஸ்மாத், ஆசார்யோபதேஶபூர்வகமந்த்ரஜந்யஜ்ஞாநாதித்யர்த்தஃ. (ஹரிம்) - ஆஶ்ரிதபாபநிவர்த்தகம் ஸர்வஸ்வாமிநம். (புத்த்வா) - ஜ்ஞாத்வா. (ஸர்வகர்மஸு) - க்லேஶஸாத்யஸர்வஸாதநேஷு. (விரமேத்) - “ஏகம்யதிபவேச்சாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநம்நிஸ்ஸம்ஶயம்பவேத் - பஹுத்வாதிஹஶாஸ்த்ராணாம் தத்த்வஜ்ஞாநம்ஸுதுர்லபம்” (உகூச) என்று, இதரஶாஸ்த்ரங்கள் அநேகங்களாகையாலே, தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறக்கை மிகவும் துர்லபமாயிருக்கும்; திருமந்த்ரம் ஓரே ஶாஸ்த்ரமாகையாலே, தத்த்வஜ்ஞாநம் நிஸ்ஸம்ஶயமாய் ஸுலபமாகவுண்டாகுமென்றபடி.

(இத்தால்) என்றது - [ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும்] என்கிற இவ்வாக்யத்தாலென்றபடி.

[ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும்] - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும், சேதநருக்குப் பிறக்கும்ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிததநம்போலே அத்யாயாஸலப்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேஶ பூர்வகமாக திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ருகதநம்போலே அநாயாஸலப்யமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

தா.—(பஹுக்லேஶம்) என்றது-பஹுக்லேஶஸாத்யமென்றபடி. (உபதேஶாத்) என்றது-“உபதிஶ்யதஇதி-உபதேஶஃ” என்று கர்மணிவ்யுத்பத்தியாய், திருமந்த்ரத்தாலென்றபடி. (ஹரிம்புத்வா) என்றது-ஈஶ்வரனை உபாயமாக வறிந்தென்றபடி. (விரமேத் ஸர்வகர்மஸு) என்றது - ஶாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸிக்கக்கடவையல்லை; உபாயாந்தரங்களிலே அந்வயிக்கக்கடவனல்லனென்றபடி.

அவதாரிகைக்குச்சேர இவ்வாக்யதாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (வைபவம்) என்றது - ஸுலபமாக யதாஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகையாகிற வைபவமென்றபடி.

பி.—எ.(பஹுக்லேஶம்) என்றது-பஹுக்லேஶஸாத்யமாயிருக்குமென்றபடி.

மூ.—அ. பகவந்மந்த்ரங்கள்தா னநேகங்கள்.

வ்யா.—அ. ஆனால்; ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகிறது, பகவந்மந்த்ரந்தானிதொன்றுமன்றே, பின்னையும் பலவில்லையோவென்கிற ஶங்கையிலே; மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பகவந்மந்த்ரங்கள்தானநேகங்கள்) என்கிறார். அதாவது - "అస్తాన్తేగుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాంసఙ్ఖ్యా" "ஆஸ்தாந்தேகுணராஶிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம்ஜந்மநாம்ஸங்க்யா" (உகூ)

எ.—அ. மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார்(ஆனால்)என்றுதுடங்கி. (ஆனால்) என்றது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் அத்யாயாஸலப்யமானு லென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது) என்றது - ஆயாஸப்ரதமான ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகட்டுமென்றபடி. "ஆஸ்தாம்" (உகூ) இதிவத். ஶாஸ்த்ரகளித்தோடு ஸமாநமாகாமையாலே ஒழிந்ததாகிறதென்னவுமாம். கீழ்-ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டிலிதுக்குண்டான வைபவமருளிச்செய்தாராய், மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டிலிதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பகவந்மந்த்ரந்தானிதொன்றுமன்றே) என்று துடங்கி.

ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யக்ருத ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே உத்தரஶதகே, "అస్తాన్తే గుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాంజన్మనాం సంఖ్యాభౌమనికేతనేష్వపి కుటీకుఞ్జేషు రఙ్గేశ్వర । అర్చ్యస్సర్వసహిష్ణురర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః ప్రీణీషే హృదయాళుభిస్తవతత శ్శీలాజ్జడీభూయతే." అస్యార్థః—గుణపరీవాహాత్మనామ్ - గుణప్రవాహరూపాణామ్, జన్మనామ్-అవతారాణామ్, సంఖ్యా - ఇయత్తయాపరిగణనమ్, గుణరాశివత్ అస్తామ్. (పరీవాహాత్మనామితి)

தொ.—அ. மேலுக்கவதாரிகை (ஆனால்)இத்யாதி.(ஆனால்)என்றது-ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் மந்த்ரஸுலபமாக ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குமதானுலென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகிறது) என்றது-ஶாஸ்த்ரங்கள் ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கும்போது பஹுக்லேஶ ஜநகங்களாகையாலே, விடப்பட்டதுகளாகிறனவென்றபடி. (இதொன்றுமன்றே) என்றது-திருமந்த்ரமொன்றுமன்றேயென்றபடி. (பின்னையும்) என்றது - இதுக்குப் புறம்பானதுகளுமென்றபடி. (மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில்) என்றது - ராமக்ருஷ்ண மந்த்ராந்தரங்களிற் காட்டிலென்றபடி. (இதுக்கு) என்றது-திருமந்த்ரத்துக்கென்றபடி.

பகவந்மந்த்ரத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அதாவது) இத்யாதியால். (குணராஶிவத்) என்றது - குணராஶிபோலவென்றபடி. (குணபரீவாஹாத்மநாம்) என்றது - குணப்ரகாஶகங்களானவென்றபடி. * ஜந்மஶப்தம் - லக்ஷணையாய், அவதாரவாசகங்களான மாத்ரங்களைச்சொல்லுகிறது.

ఆ.—సౌశీల్య వాత్సల్య కారుణ్యాదయోగుణాః కల్యాణామృతోదధౌ పరేబ్రహ్మణిపరిపూర్ణాః, అవతారజన్మనాంప్రవహన్తీతిభావః. గుణప్రయుక్తాఅవతారాఇతిహృదయమ్. భౌమనికేతనేషు-శ్రీవైఖానస పాఞ్చరాత్రోక్తప్రకారేణనిర్మితేషు భౌమేషు దేవతాయతనేషు, తథా దరిద్రాణాం శ్రీవైష్ణవానామ్, కుటీషు-గృహేషు, తథారణ్యవాసినామ్, కుఞ్జేషు-లతాగృహవృక్షమూలాదిషు. హృదయాళుభిః-మనస్విభిః శ్రీవైష్ణవైః, అర్చ్యస్సర్వాపరాధసహిష్ణుః, అర్చకపరతన్త్రాఖిలాత్మవృత్తిః, ప్రీణీషే - అర్చకాపరాధమపి ఉపకారతయా తదుపనీతంపత్రపుష్పమప్యనల్పతయామన్యమానః ప్రీణీషే. సాప్రీతిస్త్వదేకవేద్యాఇతిభావః నిరఙ్కుశస్వతన్త్రస్య సర్వజ్ఞస్య సర్వశక్తేః కథమేతాదృశార్చావతార సన్నిధిరిత్యాశఙ్క్యాహ (తవతఇతి) తతః-తస్మాత్ ప్రసిద్ధాచ్ఛీలగుణాత్సర్వజ్ఞేనభవతా, జడీభూయతే - అచేతనవత్ భూయతే. దయాదిగుణోపబృంహితశీలపరతన్త్రస్త్వం జడోభవసీత్యర్థః. జడీభూతయతఇతి భావేలట్.
“ஆஸ்தாங்தேகுணராஶிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம்ஜந்மநாம் ஸங்க்யாபௌமநிகேதநேஷ்வபிகுடீகுஞ்ஜேஷுரங்கேஶ்வர - அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணு ரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்த்திதிஃப்ரீணீஷேஹ்ருதயாளுபிஸ்தவததஶ்ஶீலாஜ்ஜடீபூயதே.” அஸ்யார்த்தஃ=குணபரீவாஹாத்மநாம் - குணப்ரவாஹரூபாணாம், ஜந்மநாம் - அவதாராணாம், ஸங்க்யா - இயத்தயாபரிகணநம், குணராஶிவத் ஆஸ்தாம். (பரீவாஹாத்மநாமிதி) ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்ய காருண்யாதயோகுணாஃ கல்யாணாம்ருதோததௌ பரேப்ரம்ஹணிபரிபூர்ணாஃ, அவதாரஜந்மநாப்ரவஹந்தீதிபாவஃ. குணப்ரயுக்தா அவதாரா இதிஹ்ருதயம். பௌமநிகேதநேஷு-ஸ்ரீவைகாநஸ பாஞ்சராத்ரோக்தப்ரகாரேண நிர்மிதேஷு பௌமேஷு தேவதாயதநேஷு, ததா தரித்ராணாம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம், குடீஷு - க்ருஹேஷு, ததாரண்யவாஸிநாம், குஞ்ஜேஷு - லதாக்ருஹ வ்ருக்ஷமூலாதிஷு. ஹ்ருதயாளுபிஃ - மநஸ்விபிஃ ஸ்ரீவைஷ்ணவைஃ, அர்ச்யஃ ஸர்வாபராதஸஹிஷ்ணுஃ, அர்ச்சகபரதந்த்ராகிலாத்மவ்ருத்திஃ, ப்ரீணீஷே - அர்ச்சகாபராதமபி உபகாரதயா ததுபநீதம் பத்ரபுஷ்பமபி அநல்பதயாமந்யமாநஃ ப்ரீணீஷே. ஸாப்ரீதிஃ த்வதேகவேத்யாஇதிபாவஃ. நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஶக்தேஃ கதமேதாத்ருஶார்ச்சாவதார ஸந்நிதிரித்யாஶங்க்யாஹ (தவததஇதி) ததஃ - தஸ்மாத்ப்ரஸித்தாத்ஶீலகுணாத்ஸர்வஜ்ஞேநபவதா, ஜடீபூயதே - அசேதநவத்பூயதே. தயாதிகுணோபப்ரும்ஹிதஶீலபாரதந்த்ரஸ்த்வம் ஜடோபவஸீத்யர்த்தஃ. ஜடீபூயதஇதி பாவேலட்.

శ్రీరామాయణే అయోధ్యాకాణ్డే రామాభిషేకంప్రతిరాజ్ఞాదశరథేన పృష్టారాజానస్తథైవేత్యుక్తవన్తస్తాన్ ప్రతిదశరథః పునఃపృచ్ఛతి, “కథన్నుమయిధర్మేణ పృథివీమనుశాసతి।భవన్తోద్రష్టుమిచ్ఛన్తియువరాజంమమాత్మజమ్ ” ஸ்ரீராமாயணே அயோத்யாகாண்டே ராமாபிஷேகம்ப்ரதி ராஜ்ஞா தஶரதேந ப்ருஷ்டாராஜாநஃததைவேத்யுக்தவந்தஸ்தாந்ப்ரதிதஶரதஃ புநஃப்ருச்சதி, “ கதந்நுமயிதர்மேணப்ருதிவீமநுஶாஸதி-பவந்தோத்ரஷ்டுமிச்சந்தி யுவராஜம்மமாத்மஜம்” என்றுகேட்க,

வ்யா.—"బహవోన్రూపకల్యాణగుణాః పుత్రస్యస న్నితే" "பஹவோந்ருபகல்யாணகுணாஃபுத்ரஸ்யஸந்நிதே" (உஎ) "తవానన్తగుణస్యాపిషడేవప్రథమేగుణాః" "தவாநந்தகுணஸ்யாபிஷடேவப்ரதமேகுணாஃ" (உஅ) "బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మానితవచార్జున" "பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந"(உகூ) என்றும், "எண்ணில்தொல்புகழ்" என்றும்,

எ.—"తేతమూచుర్మహాత్మానం పౌరజానపదాజనాః। బహవోన్రూపకల్యాణ గుణాఃపుత్రస్యస న్నితే" "தேதமூசுர்மஹாத்மாநம் பௌரஜாநபதாஜநாஃ - பஹுவோந்ருபகல்யாணகுணாஃ புத்ரஸ்யஸந்நிதே" என்று, பெருமாளிடத்திலுண்டான கல்யாணகுணங்கள் சொல்லிவைக்கச் சொன்னோமித்தனை என்றார்களிறே.

புராணாந்தரே, "తవానన్తగుణస్యాపిషడేవప్రథమేగుణాః। యేత్వయైవజగత్కుక్షా వన్యేప్యన్తర్నివేశితాః." "தவாநந்தகுணஸ்யாபிஷடேவப்ரதமேகுணாஃ-யேத்வயைவஜகத்குக்ஷாவந்யேப்யந்தர்நிவேஶிதாஃ."

கீதாயாம், "బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మానితవచార్జున। తాన్యహంవేదసర్వాణినత్వం వేత్థపరంతప." అస్యార్థః—హేఅర్జున! తవచ-త్వైవ, మే-మమ, బహూని-అసఙ్ఖ్యేయాని, జన్మాని, వ్యతీతాని-అతిక్రాన్తాని. హేపరంతప! తానిసర్వాణి,అహమ్-సర్వజ్ఞః, వేద-జానామి, త్వంతు, కర్మవశేనసఙ్కుచితజ్ఞానోభవాన్, నవేత్థ-నజానాసి. "பஹூநிமேவ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந - தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்ஸிபரம்தப." அஸ்யார்த்தஃ—ஹே அர்ஜுந! தவச-தவைவ, மே-மம, பஹூநி-அஸங்க்யேயாநி, ஜந்மாநி, வ்யதீதாநி - அதிக்ராந்தாநி. ஹே பரந்தப! தாநிஸர்வாணி, அஹம்-ஸர்வஜ்ஞஃ, வேத-ஜாநாமி; த்வந்து, கர்மவஶேந ஸங்குசிதஜ்ஞாநஃ பவாந், நவேத்ஸி - நஜாநாஸி.

திருவாய்மொழி - ௩-பத்து, ௩-திருவாய்மொழி - ௩-பாட்டு.

அண்ணல்மாயனணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன் செங்கனிவாய்க்கருமாணிக்கம்
தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த்திருவேங்கடத்
தெண்ணில்தொல்புகழ்வானவரீசனே.

மூன்றாம்பாட்டு.—நாமிங்ஙனே "அடிமைசெய்யவேணும்" என்று மநோரதிக்கு மிதுவேயோ வேண்டுவது, அவன்றான் நமக்கநுபவஸம்ருத்தியைத் தருமோவென்ன; நிரபேக்ஷரானவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவன், ஸாபேக்ஷரான நமக்குத்தரச் சொல்லவேணுமோ வென்கிறார்.

தொ.—(குணாஃ) என்கிற ஶப்தமும், லக்ஷிதலக்ஷணையாலே திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறது.

பி.—(அநந்தகுணஸ்யாபி) - அநந்தகுணங்களை யுடையாயிருக்கவும். ஆறுகுணங்களே ப்ரதாநகுணங்கள்.

கடு

வ்யா.—"எங்கின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்குணங்களும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதாரங்களும் அஸங்க்யாதமாயிருக்குமாப்போலே,

---

எ.—(அண்ணல்) † குறிஞ்சிநிலத்தில் தலைமகனென்னுதல், ஸர்வஸ்வாமியென்னுதல். (மாயன்) ஸௌந்தர்யஶீலாதிகளால் ஆஶ்சர்யபூதன். அவற்றிலொரு $ அம்மான்பொடி சொல்லிக்காணுமென்ன (அணிகொள் செந்தாமரைக்கண்ணன்) "இக்கண்ணழகுடையவனுக்கு வேறொரு ஒப்பனைவேண்டா" என்னும்படி யிருப்பதாய், தனக்குத்தானே ஆபரணமாய், விகாஸம் செவ்வி குளிர்த்தி நாற்றங்களினாலே தாமரையை ஒருவகைக்கொப்பாம்படி சொல்லலாயிருக்கிற கண்ணழகையுடையவன். முதலுறவுபண்ணும் கண்ணைச்சொல்லுகிறது. (செங்கனிவாய்) அந்நோக்குக்குத் தப்பினார்க்கும் தப்பவொண்ணாதபடியாய்த்து ஸ்மிதமிருப்பது. முறுவலாலேயாய்த்து இவரை யெழுதிக்கொண்டது. (கருமாணிக்கம்) அந்த ஸ்மிதத்திலே யகப்பட்டாரை மீளாதபடி ஆழங்காற்படுத்தும் வடிவழகைச்சொல்லுகிறது. (தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த்திருவேங்கடத்து) தெளிந்து நிறைந்திருந்துள்ள நீரையுடைய சுனையையுடைய திருமலையிலே. வடிவேயன்றிக்கே திருமலையும் ஶ்ரமஹரமாயிருக்கிறபடி. "அணிகொள்செந்தாமரைக்கண்" என்றத்தோடு, "செங்கனிவாய்" என்றத்தோடு, "கருமாணிக்கம்" என்றத்தோடு, "தெண்ணிறைச்சுனைநீர்" என்றத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த்திவர்க்கு; அதுவும் அந்நிலத்திலேயுள்ளதொன்றாகையாலே. (எண்ணில்தொல்புகழ்) "యథారత్నానిజలధేరసఙ్ఖ్యేయానిపుత్రక। తథాగుణాహ్యనన్తస్య" "யதாரத்நாநிஜலதேரஸங்க்யேயாநிபுத்ரக - ததாகுணாஹ்யநந்தஸ்ய" (உகஙு) என்கிறபடியே, அஸங்க்யேயமாய் ஸ்வாபாவிகமான குணங்களையுடைய. (வானவரீசனே) குணங்களை யநுபவிப்பித்து நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தையை நிர்வஹித்துக் கொண்டுபோருகிறவன். கண்ணழிவற்ற ருசியுடையாரைத் தன்னை யநுபவிப்பிக்குமென்கை..*

திருவிருத்தம் - முதற்பாட்டு.

பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்
இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமைஉயிரளிப்பான்
எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயிமையோர்தலைவா
மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாயடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே.

(பொய்ந்நின்றஞானம்) என்கிறது - அநாத்மந்யாத்மபுத்தியை. அந்யதாஜ்ஞாநம்ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களைப் பற்றிநிற்கும் ஜ்ஞாநங்கள், பொய்யான

---

† குறிஞ்சிநிலம்-மலைச்சார்வு.

$ அம்மான்பொடி-வஶீகரணஸாதநமான மூலிகாசூர்ணம். அதாவது-கள்ளர் பாலர்களை வஶீகரிக்கைக்காக அவர்கள்மேலே "அம்மான்" என்றுசொல்லி ஒருபடி விசேஷத்தைத்தூவினால், அந்தபாலர்கள், கள்ளர்பின்னே "அம்மான், அம்மான்" என்று சொல்லிக்கொண்டுபோவர்கள்; அந்தப்பொடியென்றபடி. அப்படியே, ஆஶ்சர்யமாக வஶீகரிக்கும் ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யொன்றைச்சொல்லுமென்றபடி.

ஏ —விஷயங்களைப்பற்றி நிற்கையாலே. யதார்த்தஜ்ஞாநமொழிய அயதார்த்த மானவற்றை - பொய்யென்னக்கடவது. [తజ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్ - தத்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்] (உகஎ) - உத்தேஶ்யத்தையொழிந்த அர்த்த ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநமாகையாலே. காண்கிற ப்ரக்ருதி பொய்யென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; ஶூந்யவாதியைப்போலே “பொய்” என்கிறதன்று, மாயாவாதியைப்போலே துச்சமென்கிறதன்று. என்னென்னில்; ஆத்மாவைப்போலே ஒருபடிப்பட்டிராமையாலே. ஆவதென்னென்னில்; [యతు కాలాన్తరేణాపినాన్యసంజ్ఞాముపైతివై |పరిణామాదిసంభూతా న్తద్వస్తున్నృపతచ్చకిమ్-யத்துகாலாந்தரேணாபிநாந்யஸம்ஜ்ஞாமுபைதிவை - பரிணாமாதிஸம்பூதாந்தத்வஸ்துந்ருபதச்சகிம்](உகஅ)-பரிணாமாதிஸம்பூதையாய்க்கொண்டு காலாந்தரத்திலே அந்யஸம்ஜ்ஞையை யடையாதொழிகிறது யாதொன்று - அதுகாண் வஸ்துவாகிறது என்று சொல்லுகிறபடியே, ஏகரூபமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபம், அங்ஙனன்றிக்கே க்ஷயவ்ருத்தி பரிணாமாதிபாக்காய்க்கொண்டிருக்கையாலே ப்ரக்ருதியைப் பொய்யென்கிறது. இதிலே யமுந்தினபடியைச்சொல்லுகிறது (நின்ற) என்கையாலே. (ஞானமும்) ஜடமாயிருக்கிற தனக்கொரு ஜ்ஞாநமும் பாரீர். (பொல்லாவொழுக்கும்) ஜ்ஞாநகார்யமான வ்ருத்தமுண்டாகில், ஜ்ஞாநமில்லையாகில் என்செய்யவேணுமென்னில்; வ்ருத்தமுமில்லை, “ అహంసర్వంకరిష్యామి ” “ அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி ” (உகக) “ కురుష్వమామనుచరమ్ ” “குருஷ்வமாமநுசரம்” (ஙூ00) என்றிருக்கும் ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தமின்றியிலே, கண்டதடைய “ அஹமஹம் ” என்றிருக்கை. (அழுக்குடம்பும்) இவை யிரண்டுக்குமுடலான அஸத்ப்ரக்ருதி. மஹாபாரதமெல்லாம் கூளமும் பலாப்பிசினும்போலே ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் பண்ணமாட்டிற்றில்லை, இவர் * மயர்வறமதிநலம்பெற்றவராகையாலே மூன்றுபதத்தாலே ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம் பண்ணியருளினர். (இந்நின்ற நீர்மை) இப்படிப்பட்டுள்ள ஸ்வபாவம். “உதிரக்கூறைகாட்டுகிறார்” என்று அம்மாள். “‘ఏహిపశ్యశరీరాణి’ ‘ஏஹிபஶ்யஶரீராணி’ (ஙூ0க) என்று ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தில் ரிஷிகள், பெருமாளுக்கு, ராக்ஷஸர் தின்ற வுடம்பைக் காட்டினாப்போலே, ப்ரக்ருதி தின்ற ஆத்மாவைக்காட்டுகிறார்” என்று ஆளவந்தார்.

(பொய்ந்நின்ற ஞானமித்யாதி) “ இதொருவெட்டு, இதொருகுத்து ” என்னுமாப்போலே. (இந்நின்ற நீர்மை) ஆசார்யனுபதேஶத்துக்குங்கேளாதே, ப்ரமாணங்களாலும் பேதிக்கவொண்ணாதே, இதுவே ஸ்வரூபமென்னலாம்படியிருக்கை. (இனி) “ஈஶ்வரனும் ஒருமுழங்கைத்தண்ணீரும்” என்றிருந்தகாலமன்றியே, உன்னாலல்லது செல்லாதென்றிருந்த பின்பு. (யாம்) பிறரநர்த்தம் நெஞ்சிலே படுகையாலே, நாட்டுக்காகத் தாம் மன்றாடுகிறார். (உறாமை) ஸ்பர்ஶியாமல். “‘శాస్త్రఫలంప్రయోక్తరి’ ‘ஶாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி’ (ஙூ0உ) என்கிறபடியே - பலம்பெறுவாரன்றோ அதுக்கு க்ருஷிபண்ணுவார், நம்மைக் கிட்டுகைக்கு வழிகள் கண்டுவைத்தோமாகில்

வ்யா.—அவற்றை யநுபந்தித்திருக்கும் மந்த்ரவிஶேஷங்களும் "அநந்தாவை ப4க3வந்மந்த்ரா:" "அநந்தாவை பகவந்மந்த்ராஃ" (௯௦) என்கிறபடியே அநேகங்களா யிருக்குமென்கை.

எ.—அவற்றின்படியேவந்து கிட்டுகிறீர்" என்ன, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாயிருக்கிற நானிவற்றைச் செய்துவருகிறேன், உன்னுடைய அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் சொல்லென்கிறார். * ஒருவரொருவன் புகாவாறுருமாறு மாயவரிறே, ஆனபின்பு நீயோ நானோ உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணுவார்? சொல்லு. (உயிர்) பிராட்டிமார், திருவடி, திருவநந்தாழ்வான் என்று வ்யாவர்த்தித்ததோ. (அளிப்பான்) சிலரபேக்ஷித்தாருண்டோ, உன் க்ருபையேயிறே. தான் சொல்லும்போதும் "ப3ஹூநி" "பஹூநி" (௯௦௯) என்றிறே சொல்லுவது. (எங்கின்ற யோனியுமாய்) "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" (௯௦௪). (பிறந்தாய்) தூணிலே தோற்றினாற்போலே யாதல், ஆனைக்குதவினாற்போலே யாதலன்றிக்கே, "தத்ஸ்ய ஸத்வாத3ஶே மாஸே" "தஸ்சத்வாதஶேமாஸே" (௯௦௫) என்று-பத்துமாஸத்துக்குப்பன்னிரண்டுமாஸமன்றோ கர்ப்பவாஸம்பண்ணிற்று. "பன்னிருதிங்கள்" (௯௦௬) இத்யாதி. "ஸஹீ தே3வை ருதீ3ர்ணஸ்ய" "ஸஹீதேவைருதீர்ணஸ்ய" (௯௦௭) இத்யாதி. (இமையோர்தலைவா) குறைவாளனாய்ச் செய்தானல்லன்கிடீர். (௯௦௮) * சூட்டுநன்மாலைப்படியே ஒருநாடாகத் தனக்கென்றிருப்பாரை யுடையவன்கிடீர். அஸங்குசிதஜ்ஞாநரையும் துடிப்பித்துக்கொண்டு நிர்வாஹகனாயிருக்கிறபடி, இது எத்தனை குளிக்குநிற்கும், பலருமிப்படி சொல்லி கிட்டினவாறே மடியேற்பர்களென்ன (மெய்) என்கிறார். "விஜ்ஞாபநமித3ம் ஸத்யம்" "விஜ்ஞாபநமிதம்ஸத்யம்" (௯௦௯). (நின்று) பொய்நின்ற ஞானந்துடங்கி, "மங்கவொட்டுன்மாமாயை" (௯௧௦) என்னுமளவுஞ்செல்ல. (கேட்டருளாய்) கேட்கைதானே உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறது, அறிவித்தால் இத்தலைக்குச் செய்யவேண்டுவதில்லாமை. "வாக்யபேதம் பிறக்கிறதோ" என்று "நீரார்?" என்றான் (அடியேன்) என்கிறார். இவருடைய நானிருக்கிறபடி. (செய்யும் விண்ணப்பமே) "நான்" என்றாராகிலிறே "சொன்னவார்த்தை" என்பது, (அடியேன்) என்கையாலே (விண்ணப்பம்) என்கிறார்.

"பொய்நின்ற ஞானம் - இங்நின்ற நீர்மை" என்கையாலே - விரோதி சொல்லிற்று; "எங்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" என்கையாலே - உபாயம் சொல்லிற்று; "இமையோர்தலைவா" என்கையாலே - ப்ராப்யம் சொல்லிற்று; "அடியேன்" என்கையாலே - ப்ராப்தாவைச்சொல்லிற்று; "செய்யும் விண்ணப்பமே" என்கையாலே-ப்ராப்திபலம் கைங்கர்யமென்று சொல்லிற்று..*

(அவற்றை அநுபந்தித்திருக்கும்) என்றது - குணங்களையும் அவதாரங்களையும் அநுஸரித்திருக்குமென்றபடி.

தொ.— (அவற்றை) என்றது - அவதாரங்களையும் குணங்களையுமென்றபடி.

மூ.—க. அவைதான், வ்யாபகங்களென்றும்,அவ்யாபகங்களென்றும் இரண்டுவர்க்கம்.

வ்யா.—க. அவையெல்லாந்தான் ஏகவர்க்கமோவென்ன,

(அவைதான் வ்யாபகங்களென்றும் அவ்யாபகங்களென்று மிரண்டு வர்க்கம்) என்கிறார். அதாவது - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்றும், பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங் களி லோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்றும் உபய வர்க்கமாயிருக்கு மென்கை.

க0.—வர்க்கத்வயமும் தன்னிலொக்குமோவென்ன,

ஏ.—[பகவந்மந்த்ரங்கள்தான்]-பகவானுடைய குணங்களையும் குணப் ரவாஹரூபமான வவதாரங்களையும் அநுஸரித்திருக்கும் மந்த்ரங்கள்தான், [அநேகங்கள்] - அஸங்க்யாதங்கள் என்று மூலார்த்தம்.

க.—மேல்வாக்யத்துக்கு மிதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாந்தான்) என்றுதுடங்கி. (அவையெல்லாந்தான்) என்றது - அஸங்க்யாதங்களான பகவந்மந்த்ரங்கள்தா னென்றபடி. (ஏகவர்க்கமோ) என்றது - ஏகாகாரமோவென்றபடி.

(ஸர்வவ்யாபகமான) என்றது-ஸர்வவஸ்து வ்யாபகமானவென்றபடி. (அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களில் ஓரொன்றை) என்றது-அவதாரங்களையாவது குணங்களையாவது சேஷ்டிதங்களையாவது ஒன்றையே ப்ரதிபாதிக் கையாலு மென்றபடி.

க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரே, "ஸ்ரீக்ருஷ்ண:என்னுமது - அவதாரப்ரயுக்த மான மந்த்ரம்,யஸோதாவத்ஸல:-குணப்ரயுக்தமந்த்ரம், ஶகடாஸுரபஞ்ஜந: - சேஷ்டாப்ரயுக்தமந்த்ரம்."

"ஸ்வப்ரகாஶாநிமந்த்ராணி வ்யாப்யாந்யவ்யாபகாநிச" "ஸ்வப்ரகாஶாநிமந்த்ராணி வ்யாப்யாந்யவ்யாபகாநிச" (ந-கக) இதி பாத்மே.

[அவைதான்] - அஸங்க்யாதங்களான அந்த பகவந்மந்த்ரங்கள் தான், [வ்யாபகங்களென்றும்] - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதி பாதிக்கையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், [அவ்யாபகங்களென்றும்] - பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதங்களி லோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், [இரண்டுவர்க்கம்] - உபயவர்க்கமாயிருக் கும் என்று மூலார்த்தம்.

க0.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (வர்க்கத்வயம்) என்று துடங்கி. (தன்னிலொக்குமோ) என்றது - தனக்குள்ளே ஸமாநமாயிருக்குமோவெ ன்றபடி.

தொ.—க. மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (அவையெல்லாம்) இத்யாதி. (ஸர்வவ்யாபகமான) என்றது-ஸர்வவஸ்து வ்யாபகத்வேநவென்றபடி.
க0.—மேலுக்கவதாரிகை (வர்க்கத்வயமித்யாதி.)

மூ.—௧௦. அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்டங்கள்.

வ்யா.—(அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்டங்கள்) என்கிறார். அதாவது - அவ்யாபகங்களாயிருந்துள்ள ஸகலமந்த்ரங்களிலும் "నారాయణాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి । తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్" "நாராயணாயவித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி - தந்நோவிஷ்ணுꞏப்ரசோதயாத்" (௫௧) என்று விஷ்ணுகாயத்ரியில் ஓதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்டங்களாயிருக்குமென்கை. இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே

எ.—(அவ்யாபகங்களித்யாதி) பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங்களிலோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஸகலமந்த்ரங்களில் ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுமதாய், "నారాయణాయ విద్మహే" "நாராயணாயவித்மஹே" "నారాయణముపాస్మహే" "நாராயணமுபாஸ்மஹே" (௫௨) "వాసుదేవాయ ధీమహి" "வாஸுதேவாய தீமஹி" "వాసుదేవం ధ్యాయామి" "வாஸுதேவம்த்யாயாமி" (௫௩) "తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్" "தந்நோவிஷ்ணுꞏப்ரசோதயாத்" தத் - த்யாநம், நꞏ - அஸ்மாகம், விஷ்ணுꞏப்ரசோதயாத் - நிர்வர்த்தயத்வித்யர்த்தꞏ. ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணு ஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ப்ரதாநங்களென்றபடி.

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரே, "అష్టాక్షరశ్చ యో మన్త్రో ద్వాదశాక్షర ఏవ చ । షడక్షరశ్చ యో మన్త్రో విష్ణోరమితతేజసః ॥ ఏతే మన్త్రాః ప్రధానాస్స్యుర్వైదికాః ప్రణవైర్యుతాః." ప్రధానాస్స్యుః-శ్రేష్ఠా భవన్తీత్యర్థః. "அஷ்டாக்ஷரஶ்சயோமந்த்ரோ த்வாதஶாக்ஷரஏவச-ஷடக்ஷரஶ்சயோமந்த்ரோவிஷ்ணோரமிததேஜஸꞏ - ஏதேமந்த்ராꞏப்ரதாநாஸ்யுꞏவைதிகாꞏப்ரணவைர்யுதாꞏ." (௫௪) ப்ரதாநாஸ்யுꞏ - ஶ்ரேஷ்டாபவந்தீத்யர்த்தꞏ.

"விஷ்ணுகாயத்ரியிலோதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ஶ்ரேஷ்டங்கள்" என்றருளிச்செய்கையாலே, ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்கள்தவிர நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிகநாமத்ரயமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, இவை மந்த்ரங்களாமோ? என்னும் ஶங்கையிலே விவரித்தருளிச்செய்கிறார் (இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே) என்று துடங்கி.

தொ.—(அவ்யாபகங்களாயிருந்துள்ள) என்றது - ‡ வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேணபகவத்ஸ்வரூபப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ளவென்றபடி. (வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும்) என்றது - வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ளவென்றபடி.

நாராயண வாஸுதேவ ஶப்தங்கள் மந்த்ரத்ரயத்துக்கும் வாசகங்களாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்த) என்று துடங்கி.

பி.—௧௦. "விஷ்ணுகாயத்ரி" என்று சொல்லுவானென்னென்ன; "விஷ்ணுꞏப்ரசோதயாத்" என்றிருக்கையாலே (விஷ்ணுகாயத்ரி) என்றது. ஆனால், காயத்ரீஸமாதியும் உண்டாகவேண்டாவோவென்ன; "த்ரிபதாகாயத்ரீ" என்றும், "சதுர்விம்ஶத்யக்ஷராகாயத்ரீ" என்றும் சொல்லுகையாலே, காயத்ரீஸமாதியுண்டென்று.

---

‡ இந்த வாக்யம் யோஜநீயம்: கோஶாந்தரங்களிற்காண்க.

மூ.—கக. இவைமூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு

வ்யா.—நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்கள் அந்த மந்த்ரத்ரயத்துக்கும் ப்ரதாநபூதநாமங்கள்; ஆகையாலே, ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடேகூடின மந்த்ரத்ரயத்துக்கு முபலக்ஷணமாகக்கடவது.

கக.—இந்தவ்யாபகமந்த்ரத்ரயமும் தன்னிலொக்குமோவென்ன,

(இவை மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்) என்கிறார். அதாவது - அவ்யாபகங்களிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, “ நாராயணாய வித்மஹே” “நாராயணாயவித்மஹே” (௩க) என்று ப்ரதமோபாத்த

ஏ.—(ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடேகூடின) என்றது - ஸர்வமந்த்ரஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடேகூடின வென்றபடி. (உபலக்ஷணம்) என்றது-ஸூசகமென்றபடி.

[அவ்யாபகங்களில்] - பகவதவதார குணசேஷ்டிதங்களில் ஓரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வமந்த்ரங்களிலும்; [வ்யாபகங்கள் மூன்றும்] - ஸர்வ வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிறதாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலோதப்படுகிற மந்த்ரங்கள் மூன்றும்; [ஶ்ரேஷ்டங்கள்] என்று மூலார்த்தம்.

கக.—மேல்வாக்யத்துக்கு ஸங்கதி (இந்த) என்று துடங்கி.

(ஶ்ரேஷ்டமாயித்யாதி) ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலும், விஷ்ணுகாயத்ரியி லோதப்படுகையாலும் ஶ்ரேஷ்டங்களாயிருந்துள்ள நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபகமந்த்ரங்களில். (வைத்துக்கொண்டு) என்றது-சாரியைச்சொல். (ப்ரதமோபாத்த மாகையாலும்) என்றது - ப்ரதமத்திலே சொல்லப்படுகையாலு

தொ.—(ப்ரதாநபூத) என்றது-ப்ரதாநமானவென்றபடி. (ஸாதாரண) என்றது - மந்த்ரங்களுக்கெல்லாம் பொதுவானவென்றபடி.

கக.—அவதாரிகாபூர்வகமாக மேல்வாக்ய க்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (இந்த) இத்யாதியால்.

(அவ்யாபகங்களிற்காட்டில்) என்றது - வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதியாதே பகவத்குணசேஷ்டிதங்களிலேஓரொன்றுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள பகவந்மந்த்ரங்களிற் காட்டிலென்றபடி. (இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும்) என்கையாலே - இவற்றிற்காட்டில் வேறுபட்டதுகளாய், வ்யாப்திவிஶிஷ்டவேஷேண பகவத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகங்களான மந்த்ரங்களுண்டாகிலும் அவற்றுக்கு விஷ்ணுகாயத்ரியில் பரிக்ரஹமில்லாமையால், இம்மந்த்ரத்ரயத்துக்கு துல்யங்களன்றென்னுமிடம் ஸித்தம்.

மூ.—பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்; மற்றையவை யிரண்டுக்கும் அஶிஷ்ட பரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியுமுண்டு.

வ்யா.—மாகையாலும், அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும் "నాస్తిచాష్టాక్షరాత్పరః" "நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:" (௩௨) "నమన్త్రోష్టాక్షరాత్పరః" "நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:" (௩௩) என்னும்படியான பெருமையை யுடைய திருமந்த்ரம் ப்ரதாநமாயிருக்குமென்கை.

மற்ற வ்யாபகத்வயத்துக்கும் தாழ்வேதென்ன (மற்றையவையிரண்டுக்கும் அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியுமுண்டு) என்கிறார்.

எ.—மென்றபடி. (அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும்) என்றது-அத்யாஹாராஸாபேக்ஷிதங்களன்றிக்கே, ஶப்தத:ப்ரதிபாதகமாகிற அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலுமென்றபடி. இவ்விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே -ஶிஷ்டபரிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

"యథాసర్వేషుదేవేషునాస్తినారాయణాత్పరః।తథాసర్వేషుమన్త్రేషునాస్తిచాష్టాక్షరాత్పరః" "யதாஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்திநாராயணாத்பர: - ததாஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:" (௩௧௫) - யாதொருபடி ஸர்வ தேவதைகளிலும் வைத்துக்கொண்டு நாராயணனைக்காட்டில் பரனில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரியைக்காட்டில் பரமில்லை இதி.

ப்ருஹத்தாரீதே, ["భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్రసత్యపూర్వంబ్రవీమివః। హేపుత్రశిష్యాశ్శృణుతనమన్త్రోష్టాక్షరాత్పరః" "பூத்வோர்த்வபாஹு ரத்யாத்ரஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமிவ: - ஹேபுத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுதநமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:"] (௩௧௬)-புத்ரஶிஷ்யர்களைக்குறித்துக்கையெடுத்து ஶபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன், - திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டில் பரமாயிருப்பதொரு மந்த்ரமில்லை.

(பெருமையையுடைய) என்றது - அதிஶயத்தையுடைய வென்றபடி.

ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ, "వ్యాపకానాంచసర్వేషాంజ్యాయానష్టాక్షరోమనుః। అష్టాక్షరస్యజప్తాతుసాక్షాన్నారాయణస్స్వయమ్" "வ்யாபகாநாஞ்சஸர்வேஷாம்ஜ்யாயாநஷ்டாக்ஷரோமநு: - அஷ்டாக்ஷரஸ்யஜப்தாது ஸாக்ஷாந்நாராயணஸ்ஸ்வயம்" (௩௧௭).

"[இவை மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு]-அவ்யாபகங்களிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, [பெரிய திருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்] - ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளால் ஶ்ரேஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பெருமையுடைய திருமந்த்ரம் ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கும்" என்று மூலார்த்தம்.

உத்தரவாக்யஸ்ய ஸங்கதி: (மற்ற) இத்யாதி.

தொ.—(அர்த்தபூர்த்யாதிகள்) என்கிறவிடத்தில்,(ஆதி)ஶப்தத்தாலே-ஶிஷ்டபரிக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறது. (நாஸ்திச) என்றது - நாஸ்தி ஏவ என்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை மூன்றாக வாக்யக்ரஹணம் பண்ணுகிறார் (மற்ற) இத்யாதியால்.

வ்யா.—அதாவது-வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்களான மற்ற வ்யாபக மந்த்ரங்களிரண்டுக்கும் நாராயணஶப்தம்போலே ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் ப்ரதிபாதியாதே, ஸ்வரூபமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, நிர்விஶேஷ சிந்மாத்ரவஸ்த்வாதிகளான

ஏ.—(ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை) என்றது - பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையெல்லாமென்றபடி. (ஸ்வரூப) பதம் - திவ்யாத்மஸ்வரூபபரம்; (ரூப) பதம் - திவ்யமங்களவிக்ரஹபரம்; (ஆதி) ஶப்தத்தாலே-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது.

(ஸ்வரூபமாத்ரத்தை) என்றது-பகவத்ஸ்வரூபமாத்ரத்தை என்றபடி. (நிர்விஶேஷேத்யாதி) நிர்விஶேஷத்வம் - ஸகல விஶேஷரஹிதத்வம். విశేషో భేదః - సోపిసజాతీయవిజాతీయస్వగతరూపేణత్రివిధః. అచిద్బ్రహ్మణో భేదః - విజాతీయః, చిద్బ్రహ్మణోర్భేదః-సజాతీయః, వ్యావృత్త్యనువృత్తిభేదః - స్వగతభేదః. అనృతవ్యావృత్త్యాదయోవ్యావృత్తిధర్మాః, నిత్యత్వాదయోఅనువృత్తిధర్మాః; సత్యపదాత్-అనృతవ్యావృత్తిః, జ్ఞానపదాత్-జడవ్యావృత్తిః, అనన్తపదాత్ - పరిచ్ఛిన్నవ్యావృత్తిః, అనువృత్తిః - ఇదమంశానువృత్తిః; ధర్మపదస్యవ్యావృత్త్యనువృత్తిశబ్దాదౌయోజనీయమ్. ఏవంరూపైర్విరహితత్వమ్ - నిర్విశేషత్వమ్. స్వయంప్రకాశత్వమ్-చిత్వమ్. మాత్రశబ్దేన-జడత్వవ్యావృత్తిః. "యథాసైన్ధవఘనః" ఇతివత్ కృత్స్నోరసఘనఏవఇతివాక్యశేషః. "వృక్షస్యస్వగతోభేదఃపత్రపుష్పఫలాదిభిః । వృక్షాన్తరాత్సజాతీయోవిజాతీయశ్శిలాదిభిః॥ ఏవంచిద్వస్తునోభేదత్రయంప్రాప్తంవ్యుదస్యతే। ఐక్యావధారణంద్వైతప్రతిషేధైస్త్రిభిఃక్రమాత్" விஶேஷோபேதஃ-ஸோபிஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதரூபேணத்ரிவிதஃ. அசித்ப்ரம்ஹணோபேதஃ - விஜாதீயஃ, சித்ப்ரம்ஹணோர்பேதஃ - ஸஜாதீயஃ, வ்யாவ்ருத்யநுவ்ருத்திபேதஃ - ஸ்வகதபேதஃ. அந்ருதவ்யாவ்ருத்த்யாதயோவ்யாவ்ருத்திதர்மாஃ, நித்யத்வாதயோ அநுவ்ருத்திதர்மாஃ; ஸத்யபதாத்-அந்ருதவ்யாவ்ருத்திஃ, ஜ்ஞாநபதாத்-ஜடவ்யாவ்ருத்திஃ, அநந்தபதாத் - பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்திஃ, அநுவ்ருத்திஃ - இதமம்ஶாநுவ்ருத்திஃ; தர்மபதஸ்யவ்யாவ்ருத்த்ய நுவ்ருத்திஶப்தாதௌ யோஜநீயம். ஏவம்ரூபைர்விரஹிதத்வம்-நிர்விஶேஷத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்-சித்வம். மாத்ரஶப்தேந-ஜடத்வவ்யாவ்ருத்திஃ. "யதாஸைந்தவகநஃ" (ஙகஅ) இதிவத் க்ருத்ஸ்நோரஸகந ஏவேதி வாக்யஶேஷஃ. " வ்ருக்ஷஸ்யஸ்வகதோ பேதஃபத்ரபுஷ்பபலாதிபிஃ - வ்ருக்ஷாந்தராத்ஸஜாதீயோ விஜாதீயஶ்ஶிலாதிபிஃ-ஏவம்சித்வஸ்துநோபேத த்ரயம்ப்ராப்தம்வ்யுதஸ்யதே - ஐக்யாவதாரணம்த்வைதப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபிஃக்ரமாத்" (ஙகக) என்று சொல்லுகிறபடியே - (நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரவஸ்த்வாதிகளான.)

தொ.—(ஸ்வரூபரூபகுணாதிகள்) என்கிற (ஆதி)ஶப்தத்தாலே-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. (ஸ்வரூபமாத்ரத்தை) என்றது-வ்யாபகமான ஸ்வரூபமாத்ரத்தை யென்றபடி. (நிர்விஶேஷ) என்றது - விஶேஷண ஶூந்யமானவென்றபடி.

வ்யா.—குத்ருஷ்டிகள் மிகவுமாதரித்துப்போருகையாகிற அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும், வ்யாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியுமுண்டென்கை. "ஷடக்ஷரி,

---

ஏ.—பாரத்வாஜஸம்ஹிதாயாம், "కుదృష్టయో బహువిధా వృథా వైదికమానినః । తథామిత్థ్యాదృశో బాహ్యాస్సర్వై రేతావృతం జగత్" "குத்ருஷ்டயோ பஹுவிதா வ்ருதா வைதிகமாநிநः - ததாமித்த்யாத்ருஶோ பாஹ்யாः ஸர்வைரேவாவ்ருதம் ஜகத்" (௩உ௦) என்கிறபடியே - குத்ருஷ்டிகளென்றபடி. இவ்விடத்தில், (குத்ருஷ்டிகள்) என்கிறது - ஶங்கராதிகளை.

"'సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ' ఇత్యత్ర, సత్యపదమ్-నిరుపాధికసత్తాయోగి బ్రహ్మాహ. తేన వికారాస్పదమ్-అచేతనమ్. తత్సంసృష్టచేతనశ్చ వ్యావృత్తః, నామాన్తరభజనార్హావస్థాన్తరయోగేన తయోర్నిరుపాధికసత్తాయోగరహితత్వాత్. జ్ఞానపదమ్-నిత్యాసంకుచితజ్ఞానైకాకారమాహ. తేన కదాచిత్సంకుచితజ్ఞానత్వేన ముక్తా వ్యావృత్తాః. అనన్తపదమ్, దేశకాలవస్త్వపరిచ్ఛేదస్వరూపమాహ. గుణత్వాత్స్వరూపస్య స్వరూపేణాగుణైశ్చానన్త్యమ్. తేనపదద్వయవ్యావృత్తకోటిద్వయ విలక్షణాస్సాతిశయస్వరూపస్వగుణా నిత్యా వ్యావృత్తాః. విశేషణానాం వ్యావర్తకత్వాత్" ఇతి విశిష్టాద్వైతసిద్ధాన్తః. "'ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ஹ' இத்யத்ர, ஸத்யபதம்-நிருபாதிகஸத்தாயோகிப்ரம்ஹாஹ. தேநவிகாராஸ்பதம் அசேதநம். தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டசேதநஶ்ச வ்யாவ்ருத்தः, நாமாந்தரபஜநார்ஹாவஸ்த்தாந்தரயோகேந தயோர்நிருபாதிகஸத்தாயோகரஹிதத்வாத். ஜ்ஞாநபதம்-நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநைககாரமாஹ. தேந கதாசித்ஸங்குசிதஜ்ஞாநத்வேந முக்தாவ்யாவ்ருத்தாः. அநந்தபதம், தேஶ காலவஸ்த்வபரிச்சேதஸ்வரூபமாஹ. குணத்வாத்ஸ்வரூபஸ்யஸ்வரூபேணகுணைஶ்சாநந்த்யம். தேந பதத்வயவ்யாவ்ருத்தகோடித்வயவிலக்ஷணாஸ்ஸாதிஶயஸ்வரூபஸ்வகுணா நித்யாவ்யாவ்ருத்தாः. விஶேஷணாநாம் வ்யாவர்த்தகத்வாத்" இதி விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தः.

(வ்யாப்யாத்யாஹாராதி) என்றது - வ்யாப்யபதார்த்தவாசகபதாத்யாஹாரமென்றபடி. (ஆதி)ஶப்தத்தாலே - குணவாசகபதாத்யாஹாரத்தை நினைக்கிறது.

ஸம்வாதப்ரமாணோதாஹரண மறுக்ருண்ஹாதி (ஷடக்ஷரி) இத்யாதிநா. (ஷடக்ஷரி) யாவது - "ఓం నమో విష్ణవే" "ஓம்நமோவிஷ்ணவே" (௩உக) என்னுமது. ப்ரணவநமஸ்ஸுக்கள் ஸர்வமந்த்ர ஸாதாரண மாகையாலே,

---

தொ.—(குத்ருஷ்டிகள்) என்றது - சங்கராதிகளென்றபடி.

வாஸுதேவ விஷ்ணுமந்த்ரங்களுடைய பூர்த்தியை ஸம்வாதத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (ஷடக்ஷரி) இத்யாதியால்.

பி.—கக. (வ்யாப்யாத்யாஹாரம்) என்றது - வ்யாப்யமான நாரஶப்தம் அங்குண்டானாப்போலே, இங்கில்லாமையாலே, "ஸர்வத்ரவஸதி" என்று ஸர்வஶப்தத்தாலே வ்யாப்யத்தை அத்யாஹரித்துக்கொள்ள வேணுமென்றபடி.

வ்யா.—வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும், வ்யாபகப்ரகாரத்தையும், வ்யாப்திபலத்தையும், வ்யாபகனுடைய குணங்களையும் சொல்லாதே, வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாஶகமாகையாலே அபூர்ணம்.

ஏ.—அவற்றுக்கர்த்தம் விவக்ஷியாதே, ப்ரதாநபூத நாமத்ரயத்தினுடைய அர்த்தங்களை விவக்ஷித்து, அபூர்த்தியையும் பூர்த்தியையும் உபபாதித்தருளுகிறுரென்று கண்டுகொள்வது.

(வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாஶகமாகையாலே) என்றது-"விஷ்ல்-வ்யாப்தௌ" "விஷ்ல் – வ்யாப்தௌ" (௩உஉ) என்கிற விடத்தில் வ்யாப்திவாசகமான "விஷ்ல்" என்கிற தாதுவில் "இதோலோபஸ்யாத்" "இதோலோபஸ்யாத்" (௩உ௩) என்று இத்ஸம்ஜ்ஞிகமான ல்காரம் லோபமாய், அநந்தரம் "விஷ்ல்" என்றிருந்ததாய், "ஔணாதிகேதாச்சில்யே" "ஔணாதிகேதாச்சில்யே" ணுப்ரத்யம் ப்ராப்தமாய், "விஷ்ணுః" என்று ஶப்தமாய், "வ்யாப்நோதீதி - விஷ்ணுః" என்ற வ்யுத்பத்தியாலே, பகவத்ஸ்வரூபவ்யாப்திமாத்ரப்ரதிபாதகமாகையாலே யென்றபடி. இவ்விடத்தில், மாத்ரஶப்தம் "மாத்ரம்கார்த்ஸ்ந்யேவதாரணே" "மாத்ரம்கார்த்ஸ்ந்யேவதாரணே" என்று அவதாரணர்த்தகமாய், அந்யயோக வ்யவச்சேதகமாயிருக்கும். "விஶதீதி-விஷ்ணுః" என்று மருளிச்செய்வர்கள். "யஸ்மாத்வ்யஷ்டமிதம்விஶ்வம் யஸ்யஶக்த்யாமஹாத்மநः। தஸ்மாத்விஷ்ணுரிதிப்ரோக்தோ விஶதாதோः ப்ரவேஶநாத்." வ்யஷ்டம்-வ்யாப்தமித்யர்த்தः. "'யஸ்மாத்வ்யஷ்டமிதம்விஶ்வம் யஸ்யஶக்த்யாமஹாத்மநः - தஸ்மாத்விஷ்ணுரிதிப்ரோக்தோ விஶதாதோः ப்ரவேஶநாத்.' வ்யஷ்டம்-வ்யாப்தமித்யர்த்தः." (௩உச) இதி விஷ்ணுபுராணே. வ்யாப்திஶ்ச த்ரேதா-ஸ்வரூபதः, தர்மபூதஜ்ஞாநதः, விக்ரஹதஶ்ச.

தொ.—(வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும்) என்றது-நாரஶப்தார்த்தங்களையுமென்றபடி. (வ்யாபகப்ரகாரத்தையும்) என்றது - நாராயணபதத்திலே பஹுவ்ரீஹிஸமாஸஸித்தமான அந்தர்யாமித்வத்தையுமென்றபடி. (வ்யாப்திபலத்தையும்) என்றது - அதில் தத்புருஷ ஸமாஸஸித்தமான ஸர்வாபாஶ்ரயத்வத்தையுமென்றபடி. அதாவது - தத்தத்வஸ்துஸ்வரூபநிர்வாஹகனாகை. (வ்யாபகனுடைய குணங்களையும்) என்றது-நாரஶப்தார்த்தங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதி குணங்களையுமென்றபடி. (வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாஶகமாகையாலே) என்றது-விஷ்ணுஶப்தத்தாலே வ்யாப்திமாத்ரப்ரதிபாதகமாகையாலே யென்றபடி.

பி.—(வ்யாபகப்ரகாரம்)-தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிகளாலே, உள்ளோடு புறம்போடுவாசியற வ்யாபிக்கைக்கு, ஷடக்ஷரிக்கு "விஷ்ல்வ்யாப்தௌ" என்று வ்யாப்திஸூசக முண்டானாலும், த்வாதஶாக்ஷரிக்குப்போலே "ஸர்வத்ராஸௌ" என்று நிருக்தியில்லாமையாலே, வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லவில்லையிறே. வ்யாப்திபலந்தானே உபாயோபேயமாகை. இதுக்கு ஶப்தம் அயநபதத்தில், "அநேநாயத இத்யயநம்" "இயத இத்யயநம்" என்கிற வ்யுத்பத்தித்வயம்

வ்யா.—வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும், வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு வாசகஶப்தம் இல்லாமையாலும், 'ஸர்வம் வஸதி' 'ஸர்வம் வஸதி' (கூச) என்று அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலும்,

எ.—(வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும்) என்றது- "வஸ நிவாஸே" என்கிறவிடத்தில் நிவாஸார்த்தகமான வஸ தாதுவின்மேலே கர்த்ரர்த்தகே ஔணாதிகே உதேவப்ரத்யயமாய், ப்ரத்யயம்-ஸித்தாகையாலே உபதாவ்ருத்த்யா, "வஸதீதி - வாஸுதேவ:" என்ற வ்யுத்பத்தியாலே நிஷ்பந்நமான வாஸுதேவஶப்தமானது, "ஸர்வத்ரவஸதீதி - வாஸுதேவ:" என்று அதிகரணவ்யுத்பத்யா ஆதாரகத்வலாபேந வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயு மென்றபடி. அதிகரணவ்யுத்பத்தி லப்தமான ஸர்வஶப்தம் ஸாகல்யவாசியாகையாலே குணங்களையுஞ்சொல்லில் ஆத்மாஶ்ரயாநவஸ்த்தாரூப தோஷத்வயம் வருகையாலே குணவ்யதிரிக்த சேதநாசேதநவாசியாகக்கடவது.

(வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையாலும்) என்றது - "ஆக்ஷேபதஃப்ராப்தாதாபிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத்" "ஆக்ஷேபதஃப்ராப்தாதாபிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத்" (கஉ௫) என்கிறபடியே - ஆக்ஷேபத: ப்ராப்தமானதன்றிக்கே, ஸ்வத: வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையாலுமென்றபடி.

(அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம்புகுந்தாலும்) என்றது - "ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தஞ்சவஸத்யத்ரேதி வை யத:। ததஸ்ஸவாஸுதேவேதி வித்வத்பி: பரிபட்யதே" "ஸர்வத்ராஸௌ

தொ.—இனி, திருத்வாதஶாக்ஷரியினுடைய அபூர்த்தியை யருளிச்செய்கிறார் (வ்யாபகப்ரகாரத்தை) இத்யாதியால். (வ்யாபகப்ரகாரத்தை) என்றது - அந்தர்யாமித்வத்தை யென்றபடி. (சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும்) என்றது - "வஸதீதி-வாஸுதேவ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே சொல்லாநிற்கச்செய்தேயுமென்றபடி. (வாசகஶப்தம்) என்றது - ஸர்வத்ர என்ற ஶப்தமாதல், "ஸர்வம்" என்கிற ஶப்தமாதலென்றபடி. ("ஸர்வம்வஸதி" என்று அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலும்) என்றது - "வஸதீதி வாஸுதேவ:" என்கிற வ்யுத்பத்தியால் வாஸரூபார்த்தபலத்தாலே, ஸர்வத்ர என்றது - அதிகரணவாசியான ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாப்போலே, "ஸர்வம் அஸ்மிந்வஸதீதி வாஸுதேவ:" என்கிற அதிகரணேவ்யுத்பத்தியால், ஸர்வம் என்று - ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலுமென்றபடி.

பி.—" ஸர்வத்ராஸௌ " இத்யாதியாலே - த்வாதஶாக்ஷரிக்கு வ்யாபகப்ரகாரத்தைச்சொல்லாநிற்கச் செய்தேயுமென்றபடி. "ஸர்வத்ராஸௌ" இத்யாதி. " அஸௌ ஸர்வத்ரவஸதீதியதஸ்ஸமஸ்தஞ்ச அத்ராஸ்மிந்வஸதீதி யத:, தத:, ஸவாஸுதேவ:" இதி வித்வத்பி: பரிபட்யதே. வாஸுதேவ

வ்யா.—அதில் குணம் அந்வயியாமையாலும், இனி குணஸித்திக்காக பகவச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலும்,

---

எ.—ஸமஸ்தஞ்ச வஸத்யத்ரோதிவையதः-அதஸ்ஸவாஸுதேவேதி வித்வத்பிः பரிபட்ட்யதே" (௬உகூ) என்று நிருக்த்யர்த்தபலத்தாலே ஸர்வஶப்தம் புகுந்தாலுமென்றபடி. (ஸர்வத்ரேதி) ஸர்வத்ர - சேதநாசேதநேஷு, அஸௌ-பரமாத்மா, வஸதி; அத்ர-பரமாத்மநி, ஸமஸ்தம் - ப்ரபஞ்சஜாதம், வஸதி - ஜாதிகுணப்ரபாப்ரபாவாநிதிவத் ததநிஸத்தாக மித்யர்த்தः. யதः, வஸதி- "అనశ్నన్నన్యో ఽభిచాకశీతి" ఇత్యుక్తరీత్యా తద్గతదోషైరసంస్పృష్టః. వసనాత్-వాసుః, ద్యోతనాత్-దేవః, వాసుశ్చాసౌ దేవఇతి-వాసుదేవః, "వాసనాద్ద్యోతనాచ్చైవవాసుదేవంతతోవిదుః" ఇతి. యతస్సర్వత్రవసత్యతః వాసుదేవఇతి ః ద్వద్భిః బ్రహ్మవిద్భిః పరిపఠ్య తఇత్యర్థః. "அநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" (௬உஎ) இத்யுக்தரீத்யா தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டः. வஸநாத் - வாஸுः, த்யோதநாத் - தேவः, வாஸுஶ்சாஸௌதேவ இதி-வாஸுதேவः, "வாஸநாத்யோதநாச்சைவ வாஸுதேவம்ததோவிதுः" (௬உஅ) இதி. யதஸ்ஸர்வத்ரவஸதி அதः வாஸுதேவ இதி வித்வத்பிः ப்ரம்ஹவித்பிः பரிபட்ட்யதஇத்யர்த்தः.

(அதில்) என்றது - அந்தப்ரதமாந்தமான ஸர்வஶப்தத்தி லென்றபடி. (குணம் அந்வயியாமையாலும்) என்றது - பூர்வவத் ஆத்மாஶ்ரயாநவஸ்தாரூபதோஷங்களுக் கவகாஶமின்றிக்கே ஸர்வஶப்தம்ஸாகல்யவாசியான போதிலும், கீழ் "ஸர்வத்ர" என்கிறவிடத்தில் குணம் அந்வயியாமையாலும். "సర్వనామ్నాం బుద్ధిస్థావ్యవహితపూర్వపరామర్శకత్వాత్" "ஸர்வநாம்நாம்புத்திஸ்த்தாவ்யவஹிதபூர்வ பராமர்ஶகத்வாத்" (௬உக) என்னும் நியமத்தாலும், குணமந்வயியாமையாலு மென்றபடி.

(குணஸித்திக்காக) என்றது - குணஸித்த்யர்த்தமாகவென்றபடி. (பகவச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலும்) என்றது-"జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః।భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని" "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷதः - பகவச்சப்தவாச்யாநி" (௬௬௦) என்கிறபடியே-குணவாசக பகவச்சப்தம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலு மென்றபடி.

தொ.—அதில் குணமந்வயியாதாப்போலே, அந்த அதிகரணவாசியான ஸர்வ ஶப்தத்தினுடைய விபக்திபரிணாமமுடைய ப்ரதமாந்தமான ஸர்வஶப்தத்திலும் குணமந்வயியாமையால் உண்டான துக்கத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஐஶ்வர்ய லாபாதிகளா லுண்டான ஸுகவிஶிஷ்டராவர்களென்றபடி.

பி.—ஶப்தத்துக்கு - வ்யாப்திவாசகத்வம் நிருக்திபலத்தாலேயொழிய அவயவஶக்த்யா அன்றென்ன வருளிச்செய்கிறார். நாராயணபதத்தில் - வ்யாப்தி கண்டோக்திப்ரகாரம்; அயநபதத்திலும் கர்மணி வ்யுத்பத்தி த்வயத்திலும் வ்யாப்திபலமான உபாயோபேயபலங்களைச் சொல்லுகையாலே,

வ்யா.—வ்யாப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும், திருத்வாதஶாக்ஷரியும் அபூர்ணம். இம்மந்த்ரம், அவைபோலன்றிக்கே, வ்யாப்ய பதார்த்தங்களோடு, வ்யாபகப்ரகாரத்தோடு, வ்யாப்திபலத்தோடு, வ்யாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற ஶாப்தமாகக் காட்டுகையாலே, அவற்றிற்காட்டில்

எ.—(வ்யாப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும்) என்றது-அந்தர்ப்பஹிர் வ்யாப்திக்கு வ்யாப்யபதார்த்தம் ஆர்த்திகமாகையாலே தத்பலமான பரத்வ ஸௌலப்யங்களைச் சொல்லாமையாலு மென்றபடி. அன்றிக்கே, உபாயோ பேயங்களைச் சொல்லாமையாலும் என்னவுமாம். (அபூர்ணம்) என்றது - அர்த்தபூர்த்தியில்லை யென்றபடி.

"த்வாதஶாக்ஷரி" என்னாதே, (திருத்வாதஶாக்ஷரி) என்று கௌரவித்தது, ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கு ஆராதநமந்த்ரமாகையாலே. ப்ரம்ஹாண்டபுராணே ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யே, "సాత్వతం పౌష్కరం చేతి సంహితే పాఞ్చరాత్రకే। తదుక్తేనక్రమేణైవ ద్వాదశాక్షరవిద్యయా॥ దీక్షితో దీక్షితైస్సార్థం సాత్వతైఃపఞ్చభిఃపరైః। అష్టాఙ్గేన విధానేననిత్యమర్చయపద్మజ" "ஸாத்வதம்பௌஷ்கரஞ்சேதிஸம்ஹிதேபாஞ்சராத்ரகே - தது்க்தேநக்ரமேணைவத்வாதஶாக்ஷரவித்யயா - தீக்ஷிதோதீக்ஷிதைஸ்ஸார்த்தம்ஸாத்வதைஃபஞ்சபிஃபரைஃ - அஷ்டாங்கேநவிதாநேநநித்யமர்ச்சய பத்மஜ" (௩௩௧).

திருவஷ்டாக்ஷரியினுடைய பூர்த்தியை யருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரம்) என்றுதுடங்கி. (இம்மந்த்ரம் அவைபோலன்றிக்கே) என்றது - இந்த திருவஷ்டாக்ஷரிமந்த்ரம், ஷடக்ஷரி த்வாதஶாக்ஷரி மந்த்ரங்கள்போலன்றிக்கேயென்றபடி. (வாசியற) என்றது - தரதமமன்றிக்கேயென்றபடி. (ஶாப்தமாகக்காட்டுகையாலே) என்றது-அத்யாஹாரமாகவும் ஆர்த்தமாகவுமன்றிக்கே, ஶப்ததஃ ப்ரதிபாதிக்கையாலு மென்றபடி. எங்ஙனேயென்னில்; "చేతనాచేతనంసర్వంనారమిత్యభిధీయతే" "சேதநாசேதநம்ஸர்வம்நாரமித்யபிதீயதே" (௩௩௨) என்கிறபடியே - சேதநாசேதநரூப வ்யாப்யபதார்த்தங்களை நாரஶப்தத்தாலும், "అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్స్థితః" "அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்த்திதஃ" (௩௩௩) என்கிறபடியே - அந்தர்பஹிர்வ்யாபகப்ரகாரத்தை நாராயணபதத்தில் தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிஸமாஸங்களாலும் வ்யாப்திபலமான பரத்வஸௌலப்யங்களையும், அந்தர்யாமித்வோபாயத்வோபேயத்வங்களையும், நாராயணபதத்தில் "நாராணும் அயநம்" என்று தத்புருஷனாலே ஸமஸ்தவஸ்துஸத்தாநிர்வஹணார்த்தம் தானாதாரமாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், "நாராஃ அயநம் யஸ்ய" என்று பஹுவ்ரீஹியாலே பெரியவனைதான் ஸத்தாநிர்வஹணார்த்தம் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களிலும் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு புகுந்திருக்கையாகிற ஸௌலப்யமும், ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் ஸத்தாநிர்வஹணார்த்தம் அந்தராத்மதயாவஸ்த்திதனுய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், அயந

மூ.—கஉ. இத்தை வேதங்களும்,

வ்யா.—இதுக்கு அர்த்தபௌஷ்கல்ய நிபந்தநமான ஆதிக்யமுண்டு" என்று, மற்ற வ்யாபகமந்த்ரங்க ளிரண்டினுடைய அபூர்த்தியையும், திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும், ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்தாரிறே.

கஉ.—இதுதனக்கு ஶிஷ்டபரிக்ரஹமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(இத்தை) என்றுதுடங்கி. அதாவது - விஷ்ணுகாயத்ரியிலே வ்யாபகமந்த்ரத்ரயத்தைச் சொல்லுகிறவளவில் ப்ரதமத்திலே நாராயணஶப்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும், "విశ్వంనారాయణమ్" "விஶ்வம் நாராயணம்" (ஙரு) என்றுதுடங்கி "నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వంనారాయణఃపరః, నారాయణపరోజ్యోతిరాత్మానారాయణఃపరః,యచ్చకించిజ్జగత్యస్మిన్దృశ్యతేశ్రూయతేఽపివా,

எ.—பதத்தில்-"ஈயதே அநேநேதி - அயநம்" என்று கரணேவ்யுத்பத்தியால் உபாயத்வத்தையும்,"ஈயதேஅஸாவித்யயநம்" என்று கர்மணிவ்யுத்பத்தியால் உபேயத்வத்தையும், "జ్ఞానానన్దామలత్వాదిరూపమ్" "ஜ்ஞாநாதயோகுணாரூபம்" (ஙஙச) என்று துடங்கி, "తత్సర్వంనారముచ్యతే" "தத்ஸர்வம்நாரமுச்யதே" (ஙஙரு) என்கிறபடியே - நாரஶப்தத்தாலே வ்யாபகனுடைய ஸ்வரூபநிரூபகங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளையும், நிரூபிதஸ்வரூபதர்மங்களான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும், வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களையும் ப்ரதிபாதியாநின்றதிறே.

[மற்றை இரண்டுக்கும்]-வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபக மந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், [அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியுமுண்டு]-நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரவஸ்த்வாதிகளான குத்ருஷ்டிகள் மிகவு மாதரித்துப் போருகையாகிற அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும், வ்யாப்யாத்யாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாலே அர்த்தாபூர்த்தியுமுண்டு" என்று மூலார்த்தம்.

கஉ.—உத்தரவாக்யஸ்ய ஸங்கதிः (இதுதனக்கு) இத்யாதி.

வே... விரும்பின ப்ரகாரத்தை ப்ரமாணோபந்யாஸபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (அதாவது) என்று துடங்கி. (விஶ்வம்நாராயணம்) விஶ்வம் - ஸ்வ...திரஸர்வதத்வனாய், நாராயணம் - பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்றுவகையாயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கும், போக்யபோகோபகரண போ...ஸ்தா...ரூபேண மூன்றுவகையா அசேதநங்களுக்கும், அந்தர்யாமியா...தாரண நியமந ரக்ஷணங்க ளப் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவனாய்; நா...பரம்ப்ரம்ஹ - பரப்ரம்ஹவாச்யனும் நாராயணனே! பரதத்வமும் நாராயணனே! பரம்ஜ்யோதியும் நாராயணனே! பரமாத்மாவும் நாராயணனே! ...ந்த ஜகத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலே காணப்பட்டும் ஶ்ருதியாலே கேட்கப்பட்...மிருக்கிறது யாதொருவஸ்து

வ்யா.—அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தித:'' ''நாராயணபரம்ப்ரம்ஹதத்த்வம்நாராயண:பர:, நாராயணபரோஜ்யோதிராத்மாநாராயண:பர:, யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந்த்ருஶ்யதேஶ்ரூயதேபிவா, அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்த்தித: '' (கரு) என்று ஸகலவேதாந்த ஸாரபூதமான நாராயணனுவாகத்திலும், '' ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ '' ''ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத், நப்ரம்ஹாநேஶாநோநேமேத்யாவாப்ருதிவீ'' (கசு) என்று மஹோபநிஷத்திலும், ''சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண:'' ''சக்ஷுஶ்சத்ரஷ்டவ்யஞ்சநாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்சஶ்ரோதவ்யஞ்சநாராயண:'' (கஎ) என்றுதுடங்கி ''திஶஶ்ச ப்ரதிஶஶ்ச நாராயண:'' '' திஶஶ்சப்ரதிஶஶ்சநாராயண: '' (கஎ) என்று முடிவாக நடுவுடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும், ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்'' ''யஸ்யாத்மாஶரீரம்யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்'' (கஅ) என்றுதுடங்கி ''யஸ்ய ம்ருத்யுஶ் ஶரீரம்'' ''யஸ்யம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்'' (கஅ) என்கிறதிருக நடுவுள்ள பர்யாயங்கள்தோறும் ''ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:'' ''ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயண: '' (கசு)

எ.—அந்த ஸகல ப்ரமாண ப்ரதிபந்நமான வஸ்துவை யெல்லாவற்றையும் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற வ்யாபரித்து அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நிற்கிறவன் நாராயணன்; நாராயணனொருவனுமே உளனுனன்; ப்ரம்ஹாவுமில்லை, ருத்ரனுமில்லை; இந்த த்யாவாப்ருதிவிகளுமில்லை, நக்ஷத்ரங்களுமில்லை; காண்கிற கண்ணும் காணப்படுகிறதும் நாராயணன்; கேட்கிற செவியும் கேட்கப்படுகிறதும் நாராயணன்; திக்குக்களும் விதிக்குக்களுமெல்லாம் நாராயணனே; யாவனொருவனுக்கு ஜீவாத்மா ஶரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ப்ருதிவி ஶரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு ஶரீரமாயிருக்கிறது; இவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாய், தத்கததோஷம் தட்டாதபடி அபஹதபாப்மாவாய், பரமபதநிலயனுகையாலே திவ்யனுய், லீலாவிபூதியோகத்தாலே தேவனுய், இப்படி ஸர்வாதிகனுகையாலே அத்விதீயனுன நாராயணன்.

பி.—கஉ. (நடுவுள்ள பர்யாயங்கள்தோறும்) என்றது - ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம்'' என்று துடங்கி, ''யஸ்யம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்'' என்கிற ஶ்ருதிமுடிவாக நடுவுள்ளபர்யாயஶ்ருதிகளான ஆரணங்கள்தோறும். முடிவிலே - ''ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:'' என்று சொல்லுகையாலுமென்றபடி. அதாவது-''யஆத்மநிதிஷ்ட்டந் ஆத்மநோந்தரோய ஆத்மாநவேத, யஸ்யாத்மாஶரீரம், யஆத்மாநமந்தரோயமயதி ஸதஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:, ய:ப்ருதிவ்யாம் திஷ்ட்டந், ப்ருதிவ்யா அந்தரோயம் ப்ருதிவீநவேத, யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம், ய:ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி, ஸஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:, ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:'' என்கிறபடியே - உபநிஷத்கோஶங்களிலே நடுவுள்ளபர்யாயஶ்ருதிகளைக் கண்டுகொள்வது. ஏகார்த்தத்தை அநேகதடவைகளிலே சொல்லுகையாலே, பர்யாயஶ்ருதிகளென்கிறது.

வ்யா.—என்று அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவவிஷ்ணுஶப்த ங்களை யநாதரித்துநாராயணஶப்தத்தையிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்த்தேஶிக்கையாலும், அபௌருஷேயமாய், நித்யநிர்த்தோஷமாய், ஸ்வதஃப்ர மாணங்களான வேதங்களும் விரும்பிற்றின. "యథా సర్వేషు దేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః । తథా సర్వేషు మన్త్రేషు నాస్తి చాష్టాక్షరాత్పరః" "భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వం బ్రవీమి వః। హే పుత్ర శిష్యాః శృణుత న మన్త్రోఽష్టాక్షరాత్పరః" "யதாஸர்வேஷுதேவேஷுநாஸ்திநாராயணாத்பரः - ததாஸர்வேஷுமந்த்ரேஷுநாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பரः" "பூத்வோர்த்வபாஹுரத்யாத்ரஸத்யபூர்வம்ப்ரவீமிவः- ஹேபுத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுதநமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பரः" (ச0) "సర్వవేదాన్తసారార్థస్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్" "ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸ்ஸம்ஸாரார்ணவதாரகः - கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணாமபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்" (சக) "ఆర్తా విషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చ భీతా ఘోరేషు చ వ్యాధిషు వర్తమానాః । సంకీర్త్య నారాయణశబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాస్సుఖినో భవన్తి" "ஆர்த்தாவிஷண்ணாஶ்ஶிதிலாஶ்சபீதாகோரேஷுசவ்யாதிஷுவர்த்தமானாः- ஸங்கீர்த்யநாராயணஶப்தமாத்ரம்விமுக்ததுஃகாஸ்ஸுகிநோபவந்தி" (சஉ)

எ.—(பகவத்ஸ்வரூபாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி)ஶப்தத்தாலே குணசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லுகிறது. (நிர்த்தேசிக்கையாலும்) என்றது-ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றபடி. (விரும்பிற்றின) - ஆதரித்தன, பரிக்ரஹித்ததுகளென்று கருத்து.

ப்ருஹதாரீதே - யாதொருபடி ஸர்வதேவர்களிலும் வைத்துக்கொண்டு நாராயணனிற்காட்டில் பரமாயிருப்ப தொன்றில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டில் பரமில்லை. புத்ரஶிஷ்யர்களைக்குறித்துக் கையெடுத்து ஶபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோள், திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டிற் பரமாயிருப்பதொருமந்த்ரமில்லை; ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் பரமான அர்த்தமாய், ஸம்ஸாரமாகிறகடலைக் கடத்துவதான திருவஷ்டாக்ஷரம், மோக்ஷகாங்க்ஷிகளான புருஷர்களுக்குப் புகலிடம்.

(ஆர்த்தா) இதி-(ஆர்த்தாः)-நஷ்டைஶ்வர்யகாமாः. (விஷண்ணாः)-அபூர்வைஶ்வர்யகாமாः. ஶிதிலாः-பகவத்ப்ராப்திரஹிதாः, ஆத்மப்ராப்திகாமாः. பீதாः - பகவத்ப்ராப்திவ்யதிரேகேண ஸம்ஸாராத் பீதாः. "யாவதாத்மபாவி அஶரீரியாய்த் திரிவாரொருவன்" இத்யநுக்ருஹீதரீத்யா, கேவலஸ்யாபி ஸம்ஸாரித்வாத். "ఘోరేషు చ వ్యాధిషు వర్తమానాః" "கோரேஷுசவ்யாதிஷுவர்த்தமானாः". "యన్ముహూర్తం క్షణం వాపి" "யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம்வாபி" (ஙஙகூ) "వరం హుతవహజ్వాలా" "வரம்ஹுதவஹஜ்வாலா" (ஙஙஎ) "తతః ప్రాప్తిమహాదుఃఖ" "ததப்ராப்திமஹாதுஃக்க" (ஙஙஅ) இத்யாதிரீத்யா ப்ரஸித்தாः பரமார்த்தாः. நாராயணஶப்தமாத்ரம் - நாராயணஶப்தோ மூலமந்த்ரோபலக்ஷணம். ஏகதேஶேநதத்ஸமுதாயஸ்யாபிஸ்மரணஸம்பவாத், தத்ரஶப்தஶக்த்யாரக்ஷண விஷயேது "సాఙ్కేత్యం పారిహాస్యం చ" "ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யஞ்ச" (ஙஙக) இத்யுக்தரீத்யா அமுத்ரைகதேஶேநாபி கார்யகரத்வாத் மாத்ரஶப்த ப்ரயோகः. அர்த்தபோதநேந ரக்ஷணவிஷயேது நாராயணஶப்தஸ்மாரித மூலமந்த்ரஸ்ய பரிபூர்ணோபதேஶதயா மந்த்ராந்த்ரானைரபேக்ஷ்யம் - மாத்ரஶதார்த்ததः. ஶிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம்.

வ்யா.—"నారాయణేత్యస్తి శబ్దో వాగస్తి వశవర్తినీ । తథాపి నరకే ఘోరే పతన్తీతి కిమద్భుతమ్" "நாராயணேதிஶப்தோஸ்திவாகஸ்திவஶவர்த்திநீ - ததாபிநரகேகோரேபதந்தீதிகிமத்புதம்" (சங) "కింతత్ర బహుభిర్మన్త్రైః కింతత్ర బహుభిర్వ్రతైః। నమో నారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః" "கிம்தத்ரபஹுபிர்மந்த்ரை꞉கிம்தத்ரபஹுபிர்வ்ரதை꞉ - நமோநாராயணாயேதிமந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக꞉" (சச) இத்யாதிகளாலே, வேதார்த்தோப ப்ரும்ஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பலவிடங்களிலு மித்தை ஶ்லாகித்துக்கொண்டு செல்லுகையாலே, வேதார்த்தவிஶதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதிபரமருஷிகளும் விரும்பினார்கள்;

ஏ.—(நாராயணேதி)-நாராயண என்கிற ஶப்தமுண்டு, அத்தைச் சொல்லுகைக்கு வாகிந்த்ரியமுண்டு, இப்படியிருக்க, கோரமான நரகத்திலே என்னவென்று விழுகிறார்கள்; இதோராஶ்சர்யம்.

(கிம்தத்ர) இதி - திருமந்த்ரமானது, ஸர்வார்த்தத்தையும் ஸாதித்துக்கொடாநிற்குமதுண்டாயிருக்க, அநேக மந்த்ரங்களாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? அனேக கர்மாநுஷ்டாநங்களாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு?

(வ்யாஸாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி)ஶப்தத்தாலே-பராஶர வால்மீகி ஶௌநக பௌஷ்கராதிகளைச் சொல்லுகிறது. (விரும்பினார்கள்)-ஆதரித்தார்கள். சகாரம், உக்தஸமுச்சயம்.

தொ.—கஉ. (நாராயணேதிஶப்தோஸ்தி) என்றது-"వైకుణ్ఠనామగ్రహణమశేషాఘహరం విదుః" "வைகுண்டநாமக்ரஹணம்-அஶேஷாகஹரம்விது꞉" என்கிறபடியே, 'ஸகலபாபநிவர்த்தகமாய் இவர்கள்ஸுலபமாக வுச்சரிக்கும்படியான நாராயணஶப்த முண்டென்றபடி. (வாகஸ்திவஶவர்த்திநீ) என்றது - அந்தநாராயணஶப்தத்தை யுச்சரிக்கைக்கு ஸ்வாதீநையாய், "நாராயணஶப்தத்தைநீ உச்சரி" என்றால், மாட்டேனென்னாதே, தான்நினைத்தபோது சொல்லும்படியான வாக்குண்டென்றபடி. (ததாபி) என்றது - ஶப்தமும் ஸுலபம், உச்சரிக்கைக்கு வாக்கு ஸ்வாதீனையாயிருக்கவென்றபடி. (நரகே கோரேபதந்தீதிகிம்) என்றது-அந்தஸுலபமான ஶப்தத்தை ஸ்வாதீநையானவாக்காலே ஒருகால்சொல்லி ஸம்ஸாரத்தினின்றும் உத்தீர்ணராகாமல், ஜநங்கள் ஸம்ஸாரத்திலேவிழுகிறபடியென்! என்று சித்ரகுப்தன் யமனைக் கேட்க; யமனும், அத்புதம்; இதுவுமோராஶ்சர்யம் என்கிறான். அநேகஜல்பம்பண்ணிப்போருகிற இவர்கள்வாயில் நாராயண ஶப்தம் புகுராமைக்கடியானபாபமேதோ.' என்கிறான். அன்றிக்கே, அநேகஶப்தம் பண்ணிப்போருகிறவிவர்கள்வாயில் இஶ்ஶப்தம்புகுராமையுண்டோ? ஆகிலும், இவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலழுந்துகிறது இதிலர்த்தமறியாமையென்றே, என்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறானாகவுமாம்.

(தத்ர) என்றது - அபிமதலாபத்திலென்றபடி. (ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே) என்றது - ஸ்வபுராணங்களிலே யென்றபடி.

பி.—(பதந்தி)-விழுகிறீர்கள். (இதிகிம்?)-இதுவெது (அத்புதம்)- ஆஶ்சர்யம்.

வ்யா.—"வண்புகழ்நாரணன்"

ஏ.— முதற்பத்து-இரண்டாந்திருவாய்மொழியில்-பத்தாம்பாட்டு.

எண்பெருக்கந்நலத் - தொண்பொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன் - திண்கழல்சேரே.

அழகிது, அப்படியே யாகிறது; பஜநத்துக்கு அவலம்பநமான மந்த்ர மேதென்ன, அதின்னதென்றும், அதனுடைய அர்த்தம் அநுஸந்தேயமென்றும் சொல்லுகிறார். இது தன்னைப் புறம்புள்ளார் ஜபஹோமாதிகளாலே காரியங்கொள்ளாநிற்பர்கள். நம்மாசார்யர்கள் "ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக் கிடாயிருக்கிற இதனுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்" என்று தாங்களுமநுஸந்தித்து, தங்களைக் கிட்டினார்க்கு முபதேஶித்துக்கொண்டு போருவர்கள். வேதங்களுக்கும் இவ்வாழ்வார்க்கும் இம்மந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முன்பே ஶப்தத்தைச்சொல்லி அநந்தரம் அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அர்த்தத்தைச்சொல்லிப் பின்பே ஶப்தப்ரயோகம்பண்ணுதல், செய்யக்கடவதொரு நிபந்தனமுண்டாயிருக்கும்; அதுக்கடி, அர்த்தாநுஸந்தாநம் உத்தேஶ்யமாகையாலே; "யாவையும் எவருந் தானுமமைவுடைநாரணன்"(க) என்னுதல், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்"(உ)என்னுதல்,செய்வதொருநிர்ப்பந்தமுண்டு; "அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித꞉" "அந்தர்ப்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித꞉" (ஙசo) என்னுதல், "நாராயணபரோஜ்யோதி꞉" "நாராயணபரோஜ்யோதி꞉" (ஙசக) என்னுதல், செய்யும்வேதம்.

(எண்பெருக்கந்நலம்)இத்யாதி-இப்பாட்டாலே-திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்தமாகவருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வான், இப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே, "இத்தை உந்தம்மாசார்யர்கள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன; பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் எழுந்திருந்துபோகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, "இன்னபோதின்னாரிருப்பார் இன்னார்போவார் என்று தெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள்" என்று திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, "இப்பாட்டை யிதுக்கர்த்தமாக நினைத்திருங்கோள்" என்று பணித்தான்.

(எண்பெருக்கு)என்கிறவித்தால்-ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (நலத்து)-இவ்வஸ்துக்கள்தான் அஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்கடவதிறே, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே-ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமா யிருக்குமென்று சொல்லிற்றிறே. (ஒண்பொருள்) அசைதந்யம் அசித்துக்கு ஸ்வபாவமாகாநிற்கச்செய்தே வஸ்துதான் ஜடமுமாயிருக்குமிறே - அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்குமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, இவ்வஸ்துதான் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாய், தர்மபூதஜ்ஞாநமானதும் விஷயங்களை க்ரஹித்துத் தன்னையு மறிவிக்கக்கடவதாயிருக்கும்; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (ஈறில) என்கிறவிது-கீழும்மேலும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது. ஈறிலவான ஒண்பொருளையும், ஈறிலவான வண்புகழையுமுடையவனுகையாய்த்து - நாராயணனுகையாகிறது; "பாவக்ரமங்களகுணஹிகிதர்ஶநம꞉" "பாவத்கமங்களகுணஹிகிதர்ஶநம꞉" (ஙசஉ) தன்னுடைய

தொ.—இனி, ஆழ்வார்கள் விரும்பினபடியை யருளிச்செய்கிறார். (வண்புகழ்நாரணன்) இத்யாதியால். (வண்புகழ்) என்றது-உதாரங்களான கல்யாணகுணங்களை யுடையவனென்றபடி.

வ்யா.—"செல்வநாரணன்" என்றுதொடங்கி

எ.—கல்யாணகுணங்களோபாதி நித்யமுமாய் ப்ரகாரமுமாயிருக்கு மி வ்வஸ்து என்கைக்காக குணங்களை நிதர்ஸநமாகச் சொல்லுகிறது; நித்ய ரான த்ரிவிதசேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகுணங்களையு முடையனு யிருக்கையாய்த்து - நாராயணனுகையாவது. அவனுடைய (திண்கழல்சே ரே) - இப்படி ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து நித்யமானபின்பு, ஸ்வ ரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவன்றானொருநாளும் விடானிறே, ஆஸ்ரிதரை யொருகாலும் விட்டுக்கொடாத திண்மையைப்பற்ற (திண்கழல்) என்கிற து. (சேர்) - ஆஸ்ரயி. உன்னுடையதாய் உனக்கு வகுத்ததாயிருந்தபின்பு நீ கடுகஸ்வீகரி; நமஃ என்றபடி... ....*

முதற்பத்து-பத்தாந்திருவாய்மொழி-எட்டாம்பாட்டு.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலும்
மல்கும்கண்பனிநாடுவன்மாயமே
அல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடான்நம்பிநம்பியே.

"நாமிதுக்குமுன்பு நினைத்தும் பேசியும் தப்பச்செய்தோம், இனித் தவிருமித்தனை" - என்று "அவன்குணங்கள் நடையாடாததோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்" என்றுபோய், ஒருகுட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொ ண்டு கிடந்தார்; அங்கே, வழிபோகிறானொருவன், சுமைகனத்து, "ஸ்ரீமந் நாராயணா" என்றான்; அச்சொல்லைக்கேட்டுத் தம்முடைய கரணங்கள் அங் கே ப்ரவணமாகிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

(செல்வநாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்) - ஆழ்வார் பரிஸரத்தில், ப்ரம்ஹசாரியெம்பெருமான் பேர்சொல்லுவாரில்லை, அதிலர்த்தாநுஸந்தாந ம்பண்ணவேண்டா வாய்த்து இவர் நோவுபடுகைக்கு. என்போலவென்னி ல், விஷஹரணமந்த்ரம்போலே. அச்சொல்லு செவிப்பட்ட வளவிலே, கண்ணானது என்னை யொழியவே நீர் மல்கப்புக்கது; நெஞ்சும் அவ்வளவி லே, "எங்குற்றாய்?" என்று தேடப்புக்கது. (மாயமே) "அல்லேன்" என்ற கனுகைக்கு நான் வேண்டிற்று, "ஆவேன்" என்று கூடுகைக்கு நான் வே ண்டிற்றில்லையோ! இதோராஸ்சர்யமிருந்தபடியென்! அவன் பின்னைச்செ ய்கிறதென்னென்னில்; (அல்லுமித்யாதி) தம்மபிஸந்தியொழியவே, தம்மு டைய கரணங்களுக்கு பகவதநுபவமே யாத்ரையாம்படி அவன் மேல்விழு கிற காலமாகையாலே "நல்ல அல்லும் நல்ல பகலும்" என்கிறார். திவாராத் ரவிபாகமற எனக்கு ஸ்நேஹித்து பரிபூர்ணனானவன் என்னை ஸ்வீகரித்து என்னைவிட க்ஷமனாகிறிலன்; அவன்பேர்மாத்ரத்தைக் கேட்டவாறே, என் கண்ணானது பனிமல்காநின்றது; நெஞ்சானது தேடாநின்றது; இதோரா ஸ்சர்யமிருந்தபடியென்! என்கிறார். (இடைவீடின்றி) நானொருகால்தேடி விடாநின்றேன், அவன் இடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான். (என்னைவி டான் நம்பிநம்பியே) அபூர்ணனானவென்னை பூர்ணனானதான் நம்பிவிடுகிறி லன். (நம்பி)-என்னையொரு மதிப்பனாக நினைத்து. நம்பி, அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி நல்கிநம்பி என்னைவிடான்; மாயமே. (நம்பியே) இவனையே

தொ.—(செல்வன்) என்றது = ஸ்ரீமானானவனென்றபடி.

வ்யா.—"வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம் மாழ்வாரருளிச்செய்கையாலும்,

எ—பரிபூர்ணனென்கிறது. ஸம்ஸாரி சேதநனைப்பெற்று, பெருப்பேறுபெற்றுனயிருக்கிற விவனையே, பரிபூர்ணனென்கிறது லோகத்தார்.... ......*

பத்தாம்பத்து-ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி-முதல்பாட்டு.

சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின
ஆழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின
ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்
வாழ்புகழ்நாரணன்தமரைக்கண்டுகந்தே.

பரமபதத்துக்குப்போக உபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸ்த்தாவரஜங்கமங்களுக்குண்டான விக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்.

(சூழ்விசும்பு)-பூமியைச் சூழும்படி யிடமுடைத்தான ஆகாஶத்திலே. (அணிமுகில்) - ஆபரணமான முகிலென்னுதல், ஆகாஶப்பரப்படங்கலும் அணியப்பட்ட முகிலென்னுதல்.

(தூரியமுழக்கின) தூர்யகோஷத்தைப் பண்ணுகின்றன. (சூழ்விசும்பு) இத்யாதி காந்தப்பரொப்பித்து நின்று பெரிய மண்டபங்களிலே நின்று கொட்டுமாப்போலே காணும் இவையிருக்கிறது. "मन्द्रं जगर्जुर्जलदाः" "மந்தம்ஜகர்ஜுர்ஜலதாः"(டசுடு)இவனைப் பெறுகைக்கடியான அவன் வரவிலேபிறந்த விக்ருதியிறேயிது; இவன்றன் போகப்புக்கால் சொல்லவேண்டாவிறே. அவற்றுக்கு அபிமாநிகளான இந்த்ரவருணபர்ஜந்யங்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (ஆழ்கடல்) எல்லாவற்றையும் தன்னுள்ளே அடக்கவற்றான அளவுடைய கடல், தைர்யபங்கம் பாந்து அலையாநின்றுள்ள திரையாகிற கையை யெடுத்துக் கூத்தாடிற்றின. (ஏழ்பொழிலும் வளமேந்திய) ஸப்த த்வீபங்களும் புதுக்கணித்தன. உபஹாரங்களைத் தரித்தனவென்றும்மாம். இதெல்லா மாணாக்கண்டென்ன, (என்னப்பன்) எனக்கு பரமபந்துவானவன். இவர்களோடு நிருபாதிகஸம்பந்த மவனுக்குண்டானால், அவனோடு ஸம்பந்தமுள்ளவை யெல்லாவற்றுக்கும் அதிகரிக்கவேண்டி யிருக்குமிறே; ராஜபுத்ரன் போகாநின்றால் ராஜஸம்பந்தமுடையார்க்கெல்லாம் கிஞ்சித்கரிக்கவேண்டுமாப்போலே. (வாழ்புகழ்நாரணன்) ஆஶ்ரிதர் வாழும்படி பண்ணவற்றான கல்யாணகுணங்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். அவன் றன்னைக் கண்டோவென்னின், (அவன் தாமரைக்கண்டு.) அவன் கேட்குமென்னும் பீதியாலேயோவென்னில், (உகந்தே) ப்ரீதிப்ரேரிதராய். ...*

தொ.—(வாழ்புகழ்) என்றது - நித்யஸித்தங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவ னென்றபடி. ஸர்வத்ர வ்யாப்தங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவ னென்றபடியாகவுமாம்.

வ்யா.—"நாடுநகரமுநன்கறிய நமோநாராயணாய" என்று தொடங்கி

திருப்பல்லாண்டு-நாலாம்பாட்டு.

ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்வந்தெங்குள்குழாம்புகுந்து
கூடுமனமுடையீர்கள்வரம்பொழிவந்தொல்லைக்கூடுமினோ
நாடுநகரமும்நன்கறியநமோநாராயணாயவென்று
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே.

வ.—கீழ்-அநந்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்; அவர்கள் மங்களாஶாஸநத்துக்கு ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே; நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போலே சேர்ந்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே,"ஈஶ்வரன் கைபார்த்திருக்குமவர்கள்" என்னு மிவ்வளவைக்கொண்டு, ஆத்மப்ராப்திகாமரையும், ஐஶ்வர்யகாமரையும் அழைக்கக்கோலி, முந்துற ஆத்மப்ராப்திகாமரை அழைக்கிறார். ஐஶ்வர்யத்திற்காட்டில் ஆத்மப்ராப்தி உத்க்ருஷ்டமென்னும் நினைவாலே யழைக்கிறாரல்லர், அந்த மோக்ஷத்தை யிவர் அநர்த்தமென்றிருக்கையாலே. இனி யெத்தாலே முற்பட வழைக்கிறதென்னில், பகவத்ஸம்பந்தத்துக் குபகரணமான ஶரீரமோக்ஷம் அணித்தாகையாலும், அம்மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தால் மீளவொண்ணாமையாலும், ஐஶ்வர்யகாமனுக்கு காலாந்தரத்திலேயாகிலும் பகவத்ஸம்பந்தம்பண்ண யோக்யதையுண்டாகையாலும்; இவனுக்கு அந்த யோக்யதையு மழிகையாலே, தூர்க்கதியைக்கண்டு முந்துறவழைக்கிறார். ப்ரயோஜநாந்தரபரரை " மங்களாஶாஸநம் பண்ண வாருங்கோள்" என்ன, வருவர்களோ வென்னில், பகவத்ப்ராப்தியி லுத்கர்ஷத்தையும், அத்தைப்பற்ற கைவல்யத்தினுடைய நிகர்ஷத்தையும் அறிவித்தால், அத்தைவிட்டு இத்தைப்பற்றவேணும் என்னும் ஆத்மகுணோபேதரை யிறே யிவரழைக்கிறது.

(ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) (ஏடு) என்பது-பொல்லாங்கு. " உங்களைப் பொல்லாதநிலத்திலே யிடுவதன்முன்னம்" என்று பிள்ளையமுதனார். (ஏடு) என்கிறது - ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை. ஸ்தூலஶரீரத்திற்காட்டில் ப்ரதானமாய், அதினுடைய ப்ரயோஜநரூபமாய் ஆப்ரளய மநுவர்த்திக்கையாலே, " பாலேடு " என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறது. (நிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னே. (ஏடு) என்று - உடம்புக்குப்பேராய், ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான ஶரீரம் ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னேயென்னவுமாம். இவ்வாக்யந்தான் - அவர்களுடைய அநர்த்தத்தைக்கண் டழைக்கிறானென்னு மிடந்தோற்றவிருக்கிறதிறே. (வந்து) ஸ்வதந்த்ரராயிருப்பார்க்குத் தம்மளவில் வருமிடத்திலுண்டான தூரத்தைச்சொல்லுகிறது. (எங்கள் குழாம்புகுந்து) கேவலருமொரு ஸமஷ்டியாயிறேயிருப்பது. அது ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே அந்யோந்யம் சேராச்சேர்த்தியாயிருக்கும். ஒருத்தருடைய ஸம்ருத்தி ஒருத்தரதாயிறே யித்திரளிலே யிருப்பது. "பரஸ்பரநீசபாவை:" "பரஸ்பரநீசபாவை:"(ஙசச)என்னக்கடவதிறே. இத்திரளில் புகுவார்க்கு எவ்வள வதிகாரம் வேணுமென்னில் ; (கூடுமனமுடையீர்கள்) "புகுருவோம்" என்னும் நினைவேவேண்டுவது. அவிலக்ஷணங்களான புருஷார்த்

தொ.—(நாடுநகரமும் நன்கறிய) என்றது-நாட்டாரும் நகரத்தாரும் நன்றாகவறியும்படியாகவென்றபடி.

ஏ—தங்களுக்கு புரஸ்சரணங்களும் கணக்கவேண்டியிருக்க, அதில் விலக்ஷணமான இத்திரளிலே புகுகைக்கு புரஸ்சரணம் வேண்டாதே யிருப்பானென்னென்னில்; அவை அப்ராப்தங்களாகையாலே புரஸ்சரணாதிகள் அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிறன; இது ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே வேண்டா. மாதாபிதாக்களை யநுவர்த்திக்கைக்கு இச்சையேவேண்டுவது. (உடையீர்கள்) இந்த இச்சையால்வந்த ப்ரயோஜநாதிஶயத்தாலே "வைஶ்ரவணன்" என்னுமாப்போலே அருளிச்செய்கிறார். கூடுமினைப்பார்க்குச் செய்யவேண்டுவது, முன்புநின்ற சிறுமையைக் குலைத்துவரவேணும். (வரம்பொழிவந்து) "வரம்பொழிய" என்கிறவிது (வரம்பொழி) என்று கிடக்கிறது. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனாய், அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்தவன், "ஜராமரணமோக்ஷாய" "ஜராமரணமோக்ஷாய"(௩௪௫) என்கிறபடியே - ஸ்வாநுபவத்தளவிலே யொருவரம்பை யிட்டுக்கொண்டானிறே; அத்தையொழிந்து வாருங்கோள் என்கிறார். (ஒல்லைக்கூடுமினோ) பற்றுகிற புருஷார்த்தத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்தால், பதறிக்கொண்டுவந்து விழவேண்டாவோ. (ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) என்ற ஶரீரத்தில் அஸ்த்திரதையைப்பற்ற; இங்கு (ஒல்லை) என்கிறது, பற்றுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற. (கூடுமனமுடையீர்கள்) என்றும் (கூடுமினோ) என்று மருளிச்செய்கிறாரிறே யோக்யதையைப்பற்ற. "இத்திரளில் நின்றும் பிறிகதிர்ப்பட்டார் சிலரிவர்கள்" என்று தோற்றுமிறே ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶித்தால்.

(நாடுநகரமும் நன்கறிய) இத்திரளிலே புகுருகைக்கு வேண்டுவனவருளிச்செய்தார்; இதுக்குமேல் மங்களாஶாஸநத்துக்கு வேண்டுவன வருளிச்செய்கிறார். (நாடு) என்று - அவிஶேஷஜ்ஞரைச் சொல்லுகிறது; (நகரம்) என்று - விஶேஷஜ்ஞரைச் சொல்லுகிறது. ராஜாவுக்கு ப்ரத்யாஸந்நரிறே நகரஸ்தர். நாட்டார் தூரஸ்த்தரிறே; ஆகையாலே யருளிச்செய்கிறார். (நன்கறிய) நன்றாக வறிய. பகவத் ப்ராத்தியாஸக்தியாலே அவிஶேஷஜ்ஞர் விடும்படியாகவும், அதுதானே ஹேதுவாக விஶேஷஜ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும். (நன்கறிய) இந்நன்மை யறியவென்னவுமாம். (நமோநாராயணாயவென்று) "இவ்வளவும் போராது, தன் ஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடியறிந்து ஸ்வரூபாநுகுணமான கைங்கர்யத்தைப்பெறவேணும்" என்று வைஷ்ணவனாய் வரவேணுமென்று. "அஹமஸ்மி அபராதானாம், பகவதோ வாஹமஸ்மி" "அஹமபிநமம,பகவதஏவாஹமஸ்மி" (௩௪௬) என்றிறே நமஶ்ஶப்தத்துக்கர்த்தமிருப்பது. ஸ்வாமிபக்கல் அநுகூலவ்ருத்தியிறே புருஷார்த்தமாவது. (பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்) நினைத்திருக்குமளவுபோராது; ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடவேணும் என்னும் நெஞ்சுண்டாம்படியான ப்ரேமத்தை யுடையீராகில். (வந்துபல்லாண்டு கூறுமினே)வந்து, பல்லாண்டுபாடுங்கோள். இத்திரளிலே புகுரவேணுமென்றிருப்பீர், அத்தைச்செய்யுங்கோள்; அவ்வளவும்போராது, உங்களுடைய வ்ருத்திவிஶேஷமும் பெறவேணுமென்றிருப்பீர், திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோள் என்று க்ரியையை யிரண்டாக்கி நிர்வஹிக்கவுமாம்.

வ்யா.—“ஓவாதேநமோநாரணாவென்பன்” என்று பெரியாழ்வாரும்,

எ.— பெரியாழ்வார்திருமொழி - ரு-பத்து - க-திருமொழி.

நன்மைதீமைகளொன்றுமறியேன்நாரணாவென்னுமித்தனையல்லால்
புன்மையாலுன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப்புகழ்வானன்றுகண்டாய்திருமாலே
உன்னுமாறுன்னையொன்றுமறியேனோவாதேநமோநாரணாவென்பன்
வன்மையாவதுன்கோயிலில்வாழும்வைட்டவனென்னும்வன்மைகண்டாயே.

(நன்மையித்யாதி) நான் திருநாமஞ் சொல்லுகை அத்தலைக்கு நன்மையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ? தீமையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ? அறிகிறிலேன். இவனைப்பார்த்தால் தோஷமாய், அவனைப் பார்த்தால் குணமாயிருக்கும்; இத்தலையைப் பார்த்தால் அபராதமாய், அத்தலையைப் பார்த்தால் அபராதஸஹமாயிருக்கும். (நாரணாவென்னுமித்தனையல்லால்) “நல்கத்தானாகாதோ நாரணனைக் கண்டக்கால்” (ந) என்று அபராத ஸஹத்வத்தைக்காட்டும் திருநாமமிறே. ஸம்ஸாரிக ளபராதத்தைப் பொறுத்துவிடமாட்டாதே நிற்கிறவிடமிறே. (புன்மையால்) தண்மையால். (உன்னை) ஸர்வாதிகனான வுன்னை. (புள்ளுவம்பேசி) க்ருத்ரிமம்சொல்லி. (ச) * என்கொள்வனுன்னைவிட் டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லுகிறேனல்லேன் (புன்மை) - ப்ரயோஜநத்தை யாசைப்படுகை; (நன்மை) - மோக்ஷத்தை யாசைப்படுகை. “பெருமக்கள்” என்று * பேராளன்பேரோதும் பெரியோரிறே. “மாசூணாவான்கோலத்தமரர்கோன்.” (ரு) (திருமாலே) “மைதிலியும்துதிசெய்யநின்ற” (சா) என்று - ஸ்தோத்ரத்துக் கதிகாரி பிராட்டியிறே. பிரீதிக்குத்தோற்றுச்சொல்லுமவளிறே. “தன்னாகத்திருமங்கை”(எ)என்று அவளுக்கு அநுபவம் ஸத்தாஸித்தியானாற்போலே, எனக்கும் திருநாமம் சொல்லுகை ஸத்தாஸித்தி அன்றிக்கே, ஸர்வாதிகத்வம்; “வானவர்சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லும் செல்வன்” (அ) ப்ரயோஜநத்தோடு சொல்லில் பகவந்மந்த்ரம் கழியுண்கிறதிறே. இதரபலங்களை விட்டு மோக்ஷத்துக் குறுப்பாகச் சொல்லப்பாரும் என்ன (உன்னுமாறுன்னையொன்றுமறியேன்) மாஸ்த்ரோக்தமாக நிரந்தரஸ்ம்ருதிபண்ண வறியேன். (ஓவாதேநமோநாரணாவென்பன்) ப்ரயோஜநம் பெற்றவாறே குலையும் ஐஶ்வர்யகாமர்க்கு, அங்கி கைப்பட்டவாறே குலையும் உபாஸகர்க்கும் இதுதானே ப்ரயோஜநமாகையாலே, ப்ரபந்நர்க்குக் குலையாது. (ஓவாதே) இது மாறினால் எனக்கு ஸத்தை குலையும். சொல்லாதபோது ஸத்தை குலையுமென்பது சொல்லில் உனக்கு அவத்யம் என்பதாகாநின்றீர்; நல்ல வன்மையாயிருந்தது! என்ன; அவ்வன்மைக்குக் குறையென்னென்கிறார் மேல். (உன்கோயிலில்) இத்யாதி.—வன்மை – மிடுக்கு. “கோயிலில்வாழும்” என்று புறம்புள்ள அபிமாநம் குலைகையாலும், தாம் அநந்யப்ரயோஜநராகையாலும் இவருடைய ராஜகுலமிருக்கிறபடி. (கோயிலில்வாழும்) - “భవద్విషయవాసినః” “பவத்விஷயவாஸிந:,” (௩சஎ) “இவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணோ” என்று பகவதபிமாநமுள்ள தேசத்தே கிடக்கையிறே தங்களுக்குப் பேறாக நினைத்திருப்பது. உன்னல் - நினைத்தல்....................*

தொ.—(ஓவாதே) என்றது - விச்சேதியாமே யென்றபடி.

வ்யா.—"நாத்தழும்பெழநாரண" என்றுதொடங்கி "நலந்திகழ்நாரணன்" என்று பெருமாளும்,

எ.— பெருமாள் திருமொழியில் "தேட்டருந்திறல்" [உ] என்கிற திருமொழியில் நாலாம்பாட்டு.—

தோய்த்ததண்டயிர்வெண்ணெய்பாலுடனுண்டலுமுடன்றுய்ச்சிகண்
டார்த்ததோளுடையெம்பிரானென்னரங்கனுக்கடியார்களாய்
நாத்தழும்பெழநாரணவென்றழைத்துமெய்தழும்பத்தொழு
தேத்தியின்புறுந்தொண்டர்சேவடியேத்திவாழ்த்துமென்னெஞ்சமே.

(தோய்த்த தண் தயிர்வெண்ணெய் பால்) - கடைந்து பிரித்த வெண்ணெய்,அதுக்குறுப்பாகத் தோய்த்த தயிர், அதுக்கடியான பால்; (உடனுண்டலும்) - இவையடங்க நிஶ்ஶேஷமாக வொருகாலே அமுதுசெய்தவாறே; உடைக்கொணுவிட்டவாறே கோபித்தாள் தீராவெகுளியளாய். ஸ்நேஹத்துக்கவதியுண்டாகிலிறே கோபத்துக் கவதியுண்டாவது. (ஆய்ச்சிகண்டு) - வாயது கையதுவாகக் கொண்டியோடே கண்டுபிடித்தாளாய்த்து. (ஆர்த்த தோளுடை யெம்பிரான்) - கண்டவாறே பிடித்துக்கொண்டு கட்டினள். (எம்பிரான்) - ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமைகாட்டி என்னை அநந்யார்ஹனுக்கினவன். (என்னரங்கனுக் கடியார்களாய்)-அவதாரகாலத்தில் இழந்தார் இழவுதீர வந்து ஸுலபரான பெரிய பெருமாளுடைய செயலாலே எழுதிக்கொடுத்தவர்களாய்த்து. (நாத்தழும்பெழ) - நாவானது தழும்பேறும்படி; (நாரணவென்றழைத்து)- 'அம்மே!' என்பானைப்போலே திருநாமத்தை யடைவுகெடச் சொல்லி; (மெய்தழும்பத் தொழுது) - ப்ரணமம் பண்ணினபடி தோற்ற, உடம்பெல்லாம் தழும்பாகச் சிறியாத்தானைப்போலே; (ஏத்தி) - இப்படிப்பட்ட செயல்களைச்சொல்லி யேத்தி; (இன்புறும் தொண்டர்சேவடி) - மநஸ்ஸிலேவைத்து ஏத்துகையாலே விஷயத்தைக் கிட்டினல் பிறக்கும் நிரதிஶயாநந்த யுக்தராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாதங்களை; (தொண்டர்சேவடியேத்தி வாழ்த்துமென்னெஞ்சமே) - அவர்கள்தாங்கள் அகப்பட்ட நவநீத சௌர்யத்தில் போகாது என்நெஞ்சு; அதிலே அகப்பட்டவர்கள்தங்களை ஏத்தி வாழ்த்துமித்தனை. ஏத்திவாழ்த்துமிச்செயலுக்கிவர்கள் நிலவராவதே என்று ஸ்தோத்ரத்தைப்பண்ணி, இது நித்யமாகவேணுமென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணும் என்நெஞ்சு. சாத்துப்பாட்டு.—

தில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள் திறல்விளங்குமாருதியோ டமர்ந்தானறன்னை, எல்லையில்சீர்த்தயரதன்றன்மகனுய்த்தோன்றிற்றதுமுதலாத்தன்னுலகம்புக்கதீரு, கொல்லியலும்படைத்தானைக்கொற்றவொள்வாள் கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த, நல்லியலின்தமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார் நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே.

"భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి" "பாவோநாந்யத்ரகச்சதி" (கூசஅ) என்று அங்குப்போகேனென்ற திருவடியை விடமாட்டாமே இங்கேவந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை. (எல்லையில்சீர்) இத்யாதி - ஸஹஸ்ரகுணனை சக்ரவர்த்திக்கு, "పితరంరోచయామాస" "பிதாம்ரோசயாமாஸ" (கூசக) என்று பிள்ளையாய்ப் பிறந்ததுதொடக்கமாக, பரமபதம் புக்கதுமுடிவாக உண்டான ஸ்ரீ ராமாயணகதையை.

தொ.—(நாத்தழும்பெழ)என்றது-நாவானது தழும்பேறும்படியென்றபடி. (நலந்திகழ்) என்றது - குணங்களாலே விளங்குகிறவென்றபடி.

வ்யா.—"நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கி,

எ.—(கொல்லியலும் படைத்தானை) - கொலையை முயலாநின்றுள்ள வேலை யுடைய படையையுடையராய். (கொற்றவொள்வாள்) - வெற்றியையும் அழகையுமுடைய வாளையுடைய. (கோழியர்கோன்) - கோழியர்க்குக் கோன். (கோழி) - உறையூர்; (கோன்) - சோழராஜன். (குடைக்குலசேகரன் சொல்செய்த) - வெண்கொற்றக் குடையை யுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாளருளிச்செய்த. (நல்லியல் இன்தமிழ்மாலை பத்தும்வல்லார்)- அழகிய இயலை உடைய தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார். (நலந்திகழ்நாரணன் அடிக்கீழ்நண்ணுவார்) - பரமபதத்திலே விளங்காநின்றுள்ள ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப்பெறுவார்கள்.

நாலாந்திருவந்தாதி - முதல்பாட்டு.

நான்முகனைநாராயணன்படைத்தான்நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச்சங்கரனைத்தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்
சிந்தாமல்கொண்மினீர்தேர்ந்து.

மஹோபநிஷத் ப்ரஸித்தனான நாராயணனே ப்ரஹ்மருத்ர ப்ரமுகமான ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன், ப்ரஹ்மாதிகளடங்கலும் கார்யகோடி கடிதரென்று அபாதிதமான வேதார்த்தத்தைச் சொன்னேன்; இத்தைத் தப்ப விடாதே கொள்ளுங்கோளென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

(நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்) இத்யாதி.— "ఏకో హవై నారాయణఆసీత్" "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" (கடுo) என்கிறபடியே கார்யரூபமான ஸகலபதார்த்தங்களும் நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி தன்பக்கலிலேலயித்து, தானொருவனுமே காரணபூதனாய்க்கொண்டு உளனாய்நின்ற நாராயணன்; "బహుస్యామ్" "பஹுஸ்யாம்" (கடுக) என்கிறபடியே அவ்யவஹிதமான தன் ஸங்கல்பத்தாலே மஹதாத்யண்டபர்யந்தமான ஸமஷ்டி பதார்த்தங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, இவ்வருகுண்டான வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களை, சதுர்முகமுகேந ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக "యోబ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்" (கடுஉ) என்கிறபடியே, (நான்முகனை) - ப்ரதமம் ப்ரஹ்மாவை, (படைத்தான்) - ஸ்ருஷ்டித்தான். (நான்முகனும்) - "వేదశ్శబ్దేభ్యఏవాదౌ దేవాదీనాంచ కారసః" "வேதஶப்தேப்யஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகாரஸ:" (கடுங) என்கிறபடியே ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களினுடைய நாமரூபக்ருத்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற பழவொழுக்கான நாலுவேதங்களையும் யுகபதேவ உச்சரிக்கைக் குறுப்பான நாலுமுகத்தையுடையனான ப்ரஹ்மாவும். (தான்) - எம்பெருமான்பக்கல் மறித்துக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி தானே. (முகமாய்) - ப்ரதாநனாய்க்கொண்டு. "బ్రహ్మణశ్చాపిసంభూతశ్శివః" "ப்ரஹ்மணஶ்சாபிஸம்பூதஶ்ஶிவ:" (கடுச) என்கிறபடியே, (சங்கரனை)-ருத்ரனை, (படைத்தான்) - ஸ்ருஷ்டித்தான் என்கிற. (ஆழ்)-ஶ்ருதிஸாகரத்திலே பிறர்க்குத் தெரியாதபடி மறைந்துகிடக்கிற. (பொருளை) - இப்பரமார்த்தத்தை. (யான்)-பகவத்ப்ரஸாத விஶேஷத்தாலே தத்த்வஜ்ஞாநத்தைக் குறைவற உடைய நான். (முகமாய்) - பரதத்த்வயாதாத்ம்யவேதநத்தில் ப்ரதாநபூதனாய்க்கொண்டு கல்லினும் செம்பினும் வெட்டுமாபோலே ஒருவரால் அடைவு குலைக்கவொண்ணாதபடி. (அந்தாதிமேல்) - அந்

தொ.—(படைத்தான்) என்றது - ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி.

வ்யா.—“ எட்டெழுத்துமோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே” என்று திருமழிசைப்பிரானும்,

எ.—தாந்ருபமான ப்ரபந்தத்திலே. (இட்டு)-ஏறிட்டு. உங்கள் அநர்த்தங்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமல், (அறிவித்தேன்) - அர்த்தித்வநிரபேக்ஷமாக அறிவித்தேன். (நீர்) - அறிகைக்கு யோக்யதையுடைய நீங்கள். (நேர்ந்து) ஸம்ஸாரத்தின் பொல்லாங்கையும் நாம் சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் அருமை பெருமையையும் யுக்தியுக்தமாக விசாரித்து. (சிந்தாமல்) - அநவதாநாதிகளாலே நெஞ்சில் நின்றும் நழுவி மங்கிப்போகாதபடியாக. (கொண்மின்)-மநஸ்ஸாலே த்ருடகடிதமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கோள். இத்தனையும் செய்யவேணுமென்று தன் செல்லாமையாலே கால்கட்டி இரக்கிறார். (ஆழ்பொருளை) - நசிக்கிற பொருளை என்றுமாம்.

திருச்சந்தவிருத்தம் - எழுபத்தேழாம்பாட்டு.
எட்டுமெட்டுமெட்டுமாயொரேழுமேழுமேழுமாய்
எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகிநின்றவாதிதேவனை
எட்டினாயபேதமோடிறைஞ்சிநின்றவன்பெயர்
எட்டெழுத்துமோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே.

(எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய்)-சதுர்விம்ஶதி தத்வங்களுக்கு மாத்மாவாய்நின்று ஸத்தையை நோக்குமவன்; இந்தஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவத்தாலேசொல்லுகிறது: இத்தால்-அண்டகாரணமான ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. (ஓர் ஏழுமேழுமேழுமாய்)-ஸப்தத்வீபங்களும், அவற்றுக்கு தாரகமான ஸப்தகுலபர்வதங்களும், அந்த த்வீபங்களுக் கவச்சேதகங்களான ஸப்தஸமுத்ரங்களுமாய். அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸர்வலோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். ஸ்தலசரராயும், ஜலசரராயும், பார்வதேயருமான சேதநரை நினைக்கிறது. (எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகிநின்ற) - த்வாதஶாதித்யர்க்கும் அந்தராத்மாவாய்நின்ற. இது ஆராத்ய தேவதைகளுக்கு முபலக்ஷணம். “அக்நாவாஜ்யாஹுதிஸ்ஸம்யக்” “அக்நாவாஜ்யாஹுதிஸ்ஸம்யக்” (௩௫). (ஆதிதேவனை) ஸூக்ஷ்மசிதசித்வஸ்துஶரீரனையும், ஸ்தூலசிதசித்வஸ்துஶரீரனையும், கார்யகாரணங்களிரண்டுமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனானவனை. (எட்டினாயபேதமோ டிறைஞ்சிநின்று) - அஷ்டாங்க ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, அம்முகத்தாலே யாஶ்ரயித்துநின்று. ப்ரணாமத்துக்கு அஷ்டாங்கதையாவது - பகாபிமாநியாய் விழுகையும், மநோபுத்திகளுக்கு ஈஶ்வரனே விஷயமாகையும், பாத கரத்வய ஶிரஸ்ஸுக்களும் பூமியிலே பொருந்துகையும், “மநோபுத்த்யபிமாநேந ஸஹ ந்யஸ்ய தராதலே। கூர்மவச்சதுர: பாதாந் ஶிரஸ்தத்ரைவ பஞ்சமம்” “மநோபுத்த்யபிமாநேந ஸஹந்யஸ்யதராதலே-கூர்மவச்சதுர:பாதாந்ஶிரஸ்தத்ரைவபஞ்சமம்” (௩௬) என்னக்கடவதிறே. (அவன்பெயரெட்டெழுத்துமோதுவார்கள்) - கீழ்ச்சொன்ன ஜகதந்தராத்மபாவத்துக்கு வாசகமான மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை வாயாலே உச்சரியாநிற்குமவர்கள்; (வல்லர்வானமாளவே)-அர்த்தத்தை மநஸ்ஸாலே அநுஸந்தித்தும், வாயாலே ஶப்தத்தை யுச்சரித்தும், ஶரீரமான ப்ரணாமத்தைப்பண்ணியும் இப்படி மநோவாக்காயங்களாலே பஜிக்குமவர்களிட்ட வழக்கு பரமபதமென்கை. “ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா:” “ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:”(௩௭)என்றும், “நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி” “நராஜ்ஜாதாநிதத்த்வாநி”(௩௮)என்றும் ஜகத்காரணவஸ்துவை நாராயணனென்னக்கடவதிறே.

ந்நா.—(வல்லர்) என்றது - ஸமர்த்தரென்றபடி.

வ்யா.—"நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னுநாமம்" என்று உபக்ரமதசையிலே ஒருகாற்சொன்னாற்போலே ஒன்பதின்காற்சொல்லி,

எ.— பெரியதிருமொழி-முதல்பாட்டு.

வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தால்பெருந்துயரிடும்பையில்பிறந்து
கூடினேன்கூடியிளையவர்தம்மோடவர்தருங்கலவியேகருதி
ஓடினேனோடியுய்வதோர்பொருளாலுணர்வெனும்பெரும்பதந்தெரிந்து
நாடினேனாடி நான்கண்டுகொண்டேன்நாராயணாவென்னும்நாமம்.

(வாடினேன்)-கொம்பையிழந்த தளிர்போலே. ஆஶ்ரயத்துக் கழிவில்லாமையாலே இன்னும் நோக்குவோமென்னில், நோக்குகைக்கு யோக்யதையுண்டென்கை. "அநந்யாராகவேணாஹம்" "அநந்யாராகவேணாஹம்" (ரு-ருக) என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு 'வாடினேன்' என்னத்தட்டில்லையிறே. "யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து" "யஶ்சராமம்நபஶ்யேத்து" (ரு-சுo)="ராமம்" என்கிறது-கண்ணுக்கு வகுத்த விஷயத்தைக் காணாதிருக்கிறான் யாவனொருவன்; "யஃ"-எத்தனையேனுமுயர்ந்தவனாகவுமாம். "து"-இதுதப்பினாலும். தப்பாதது தப்பினால் வருமது இவ்வளவன்று என்கைக்காக விஶேஷிக்கிறது. "யஞ்ச ராமோ ந பஶ்யதி" "யஞ்சராமோ நபஶ்யதி" (ரு-சுo)- எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர் கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. "யம்" – எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இவர் கண்பார்வைக்கு இலக்காவார். "யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரியவெம்பெருமான் - யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளிய வெம்பெருமான்". (ரு-சுக) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞானத்துக்கும்அவிஷயமாயிருக்கும்; ஓரிடைச்சிக்கும் வேடனுக்கும் கைபுகுந்திருக்கும். எத்தனையேனும் உயர்ந்தவனாகிலும் பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணாகில் அவன் பெரியனல்லன். எத்தனையேனும் சிறியனானவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடையபார்வை; தப்புகிறான் யாவனொருவன், அவன் அவஸ்துக்களோடு மெண்ணப்படான்; எண்ணப்படாமையிலே எண்ணப்படும். எல்லாரும்நிந்தித்து சீ! சீ!! யென்னப்படும்;இவனைநிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதிகள்தொடக்கமானார். நால்வரிருவரோவென்னில்; "நிந்திதஸ்ஸ வஸேல்லோகே" "நிந்திதஸ்ஸ வஸேல்லோகே" (ரு-சுo)="லோகே நிந்திதஃ"-இவனை நிந்திக்கைக்குரியரல்லாதாரில்லை. விஷயப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமாயிருக்கச்செய்தே தான்"நல்லதுசெய்கிறோம்"என்றிருக்குமிறே. அப்படி,தான் நல்லது செய்கிறோமென்றிருக்குமோ வென்னில்; "ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே" "ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே" (ரு-சுo)-தானும் தன்னை நிந்தித்துக்கொள்ளும். திருக்கைத்தலமிழந்தவன்† "இற்றைப்புறப்பாடுகாணப்பெறுதநாம் கற்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில், முடிந்து பிழைக்கலாய்த்து" என்றிருக்குமிறே. ஒருநாளைப் புறப்பாடு இழந்தார் வார்த்தை யிதுவானால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு 'வாடினேன்' என்றல்லது வார்த்தை யில்லையிறே. 'வாடினேன்' என்ற இதுதான் எவ்வவஸ்தையைப் பற்றச்சொல்லுகிற வார்த்தை? விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றை அநுபவித்துக் களித்துப்போருகையாலே, வாட்டமில்லை; பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தபின்புதானே வாட்டமில்லை; ஸ்வரூபஜ்ஞானம்பிறந்து பூர்வவ்ருத்த

தா.(கண்டுகொண்டு)என்றது-ஶ்ரவணப்ரத்யக்ஷத்தாலேயறிந்தென்றபடி.

† திருக்கைத்தலம்=நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலஸேவை.

எ.—த்தை யநுஸந்தித்தபோதை வார்த்தை. ப்ராப்தி ஸமயத்திலிறே பூர்வ வ்ருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது. "ஸோஜஸம்ஸ்மரந்" "கோபஜநம்ஸ்மரந்" (ஙகூஉ) என்னுமளவும் வந்ததில்லையிறே. ஜ்ஞாநலாபவேளை யாகையாலே பூர்வ வ்ருத்தாந்தா னிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம்போலேயிறே தோற்றுகிறது. (வாடி) என்கிற இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் பொருள்பெற்றுக்கிடக்கிறது. அநாதிகாலமிவ்விழவு ப்ரவ்ருத்தமாய்ப்போந்ததென்றும், மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது. விஷயப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய் அநுதாபம்பிறந்து மீளுகையன்றிக்கே, அநாதிகால மிதுவே யாத்ரையாய்ப்போந்ததென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்ததோரநர்த்தத்தைச்சொல்ல ஒருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானேதென்னில்: (வருந்தினேன் மனத்தால்) - மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்துப்போந்தேன். இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ப்ரவணமாய், அவற்றை அநுபவிக்கக்கோலி, அவற்றை லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றில் அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலும், மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்துப்போந்தேன். ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் கந்தமான மநஸ்ஸை ப்ரத்யகர்த்த ப்ரவணமாக்கமாட்டாமையாலே, மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து - ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய், திருவடிகளை ஒருநாளும் நினைக்கப்பெற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து) - விஷயங்களிலே ருசியைப் பிறப்பித்து, வாஸநையை யுண்டாக்கி, ராக த்வேஷங்களை மிகுத்து, இதிலுண்டான அவித்யாகர்மங்களும் ஶரீராரம்ப ஹேதுவாக வந்து பிறந்தேன். (துயர்) என்று - து:கம். (இடும்பை) என்றும் - து:கம். இத்தால் - ஶரீரந்தான் து:காயதநமுமாய், து:கஹேதுவுமாயிருக்குமென்கை. து:காயதநமுமாய் மேலே அநேகது:கங்களை விளைக்கவும்வற்றாயிருக்கை. "பெருந்துயரிடும்பையில்பிறந்து-கூடி-வாடினேன்" என்னாதே, முதலிலே 'வாடினேன்' என்பானென்னென்னில்; கர்மஸம்பந்தமநாதியாய் அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாயிருக்கையாலே நடுவே ஒன்றைப்பிடித்துச் சொல்லுகிறார். (பிறந்து) - ஜநநமரணங்களில்லாதவாத்மா "செத்தான் பிறந்தான்" என்று வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) - நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமானவாத்மாவை, "தேவோஹம்,மநுஷ்யோஹம்" "தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம்" என்னலாம்படியானபடி. (கூடினேன்) — அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தாப்ரயுக்தமென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. 'கூடினேன்' என்கையாலே, இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று, ஔபாதிகம்-வந்தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ராஜபுத்ரன்வழிபோகாநிற்க, வேடர்கையிலே அகப்பட்டாற்போலேயிறே ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்பந்தந்தான் வந்தபடி. அய:பிண்டத்தை அக்நியினருகே வைத்தால், அக்நிபரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல், வாஸநையாலேயாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத்தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதானென்னலாமாப்போலே, இவ்வாத்மாவும் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித்கல்பமானபடி. பரமாணுப்பற்று சிவப்புமாறினாலும் வாஸநையாலே சுடும். (கூடி)-ஶரீரவிஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஶரீரவிஶ்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டும்படியானபடி. (கூடி) என்கையாலே, அநாதிகாலமித்தோடே பொருந்திப்

எ.—போந்தமையும், இதுக்குமேலே யோரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்தவநர்த்தந்தானென்னென்னில்: (இளையவர்தம்மோடவர்தரும்கலவியேகருதியோடினேன்)—(இளையவர்)- ஶப்தாதிவிஷயப்ராவண்யம் அநர்த்தமென்று ஆராயவுமொட்டாதே பகவத் விஷயத்தில் நன்மையையறிந்து அதிலே மீளவுமொட்டாதே பருவத்தையிட்டுப் பகட்டித் துவக்குமவர்கள். (தம்மோடு)- "छायावासत्त्वमनुगच्छेत्" "சாயாவாஸத்த்வமநுகச்சேத்" (ரு௬ரு) என்கிறதுவும் எல்லாமிங்கே. நல்லதொருபூமாலை கண்டால், தன்தலையிலேவைத்தல், தன்னை யொருவனாக நினைத்திருத்தல் செய்யாதே, அவர்கள்போன அடிவழியேபோமித்தனை. "येनयेनधाता गच्छति तेनतेनसहगच्छति" "யேநயேநதாதாகச்சதி,தேநதேநஸஹகச்சதி"(ரு௬ச) என்கிறவிதுவுமெல்லாமிங்கே. (அவர்தருங்கலவி)- கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து, இனி யிவன்கைப்பட்டான் என்றறிந்தால், தங்களைக்கொண்டு எழவாங்கியிருப்பர்கள். (கலவியேகருதி) - அநுபவித்து என்பது அநுபாவ்யந்தான் உண்டாகிலிறே; இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. மநோரதந்தான் மாறுதிறே, அதுக்கடியான பாபங்கிடக்கையாலே. அநுபவிக்கலாவது ஒன்றில்லாவிட்டால், மீளவிறே அடுப்பது; அவர்களிருய்க்க இருய்க்க நன்மையுண்டென்று மேன்மேலன மநோரதம்செல்லாநிற்குமாய்த்து, அதுக்கடியான பாபங்கிடக்கையாலே. ஒருவிஷயத்தில் அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே; அதைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றுங் காணவிட்டால், பின்னையும் அவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே. (ஓடினேன்) - விஷயங்கள் தன்னில் அரைக்ஷணம் கால்தாழப் பண்ணவல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே. போகோபகரணங்கொண்டுபுக்கு ஸ்நாநத்துக்கிடாகப் புறப்படும்விஷயமிறே. இவற்றின் தோஷத்தைத் தானுமறிந்து, அத்தைமறைக்கைக்கீடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானு மநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷம் அகிஞ்சித்கரமாகிறவிஷயமிறே. இவற்றினுடைய தோஷந்தான், ஶாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே, கண்ணாலே காணலாம்படி யிருக்கச்செய்தே, கண்டுமீளவொண்ணாதபடி யிருக்கிறதிறே!. விஷயப்ராவண்யமாவது, பாம்பு படத்தைவிரித்துக்கொண்டு நின்றால் அது அள்ளிக்கொள்ளப் புகுகிறதறியாதே, அதின் நிழலிலே ஒதுங்கத்தேடுமாபோலே இருப்பதொன்றிறே!. உயிர்க்கழுவிலே யிருந்தவன், பிபாஸையும் வர்த்தித்து, தண்ணீருங் குடித்துப் பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே, விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது!. துக்கங்களிலே ஒன்றை ஸுகமென்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிறானித்தனையிறே!; "सुखं दुःखैकलक्षणम्" "ஸுகபாவைகலக்ஷண"(ரு௬ரு) என்கிற அதுவேயிறேஸுகம்!. (ஓடி)-முன்பெல்லாமிப்படியேயாய்ப் போரச்செய்தே ஒருநன்மையுண்டாய்த்தென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வஶக்தி"ரக்ஷிப்போம்"என்றுகைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும் எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன். (உய்வதோர்பொருளால்) - விஷயங்களிலே கைகழியப்போய் ஓடி இளைத்து விழுந்தவிடத்திலே, இனியிவன்தானாக மீளமாட்டான் என்றதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்கலுருப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே. உஜ்ஜீவநோபாயமாயிருப்பதொரு நல்லவர்த்தத்தாலே. 'நல்லஅர்த்தம்' என்கிறது - பகவத்க்ருபையை. கௌரவத்தாலே "உய்வதோர்பொருள்" என்று மறைத்துச்சொல்லுகிறார். நாலாம்பாட்டிலே, "ஆழியானருளே" என்று அதுதன்னைத் தெரிய வருளிச்செய்வர். நம்மாழ்வார்

௭.—அவ்வளவு போகப்பொருமை நடுவே "மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்றுரிறே!."நானேநாநாவிதநரகம்புகும்பாவம்செய்தேன்"(௩௯௯)என்றும், "பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ"(௩௯௭) என்றும், நானே விநாசத்துக்கிடான பரிகரம்தேடிக்கொள்ள எனக்குஜ்ஜீவிக்கலாவதொரு உபாயமுண்டாய்த்து; *அஸந்நேவவான என்னை, "𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌮𑍍""ஸந்தமேநம்"(௩௯௮) என்னப் பண்ணிற்றொரு நல்ல வர்த்த முண்டாய்த்து. (உணர்வெனும் பெரும்பதம்) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍" "விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம்" (௩௯௧)-கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளங்கோத்தாற்போலே. (பெரும்பதம்) - "அவன்தான் வேண்டா; தத்விஷயஜ்ஞாநமே அமையும்" என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) - விஷயங்கள்தான் ஸாவதியாகையாலே அவற்றிலநுபவிக்கலாவ தொன்றில்லாமை முட்டிமீண்டேன். "தெரிந்து" என்று பாடமாகில், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, எல்லாமிருந்தபடியே தெரிந்தது; ஆகையாலே, முன்பெல்லாம் இருட்சியாய்ப் போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) - ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, "நாம்கீழ்ப்பட்டதென்? மேல்படப் புகுகிறதென்?" என்னும் ஆராய்ச்சிபிறந்தது. (நாடி)-இதரவிஷயங்களைப் பெறவேணுமென்று புத்திபூர்வமே ப்ரவர்த்தித்தாலும், அநர்த்தாவஹமாமத்தனைபோக்கி, பலிப்பதொன்றில்லை. பகவத்விஷயத்தி லாராயவென்றிழிந்தமாத்ரத்திலே பல வ்யாப்தியுண்டு. (நான்) - "ஓடினேன்" என்றநான். ராவணபவநத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில் தின்று வளர்ந்தவன் ஒருமுழுக்கிடாதே ராமகோஷ்டிக்காளானாற்போலே. வேல்வெட்டிநம்பியார் பிள்ளை கிழக்கே † முக்காதமாற்றிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஒரு ‡ திருக்காத்திகையிலே "புறம்பே சிலரைக்கேட்டால் எளியனென்றிருப்பர்கள், இது பரிஹரிக்கவல்லாருமில்லை, இத்தைச் சொல்லிவரக் காட்டவேணும்" என்று ஓராள் கொடுத்துவரக்காட்டினார்; அதென்னம்புதென்னில்:—"பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதிநியமோபேதராய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார், இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் ஸஹாயாந்தர ஸாபேக்ஷமோ?" என்று வரக்காட்ட, "அந்த உபாயத்துக்குடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று, உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணினவருடைய ஸ்வபாவத்தாலே வந்தது, ராக்ஷஸஜாதியராவார் தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க அவர்களிலே யொருவனான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிறே '𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌰𑌾𑌜𑌾𑌶𑌰𑌣𑌂𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 'ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணம் கந்துமர்ஹதி' (௩௭௦) என்று இவர்க்குபதேசித்தான், அவன்பக்கல் நியதி கண்டிலோம், இவர் பக்கலிலே கண்டோம்." இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து என்னென்றால்; அநதிகாரியானவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனுக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, நின்ற நிலையிலே அதிகாரிகளாமித்தனை: ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) - தநமிழந்தவனுக்கு தநலாபம்போலே யிருக்கையாலும், தாயப்ராப்தமாயிருக்கையாலும். (நான் கண்டுகொண்டேன்)- கெடுத்தவன் தானே கண்டாற்போலேயிருக்கை. (நாராயணா) - ப்ரணவமாதல், நமஸ்ஸாதல், சதுர்த்தியாதல் கூட்டாமையாலே, திருவிடையாட்டத்திலே இழியவமையும்; பலபர்யந்தமாகைக்கு ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும் நாமம்)=(என்னும்) என்கிறது - பலகாலாதரித்துச்சொல்லுகிற அநந்ய பரமான நா

† முக்காதம் ஆற்றிலே=முக்காதவழியிலே. ‡ திருக்காத்திகையிலே=திருக்கார்த்திகையிலே.

வ்யா.—"நாராயணாவோமணிவண்ணாநாகணையாய்வாராய்" என்று திருமங்கையாழ்வாரும், உபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச்செய்கையாலும்,

எ.—நாராயணாநுவாகப்ரஸித்தி. (நாமம்,என்கையாலே-இருந்தபடியே உத்தேஶ்யம், இச்சைபிறந்தபோதே காலம், சொல்லுவோமென்கிறவன் அதிகாரியென்கிறது. "திருமந்த்ரம் சொல்லும்போது, ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ? வேண்டாவோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "வேண்டா" என்றருளிச்செய்தார்; "கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவேயொரு உவர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ? இந்நன்மைமயெல்லாமுண்டாக்கப் போகிறது கீழ் அயோக்யதை யித்தனையும் போக்கமாட்டாதோ?" என்றருளிச்செய்தார்.

சிறியதிருமடல்.

.................................தடமால்வரைபோலும்
போரானைபொய்கைவாய்க்கோட்பட்டுநின்றலறி
நீரார்மலர்க்கமலங்கொண்டோர்நெடுங்கையால்
நாராயணாவோமணிவண்ணாநாகணையாய்
வாராயென்றாரிடரைநீக்காய்.

(தடமால்வரை) இத்யாதி - பெருமலைபோலேயிருந்துள்ள மத்தகஜமானது. பெருமையாடாற்றமாட்டாமைக்கு உடல்,பொருகையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாய்என்றும் கரைபொருது முதிர்களோடிப்பொருதுந் திரிகிறது. (பொய்கைவாய்)-தன் நிலமான வெளிநிலத்திலன்றியே, தனக்கு வேற்றுநிலமாய் அதுக்குத் தன்னிலமான பொய்கையிலே; (கோள்பட்டு நின்று)-புலிவாயிலே யகப்பட்டாரைப்போலே அகப்பட்டு நின்று; "[Grantha text]" "கஜஆகர்ஷதேதீரே க்ராஹஆகர்ஷதேஜலே" (கஎக) என்கிறபடியே, ஆனையும் முதலையும் அநேகக்காலம் நீர்க்கிழுக்கக்கரைக்கிழுக்கச்சென்று அதின்மிடுக்கேயாய் தன்மிடுக்கற்று நின்றநிலை. (அலறி) - கதறி; பழையவாஸனையாலே 'அலறி' என்கிறது ; ஜந்மாந்தரவாஸனையாலே "அம்மே" என்றர்த்திப்பாரைப்போலே. (நீரார்மலர்க்கமலம்) இத்யாதி-செவ்வி மாறாதே பொய்கைப்பரப்புமாறப் பூத்ததொரு தாமரைப்பூவை நெடியகையிலேகொண்டு, "[Grantha text]""பரமாபதமாபந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்"(கஎஉ) என்றுநினைந்து; (நாராயணாவோமணிவண்ணா நாகணையாய்) என்று வாய்விட்டுக்கூப்பிட்டு, வந்தென் க்லேஶத்தைத்தீர்க்கவேணுமென்றுசொல்லி. கைநெடுமைக்கு ப்ரயோஜநம், பொய்கைநீரிலே அமிழச் செவ்வி கெடாதொழிகை. (நாராயணாவோ)-"அம்மே" என்னுமாபோலே; சேஷத்வத்தாலும் ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் தததீநமாயிருக்கையாலு முண்டான ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிறது. (மணிவண்ணா)-ஸம்பந்தமில்லையேயாகிலும் விடவொண்ணாதபடி, விடாய்த்தார்க்குத் தண்ணீர்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவழகுமுடையவனே யென்கிறது. (நாகணையாய்)-எம்பெருமானிலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு த்வரை மிஞ்சியிருக்குமென்கை. (நாகணையாய்) - ஆஶ்ரிதரை யென்றும்விடாத ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்கிறது. அவ்வடிவழகி லாசைப்பட்டாரை அணைக்கும்படி † ஈழந்தொ.(நாகணையாய்)என்றது-நாகத்தைப்படுக்கையாகவுடையவனென்றபடி.

† ஈழங்கணுக்காண்பாரில்லை- கண்டதையொழியக் காணாதவற்றை ஸ்வப்நங்காணுமொன்றபடி.

வ்யா —"நன்மாலை கொண்டு நமோநாரணவென்னும் சொன்மாலை கற்றேன்" என்றும்,

---

௭.—களைகணாரில்லையிறே. இவன் தானேவந்து ரக்ஷிக்கில், ரக்ஷிக்கு மத்தனையல்லது, தான் தன் ரக்ஷணம்பண்ணுகை யென்றொன்றில்லையிறே. (என் இடரைநீக்காய்)- "பூவில்செவ்வி அழியாமே சாத்தப்போகிறதில்லை" என்கிற என்னுடைய பெரிய துக்கத்தைப் போக்காய். "జలస్థం ధారయామాస గ్రాహం చక్రేణ మాధవః" "ஜலஸ்த்தம்தாரயாமாஸக்ராஹம்சக்ரேணமாதவ:" (௩௭௩) என்கிறபடியே முதலையையுமானையையும் மெள்ளவெடுத்துக்கொண்டு கரையிலேயேறி, ஆபத்துக்களில் தாய்மார் மடியிலேவைத்து முலைகொடுத்து சிகித்ஸிக்குமாப்போலே, பெரிய பிராட்டியார் மடியிலே ஆழ்வானைவைத்து, முதலையை யிரண்டுகூறாக்கி விழ்த்து, ஆழ்வானுடைய கையில் பூவாடாதபடி தன்திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்கொண்டான். ... ...

முதல்திருவந்தாதி - ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு.

அயனின்றவல்வினையையஞ்சினேனஞ்சி
உயநின்திருவடியேசேர்வான்—நயநின்ற
நன்மாலைகொண்டு நமோநாரணவென்னும்
சொன்மாலைகற்றேன்தொழுது.

(அயல்-நின்ற) இத்யாதி—அருகுவிட்டுப்போகாதேஇடைவிடாமல் நலிந்தபடியேநிற்கிற அதிப்ரபலமான பாபத்தைக்குறித்து, "முன்புபோலே இன்னமும்வந்துமேலிடில் செய்வதென்?" என்று பயப்பட்டேன்; இப்படிபயப்பட்டு இந்தபாபஸம்பந்தமற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்கு நிர்ப்பயஸ்த்தானமான உன்திருவடிகளிலே வந்துகிட்டுகைக்காக, நயப்புடைத் தாய் அதி விலக்ஷணமான ஶப்தங்களாலே தொடுக்கப்பட்ட இப்ப்ரபந்தரூபமான மாலையைக்கொண்டு உன்னை யாஶ்ரயித்து, உனக்கு வாசகமாய் திருமந்த்ரமென்று ப்ரஸித்தமான சொல்தொடையை அப்யஸித்தேன்.

அன்றிக்கே, திருமந்த்ரார்த்தத்தை, நயிப்பிக்கையிலே - நிர்வஹிக்கையிலே, தத்பரமாய்க்கொண்டு நின்ற விலக்ஷணஸந்தர்ப்பரூபமான இப்ப்ரபந்தத்தைக் கொண்டென்னவுமாம். (அயனின்ற) என்றது- ஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு பாபங்கள் தம்மை விட்டுக்கடக்கநின்றபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (அயனின்றவல்வினை) என்று-திருநாமம் சொல்லாதபோது தமக்குள்ள வ்யஸநமாகவுமாம். ... ... ※

வ்யா.—"நாராயணாவென்றோவாதாரைக்கு முரையுண்டே" என்றும், "ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு"

எ.—

முதல்திருவந்தாதி-தொண்ணூற்றஞ்சாம்பாட்டு.

நாவாயிலுண்டே நமோநாரணாவென்
றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே—மூவாத
மாக்கதிக்கட்செல்லும் வகையுண்டே யென்னொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லுந்திறம்.

(நா) இத்யாதி—ஏத்துகைக்கு உபகரணமான நாவானது, புறம்பே போய்த் தேடவேண்டாதபடி தந்தாம வாக்கிலே உண்டே; ஸஹஸ்ராக்ஷரி மாலாமந்த்ரம்போலே நெடுகவிருந்து சொன்னாலும முடிவுகாணவொண்ணாதபடியிருக்கையன்றிக்கே, நமோநாராயணாயவென்று ஒருக்காலேசொல்லி இளைப்பாறலாம்படியான திருமந்த்ரம உளதாயிராநின்றதே; அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமாய், பரமப்ராப்யமான மோக்ஷத்தில் செல்லுகைக்கீடான உபாயம் உண்டே; இப்படி உஜ்ஜீவநத்துக்குடலான நல்வழிபோகாமல், விநாசத்துக்கீடான துர்மார்க்கங்களிலே சென்று ஒருவர் விழுகிற ப்ரகாரம் என்னாயிருக்கிறதோ! என்று விஸ்மயப்படுகிறார். ... ...

இரண்டாந்திருவந்தாதி-முதற்பாட்டு.

அன்பேதகளியா வார்வமேநெய்யாக
இன்புருகு சிந்தையிடுதிரியா—நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத்தமிழ்புரிந்த நான்.

(அன்பேதகளியா) இத்யாதி—விஷயவைலக்ஷண்யம் தளமாக மூளாத்துக்கிளருகிற பரபக்த்யுபக்ரமரூபமான ஸ்நேஹமானது, மேல் சொல்லுகிற நெய் திரி முதலானவற்றுக்கு ஆதாரமான தகளியாகவும்; அந்தவிஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கு என் புகுருகிறதோ? என்று பரிந்து காப்பிடும்படி பரிபக்வதசாபந்நமான அபிநிவேசமானது, மேலேற்றத்தேடுகிற விளக்கை வளர்க்கைக்குறுப்பான நெய்யாகவும்; விஷயவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாந ஜநிதமான ஆநந்தத்தாலே த்ரவீபூதமாய் அந்த ப்ரேமாவஸ்தைகளுக்கு வாய்த்தலையான ஹ்ருதயமானது, மேற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநமாகிற விளக்கைக்கொளுத்துகைக்கு இடப்படும் திரியாகவும்; (ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவதநந்யார்ஹ சேஷமாகையாலே அத்யந்தவிலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்துவானது, பகவத்குணாஸ்வாதரஸத்தாலே † த்ரவத்ரவ்யமாயுருகி), § பரஜ்ஞாநமாகிற உஜ்ஜ்வலதீபத்தை, பகவத்தத்த்வ

தொ.—(உரை) என்றது - சப்தமென்றபடி. (ஞானச்சுடர்விளக்கு) என்றது - ஜ்ஞாநமாகிற தேஜிஷ்டமான விளக்கென்றபடி.

---

† "த்ரவீபூதமாய" என்றும் பாடம். § குண்டலீசக்ராந்தத்தின் ஸ்தாநத்தில், "ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆச்ரயமான ஆத்மாவானது 'அச்சேத்யம்' 'அதாஹ்யம்' என்னும் ஆகாரம்கொண்டு த்ரவத்ரவ்யமாயுருகி" என்று பாடங்காண்கிறது.

வ்யா.—"நாரணன்றன்நாமங்கள்"
"பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும்,

எ.—யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநஜநகமாய், வேதாதிகள்போலே அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடப்ரபந்தத்தை லோகோபகாரமாகப்பண்ணின நான், ஸர்வஶேஷியான நாராயணனுக்கு ‡ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபங்களுள்ளபடியே ப்ரகாஶிக்கும்படி யேற்றினேன்.

பேசுவிக்க ஒருப்பட்ட ஈஶ்வரன் ஸத்யஸங்கல்பனானகையாலும், பேசித் தலைக்கட்டியல்லது தரிக்கமாட்டாத தம் ப்ரக்ருதியாலும் ஸித்தவத்கரித்து, (தமிழ்புரிந்த) என்கிறார். ... ...

இரண்டாந்திருவந்தாதி-இரண்டாம்பாட்டு.

ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து நாரணன்றன் நாமங்கள்
தானத்தால் மற்றவன்பேர் சாற்றினால்—வானத்
தணியமரராக்குவிக்கு மஃதன்றே நங்கள்
பணியமரர் கோமான்பரிசு.

(ஞானத்தால்) இத்யாதி—வகுத்த ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, விக்ரஹாதிகளுக்கு வாசகமாய் அஸாதாரணமான திருநாமங்களையும், மற்றும் விபூதியோகத்துக்கு வாசகமான திருநாமங்களையும், ப்ரேமதஶாபந்நமான ஜ்ஞாநத்தாலே, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ஶேஷஶேஷித்வரூபமான உறவையும்செல்ல உள்ளபடியறிந்து, "பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றி" (கஎசு) என்கிறபடியே-சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி தலைமண்டைகொண்ட-ப்ரேமத்தினுடைய முடிந்த ஸ்தாநத்திலே நின்று அடைவுகெடக் கூப்பிட்டால் ; பரமாகாஶஶப்தவாச்யமான பரமபதத்துக்கு, ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே நிறங்கொடுக்கும்படியான அழகையுடையரான நித்யஸூரிகளோடொத்த பெருமையையுடையராம்படி பண்ணுமன்றோ ? நமக்கு நிருபாதிக பந்துக்களாய் "ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடா:" "நித்யாஞ்ஜலிபுடா:" (கஎரு) என்கிறபடியே கையுமஞ்ஜலியுமாய்க்கொண்டு தொழுகையை நித்யயாத்ரையாக உடையராயிருக்கிற அநந்த வைநதேயாதிகளான நித்யஸித்தபுருஷர்களுக்கு நிருபாதிகஶேஷியானவனுடைய ப்ரகாரம்.

இங்கே அடைவுகெடத் திருநாமம் சொன்னவர்களை அடைவுகெட்டுக் கூப்பிடும் கோஷ்டியிலே வைக்குமென்றபடி. ...

இரண்டாந்திருவந்தாதி - எண்பத்தோராம்பாட்டு.

பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டவனைமெய்யே—மிகக்கண்டேன்
ஊன்திகழும்நேமியொளிதிகழும்சேவடியான்
வான்திகழுஞ்சோதிவடிவு.

(பகற்கண்டேன்) இத்யாதி—இதுநெடுங்காலம் பகலிரவாதஸம்ஸாரகாளராத்ரியிலே கண்கெட்டு முன்னடிதோற்றாதே திரிந்தநான்,

---

‡ "ஸ்வரூபரூபகுணங்களுள்ளபடி" என்றும் "ஸ்வபரஸ்வரூபங்களுள்ளபடியே" என்றும் பாடம்.

வ்யா.—“நாமம்பலசொல்லி நாராயணா” என்றும், முதலாழ்வார்களு மருளிச்செய்கையாலும்,

---

எ.— இப்போது “ ” “ஸுப்ரபாதாசமேதிஸா” (கஎசு) என்னும்படி-இரவுவிரவாத பகலாய்ச் செல்லும்படியானதொரு நல்விடிவைக்கண்டேன்; பகவதாஜ்ஞைக்கு பயப்பட்டு முப்பது வட்டத்திலே போவது வருவதாய்த்திரிகிற ப்ராதேஶிகனான ஆதித்யனன்றிக்கே ஒருகாலத்திலும் போக்குவரத்தின்றிக்கே, “ ” “ஶாஸ்தாஜநாநாம்” (கஎஎ) என்னும்படி ஸர்வத்தையும் நியமித்துக்கொண்டு, உபயவிபூதியுக்தனாகையாலே ஸார்வத்ரிகனான நாராயணனாகிற ஆதித்யனைக் கண்டேன்; இந்த்ரியங்கள் துணைசெய்யக்காண்கிறகாட்சியன்றிக்கே, “ ” “ஸ்வப்நதீகம்யம்” (கஎஅ) என்னும்படி நேர்கொடுநேரே நெஞ்சாலே காணப்படும் ஸ்வப்நாவஸ்த்தையிற்காட்டிலும் விஶததமமாய் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான மாநஸஜ்ஞாநத்தாலே, இந்த்ரியங்களால்சலக்கவொண்ணாதபடி அழகிதாக மீண்டு; அவனைக்கண்டேன்; வடிவழகு விளங்காநின்றுள்ள திருவாழியையும், புகர் விளங்காநின்றுள்ள சிவந்த திருவடிகளையுமுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பரமாகாஶ ஶப்தவாச்யமான பரமபதத்திலே விளங்காநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான வடிவழகை, ப்ரத்யபிஜ்ஞார்ஹமாம்படி அழகிதாகக்கண்டேன்.

(வான்திகழும்) என்றது-மேகத்தோடொக்க விளங்காநின்றுள்ள திருமேனி என்னவுமாம். (ஊன்திகழும்) என்றது - ஸர்வேஶ்வரன் திருமேனியிலே விளங்காநின்றுள்ள திருவாழியென்னவுமாம். ஶத்ருஶரீரத்திலே விளங்குமென்னுதல். ... ...

மூன்றாந்திருவந்தாதி-எட்டாம்பாட்டு.

நாமம்பலசொல்லி நாராயணாவென்று
நாமங்கையாலதொழுதமனென்னெஞ்சே—வா, மருவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்த்தவண்டறையுந்தண்டுழாயக்
கண்ணனையேகாண்கநங்கண்.

(நாமம்) இத்யாதி—என்னிலும் என்விஷயத்தில் முற்கோலிவிழுகிறநல்ல நெஞ்சே! வாகிந்த்ரியத்தின் உருவுகல் திரும்படி, ஒரோ குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி, இவற்றுக்கெல்லாம் ப்ரதாநமாய், ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளுக்கெல்லாம் பூர்ணவாசகமாய், அஸாதாரணமானதிருநாமத்தையும் சொல்லி, அங்குத்தைக்குஎடுத்துக்கைநீட்டக்கண்ட அழகியகையாலே, நாம் அஞ்ஜலிபந்தம்பண்ணுகை முதலான வ்ருத்திவிஶேஷங்களைப்

வ்யா.— "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே,

எ.— பண்ணுவோம், நீ இருயாதே பொருந்திவாராய் ; பூமிமுதலான லோகங்களை, ப்ரளயம்வருவதற்குமுன்னே திருவயிற்றிலேவைத்துநோக்கி, அங்கிருந்து நெருக்குண்ணாதபடி புறப்படவிட்டு ரக்ஷித்தவனாய், ரக்ஷியாவிடிலும் விடவொண்ணாதபடி மதுபாநமத்தமாய்க் கொண்டு வண்டுகள் ஶப்திக்கிற குளிர்ந்த திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனாகையாலே நிரதிஶயபோக்யபூதனான க்ருஷ்ணனையே காணவேணுமென்று மேல்விழுகிற நம்முடைய கண்களானவை கண்டு களித்திடுக. ... *

திருவாய்மொழி – முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன் யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே.

(உயர்வு) இத்யாதி—பகவதாநந்தத்தைப் பேசப்புக்க வேதங்கள், மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி, ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று, பின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டுசென்று, பின்னையும்பரிச்சேதிக்கமாட்டாதே, "యతో వాచో నివర్తన్తే" "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (ஈஎகூ) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுண மொன்றிலுமிறே ; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே யிருப்பது ; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறே யிவர். (உயர்வு)- வருத்தம். எல்லார்க்கும் உயர்த்தியுண்டாம்போது வருத்தமுண்டு ; அப்படி வருந்த வேணுமோ ! என்னில, உயர்வறஉயராநிற்கும் ; இத்தைப் பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்த சந்தை. பகவத்வ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துகதமான ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுண்டானஉச்ச்ராயத்தை(உயர்வு)என்கிறது. (அற)-இன்றியிலேயொழிய. இத்தால்-அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறதன்று ; பின்னையென்சொல்லுகிறதென்னில்; தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையும் இவற்றையும் பார்த்தால் ஆதித்யஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலவும், மேருஶிகரத்தில்நின்றவனுக்குக்கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிகள்இருக்குமாப்போலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே இல்லையென்னலாம்படியிருக்கை. இப்படி அல்லாதவற்றை இல்லை யென்னலாம்படிபண்ணினால் தனக்கோரெல்லை யுண்டாயிருக்குமோ ! என்னில் ; (உயர்) - காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும், அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி உயராநிற்கும். ஆனால், "సర్వే క్షయాన్తా నిచయాః పతనాన్తాః సముచ్ఛ్రయాః। సంయోగా విప్రయోగాన్తా మరణాన్తం చ జీవితమ్" "ஸர்வேக்ஷயாந்தாநிசயா꞉பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா꞉। ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்சஜீவிதம்" (ஈஅ0) என்கிறபடியேயிருக்கிறதோ! என்னில்; அன்று, இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்

எ.—எபடி.இப்படிகரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜநமாயிராதே காடுபட்டுக் கிடக்குமோ வென்னில்; (நலம்)—கண்டவிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். (நலம்) என்று-ஆநந்த குணமொன்றையும் சொல்லுகிறதென்னுதல்; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல்; ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல். (உடையவன்) - இக்குணங்கள்தன்னை "அஸ்தி" என்று விடுமளவன்றிக்கே, இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். ஆதாவது-ஆகந்துகமன்றிக்கேஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப் பார்த்து, "நிர்க்குணமென்பாரிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே, ஆழ்வார் (நலமுடையவன்) என்றபடிகண்டாயே" என்று பணித்தான். இத்தால்- "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ"(ந-அக)என்றபடி."வர்ஷாயுதை:" "வர்ஷாயுதை:" (ந.அஉ)இத்யாதி.—"தாதூநாமிவ ஶைலேந்த்ரோ குணாநாமாகரோ மஹாந்" "தாதூநாமிவஶைலேந்த்ரோ குணாநாமாகரோமஹாந்"(ந-அந)"பஹவோ ந்ருப கல்யாண குணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே" "பஹவோந்ருபகல்யாணகுணா:புத்ரஸ்ய ஸந்திதே;" (ந-அச) "ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணா:" "ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகண:"(ந-அரு) என்றுஇதுக்குஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தை. இப்படி குணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால் இக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாம்படியிருக்குமோ? திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்னில்; அங்ஙனிராது, அஸ்ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி குணங்களுக்கும் நிறம்பெறவேண்டும்படி யிருக்குமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறது (யவன்) என்று. "யதா ஸைந்தவ கந:" "யதாஸைந்தவகந:"(ந-அசு)என்கிறப்ரமாணப்ரஸித்தியைப்பற்ற (யவன்) என்கிறார். இத்தால் - குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூபப்ரஸித்தியைச் சொல்லுதல் ; குணவிஶிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுதல்.

(அவன்) இதுக்கவ்வருகேயோருபகாரத்தைச்சொல்லநினைத்துக் கீழ்நின்றநிலையையமைத்து,மேலேதோள்படிகொள்ளுகிறார். அந்தஉபகாரந்தானேதென்னில்; (மயர்வற)-ஜ்ஞாநாநுதயம்,அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம்என்கிறவிவைவாஸநையோடேபோம்படியாக."ஜ்ஞாநாநுதயமாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்.அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-தேவதாந்தரஶேஷமென்றிருக்கை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடையஜ்ஞாநம்" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். தம்வாயாலே (மயர்வற) என்று சொல்லலாம்படிகாணும்அவன்றானிவருக்கு அஜ்ஞாநத்தை வாஸநையோடே

எ.—போக்கினபடி.(மதிநலம்)-"ஜ்ஞாநபக்திகளிரண்டையும் தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே "நலமானமதியைத் தந்தான் என்றாய், முளைக்கும்போதே வைரம்பற்றி முளைக்கும் பதார்த்தம் போலே பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தைத் தந்தானென்கிறார்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. கர்மஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்த்தாநத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாய்த்து இவரது. "ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ? பக்திநிஷ்டரோ?" என்று எம்பாரைச் சிலர்கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபந்நர், பக்தி இவர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷம்" என்று அருளிச்செய்தார். என்போல வென்னில்; நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு ஜீவநம்தேடுகிறாப்போலே; (ரு-அஎ)* உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணனிறேயிவர்க்கு. (அருளினன்) - நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட வித்தனை. "எனக்கருளினன்" என்றொழிந்தது, பகவத்விஷயாதிகாரத்துக்கு முன்பு தம்மைஅஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) இத்தலைஅர்த்திக்க வன்றிக்கே, முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட வித்தனை; "தாதுப்ரஸாதாந் மஹிமாநமீசம்" "தாதுப்ப்ரஸாதாந் மஹிமாநமீசம்" (ரு-அஅ) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக் கண்டவித்தனை.

இத்தலையில் நினைவின்றிக்கேயிருக்க வந்தருளினவன் தன்னருள் சொல்வாரில்லாதாரொருவனோ! என்னில் (அயர்வறுமமரர்களதிபதி) - தான் அருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கேயிருப்பாரை ஒருநாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது - விஸ்ம்ருதி; அதின்றிக்கேயிருப்பர்கள். ப்ராகபாவத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்வம்ஸாபாவமுண்டிறே முக்தர்க்கு. (அமரர்கள்) -பகவதநுபவவிச்சேதத்தில் தாங்கள்உளரன்றிக்கேயிருக்குமவர்கள்; "நசஸீதா த்வயா ஹீநா நசாஹமபி ராகவ" "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ" (ரு-அகூ) என்கிறபடியே.(அமரர்கள்)த்ரிபாதவிபூதியோகத்தைப்பற்றசொல்லுகிறது. பரம ஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே, இலக்கமிருந்தாலாய்த்து அவர்களுக்கு மவனுக்கும் வாசிபறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலேயாதல் சேஷியென்றறியுமத்தனை. ஆனால் இப்படியிருக்கிற இவர்கள் பலராய்த்தாரொருவனானால், இவர்களையநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய சேஷித்வமாம்படி யிருக்குமோ? என்னில்; (அதிபதி)-அவர்களுக்கும் "தொட்டுக்கொள், தொட்டுக்கொள்" என்னவேண்டும்படி ஆனைக்குக்குதிரைவைத்து அவ்வருகாயிருக்குமென்னுதல்; ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

எ.—இதுக்கவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம்சொல்லுறுப்பட்டு,கீழ் நின்றநிலையைக் குலுக்கி, (அவன்) என்று அவ்வருகே போகிறார். (துய ரறு) - "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ள முதலிகளருளிச்செய்யு ம்படி;- ஸமஸ்த துக்காபநோதந ஸ்வபாவமான திருவடிகள்; - ஸக லாத்மாக்களுடைய துக்கத்தைப்போக்குகையே ஸ்வபாவமான திரு வடிகள், "துயரறுசுடரடி" என்று எம்பெருமானாருளிச்செய்யும்படி; "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" "வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம்ப்ரு ஹம்பவதிதுக்கித:" (கூக0)என்றால், துக்கநிவ்ருத்தியும் அவனதாயி ருக்குமிறே. இவர் துயரற, தான் துயர்தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால்- இவர் மயர்வற அவன் துயரற்றபடி. (சுடரடி) - நிரவதிக தேஜோரூப மான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது, (சுடர்)-பஞ்சஸூக் திமயமான புகரைச்சொல்லுகிறது. (அடி) - சேஷபூதன்சேஷிபக்கல் கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே. ஸ்தநந்தயப்ரஜை முலையிலே வாய்வை க்குமாப்போலே இவரும் "உன்தேனேமலரும் திருப்பாதம்" (கூகக) என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார். (தொழுது) - நித்யஸம்ஸாரி யாய்ப் போந்த விழவெல்லாம் தீரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தி யிலே அந்வயித்து. (எழு) - "असन्नेव स भवति" "அஸந்நேவஸபவதி" (கூக௨)என்னும் நிலைகழிந்து, "सन्तमेनं ततो विदुः" "ஸந்தமேநம்ததோ விது:" (கூக௨) என்கிறவர்கள் கோடியிலே எண்ணலாம்படியாக உஜ் ஜீவிக்கப்பார். அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசம் தீரும் படி அடியிலேதொழுது உஜ்ஜீவியென்கிறார். (என்மனனே) - இப்போ தாய்த்து தம்மைக்கண்டது; "அருளினன்" என்று நின்றவித்தனையி றே முன்பு. இருவர் கூடப் பள்ளியோகியிருந்தால், அவர்களிலே யொருவனுக்கு உத்கர்ஷமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கவனோடே ஒருஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாப்போலே, "मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः" "மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம் பந்த மோக்ஷயோ:" (கூகக) என்கிறபடியே, நெடுநாள் பந்தஹேதுவாய்ப் போந்ததுஇப்போது(கூகச) * முந்துற்றநெஞ்சாய் முற்பட்டு நிற்கிற படியாலே, அத்தோடே தமக்கொருஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டு "என் மனனே!" என்கிறார். பாட்டைமுடியச்சொல்லி "அவன்" என்னவமை யாதோ? அடிதோறும் சொல்லுகிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்தாம் இத்திருவாய்மொழிதன்னில் ஈச்வரத்வமாய்த்து ப்ரதிபாதி க்கிறது; அந்த ஈச்வரத்வத்துக்கு ஓரோ குணங்களே நிரபேக்ஷமாகப் போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்.—"உயர்வற உயர்நலமுடைய வன்யவன்,அவன் மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று இங்ஙனேவாக்யை கவாக்ய பாவத்தாலே யோஜிக்கவுமாம். அன்றிக்கே, "உயர்வற உயர் நலமுடையவன்யவன், அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே".

வ்யா.— நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள் ;

எ.—என்று வாக்யபேதம்பண்ணியோஜிக்கவுமாம். "నమః పురస్తాదథ పృష్ఠతస్తే" "நமஃ புரஸ்தாதத ப்ருஷ்ட்டதஸ்தே" (ஙகரு) என்னுமாப்போலே. ஆனால், "உயர்வற உயர்நலமுடையவன், அயர்வறு மமரர்களதிபதி, மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்னவேண்டியிருக்க, (உயர்வற உயர்நல முடையவன்) என்றவநந்தரம், (அயர்வறு மமரர்களதிபதி) என்று அவ்வளவும் போகமாட்டாமை உபகாரஸ்ம்ருதியாலே (மயர்வறமதிநலமருளினன்) என்கிறார். குணமில்லை, விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களெல்லாரும் நிரஸ்தர் இப்பாட்டாலே; அவர்களை எதிரிகளாக்கிச் சொல்லவேண்டாவிறே, ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்த்தாபிக்கவே பரபக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே ; நெற்செய்யப் புல்தேயுமாப்போலே, தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே யவர்கள். "உயர்வற உயர்நலமுடையவன், அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே - ப்ராப்யவேஷம் சொல்லிற்று, "மயர்வற" என்கையாலே - விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று, "அருளினன்" என்கையாலே - அவனே ஸாதநமென்றது, "தொழுதெழு" என்கையாலே - ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லிற்று, "என்மனனே" என்கையாலே-பரிஶுத்தாந்தஃகரணனே அதிகாரியென்றுமிடம் சொல்லிற்று. ... *

(நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே) என்கிறவிடத்தில், "ముకున్దకరుణావన్తే ముక్తేష్వధికవత్సలామ్ । స్వరూపసంస్తవేయస్య నిర్హేతుకసహేతుకామ్" "முகுந்தகருணாம்வந்தே முக்த்தேஷ்வதிகவத்ஸலாம் - ஸ்வரூபஸம்ஸ்தவேயஸ்ய நிர்ஹேதுகஸஹேதுகாம்" (ஙகூரு) என்கிறபடியே- ஸ்வரூபவிசாரத்தில் நிர்ஹேதுகமாக ப்ரகாஶிக்கையாலே நிர்ஹேதுகமென்றபடி. (ஸமதிகத இத்யாதி) "సమ్యగధిగతమ్ - సమధిగతమ్; వస్తునోభావః - వాస్తవమ్; సమధిగతమ్ - సమస్తవస్తువాస్తవమ్, యైస్తే" "ஸம்யகதிகதம்- ஸமதிகதம் ; வஸ்துநோபாவ: - வாஸ்தவம்; ஸமதிகதம் - ஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவம், யைஸ்தே" என்று விக்ரஹமாய், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலும் ஸ்வபுத்திபலத்தாலுமன்றிக்கே, நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே நன்றாகவறியப்பட்டிருக்கிற ஸர்வபதார்த்தங்களுடையவும் ஸ்வரூபஜ்ஞானவென்றபடி. (ஆழ்வார்களெல்லாரும்) என்றது-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்களெல்லாருமென்றபடி.

இப்போது குருபரம்பரா ப்ரபாவத்திற்படியே ஆழ்வார்களை அருளிச்செய்யாதே நம்மாழ்வாரை முன்னாகவருளிச்செய்தது - அவயவி

பி.— (ஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான) என்று - ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடையவும் அறியப்பட்ட யாதார்த்த்யத்தையுடையவரென்றபடி.

மூ.—ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்.

வ்யா.— இதரமந்த்ரங்களை அநாதரித்து, இத்தையே தந்தாமுக்குத் தஞ்சமாக அநுஸந்தித்து, உபதேசவேளையிலும், தந்தாமைப்பற்றி னவர்களுக்கும் இத்தையேஉஜ்ஜீவநஹேதுவாகஉபதேசித்துப்போரு கையாலே, ஆழ்வார்களைப் பின்சென்ற ஆசார்யர்களெல்லாரும் விரு ம்பினார்கள் என்கை. இத்தால்-

எ.—பூர்வகமாக வருளிச்செய்யவேணுமெனனுமபிப்ராயத்தாலே. "భూతం సరో హ్రదమహాహ్వయమల్లియుగ్మం భట్టార్యమాస్య మథ భార్గవశిష్యకర్ణమ్ । బాహూ వదన్తి కులశేఖరయోగివాహౌ దోర్మధ్యనాభిచరణావపి రాఙ్కుశాంఘ్రేః" "பூதம்ஸரோ ஹ்ரத மஹாஹ்வய மல்லியுக்மம் பட்டார்யமாஸ்யமதபார்க்கவமஸ்ய கர்ணம் - பாஹூவதந்தி குலசேகரயோகிவாஹௌ தோர்மத்யநாபி சரணௌவிதராங்குசமுநே:" (ஙகூஎ). "దోర్మధ్య" "தோர்மத்ய" என்கிறத்தால் – தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரையும், "నాభి" "நாபி" என்று – திருமங்கையாழ்வாரையும், "చరణౌ" "சரணௌ" என்று– மதுரகவிகளையும் எம்பெருமானாரையும சொல்லுகிறது.

(இதரமந்த்ரங்களை) என்றது- வாஸுதேவாதிமந்த்ரங்களை யென்ற படி. (இத்தை) என்றது-திருவஷ்டாக்ஷரியையென்றபடி. (தஞ்சமாக) என்றது – ரக்ஷகமாகவென்றபடி. (தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கும்) என்றது – தங்களை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்குமென்றபடி. ஆழ்வார்களைப் பின்செல்லுகையாவது – அப்படியே நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தா லே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவராய், ஆழ்வார்களுடைய உக்த்ய நுஷ்டாநங்களாலே அவர்களைப்போலே வர்த்திக்கை.

கீழ் ப்ரகரணத்துக்குச்சேர பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது – [பகவந்மந்த்ரங்கள் தான் அநேகங்கள்] என்று தொடங்கி, இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலெ ன்றபடி.

தொ.— இனி ஆசார்யர்கள் ஆதரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார் (இதரமந்த்ரங்களை) இத்யாதியால். (இதரமந்த்ரங்களை) என்றது-திரு மந்த்ரமொழிந்தபகவந்மந்த்ரங்களை யென்றபடி. (இத்தை) என்றது-திரு மந்த்ரத்தையென்றபடி. (தந்தாமுக்கு) என்றது– தங்களுக்கென்றபடி. (தஞ்சமாக) என்றது – ரக்ஷகமாகவென்றபடி.

இனி, மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இம்மந்த்ரத்துக்குண்டான வாசியைச் சொல்லிமுடித்தமையை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது – [பகவந்மந்த்ரங்கள்தான னேகங் கள்] என்றுதொடங்கி இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலென்றபடி.

வ்யா.—மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இம்மந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ்சொல்லிற்றாய்த்து.

எ.—(மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில்) என்றது - அவ்யாபகமந்த்ரங்களிற்காட்டிலும் வ்யாபகங்களான ஷடக்ஷரி த்வாதசாக்ஷரியைக்காட்டிலுமென்றபடி.

[இத்தை]-இந்த திருமந்த்ரத்தை,[வேதங்களும்]-நாராயணாநுவாகம் முதலானவேதங்களும்,[ரிஷிகளும்]-வேதார்த்தவிசதீகரணப்ரவ்ருத்தரானவ்யாஸாதிபரமரிஷிகளும்,[ஆழ்வார்களும்]-நம்மாழ்வார்தொடக்கமான ஆழ்வார்களும், [ஆசார்யர்களும்] - ஆழ்வார்களைப் பின்சென்ற நாதமுனி முதலான ஆசார்யர்களும், [விரும்பினார்கள்] - ஆதரித்தார்கள் என்று மூலார்த்தம்.

"நம்மாழ்வார்" என்கிறவிடத்தில், இந்த ஆழ்வார்தாம் ஸ்வப்ரபந்தத்திலே "சடகோபன்" என்று பலவிடத்திலுமருளிச்செய்திருக்க, இவர் "நம்மாழ்வார்" என்றருளிச்செய்ததுக்கு நியாமகமென்னென்னில்; "శఠాసురస్య దహనాత్ పాదుకా మధువిద్విషః । శఠకోపాభిధానేన ప్రథితా భువి తే ద్విజ॥ కోపాగ్నినా శఠం దగ్ధ్వా వైష్ణవీ పాదుకాసురమ్ । శఠకోప ఇతి ఖ్యాతిం సంప్రాప్తా భువి సజ్జనైః" "ஶடாஸுரஸ்யதஹநாத் பாதுகாமதுவித்விஷ:-சடகோபாபிதாநேந ப்ரதிதாபுவிதேத்விஜ-கோபாக்நிநா ஶடம்தக்த்வா வைஷ்ணவீபாதுகாஸுரம் - சடகோபஇதிக்யாதிம் ஸம்ப்ராப்தாபுவி ஸஜ்ஜநை:" (௩௯௮) என்று வைநதேயஸம்ஹிதையில் சொல்லுகிறபடியே - எம்பெருமானுடைய திருவடிகள் நிலைக்கு "சடகோபன்" என்று திருநாமமாய்த்து. "சுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று இவர் முதலடியிலே யிழிந்தவராகையாலே, அதுவே தமக்கு நிரூபகமாய்க்கொண்டு "சடகோபன்" என்றருளிச்செய்தாரென்றும் ; முன்பொருகாலத்திலே பெருமாள் அல்லாத ஆழ்வார்களிற்காட்டில் ஆழ்வாரை "நம்மாழ்வார்" என்று அபிமாநித்தருளி, பெரியதிருவத்யயநத்துக்கும் அப்படியே திருமுகமெழுதி, திருநகரிக்குப் போகவிட்டு வருவர் என்றும் ; அதுவுமன்றிக்கே, ஒருகாலம் மேல்நாட்டிலே வலசையாக எழுந்தருளினபோது,மற்றுமுண்டான திருப்பதியிலெம்பெருமான்களும் ஆழ்வார்களும் அங்கே யாத்ருச்சிகமாக ஸங்கதராக, அப்போது பெருமாள், ஆழ்வாரைமிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி "நம்முடைய ஆழ்வாரல்லீரோ! நம்மருகேவாரும்!" என்று தம்முடைய திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு, முத்தின்சட்டை வட்டமணைமுதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, தம்மையே யொக்கவருள்செய்தார் என்றும் ; அதுவுமன்றிக்கே, பெரியமுதலியார் மற்றை

மூ.— கச. வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்.
கரு. அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும்.

வ்யா.—கச. இனி, வாச்யந்தன்னிலும் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்) என்று. அதாவது- இதுக்கு † வாச்யனான ஈஶ்வரன் பெருமைபோலன்று தத்வாசகமான இதின்பெருமை யென்றபடி.

கரு. அதுதானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும்) என்று. அதாவது – வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்த காலத்திலும், வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று, தன்னை வசித்தவர்களபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்குமென்கை.

எ.—யாழ்வார்களிற்காட்டில் இங்கே விஶேஷித்து ப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வயபுரஸ்ஸரமாகத் திருவாய்மொழிமுதலான ப்ரபந்தங்களையெல்லாம் அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்று, அந்த வ்யாவ்ருத்தி தோன்ற "நம்முடைய ஆழ்வார்" என்றபிமாநித்துக்கொண்டு போருவது என்றும ஐதிஹ்யம.

கச. மேலவாக்யத்துக்கவதாரிகை (இனி) என்றுதொடங்கி. (இதுக்கு) என்றது – இந்தமந்த்ரத்துக்கென்றபடி. (வாச்யனான ஈஶ்வரன் பெருமைபோலன்று) என்றது – ஸர்வரக்ஷகத்வேந வாச்யனான ஈஶ்வரன் பெருமைபோலன்றென்றபடி. அதாவது – "[Grantha text] " "நாமைதத்தவகோவிந்த நாமிநஸ்த்வேஶதாதிகம்" (ருகூகூ) என்கிறபடியே-ரக்ஷணத்தில்வாசகப்ரபாவம்மாதிகமென்றபடி.

[வாச்யப்ரபாவம்போலன்று] - வாச்யனான ஈஶ்வரனுடைய பெருமைபோலன்று, [வாசகப்ரபாவம்]- தத்வாசகமான இதின் பெருமை என்று மூலார்த்தம்.

கரு. உத்தரவாக்யஸங்கதி: (அதுதான்) இத்யாதி. (அதுதானே தென்ன) என்றது - வாசகப்ரபாவந்தானேதென்னவென்றபடி.

(வாச்யனானவன்) என்றது-திருமந்த்ரத்துக்கு வாச்யனான கண்ணனென்றபடி. (தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும்) என்றது – த்வாரகையிலே எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலு மென்றபடி.

தொ.—கச. மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

மூலவாக்யார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இதுக்கு) என்றது – திருமந்த்ரத்துக்கென்றபடி. (தத்வாசகமான) என்றது – ஈஶ்வரவாசகமானவென்றபடி.

கரு. (ஆஸந்நமாய்) என்றது – ஸந்நிஹிதமாயென்றபடி.

பி.—கரு. (தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும்) என்றது-ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே எங்கும் வ்யாபித்திருக்குமிறே. இனி, [தூரஸ்த்தன்] என்கிறது- அவதரித்து விக்ரஹவிஶிஷ்டனாயிருக்கு மிருப்பைச்சொல்லுகிறது.

---

† "வாச்யனாயிருக்குமுள்ள ஈஶ்வரனுடைய" என்றும்பாடம்.

மூ.—கசு. த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவைசுரந்தது திருநாமமிறே.

வ்யா.—கசு. இப்படி வாச்யன் தூரஸ்த்தனாயிருக்க வாசகம் உதவின விடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவைசுரந்தது திருநாமமிறே) என்று. அதாவது—மஹாஸதஸ்ஸிலே துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம் பண்ணும்போது

எ.— [அவன் தூரஸ்த்தனானாலும்] - வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும், [இதுகிட்டிநின்று உதவும்]- வாசகமானவிது ஆஸந்நமாய் நின்று, தன்னை வசித்தவர்களபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

கசு. மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

(மஹாஸதஸ்ஸிலே) என்றது - பீஷ்மத்ரோணாதி மஹான்களிருக்கிற ஸதஸ்ஸிலே என்றபடி ; பெரிய ஸதஸ்ஸிலேயென்னவுமாம். (துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம்பண்ணும்போது) ஸபாபர்வணி ; துர்யோதநாதிகள் ராஜஸூயயாகார்த்தமாக இந்த்ரப்ரஸ்த்தபுரத்துக்குப் போயிருந்தவிடத்திலே, தான் பரிபவப்பட்ட விஶேஷத்தைத் தன் பிதாவோடே சொல்லுகிறார் :— "తత్ర స్ఫటికతోయాంహి స్ఫాటికాంబుజశోభితామ్ । సభాం పుష్కరిణీం మత్వా పతితోఽస్మి నరాధిప॥ తత్ర మాం ప్రాహసద్భీమస్సహ పార్థైస్ససస్వరమ్ । ద్రౌపదీ చ సహ స్త్రీభిః పాతయన్తీ మనో మమ॥ క్లిన్నవస్త్రస్య చ జలే కిఙ్కరా రాజచోదితాః । దదుర్వాసాంసి చాన్యాని తద్దుఃఖతరం మమ" "தத்ரஸ்ப்படிகதோயாம்ஹி ஸ்ப்பாடிகாம்புஜஶோபிதாம்—ஸபாம்புஷ்கரிணீம்மத்வா பதிதோஸ்மிநராதிப — தத்ரமாமஹஸத்பீமஸ் ஸஹபார்த்தைஸ்ஸஸ்வரம் - த்ரௌபதீசஸஹஸ்த்ரீபி:பாதயந்தீமநோமம— க்லிந்நவஸ்த்ரஸ்யசஜலே கிங்கராராஜசோதிகா: - தத்ர்வாஸாம்ஸிசாந்யாநி தத்துக்கதரம்மம" (௨00) என்று சொல்லி, த்யூதப்ரஸங்கத்தாலே பாண்டவர்களைஜயித்து, "దుశ్శాసనైషో మమ సూతపుత్రో వృకోదరాదుద్విజతేష్వచేతాః । స్వయం ప్రగృహ్యానయ యాజ్ఞసేనీం కిం నో కరిష్యన్త్యవశాస్సపత్నాః" "துஶ்ஶாஸநைஷோமமஸூதபுத்ரோவ்ருகோதராதுத்விஜதேஷ்வசேதா:- ஸ்வயம் ப்ரக்ருஹ்யாநயயாஜ்ஞஸேநீம் கிந்நோகரிஷ்யந்த்யவஶாஸ்ஸபத்நா:" (௨0க) என்றுசொல்லி, துஶ்ஶாஸநனும் "ఏహ్యేహి పాఞ్చాలి జితాసి కృష్ణే దుర్యోధనం పశ్య విముక్తలజ్జా । కురూన్ భజస్వాయతపద్మనేత్రే ధర్మేణ లబ్ధాసి సభాం పరైహి" "ஏஹ்யேஹிபாஞ்சாலி ஜிதாஸிக்ருஷ்ணே துர்யோதநம் பஶ்ய

தொ.—கசு. மேலுக்கவதாரிகை(இப்படி)இத்யாதி. (இப்படி)என்றது- கீழ்ச்சொன்னபடியென்றபடி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

வ்யா.— "మహత్యాపది సంప్రాప్తే స్మర్తవ్యో భగవాన్ హరిః" "மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோபகவாந்ஹரிः" (சஅ) என்று முன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்ட்டமஹர்ஷி சொல்லிவைத்ததை நினைத்து, "శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాఽచ్యుత । గోవిన్దపుణ్డరీకాక్ష రక్షమాం శరణాగతామ్"

எ.—விமுக்தலஜ்ஜா-குருஂபஜஸ்வாயதபத்ரநேத்ரி தர்மேணலப்தாவிஸபாம்பரைஶ்ச" (சoஉ) என்று கூப்பிட, "తతస్సముత్థాయ సుదుర్మనా సా వివర్ణమావృత్య ముఖం కరేణ। ఆర్తా ప్రదుద్రావ యతః స్త్రియస్తాః వృద్ధస్య రాజ్ఞః కురుపుఙ్గవస్య" "ததஸ்ஸமுத்தாயஸுதுர்மநாஸா விவர்ணமாவ்ருத்யமுகமகரேண-ஆர்த்தாப்ரதுத்ராவயதஸ்த்ரியஸ்தாஃவ்ருத்தஸ்யராஜ்ஞஃகுருபுங்கவஸ்ய" (சoங) என்கிறபடியே-ஸஜாதியர்பக்கல்போகப்போக "తతో జవేనాభిససార రోషాత్ దుశ్శాసనస్తామభిగర్జమానః । దీర్ఘేషు నీలేష్వథ చోర్మిమత్సు జగ్రాహ కేశేషు నరేన్ద్రపత్నీమ్" "ததோஜவேநாபிஸஸாரரோஷாத்துஶ்ஶாஸநஸ்தாமபிகர்ஜ்ஜமாநஃ - தீர்க்கேஷுநீலேஷ்வதசோர்மிமத்ஸு ஜக்ராஹகேஶேஷுநரேந்த்ரபத்நீம்" (சoச) என்கிறபடியே - மயிர்முடியைப்பிடித்து மஹாஸதஸ்ஸிலே வைத்து, "తతో దుశ్శాసనో రాజన్ ద్రౌపద్యా వసనం బలాత్ । సభామధ్యే సమాక్షిప్య వ్యపక్రష్టుం ప్రచక్రమే ॥ అపకృష్యమాణే వసనే విలలాప సుదుఃఖితా । జ్ఞాతం మయా వసిష్ఠేన పురా గీతం మహాత్మనా ॥ మహత్యాపది సంప్రాప్తే స్మర్తవ్యో భగవాన్ హరిః" "ததோதுஶ்ஶாஸநோராஜந் த்ரௌபத்யாவஸநம்பலாத்-ஸபாமத்த்யேஸமாக்ஷிப்யாப்யபக்ருஷ்டும் ப்ரசக்ரமே—அபக்ருஷ்யமாணேவஸநேவிலலாபஸுதுஃக்கிதா - ஜ்ஞாதம்மயாவஸிஷ்ட்டேந புராகீதம் மஹாத்மநா-மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோபகவாந்ஹரிः" என்று முன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்ட்டமஹர்ஷி சொல்லிவைத்ததை நினைத்து, "தர்மம் ஜயிக்கிறது" என்ன ; பர்த்தாக்கள் ஐவரும் "தர்மமில்லை" என்ன; நூற்றுவரும், தர்மாதர்மவிவேகம் பண்ணமாட்டாத பீஷ்மத்ரோணாதிகளும் இப்படி நிர்லஜ்ஜரான ஸபையிலே, லஜ்ஜையுடையவனைக்குறித்து, ("శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత । గోవిన్దపుణ్డరీకాక్ష రక్షమాం శరణాగతామ్) ("ஶங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத-கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்") (శఙ్ఖచక్రగదాపాణే!)

தொ.—(மஹதி) என்றது – ஸ்வாநிவர்த்யே யென்றபடி. (ஸம்ப்ராப்தே) என்றது – தானடியாகவந்ததன்றிக்கே ஆபத்தேகலுவிக்கொண்டு ப்ராப்தமாயிருக்கச்செய்தே யென்றபடி. (பகவாந்) என்றது - ஆபந்நிவ்ருத்திக்குடலான ஜ்ஞாநஶக்திபலாதி குணங்களையுடையவனென்றபடி. அவன் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனுங்காட்டில் இவனுபத்தைப்போக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன (ஸ்மர்த்தவ்யஃ)- ஒருக்கால் நினைக்கவமையும்.

வ்யா.—"ஶங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத - கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்" (சஎ) என்று ஶரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, அவ்வாபத்திலே,

எ.—(ஶங்கசக்ரகதாபாணே!) என் கையில் வளையோபாதியோ உன் கையிலாயுதமும்? என் பரிபவத்தைப்போக்குதல், உன் கையில் திருவாழியைப்போக்குதல் செய்யவேணும், த்யாகக்கொடிகட்டிக்கிடக்கப் புறங்கால்வீங்குவாரைப்போலே, திருவாழியையேந்தியிருக்க நான்பரிபவப்படுவதே!. (சOரு) * எப்போதும்கைகழலாநேமியான் நம்மேலவினைகடிவானிறே. (ద్వారకానిలయ!) (த்வாரகாநிலய!) இப்போது முதலியார்வர்த்திக்கிறது பரமபதத்திலேயோ? (అచ్యుత!) (அச்யுத!) "பற்றினரைக்கைவிடோம்" என்றது பண்டோ? இன்றன்றோ? (గోవింద!) (கோவிந்த!) கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணிற்று தளர்ந்தாரை நோக்குகைக்கன்றோ? கடலிலேவர்ஷித்தாப்போலே நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கவோ? (పుండరీకాక్ష!) (புண்டரீகாக்ஷ!) இக்கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம்பண்ணவன்றோ? துஶ்ஶாஸநாதிகளையிடுவித்துப்பரிபவிக்கைக்கோ? (రక్షమాంశరణాగతాం) (ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்) "என்கைவிட்டேன்" என்று ப்ரபத்திபண்ணிருள். கைவிட்டேனென்றுப்ரபத்திபண்ணுகையாவது- "ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్" "த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" (சOக) என்றும், "అఞ్జలిః పరమా ముద్రా క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ" "அஞ்ஜலிःபரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம்தேவப்ரஸாதிநீ" (சOஎ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அஞ்ஜலிபண்ணிப் பார்ப்போம் என்று அஞ்ஜலிபண்ணிருள். அதவா, கைவிட்டேனென்று ப்ரபத்திபண்ணுகையாவது - "ஸ்வரக்ஷணத்திலே எனக்கு அந்வயமில்லை" என்று மடிபிடித்திருந்த கையைவிட்டு, அஞ்ஜலிபண்ணினளென்னவுமாம்.

(ஶரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு) என்றது- அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் தப்பாத உபாயமாக அத்யவஸித்த த்ரௌபதிக்கென்றபடி.

(அவ்வாபத்திலே) என்றது - "இன்னபடி" என்று தம்வாயாலே சொல்லமாட்டாமையாலே (அவ்வாபத்திலே) என்கிறார்.

தொ.—(ஶங்கசக்ரகதாபாணே) - பரத்வத்தையும், ரக்ஷணோபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் சொல்லுகிறது. (த்வாரகாநிலயாச்யுத!) - ஸௌலப்யத்தையும், "నిత్యం జయం కతజ్ఞశ" "நித்யஜேயம்கதஞ்சந" என்கிறபடியே - ஆஶ்ரயித்தவர்களை நழுவவிடாதவையும், சொல்லுகிறது. (கோவிந்த! புண்டரீகாக்ஷ!) - ஸௌஶீல்யத்தையும், வாத்ஸல்யத்தையும் சொல்லுகிறது. (ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்) - ரக்ஷிக்கைக்கு அதிகாரம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—"గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్" "கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம்" (சஅ) என்கிறபடியே வாச்யனை க்ருஷ்ணை தூரஸ்தனாயிருக்கச்செய்தேயும், வஸ்த்ரத்தை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, அவ்வவதாரத்துக்கு வாசகமான "கோவிந்தன்" என்கிற திருநாமமிறே யென்கை. நாராயணஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு வாசகமான

எ.—సఞ్జయం ప్రతి కృష్ణః, "గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్ । ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయాన్నాపసర్పతి" ஸஞ்ஜயம்ப்ரதிக்ருஷ்ணஃ, "கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத்க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம் – ரிணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" (சரஅ) என்று-அவ்வாபத்திலே நான் ஸந்நிஹிதனாயிருந்து உதவப்பெற்றிலேன்! என்று வ்யஸநபபட்டான் என்று ஶ்லோகதாத்பர்யம்.

(வஸ்த்ரத்தை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது) என்றதாவது – "తస్య ప్రసాదాద్ద్రౌపద్యాః కృష్యమాణే ऽమ్బరే తదా । తద్రూపమపరం వస్త్రం ప్రాదురాసీదనేకశః ॥ యదా తు వాససాం రాశిః సభామధ్యే సమాచితః । తతో దుఃశాసనః శ్రాన్తో వ్రీడితస్సముపావిశత్" "தஸ்யப்ரஸாதாத்த்ரௌபத்யாஃ க்ருஷ்யமாணேம்பரே ததா – தத்ரூபமபரம்வஸ்த்ரம் ப்ராதுராஸீதநேகஶஃ – யதாதுவாஸஸாம் ராஶிஃ ஸபாமத்யே ஸமாசிதஃ ததோதுஶ்ஶாஸநஶ்ஶ்ராந்தோ வ்ரீடிதஸ்ஸமுபாவிஶத்" (சரக) என்கிறபடியே, த்ரௌபதியை பரிபவம் பண்ணப்போந்த துஶ்ஶாஸநன் தானே கையொழிந்து பரிபவப்படும்படி ராஶி ராஶியாக வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக் கொடுக்கை என்றபடி.

[இறே] என்றது – மஹாபாரத ப்ரஸித்தமென்றபடி.

திருமந்த்ரத்துக்கு வைபவம்சொல்லுகிற ப்ரகரணத்தில், "கோவிந்தன்" என்கிற திருநாமத்துக்கு வைபவம்சொல்லுங்காட்டில், ப்ரகரணத்துக்குச்சேருமோ? என்னும் ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (நாராயணஶப்தார்த்தத்தில்) என்று தொடங்கி. (நாராயணஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு வாசகமான) என்றது – நாராயணஶப்தத்தில் நாரஶப்தார்த்தங்களான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களில் ஏகதேஶமான ஸௌலப்யஸௌஶீல்யகுணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமானவென்றபடி.

தொ.—வாச்யனை ஈஶ்வரனைக்காட்டில் அவனுக்கு வாசகமான திருமந்த்ரத்துக்கு அதிஶயம்சொல்லுமளவில், கோவிந்தஶப்தத்தை உதாஹரித்ததால் நாராயணஶப்தத்துக்கு வந்த ஏற்றமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நாராயணஶப்தார்த்தத்தில்) இத்யாதியால்.

பி.— கசு. ஆனால், கோவிந்தஶப்தமன்றோ உதவினது? திருமந்த்ரமன்றே! என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நாராயண ஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶத்துக்கு) என்று தொடங்கி.

மூ.—௧எ. சொல்லும் க்ரமமொழியச்சொன்னாலும்

வ்யா.—தொரு திருநாமஞ்செய்தபடி கண்டால், இதின் ப்ரபாவம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமிறே யென்றுகருத்து.

௧எ.— இன்னமுமொரு ப்ரகாரத்தாலே இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(சொல்லும் க்ரமமொழியச்சொன்னாலும்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - ஏதேனுமொருமந்த்ரமும்,

---

எ.— (செய்தபடிகண்டால்) என்றது - வசித்தவர்களுக்கு கார்யம்செய்தபடி கண்டாலென்றபடி. (இதின் ப்ரபாவம) என்றது- பூர்ணமான திருமந்த்ரத்தின் ப்ரபாவமென்றபடி. (கிம்புநர்ந்யாயஸித்தம்) என்றது - கைமுத்யந்யாயஸித்தமென்றபடி. இதுக்கு உதாஹரணமாக, "కైముత్యేనార్థసంసిద్ధిః కావ్యార్థాపత్తిరిష్యతే । సజితస్త్వన్ముఖేనేన్దుః కావార్తా సరసీరుహే" "கைமுத்யேநார்த்தஸம்ஸித்தி: காவ்யார்த்தாபத்திரிஷ்யதே - ஸஜிதஸ்த்வந்முகேநேந்து: காவார்த்தா ஸரஸீருஹே" (௪௧0) என்றருளிசசெய்வர்கள்.

[த்ரௌபதிக்கு] - "రక్షమాం శరణాగతాం" "ரக்ஷமாம்சரணாகதாம்" என்று சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, [ஆபத்திலே] - பரிபவத்திலே, [புடைவைசுரந்தது]-வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, [திருநாமமிறே] - க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு வாசகமான "கோவிந்தன்" என்கிற திருநாமமன்றோ ? என்று மூலார்த்தம்.

௧எ. உத்தரவாக்யஸ்ய ஸங்கதி: (இன்னமும்) என்றுதுடங்கி. (இன்னமுமொருப்ரகாரத்தாலே) என்றது—கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரங்களாலன்றிக்கே, பின்னொருப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி.

(ஏதேனுமொருமந்த்ரம்) என்றது - பகவந்மந்த்ரங்களன்றிக்கே ஏதாவதொரு இதரமந்த்ரமென்றபடி.

தொ.—௧எ.— மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமுமித்யாதி.)

மூலார்த்தம்(அதாவதித்யாதி.)

பி.— (நாராயண ஶப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஶம்) என்றது-அந்த பதத்துக்குஅர்த்தமான வாத்ஸல்யாதிகளுக்குள்ளே ஏகதேஶமான ஸௌலப்யத்துக்கு ஸூசகமான "கோவிந்தன்" என்கிற திருநாமமென்றபடி. அன்றிக்கே, நாரங்களில் ஏகதேஶமான கோக்களுக்கு ரக்ஷகனென்று (ஏகதேஶம்) என்றது.

மூ.— தன் ஸ்வரூபங்கெட நில்லாது.

வ்யா.— தன்னைத்தஞ்சமாக விஶ்வஸித்தவர்களுக்கொழியத்தன்கார்யம் செய்யாதேயாகிலும், இதங்ஙனன்றிக்கே தன்னைத் தஞ்சமாகவிஶ்வஸித்துச்சொல்லுகையாகிற க்ரமமொழிய, "साङ्केत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा। वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः" "ஸாங்கேத்யம்பாரிஹாஸ்யஞ்ச ஸ்தோபம் ஹேளநமேவவா । வைகுண்டநாமக்ரஹணமஶேஷாகஹரம்விது:" (சகூ) என்கிறபடியே சொல்லிலும், சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தன்ஸ்வரூபத்தில் நழுவநில்லாதென்கை.

எ.—(விஶ்வஸித்தவர்களுககொழிய)என்றது- "मन्त्रे तीर्थे द्विजे देवे दैवज्ञे भेषजे गुरौ। यादृशी भावना यत्र सिद्धिर्भवति तादृशी". "மந்த்ரே தீர்த்தே த்விஜே தைவே தைவஜ்ஞே பேஷஜே குரௌ । யாத்ருஶீபாவநாயத்ரஸித்திர்ப்பவதி தாத்ருஶீ" (சகக) என்கிறபடியே – விஶ்வஸித்தவர்களுக்குத்தவிர மற்றொருவர்க்குக் கார்யம்செய்யாதேயாகிலு மென்றபடி. ஸ்ரீபாகவதே ஜாமிளோபாக்யாநே; —"साङ्केत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा। वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः."

தொ.—(தன்கார்யம்)என்றது-ரக்ஷணத்தையென்றபடி.(ஸாங்கேத்யம்)- பிதாவினுடையஸங்கேதத்தாலுண்டானநாராயணதிநாமம் (பாரிஹாஸ்யம்) - அநுகூல விஷயத்தில் பரிஹாஸார்த்தமாகச்சொல்லும் திருநாமம். (ஸ்தோபம்) - நிரர்த்தகமாகச்சொல்லும் திருநாமம். (ஹேளநமேவவா) — ஶத்ருவிஷயத்தில் அவனுக்கு ஆக்ரோஶம்பிறக்கும்படி அவனை யநுகரித்துச்சொல்லும் திருநாமம். (அஶேஷாகஹரம்) என்றது - அஶேஷம் யதாததா அகஹரமென்றபடி. அதாவது - தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்குத் தான் பாபத்தைப்போக்கும்போது அதுவரைக்குமுண்டான பாபத்திலொன்றும் குறைபடாமல் போக்குகை.

பி.—கள.— [சொல்லும்க்ரமமொழியச்சொன்னாலும்] [ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால் கார்யகரமாவது] என்று கீழ்ச்சொன்னது – அதிகாரி ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற; இங்கு இப்படிசொன்னது, மந்த்ரப்ரபாவத்தைப் பற்ற ; ஆகையாலே விரோதமில்லையென்று கண்டுகொள்வது.

ஸாங்கேத்யம் - பேரிட்டழைக்கை. பாரிஹாஸ்யம்- செருக்கால் சொல்லுகை. ஸ்தோபம் - விப்ரலம்போக்தி ; நிரர்த்தகஶப்தமாதல் ; அர்த்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே சொல்லுமென்றபடி. ஹேளநம்- அநாதரம்.

எ.—(సాఙ్కేత్యమితి) పుత్రాదినామసఙ్కీర్తితమ్; పారిహాస్యమ్ - ఉచ్చారణాసమర్థజనపరిహాసకృతమ్; స్తోభమ్ - గీతలాభపూరణార్థకృతమ్, నిరర్థకమిత్యర్థః. యద్వా, భూతావిష్టస్య మన్త్రశక్త్యాదిభిరాలాపనమ్ - స్తోభమ్; హేళనమ్ - స్వవిరోధిజననిన్దితాన్తర్భూతమ్. నను భగవత్యపచారః. శేషమ్స్పష్టమ్. " ஸாங்கேத்யம்பாரிஹாஸ்யஞ்சஸ்தோபம் ஹேளநமேவவா । வைகுண்டநாமக்ரஹணமஶேஷாகஹரம்விதுః" (ஸாங்கேத்யமிதி) புத்ராதிநாமஸங்கீர்த்திதம்; பாரிஹாஸ்யம் - உச்சாரணாஸமர்த்தஜநபரிஹாஸக்ருதம்; ஸ்தோபம் - கீதலாபபூரணார்த்தக்ருதம்; நிரர்த்தகமித்யர்த்தঃ. யத்வா, பூதாவிஷ்டஸ்ய மந்த்ரஶக்த்யாதிபிராலாபநம் - ஸ்தோபம்; ஹேளநம - ஸ்வவிரோதிஜநநிந்திதாந்தர்ப்பூதம். நநு பகவத்யபசாரঃ. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம்.

ஸாங்கேத்யவிஷயத்தில் உதாஹரணம்— " ఏతావతాలమఘనిర్హరణాయపుంసాంసఙ్కీర్తనంభగవతోగుణకర్మనామ్నామ్। ఆక్రుశ్యపుత్రమఘవాన్యదజామిళోపి నారాయణేతిమ్రియమాణ ఉపైతిముక్తిమ్" " ஏதாவதாலமகநிர்ஹரணாய பும்ஸாம் ஸங்கீர்த்தநம்பகவதோகுணகர்மநாம்நாம் - ஆக்ருஶ்யபுத்ரமகவாந்யதஜாமிளோபி நாராயணேதிம்ரியமாணஉபைதிமுக்திம்" (௪௧௨) " యదఘవానజామిళోపిమ్రియమాణస్సన్ నారాయణేతి పుత్రమాక్రుశ్యముక్తిముపైతి" "யதகவாநஜாமிளோபி ம்ரியமாணஸ்ஸந் நாராயணேதிபுத்ரமாக்ருஶ்ய முக்திமுபைதி" (௪௧௩) என்றது. "వైకుణ్ఠనామగ్రహణమశేషాఘహరంవిదుః" " வைகுண்டநாம க்ரஹணமஶேஷாகஹரம்விதுః" என்கையாலே — அவன் திருநாமோச்சாரணமானது ஸ்வப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகஸகலபாபங்களையும்ஹரிக்குமென்கையாலே, மேல் இஷ்டப்ராப்திக்கு அந்தரங்கமான பாகவதஸம்பந்தம் தன்னடையே உண்டாய்த்து.

" ఇతి జాతసునిర్వేదః క్షణసఙ్గేనసాధుషు। గఙ్గాద్వారముపేయాయముక్తసర్వానుబన్ధనః॥ హిత్వాకళేబరంతీర్థేగఙ్గాయాందర్శనాదను। సద్యస్స్వరూపంజగృహే భగవత్పార్శ్వవర్తినామ్॥ సాకంవిహాయసావిప్రః మహాపురుషకిఙ్కరైః। హైమంవిమానమారుహ్యయయౌయత్రశ్రియఃపతిః" " இதிஜாதஸுநிர்வேதঃக்ஷணஸங்கேநஸாதுஷு-கங்காத்வாரமுபேயாய முக்தஸர்வாநுபந்தநঃ - ஹித்வாகளேபரம்தீர்த்தே கங்காயாதர்ஶநாதநு-ஸத்யஸ்ஸ்வரூபம்ஜக்ருஹே பகவத்பார்ஶ்வவர்த்திநாம்-ஸாகம்விஹாயஸாவிப்ரோமஹாபுருஷகிங்கரைঃ- ஹைமம்விமாநமாருஹ்யயயௌயத்ரஶ்ரியঃபதிঃ" (௪௧௪).

[சொல்லும் க்ரமமொழியச்சொன்னாலும்] - தன்னைக்கஞ்சமாக விஶ்வஸித்துச்சொல்லுகையாகிற க்ரமத்தைவிட்டு ஸாங்கேத்யாதிகளாலே சொன்னாலும், [தன்ஸ்வரூபம்]-சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தன்ஸ்வரூபத்தில், [கெடலில்லாது] -நழுவுதலில்லாதென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—௧அ. இதுதான், "குலந்தரும்" என்கிறபடியே எல்லாவபே க்ஷிதங்களையும் கொடுக்கும்.

வ்யா.—௧அ.— இனி, இதின் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வமாகிற வைப வத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(இதுதான்) இத்யாதியாலே. அதாவது – இம்மந்த்ரந்தான், "குலந்தரும்" என்று தொடங்கி ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடியே, அதி காராநுகுணமான அபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் கொடுக்குமென்கை.

எ.—௧அ.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடியே) என்றது-திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த "குலந்தரும்" என்கிறபாட்டிற்படியே என்றபடி.

தத்ததிகாராநுகுணமாக அபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் கொடுக்கு மென்று மூலார்த்தம்.

பெரியதிருமொழி – ௧ – பத்து – ௧ – திருமொழி – ௯ – பாட்டு.

குலந்தரும் செல்வந்தந்திடுமடியார்படுதுயராயினவெல்லாம்
நிலந்தரம்செய்யும் நீள்விசும்பருளுமருளொடுபெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் † மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும
நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம்.

வ்யா.— (குலந்தரும்) ஜந்மவ்ருத்தங்களால் குறையநின்றவொ ருத்தனுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால், இவற்றாலுயர்ந்தவொரு த்தன், இவையிரண்டிலுமிவனுக்குத் தாழ்வுண்டாகவும் தானுயர்ந்தா னாகவும் நினைத்திருக்கவுங்கூடக் கூசவேண்டும்படியாய்த்து பகவத் ப்ரபாவமிருப்பது. ஆகிலும், பெண்கொடுத்தல் கொள்ளுதல் செய்கிறா ரில்லை; அதுக்கடி – ஜாதிநிபந்தநமாகை. ஶ்லாகை, குணநிபந்தநம்;

தொ.—௪அ.—மேலுக்கவதாரிகை (இனியித்யாதி.) (இதின்)என்றது– இத்திருமந்த்ரத்தினுடையவென்றபடி.

மூலார்த்தம் (அதாவதித்யாதி.) (குலந்தரும்) என்றது – இம்மந் த்ரம், தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு, ப்ரதமம் எல்லாரும் கொண்டாடும் படியான ஶ்ரேஷ்டவஜ்ஞாநமாகிற குலத்தைத்தருமென்றபடி.

பி.—௧அ.— "குலந்தரும்" என்கிறபாட்டுக்கு ப்ராதீதிகமானபொரு ளே யிவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்.

---

† "வரந்தரும்" என்று பாடாந்தரம.

எ.—"श्लाघ्यस्सगुणीकस्यस्सकुलीनः" "ஸ்லாக்யஸ் ஸகுணீகஸ்யஸ்ஸகுலீந:" (சகரு) என்னக்கடவதிறே. கண்டதெல்லாம் தாமஸம்தேஹம் பண்ணக்கடவ தர்மபுத்ரனை, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலும் அஶரீரிவாக்யத்தாலும் விதுரனை ப்ராஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்காரம்பண்ணினானிறே; ரிஷிகள், தர்மவ்யாதன் மாம்ஸவிக்ரயம்பண்ணிக் கையொழியுந்தனையும் பார்த்துநின்று தர்மஸங்கடங்கள் கேட்டுப்போனார்களிறே; இங்ஙனன்றாகில, பஞ்சமவேதமான மஹாபாரதத்திலே யெழுதக்கூடாதிறே. கைஶிகத்திலே வந்தவாறே, விலக்ஷணனாயிருப்பானொரு ப்ராஹ்மணன் ஆசாரவைகல்யத்துக்கு பகவத்ஜ்ஞானமுடையானொரு பாண்வானாலே பரிஹாரமாயிருந்ததிறே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், ராவணனைப்பார்த்து "பெருமானை சரணம்புகு" என்று சொல்ல; "त्वां तु धिक् कुलपांसनम्" "த்வாம்துதிக்குலபாம்ஸநம்" (சகசு) என்று-நீ யிக்குடிக்கு உடலல்ல என்றானிறே. ராவணனுக்கு வார்த்தை சொல்லுகிறவிடத்தில, "निशाचर" "நிஶாசர" (சகஎ) என்று அவனை ராக்ஷஸனாகவும், தான் அல்லனாகவும் சொன்னான். இவனை யன்றிக்கே, "राक्षसानां बलाबलम्" "ராக்ஷஸாநாமபலாபலம"(சகஅ) என்று பெருமான்தாமு மருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, பகவத் ஸம்பந்தம் ஸ்பர்ஶவேதியாயிருந்தது. (செல்வந்தந்திடும்) ராவண ஸம்பந்தமற்றவாறே, "अन्तरिक्षगतः श्रीमान्" "அந்தரிக்ஷகதஸ்ரீமாந்" (சககூ) என்று ராமஸம்பந்தத்தாலே வந்தஸ்ரீ குடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே, அதுதன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். "परित्यक्ता मया लङ्का" "பரித்யக்தாமயாலங்கா" (சஉ0) என்று இவன்றானே கைவிடச்செய்தே, ராவணஸம்பந்தமற்றவாறே, ராமஸம்பந்தத்தாலே லங்கைஶ்வர்யமும் முடியும் அவன்றலையிலே வந்திருந்ததிறே. "நின்னையே தான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்றன்னையே தான் வேண்டும்செல்வம்" என்னக்கடவதிறே; உன்னையேயுகந்து நிலைநில்லாத ஸம்பத்தை வேண்டேன் என்றிருப்பாரை அது கைவிடாதாப்போலே யென்கிறார், தாம் விடச்செய்தே தம்மை அது கைவிடாதபடியாலே. அங்ஙனன்றியே, உன்னையுகந்து நிலைநின்ற ஐஶ்வர்யத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு நீயேயமையு மென்றிருக்குமவனை மோக்ஷஸ்ரீ கைவிடாதாப்போலே யென்றுமாம்.—

தொ.—(செல்வந்தந்திடும்) என்றது - அநந்ய ஶேஷத்வஜ்ஞானமாகிற குலத்துக்கநுரூபமான கைங்கர்யரூபமாகிற மஹாஸம்பத்தைக் கொடுக்குமென்றபடி.

எ.—(அடியார்படுதுயராயினவெல்லாம் நிலந்தரம்செய்யும்)அடியாருண்டு - தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள் ; படுதுயருண்டு - "అవశ్య మనుభోక్తవ్యం" "அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" (௬௨௧) என்று அநுபவவிநாஶ்யமான கர்மங்கள் ; அவற்றையெல்லாம்; (நிலந்தரம்செய்யும்) நிலத்தோடொக்கப்பண்ணும் - வெறுந்தரையாக்கும் - கேவலபூதலமாக்கும், அங்ஙனன்றியே, நிலமென்று - அவன் வர்த்திக்கிற இடமாய், தரமென்று - தரணமாய், இடைக்குறைத்தலாய், இவன்பக்கல் நின்றும் கர்மங்கள்தானே நமக்கிருப்பிடமன்றென்று போம்படிபண்ணுமென்றுமாம்;"యత్రాష్టాక్షరసంసిద్ధో మహాభాగో మహీయతే । న తత్ర సంచరిష్యన్తి వ్యాధిదుర్భిక్షతస్కరాః" "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோமஹீயதே । நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷதஸ்கராః"(௬௨௨),"சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே," "கோலாடிகுறுகப்பெறா." அங்ஙனன்றியே,நிலமென்று-ப்ர்திவ்யாதிபூதங்களாலே ஆரப்தமானஶரீரமாய்,இவன்பண்ணினகர்மங்களைஶரீரத்தளவாக்கும்.பக்திமானுக்கு ப்ராப்தகர்மாவதியாயிருக்கும் ; இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணி ப்ரபந்நனானவனுக்கு இஶ்ஶரீராவதியாயிருக்கும்.—(நீள்விசும்பருளும்) விரோதி நிவர்த்தியாகிறது - ஶரீராவதியிறே ; அவ்வளவன்றியே, பரமபதத்தையும்கொடுக்கும்.— (அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்) அருளோடேகூட, பெரியநிலமுண்டு - பெரியஸ்த்தாநம்-கைங்கர்யமாகிற பெரியபதம் ; அத்தைத்தரும்.

தொ.--(அடியார்படுதுயராயினவெல்லாம்நிலந்தாஞ்செய்யும்)என்றது-ஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடையா ரநுபவியாநிற்கிற துக்கமென்றுபேருடைய துகளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. அடியார்படுதுயர்களாவன- தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும், கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகர்த்ருத்வமும், ஸ்வபோக்த்ருத்வமும், (நிலந்தரஞ்செய்யும்) என்றது - இவற்றை தரைமட்டமாக்குமென்றபடி. (நீள்விசும்பருளும்) என்றது - கைங்கர்யத்துக்கு விச்சேதமின்றியே வர்த்தகமான பரமாகாஶமான பரமபதத்தைக் கொடுக்குமென்றபடி. (அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்) என்றது-பரமபதத்தைக்கொடுத்த க்ருபையோடே, தன்னையநுபவித்தால்வரும் நிரதிஶயாநந்தத்தைக் கொடுக்குமென்றபடி.

(வரந்தரும்) "ஒழிவில்காலம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமான கைங்கர்யத்தைக்கொடுக்கும். (வலந்தரும்) என்றாலும், அது தன்னையே காட்டும். அங்ஙனன்றிக்கே, (வலந்தரும்) என்று - "యఆత్మదాబలదా" "யஆத்மதாபலதா" (சஉங) என்று தன்னையும்கொடுத்து தன்னையநுபவிக்கைக்கீடான ஶக்தியையும்கொடுக்கும். நித்யஸம்ஸாரியாயின்றுசென்றவனுக்கும், நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளோடொக்க அநுபவிக்கைக்கீடானஶக்தியையும்கொடுக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, (அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்வலந்தரும்) தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்தங்களளவன்றிக்கே, தங்களோடு ஸம்பந்தித்தார்க்கும், தங்களருளோடேகூட, பெரியநிலமுண்டு - பரமபதம், அத்தைக் கொடுக்கவல்லராம்படியான ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும்.—(மற்றுந்தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இவனறியாதவற்றையும் தானேகொடுக்கும். "இவன்கார்யம் தானறிந்தானோ? நாமன்றோ கடவோம்" என்று தானேகொடுக்கும். கோவிந்தஸ்வாமி, தன்னைக்கண்டவநந்தரம், "நான் கூடப்போருவேன்" என்ன; அவனுடைய முன்புத்தை நினைவையறிந்து, "நீயிங்கேயிருந்து சிறிதுநாள் அநுபவித்துவா" என்று போனானிறே.—(பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்) மாதாவானவள், ஶரீரத்துக்கு உத்பாதகையாமளவிறே; ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநவிநாஶத்தைப் பிறப்பிப்பானவனேயிறே. "శరీరమేవమాతాపితరౌజనయతః" "ஶரீரமேவமாதாபிதரௌஜநயதः" (சஉச) என்று - விரோதியானஶரீரத்தை உத்பாதித்து விடுமளவிறே அவர்கள் செய்வது; "సహివిద్యాతస్తంజనయతిశ్రేష్ఠంజన్మ" "ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதிதச்ச்ரேஷ்ட்டம்ஜந்ம" (சஉரு) என்று-ஜ்ஞாநப்ரதனானவனேயிறே.—

தொ.—(வலந்தரும்) என்றது-மேன்மேலும்அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதமானகைங்கர்யத்தில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வபோக்த்ருத்வ ப்ரதிபத்தியன்றியே அந்வயிக்கைக்கீடான பலத்தைக்கொடுக்குமென்றபடி. (மற்றுந்தந்திடும்) என்றது - மற்றும் ஸ்வரூபாநுரூபமானவை யெல்லாவற்றையும் கொடுக்குமென்றபடி. (பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்) என்றது - பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடைய வதிகாரிக்கு, விதிமூலமாயன்றிக்கே ராகமூலமாய்வருமவற்றையெல்லாம் செய்யுமென்றபடி.

மூ.—கக. ஐஸ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு

வ்யா.—கக.—அத்தை விவரிக்கிறார்,

(ஐஸ்வர்ய) இத்யாதியாலே. அதாவது – "ஐஹலௌகிகைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம்பாரலௌகிகம் । கைவல்யம் பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம் ஸாதயிஷ்யதி" "ஐஹலௌகிகைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம்பாரலௌகிகம்|கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம ஸாதயிஷ்யதி" (ரு0) என்கிறபடியே – ஐஹிகமாயும், பார

எ.—(நலந்தரும்சொல்லை) ஆர்த்தாநுஸந்தாநமொழியவே பாடத்தைச்சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப் பிறப்பிக்குமென்னுதல்; நலமென்று – வ்ர்த்தமாய், கைங்கர்யத்தைத் தருமென்னுதல்; ஆகையாலே, கைங்கர்யக்துககடியான ருசியைப்பிறப்பிக்குமென்னுதல்; கைங்கர்யம் தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்படி யிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாத நான் காணப்பெற்றேன். (நாராயணாவென்னும்நாமம்) "நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ் ஸர்வார்த்தஸாதக:" "நமோ நாராயணாயேதிமந்த்ரஸ் ஸர்வார்த்தஸாதக:" (சஉகூ)என்னுமத்தை. *

கக.— (அத்தைவிவரிக்கிறார்) என்றது-"குலந்தரும்" என்கிறபாட்டில் அதிகாரிநிர்தேசம் பண்ணுகையாலே, ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதத்வ வைபவமாத்ரத்துக்கு த்ர்ஷ்டாந்தமாகத் திருவுளம்பற்றி அதிகாராநுகுணமாக ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதத்வத்தை வ்யக்தமாகவருளிசெய்கிறாரென்றபடி.

(ஐஹலௌகிகமிதி) – புத்ரபஶ்வந்நாதிரூபமான இஹலோகைஶ்வர்யத்தையும், ஸ்வர்க்காநுபவம்முதலாக ப்ரம்ஹபதபர்யந்தமான பரலோகைஶ்வர்யத்தையும், ஆத்மாநுபவமாத்ரமான கைவல்யத்தையும், நிரதிஶயாநந்தரூபமான பகவதநுபவத்தையும், இந்த மந்த்ரம் ஸாதித்துக்கொடுக்கும்.

தொ.—இவையித்தனையுஞ்செய்யுமதேதென்ன; நலந்தருஞ்சொல்லான நாராயணாவென்னும் நாமம் என்கிறார். "நீராரசொல்லக்கேட்டீர்?" என்ன (நான்கண்டுகொண்டேன்) நான் ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுவிட்டேனென்கிறார். இப்படி ஐஶ்வர்ய கைவல்யாத்திகள்விஷயத்திலும தத்ததிகாராநுகுணமான தூலாதிகளை ஊன்றிகொள்வது.

கக.— மேலுக்கவதாரிகை (அத்தையித்யாதி.)

மூலவாக்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதாவது) இத்யாதியால். (ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம்) என்றது—பசுபுத்ராதி ஸார்வபௌமத்வபர்யந்தமான ஐஶ்வர்யமென்றபடி. (கைவல்யம்) என்றது ஆத்மாநுபவமென்றபடி. (ச) என்றது – ஸமுச்சயமாகவுமாம்; சரமபர்வத்தை யென்னவுமாம்.

மூ.—அவற்றைக் கொடுக்கும்.

உ௧. கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு

வ்யா.—லௌகிகமாயுமிருக்கும் ஐச்வர்யத்தையும், ஆத்மப்ராப்திரூபமான கைவல்யத்தையும், பரமபுருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தையும் ஆசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு, ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம் ஸாதநமாய் நின்று, அவ்வோ புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்குமென்கை.

உ௧. இனி, கர்மாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான இதின் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்,

(கர்மஜ்ஞாந) இத்யாதியாலே. அதாவது - கர்மயோகத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு,

---

எ.— கைவல்யார்த்திக்கு "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந்" "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்மவ்யாஹரந்" (அ-உ-எ) என்று ப்ரணவமாத்ரத்தை ஸாதநமாக விதித்திருக்க, இங்கு இம்மந்த்ரம் ஸாதித்துக்கொடுக்கும் என்றருளிச்செய்தது-மந்த்ரத்தில ப்ரதமமான ப்ரணவத்தாலே ஸாதித்துக்கொடுக்குமதுபற்ற அருளிச்செய்தாரென்றுகருத்து.

[ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு]-(ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமிருக்கும் ஐச்வர்யத்தையும், ஆத்மப்ராப்திரூபமான கைவல்யத்தையும், பரமபுருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தையும் ஆசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு, ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம ஸாதநமாய் நின்று அவ்வோ புருஷார்த்தங்களைக்கொடுக்கும்) என்று மூலார்த்தம்.

உ௦. — மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(கர்மயோகத்திலிழிந்தவர்களுக்கு) இத்யாதி-(கர்மயோக)மாவது-யஜ்ஞ தாந தபோத்யாந ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாக்நிஹோத்ர தீர்த்தயாத்ரா புண்யக்ஷேத்ரவாஸ க்ருச்ச்ர சாந்த்ராயண புண்யநதி ஸ்நாந வ்ரத சாதுர்மாஸ்ய பலமூலாசந சாஸ்த்ராப்யாஸ ஸமாராதந ஜபதர்ப்பணாதி கர்மாநுஷ்டாநக்கால்வந்த சாயக்ஷோஷணத்தாலே பாபநாசம்பிறந்து அத்தாலே,இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரிக்கிற காமரூஜ்ஞாநத்துக்கு ஸப்தாதிகள்விஷயமல்லாமையாலே, விஷயஸாபேக்ஷைபிறந்து யமநியமாஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரணா த்யாந ஸமாதி ரூபமான அஷ்டாங்கயோக க்ரமத்தாலே யோகாப்யாஸகாலத்தளவும் ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்குகை. இதுதான், ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸஹகாரியுமாய், ஐச்வர்யத்துக்கு ப்ரதாநஸாதநமாயுமிருக்கும் அதிலே. இழிந்தவர்களுக்கு.

தா.—உ௧.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

மூ.—விரோதியைப்போக்கி

வ்யா.—ஜபஹோமாதிகளாலே தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில், கர்மயோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி, அந்த கர்மத்தினுடைய அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு அத்தைத் (தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்). ப்ரதமத்திலே, ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநாரம்ப விரோதி பாப நிவ்ர்த்தியைப்பண்ணி,

---

எ.—(தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில் என்றது-ஸஹாயமாகக் கொள்ளும்போதென்றபடி. (அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு) என்றது-அந்தராயாபாவத்தைப்பண்ணிக்கொடாநின்றுகொண்டு என்றபடி. "అనేకజన్మసాహస్యాం యోగాస్సిద్ధస్తు యోగినామ్। నిర్వేదకాలస్సంప్రాప్తో యస్సత్త్వే సంసారవిదుః॥, సువిరక్తస్య సుస్యాస్త్రిజన్మ స్తర్పతో వినా। అస్మిన్నతిరజన్యే నైవ కీర్త్యతే నాత్రసంశయః॥" "அநேகைவஹிகர்மாத்யாயோகாஸ்யாத்யந்தியோகிநாம் । ஸித்தேர்நதத்வ்யபேக்ஷாஸ்யதஸ்மாதேகம்பராமவிஷ்ணு:॥, குருரப்யாகிலபாப்மாஜந்மாந்தரக்ரோபிவா । அஷ்டாக்ஷரஜபேநைவக்ஷீயதேநாத்ரஸம்ஶய:॥" (சஉஅ) என்னக்கடவதிறே.

(ப்ரதமத்திலே ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு) என்றது-கர்மயோகத்திலே ப்ரவேஶித்து அதிலே நிர்மலாந்த:கரணராய் ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிகையன்றிக்கே, முதலிலே தானே ஜ்ஞாநயோகத்திலே ப்ரவேஶித்தவர்களுக்கென்றபடி. ஜ்ஞாநயோகமாவது-யோகஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஹ்ர்தயகமலம், ஆதித்யமண்டலம் தொடக்கமான ஸ்தலவிஶேஷங்களிலே, எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை விஷயமாக்கி, அவ்விஷயந்தன்னை ஶங்கசக்ரகதாதரமாய், பீதாம்பரயுக்தமாய் கிரீடாதிநூபுராந்தமான திவ்யபூஷணாலங்க்ர்தமாய், லக்ஷ்மீஸஹிதமாகவும் அநுபவித்து, யோகாப்யாஸக்ரமத்தாலே, அநுபவகாலத்தைப் பெருக்கி, அநவரதபாவநாரூபமாக்குகை. (ஜ்ஞாநாரம்பம்) என்றது-ஜ்ஞாநயோகாரம்பமென்றபடி.

தொ—(ப்ரதமத்திலே) என்றது-கர்மயோகத்தைப்பண்ணி அநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிகையன்றிக்கே, முதலிலேதானேயென்றபடி.

பி.—உ0.—(கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநாரம்பவிரோதி பாபநிவ்ர்த்தியைப்பண்ணி) என்றது-அந்தகர்மஸ்த்தாநேதானிருந்து அந்தகர்மம் போக்குகிற ஜ்ஞாநாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கு மென்றபடி.

மூ.—அவற்றைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்.
உக. ப்ரபத்தியிலே

வ்யா.—அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு நாடோறும அதிசயத்தைப்பண்ணுகிறுகொண்டு, அத்தைத் (தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்). பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், பக்தியோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி பக்திவிவ்ருத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு அத்தைத் (தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்) என்கை.

உக.— இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரபந்நர்க்கு இது செய்யுமுபகாரவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்,

(ப்ரபத்தியிலே) என்று துடங்கி. அதாவது – கீழ்ச்சொன்னவை போலே துஃஸகமுமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமுமாய் இருக்கையன்றிக்கே, ஸுஸகமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமுமான

ஏ.— (நாடோறும்) என்றது – நாள்தோறுமென்றபடி, பக்தியோகமாவது – தைலதாராவத் அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதி ஸந்தாநரூபமான அநுபவத்தை ப்ரீதிரூபாபந்நமாககுகையும், அதுதன்னையறியப்பார்த்தால, ப்ராரப்தகர்மம் கழியும்படி,ஸாதநஸாத்யங்களை அநுஸந்தித்து அதினுடைய ஸங்கோசவிகாஸமாம்படி பரிணமிப்பிக்கை. [கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலே இழிந்தவாகளுக்கு] – கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு,[விரோதியைப்போக்கி] - (யோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைபபோக்கி), [அவற்றை]-அந்தகர்மஜ்ஞாந பக்தியோகங்களை, [தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்] – முடித்துக்கொடுக்குமென்று மூலார்த்தம்.

உக.—மேல்வாக்யத்துக் கவதாரிகை(இங்ஙனன்றிக்கே என்று துடங்கி.
(இங்ஙனன்றிக்கே) என்றது-உபாஸகர்க்கு, இது செய்யுமுபகாரவைபவமன்றிக்கேஎன்றபடி. (ஸ்வரூபவிருத்தமுமாய இருக்கையன்றிக்கே) என்றது-பாரதந்த்ர்ய (ஸ்வரூபவிருத்தமுமாய் இருக்கையன்றிக்கே) என்றபடி. (ஸ்வரூபாநுரூபமுமான) என்றது-பாரதந்த்ர்ய(ஸ்வரூபாநுரூபமுமான) என்றபடி.

தா.—(நாடோறும) என்றது – நாள்தோறுமென்றபடி. (பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு) என்றது -ப்ரதமம (பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு) என்றபடி. [தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்] என்றது – ஸம்பூர்ணமாக்குமென்றபடி.

உக.— மேலுக்கவதாரிகை (இங்ஙனன்றிக்கே) இத்யாதி. (இங்ஙனன்றிக்கே) என்றது – ஸ்வயத்நஸாத்யங்களான கர்மாத்யுபாயங்களிலே யிழிகையன்றிக்கே யென்றபடி. (ப்ரபந்நர்க்கு) என்றது– "ஈச்வரனே உபாயோபேயம்" என்றிருக்கும் (ப்ரபந்நர்க்கு) என்றபடி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (கீழ்ச்சொன்னவை) என்றது – கர்மாத்யுபாயங்களையென்றபடி.

தி.— (நாடோறும்) என்றது – ப்ரதிதினமுமென்றபடி.

மூ.—இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தைப்பிறப்பித்து காலக்ஷேபத்தாக்கும்

வ்யா.—ப்ரபத்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தத நுரூபமான பகவத்பாரதந்த்ர்யரூப ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தை விசதமாகப் பிறப்பித்து அர்த்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே போதுபோக்குகைக்குமேறுதுவாய், "எனக்கென்றுந் தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமால்திருநாமம்"

ஸ.— (ப்ரபத்யுபாயத்திலே) என்றது - "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్। తదేకోపాయతాయాచ్ఞా ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః॥" "அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம்। ததேகோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதி:" (சஉக) என்று பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே சொல்லுகிறபடியே ததேகோபாயத்வப்ரார்த்தனையாகிற ப்ரபத்யுபாயத்திலே என்றபடி. (தத நுரூபமான) என்றது - அந்த ப்ரபத்யுபாயாநுரூபமான என்றபடி. (அர்த்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே) என்றது - ஸ்வார்த்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே என்றபடி. (ஆதி) ஶப்தத்தாலே, மந்த்ராநுஸந்தாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (போதுபோக்குகைக்குமேறுதுவாய்) என்றது-காலயாபநத்திற்கும்ஹேதுவாமென்றபடி.

பெரியதிருமொழி - சு - பத்து - க௦ - திருமொழி - சு—பாட்டு.

"கானெண்குங்குரங்கும் முசுவும்படையா வடலரக்கன்
மானமழித்துநின்றவென்றியம்மா னெனக்கென்றும்
தேனும்பாலுமமுதுமாயதிருமால் திருநாமம்
நானுஞ்சொன்னேன் நமருமுரைமின் நமோநாராயணமே."

"வ்யா—(கானெண்கும்) இத்யாதி-இந்த்ராதிதேவதைகள் முதுகிட்டுப்போமதொழிய, எதிர் நிற்கமாட்டாதபடி பண்ணும்மிடுக்கையுடையனான ராவணனுடைய துர்மாநத்தைப்போக்குமிடத்தில், இடக்கைவலக்கையறியாதே என்றும் காட்டிலேவர்த்திக்குமதொழிய பூசல்கண்டறியாத, (எண்கும்)-கரடியையும், குரங்கையும், முசுவையும் ஸேனையாகக்கொண்டு, திக்பாலாதிகளை அழியச்செய்த மிடுக்கையுடைய ராவணனுடைய துர்மாநத்தைப்போக்கின ஸர்வாதிகன். (எனக்கென்றும்) இத்யாதி-எனக்கு ஸர்வவிதபோக்யமுமான ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருநாமத்தை. மிதுநமானவேஷமேகாணும் இவர்க்கு ரஸிப்பது;

தொ.- (ப்ரபத்யுபாயத்திலே) என்றது-ப்ரபத்திவிஷயமான உபாயத்திலே யென்றபடி. (தத நுரூபமான) என்றது - அந்த நிரபேக்ஷோபாய ஸ்வீகாராநுரூபமானவென்றபடி.

சூ.—போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

வ்யா.—என்கிறபடியே, ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்குமென்கை.

எ.—"ரமமாணா வநேத்ரய:" "ரமமாணாவநேத்ரய:" (௪௩0) என்னுமாப்போலே. (நானும் சொன்னேன்) இதர விஷயங்களினுடையபேரையே சொல்லிப்போந்த நானுமன்றோ சொன்னேன். இனி இது கண்டால் எல்லார்க்கும் சொல்லத்தட்டில்லையிறே; என்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் இத்தையே சொல்லிப்போருங்கோள். (நமோ நாராயணமே) நமக்குவகுத்தத்தைச் சொல்லிப்போருங்கோள். ஆழ்வார்கள் கோஷ்டியில் இதொழிய வேறொரு திருநாமமுண்டாக நினைத்திருப்பாரில்லை; உண்டாகில், ஆயிரமென்று நிரவிச்சொல்லுமித்தனை; "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்," "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" (௪௩௧) "பலபசுவுடையான்" என்னுமாப்போலே. ஸ்ருதி, வேறொரு திருநாமமுண்டாகச்சொல்லுமன்றுய்த்து, இவர்கள் வேறொருதிருநாமமுண்டாகச்சொல்லுவது. அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணத்தோடு காரணவாக்யங்களோடு வாசியற இத்தையேயிறே சொல்லுவது? இதொழிந்தவை, ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளைப்போலே; இது, ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்போலே ஸ்வரூபநிரூபகமாயிருக்கும்." *

(ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம் போக்யமாயிருக்கையாலே) என்றது – "ரஸோ வை ஸ:" "ரஸோவைஸ:" (௪௩௨) என்றும், "எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலேயமுதே" என்றும் இத்யாதியில்படியே, ஏதன்மந்த்ரப்ரதிபாத்யமானவஸ்து, ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்குமாபோலே தத்ப்ரதிபாதகமான இமமந்த்ரமும், "தேனும்பாலுமமுதுமாயதிருமால் திருநாமம்" என்கிறபடியே, (ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே) என்றபடி. (போகத்துக்கும்ஹேதுவாயிருக்கும்) என்றது – ஸதாநுபவத்துக்கும் யோக்யமாயிருக்குமென்றபடி. "ஜபேத்போகதயா மந்த்ரம் ஸததம் வைஷ்ணவோத்தம: । நஸாதகதயா ஜப்யம் கர்த்தவ்யம் விஷ்ணுதத்பரை:॥" "ஜபேத்போகதயாமந்த்ரம் ஸததம்வைஷ்ணவோத்தம:। நஸாதகதயா ஜப்யம்கர்த்தவ்யம் விஷ்ணுதத்பரை:" (௪௩௩).

தொ.— (ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே) என்றது – "ஸர்வகந்த:" என்றசொல்லப்படுகிற ப்ரதிபாத்யவஸ்துவான ஈச்வரனைப்போலே யென்றபடி.

மூ.—உஉ. "மற்றெல்லாம்பேசிலும்"

வ்யா—உஉ.— இனி, ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வமாகிற இதின் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்,
("மற்றெல்லாம்பேசிலும்") என்று தொடங்கி.

எ.— [ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு]-ஸாஸகமுமாய், பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமுமாயிருக்கிறப்ரபத்யுபாயத்திலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு, [ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்து]- (ததநுரூபமானபகவத்பாரதந்த்ர்யரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைவிசதமாகப்பிறப்பித்து), [காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும்ஹேதுவாயிருக்கும்]- (போதுபோக்குகைக்கும், ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே, போகத்துக்கும்ஹேதுவாயிருக்கும்) என்று மூலார்த்தம்.

உஉ.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) என்றுதுடங்கி.

(ஜ்ஞாதவ்யம்) என்றது-(ப்ரபத்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யம்) என்றபடி.["மற்றெல்லாம் பேசிலுமென்கிறபடியே"]- ("நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்றுமற்றெல்லாம் பேசிலும் என்கிறபடியே"), [அறியவேண்டும் அர்த்தமெல்லாம் இதுக்குள்ளே உண்டு] - (ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்குடலாக அறியவேண்டும் அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளே உண்டு) என்று மூலார்த்தம்.

பெரியதிருமொழி - அ - பத்து - க0 - திருமொழி - ௩ - பாட்டு.

"மற்றுமோர்தெய்வ முளதென்றிருப்பாரோ
டுற்றிலேன் உற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை
மற்றெல்லாம்பேசிலு நின்திருவெட்டெழுத்தும்
கற்றுநான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே."

"வ்யா.— வேறுசிலரை ஆஸ்ரயணீயர் அல்லர் என்று நினைத்திருக்கும் அளவேயோ? தாமஸபுருஷர்களோடு ஸம்பர்க்கமுமில்லை; ஸாத்விகரை ஒழிய காலம்செலுத்தவும்மாட்டேன் என்கிறார். * என்னுதமானிடத்தை எண்ணுமவனுமல்லேன், * பேராளன் பேரோதும் பெரியோரையொருகாலும் பிரியுமவனுமல்லேன என்கிறார்.

(மற்றுமோர்தெய்வ முளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன்) தேவதாந்தரஸ்பர்சம் உடையாரோடு எனக்கொரு ஸம்பந்தமுமில்லை.(உற்றதும்) இத்யாதி—அவர்களைவிட்டு உன்னளவில் நின்றவனும் அல்லேன்; இவ்வநுஷ்டாநந்தான்,"நீர்எங்கே யார்சொல்ல பரிக்ரஹித்தீர்?"என்ன; நீர் சொன்ன முதல்வார்த்தைக்கு அர்த்தமாக நான் நினைத்திருப்பது இது என்கிறார்.

தொ.—உஉ.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி. ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தம்) என்றது-அர்த்தபஞ்சகமென்றபடி.

மூ.— என்கிறபடியே, அறியவேண்டு மர்த்தமெல்லாம் இதுக்குள்ளேயுண்டு.

வ்யா.—அதாவது — "நின் திருவெட்டெழுத்துங்கற்று மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிறபடியே, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்குடலாக அறியவேண்டும அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளே உண்டென்கை.

எ.— இதுபின்னை அநேகார்த்தங்களைச்சொல்லுமே! ஜீவஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும், நம்முடையஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும், ஜீவவஸ்துக்களுக்கும் நமக்கும் உண்டான ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லும், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தளவும் வந்திருக்குமே என்ன; அது அநேகார்த்தங்களைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அதிலெங்குமாக நான் அறுதியிட்டிருக்குமர்த்தம் - அநந்யார்ஹசேஷத்வம்; அதுதான் ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாயல்லதிராது. (கண்ணபுரத்துறையம்மானே) இதுவன்றோ நீ இங்குவந்திருந்து ஓதுவித்த அர்த்தம்; மேலும் "கண்ணபுரத்துறையம்மானே" என்று போருகையாலே, இதுவும்மப்படி நடத்தப்பார்க்குமென்று அசூயை ஏறிவரும்; அதுக்காக, "கற்று நானல்லது கண்ணபுரத்தானே" என்னுதல்; அன்றிக்கே, ரீதிபேதம் பிறவாமைக்காக "கண்ணபுரத்துறையம்மானே நின் திரு எட்டெழுத்தும் கற்று நான் உற்றதும் உன்னடியார்க்கு அடிமை" என்றுவது. "உன்னையல்லால் இறைவனல்லேன்" என்றபோது "அவன் திருவுள்ளம் என்படுகிறதோ" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்ய, பிள்ளை "அல்லிக்கமலக்கண்ணன் ஆகிறான்" என்றருளிச்செய்தார். "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியாரடியாரெங்கோக்கள்" என்று இவர், பாகவதசேஷத்வத்தளவிலே நின்றவாறே அவன் "அல்லிக்கமலக்கண்ண"னானான். ப்ரபந்நனுடைய லக்ஷணமாகிறது - ஸ்ரீய:பதியே உபாயோபேயங்களென்றிருக்கையும்; தேவதாந்தரஸ்பர்சமும், தாமஸபுருஷர்களோடு ஸம்பர்க்கமுமின்றிக்கேயிருக்கையும், பாகவதரை ஒழியச்செல்லாமை உண்டாயிருக்கையும். தர்மியை அநுபந்தித்திருக்கும் தர்மங்களை நேரே வ்யவஹரித்ததில்லையேயாகிலும், தர்மியைச்சொன்னபோதே தர்மங்களுமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்றே." ... ... *

தொ.— மூலார்த்தம் (அதாவது) இப்பாதி. ("நின் திருவெட்டெழுத்து") என்றது - உனக்கு ப்ரதிபாதகமான திருவெட்டெழுத்தென்றபடி. ("எல்லாம்") என்றது - அர்த்தபஞ்சகத்தையென்றபடி.

மூ.—உஎ. அதாவது – அஞ்சார்த்தம்.

வ்ய.—உஎ.— (அறியவேண்டும் அர்த்தமெல்லாம்) மாகிறதே தென்னு மாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்,

(அதாவது அஞ்சார்த்தம்) என்று. ஸ்வஸ்வரூப, பரஸ்வரூப, புருஷார்த்தஸ்வரூப, உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமும் என்றபடி. "[illegible] ॥" "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதாஸ் ஸேதிஹாஸ புராணகா: । முநயஶ்ச மஹாத்மானோ வேதவேதார்த்தவேதிந: ॥" (நிக) என்கிறபடியே, ஸகல வேதசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையுமாகை யாலே, தத்ஸங்க்ரஹமான இம்மந்த்ரத்துக்கும் ப்ரதிபாத்யமிதுவேயி றே. இம்மந்த்ரந்தான், ப்ரணவத்தாலே ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும்,

---

எ.—உஎ.— மேலுக்கவதாரிகை [அறியவேண்டும்] என்று தொடங்கி.

[அதாவது] – [அறியவேண்டும் அர்த்தமெல்லாம்] மாவது, [அஞ்சார்த்தம்]– (ஸ்வஸ்வரூப, பரஸ்வரூப, புருஷார்த்தஸ்வரூப, உபாயஸ்வரூப, விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சக) மென்று மூலார்த்தம்.

உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் ("ப்ராப்யஸ்யேதி") ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்த்யுபாயத்தையும், ப்ராப்திபலத்தையும். ப்ராப்திவிரோதியையும், இதிஹாஸபுராணங்களோடேகூடின ஸகலவேதங்களும் வேதவேதார்த்தப்ரகாரான மஹாத்மாக்களான ருஷிகளும் சொல்லாநின்றார்கள்.[அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாம்]இம்மந்த்ரத்துக்கு ள்ளே [உண்டு]என்றருளிச்செய்த அம்சத்தை ஸஹேதுகமாக விசதீகரித்தருளுகிறார் (தத்ஸங்க்ரஹமான) என்று தொடங்கி. (ப்ரணவத்தாலே ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும) என்றது – ப்ரணவம், அக்ஷரத்ரயாத்மகமாகையாலே, ஆறையவும் என்றதுவியாமாய், பகவதநந்யார்ஹசேஷத் வாஶ்ரயோ ஜீவ: என்று ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கக்கடவ தாயிறே, இருப்பதென்றபடி.

தொ.—உஎ.— மேலுக்கவதாரிகை (அறியவேண்டும்) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (ஸ்வஸ்வரூப) இத்யாதி. உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் ("ப்ராப்யஸ்ய") இத்யாதி. ("மஹாத்மாந:") என்றது— அதிஶயிதஜ்ஞானவான்களானவென்றபடி. இம்மந்த்ரம் அர்த்தபஞ்சக ப்ரகாஶகமானபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரந்தான்) இத்யாதியால்.

பி.— உஎ.— அர்த்தபஞ்சகத்தை இம்மந்த்ரம் ப்ரதிபாதிக்கும்படி யென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரந்தான்ப்ரணவத்தாலே) என்று தொடங்கி.

மூ.— உச. பூர்வாசாரியர்கள்

வ்யா—.நமஸ்ஸாலே விரோத்யுபாய ஸ்வரூபங்களேயும், நாராயண பதத்தாலே பரஸ்வரூபத்தையும, அதில் சதுர்த்தியாலே பலஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிறே இருப்பது.

உச.— இம்மந்த்ரார்த்தவைபத்தை அருளிச்செய்கிருர்மேல், (பூர்வாசார்யர்கள்) என்று துடங்கி. அதாவது-நாதயாமுநயதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள்,

எ.— (நமஸ்ஸாலே, விரோத்யுபாயஸ்வரூபங்களேயும்) என்றது - பதத்வயாத்மகமான நமஸ்ஸு, மஃ என்கிற ஷஷ்ட்யந்தத்தாலேஜ்ஞாத்ருத்வபலாயாதகர்த்ருத்வத்தாலே "ஸ்வதந்த்ரஃகர்த்தா" "ஸ்வதந்த்ரஃகர்த்தா" (சாகூச)என்கிற மீமாம்ஸாவாக்யந்யாயத்தாலே வந்த பகவச்சேஷத்வவிரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, விரோதிஸ்வரூபத்தையும், மஃ ந என்று ஸ்வரக்ஷணஸ்வார்வயநிவர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே, அத்யந்தபாரதந்த்ரனனவனுக்கு அர்த்தாத் சேஷியானவனே உபாயமாகவேண்டுகையாலே உபாயஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதென்றபடி. (நாராயணபதத்தாலே, பரஸ்வரூபத்தையும்) என்றது-ஷஷ்டீதத்புருஷனாலே, தன்னையொழிந்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் தான் தாரகமாயிருக்கையாகிற பரத்வத்தைச் சொல்லுகையாலேயாதல் ; பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலே,சேதநாசேதநங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நியந்தாவாய் இருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகையாலேயாதல் ; பரஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதென்றபடி. (அதில், சதுர்த்தியாலே பலஸ்வரூபத்தையும்) என்றது - "ப்ரார்த்தநாயாம்சதுர்த்தீ" என்று இந்தசதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநாப்ரகாசகமாகையாலே, ப்ராப்திபலவேஷத்தையும் பரதிபாதிக்கக்கடவதாயிறே இருப்பதென்றபடி.

உச.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இம்மந்த்ரார்த்தவைபவ) மென்றுதுடங்கி.

(மேல்) என்றது - இனிமேலென்ருய் மந்த்ரவைபவ ப்ரதிபாதநாநந்தர மென்றபடி. (மந்த்ரார்த்தவைபவத்தை அருளிச்செய்கிருர) என்றந்வயம். [பூர்வாசாரியர்கள்]- நாதயாமுநயதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள், (ஆதி) ஶப்தத்தாலே எம்பார்துடங்கி திருவாய்மொழிப்பிள்ளையளவும் உள்ளஆசார்யர்களேச் சொல்லுகிறது. [பூர்வாசார்யர்கள்]-(நாதயாமுநயதிவர) ப்ரப்ருதிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை பர்யந்தமான நம்மாசார்யர்கள்,

தொ.—உச.— மேலுக்கவதாரிகை (இம்மந்த்ரார்த்த) இத்யாதி.
மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

பி.—உச.—ஶப்தவைபவத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ் ; இதின் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிருர் [பூர்வாசார்யர்கள்] என்றுதுடங்கி.

மூ.— இதிலர்த்தமறிவதற்குமுன்பு தங்களைப்பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள் ; இதிலர்த்தஜ்ஞாநம பிறந்தபின்பு. "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்கிறபடியே இத்தையொழிய வேறொன்றால காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள்.

வ்யா.— "அன்று நான்பிறந்திலேன்" என்கிறபடியே, இம்மந்த்ரத்தில் அர்த்தமறிவதற்குமுன்பு தங்களைப்பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள் ; இதில், அர்த்தஜ்ஞாநம் தங்களுக்குண்டானபின்பு ("பிறந்தபின்மறந்திலேன்") என்று ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியில்சொல்லுகிறபடியே, இம் மந்த்ரார்த்தத்தையொழிய மற்றொன்றால் (காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள்) என்கை. வேதஶாஸ்த்ரங்கள், ஆழ்வார் அருளிச்செயல்கள் இவற்றால போதுபோக்கும்போதும்

எ.— [இதில் அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு] – (இம்மந்த்ரத்தில்) சொல்லப்படுகிற (அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு), [தங்களைப்பிறந்தார்களாகநினைத்திரார்கள்]; [இதில் அர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு] – (இதில்அர்த்தஜ்ஞாநம் தங்களுக்குண்டானபின்பு, ["பிறந்தபின்மறந்திலேன் என்கிறபடியே]-("பிறந்தபின்மறந்திலே")னென்கிற ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியில்சொல்லுகிறபடியே), [இத்தையொழிய வேறொன்றால்]-இம்மந்த்ரார்த்தத்தை ஒழிய மற்றொன்றால), [காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்கள்]. என்றுமூலார்த்தம்.

"ఆచినోతి హి శాస్త్రార్థాన్ ఆచారే స్థాపయత్యపి । స్వయమాచరతే" ஆசிநோதி ஹிஶாஸ்த்ரார்த்தா நாசாரேஸ்தாபயத்யபி । ஸ்வயமாசரதே" (சா.ரு) என்று ஆசார்யலக்ஷணம் நிர்வஹிக்கும்போது (வேதஶாஸ்த்ரங்கள்) என்ன, (ஆழ்வார்களருளிச்செயல்கள்) என்ன இவற்றைக்கொண்டு [காலக்ஷேபம்]பண்ணவேண்டியிருக்க, [இத்தைஒழியவேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணி அறியார்கள்] என்று சொல்லக்கூடுமோவென்னும் ஶங்கையை உட்கொண்டு பரிஹாரம அருளிச்செய்கிறார் (வேதஶாஸ்த்ரங்கள்) என்று தொடங்கி.

தா.— ("அன்று") என்றது-இச்சேதநா உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஈஶ்வரன் க்ருஷிபண்ணுங்காலத்திலேயென்றபடி. ("பிறந்திலேன்") என்றது - ஜ்ஞாநரூபஜந்மத்தை யுடையோனல்லேனென்றபடி. (இதில்) என்றது-இம்மந்த்ரத்திலென்றபடி. ["பிறந்தபின்மறந்திலேன்"] என்றது-ஜ்ஞாநஜந்மத்தை ப்ராபிக்கப்பெற்றபின்பு அந்த ஜ்ஞாநஜந்மத்துக்கு ப்ரச்யுதியையுடையேனல்லேனென்றபடி.

வேதார்த்தவிசாரத்காலே காலக்ஷேபம் பண்ணவில்லையோ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (வேதஶாஸ்த்ரங்கள்) இத்யாதியால்.

பி.—எப்போதும் [இத்தை] யேகொண்டு [காலக்ஷேபம்] பண்ணுகிறார்களோ? (வேதஶாஸ்த்ரங்கள் அருளிசசெயல்கள்) கொண்டு போதுபோக்கவில்லையோ ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (வேதஶாஸ்த்ரங்கள் ஆழ்வார் அருளிச்செயலகள்) என்று தொடங்கி.

வ்யா.— இம்மந்த்ரார்த்தத்தைஉட்கொண்டே அநுஸந்திக்கையாலே, (இத்தையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள்) என்னத்தட்டில்லை.

எ.— (இம்மந்த்ரார்த்தத்தை உட்கொண்டே அநுஸந்திக்கையாலே) என்கிற இடத்தில், மந்த்ரார்த்தமாவது - அர்த்தபஞ்சகம்; அத்தை உட்கொண்டே அநுஸந்திக்கையாவது - "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂" "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம்" என்று துடங்கி "𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃" "வதந்தி ஸகலா வேதா:" என்கிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்தபஞ்சகத்தையாகையாலே, அத்தை (உட்கொண்டே அநுஸந்திக்கையாலே) என்றபடி.

திருச்சந்தவிருத்தம்—அறுபத்துநாலாம்பாட்டு.

"நின்றதெந்தையூரகத் திருந்ததெந்தைபாடகத்து
அன்றுவெஃகணைக்கிடந்த தென்னிலாதமுன்னெலாம்
அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன்
நின்றதுமிருந்ததுங்கிடந்ததுமென்னெஞ்சுளே."

"வ்யா—(நின்றதெந்தையூரகத்து) த்ரைவிக்ரமம்பண்ணின தூளி தாநந்தோற்றத் திருவூரகத்திலே நின்றருளிற்று, எனக்கு ஸ்வாமியென்று நானிசைகைக்காக; நிலையழகைக்காட்டி ருசியைப்பிறப்பித்து த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தை ப்ரகாஶிப்பித்து முறையை உணர்த்துகைக்காக; என்கை, அதவா, எனக்கு இசைவின்றிகே இருக்கச்செய்தேயும்வந்து நின்றருளுகிறது உடையவன் உடைமையை இழக்கமாட்டாமையாலே நின்றருளுகிறான் என்றுமாம. (இருந்ததெந்தைபாடகத்து) அந்தநிலையழகிலும் எனக்கு ஆபிமுக்யம் பிறக்கக்காணாமையாலே இருப்பழகைக்காட்டி "𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃" "குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" (சகூ) என்கிறபடியே "நீ எனக்குஸ்வாமி, நான்அடியேன்" என்னும் முறையுணருகைக்காகத் திருப்பாடகத்திலே இருந்தருளினான். (அன்றுவெஃகணைக்கிடந்தது) கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு திருப்பதிகளிலும் எனக்கு ருசிபிறவாதவன்றாகத் திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும. அத்திருப்பதிகளை ஆஶ்ரயித்த காலத்துக்கவதி என்னென்னில்; (என்னிலாதமுன்னெலாம்) நானில்லாதமுற்காலமெல்லாம்; நான் அபிமுகீகரிப்பதற்கு முன்பெல்லாம்; "என்னுகி நானுகி" என்னககடவதிறே.உபயவிபூதிநாதனான தான் ஸம்ஸாரியான எனக்கு ருசிபிறவாதகாலமெல்லாம் ருசி பிறக்கைக்காக நிற்பது இருப்பது கிடப்பது ஆவதே ! என்னுடையஸத்தை தன்னுடைய கடாக்ஷாதீநமாயிருக்க, இத்தலையில் கடாக்ஷம் தனக்குத்தேட்டமாவதே !!.

மூ.— உரு. வாசகத்திற்காட்டில்

வ்யா.— உரு.—வாசகஶக்திதானே, ஸர்வத்தையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கவற்றாயிருக்க, இதினுடைய வாச்யத்திலே இவர்களூன்றுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார்,

(வாசகத்திற்காட்டில்) என்று தொடங்கி.

எ.— அக்காலத்தில நீ செய்த தென்னென்னில; (அன்று நான்பிறந்திலேன்) தன் திருவடிகளிலே தலைசாய்க்கைக்காக ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே நாமரூபங்களைத்தந்தருள, விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தாலே அநுபவிக்கப்பெற்றிலேன். (நான்பிறந்திலேன்) ஆத்மாவுக்கு ஜந்மமாகிறது ஜ்ஞாநலாபமாகையாலே அஜ்ஞாநாய்ப்போனேன்; "असद्ब्रह्मेति वेद चेत्, असन्नेव स भवति" "அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேதசேத், அஸந்நேவஸபவதி" (சாங-எ) என்னக்கடவதிறே. "क्रियान् ब्रह्मणः पिता" "கரீயாந்ப்ரஹ்மத: பிதா" (சாங-அ). (பிறந்தபின் மறந்திலேன்) அவன் க்ருஷியாக எனக்கு அறிவு பிறந்தபின்பு மறந்தறியேன். "मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनञ्च" "மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" (சாங-கூ) அவனடியாகப்பிறந்தஜ்ஞாநம், "மதிநலம்" என்கிறபடியே பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமாகையாலே விஸ்ம்ருதிப்ரஸங்கமில்லையிறே. ஆக, தன்னுடைய ஸத்பாவா ஸத்பாவங்களாகிறன— பகவத்விஷயத்திலே ருசிபிறக்கையும், அதின்றிக்கே ஒழிகையும். (நின்றதுமிருந்ததுங்கிடந்ததுமென்னெஞ்சகமே) எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ருசிபிறந்தபின்பு அவன், திருப்பதிகளில் பண்ணின செயல்களெல்லாவற்றையும், திருப்பதிகளைக் காற்கடைக்கொண்டு என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே பண்ணியருளாநின்றான். முதலிலே தான் எனபககலிலே அபிநிவிஷ்டனாய், அஸத்ஸமனாயிருந்துள்ள என்னையும் உளனாம்படிபண்ணி, தன்னை மறக்கவொண்ணாதபடியான ப்ரேமத்தை விளைத்து, அதுக்கு விஷயபூதனாய்த் தன்னுடைய விடாயுந்தீர்ந்தானென்றதாய்த்து. "சிந்தையுட்சென்றிருந்து தீவினைகள்தீர்த்த" என்றார்கீழ்; "நின்றதுமிருந்ததுங் கிடந்ததுமென்னெஞ்சகமே" என்று அநுபவத்தைச் சொன்னார் இங்கு. இவை இரண்டாலும், ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிற்காட்டில் தம்முடைய அதிகாரத்துக்குண்டான ஏற்றத்தை அருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து." ... ... *

உரு.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (வாசகஶக்தி) என்று தொடங்கி.

(ஸர்வத்தையும்) என்றது- ("ஐஹலௌகிகம்") இத்யாதிப்படியே ஐஶ்வர்யாதி (ஸர்வத்தையு) மென்றபடி. (ஊன்றுகைக்கு) என்றது - நிஷ்டராகைக்கென்றபடி.

தொ.—உரு.—மேலுக்கவதாரிகை (வாசகஶக்திதானே) இத்யாதி. (ஸர்வத்தையும்) என்றது - ஐஶ்வர்யாதிகளை யென்றபடி. வாச்யத்திலே) என்றது - அர்த்தபஞ்சகத்திலே என்றபடி. [ஊன்றுகைக்கு] என்றது - ஊற்றமுடையராயிருக்கைக்கென்றபடி.

மூ.—வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கடி, ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை.

வ்யா.— அதாவது—ஸாவபலத்துக்கும் ஸ்வயம் ஸாதநமாயும், ஸாதநாந்தரங்களுக்கும் ஸஹகாரியாய் நின்று தலைக்கட்டிக்கொடுத்தும், போருகிற இதினுடைய வாசகஶக்திதானே அமைந்திருக்கச்செய்தே, அதிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னபடியே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய (வாச்யத்திலே, பூர்வாசார்யர்களூன்றுகைக்கடி,) உபேயாந்தரபரராய் இதனைஸாதநமாகக்கொண்டு ஸாதித்தல, உபாயாந்தரபரராய் இத்தை ஸஹகாரியாகக்கொள்ளுதல் செய்யுமவர்களைப்போலன்றிக்கே, உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈஶ்வரனே என்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையென்றபடி.

எ.— (ஸாவபலத்துக்கும) என்றது — ஐஶ்வர்யாதி ஸர்வபலத்துக்குமென்றபடி.
(ஸ்வயம்ஸாதநமாயும்) என்றது — "చతురన్తాం మహీం భోక్తుం ప్రాప్తుం వా మరరాజతాం । అష్టాక్షరో హ్యుపాయస్స్యాత్ త్రివర్గస్య తు కిం పునః ॥" "சதுரந்தாம் மஹீம் போக்தும் ப்ராப்தும்வாமரராஜதாம் । அஷ்டாக்ஷரோஹ்யுபாயஸ்யாத் த்ரிவர்க்கஸ்ய து கிம்புநஃ॥" (சசப) என்கிறபடியே ஸ்வயம்ஸாதநமாயுமென்றபடி. (ஸாதநாந்தரங்களுக்கும்) என்றது— கர்மஜ்ஞாநாதி (ஸாதநாந்தரங்களுக்கும்) என்றபடி. (வாசகஶக்திதானே அமைந்திருக்க) என்றது—ஶப்தஶக்திதானே அதிகாராநுகுணமாகப் பலத்தைக்கொடுக்கைக்கு ஸமர்த்தமாயிருக்கச்செய்தே என்றபடி. (கீழ்ச்சொன்னபடியே) என்றது—[பூர்வாசார்யர்கள்] என்கிற கீழ்வாக்யத்தில் சொன்னபடியே என்றபடி. (வாச்யத்திலே) என்றது - அர்த்தத்திலே என்றுய் அர்த்தபஞ்சகத்திலே என்றபடி. (உபேயாந்தரபரர்) என்றது-ஐஶ்வர்ய கைவல்யார்த்திகளென்றபடி. (உபாயாந்தரபரர்) என்றது-உபாஸகரென்றபடி. [வாசகத்தில் காட்டில்]- ஸர்வார்த்தஸாதகமான திருமந்த்ரத்தில் காட்டில், [வாச்யத்திலே]- திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்திலே, [ஊன்றுகைக்கடி]-பூர்வாசார்யர்களூன்றுகைக்கடி, [ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை] - உபாயோபேயங்களிரண்டு மீஶ்வரனே என்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையென்று மூலார்த்தம்.

தொ.—மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (அமைந்திருக்கச்செய்தே) என்றது — பலஸித்திக்குப் பொருந்தியிருக்கச்செய்தேயென்றபடி (அதிலுங்காட்டில்) என்றது — அம்மந்த்ரத்திலுங் காட்டிலென்றபடி (கீழ்ச்சொன்னபடியே) என்றது — [பூர்வாசார்யர்கள்] இத்யாதிவாக்யத்தாலே சொன்னபடியேயென்றபடி. [வாச்யத்திலே] என்றது—அர்த்தபஞ்சகத்திலே யென்றபடி. (ஊன்றுகைக்கு) என்றது — ஊற்றமுடையராயிருக்கைக்கென்றபடி. [அடி] என்றது — காரணமென்றபடி.

பி.—உகு.—(கீழ்ச்சொன்னபடியே) என்றது — [இத்தைஒழியவேறொன்றால் காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்கள்] என்றதனை. (ஸஹகாரியாகக்கொள்ளுதல்) என்றது — கர்மஜ்ஞாநங்களுக்கு (ஸஹகாரியாகக் கொள்ளுதல்) என்றபடி.

வ்யா. — (ஆக) திருமந்த்ரத்தினுடைய [சீர்மைக்குப்போரும்படி] என்று துடங்கி இவ்வளவும், வாய்வந்தபடி அநுஸந்திக்க ஒண்ணுதபடியான இதினுடைய கௌரவத்தையும், ஈச்வரன், தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று வெளியிட்டருளுகையால் வந்த ஏற்றத்தையும், ஸகலசாஸ்த்ரங்களிலும், ஸகலமந்த்ரங்களிலும், வாச்யந்தன்னிலுங் காட்டில், இதுக்குண்டான பெருமையையும், அக்ரமமாகச்சொல்லி லும் தன்கார்யம் செய்யுமாதிக்யத்தையும், அபேக்ஷித ஸகலபலப்ரதத் வரூப மஹாத்ம்யத்தையும், கர்மாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான உத் கர்ஷத்தையும், ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகதயாவந்த மஹாத் ம்யத்தையும், ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்த கௌரவவிசேஷத்தையும் அரு ளிச்செய்கையாலே இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும் அறியும்படி தர்சிப்பித்தருளினாராய்த்து.

எ. — கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தங்களை யெல்லாம் சேரப்பிடித்தருளிச்செய் கிறார் (ஆக) என்று துடங்கி. (ஆக) என்றது - [திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்கு] என்று துடங்கி [ஈச்வரனே உபாயோபேயமென்று நினைத் திருக்கை] என்னுமளவாக என்றபடி. (எல்லாருமறியும்படி தர்சிப்பித் தருளினார்) என்றது - இம்மந்த்ரத்தினுடைய ப்ரபாவமும், இதினர்த்த ப்ரபாவமுமறிந்தார்களாகில், தங்களுக்குமிது அவச்யம்வேணுமென்று ஆசார்யோபதேச பூர்வகமாக இத்தையறிந்து உஜ்ஜீவிப்பர்களென் னும் அபிப்ராயத்தாலே.

தொ. — [திருமந்த்ரத்தினுடைய] [வா - ௩] என்றுதுடங்கி [ஈச்வரனே உபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை] என்னுமளவாகச் சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார் (ஆக) இத்யாதியால். (வாய் வந்தபடி) என்றது - வாய்க்கு வந்தபடியென்றும், ப்ரேமபாரவச்யமா யென்றபடி. ஒண்ணுத என்றது-கூடாதவென்றபடி. (இதினுடைய) என் றது - திருமந்த்ரத்தினுடைய வென்றபடி. (அக்ரமமாகச்சொல்லிலும்) என்றது-ப்ரேமபாரவச்யனாய் அநதிகாரிகள் செவிப்படும்படி அநுஸந் திக்கிலுமென்றபடி. (தன்கார்யம்) என்றது - அநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு ரக்ஷகத்வமேயென்றபடி. (கௌரவ விசேஷத்தையும்) என்றது - கௌரவாதிக்யத்தையுமென்றபடி; அதாவது - அறியுமவர்களுக்கு ஸத்தையுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி.

மூ.— உசு. இதுதன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம் - ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும் ; ஸ்வரூபமும, உபாயமும், பலமுமென்னவுமாம்.

வ்யா.—உசு.— இனிமேல, இம்மந்த்ரத்துக்கு, வாக்யார்த்தமிரண்டு படியாக அருளிசசெய்கிருர்,

(இதுதன்னில்) என்று துடங்கி. அதாவது - இம்மந்த்ரந்தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்-இவ்வாத்மாவினுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ரியங்களாகிற ஸ்வரூபமும், அந்தஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமும்; அன்றிக்கே, ஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், அந்தஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமும், உபாயலப்யமானபலமும் என்று சொல்லவுமாமென்கை. இதில், ப்ரதமயோஜனையில்

எ.—உசு—மேலுக்கவதாரிகை (இனிமேல்) என்று துடங்கி.

மந்த்ரப்ரபாவத்தையும், அர்த்தப்ரபாவத்தையும் அருளிச்செய்த அநந்தரம், மேல்க்ரந்தத்தாலே என்று யோஜிககவுமாம்; (இனிமேல) என்று ஏகபதமாகவும யோஜிக்கவுமாம்.

(இம்மந்த்ரந்தன்னில்சொல்லுகிறஅர்த்தம்-இவ்வாத்மாவினுடைய) என்றது-ப்ரணவத்தில் தரிதீயபதவாச்யஜ்ஞன (இவ்வாத்மாவினுடைய) என்றபடி.(ஶேஷத்வேதயாகிசொல்லவுமாமென்கை என்றது-இரண்டு படியாகச் சொலலவுமாமென்றபடி. யோஜநாத்வயத்தையும் உபபாதிக்கருளுகிருர் (இதில்) என்று துடங்கி. (இதில்) என்றது-யோஜநாத்வயத்திலென்றபடி.

தொ.—உசு.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(இனிமேல்) என்றது-மந்த்ரவைபவத்தையும்,அர்த்தவைபவத்தையும்அருளிச்செய்த அநந்தரமென்றபடி. (படியாக)என்றது-ப்ரகாரமாகவென்றபடி.' இதுதன்னில் இத்யாதியால.மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.(அந்தஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள) என்றது-ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபத்துக்குத் தகுதியாயிருக்கிறவென்றபடி; அதாவது - ஸ்வப்ரயோஜநத்வ ஸ்வகர்த்த்வ கந்தரஹிதமாயிருக்கை; அதாவது - அவன் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக அவன் நியமித்தபடிபண்ணுகை. "ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தி - ஶேஷத்வபலம், பராதீநப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகத்வம-பாரதந்த்ர்யம" என்றிறே அருளிச்செய்வது.சொல்லுகிறபடி தானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிருர் (இதில்)இத்யாதியால். (இதில்) என்றது-இரண்டுபடியாலென்றபடி. (ப்ரதமயோஜனையில்) என்றது - ஸ்வரூபமும், ஸ்ரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும் என்கிற யோஜனையிலென்றபடி.

பி.—உசு.—வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறவிடத்தில்,(ஸ்வரூபமும்)என்றது - சதுர்த்தியில்சொல்லுகிற ஶேஷத்வஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸில் சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபமும் என்றபடி. இரண்டாமர்த்தத்தில், சதுர்த்தியில்சொல்லுகிற ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸில் ஆர்த்தமாகவிக்கிற உபாயமும், வ்யக்தசதுர்த்தியில் புருஷார்த்தமும், ஆக மூன்றர்த்தப்ரகாசகமென்கை.

வ்யா.— ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும், நாராயணபதத்தாலே ப்ராப்யமும்சொல்லுகிறது.

எ.— (ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும்) என்றது - ப்ரணவத்தாலே, பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸாலே பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபமுமென்றபடி. பரஏவ-தந்த்ரః- ப்ரதாநః- யஸ்யஸః பரதந்த்ரః; பரதந்த்ரஸ்ய பாவః பாரதந்த்ர்ய மென்றபடி. "తన్త్రం ప్రధానే సిద్ధాన్తే సూత్రవాయే పరిచ్ఛదే" "தந்த்ரம் ப்ரதாநே ஸித்தாந்தே ஸுத்ரவாயே பரிச்சதே" (௪௪௧) இத்யமரః. நமஸ்ஸு பாரதந்த்ர்யத்தைக் காட்டும்படி எங்ஙனேயென்ன; ப்ரணவத்தில் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாஶ்ரயமாய் ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவுக்கு "ఉత్తరం బలవత్తరం" "உத்தரம் பலவத்தரம்" (௪௪௨) என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலுண்டான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நஞ்நிஷேதிக்கையாலே அத்தால் ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் நிவர்த்தமாய் ஶேஷியான ஈஶ்வரன் கைபார்த்திருக்கையாலே பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபம் அர்த்தாத் ஸித்தம். (நாராயணபதத்தாலே ப்ராப்யம் சொலலுகிறது) என்றது - நராயணபதோபரிஸ்த்திதையான வ்யக்தசதுர்த்தி, "ప్రార్థనాయాం చతుర్థీ" "ப்ரார்த்தநாயாம் சதுர்த்தீ" (௪௪௩)என்று ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லுகிறதாகையாலே அந்த ப்ரார்த்தனைதான் கைங்கர்யவிஷயகப்ரார்த்தனையாகையாலே கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமும் அர்த்தாத்ஸித்தமென்றபடி.

தொ.— (ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும்) என்றது- (ப்ரணவத்தாலே) ஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸாலே (பாரதந்த்ர்யமாகிறஸ்வரூபமுமென்றபடி). "நமஸ்ஸு" மஃந என்று மகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையன்றோ ஸாப்தமாகக்காட்டுகிறது? பாரதந்த்ர்யத்தைக் காட்டும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; நமஸ்ஸாலே ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வய ஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் கழியுண்கையாலே அதடியாகவரும் ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும் கழியுண்கையாலே, இனி யிவனை ரக்ஷிப்பான் இவனோடு ஸம்பந்தமுடையானே யாகவேண்டுகையாலே, தன்னுடைய இஷ்டப்ராப்தியிலும் அநிஷ்ட நிவாரணத்திலும் தனக்கு நிருபாதிக ஶேஷியான ஈஶ்வரன் கைபார்த்திருக்கையாகிற ஈஶ்வரபாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திரூபார்த்தபலத்தாலே காட்டுகிறது.

வ்யா.— அநந்தரயோஜனையில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வமும், நமஸ்ஸாலே உபாயமும், நாராயணபதத்தாலே பலமும் சொல்லுகிறது.

எ.— த்விதீயயோஜனையில், நமஸ்ஸாலே உபாயங்காட்டும்படிதான், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிற நமஸ்ஸாலே ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ஸ்வரக்ஷணேஸ்வான்வயமும், காரணத்தோபாதி நஶித்துப்போகையாலே, இனி ஶேஷமாய் பரதந்த்ரனான இவனுடைய அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணுவான் ஶேஷியாகையாலே [ஈஶ்வரனே உபாயம்] என்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம்; ஆகையாலே ஆர்த்திகமான பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்தையும், ஆர்த்திகமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறதென்றபடி. மூன்றாறயோஜனையில்(ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும்)என்றருளிச்செய்தது,ஶேஷத்வாபேக்ஷயா பாரதந்த்ர்யம் அதிஶயாவஹமாகையாலே ஶேஷத்வவிஶிஷ்ட பாரதந்த்ர்யமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்றபடி. ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள் போலன்றே பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகள். ஶேஷத்வமாவது - இஷ்ட விநியோகார்ஹதாமாத்ரம். பாரதந்த்ர்யமாவது - ஶேஷிக்கு இஷ்டமானபடியே விநியோகப்படுகை. போக்த்ருத்வமாவது—ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே போகதசையில் வளர்கிற ரஸங்களுக்கு தான் போக்தாவாகை. போக்யதையாவது— பதார்த்தகதமான ரஸவர்ணாதிகள் போக்தாவுக்கே போக்யமாயிருக்குமாப்போலே, ஆத்மகதமான ஜ்ஞாநாதிகளும் ஈஶ்வரனுக்கு போக்யமாயிருக்கை. போக்த்ருத்வமாவது - போக்தாவானவன், போகஸித்திக்கு யத்நம்பண்ணவேண்டாவோ என்னும் நினைவாலே போக்யதாபூதபகவத்விஷயலாபார்த்தமாக உபாயப்ரவ்ருத்தியிலே மூட்டுவிக்கும். போக்யதையாவது - போக்தாவான ஈஶ்வரனன்றோ போக்யமான இவ்வஸ்துவைப்பெறுகைக்குயத்நம்பண்ணுவான்; தத்போக்யபூதமான

தொ. — (அநந்தரயோஜனையிலே) என்றது - த்விதீயயோஜனையிலே என்றபடி. (நமஸ்ஸாலே உபாயமும்) என்கிறவிடத்திலும், நமஶ்ஶப்தம் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியாகிற அர்த்தபலத்தாலே உபாயத்தைக் காட்டுகிறது. காட்டும்படி யெங்ஙனேயென்னில் ; இந்நமஸ்ஸுதான் ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தால்வந்த ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக கழிக்கையாலே, அதினடியாகவரும் ஸ்வரக்ஷணேஸ்வான்வயமும் கழியுண்டு போகையாலே, இனியிவனுக்கு ரக்ஷகனாவான் இவனைக் கொண்டுகார்யங்கொள்வான் ஈஶ்வரனேயாகவேண்டுகையாலே, அதில் உத்பாதகத்வேந ரக்ஷகத்வமும், இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களில ஸ்வயம் கர்த்ருத்வேந ரக்ஷகமும், ஶேஷித்வேந ரக்ஷகத்வமும், அகாரத்திலேசொல்லிற்றுகையாலே அங்கு அநுக்தமான காரணத்வேந ரக்ஷகத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (பலமும்) என்றது - கைங்கர்யமுமென்றபடி.

ஸூ.—௨௭. பலமிருக்கும்படி ப்ரமேயஶேகரத்திலும், அர்ச்சிராதி கதியிலும் சொன்னோம்.

வ்யா.—௨௭.— பலவேஷந்தானிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(பலமிருக்கும்படி)என்று துடங்கி. அதாவது – இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராப்யமான பலந்தான், அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலே போய், பரிபூர்ணபகவதநுபவத்தைப்பண்ணி, அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதி ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணும் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தி; ஆகையாலே, அதிருக்கும்படியை, ஸங்க்ரஹேண ப்ரமேயஶேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலும், விஸ்தரேண அர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விஶதமாகச்சொன்னோம் ; அவற்றிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

எ.— இவ்வஸ்துவுக்கு தல்லாபத்துக்கு யத்நிக்கப்ராப்தியில்லையென்னும்நினைவாலே உபாயப்ரவ்ருத்தியில் நின்றும் மூளுவிக்குமென்கை. பாரதந்த்ர்ய போக்யதைகளிரண்டிலும், போக்யதையை கீழ் (அநந்ய போக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயமும்)என்கிறவிடத்தில் அருளிச்செய்தாரென்றும், இங்கே பாரதந்த்ர்யத்தை அருளிச்செய்தாரென்றும் கண்டு கொள்வது. [இதுதன்னில்சொல்லுகிறஅர்த்தம்]-(இம்மந்த்ரந்தன்னில் சொல்லுகிறவர்த்தம்), இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே (ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிறஸ்வரூபமும்),(நாராயணபதத்தாலே) ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும், (ப்ரணவத்தாலே) ஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும்; (நமஸ்ஸாலே உபாயமும்), (நாராயணபதத்தாலே) பலமானகைங்கர்யமுமென்று சொல்லுவுமாம் என்று மூலார்த்தம்.
௨௭.— மேலுக்கவதாரிகை (பலவேஷம்) என்று துடங்கி.

(பலவேஷம்) என்றது-பலஸ்வரூபமென்றபடி.[பலமிருக்கும்படி]-பலஸ்வரூபமிருக்கும்படியை, (ஸங்க்ரஹேணப்ரமேயஶேகரமென்கிற ப்ரபந்தத்திலும், விஸ்தரேண அர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விஶதமாகச்சொன்னோம்; அவற்றிலே கண்டுகொள்வது) என்று மூலார்த்தம்.

ப்ரமேயஶேகரே, "நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தாலே அத்வேஷமுண்டாமென்று துடங்கி, அதுண்டானவாறே பகவத்பாகவதவிஷயங்களிலாபிமுக்யமும், த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநகௌதுகமும், ஸாத்விகஸம்பாஷணமும், ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணமும், த்யாஜ்யோபா

தா.—௨௭.—மேலுக்கவதாரிகை (பலவேஷந்தான்) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இவ்வாத்மாவுக்கு) என்றது – பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமாய்த் ததேகபரதந்த்ரமாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கென்றபடி. (அவ்வநுபவம்) என்றது - பரிபூர்ணபகவதநுபவமென்றபடி. (அதிருக்தும்படியை) என்றது-அந்தகைங்கர்யமிருக்கும்படியை யென்றபடி.

மூ.—உஅ. இதுதான் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கும்.

வ்யா.—உஅ.—இனி, இம்மந்தரத்துக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அக்ஷரஸங்க்யையையும், பதஸங்க்யையையும் அருளிச்செய்கிறார்,

(இதுதான்) என்று துடங்கி. அதாவது-இம்மந்த்ரந்தான் "ఓమి త్యేకాక్షరమ్, నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరం ఛన్దసా గా

எ.— தேய நிஸ்சயமும், ப்ராப்யாந்தரத்தில் வைராக்யமும், பரமப்ராப்யத்திலபிநிவேஸமும், ப்ராப்யாந்தர நிவ்ருத்திக்கும்; பரமப்ராப்ய ஸித்திக்குமடியான ஸித்தோபாயஸ்வீகாரமும், பகவத்ப்ராப்தியிலே த்வரையும், "అహం స్మరామి" "அஹம்ஸ்மராமி" (சசச) என்கிறபடியே ஈஸ்வரஸ்ம்ருதிக்கு விஷயபூதனைகையும், பூதஸூக்ஷ்மஸரீர பரிஷ்வங்கமும், பரமாத்ம ஸம்ஸர்க்கமும், ஹார்தாநுக்ரஹத்தாலேமார்க்கவிஸேஷப்ரகாஸமும், ஹ்ருதய குஹாநிர்க்கமநமும், மூர்த்தந்யநாடீநிஷ்க்ரமணமும், அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிக ஸத்காரமும், ஆவரணாதிக்ரமணமும், ப்ரக்ருதிலங்கநமும், விரஜாஸ்நாநமும், ஸூக்ஷ்மஸரீரவிஸ்லேஷணமும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகண ப்ராதுர்ப்பாவமும், அமாநவகரஸ்பர்ஸமும், பகவத்ஸங்கல்ப கல்பிதமானதிவ்யதேஹப்ராப்தியும், அகாலகால்யதிவ்யதேஸப்ராப்தியும், ஆரம்ஹ்ரததடஸ்நாநமும், திவ்யாலங்காரமும், திவ்யவிமாநாரோஹணமும், திவ்யகாந்தாரப்ரவேஸமும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரமும், திவ்யகந்தப்ரவேஸமும், ப்ரஹ்மகந்தப்ரவேஸமும், அப்ராக்ருத கோபுரப்ராப்தியும், திவ்யநகரப்ராப்தியும், ஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும், ராஜமார்க்ககமநமும், ப்ரஹ்மதேஜ:ப்ரவேஸமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும், ப்ரஹ்மவேஸ்மப்ரவேஸமும், திவ்யமண்டபப்ராப்தியும், திவ்யபாரிஷத்ப்ராப்தியும், ஸபத்நீகஸர்வேஸ்வரதர்ஸநமும், ஸ்துதிப்ரணாமாஞ்ஜலிப்ரமுகஸம்ப்ரமாநுவர்த்தநமும், பரமாத்மஸமீபப்ராப்தியும், பாதபீடபர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்கஸங்கமும், ஆலோகநாலாபாத்யநுபவமும், ஆலிங்கநாத்யநுபவமும், ஸ்வரூபரூபகுண விக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவிதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், ஸர்வதேஸஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதமானஸர்வப்ரகார கைங்கர்யமும் உண்டாம்" என்றருளிச்செய்தாரிறே.

உஅ.— மேல்வாக்யத்துக்கு ஸங்கதி (இம்மந்த்ரத்துக்கு) என்று துடங்கி.

அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் ப்ரமாணோதாஹரணபூர்வகமாக (அதாவது) என்று.

தொ.—உஅ.—மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி. (இனி) என்றது-இம்மந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரமென்றபடி. (ப்ரதிபதம்) என்றது - பதங்கள்தோறுமென்றபடி.

[இதுதான்] இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

வ்யா—ஸஸ்ம்ருதி'', ''ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரஞ்சந்தஸா காயத்ரீ சேதி'', (ருஉ) ''ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్'' ''ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பச்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்'' (ருங) என்கிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்குமென்கை. இதினுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில், ''ఓమిత్యేకాక్షరమ్''

எம்.— அக்ஷரஸங்க்யையில ப்ரமாணம் (''ఓమిత్యేకాక్షరమ్'' ''ஓமித்யேகாக்ஷரம்'') (சசரு) என்று தொடங்கி. பதஸங்க்யையில் ப்ரமாணம் (''ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్'' ''ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்'') (ரசரு) என்று தொடங்கி. (''வ்யாஹரேத்'') என்கிறக்ரியாபதத்தை மூன்றிடத்திலும் யோஜிக்கவேணும். [எட்டுத்திருவக்ஷரமாய்] என்று அக்ஷரங்களை கௌரவித்தருளிச்செய்தது ''నాయకత్వం చ సర్వేషాం నామ నత్వం హరేః పదే। నాశకత్వం పరుద్ధానాం నకారార్థః ప్రకీర్తితః॥, మంగళత్వం మహత్త్వం చ మహానందకరోఽయమత్। ఆశ్రితానాం తతో జ్ఞేయో మకారార్థ స్తథా బుధైః॥. నాస్తిక్యహాని నైర్గుణ్యత్వం నైత్యత్వం చ హరేః పదే। నాకారసేవనార్థానాం మన్త్రి ధీః ప్రకీర్తితః॥, రంజనం భగవత్యస్య రోగహాని స్తతో న్వయః॥, రాష్ట్రత్వ్యాణాదికం చాపి ప్రాప్యతే రేఫసేవయా॥, యోగోద్యోగఫలం చాపి యకారాత్ప్రాప్యతే బుధైః। వర్ణనం చ తథావి ష్ణోర్వాణీ సిద్ధిర్ణకారతః॥, యక్షరాక్షసభేతాళ భూతాదీనాం భయాయయః। ఏవమక్షర నిర్వాణో మన్త్రిర్ద్ధిః ప్రకీర్తితః॥'' ''நாயகத்வஞ்ச ஸர்வேஷாம் நமநத்வம்ஹரேःபதே। நாசகத்வம்விருத்தாநாம் நகாரார்த்தःப்ரகீர்த்திதः॥, மங்களத்வம்மஹத்வஞ்ச மஹாநந்தகரோதியத்। ஆஸ்ரிதாநாந்ததோஜ்ஞேயோமகாரார்த்தஸ்ததாபுதைः॥, நாஸ்திக்யஹாநிர்நித்யத்வம் நேத்ருத்வஞ்சஹரேःபதே। நாகாரஸேவிநாமந்ருணாம்மந்த்ரவித்பிःப்ரகீர்த்திதः॥, ரஞ்ஜநம் பகவத்யாசாரோசஹாநி ஸ்தத்வயதः। ராஷ்ட்ரத்ராணாதிகஞ்சாபி ப்ராப்யதே ரேபஸேவயா॥, யோகோத்யோகபலஞ்சாஹ்யகாராத் ப்ராப்யதேபுதைः। வர்ணநஞ்சததாவிஷ்ணோர்வாணீஸித்திர்ணகாரதः॥, யக்ஷராக்ஷஸபேதாள பூதாதிநாம்பயாபஹः। ஏவமக்ஷரநிர்வாஹோ மந்த்ரவித்பிःப்ரகீர்த்திதः॥'' (சசஎ) என்றுமந்த்ரசாஸ்த்ரத்தில் ஈர நாராயணஸம்வாதத்தில அக்ஷரங்களை ஆதக்ஷः ஆகிபயமாக அருளிச்செய்கையாலே, [இதுதான்] – இந்தத்திருமந்த்ரந்தான், [எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாய் இருக்கும] என்று மூலார்த்தம்.

அக்ஷரநியமத்தை உதாஹரிக்க வேண்டியாமலே, ப்ரணவத்தை ஒழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லும் பக்ஷம் ப்ராஸ்தமென்கிறார், (இதினுடைய) என்று தொடங்கி.

தொ.-- இம்மந்த்ரத்தினுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வே ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (''ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்'') இத்யாதியால் ப்ரணவமொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுவார் பக்ஷத்தை தூஷித்து பரிஹரிக்கிறார் (இதினுடைய) இத்யாதியால்.

வ்யா.—"ఓమిత్యేకాక్షరం" "ஓமித்யேகாக்ஷரம்" என்றுப்ரணவத்தை ஓரக்ஷரமாகவும், "నమ ఇతిద్వే అక్షరే" "நமஇதித்வே அக்ஷரே" என்று நமஸ்ஸை இரண்டக்ஷரமாகவும், "నారాయణాయేతి పంచాక్షరాణి" "நாராயணாயேதிபஞ்சாக்ஷராணி" என்று நாராயணபதத்தை அஞ்சக்ஷரமாகவும் ஶ்ருதிசொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில நாரபதத்தைப்பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி, ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம சொல்லுமவர்களுடையபக்ஷம், அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாகக் கடவது.

எ.—(ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில்) என்றது—பிந்நபதமன்றிக்கே ஏகபதத்வேந ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான (நாராயணபதத்தில்) என்றபடி. ("నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్") "நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" (சுசஅ) என்றிறேஶ்ருதியும் சொல்லிற்று. (நாரபதத்தைப்பிரித்துஷடக்ஷரமாக்கி) என்றது-நார-அயநாய என்று பிந்நமாகப்பிரித்து (ஷடக்ஷரமாக்கி) என்றபடி. (ப்ரணவத்தைஒழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம்) என்றது-"తత్రోత్తరాయణస్యాది బిందుమాన్ విష్ణురన్తతః। బీజమష్టాక్షరస్యాస్య తేనాష్టాక్షరతాభవేత్॥" "தத்ரோத்தராயணஸ்யாதி பிந்துமாந்விஷ்ணுரந்ததஃ|பீஜமஷ்டாக்ஷரஸ்யஸ்யாத்தேநாஷ்டாக்ஷரதாபவேத்||" (சசகூ) என்கிற ஸ்ம்ருதிப்ரக்ரியையாலே, (ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுகிறவர்கள்பக்ஷம்) என்றபடி. (அவைதிகமாகையாலே) என்றது-வைதிகமல்லாமையாலே என்றபடி; அதாவது-'అప్రసక్తిర్విరోధశ్చ' "அப்ரஸக்திர்விரோதஶ்ச" (சகு0) என்று விரோதார்த்தே நஞ்ஞாகையாலே வேதவிருத்தமென்றபடி. (அநாதரணீயமாகக்கடவது) என்றது-ஆதரிக்கத்தக்கதன்று என்றபடி. ஶ்ருத்யவிருத்த ஸ்ம்ருதிப்ரக்ரியை ஆதரணீயமாயிருக்குமென்னுமம்ஶத்தை ("ప్రణవాద్యం") ("ப்ரணவாத்யம்") (சறுக) என்கிற உதாஹரணத்தில் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே ஶ்ருதிவிருத்தஸ்ம்ருதிப்ரக்ரியை அநாதரணீயமென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம். அத்ரேயமபியுக்தோக்திஃ-"వేదేకర్త్రాద్యభావాద్బలవతి హి నయైస్త్వన్మతే నీయమానే తన్మూలత్వేన మానం తదితరదఖిలం జాయతే రంగధామన్ । తస్మాత్సాంఖ్యం సయోగం పశుపతిమతం క్వాపిచిత్పాంచరాత్రం సర్వం త్వేవ ప్రమాణం తదిదమధిగతం పంచమాద్వేదవాదాత్॥" కర్త్రాద్యభావాత్-కర్తురభావాత్, ఆదిశబ్దేన-తన్మూలదోషశంకాభావాచ్చ, బలవతి-అనుమానాదిభ్యః ప్రబలతరే. వేదే-వేదే, నయైః-న్యాయైః, త్వన్మతే-త్వత్పరే, నీయమానే-యోజ్యమానే సతి, తన్మూలత్వేన-తాద్రశవేదమూలత్వేన, తదితరత్ —, అఖిలం-సర్వం, మానం-ప్రమాణం, (యతః) జాయతే —; తస్మాత్ —, సాంఖ్యం-సాంఖ్యతన్త్రం, యోగం-యోగతన్త్రం, పశుపతిమతం —, క్వాపిచిత్-వేదావిరుద్ధస్థలే,

---

தொ.—(அவைதிகமாகையாலே) என்றது-வேதவிருத்த ஸாரவாகமஸித்தமாகையாலே யென்றபடி.

மூ.—உகூ. மூன்றுபதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது.

மூ.—கூ0. அதாவது - ஶேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும்.

வ்யா.—உகூ.—இந்த பதத்ரயமும் எவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதெனுமாகாங்க்ஷையிலே,

(மூன்றுபதமும் மூன்றர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது) என்கிறார்.

கூ0.—அவ்வர்த்தங்கள் தம்மை விபாதமாக அருளிச்செய்கிறார், (அதாவது - ஶேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும் கைங்கர்யமும்) என்று. (ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்,) என்று முதற்சொன்ன வாக்யார்த்தம், இதனை நினைத்திறே.

எ.—ఈ వాక్యాదిస్వ్యత్యేవిరుద్ధస్థలేచ,ప్రమాణం ; (విరోధేత్వప్రమాణం;) పంచరాత్రం-శ్రీపాంచరాత్రంతు, సర్వత్ర—, ప్రమాణం ; తత్ ఇదం - పంచరాత్రప్రామాణ్యం, పంచమాత్ వేదాత్ ఏవ - పారమార్థేవ, అధికం—. "வேதேகர்த்ராத்யபாவாத்பலவதிஹிநயைஸ்தவந்மூகேநீயமாநேதந் மூலத்வேநமாநந்தகிதரததிலம்ஜாயதேரங்கதாமந் | தஸ்மாத்ஸாங்க்யம்ஸயோகம்ஸபஶுபதிமதம் ருக்ராசித்பஞ்சராத்ரம்ஸர்வத்ரைவப்ரமாணம் ததிதமதிகதம்பஞ்சமாதேவவேதாத்||" கர்த்ராத்யபாவாத் - கர்துரபாவாத், ஆதிஶப்தேந - தந்மூலராகத்வேஷகளங்காபாவாச்ச, பலவதி - அநுமாநாதிப்யஃப்ரபலதரே, வேதே-வேதே, நயைஃ - ந்யாயைஃ, த்வந்முகே - த்வத்பரே, நீயமாநே - யோஜ்யமாநேஸதி, தந்மூலத்வேந - தாத்ருஶவேதமூலத்வேந, ததிதரத்—, அகிலம் - ஸர்வம், மாநம் - ப்ரமாணம், (யதஃ) ஜாயதே—; தஸ்மாத்—, ஸாங்க்யம் - ஸாங்க்யதந்த்ரம், யோகம்-யோகதந்த்ரம், பஶுபதிமதம்—,ருக்ராசித்-வேதாவிருத்தஸ்தலே,மந்வாதிஸ்ம்ருத்யவிருத்தஸ்தலேச, ப்ரமாணம் ; (விரோதேது அப்ரமாணம்); பஞ்சராத்ரம் - ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரந்து, ஸர்வத்ர—, ப்ரமாணம்— ; தத்இதம்-பஞ்சராத்ர ப்ராமாண்யம், பஞ்சமாத்வேதாத் ஏவ-பாரதாதேவ, அதிகம்—. (சுருஉ)

உகூ.—மேலவாக்யத்துக்கவதாரிகை (இதில்) என்றுதுடங்கி.

கூ0.— மூலத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அதாவது) என்றுதுடங்கி. (அதாவது) என்றது - [மூன்றுபதமும் மூன்றர்த்தத்தை] ச்சொல்லுகையாவதென்றபடி ; [அதாவது] என்றது-மூன்றர்த்தமாவதென்னவுமாம்.

தொ—உகூ.—மேலுக்கவதாரிகை (இதில்) இத்யாதி. (இதில்) என்றது-திருமந்த்ரத்திலென்றபடி.

கூ0.— மேலுக்கவதாரிகை (அவ்வர்த்தங்கள்தம்மை) இத்யாதி. இப்போது ஶேஷத்வாதிகள் பதத்ரயத்துக்கு அர்த்தமாகவருளிச்செய்தது, இம்மந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் மூந்தினயோஜனைக்குச்சேரவேணும்; அத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமும்) இத்யாதியால.

மூ.—கக. இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம்.

மூ.—கஉ. இது (அ) என்றும், (உ) என்றும், (ம) என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம.

வ்யா.—கக.—இப்பதத்ரயத்திலும் ப்ரதமபதந்தானேதென்ன, (இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம்) என்கிறார்.

"ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்" என்றிறே ச்ருதிசொல்லிற்று. ஸ்ம்ருதியும் "ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் | மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம்||" "ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்|மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத்ஸர்வஸித்திகரம்ந்ருணம்||"(ருசு) என்றதிறே.

கஉ.— இனி ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, இதினுடைய அக்ஷரத்ரயாத்மகதையை அருளிச்செய்கிறார்,

(இது அ - என்றும, உ - என்றும், ம - என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம்) என்று.

எ.— [சேஷத்வம்] ஆவது - யதேஷ்ட விநியோகார்ஹத்வம். பாரதந்த்ர்யமாவது-யதேஷ்ட விநியுஜ்யமானத்வம். கைங்கர்யமாவது - பகவன்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம். பரமஸம்ஹிதாயாம், "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹ: சேஷசப்தேந கத்யதே | ஈச்வரஸ்ய ஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம் விநியுஜ்யதே||, பரமாத்மா ஹரிச்சேஷீ ஸ்வசேஷாஸ்ய கிங்கர: | கைங்கர்யமகிலாவ்ருத்தி ரித்யேதஜ்ஜ்ஞாந ஸங்க்ரஹம்||" "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹச் சேஷசப்தேநகத்யதே | ஈச்வரஸ்ய ஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம் விநியுஜ்யதே||, பரமாத்மா ஹரிச்சேஷீ ஸ்வசேஷாஸ்யகிங்கர:| கைங்கர்யமகிலாவ்ருத்தி ரித்யேதத் ஜ்ஞாந ஸங்க்ரஹம்||" (சருக)

கக.— உத்தரவாக்யஸ்யஸங்கதி: (இப்பதத்ரயம்) இத்யாதி.

ப்ரதமபதத்தில் ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் ("ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்") என்று. இஸ்ம்ருத்யர்த்தத்துக்கு உபப்ரும்மணம் காட்டுகிறார் ("ப்ரணவாத்யம்" "ப்ரணவாத்யம்") என்று. (சருச)

கஉ.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இனி) என்று துடங்கி.

[மூன்றுதிருவக்ஷரம்] என்று கௌரவித்தது வேதஸாரமாகையாலே. இவ்வர்த்தம் மேலேஸுஸ்பஷ்டம்.

தொ.— கக.— அவதாரிகாபூர்வகமாக ப்ரதமபதமின்னதென்கிறார் (இப்பதத்ரயத்திலும்) இத்யாதியால். ப்ரணவம் ப்ரதமபதமென்னுமிலேப்ரமாணம்காட்டுகிறார் ("ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்")இத்யாதியால.

கஉ.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

பி.—கக.— [முதல்பதம் ப்ரணவ] மானபடி என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், ("ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்") என்றிறேச்ருதிசொல்லிற்று என்றுதுடஙகி.

கஉ.— ப்ரணவம்,

வ்யா.— இப்ரணவந்தான், அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாய், மூன்றர்த்தப்ரகாசகமாய்; ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகார்த்தப்ரகாசகமாயிறே இருப்பது.

எ —(அஸம்ஹிதாகாரம்)- பிரிந்திருக்கை. (மூன்றர்த்தப்ரகாசகமாய்) என்றது - லுப்தசதுர்த்தீவிபக்தி ஸஹிதமான அகாரம், பகவச்சேஷத்வரூபார்த்தப்ரகாசகமாயும், உகாரம், அநந்யார்ஹத்வ ஸம்பந்தார்த்தப்ரகாசகமாயும், மகாரம், அந்தசேஷத்வாச்ரயமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற ஜீவாத்மரூபார்த்த ப்ரகாசகமாயும் இருக்குமென்றபடி. अकारो विष्णुरित्युक्तो मकारो जीववाचकः। तयोस्तु नित्यसंबन्ध उकारेण प्रकीर्तितः॥" அகாரோ விஷ்ணுரித்யுக்தோ மகாரோ ஜீவவாசகः। தயோஸ்து நித்யஸம்பந்த உகாரேணப்ரகீர்த்திதः॥" (சுஙு) (ஸம்ஹிதாகாரம்) ஆவது - மூன்றக்ஷரம்கூடி ஒன்றாயிருக்கை. (ஏகார்த்தப்ரகாசகமாய்) என்றது - "பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வாச்ரயோஜீவः" என்று ஜீவஸ்வரூபரூபை கார்த்தப்ரகாசகமாய் இருக்குமென்றபடி. "प्रणवो जीववाची स्यात् ज्ञानानन्दकलक्षणसंभवात्। शब्दतो जीववाची स्यात् द्विजशूद्रतरुषडक्षवत्॥" "ப்ரணவோ ஜீவவாசீஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணஸம்பவாத் । சப்ததோஜீவவாசீஸ்யாத்ராஜபுருஷோப்தவத்॥" (சுகூ)

தொ. ("ஓமித்யேகாக்ஷரம்") என்று ப்ரணவத்தை ஒரு திருவக்ஷரமாக ச்ருதி சொல்லாநிற்க. இவர் ப்ரணவத்தை மூன்று அக்ஷரமாக அருளிச்செய்கிறது ச்ருதிவிருத்தமன்றோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார், (இப்ரணவந்தான்) இத்யாதியால். ப்ரணவத்துக்கு ஸம்ஹிதாகாரமும், அஸம்ஹிதாகாரமும் இரண்டுமுண்டாகையாலே, இதில், அஸம்ஹிதாகாரத்தை முந்துற ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்து அநந்தரம் ஸம்ஹிதாகாரத்தையருளிச்செய்கிறார்; ஆகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து.

பி.— ஏகாக்ஷரமாயன்றோ இருப்பது? மூன்றக்ஷரமானபடி என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்ரணவந்தான் அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே) என்று தொடங்கி. [இது (அ) என்றும் (உ) என்றும் (ம) என்றும்] அஸம்ஹிதாகாரம்-சப்தப்ராப்தியாலே பிறந்தவாகாரம். (ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே) ஓரர்த்தப்ரகாசகமாவது - மகாரவாச்யனான சேதநன், அகாரவாச்யனான ஈச்வரனுக்கு சேஷபூதனென்று சேஷத்வ ஸ்வரூபப்ரகாசகமென்னுதல்; ஆத்மஸமர்ப்பணமென்னுதல்; "ओमित्यात्मानं युञ्जीत" "ஓமித்யாத்மாநமயுஞ்ஜீத" என்றதிறே.

౭.—ప్రణవస్యసంహితాకారలక్షణం:— "అవ-రక్షణే" ఇత్యస్మాద్ధాతోః, "అన్యేభ్యోపి దృశ్యతే" ఇతి విచ్ ప్రత్యయే, ధాతోర్వకారస్య "లోపోవ్యోర్వలి" ఇతిలోపే, "వేరపృక్తస్య" ఇతి వకారలోపేకృతే అకారమాత్రేస్థితే కృదంతత్వాత్ ప్రాతిపదికసంజ్ఞాయాం "తాదర్థ్యే చతుర్థీవక్తవ్యా" ఇతి చతుర్థ్యాంకృతాయాం, తస్యాశ్చ "సుపాంసులుక్" ఇత్యాదినాలోపేకృతే, [అ] ఇతిచతుర్థ్యంతవాచి పదంభవతి; ఉ ఇతిద్వితీయంపదం-అవధారణార్థం, అవ్యయం; తస్యఅర్థవత్వాత్, "అర్థవదధాతుః" ఇతిసూత్రేణ ప్రాతిపదిక సంజ్ఞాయాం, "ఙ్యాప్ప్రాతిపదికాత్" ఇత్యధికృత్య "స్వౌజసమౌట్" ఇత్యాదినా విహితస్య ప్రథమైకవచనస్య సోః, "అవ్యయాదాప్సుపః" ఇతిలోపేకృతే [ఉ] ఇతిప్రథమాన్తంపదంభవతి; అకారస్యఉకారేపరతః "ఆద్గుణః" ఇతిగుణేకృతే [ఓ] ఇతిరూపంభవతి; తతః "మన-జ్ఞానే" ఇత్యస్మాద్ధాతోః, "ఉణాదయోబహులం" ఇతిడ్వి ప్రత్యయేకృతే, మన్యతేష్టిలోపేకృతే, డ్విప్రత్యయస్య "వేరపృక్తస్య" ఇతిలోపేకృతే [మ్] ఇతిక్షేత్రజ్ఞవాచితృతీయంపదంభవతి; జ్ఞాతేత్యర్థః; ఏవం త్రయాణాంపదానాంసమాహారాత్మనః త్ర్యక్షరస్యసంహితాకారవశాత్ లోకవేదయోః ఏకాక్షరత్వవ్యపదేశః; ప్రాణాన్ సర్వాన్ పరమాత్మని ప్రణామయతితస్మాదుచ్యతే "ప్రణవః" ఇతి; ప్రాణాన్-జీవాన్, ప్రణామయతి-శేషత్వంజ్ఞాపయతి.

ப்ராணவஸ்யஸம்ஹிதாகாரலக்ஷணம்:— "அவ-ரக்ஷணே" இத்யஸ்மாத்தாதோ: "அந்யேப்யோபித்ருஶ்யதே" (சருஎ) இதிவிச்ப்ரத்யயே, தாதோர்வகாரஸ்ய, "லோபோவ்யோர்வலி" (சருஅ) இதிலோபே, "வேரப்ருக்தஸ்ய" (சருகூ) இதி வகாரலோபே க்ருதே அகாரமாத்ரேஸ்திதே க்ருதந்தத்வாத் ப்ராதிபதிக ஸம்ஜ்ஞாயாம் "தாதர்த்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" (சகூ0) இதிசதுர்த்யாம், க்ருதாயாம், தஸ்யாஶ்ச "ஸுபாம்ஸுலுக்" (சகூக) இத்யாதிநாலோபே க்ருதே, [அ] இதி சதுர்த்யந்த வாசிபதம்பவதி; உ இதித்விதீயம்பதம்—அவதாரணார்த்தம், அவ்யயம்; தஸ்ய அர்த்தவத்வாத், "அர்த்தவததாது:" (சகூஉ) இதிஸூத்ரேண ப்ராதிபதிக ஸம்ஜ்ஞாயாம் "ஜ்ஞாப்ப்ராதிபதிகாத்" (சகூங) இத்யதிக்ருத்ய "ஸ்வௌஜஸமௌட்" (சகூச) இத்யாதிநா விஹிதஸ்ய ப்ரதமைகவசநஸ்ய ஸோ: "அவ்யயாதாப்ஸுப:" (சகூரு) இதிலோபே க்ருதே, [உ] இதி ப்ரதமாந்தம் பதம்பவதி; அகாரஸ்ய உகாரேபரத: "ஆத்குண:" (சகூகூ) இதி குணே க்ருதே, (ஓ) இதிரூபம்பவதி; தத: "மந - ஜ்ஞாநே" இத்யஸ்மாத்தாதோ: "உணாதயோபஹுளம்" (சகூஎ) இதி ட்வி ப்ரத்யயே க்ருதே, மந்யதேஷ்டிலோபே க்ருதே ட்விப்ரத்யயஸ்ய "வேரப்ருக்தஸ்ய" (சகூஅ) இதிலோபே க்ருதே [ம்] இதி க்ஷேத்ரஜ்ஞவாசி த்ருதீய பதம் பவதி; ஜ்ஞாதேத்யர்த்த:; ஏவம் த்ரயாணாம் பதாநாம் ஸமாஹாராத்மந: த்ர்யக்ஷரஸ்ய ஸம்ஹிதாகாரவஶாத் லோகவேதயோ: ஏகாக்ஷரத்வ வ்யபதேஶ:; ப்ராணாந்ஸர்வாந் பரமாத்மநி ப்ராணமயதி தஸ்மாதுச்யதே "ப்ரணவ:" இதி; ப்ராணாந் - ஜீவாந், ப்ராணமயதி - ஶேஷத்வம் ஜ்ஞாபயதி.

மூ.— ௯௯. மூன்றுதாழியிலே

வ்யா.— ௯௯.— இந்த அக்ஷரத்ரயத்திநுடையவும் உத்பத்திக்ரமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்,

(மூன்றுதாழியிலே) என்று தொடங்கி. “భూరితిఋగ్వేదాదజాయత, భువఇతియజుర్వేదాత్, సువరితిసామవేదాత్, తానిశుక్రాణ్యభ్యతపత్, తేభ్యోభితప్తేభ్యస్త్రయోవర్ణా అజాయన్త, అకార ఉకారమకారఇతి, తానేకధాసమభరత్తదేతదోమితి” “பூரிதிர்க்வேதாதஜாயத, புவஇதியஜுர்வேதாத், ஸுவரிதிஸாமவேதாத், தாநிஶுக்ராண்யப்யதபத், தேப்யோபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோவர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகாரஇதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேதோமிதி” (௫௫) என்றும், “అకారంచాప్యుకారంచ మకారంచప్రజాపతిః। వేదత్రయాన్నిరబృహద్భూర్భువస్స్వరితీతిచ” “அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்சமகாரஞ்சப்ராஜாபதி:। வேதத்ரயாந்நிரப்ருஹத்பூர்ப்புவஸ்வரிதீதிச॥” (௫௯) என்றும்

ஏ.— ௯௯.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இந்த) என்று தொடங்கி. மூலார்த்தம் அருளிச்செய்வதாக தது தாஹரணங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளை ஸார்த்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (“భూరితిఋగ్వేదాదజాయత”) (“பூரிதிர்க்வேதாதஜாயத”) (௪௬௯) என்று தொடங்கி. (தோற்றுவித்து) என்றது - தன்ஸங்கல்பத்தாலே தோன்றும்படி பண்ணி என்றபடி. (“అకారంచాప్యుకారంచమకారంచప్రజాపతిః। వేదత్రయాన్నిరబృహద్భూర్భువస్స్వరితీతిచ॥”) (“அகாரஞ்சாப்யு காரஞ்சமகாரஞ்ச ப்ராஜாபதி:। வேதத்ரயாந்நிரப்ருஹத் பூர்ப்புவஸ்ஸ்வரி தீதிச”) (௪௭0) அகாரத்தையும், உகாரத்தையும், மகாரத்தையும் ப்ராஜபதியானவன் “(பூ:) (புவ:) (ஸுவ:)” என்கிறவ்யாஹ்ருதிகளையும் தனித்தனியே இடையீடாகக் கொண்டு வேதத்ரயத்தில் நின்றும் ஸங்க்ரஹித்தான்; “ఉపసర్గేణ ధాత్వర్థోబలాదన్యత్రనీయతే। ప్రహారాహారసంహారవిహారపరిహారవత్॥” “உபஸர்க்கேணதாத்வர்த்தோ பலாதந்யத்ரநீயதே। ப்ரஹாராஹாரஸம் ஹார விஹாரபரிஹாரவத்॥”. (௪௭௧)

தொ.— ௯௯.— மேலுக்கவதாரிகை (இந்த) இத்யாதி. மூலார்த்தம் [மூன்று] இத்யாதி. ப்ரணவத்திநுடைய அஸம்ஹிதாகாரத்திலே ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (பூ) ரித்யாதி. (“பூரிதிர்க்வேதாதஜாயத”) இத்யாதிகளில் ல்யப்லோபேபஞ்சமியாய், “ர்க்வேதோலயம்ப்ராப்ய பூரித்யஜாயத” என்றும், “யஜுர்வேதோலயம்ப்ராப்ய புவஇத்யஜாயத” என்றும், “ஸாமவேதோலயம்ப்ராப்யஸுவரித்யஜாயத” என்றும் அந்வயமாய், லயமாவது - ஸித்தமானவஸ்துவினுடைய அவஸ்தாந்தராபத்தியாகையாலே, கார்யரூபதயாஸித்தங்களான ர்காதிவேதங்கள் லயிக்கையாவது-ஸ்வஸ்வகாரணாவஸ்தையை பஜிக்கையாகையாலே, ர்க்வேதாதிகள் மூன்றும் பூராதிவ்யாஹ்ருதித்ரயமாய்த்து.

வ்யா.— ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ருக்யஜுஸ்ஸாமரூபமான வேதத்ரயத்தில்நின்றும் (பூ:) (புவ:) (ஸுவ:) என்கிற வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோற்றுவித்து,

---

ஶ.— இடையிடாவது – வேதத்ரயத்தையும் ஒருதட்டும், இந்த அக்ஷரத்ரயத்தையும் ஒருதட்டுமாகநிறுத்துகை. ("భూః") కారణంరూపంబ్రహ్మ కార్యరూపంభవతీతి ("భూః"); ("భువః") భవః - సంసార ఇత్యర్థఃతంఅస్యతి-క్షిపతిఇతి ("భువః"); "అసు - క్షేపణే" సమాశ్రితానాంసంసారసముద్భూతంనిరస్యతి ఇతి ("భువః") - ముక్తిప్రదః; ("సువః") సూః- ప్రసూతిః - జగత్: "షూఙ్ - ప్రాణిప్రసవే" తాంబుద్ధ్యతి-ప్రవిశతిఇతి("సువః").("பூ:") காரணரூபம் ப்ரஹ்ம கார்யரூபம் பவதீதி ("பூ"); ("புவ:") பவ:- ஸம்ஸார இத்யர்த்த: தம் அஸ்யதி-க்ஷிபதீதி ("புவ:"); "அஸு-க்ஷேபணே" ஸமாஶ்ரிதாநாம் ஸம்ஸாரஸமுத்பூதம் நிரஸ்யதீதி ("புவ:") – முக்திப்ரத: ; ("ஸுவ:") ஸூ: - ப்ரஸூதி: - ஜகத்: "ஷூஞ் – ப்ராணிப்ரஸவே" தாம் ருச்சதி – ப்ரவிஶதீதி ("ஸுவ:"). (வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும்)என்றது–"భూర్భువస్సువరితివా ఏతాస్తిస్రో వ్యాహృతయః". "பூர்ப்புவஸ்ஸுவரிதிவா ஏதாஸ்திஸ்ரோவ்யாஹ்ருதய:" (௪௭௨)என்றும், "వస్త్రాసనస్థో భగవాన్పరమంతపఆస్థితః। కాలేనమహతాధాతా వ్యాజహారసభూరితి॥, వ్యాహృతిః ప్రథమాసా భూత్ప్రథమంవ్యాజహారయత్। ద్వితీయంతప ఆతిష్ఠద్భువ ఇత్యబ్రవీత్తతః॥, వ్యాహృతిస్సా ద్వితీయాభూద్ద్వితీయంవ్యాజహారయత్। తృతీయంతపఆతిష్ఠత్సువ ఇత్యబ్రవీత్తతః॥, వ్యాహృతిస్సాతృతీయాభూత్తృతీయంవ్యాజహారయత్" "பத்மாஸநஸ்தோபகவாந் பரமந்தப ஆஸ்தித:। காலேநமஹதாதாதா வ்யாஜஹாரஸபூரிதி॥,வ்யாஹ்ருதி: ப்ரதமாஸாபூத் ப்ரதமம் வ்யாஜஹாரயத்। த்விதீயந்தபஆதிஷ்டத் புவஇத்ய ப்ரவீத்தத:॥, வ்யாஹ்ருதிஸ்ஸாத்விதீயாபூத் த்விதீயம் வ்யாஜஹாரயத்।த்ருதீயம் தப ஆதிஷ்டத்ஸுவரித்ய ப்ரவீத்தத:॥,வ்யாஹ்ருதிஸ்ஸாத்ருதீயாபூத்த்ருதீயம்வ்யாஜஹாரயத்।"(௪௭௩)என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, இவற்றை வ்யாஹ்ருதிகளென்று சொல்லுகையாலே.

தொ.— ("தாநிஶுக்ராணி") என்றது-பூராதிவ்யாஹ்ருதிகளாகிற ஶுவர்ணங்களையென்றபடி. வ்யாஹ்ருதித்ரயமும், ஸ்வகாரணத்திலேலயித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்(" தேப்ய") இத்யாதியால். இங்கும் வ்யப்லோபேபஞ்சமியாய் அபிதப்தங்களான அந்த பூராதிவ்யாஹ்ருதிகள் லயத்தையடைந்து

பி.— ௩௩.— ("தாநிஶுக்ராணி") (ஶுக்ர)மென்றது-வெளுப்பாய், அத்தால் ஶுத்தியைச்சொல்லி பரிஶுத்தமாக ஓடவைத்ததென்றபடி. ("அகாரஞ்ச") இத்யாதி. ப்ரஜாபதி:, வேதத்ரயாத் பூ: புவ: ஸ்வ: இதி நிரப்ருஹத் ; அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச மகாரஞ்சநிரப்ருஹத்; இத்யந்வய:. ப்ரஜாபதி: என்று ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லுகிறது. (நிரப்ருஹத்) என்றது – ஆவிர்ப்பவித்தென்றபடி.

மூ.— தயிரைநிறைத்துக்கடைந்து வெண்ணெய் திரட்டுமாப் போலே மூன்றுவேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையும் எடுத்தது.

வ்யா.— அந்தவ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும், பொன் ஓடவைக்குமாப் போலே தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஓடவைத்து, அவற்றில் நின்றும், அகார உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரங்கள்மூன்றும், அடைவேதோன்றும்படிபண்ணி, இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் ஸமுத்கரித்தபடியை திருவுள்ளம்பற்றிபாத்ரத்ரயகதமான தயிரைத் தனித்தனியே கடைந்து, தத்ஸாரமான, வெண்ணெயைவாங்கித் திரட்டினாப்போலே, (மூன்று வேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையுமெடுத்தது) என்கிறார்.

எ.—(தோற்றுவித்து) என்றதுக்கு விவரணம் தோன்றும் படிபண்ணியென்றபடி. (ஸங்கல்ப) மாவது-மாநஸவ்யாபாரம்; "సంకల్పః కర్మమానసం" "ஸங்கல்பஃ கர்மமாநஸம்" (௬௭௬) (ஓடவைத்து) என்றது - ஓடும்படி உருக்குகை. (தோன்றும்படிபண்) ணுகையாவது - (ஸமுத்கரி) க்கை.

[மூன்றுதாழியிலே நிறைத்ததயிரை]-(பாத்ரத்ரயகதமானதயிரை), [கடைந்து]-(தனித்தனியேகடைந்து), [வெண்ணெய் திரட்டுமாப்போலே]- (தத்ஸாரமான வெண்ணெயைவாங்கி) ஒன்றாகச்சேர்த்தாப்போலே, [மூன்றுவேதத்திலும்] - ருக்யஜுஸ்ஸாமங்களாகிற மூன்று வேதங்களிலும், [மூன்றக்ஷரத்தையுமெடுத்தது] என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—ஸ்வஸ்வகாரணமான அகாராதி அக்ஷரத்ரயாவஸ்தமாய்த்தின. ("தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி") என்றது-இப்படிவேதத்ரயஸாரமாக ஸமுத்ர்தமான அகாராத்யக்ஷரங்கள்மூன்றையும், எம்பெருமான் தன்ஸங்கல்பத்தாலே ஒன்றாகக்கூட்டினான்; வேதத்ரயஸாரங்களாய் ப்ரஹ்மாவாலே ஒன்றாகக்கூட்டப்பட்ட இந்த அக்ஷரத்ரயமும் ப்ரணவமாய்த்து என்றபடி. ("அஜாயத") என்கிற க்ரியாபதம் ("ஓமிதி") என்கிறவிடத்திலும், அநுஷங்கித்து "ஓமித்யஜாயத" என்று கிடக்கிறதென்றுகொள்ளவேணும். இந்த ஶ்ருதியாய்த்து, அக்ஷரத்ரயாத்மகதயா வ்யஸ்தமாய், பதத்ரயாத்மகமாய் ஸம்ஹிதாகாரமானப்ரணவத்தில் ப்ரமாணம். ஆகையாலே, முந்துற ஸம்ஹிதாகாரப்ரணவத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம் அஸம்ஹிதாகாரப்ரணவத்தை அருளிச்செய்தார்; ஆகையால் உபயாகாரமும் ஶ்ருதிஸித்தம்; ஆகையாலே ஶ்ருதிவிரோதமில்லை. த்ருஷ்டாந்தத்தில் தயியும், மதநாதிகளாலே ஸ்வாகாரத்தைவிட்டிறே வெண்ணெயாகிறது; பொன்வாணியன், பொன்னை ஓடவைக்குமாப்போலேயாம்.

மூ.—௩௪. ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம்.

மூ.—௩௫. இதில் அகாரம்

வ்யா.— ௩௪.—இத்தால்பலித்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்,

(ஆகையாலிது ஸகலவேதஸாரம்) என்று. அதாவது - அக்ஷரத்ரயமும் ஓரோவேதத்திலுடைய ஸாரமாக ஸமுத்ர்தமாகையாலே, இவ்வக்ஷரத்ரயாத்மகமானப்ரணவம் (ஸகலவேதஸாரம்) என்றபடி. ஆக, (இதுதன்னிற் சொல்லுகிற அர்த்தம்) என்று தொடங்கி இவ்வளவும், இம்மந்த்ரத்திலுடைய வாக்யார்த்தத்தையும், அக்ஷரஸங்க்யையையும், பதஸங்க்யையையும்,பதத்ரயமும் அர்த்தத்ரய ப்ரதிபாதகமென்னுமத்தையும்,அதில் ப்ரதமபதம் இன்னதென்னுமத்தையும், அதுதான் அக்ஷரத்ரயாத்மகமா யிருக்குமென்னுமத்தையும், அவ்வக்ஷரத்ரயமும் வேதத்ரயஸாரமாக உத்பந்நமாகையாலே தத்ஸமுதாயமானப்ரணவம் ஸகலவேதஸாரமென்னு மத்தையும் அருளிச்செய்தாராய்த்து.

௩௫.— இனி இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் அடைவே அர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்,

(இதில் அகாரம்) என்று தொடங்கி.

எ.— ௩௪.— மேல்வாக்யத்துக்குஸங்கதி (இத்தால்) என்றுதொடங்கி.

[ஆகையால்]- (அக்ஷரத்ரயமும் ஓரோவேதத்திலுடைய ஸாரமாக ஸமுத்ர்தமாகையாலே), [இது]- (இவ்வக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவம்), [ஸகலவேதஸாரம்]-ஸகலவேதங்களுடையவும் ஸாரபூதமாயிருக்கும். என்று மூலார்த்தம்.

கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆக) என்று தொடங்கி.

இப்படிமத்யே மத்யே சேரப்பிடித்தருளிச்செய்கிறது ஶ்ரோதாக்களுக்கு க்ரஹணதாரண ஸௌகர்யார்த்தம்.

௩௫.— மேல்வாக்யத்துக்கு ஸங்கதி (இனி) என்று தொடங்கி.

தொ—௩௪.— மேலுக்கவதாரிகை (இத்தால்) இத்யாதி.

[ஆகையால்] இத்யாதிமூலம். மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (ஓரோ) என்றது - ஒரொரு என்றபடி. (ஸாரமாக) என்றது-ஸ்த்திராம்ஶமாக - காரணமாகஎன்றபடி.

[இதுதன்னில் சொல்லுகிறவர்த்தம்] என்றுதுடங்கி [இதுஸகலவேதஸாரம்] என்னுமளவாகச்சென்ன அர்த்தத்தைச் சேரப்பிடித்துநிகமிக்கிறார், (ஆக) இத்யாதியால்.

௩௫.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

மூ.—ஸகலஶப்தத்துக்கும் காரணமாய்,

வ்யா.— அதாவது - இவ்வக்ஷரத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ரத மாக்ஷரமான அகாரம் "नामरूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनम्। वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः॥" "நாமரூபஞ்சபூதாநாம் கர்த்யா நாஞ்சப்ரபஞ்சநம்| வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவதீநாம்சகாரஸ:''|| (௫௭)என்கிறபடியே, லௌகிக ஸகலஶப்தங்களுக்கும் வேதம்காரண மாய், "प्रणवाद्यास्तथा वेदाः" "ப்ரணவாத்யாஸ்ததாவேதா:" (௫அ)

எ.— (இனி) என்றது - இனிமேலென்றபடி. (இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக் கும்) என்றது - ஸகலவேதஸாரமாகஸமூதர்தமான இந்த (அக்ஷரத் ரயத்துக்கும்) என்றபடி. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ("नामरूपं") ("நாமரூ பம்")(௬௭) இதி:தேவாதிகளானஸர்வபூதங்களுடையநாமங்களையும், ரூபங்களையும், வ்யாபாரவிஶேஷங்களையும் வேதஶப்தங்களாலே கண்டு முன்போலே ஸ்ரஷ்டாவானவன் ஸ்ருஷ்டித்தான். வர்க்ஷாதிஜாத்யபிமா நம் நாம; ரூபம் அநிமிஷத்வத்விபாதத்வத்விஶாகத்வாதி; கர்த்யம்ஹவிர் ப்பாகயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநாதி. ("प्रणवाद्यास्तथा वेदाः प्रणवे पर्यवस्थिताः। वाङ्मयं प्रणवस्सर्वं तस्मात्प्रणवमभ्यसेत्॥"), ("ப்ரணவாத்யாஸ்ததாவே தா: ப்ரணவேபர்யவஸ்த்திதா:| வாங்மயம் ப்ரணவஸ்ஸர்வம் தஸ்மாத் ப்ரணவமப்யஸேத்||")(௬௯) வேதங்கள்ப்ரணவத்தை ஆதியாக உடை த்தாயிருக்கும்; ப்ரணவத்திலே பர்யவஸித்திருக்கும்; ஶப்தப்ரகார மெல்லாம் ப்ரணவாத்மகமாயிருக்கும்; ஆகையாலே ப்ரணவத்தை அப்யஸிக்கக் கடவன். ("வாங்மயம்") என்கிறவிடத்தில் விகாரார்த் தே மயட் ப்ரத்யயமாய் ஶப்தவிகாரமெல்லாமென்றர்த்தம்.

தொ.— (இனி) என்றது-திருமந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தாதிகளருளிச் செய்தவநந்தரமென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. [அகா ரம் ஸகலஶப்த காரணம்] என்கையிலே ப்ரமாணம் ("நாமரூபம்") இத்யாதி. ("ஆதௌ" என்றது - ஸ்ருஷ்டிக்கிறபோதென்றபடி. ("ஸ:") என்றது-நாராயணனென்றபடி; ப்ரஹ்மஶரீரக நாராயணனென்றபடி யாகவுமாம்.

பி.—௫௫.— "ஸகலஶப்தத்துக்கும் காரணமான அகாரத்துக்கு வாச்யன், ஸகலஜகத்காரணபூதனான ஈஶ்வரன்" என்று சொல்லுகை யாலே, ஜகத்காரணபூதனானவனுக்கு வாசகமான இவ்வழியாலே கார ணத்வஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸங்க்ரஹேண கண்டுகொள்வது. ஸகல ஶப்தத்துக்கும் காரணமாக அகாரத்தைச் சொல்லிற்றிறே! அந்தகார ணத்துக்கு வாச்யனான ஈஶ்வரனைச்சொல்லுகையாலே, ஸகலஶப்தவா ச்யன் ஈஶ்வரனுமத்திறே! ஸகலஶப்தங்களும், ("நாமரூபஞ்சபூதா நாம்") இத்யாதிப்படியே சேதநாசேதநாத்மகமான ஸர்வ ஜகத்தைச் சொல்லுகையாலே, இதுக்கு வாச்யனாம்போது ஸகலஜகச்சரீரியாய் ஸகலஜகத்காரணபூதன் ஆகவேணுமிறே! ஆக, ஜகத்காரணபூதனா னவனுக்கு, வாச்யமான இவ்வழியாலே, காரணத்வஞ்சொல்லுகிறதெ ன்றபடி.

வ்யா.— "ఓఙ్కారప్రభవావేదాః" "ஓங்காரப்ரபவாவேதா:" (௫௯) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அந்தவேதங்களுக்கும் ப்ரணவம் காரணமாய்,

---

எ.—("ఓఙ్కారప్రభవావేదాఃఓఙ్కారప్రభవాస్స్వరాః।ఓఙ్కారప్రభవంసర్వంజగత్స్థావరజఙ్గమం॥") ("ஓங்காரப்ரபவாவேதா: ஓங்காரப்ரபவாஸ்ஸ்வரா:। ஓங்காரப்ரபவம்ஸர்வம் ஜகத்ஸ்த்தாவர ஜங்கமம்॥") (௬௭௭) வேதங்கள் ஓங்காரத்தைபிறப்பிடமாகவுடைத்தாயிருக்கும்; ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான ஸர்வஜகத்தும்ஓங்காரப்ரபவமாயிருக்கும். ("యద్వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాన్తే చ ప్రతిష్ఠితః। తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః॥") ("யத்வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோவேதாந்தே சப்ரதிஷ்டித:। தஸ்யப்ரக்ர்தி லீநஸ்யய: பரஸ்ஸமஹேஶ்வர:॥") (௬௭௮) அச்சுஆகையாலே ஸ்வரஶப்தவாச்யமாய்ச்செப்புப்போலே வேதத்தை ஆத்யந்தங்களிலேமூடியிருப்பதான இந்தஸ்வபாவத்துக்குமேலே ப்ரக்ர்தியிலேலயத்தைச்சொல்லி அதுக்குவாச்யனுவான் ஸர்வேஶ்வரனென்கை. సర్వస్య వేదజాతస్య ప్రకృతిః ప్రణవః; ప్రణవస్య చ ప్రకృతిః అకారః; ప్రణవవికారో వేదః స్వప్రకృతిభూతే ప్రణవే లీనః; ప్రణవోఽపి అకారవికారభూతస్స్వప్రకృతావకారే లీనః; తస్య ప్రణవప్రకృతిభూతస్య అకారస్య యః పరః - వాచ్యః స మహేశ్వరః. ஸர்வஸ்ய வேதஜாதஸ்ய ப்ரக்ர்தி: ப்ரணவ:; ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ர்தி: அகார:; ப்ரணவவிகாரோ வேத: ஸ்வப்ரக்ர்தி பூதே ப்ரணவே லீந:; ப்ரணவோபிஅகார விகாரபூத ஸ்ஸ்வப்ரக்ர்தாவகாரே லீந:; தஸ்ய ப்ரணவ ப்ரக்ர்தி பூதஸ்ய அகாரஸ்ய ய: பர:-வாச்ய:ஸ:மஹேஶ்வர:. ஸர்வஸ்யவேத ஜாதஸ்ய ப்ரக்ர்தி: ப்ரணவ:என்கிற விடத்தில், "తయా ససర్జ వై భూమిమగ్నిహోత్రం యజూంషి చ। తయా ససర్జాన్తరిక్షం సామాని చ హవీంషి చ॥ తయా ససర్జ స దివమృచస్స్తోమాన్తథాధ్వరం।" "தயா ஸஸர் ஜவைபூமிமக்நிஹோத்ரம் யஜூம்ஷிச। தயாஸஸர் ஜாந்தரிக்ஷம் ஸாமாநிசஹவீம்ஷிச॥ தயாஸஸர்ஜஸதிவம்ர்சஸ்ஸ்தோ மந்ததாத்வரம்।" (௬௭௯) என்று ப்ரதம த்விதீய த்ர்தீயவ்யாஹ்ர்தித்ரயத்தாலே யஜுஸ்ஸாமர்க்வேதங்களை ஸ்ர்ஷ்டித்தானென்று ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யத்தில் சொல்லுகையாலே, ஸர்வவேதஜாதத்துக்கும் ப்ரணவம் ப்ரக்ர்தியாயிருக்கும் ; என்றருளிச்செய்வர்கள்.

பி.— ("ஓங்காரப்ரபவாவேதா":) ப்ரணவத்துக்கு வேதோத்பத்திஹேதுத்வம் சொல்லுகிறத்துக்கு நியாமகம், "ப்ராஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாதாதாவந்தே" என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகிற அகாரனு நிஷ்டாபாதநமாதல் ; அன்றிக்கே ப்ரணவத்துக்குலயஞ்சொல்லுகிற அகாரம், வேதாதிகளுக்கு ப்ரணவத்திலே லயஞ்சொல்லுகைக்கு ஒக்குமாகையாலே 'லயஸ்த்தாநமே உபாதாநம்' என்கிறந்யாயத்தாலே யாதல்; இக்கார்யங்களெல்லாம் காரணப்ரக்ர்தியிலே லயஞ்சொல்லுகையாலே,

வ்யா.— "తస్యప్రకృతిలీనస్య" "தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய" (கூ0) என்கிறபடியே அந்தப்ரணவந்தனக்கு தான் காரணமாயிருக்கையாலே "అకారో వై సర్వావాక్" "அகாரோவைஸர்வாவாக்" (கூக)

எ.— "யத்வேதாதௌ" என்கிறஶ்ருதிக்கு உபப்ராஹ்மணம்:— மநுஸ்ம்ருதௌ "బ్రాహ్మణః ప్రణవం కుర్యాదాదావంతే చ సర్వదా । స్రవత్యనోంకృతం పూర్వం పరస్తాచ్చ విశీర్యతే॥" "ப்ராஹ்மண: ப்ரணவங்குர்யாதாதாவந்தேச ஸர்வதா। ஸ்ரவத்யநோங் க்ருதம்பூர்வம் பரஸ்தாச்சவிஶீர்யதே॥" (உஅ0) வேதாத்யயநத்துக்கு முன்னும் பின்னும் ப்ரணவத்தைப் பண்ணுவான் முன்பு பண்ணாதபோது ஒழுகிப்போம்; பின்பு பண்ணாதபோது சிதறிப்போம். "ஹரி:ஓம்" என்பதுக்கு ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யே த்விதீயாத்யாயே நாரதம் ப்ரதிருத்ர:- "కస్త్వమిత్యాహ తం బ్రహ్మా కస్త్వమిత్యాహ తం చ సః। దేవానాం నామధో విష్ణుః పితా పుత్రస్య నామదః॥ తస్మాత్పితృకృతం నామ కథితి బ్రహ్మణో మునే। అహం హరిరితి ప్రాహ హంసశ్చిత్తవదవ్యయః॥ ఉపస్థాయ హరిం ప్రాహ బ్రహ్మా లోకపితామహః। కిం కర్తవ్యం మమ బ్రూహి ప్రమాణం కారణం యథా॥ హంసరూపీ తు భగవాన్ ఓమిత్యుక్త్వా తిరోదధే। ఆదౌ భగవతా ప్రోక్తం హరిరోమితి యత్తతః॥ హరిరోమితి నిర్దిశ్య యత్కర్మ క్రియతే బుధైః। అధీయతే వా దేవర్షే తద్వీర్యోత్తరం భవేత్॥" "கஸ்த்வமித்யாஹதம் ப்ரஹ்மாகஸ்த்வமித்யாஹ தஞ்சஸ:। தேவாநாம் நாமதோவிஷ்ணு:பிதாபுத்ரஸ்யநாமத:॥ தஸ்மாத்பித்ர் க்ருதம் நாம கதிதிப்ராஹ்மணோமுநே। அஹம் ஹரிரிதிப்ராஹஹம்ஸஶ்சித்தவதவ்யய:॥ உபஸ்தாயஹரிம் ப்ராஹ ப்ரஹ்மாலோகபிதாமஹ:। கிங்கர்த்தவ்யம் மமப்ரூஹி ப்ரமாணம் காரணம்யதா॥ ஹம்ஸரூபீது பகவாந் ஓமித்யுக்த்வாதிரோததே॥ ஆதௌபகவதாப்ரோக்தம் ஹரிரோமிதியத்தத:॥ ஹரிரோமிதிநிர்த்திஶ்யயத்கர்ம க்ரியதேபுதை:। அதீயதேவாதேவர்ஷேதத்தி வீர்யோத்தரம் பவேத்॥" (உஅக) என்னும் ப்ரமாணத்தாலே. (தான்காரணமாயிருக்கையாலே) என்றது-அகாரமான (தான் காரணமாயிருக்கையாலே) யென்றபடி. தத்விஷயே ப்ரமாணமாகக்காட்டுகிறார் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளை. ("అకారో వై సర్వావాక్") ("அகாரோவைஸர்வாவாக்") (உஅஉ) இதிஶ்ருதி:; ஸமஸ்தவாக்கும் அகாரமாயேயிருக்கும்.

தா.— ("ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய") என்றது-ஸ்வகாரணமான அகாரத்திலே அடங்கியிருக்கிறவென்றபடி. ("அகாரோவை") என்றது —அகார ஏவ என்றபடி. ("அகாரோவைஸர்வாவாக்") என்றது - "ம்ருத் ஏவ கட:" என்னுமாப்போலே.

பி.— ("தஸ்யப்ரக்ருதி") என்று ப்ரணவத்துக்கு அகாரம் ப்ரக்ருதியாகையாலே, அகாரத்துக்கும் ஸர்வஶப்தகாரணத்வம் சொல்லப்படுகிறது.

வ்யா.—"సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః" "ஸமஸ்தஶப்த மூலத்வாத காரஸ்யஸ்வபாவத:"(௬௨)என்கிறபடியே (ஸகலஶப்தத்துக்கும் காரணமாய்), ஸர்வேஶ்வரன் ஸமஸ்தவஸ்துஶரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனுமிருக்கும்படியை

௭.— வாமநபுராணே "అష్టాక్షరశరీరాంగ ప్రణవాద్యక్షరేణతు। అకారేణాభిలాష్యః పరమాత్మాభిధీయతే॥ (సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః। సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణోపి స్వభావతః॥) వాచ్యవాచకసంబంధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే।" "அஷ்டாக்ஷரஶரீராங்க ப்ரணவாத்யக்ஷரேணது। அகாரேணாபிலாஷ்ய: பரமாத்மாபிதீயதே॥ (ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவத:। ஸமஸ்தவாச்ய மூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபிஸ்வபாவத:॥) வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே।"(௬௮௩) "அர்த்தாத்" என்றது—அர்த்தாபார்த்தாத் என்றபடி. "ப்ரதீயதே" என்றது-தோற்று மென்றபடி. ஶப்தரூபமான வேதாதிகளுக்கு கார்யகாரணபாவ:கதம்? ஶப்தஸ்யபூதகுணத்வாத்? "అకారం ప్రతిసంధాయ ప్రణవః ప్రతిసంహితః। తతో వేదా భగవతా తదంశాప్తాశ్చ లౌకికాః॥ ప్రకృతిత్వలయాద్యుక్తిర్విజ్ఞాతవ్యోపచారతః॥" "அகாரம்ப்ரதிஸந்தாய ப்ரணவ: ப்ரதிஸம்ஹித:। ததோவேதாபகவதா ததம்ஶப்தாஶ்சலௌகிகா:॥ ப்ரக்ருதித்வலயாத்யுக்திர் விஜ்ஞாதவ்யோபசாரத:॥"(௬௮௪)என்கிறபடியே ஔபசாரிகமாயிருக்கும். (ஸர்வேஶ்வரன்) இத்யாதி. நாராயணபதத்தில் "చేతనాచేతనం సర్వం విష్ణోర్యదతిరిచ్యతే। నారం తదయనం యస్య తేన నారాయణస్స్మృతః॥" "சேதநாசேதநம் ஸர்வம்விஷ்ணோர்யததிரிச்யதே। நாரம் ததயநம்யஸ்ய தேநநாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:॥(௬௮௫) என்கிறபடியே நாரஶப்தம் சேதநாசேதநவஸ்துவாசியாய், அயநஶப்தம் "ஈயதே-அஸ்மிந்-இத்யநம்" என்று அதிகரணவ்யுத்பத்தியாலே ஆஶ்ரயவாசியாய் நாரம்-சேதநாசேதநவஸ்து-யஸ்ய-அயநம்- ஆஶ்ரய:-ஶரீரம் ஸ: "நாராயண:" என்று பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலே, ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரத்வமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதித்தபோதிலும், ஶரீரத்துக்கு ரக்ஷகன் ஶரீரியாகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தமான ஸமஸ்தவஸ்துஶரீரதயா ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை ப்ரதிபாதியாநிற்குமிறே! நாராயணபதம். ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரத்வத்துக்கு ஶ்ருத்யாவிவரணம்:-"యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్, పృథివ్యా అన్తరో, యం పృథివీ న వేద, యస్య పృథివీ శరీరం, యః పృథివీ మన్తరో యమయతి, ఏష త ఆత్మాన్తర్యామ్యమృతః, య ఆత్మని తిష్ఠన్, ఆత్మనోఽన్తరో, యమాత్మా న వేద, యస్యాత్మా శరీరం, య ఆత్మానమన్తరో యమయతి, స త ఆత్మాన్తర్యామ్యమృతః" "ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந், ப்ருதிவ்யாமந்தரோயம் ப்ருதிவீநவேத, யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம், ய: ப்ருதிவீமந்தரோயமயதி, ஏஷத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:, ய ஆத்மநிதிஷ்டந், ஆத்மநோந்தரோயமாத்மாநவேத, யஸ்யாத்மாஶரீரம், ய ஆத்மாநமந்தரோயமயதி, ஸத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:"(௬௮௬) "అజామేకాం

தொ.—("ஸ்வபாவத:") என்றது-தான்ப்ரக்ருதியாகையாலே என்றபடி.

౯.—లోహిత శుక్లకృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయన్తీం సరూపాం, అజోహ్యేకో జుషమాణోనుశేతే జహాత్యేనాం భుక్తభోగామజోన్యః” “அஜாமேகாம் லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம், அஜோஹ்யேகோ ஜுஷமாணோநுஶேதே ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோந்ய:” (ச அ ௭) “అస్మాన్మాయీ సృజతే విశ్వమేతత్తస్మింశ్చాన్యో మాయయా సన్నిరుద్ధః” “அஸ்மாந்மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத்தஸ்மிம்ஶ்சாந்யோ மாயயா ஸந்நிருத்த:” (ச அ அ) “మాయాంతు ప్రకృతిం విద్యాన్మాయినన్తు మహేశ్వరం” “மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந் மாயிநந்து மஹேஶ்வரம்” (ச அகூ) ఇతి, “గౌరనాద్యన్తవతీ సాజనిత్రీ భూతభావినీ” “கௌரநாத்யந்தவதீ ஸா ஜநித்ரீ பூதபாவிநீ” (ச கூ0) “ప్రకృతిం పురుషంచైవ విద్ధ్యనాదీ ఉభావపి| భూమిరాపోనలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ॥ అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా| అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరాం॥ జీవభూతాం మహాబాహో యయేదం ధార్యతే జగత్| ప్రకృతిం స్వామవష్టభ్య విసృజామి పునః పునః॥ మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరం|” “ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி| பூமிராபோநலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச॥ அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா| அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்॥ ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத்| ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புந:புந:॥ மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம்” (ச கூக) ఇతి, ప్రకృతేరపి ఈశ్వరశరీరత్వాత్ ప్రకృతిశబ్దోపి తదాత్మభూతస్య ఈశ్వరస్య తత్ప్రకారసంస్థితస్య వాచకః; పురుషశబ్దోపి తదాత్మభూతస్య ఈశ్వరస్య పురుషప్రకారసంస్థితస్య వాచకః; అతః ప్రకృతిప్రకారసంస్థితే పరమాత్మని ప్రకారభూత ప్రకృత్యంశే వికారాః; ప్రకార్యంశే చావికారః; ఏవమేవ జీవప్రకారసంస్థితే పరమాత్మని చ ప్రకారభూతజీవాంశే సర్వ ఏవ అపురుషార్థాః; ప్రకార్యంశో నిరవద్యో నియన్తా సర్వకల్యాణగుణాకరస్సత్యసంకల్ప ఏవ; తథాచ సతి కారణావస్థ ఈశ్వర ఏవేతి; తదుపాదానం జగత్ కార్యావస్థోపి స ఏవేతి; కార్యకారణయోరనన్యత్వం; తదేవ నామరూపవిభాగానర్హ సూక్ష్మదశాపన్న ప్రకృతిపురుష శరీరం బ్రహ్మ కారణావస్థం; నామరూపవిభాగ విభక్త స్థూలచిదచిద్వస్తుశరీరం బ్రహ్మ కార్యావస్థం; బ్రహ్మణస్తథావిధస్థూలభావ ఏవ సృష్టిరిత్యుచ్యతే. అయమేవాత్మశరీరభావః:— పృథక్సిద్ధ్యనర్హాధారాధేయభావః, నియన్తృనియామ్యభావః, శేషశేషిభావః; సర్వాత్మనాధారతయా, నియన్తృతయా, శేషితయాచ ఆప్నోతీత్యాత్మా సర్వాత్మనాధేయతయా, నియామ్యతయా, శేషతయాచ అపృథక్సిద్ధ ప్రకారభూతమితి; ఆకారః శరీరమితి చ ఉచ్యతే. ‘ப்ரக்ருதேரபி ஈஶ்வரஶரீரத்வாத் ப்ரக்ருதிஶப்தோபி ததாத்மபூதஸ்ய ஈஶ்வரஸ்ய தத்ப்ரகாரஸம்ஸ்திதஸ்ய வாசக:; புருஷஶப்தோபி ததாத்மபூதஸ்ய ஈஶ்வரஸ்ய புருஷப்ரகாரஸம்ஸ்திதஸ்ய வாசக:; அத: ப்ரக்ருதிப்ரகார ஸம்ஸ்திதே பரமாத்மநி ப்ரகாரபூதப்ரக்ருத்யம்ஶே விகாரா:; ப்ரகார்யம்ஶே ச அவிகார:; ஏவமேவ ஜீவப்ரகாரஸம்ஸ்திதே பரமாத்மநி ச ப்ரகாரபூதஜீவாம்ஶே ஸர்வ ஏவ அபுரு

மூ.— நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய்

வ்யா.—ப்ரதிபாதிக்கிற (நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே), "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி" "யதோவாஇமாநி பூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநி ஜீவந்தி" (சு-௩) "ஸர்வஸ்ய ஸ்ருஜ்யஸ்ய ச ஸர்க்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச" "ஸஏவஸர்ஜ்யஸ்ஸச ஸர்ககர்த்தாஸஏவபாத்யத்திச பால்யதேச" (சு-௪) இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே எல்லா(ஜகத்துக்கும்காரணமாய்)

ஏ.—ஷார்த்தா:; ப்ரகார்யம்ஸோ நிரவத்யோநியந்தா ஸர்வகல்யாணகுணாகரஸ்ஸத்யஸங்கல்ப ஏவ; ததாசஸந் காரணாவஸ்த்த ஈஸ்வர ஏவேதி; தது பாதாநம் ஜகத் கார்யாவஸ்தோபி ஸஏவேதி; கார்யகாரணயோரநந்யத்வம்; ததேவ நாமரூபவிபாகாநர்ஹஸூக்ஷ்மதஸாபந்நப்ரக்ருதி புருஷஸரீரம் ப்ரஹ்ம காரணாவஸ்த்தம்; நாமரூபவிபாக விபக்தஸ்தூலசிதசித்வஸ்து ஸரீரம் ப்ரஹ்ம கார்யாவஸ்த்தம்; ப்ரஹ்மண ஸ்ததாவிதஸ்ஸ்த்தூலபாவ ஏவ ஸ்ருஷ்டிரித்யுச்யதே. அயமேவாத்மஸரீரபாவ:-ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேய பாவ:, நியந்த்ருநியாம்யபாவ:, ஸேஷஸேஷிபாவ:; ஸர்வாத்மநாதாரதயா, நியந்த்ருதயா, ஸேஷிதயாச ஆப்நோதீத்யாத்மா ஸர்வாத்மநாதேயதயா, நியாம்யதயா, ஸேஷதயாச அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரபூதமிதி, ஆகார:-ஸரீரமிதிச உச்யதே,. யாவனொருவனுடைய ஸகாஸத்தில் நின்றும் பரித்ருஸ்ய மாநங்களாயிருக்கிற பூதங்களானவை உண்டாகாநிற்கிறதுகள்! யாவனொருவனாலே உண்டான பூதங்களானவைஜீவியாநிற்கிறதுகள்! ("ஸர்வஸ்ய ஸ்ருஜ்யஸ்ய ச ஸர்க்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச। ப்ரஹ்மாத்யவஸ்த்தாபிரஸேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர் வரிஷ்ட்டோ வரதோ வரேண்ய:॥") ("ஸஏவஸர்ஜ்யஸ்ஸசஸர்க்ககர்த்தா ஸஏவபாத்யத்திச பால்யதேச। ப்ரஹ்மாத்யவஸ்த்தாபிரஸேஷ மூர்த்திர் விஷ்ணுர் வரிஷ்ட்டோவரதோவரேண்ய:॥") (சகூஉ) என்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறானும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறானுமவனே; ஸம்ஹரிக்கிறானும் ஸம்ஹரிக்கப் படுகிறானு மவனே; ரக்ஷிக்கிறானும் ரக்ஷிக்கப்படுகிறானுமவனே; ப்ரஹ்மாதிகளான அவஸ்த்தைகளாலே இப்படி எல்லாவற்றையும் தனக்குஸரீரமாகவுடையனாயிருக்கிற விஷ்ணுவானவன், தத்கததோஷஸ்பர்ஸமில்லாமையாலே வரிஷ்ட்டனாய், அவர்களுக்கு ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாதி பதங்களைக் கொடுக்கையாலே வரதனாய், அந்த பதஸித்த்யர்த்தமாக அவர்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயனகையாலே வரேண்யனாயிருப்பன். [எல்லாஜகத்துக்கும்] என்றது-ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும், ஜகதந்தர்வர்த்தி ஸர்வப்ராணிகளுக்கு மென்றபடி. [காரணமாய்] என்றது - நிமித்தஸஹகாரி உபாதாநரூப த்ரிவித காரணமாய் என்றபடி.

தா.—ஈஸ்வரனுடைய ஸர்வவஸ்து காரணத்வே ப்ரமாணம் ("யதோவா") இத்யாதி. ("யதோவா") என்றது - யத ஏவ என்றபடி.

மூ.— ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கும் (எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது) என்கை. இத்தால், இவ்வக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருத்யர்த்தமான காரணத்வமும், தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஏ.— సంకల్పవిశిష్టతయా నిమిత్తం, కాలాదివిశిష్టతయా సహకారి, స్వాశ్రయశరీరత్వలక్షణ పరంపరాసంబంధేన పరిణామిత్వాదుపాదానోపపత్తిః, త్రిష్వపి సత్తానిర్వాహకత్వమేవ కారణత్వమితి జ్ఞేయం. 'ஸங்கல்பவிஶிஷ்டதயா நிமித்தம், காலாதிவிஶிஷ்டதயா ஸஹகாரீ, ஸ்வாஶ்ரயஶரீரகத்வலக்ஷணபரம்பராஸம்பந்த்தேந பரிணாமித்வாத் உபாதாநோபபத்தி:, த்ரிஷ்வபி ஸத்தாநிர்வாஹகத்வமேவ காரணத்வம் இதி ஜ்ஞேயம். அகாரம், "అవ రక్షణగతికాంతి... " "அவ ரக்ஷணகதிகாந்தி..." (ச௯௬) என்கிற தாதுவில் நிஷ்பந்நமானதாகையாலே "அவதி-ஸ்ருஜதி" இத்யர்த்த: என்னும் வ்யுத்பத்தியாலே காரணத்வத்தையும், "அவதி-ரக்ஷதி" இத்யர்த்த: என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ரக்ஷகத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே [ஸகலஜகத்துக்கும்காரணமாய்ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது] என்று கண்டுகொள்வது. (இத்தால்) என்றது – [ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய்] ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச்சொல்லுகிற அர்த்தத்தாலென்றபடி. (ப்ரக்ருத்யர்த்தமான காரணத்வமும்) என்றது– 'ప్రణవస్య ప్రకృతిరకారః' 'ப்ரணவஸ்யப்ரக்ருதிரகார:' என்கிறபடியே ப்ரக்ருதிஸம்ஜ்ஞிக அகாரார்த்தமான காரணத்வமுமென்றபடி. (தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும்) என்றது– "அவ-ரக்ஷணே" என்கிறவிடத்தில் "அவ்" என்கிற (தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும்) என்றபடி.

தொ.— உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்)என்றது-இவ்வகாரத்தாலென்றபடி. (ப்ரக்ருத்யர்த்தமான காரணத்வமும்) என்றது – தான்ஸர்வஶப்த ப்ரக்ருதியாகையாலே ஸ்வவாச்யனும், ஸகலவாச்ய ப்ரக்ருதியாகை தனக்கநுரூபமாகையாலே ஸர்வப்ரக்ருத்யர்த்தமான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் இவ்வகாரம் "அவ-ரக்ஷணே" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாகையாலே ஸ்வதாத்வர்த்தமான ஸர்வரக்ஷகத்வமும் என்றபடி. ஆக அகாரம் காரணமானபோது தத்விவரணமான நாராயணபதமும் அவஶ்யம் காரணவாசியாக வேண்டுகையாலே, அகாரத்தில் சொன்ன ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வத்தை ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரிதயா 'ஸர்வகாரணன் ஈஶ்வரன்' என்று உபாதாநகாரணமாகச் சொல்லுகையாலே அகாரம் ஸ்வப்ரக்ருதியாலும், தான் நாராயணபதஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலும் ஸர்வகாரணமான எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது.

பி.— (தாத்வர்த்த)மாவது – "அவ-ரக்ஷணே" என்கிற தாதுவர்த்தமானரக்ஷகத்வம். [நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே. ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய்,ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைசசொல்லுகிறது] என்று மூலத்திலே அருளிச்செய்திருக்க, நிகமிக்கிற இதில் (தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும் சொல்லிற்று) என்று

வ்யா.— இவ்வகாரத்துக்கு நாராயணபத ஸங்க்ரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம் சொல்லும்போதும், தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்தே சொல்லவேணுமிறே!

எ.— (தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்தே சொல்லவேணும்) என்கையாலே நாராயணஶப்தத்திற்போலே (ரக்ஷகத்வம்) சொல்லுகைக்கு இவ்விடத்தில் பதாந்தரங்களில்லாமையாலே, தாதுவைப்பற்றியே ரக்ஷகத்வம் சொல்லவேணும். (இறே) என்றது - ப்ரஸித்தமென்றபடி.

[இதில்]-(இந்த அக்ஷரத்ரயத்திலும்), [அகாரம்]-(ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம்), ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே [ஸகலஶப்தத்துக்கும் காரணமாய் நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே]- (ஸர்வேஶ்வரன்ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற)[நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே], ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே (எல்லாஜகத்துக்கும்காரணமாய் எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்குமெம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.— அகாரம் தாதுபலத்தாலே ரக்ஷகவாசியாம்போது தத்விவரணமான நாராயணபதமும் ரக்ஷகவாசியாகவேண்டுகையாலே, அகாரத்தில் தாத்வர்த்தமான ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே (அகாரம்) தாதுபலத்தாலும், நாராயணபதஸங்க்ரஹதையாலும் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாய்த்து. இங்ஙனன்றிக்கே அகாரம் தான் ஸகலஶப்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கையாலே ஸகலஜகத்காரணமான எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது; நாராயணபதஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது; என்றும் ஒருயோஜனையு முண்டிறே! அப்போது நாராயணபதம் ரக்ஷகவாசியாம்படி எங்ஙனே? தத்ஸங்க்ரஹதயா அகாரம் ரக்ஷகவாசியாகைக்கடியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வகாரத்துக்கு) இத்யாதியால். (தாதுஸித்தவேஷத்தை) என்றது - நாராயணபதத்தில், "ரிங்-க்ஷயே" என்கிறதாதுவிலேயாதல்; அயநபதத்தில், "இண் - கதௌ" என்கிறதாதுவிலேயாதல்; ரக்ஷகத்வம் தோற்றாமையாலே, "இண்-கதௌ" என்கிறதாதுவிலே கரணேவ்யுத்பத்யா உபாயத்வம் தோற்றினாலும் அது ரக்ஷகத்வமாகமாட்டாமையாலே, அகாரத்தில் "அவ-ரக்ஷணே" என்கிற தாதுஸித்தவேஷத்தை - ரக்ஷகத்தையென்றபடி.

பி.— நிகமிக்கிறபடி எங்ஙனே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வகாரத்துக்கு) என்று தொடங்கி. "அவ-ரக்ஷணே" யிறே! தாது. (ரக்ஷகத்வ)த்தைவிவரித்து(காரண)த்வத்தைவிவரியாதொழிவானென்னென்னில்; காரணத்வத்தை தத்வத்ரயாதிகளிலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ரக்ஷகத்வத்தை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதியாமையாலும் காரணத்வத்தைவிவரியாதே ரக்ஷகத்வத்தை விவரிக்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

மூ.—௬௬. ரக்ஷிக்கையாவது – விரோதியைப்போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையும்.

மூ.—௬எ. இவையிரண்டும் சேதநர் நின்றநின்ற அளவுக்கிடாயிருக்கும்.

வ்யா.—௬௬.— ரக்ஷிக்கையாவதுதான் ஏதென்னும ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்

(ரக்ஷிக்கையாவது) என்று துடங்கி. அதாவது – ரக்ஷகத்வந்தான் அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வ, இஷ்டப்ராபகத்வ ரூபேண த்விவிதமாகையாலே, ஈச்வரன் சேதநரை (ரக்ஷிக்கையாவது) – அவர்களுக்கு து:க்காவஹமான (விரோதியைப் போக்குகையும்,) ஸுகாவஹமான (அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும்) என்கை.

௬எ.— இவர்களுக்கு இவனபோக்கும் (விரோதி) ஏது ? கொடுக்கும் (அபேக்ஷிதம்) ஏது ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(இவையிரண்டும் சேதநர் நின்ற நின்ற அளவுக்கீடாயிருக்கும்) என்று. (சேதநர் நின்ற நின்ற அளவுக்கீடாயிருக்கும்) என்றது-தத்ததிகாராநுகுணமாயிருக்குமென்றபடி.

எ.—௬௬.— மேலுக்கவதாரிகை [ரக்ஷிக்கையாவது] என்று துடங்கி.

[ரக்ஷிக்கையாவது] – (ஈச்வரன்சேதநரை) [ரக்ஷிக்கையாவது], [விரோதியைப்போக்குகையும்]-(து:காவஹமான) [விரோதியைப்போக்குகையும்], [அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையும்] – (ஸுகாவஹமான) [அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையும்] என்று மூலார்த்தம்.

௬எ.— [இவைஇரண்டும்] – (போக்கும்விரோதியும் கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமும) ஆகிற [இவையிரண்டும்],[சேதநர்நின்றநின்ற அளவுக்கு] சேதநருடைய (தத்ததிகார) த்துக்கு, [ஈடாயிருக்கும்]-(அநுகுணமாயிருக்கும்) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—தாதுஸித்த வேஷத்தை அவலம்பித்தால அகாரத்துக்கன்றோ ரக்ஷகவாசித்வமுள்ளது? நாராயணபதத்துக்கன்றே? என்னில்; ஆகிலும்அகாரத்தில் சொல்லுகிற ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு அவச்யாபேக்ஷிதங்களான ப்ரகாரவிசேஷங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அகாரவாச்யனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை விவரிக்கிறதாகையாலே, நாராயணபதம் அகாரத்தினுடைய தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்து ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வரக்ஷகனைச்சொல்லுகிறது.

௬௬.— மேலுக்கவதாரிகை [ரக்ஷிக்கையாவது] இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (ஈச்வரன் சேதநரைரக்ஷிக்கையாவது) என்றது-லோகத்திலே அநிஷ்டநிவர்த்தகங்கள் வேறாயும் இஷ்டப்ராபகங்கள் வேறாயும் காண்கையாலே, ஈச்வரன்சேதநருக்கு ரக்ஷகனாகிறது அநிஷ்டநிவாரகனாயோ இஷ்டப்ராபகனாயோ வென்றபடி. இரண்டாகாரத்தாலும் 'அவனே ரக்ஷகன்' என்கிறார் (அவர்களுக்கு) இத்யாதியால்.

௬எ.— மேலுக்கவதாரிகை (இவர்களுக்கு) இத்யாதி.

மூ.—௩அ. ஸம்ஸாரிகளுக்குவிரோதி ஶத்ருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் அந்நபாநாதிகள ; முமுக்ஷுக்களுக்கு விரோதி

வ்யா.—௩அ.—இதுதன்னை வ்யக்தமாக அருளிச்செய்கிறார்மேல்.

(ஸம்ஸாரிகளுக்கு) இத்யாதி. அதாவது – தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும், ஶப்தாதிவிஷயாநுபவமுமே யாத்ரையாயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிவர்த்யமான (விரோதி), ஶத்ருக்களால்வரும் நலிவுதொடக்கமானவை ; ப்ராப்யமான (அபேக்ஷிதம்), சோறுதண்ணீர் முதலானவை என்கை. (ஶத்ருபீடாதிகள்) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) ஶப்தத்தாலே, ஆதிவ்யாதி முதலானவற்றால் வரும்பீடைகளைச் சொல்லுகிறது. (அந்நபாநாதிகள்) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) ஶப்தத்தாலே, ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணாங்கராகாங்காலிங்கநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

(முமுக்ஷுக்களுக்கு) இத்யாதி.

அதாவது – ஸம்ஸாரத்தில் அடிகொதித்து பரமபதத்திலேபோக ஆசைப்படாநிற்கும் (முமுக்ஷுக்களுக்கு) நிவர்த்யமான (விரோதி),

எ.—௩அ.— மேலுக்கவதாரிகை (இதுதன்னை) என்று தொடங்கி.

(தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி) ஶப்தத்தாலே, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. (யாத்ரையாயிருக்)கையாவது-போதுபோக்காயிருக்கை. (அநுபவமுமேயாத்ரை) என்றத்தாலே, வேறொன்றால் போதுபோக்குகை அன்றிக்கே அதுவே கமநமாயிருக்கை. (ஆதிவ்யாதி) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) யாவது-மாநஸிகதுக்கம். (வ்யாதி) யாவது – தேஹஜமான ஜ்வராதிகள்.

[ஸம்ஸாரிகளுக்கு]-(தேஹாத்மாபிமா) நிகளாய்(ஶப்தாதிவிஷய) ப்ரவணரான[ஸம்ஸாரிகளுக்கு],[விரோதி]-(நிவர்த்யமான) [விரோதி], [ஶத்ருபீடாதிகள்]-(ஶத்ருக்களால்வரும்) பாதை;(ஆதிவ்யாதி) களால் வரும் க்லேஶம்; [அபேக்ஷிதம்] – (ப்ராப்யமான) [அபேக்ஷிதம்], [அந்நபாநாதிகள்]- (சோறுதண்ணீர் ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணாங்கராகாங்காலிங்கந) சும்பந க்ரீடைகள் என்று மூலார்த்தம்.

(ஸம்ஸாரத்தில் அடிகொதித்து) என்றது-"ఇతిసంసారదుఃఖార్తతాపతా పితచేతసాం" "இதிஸம்ஸாரதுஃகார்த்ததாபதாபிதசேதஸாம்" (சகூச) என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்திலே கால்கொதித்துஎன்றபடி; அதாவது-விரோதிஜ்ஞாநம் தலையெடுக்கை.(பரமபதத்திலே போக ஆசைப்படாநிற்கும்) என்றது-

தொ.—௩அ.— மேலுக்கவதாரிகை (இதுதன்னை) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும்) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி)ஶப்தத்தாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நினைக்கிறது. (அடிகொதித்து) என்றது-கால்கொப்பளித்து என்றாய் பாதகதவஜ்ஞாநம் தலையெடுத்து என்றபடி.

வ்யா.— "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" ஆய்க்கொண்டு

எ.—"విముక్తిపాదపచ్ఛాయామృతే కుత్రసుఖంనృణాం" "விமுக்திபாதபச்சாயாத்ருதே குத்ரஸுகம் ந்ருணாம்" (சகரு) என்கிறபடியே ஸுகாவஹமான (பரமபதத்திலே போகவாசைப்படாநிற்கும்) என்றபடி. ("பொய்ந்நின்றஞாநமும்") - உத்பத்திவிநாசாதி யோகத்தாலே அஸத்யஶப்தவாச்யமான அசேதநவிஷயதநல ஆத்மஜ்ஞாநமும், ("பொல்லாவொழுக்கும்") - அந்ததேஹாத்மா[redacted]மாநமடியான ஸம்ஸாரதுஷ்கர்மப்ரவ்ருத்தியும், ("அழுக்குடம்பும்") -இக்கர்மமடியாகவரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ருகாதி மலரூபதேஹஸம்பந்தமும், ("இந்நின்றநீர்மை") - இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிறஸ்வபாவவிஶேஷத்தை, ("இனியாம்உறாமை") - நிர்ஹேதுககடாக்ஷமூலமானஜ்ஞாநலாபத்தையுடையவர்களாய் இன்றங்கீகாரபலத்தையுடைய நாங்கள் அணுகாதபடி, ("உயிர்அளிப்பான்எந்நின்றயோநியுமாய்ப்பிறந்தாய்") - ப்ராணிபதார்த்தங்களுடைய அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கைக்காக ரூபப்ரகாரவ்யவஸ்திதங்களான ஸகலஜாதிகளிலும் அவதீர்ணனானவனே!, ("இமையோர்தலைவா") - ஏவம்விதஸௌலப்யவிஶிஷ்டனான உன்னை ஆஶ்ரிதரை ஸதா அநுபவிப்பிக்கைக்காக ஸதாஸ்தாநபரரான ✻அயர்வறுமமர்களுக்கு அதிபதியானவனே!, ("அடியேன்செய்யும் விண்ணப்பம் மெய்நின்றுகேட்டருளாய்") உன்திருவடிகளில் நிருபாதிகஶேஷத்வத்தையே ஸ்வரூபமாக உடையனான நான் செய்கிற மெய்யானவிண்ணப்பத்தை ஜகத்வ்யாபாரத்தில் பார்வையற்று நின்று கேட்டருளவேணும். ("மெய்நின்று") என்று அபரோக்ஷிக்கும்படி நின்று என்னவுமாம். ("கேட்டருளாய்") என்று கேழ்க்கைதானே அருள் என்று கருத்து. ("எந்நின்ற-நீர்மை-இனி-யாம்-உறாமை-அடியேன்-செய்யும்- விண்ணப்பம்)" என்றந்வயம். ("யாம்") என்று பன்மையாயிருக்க ("அடியேன்") என்று ஒருமையாலே ஈஶ்வரனுக்கு விஜ்ஞாபிப்பார் தாம் ஒருவருமாய், பலலாபம் ஸம்பந்திபரம்பரைக்கும் ஒக்குமென்றுகருத்து. ("அழுக்குடம்புமாய்க்கொண்டு") என்றது- "మాంసాసృక్పూయవిణ్మూత్రస్నాయుమజ్జాస్థిసంహతౌ" "மாம்ஸாஸ்ருக் பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ" (சகக) என்கையாலே "దేహేచేత్ప్రీతిమాన్మూఢో భవితానరకేపిసః" "தேஹேசேத்ப்ரீதிமாந்மூடோ பவிதாநரகேபிஸ:" இதிவசநஶேஷ:

தா.— ("பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்") என்றது - தேஹாத்மாபிமாநமும், தத்வாஸநையும், தத்பலமான மலபாஜநமான ஶரீரமுமென்றபடி.

மூ.— ஸம்ஸாரஸம்பந்தம், அபேக்ஷிதம் பரமபதப்ராப்தி; முக்தர்க்கும், நித்யர்க்கும் விரோதி

வ்யா.— இவ்விபூதியிலே இருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்; ப்ராப்யமான (அபேக்ஷிதம்), பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கை என்கை.

(முக்தர்க்கும்) இத்யாதி. அதாவது - நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராயும், அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தராயும், பகவதநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யபரராயுமிருக்கும் (முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும் விரோதி), வகுத்த சேஷியான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக்கொண்டு போரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் விச்சேதம்;

எ.—(பகவதநுபவாதிகளுக்கு) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) சப்தத்தாலே அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இந்த மூமுக்ஷுசப்தத்தில் பக்தரும்விவக்ஷிதர் விரோத்யபேக்ஷிதங்களொன்றுகையாலே; என்றருளிச்செய்வர்கள். கேவலன் பூர்வமேவ அவிவக்ஷிதனுகையாலே சொல்லவேண்டுவதேயில்லை.

[முமுக்ஷுக்களுக்கு]-(ஸம்ஸாரத்தில் அடிகொதித்து பரமபதத்திலேபோக ஆசைப்படாநிற்கும்[முமுக்ஷுக்களுக்கு],[விரோதி]-நிவர்த்யமான[விரோதி], அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தோடே (இவ்விபூதியிலே இருக்கையாகிற) [ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்]; [அபேக்ஷிதம்]-(ப்ராப்யமான) [அபேக்ஷிதம], (பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கை) என்று மூலார்த்தம்.

(நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்) என்கிறவிசேஷணம்[முக்தர்க்கும்], (அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தராய்) என்கிறவிசேஷணம் [நித்யர்க்கும்], (பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்ய பரராயுமிருக்கும்) என்கிறவிசேஷணம் இருவர்க்குமாக யோஜிக்கவுமாம். (ஸ்வரூபாநுரூபமாக) என்றது-சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமாக என்றபடி. (கைங்கர்யத்துக்குவரும் விச்சேதம்)என்றது-

தொ.— (பகவதநுபவாதிகளுக்கு) என்கிறவிடத்தில், (ஆதி) சப்தத்தாலே அநுபவஜநிதமான ப்ரீதியையும், ப்ரீதிகாரிதமானகைங்கர்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. (வகுத்தசேஷியான) என்றது-ப்ராப்தசேஷியான என்றபடி. (ஸ்வரூபாநுரூபமாக) என்றது - அவன்முகமலர்த்திக்கே உறுப்பாக என்றபடி. (ஸ்வரூபம்) என்றால் அவன்முகமலர்த்தியைக்காட்டுமோ? என்னில்; ஸ்வரூபம் சேஷத்வமானால் அதுதானும் பரகதாதிசயாதாயகத்வமாலை பராதிசயத்தைக்காட்டுமிறே!. (கைங்கர்யத்துக்குவரும் விச்சேதம்) என்றது-அவன்முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாகப் பண்ணிப்போருங்கைங்கர்யத்துக்கு "மமாயம்போக:" "மமாயம்போக:" என்கிற நினைவால் வரும் விச்சேதமென்றபடி.

மூ.—கைங்கர்யஹாநி, அபேக்ஷிதம் கைங்கர்யவ்ருத்தி.

வ்யா.—(அபேக்ஷிதம்), உத்தரோத்தரம் அடிமைசெய்து செல்லுகை யாகிற (கைங்கர்யவ்ருத்தி) என்கை. ஆக இப்படி அதிகாராநுகுணம், விரோதியைப்போக்கி அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையால் 'ஈஶ்வரனே ஸர்வரக்ஷகன், என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து.

எ.— "మమాయంభోగః" "மமாயம்போக:" (சகஎ) என்கிறபடியே ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி அத்தேஶத்திலும் விஷயவைலக்ஷண்யாதிசமாய் வருகையாலே தந்நிவ்ருத்தியை; "ముక్తానాం లక్షణం హ్యేతచ్ఛ్వేతద్వీపనివాసినాం। బద్ధాంజలిపుటాహృష్టా నమ ఇత్యేవ వాదినః"॥ "முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதச்ச்வேதத்வீபநிவாஸிநாம்। பத்தாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவ வாதிந:॥" (சகஅ) என்றும், "மருந்தேநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றும் ப்ரார்த்தித்தார்களிறே!.

[முக்தர்க்கும்] - (நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராயும் பகவதநுபவஜநிதப்ரீதி காரிதகைங்கர்யபரராயுமிருக்கும்) [முக்தர்க்கும்], (அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தராயும் பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்ய பரராயுமிருக்கும்) [நித்யர்க்கும்], (நிவர்த்யமான) [விரோதி] - (வகுத்தஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப்பண்ணிக்கொண்டு போரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் விச்சேதம்); (ப்ராப்யமான) [அபேக்ஷிதம்]-(உத்தரோத்தரமடிமை செய்துசெல்லுகையாகிற) [கைங்கர்யவ்ருத்தி]; என்று மூலார்த்தம்.

பலித்த அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆக) என்று தொடங்கி.

தொ.— அங்கும் "மமாயம்போக:" என்கிறநினைவு வருகைக்கு ப்ரஸங்கமுண்டோ? என்னில்; கர்மமடியாகவரும் "மமாயம் போக:" என்கிற நினைவுக்கு ஆய்த்து அங்குப்ரஸக்தியில்லாதது ; விஷயவைலக்ஷண்யாதிசமாய்வரும் "மமாயம்போக:" என்கிறநினைவுக்கு அங்கும ப்ரஸக்தியுண்டிறே!. ஆகையிறே! "பெருந்தேவர் குழாங்கள் நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு மருந்தே" என்று அவனை நிவர்த்தகனாக அநுஸந்திக்கிறது. [இதில் அகாரம்] என்று துடங்கி [அபேக்ஷிதம் கைங்கர்யவ்ருத்தி] என்னுமளவாகச்சொன்ன அர்த்தங்களைச் சேரப்பிடித்து இவ்வர்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆக) இத்யாதியால். இவ்வகாரத்தால் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்றாகில், மந்த்ரமையரவுஞ்சொல்லும் போது [ஐஶ்வர்யகைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக்கொடுக்கும்]என்று கேவலாபிமதப்ரதத்வத்துக்கு வாசகமான இம்மந்த்ரத்துக்குச் சொன்னாப்போலே. கைவல்யார்த்திகளுக்கும் ஈஶ்வரன் ரக்ஷகனாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்யாதே ஒழிவானென்னென்னில்; அவர்களுடைய புருஷார்த்தத்தை பெருந்துன்பமாக நினைத்திருக்குமவராகையாலே அவர்களை ஈஶ்வரனுக்கு ரக்ஷ்யமாக நினைத்திலர்; ஆனால் அவர்களில் தண்ணியரான ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷ்யராக அருளிச்செய்வானென்னென்னில்;

௧-வது. திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

மூ.—௩௧. ஈஶ்வரனை

வ்யா.—௩௧.— இப்படி, ஈஶ்வரனேயோ பின்னை எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கிறவன் ? லோகத்திலே மாதாபித்ர் ப்ரப்ர்தி தேவதாந்தர பர்யந்தமாக ரக்ஷகராய்ப் போருகிறவர்கள் பலருமில்லையோ ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(ஈஶ்வரனை ஒழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்) என்று.

அதாவது - நிருபாதிகபந்துவாய், ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு போரும் ஸர்வேஶ்வரனை

எ.—௩௧.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) என்று தொடங்கி.

தொ.— இவர்களுடைய புருஷார்த்தம் நஶ்வரமாகையாலும், இவர்களுக்கு காலாந்தரத்திலே பகவத்ப்ராப்திக்கு யோக்யதையுண்டாகையாலும் இவர்கள் விஷயத்தில் ஈஶ்வரனுடைய முக்யரக்ஷணம் பலிக்குமென்கிற நினைவாலே ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷ்யராக அருளிச்செய்தார். [முமுக்ஷுக்களுக்கு] என்கிறவிடத்தில், கேவலரையும் சொல்லலாகாதோ வென்னில் ; உபக்ரமத்திலே பகவத் ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ர்த்தியிலே இச்சையுடையவனை முமுக்ஷுஶப்தத்தால் விவக்ஷிக்கையாலே சொல்ல வொண்ணாதென்று, [விரோதி] கேவலஸாதாரணமாயிருந்ததேயாகிலும், [ஆபேக்ஷிகம்] வேறுபட்டிருக்கையாலே கேவலனுக்கு முமுக்ஷுவந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது ; முக்தாந்தர்ப்பாவமோ வென்னில் ; ஸுதராம்கூடாது. ஸ்வாநுபவத்தில் போக்த்ர்த்வபுத்தி விரோதியாகாதவோபாதி ததநுபவவிச்சேதமும் அவனுக்கு விரோதியல்லாமையாலும், பகவத்கைங்கர்யவ்ர்த்தி அபிமதமல்லாமையாலும், ஆகையால் இவர் கேவலரை பகவந்நிக்ரஹவிஷயமாக நினைத்திருக்குமவராகையாலே ரக்ஷ்யவர்க்கமாக நினைத்திலர்; அன்றிக்கே [முமுக்ஷுக்கள்] என்கிறவிடத்தில் கேவலர் பக்தர் ப்ரபந்நர் மூவரையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்போது [பரமபதப்ராப்தி] என்றது - அப்ராக்ர்ததேஶவிஶேஷ ப்ராப்தியென்றபடி. கைவல்யமும் விரஜைக்கக்கரையிலே யிறே!. கேவலனுக்கு ப்ரக்ர்திஸம்பந்தம் நிவர்த்தித்தாலும், ஜ்ஞாத்ர்த்வபலத்தாலே வந்த ஸ்வாதந்த்ர்யம் தத்க்ரதுந்யாயேந தேஶவிஶேஷத்திலும் அநுவர்த்திக்கிறது; ஆகையால் இவ்விடத்தில் கேவலன் முமுக்ஷுஶப்தவாச்யன்.

௩௧.— மேலுக்கவதாரிகை(இப்படி) இத்யாதி.(இப்படி) என்றது-தத்ததிகாராநுகுணமாகவென்றபடி. (ஈஶ்வரனேயோ) என்றது-ஈஶ்வரனொருவனேயோவென்றபடி. (பின்னை) என்றது-சாரியைச்சொல். மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

மூ.— ஒழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ரா ணத்திலே சொன்னோம்.

வ்யா.—ஒழிந்த ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும், அர்வா சீநரான தேவதாந்தரங்களும் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே (சொன்னோம்); அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

எ.—(அர்வாசீநரான) என்றது—"ஸ்வரக்ஷணேப்யஶக்தஸ்ய கோ ஹேது: பரரக்ஷணே| ஸ்வயம் ம்ருத்பிண்டபூதஸ்ய பரதந்த்ரஸ்ய ஸர்வதா||" "ஸ்வரக்ஷணேப்யஶக்தஸ்ய கோ ஹேது: பரரக்ஷணே| ஸ்வயம் ம்ர்த்பிண்டபூதஸ்ய பரதந்த்ரஸ்ய ஸர்வதா||"(௬௬௬) என்கிறபடியே தங்களுடைய ரக்ஷணத்தில் தங்களுக்கு ஶக்தியில்லாதவர்களென்றபடி.

[ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள்]-(நிருபாதிகபந்துவாய்ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு போரும் ஸர்வேஶ்வரனையொழிந்த ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும், அர்வாசீநரான தேவ தாந்தரங்களும்), [ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம்] (ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்ந பரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம்; அதிலே கண்டு கொள்வது) என்று மூலார்த்தம்.

ப்ரபந்நபரித்ராணே.—"ப்ராதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னு மிடம் வாலிபக்கலிலும், ராவணன்பக்கலிலும் காணலாம்; புத்ரர்கள் ரக்ஷக ரல்லரென்னுமிடம் ருத்ரன்பக்கலிலும், கம்ஸன்பக்கலிலும்காணலாம்; மாதாபிதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் கைகேயிபக்கலிலும், ஹிர ண்யன் பக்கலிலும் காணலாம்; ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்தாக்கள் ரக்ஷகரல் லரென்னுமிடம் தர்மபுத்ராதிகள் பக்கலிலும், நளன்பக்கலிலும் காண லாம்; இவர்கள் ரக்ஷகரல்லரேயாகிலும், நாட்டார்க்குக் கண்காட்டியா ய்ப்போருகிற சந்த்ராதித்யர்கள் ரக்ஷகராகக் குறையென்னென்னில்; அவர்களும் ஈஶ்வராஜ்ஞைக்கு அஞ்சித் தாங்கள் நினைத்தபடி ஸஞ்சரி க்கப் பெறாதே நாழிகை கூறிட்டு உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாய்க்கொ ண்டு போருகையாலும், ஹிரண்ய ராவணாதிகள் கையிலே அகப் பட்டு அவர்களுக்கு இழிதொழில் செய்துதிரிகையாலும் ரக்ஷகரா மாட்டார்கள்; த்ரைலோக்யத்துக்கும் ஈஶ்வரனான இந்த்ரனும், 'நம் பதம் எப்போ நழுவுகிறதோ' என்று அஞ்சி ஶாபோபஹதனாய் ப்ரஹ் மஹத்யையினாலே அபிபூதனாய் இந்த்ரஜித்தன்கையிலே அகப்பட்டுக் கட்டுண்டு மஹாபலிபோல்வார்கையிலே ஐஶ்வர்யத்தைப் பறிகொடு த்து கண்ணுங்கண்ணீருமாய் கழுத்துங் கப்படமுமாய்க்கொண்டு திரிந்தானொருவனாகையாலே அவனும் ரக்ஷகனாகமாட்டான்;

தொ.— (அர்வாசீநரான) என்றது— பிற்பட்டவர்களானவென்றபடி

பி.— ௩௬.— (அர்வாசீநர்) என்றது-கீழ்ப்பட்டவர்களென்றபடி

மூ.— ௬0. ரக்ஷிக்கும்போது

வ்யா.—௬0.— அநந்தரம் அர்த்தபலத்தாலே இப்பதத்திலே அநுஸந்திக்கப்படும் ஸ்ரீய:பதித்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கும்போது) என்று துடங்கி.

எ.—ப்ரஹ்மாவும், மதுகைடபர்கள் கையிலே அகப்பட்டு நோவுபட்டு வேதங்களைப் பறிகொடுத்து 'கண்ணிழந்தேன் தநமிழந்தேன்' என்று நிலந்துழாவுகையாலும், ருத்ரன் கையிலே தலையறுப்புண்கையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான்; ருத்ரனும், ஸகலப்ராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கையே தொழிலாகவுடையனாய் விடாயர்முகத்திலே நெருப்பைச்சொரிந்தாப்போலேயிருக்கிற தழல்நிறவண்ணனாய் தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களை 'அறுத்துத்தா பொசித்துத்தா' என்று கொடுந்தொழில்களைச் செய்வித்துக்கொள்ளுகையாலும், தன்னை ஆஶ்ரயித்த வாணனை 'தலையில் பூவாடாதே நோக்குகிறேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணித் தன்னைத் தொழுதகைகளைக் கள்ளிக்காடு சித்தாப்போலே சிக்கக்கண்டும் 'உயிருண்டாகில் உப்புமாறி உண்ணலாம்' என்று நெற்றியில் கண்ணைப்புதைத்துக்கொண்டு நழுவினவனாகையாலும், லோககுருவாய் தனக்குப்பிதாவான ப்ரஹ்மாவின்தலையைத் திருகிப் பாதகியாய் கூறுசெய்த ஊரிலே குறும்புசெய்து கையுங்கைத்தலையுமாய்க்கொண்டு திரிவாரைப்போலே கையுங்கபாலமுமாய்க் கொண்டு திறந்துகிடந்த வாசல்கள் தோறும் புகுந்து தன்னை வெளியிட்டுக்கொண்டு திரிகையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான்" என்ற இதுகளைக்கண்டு கொள்வது.

௬0.—மேலுக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) என்று துடங்கி.

தொ.—௬0.— மேலுக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) இத்யாதி. (அநந்தரம்) என்றது-அகாரத்தில் தாத்வர்த்தமான ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையருளிச்செய்தவநந்தரமென்றபடி. (அர்த்தபலத்தாலே) என்றது-தாத்வர்த்தமான ரக்ஷணரூபார்த்தபலத்தாலே யென்றபடி. (இப்பதத்திலே) என்றது-இவ்வகாரத்திலே என்றபடி. இவ்வகாரம் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய தாதுக்களாலே ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வமாகிற ஆகாரத்ரயயுக்ததயா ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிபாதியாநிற்க, இவன் காரணமாகிறபோதும், ஶேஷியாகிறபோதும், ரக்ஷகனாகிறபோதும், உபாயமாகிறபோதும் "సదేవసోమ్యేదమగ్ర" "ஸஏகாகீநரமேத" என்றும் "యద్భ్రూభంగాః ప్రమాణం" "హేలా యస్యాఖిలం చరాచరమిదం"

பி.—௬0.— (அர்த்தபலத்தாலே) ஸ்ரீய:பதித்வம்வருகைக்குஹேதுக்கள் மூன்று: அதாவது - தாத்வர்த்தப்ரதாநமான ரக்ஷகத்வத்திலே அந்வயித்தவ்வழியாலேயாதல்; ஸத்வித்யையில் சொல்லுகிற குணஸித்தந்யாயத்தாலேயாதல்; ப்ரத்யயஸித்தமான ஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறவழியாலேயாதல்.

மூ.—பிராட்டிஸந்நிதி வேண்டுகையாலே,

வ்யா.—அதாவது—"లక్ష్మ్యా సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా। రక్షకస్సర్వసిద్ధాన్తే [illegible]॥" "லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்ய [illegible] ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே॥" (௬௫) என் [illegible] ஈச்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்குந்தசையில், இவர் [illegible] அபராதங்களைக் கண்டால், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயா தல், உபேக்ஷியாமல் செய்கைக்குறுப்பான க்ர்பையை ஜநிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டிஸந்நிதி அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே,

---

எ.—(க்ர்பையை ஜநிப்பிக்கும்) என்றது- ("కారుణ్యరూపయా") ("காருண்யரூபயா") பகவத:-காருண்யம்-ரூபயதி-உத்போதயதி இதி ("காருண்யரூபா") என்று வ்யுத்பத்தியாய் க்ர்பையை உத்போதகமாக்குமென்றபடி. ("సర్వసిద్ధాన్తే") ("ஸர்வஸித்தாந்தே") என்றது-"ప్రథమోమన్త్రసిద్ధాన్తో ద్వితీయస్త్వాగమాహ్వయః। తృతీయస్తన్త్రసిద్ధాన్తస్తురీయస్తదనన్తరః॥" "ப்ரதமோமந்த்ரஸித்தாந்தோத்விதீயஸ்த்வாகமாஹ்வய:। த்ரிதீயஸ்தந்த்ரஸித்தாந்தஸ்துரீயஸ்ததநந்தர:॥" (௬00) என்று ஸர்வஸித்தாந்தத்திலுமென்றபடி. ("వేదాన్తేపిచ") ("வேதாந்தேபிச") என்றது-ஸர்வ வேதாந்தங்களிலுமென்றபடி. "ஸாபேக்ஷனான புருஷனுக்கு அபேக்ஷிதம்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல சேதநன் அதிகம்யனாகைக்கு உபயுக்தமாய் வரிக்கப்பட்ட சேதநாந்தரத்தை புருஷகாரம் என்று வ்யவஹரிப்பர்கள்" என்று தேஶிகர்; "புருஷகாரமாவது—கடகத்வம்" என்று நம்மாசார்யர்கள்; "శ్రీమేఙ్గ్ధదయితాం శ్రియం ఘటకభావతః" "ஸ்ரீரங்க டேஶதயிதாம் ஸ்ரீயம்கடகபாவத:" (௬0௪) என்னக்கடவதிறே!.

தொ.—"யத்ப்ரூபங்கா: ப்ரமாணம்" "ஹேலாயாமகிலம் சராசரமிதம்" என்றும், "ఈశ్వరీంసర్వభూతానాం" "ஈஶ்வரீம்ஸர்வபூதாநாம்" என்றும், "శేషశేషాశనాది సర్వంపరిజనం భగవతస్తత్తదవస్థోచితపరిచర్యాయామాజ్ఞాపయన్త్యా" "ஶேஷஶேஷாஶநாதிஸர்வம்பரிஜநம்பகவதஸ்தத்ததவஸ்தோசிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்த்யா என்றும், ("లక్ష్మ్యాసహహృషీకేశః") ("லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீகேஶ:") என்றும், "శ్రీమన్నారాయణచరణౌశరణంప్రపద్యే" "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌஶரணம் ப்ரபத்யே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டிஸம்பந்தம் நியமேந தோற்றுநிற்க, இவர் [ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டிஸந்நிதிவேண்டுகையாலே] என்று விஶேஷிப்பானென்னென்னில்; ஆம், காரணாவஸ்த்தையில் பிராட்டிஸம்பந்தம் விலாஸமாத்ரஜநகமாகையாலும், மோக்ஷித்வாவஸ்த்தையில் பிராட்டிஸம்பந்தம் போகஸமாத்ரஜநகமாகையாலும்,

---

பி.— அதின் மூலத்தை அருளிச்செய்கிறார் ("లక్ష్మ్యా") ("லக்ஷ்ம்யா") இத்யாதியால்.

மூ.— இதிலே ஸ்ரீஸம்பந்தமநுஸந்தேயம்.

வ்யா.— ரக்ஷகனான அவனைச்சொல்லுகிற இவ்வகாரத்திலே அவனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் (அநுஸந்தேயம்) என்கை.

எ.—[ரக்ஷிக்கும் போது]-(ரக்ஷகனான ஈஶ்வரன சேதநரை ரக்ஷிக்கும் (தசையில்), [பிராட்டிஸந்நிதிவேண்டுகையாலே]- (இவர்களுடைய அபராதங்களைக்கண்டாதல், தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயாதல் உபேக்ஷியாமல் செய்கைக்கு உறுப்பான க்ருபையை ஜநிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதையான [பிராட்டிஸந்நிதி] அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே)

தா.—உபாயாவஸ்தையில் பிராட்டிஸம்பந்தம் ஆஶ்ரயிக்கும் சேதநனுடைய அபராதஸஹத்வ மாத்ரோபயுக்தமாகையாலும் இங்குச் சொல்லுகிற பிராட்டிஸம்பந்தம் பத்த முக்த நித்ய ரூபேண த்ரிவித சேதநருடையவும்ரக்ஷணோபயோகியாய், ஸர்வரஸஜநகமாய், அதிஶயிதமாயிருக்கையாலும், ஈஶ்வரன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்ததும், தான் திருவவதரிப்பதும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகையாலும், இவ்வகாரம் "அவ-ரக்ஷணே" என்கிறதாதுவிலே நிஷ்பந்நமாகையாலும், ரக்ஷணார்த்தப்ரதாநமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஶேஷித்வாதிகள் அவன்பண்ணும் ரக்ஷணபலமாய் தோற்றுகையாலும் [ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டிஸந்நிதி வேண்டுகையாலே] என்று விஶேஷித்தருளிச்செய்கிறார். ஆக இவ்வகாரத்தில் காரணத்வாத்யர்த்தபலத்தாலே பிராட்டிஸம்பந்தம் தோற்றினாலும் ரக்ஷணரூபார்த்தபலத்தாலே தோற்றுகையே முக்யமென்று கருத்தாய்த்து. மூலார்த்தம் (அகாவது) இத்யாதி. ("[illegible]") ("லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ:"), "[illegible]" "புருஷம்க்ருஷ்ணபிங்களம்" என்கிறபடியே பரபாகஶோபையால் வந்த அழகைச்சொல்லுகிறது. ("காருண்யரூபயா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ:") என்றது-குணாதிக்யத்தால் வந்த அழகைச்சொல்லுகிறது. ("காருண்யரூபயா") என்றது-காருண்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கையன்றிக்கே, எம்பெருமானுடைய காருண்யத்தை ததநுரூபவிஷயத்திலே சேர்த்து அத்தை வடிவுடையதாக்குமவளாயென்றபடி. இத்தால் காருண்யோத்போதகதயா அந்யதாஸித்தையான இவளுக்கு ரக்ஷணத்திலே ஸஹபாவமில்லை என்கிறது. ("ஸர்வஸித்தாந்தே") என்கிறது-ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலே "[illegible] [illegible] [illegible]" "ப்ரதமோமந்த்ரஸித்தாந்தோத்விதீயஸ்த்வாகமாஹ்வய:। த்ருதீயஸ்தந்த்ரஸித்தாந்தஸ்துரீயஸ்தந்த்ராந்தர:॥" என்று சொல்லப்படுகிற மந்த்ரஸித்தாந்தத்திலும், ஆகமஸித்தாந்தத்திலும், தந்த்ரஸித்தாந்தத்திலும், தந்த்ராந்தரஸித்தாந்தத்திலுமென்றபடி. ("வேதாந்தேபிச") என்றது-புருஷஸூக்தாத்யுபநிஷத்துக்களிலும், ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலுமென்றபடி. (இவர்களுடைய) என்றது - ரக்ஷ்யரான சேதநருடைய என்றபடி.

மூ.— சக. அத்ர

வ்யா.— லக்ஷ்மீ என்னாதே (ஸ்ரீ) என்றது- "ஸ்ரயதே இதிஸ்ரீ:" "ஸ்ரயத இதிஸ்ரீ:" என்கிறபடியே அவனை நித்யஸேவைபண்ணுகையாலே அவ னோடே இவளுக்குண்டான அவிநாபாவமும், "ஸ்ரயதே இதிஸ்ரீ:" "ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிறபடியே சேதநருக்கு இவள் நித்யஸேவ்யையாயிருக்குமெ ன்னுமதுவும் தோற்றுகைக்காக.

சக.— இன்னமும் இவ்வகாரத்திலே ஈஸ்வரனுடைய லக்ஷ்மீஸம் பந்தம் நியமேந தோற்றுமென்னுமத்தை ஆப்தவசநத்தாலே தர்ஸி ப்பிக்கிறார்

(அத்ர) இத்யாதியால், அதாவது-

எ.— [இதிலே ஸ்ரீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயம்] - (ரக்ஷகனானவனைச் செல்லுகிற இவ்வகாரத்திலே அவனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநு ஸந்தேயம்) என்று மூலார்த்தம்.

சக.— மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) என்று துடங்கி.

(இன்னமும்)என்றது-ரக்ஷணஸஹகாரித்வேந அவஸ்யாபேக்ஷிதத் வாத் 'ஆர்த்திகமாக அநுஸந்தேயம், என்று கீழ்ச்சொன்ன ஹேது அன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரத்தாலுமென்றபடி. (நியமேநதோற்று மென்னு மத்தை) என்றது-நிஸ்சயமாகத் (தோற்றுமென்னுமத்தை) என்றபடி.

தா.—ப்ரமாணாநுகுணமாக("லக்ஷ்மீ")என்னாதே[ஸ்ரீ]என்றதுக்குப்ர யோஜநத்தை அருளிச்செய்கிறார் ("லக்ஷ்மீ" என்னாதே)இத்யாதியால்.

சக.—மேலுக்கவதாரிகை. (இன்னமும்) இத்யாதி. (இன்னமும்) என் றது - இப்ரமாணத்துக்குமேலே என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

பி.— ("லக்ஷ்ம்யாஸஹ") என்று க்ரந்தத்திலே இருக்க, இங்கே ("ஸ்ரீ") என்று அருளிச்செய்வானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீஎன்னாதே) யென்று துடங்கி.

சக.— (இன்னமுமிவ்வகாரத்திலே) இத்யாதி. ப்ரதம சரமபத ங்களைவிடாதே இருக்குமிருப்பு குணஸித்தந்யாயத்தாலே ; ப்ரதம பதமான அகாரத்தையும், மகாரவாச்யர்களான ஆத்மாக்கள் கோடி யிலே அந்தர்ப்பூதையாகையாலே சரமபதமான மகாரத்தையும்விடா தேயிருக்கிறாளென்றபடி. (அகாரத்தில்) ஸ்ரீஸம்பந்தார்த்தமான ரக்ஷ கத்வபலத்தாலும், மகாரவாச்யமான ஈஸ்வரஸ்வரூபத்துக்கு குணஸித் தந்யாயத்தாலே நிரூபகத்வேநவும், ஸேஷித்வவாசியான விபக்தியா லும் ஆக மூன்று வழியாலே சொல்லுகிறது.

மூ.—பகவத்ஸேநாபதிமிச்ரர்வாக்யம்

வ்யா.— இவ்விடத்திலே ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செய்யும்வார்த்தை "அகலகில்லேனிறையும்" என்று

எ.— திருவாய்மொழி – சு – பத்து – க0 – திரு – க0 – பாட்டு.

"அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேன்மங்கையுறைமார்பா
நிகரில்புகழாயுலகமூன்றுடையாயென்னையாள்வானே
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே
புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே".

"அவ.— தம்முடைய அபேக்ஷிதம் சடக்கென ஸித்திக்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார். ஆக, ஒன்பதுபாட்டாலும் சரண்யன் ஸ்வரூபத்தைச்சொன்னார்; இதில் தம்முடைய ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி சரணம் புகுகிறார். கீழே "அடியேன்" என்றும், "அருவினையேன்" என்றும் தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும், சேஷத்வத்தையும், அவனுடைய சரண்யதைக்கு உறுப்பாகச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார்; இங்கு அதுதன்னையே பேற்றுக்குடலாகச்சொல்லி சரணம் புகுகிறார். இப்பாட்டுத்தன்னை த்வயத்திற் பதங்களோடொக்க யோஜித்துத் தலைக்கட்டக்கடவது. அதில் அர்த்தப்ராப்தமான அஹமர்த்தத்தை இங்கு அடியேன் என்கிறது.

வ்யா.— (அகலகில்லேனிறையுமென்று) இது–அகன்றிருந்து சொல்லுகிற பாசுரமுமன்று; நித்யஸம்ச்லேஷம்பண்ணாநிற்கச்செய்தேயாயிற்று "இறையுமகலகில்லேன்," "இறையுமகலகில்லேன்" என்றுரைப்பது. நித்யாநுபவம் பண்ணுவார்க்கெல்லாம் பாசுரமிதுவே. நாட்டாருடைய (அகலகில்லேன்)போலன்று இவளுடைய(அகலகில்லேன்); அதுகர்மாதீநமாகவருவது, இதுவிஷயாதீநமாகவிளையுமது. (அலர்மேல்மங்கை) அவன்தன்னை "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" "நஜீவேயம்க்ஷணமபி" (ரு0ஹ) என்னப்பண்ணவல்லபோக்யதையையும்பருவத்தையுமுடையவள். பரிமளந்தான் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கை. (உறைமார்பா) இத்தால் நித்யயோகஞ்சொல்லுகிறது. எனக்கொருகாலம்பார்த்துசரணம்புகவேண்டும்படியாயோவிருக்கிறது. இத்தலையில் அபராதத்தையும்ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும்அநுஸந்தித்துப் பிற்காலிக்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை. "ஒருநாள் பட்டர், பிள்ளையழகியமணவாளரையர்க்கு த்வயமருளிச்செய்கைக்காக 'எல்லாரும்போங்கோள்' என்ன, நஞ்சீயருமெழுந்திருந்து

தா.—(இவ்விடத்திலே) என்றது–(இவ்வகாரத்திலே) என்றபடி. ஸேநாபதிமிச்ரர் என்றது – மஹாவம்சஸமுத்பவாய, ஆழ்வான்சிஷ்யராய, ஸகலசாஸ்த்ரவித்தரான (ஸ்ரீஸேநாபதிஜீயர்) என்றபடி,

ஏ.—போய், நம்மை 'இராய்' என்றருளிச்செய்திலர் என்று வெறுத்திருக்க, அப்போதே 'ஜீயரெங்குற்றார்' என்று கேட்டருளித் தேடியழைத்துக் கூடவைத்துக்கொண்டிருந்து த்வயத்தை அருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே அப்போதருளிச்செய்தவார்த்தை" என்று ஜீயருளிச்செய்வர்:- "இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாகில் அவன் ஶேஷியாகில் இங்குப்பிராட்டி ஸம்பந்தத்தால்செய்கிறதென்" என்றுகேட்க, "அதிருக்கிறபடிகேளீர்; ராவணனுக்கும் காகத்துக்கும் ஸம்பந்தமும் அநுஷ்டானமும் ஒத்திருக்க; இனி ராவணன் ஶாபத்தாலே கிட்டமாட்டாதே இருப்பதொன்றுண்டிறே!, அங்ஙனன்றிக்கே ஜநநிபக்கல் அபராதத்தில்கைதொடனாயிருக்க, தலைகொண்டு தப்பினானிறே! அவள் ஸந்நிதியுண்டாகையாலே. அவள்கடக்கவிருக்கையாலே ராவணன் தலையறுப்புண்டான்." போக்கற்றுச் செயல்மாண்டு நின்றநிலை அவனுக்கும் ஒக்குமிறே!, இங்ஙனே இருக்கச்செய்தேயும் கார்யமாயிற்றதில்லையிறே! அவனுக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியில்லாமையாலே. இனித்தான், மாதாவும் பிதாவுமானால் பிதாவைப்போலன்றிறே! ப்ரஜைகள்விஷயத்தில் மாதாவிருக்கும்படி; இவன்செய்தகுறை தான் காணக்கண்ணிட்டிருக்கையன்றிக்கே, பிதாவின் பக்கலிலும் மறைத்துக்காட்டிவாளொருத்தியிறே!. ஆகையிறே! உத்தரார்த்தத்தில் - அவனோடொப்புச்சொல்லி, பூர்வார்த்தத்தில்- புருஷகாரமாகையாகிற நீர்மையிலேற்றஞ்சொல்லுகிறது. தொட்டாரைத்தொட்டு "न कश्चिन्नापराध्यति" "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" (௫0௭) என்னக்கடவளிவள், 'நம்மையொருகார்யத்திலே யேவுவதுகாண்' என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்குமவனைப் பெற்றால் விடாளிறே!. தன்வார்த்தைகேளாதார்க்குங்கூட "मित्रमौपयिकं कर्तुम्" "மித்ரமௌபயிகம்கர்த்தும்" (௫0௬) என்னக்கடவளிவள், தன்முகம்பார்த்து வார்த்தைகேட்குமவனைப் பெற்றால் விடாளிறே! "दासीनां रावणस्याहं मर्षयामीह दुर्बला" "தாஸீநாம்ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்ப்பலா" (௫0௫) என்றாளிறே!. திருவடி, 'ராக்ஷஸிகளை என்கையிலே காட்டித்தரவேணும்' என்ன, பிறர் கண்குழிவு காணமாட்டாத துர்ப்பலைகாண் என்றாளிறே!. ராவணன் பட்டானாகில், பெருமான் விஜயத்தோடேநின்றாராகில, திருவடிவந்து முன்னேநின்றானாகில், வேறொருதௌர்ப்பல்யமில்லையிறே!; இனி தௌர்ப்பல்யமாவது—பிறர் நோவுகாணமாட்டாமையிறே!. (நிகரில்) இத்யாதி. அதுக்கநந்தரபதத்தில் அர்த்தஞ்சொல்லுகிறது. "தாமரையாளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல் "என்னடியாரதுசெய்யார்" என்னும் குணாதிக்யஞ்சொல்லுகிறது. (உலகமூன்றுடையாய்) தான் நிர்க்குணனென்னிலும் விடவொண்ணாத ப்ராப்திசொல்லுகிறது. (என்னையாள்வானே) ப்ராப்தியை க்ரயஞ்செலுத்திக் கொடுக்கும்படி. மோக்ஷத்தளவும்செல்ல நடத்திக் கொடுபோந்து நடுவுள்ள அபேக்ஷிதப்ரதனானையிறே! ஆளுகையாவது. (நிகரில்) இத்யாதி. அப்பதத்தில் முடிநிறஸௌலப்யஞ் சொல்லு

எ—. கிறது. (புகலொன்றில்லாவடியேன்) ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்குபரிகரமிறே!. (உன்னடிக்கீழ்) * சரணௌ. (அமர்ந்து) நடுவோரிடையீடின்றிக்கேயிருக்கை. (புகுந்தேனே) இவ்வத்யவஸாயம்உபாயபாவத்தில் அந்வயியாமையாலும், உபகாரஸ்ம்ருதி ஸ்வரூபமாகையாலும், ஸ்வீகாரமும் சைதந்ய ப்ரயுக்தமாகையாலும் (இவையெல்லா) மதிகாரிவிஶேஷணமாகிற்றிறே! (த்வயார்த்தவிவரண ப்ரதேஶங்களிலே) இவையெல்லாம்-பூர்வார்த்தத்தில் முடிகிறபதத்தோடே சேரக்கடவதிறே!.

(அகலகில்லேன்) இத்யாதி. இதில்-உபாயபாவஞ்சொல்லச்செய்தே,உபேயவிஷயஸூசகமுமாயிருக்கிறது.அதாகிறபடியெங்ஙனேயென்னில்; இருவருமான சேர்த்தியிலேயிறே! இவனடிமைசெய்வது, அச்சேர்த்திதன்னையேயிறே! இவனுபாயமாகப் பற்றுகிறதும்.இத்தால்சொல்லிற்றாகிறது-நித்யப்ராப்யத்வமிறே!. நித்யாபூர்வவிஷயமிறே! நித்யப்ராப்யமாகவல்லது. (பிராட்டி நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாய்இருக்கச்செய்தேயும் 'ப்ரியக்ஷமையல்லேன்' என்னும்போது அவ்விஷயம்நித்யப்ராப்யமாகவேணுமிறே!; இனி, இருவருமான சேர்த்தி நித்யப்ராப்யமென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே!.) (அகலகில்லேனிறையுமென்று) இது அகன்றிருந்துசொல்லுகிறவார்த்தையன்று.தனக்ககலுகைக்குஸம்பாவனையின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும், அங்குத்தை போக்யதையையநுஸந்தித்து, 'க்ஷணகாலமும் நானகலுகைக்கு ஶக்தையாகிறிலேன்,' என்னும்.“ஶக்தா” “அநந்யா” (ஞ0க)என்றும்,“அநபாயிநீ”‘அநபாயிநீ”(ஞ0எ)என்றுஞ் சொல்லாநிற்கச்செய்தே சொல்லுகிறவார்த்தையிறே!.யிது.'க்ஷணகாலமும்ப்ரியக்ஷமையல்லேன்,என்று. (அலர்மேல்மங்கை)இங்ஙன் சொல்லுகிறவளாரென்னில், தன்வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் அவன்றனக்குங்கூட உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறவள்.

அவனை,“நஜீவேயம்க்ஷணமபி” என்னப்பண்ணுமவள்.நாட்டாரகலகில்லேன்போலன்றிறே! இவளுடைய அகலகில்லேன்; அது கர்மநிபந்தமாகவரு மகலுகையிறே!, இவளுக்கதில்லாமையாலு மவன்றன்மேல்விழும் ஸ்வபாவனாகையாலும்.அவனால் வரும்பிரிவுமில்லை, தன்னால்வரும் பிரிவுமில்லையானால், இவ்வுக்திக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்னில்;அவனாகையாலேவந்தது. நாட்டாருடைய ப்ரார்த்தனை கர்மமடியாகவருமது, இவளுடைய ப்ரார்த்தனை விஷயாதீநமாக விளையுமது. உறைமார்பா) ப்ரதமபதத்தில் மதுப்பால் சொல்லுகிற நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. இதுவு மிங்ஙனே புலிக்கக்கண்டோமித்தனை. இச்சேர்த்திக்கு ப்ரயோஜநம் - அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையாதல், தன்னுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையாதல் அநுஸந்தித்துக் கைவாங்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை.அவன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும்தன்னுடைய ஸாபராதத்வத்தையும்அநுஸந்தித்து அஞ்சவேண்டாதபடியாயிருக்கை.

எ.— அதாகிறது-இவனுடைய அபராதகாலம் பார்த்திருந்து ப்ரதிபத்திபண்ணுகைக்கு அவனுக்கவஸரமில்லை அவள்கூட இருக்கையாலே. பிராட்டிபக்கல்அபராதம் காகத்துக்கும் ராவணனுக்குமொத்திருக்கச்செய்தேயும்,இவள்ஸந்நிதியாலே தலைபெற்றதுகாகம்; அத்தனை அபராதமின்றியிலே யிருக்க, ராவணன் தலையறுப்புண்டானிறே! இவள்ஸந்நிதியில்லாமையாலே.இத்தனையுண்டிறே!யிவள்ஸந்நிதிக்கும் அஸந்நிதிக்கும்வாஸி.தமப்பன் பகையாக,மாத்ர்ஸந்நிதியிலேப்ரஜையையழியச்செய்யமாட்டாமையு மொன்றுண்டே! அவன் பண்ணின அபராதத்துக்கு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட்டு,அது தொடர்ந்துகொண்டு திரிந்தவாறேபுகலற்றுவிழ,இவளைநோக்கி, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒருகண்ணழிவு சொல்லிவிட்டானித்தனையிறே!. "ஸ்வ ஶரணம் ஜ꞉" " தமேவஶரணங்கத꞉" (ரு0அ)என்றதுவும்,"ஸ்வ ஶம்" "நமேயம்"(ரு0கூ) என்றதுவும், இரண்டுமெப்ரயோஜகம், அதென்னென்னில்; காகத்துக்கும் போகிறபோது அகவாயில் நினைவதுவேயிறே!. அங்ஙனன்றாகில் "ஸ்வகமாலயம்-ஜகாம" "ஸ்வகமாலயம் –ஜகாம" (ருக0) என்று போகப்பாரானே, செயல்மாட்சியாலே விழுந்தவித்தனையிறே!. இது ராவணனுக்கும் உண்டாயிருக்கச்செய்தே கார்யமாயிற்றதில்லையிறே! இவள் அஸந்நிதியாலே. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்த மித்தனையும் - த்வயத்தில் முதற்பதத்தோடேயற்றது. மேல் (நிகரில்) என்றுதொடங்கி, (திருவேங்கடத்தானே) என்னுமளவும்வர - அநந்தரபதத்திலர்த்தஞ்சொல்லுகிறது. (நிகரில்புகழாய்) இப்படியிருக்கிறவள்தானே சிதகுரைக்குமன்றுமவளுடனே மன்றும் குணுகிய விஶேஷஞ்சொல்லுகிறது. அதாகிறது-"என்னடியாரது செய்யார்என்று" என்னைப்பற்றினார்க்கதில்லைகாணென்கை. 'இல்லை, நானிப்போது இன்னகுற்றஞ்செய்யக்கண்டேன்' என்று காட்டிக்கொடுத்தாலும்; ஆனாலென், 'தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமுமில்லை' என்றுசெய்கிறார்களோ ? ப்ராமாதிகத்துக்கு 'நாமுளோம், என்றன்றோ செய்கிறதென்கை. இவளுடைய உத்கர்ஷத்துக்கடி சொல்லும்போது அவனைப்பற்றிச்சொல்லலாம், அவனுடைய உத்கர்ஷத்துக்கொன்று தேடிச்சொல்லலாவதில்லை. இதுவோதான் அர்த்தஸ்வரூபமிருக்கும்படி. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று-இவள் அவனுடையஸ்வாதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்தித்து 'இவற்றின்பக்கலென்னாய் விளைகிறதோ' என்றிருக்கையும், அவனிவளுடைய மார்த்தவத்தையும் மௌக்த்யத்தையு மநுஸந்தித்து 'இவற்றின்பக்கலெவ்வளவாயிருக்கிறாளோ' என்றிருக்கையும். ஆக, ஒருவரையொருவர் அதிஶங்கைபண்ணி நோக்குமிருவர்நிழலையும் பற்றியிறே!உபயவிபூதியுங்கிடக்கிறது.(உலகமூன்றுடையாய்)தான் நிர்க்குணனென்றாலும் விடவொண்ணாதப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது. "சிதகுரைக்குமேல்" என்றவிடத்தில் - அவளுக்கு

எ.—ஸ்வரூபாநுரூபமானகுணங்கள்கூடாதவன்றிறே! அவள் அதுசொல்லுவது, அப்படியே இவனுக்கும்இக்குணங்களின்றிக்கேஇருந்தாலும் விடவொண்ணாத குடற்றொடக்கைச்சொல்லுகிறது. அவன் "அல்லேன்" என்றுகைவிடுமென்றும் செங்கற்சீரைகட்டி வளைக்கலாம்படியிறே! இஸ்ஸம்பந்தமிருப்பது; இனி இவன்றான் காதாசித்கமாக ப்ரணமம் பண்ணிப் பின்பு கைகழியப்போகப்பார்க்கிலும், காலிலே விலங்கைத் தைத்துக் காரியங்கொள்ளலாம்படியான உரிமைசொல்லுகிறது. (என்னையாள்வானே) அடிமை தன்னை க்ரயஞ்செலுத்திக் கொடுக்கும்படி 'ஶேஷத்வ ஸாமாந்யத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறீராகில் அவ்வளவிறே! யுமக்கும்' என்ன வொண்ணாதபடி; என்னை*மயர்வறமதிநலமருளியிவ்வளவும்வர நிறுத்திப்போகடப்போமோ? (நிகரிலமரர்) இத்யாதி. அங்குள்ளாரும்விரும்பிவந்து அடிமைசெய்கிறதும்இங்கேயிறே! "வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்" என்றிரண்டுகோடியாயிறே! யிருப்பது; குணநிஷ்டரும் கைங்கர்யநிஷ்டரும். (திருவேங்கடத்தானே) அதுக்குமுடிந்தபொருள்ஸௌலப்யமென்னக் கடவதிறே!; குணயோகமும், ஶேஷித்வமும், விஶேஷகடாக்ஷமும், ஸௌலப்யமும், இவையித்தனையு முண்டிறே! யிப்பதத்துக்கு. இவனுக்கு ஸகலாபேக்ஷித பலப்ரதனாகைக்காக அந்தராத்மதயா ஸ்த்திதிபண்ணுமென்றிறே! நாராயணஶப்தத்திற்சொல்லுகிறது; அந்தஸௌலப்யம், இங்கு ஸதா ஸந்நிதி பண்ணுகையாலே திருவேங்கடமுடையான் பக்கலிலே கிடக்குமிறே!. இந்தஸௌலப்யமுபாயமாகிறபடியெங்ஙனேயென்னில்; "𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂" "மாமேகம்" (ருகக) என்கிறவிடத்தில்ஸாரத்யவேஷத்தையிறே! காட்டுகிறது. இன்னுமவ்வளவன்றிறே! யிங்கு. அதுக்கு முன்புமில்லை பின்புமில்லையிறே! அந்தஸௌலப்யந்தான்; நித்யஸந்நிதி பண்ணுகிறவிடமிறே! யிவ்விடம். அங்குத்தானும் "𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥" "மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த" (ருகஉ) என்றொருதேவையிட்டிறே! சொல்லிற்று; அதுவுமில்லையிறே! யிங்கு. இனித்தம்படி. சொல்லுகிறார் (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கீழே "அடியேன்" என்றும், "அருவினையேன்" என்றும்–தம்முடையஶேஷத்வத்தையும், ஆகிஞ்சந்யத்தையுமுருவச்சொல்லிக்கொடுபோந்தார்; இனித்தான்; வெறுமையும், ஸ்வரூபமும், இரண்டும் ப்ரபத்திக்குப் பரிகரமிறே!; அத்தை இங்கேயும் ப்ரயோகிக்கிறார் அதுதன்னைச் சொல்லவேணுமிறே!. இங்குச்சொல்லவேண்டுகிறதென்னென்னில்; அவனுக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபமானவோபாதி இவனுக்கும் இப்ப்ரபத்திஸ்வரூபமாகையாலே. இவனுக்கிதில்லாதவன்று ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கமுமாமே. (அடியேன்) அதிலர்த்தப்ராப்தமான அஹம்ஶப்தத்தை யிங்குவாசகஶப்தத்தாலே சொன்னதுவேவாசி. (உன்னடிக்கீழ்) "𑌚𑌰𑌣𑌂" "சரணௌ" என்கிறது தன்னையே சொல்லுகிறது. "𑌸 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌" "ஸப்ராதுஶ்சரணௌ" (ருகந) என்றாப்போலேசொல்லக்கடவதிறே!. (அமர்ந்துபுகுந்தேனே)

எ.—"मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये" "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே"(ருகச)என்னுமாப்போலே.(அமர்ந்து) அவனுக்கொரு ஸஹகாரி வேண்டுதல்,தன்தலையிலே உபாயபாவங்கிடக்தல் செய்யிவிறே!நடுவொருவ்யவதாநவிளம்பங்களுக்கு ஹேதுவுள்ளது. (புகுந்தேனே) போனவெல்லையளவுமிறே!புகுருவதும்; முன்பும்அர்த்தத்திலிழவில்லையிறே!. இவனுடைய விப்ரதிபத்தியேயிறே! யுள்ளது, அதுபோமித்தனையிறே! வேண்டுவது. அத்யவஸித்தேனென்கிறார். இங்குத்தை வர்த்தமாநம்-ஸ்ம்ருதி ஸந்ததிபோலன்றிறே!; ருசிகார்யமாய் வருகையாலே ப்ராப்யத்திலுடைய ப்ராப்தியளவும் நிற்குமிறே!.

ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் வ்யாபரிப்பதொன்றாய், இஶ்ஶாஸ்த்ரங்களுக்கெல்லா மடியான வேதாந்தங்களுக்குக் கிழங்காய், நம்மாசார்யர்களெல்லாரு மொக்க வாதரித்துப் போருவதோரர்த்த விஶேஷத்தை இப்பாட்டாலே அருளிச்செய்கிறார். ப்ரதமாசார்யருமாய், "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே பகவத்ப்ரஸாதலப்த ஜ்ஞாநவைபவருமான விவர் பரிக்ரஹிக்கையாலே வந்த ஏற்றமுமுண்டு. இவ்வுபாயந்தன்னைப் பரிக்ரஹித்து ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொள்வாரும், ஸாதநாந்தரத்தைப்பரிக்ரஹித்து இவனையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றுவாருமாய் இருப்பர்கள் புறம்புள்ளார்; அங்ஙனன்றிக்கே, இவனையே ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமாக அத்யவஸித்திருக்கிற ஏற்றமுண்டிவர்க்கு. ப்ராப்ய மிவனேயாகில் ப்ராபகாந்தரங்களை பரிக்ரஹித்தால் வரும் குற்ற மென்னென்னில்; அவை ஸாத்யமுமாய்ப் பலவுமாய் துஶ்ஶகமுமாய் ஸ்வரூபத்துக்கு அநநுரூபமாய் இருக்கும்.இப்படி யிருக்கும் ஸாதநாந்தரங்கள்பல. அவையெவையென்னில்; கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்கள். கர்மயோகமாவது – ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநபூர்வகமாக ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரமோசிதமாய் விஹிதமான கர்மத்தை பலாபிஸந்திரஹிதமாகவும் கர்த்ருத்வத்யாகத்தையும் ஸங்கத்யாகத்தையும் பண்ணி பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாபண்ணவே, விரோதியானபாபம் க்ஷபித்து மநஸ்ஸு நிர்மலமாய்ஸ்வரூபப்ரகாஶமும் உண்டாய் பகவத்ஜ்ஞாந ப்ரேமங்கள் பிறந்து, அதுபரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தியாய்ப் பேற்றோடே ஸந்திப்பிக்கும். ஜ்ஞாநயோகமாவது-இந்த்ரியங்களை நியமித்துக்கொண்டு ஸ்வரூபத்தை விஷயமாக்கி பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்து தத்விஷயப்ரேமமும் பிறந்து, மேல் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளும் பிறந்துபேற்றோடே ஸந்திப்பிக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, இக்கர்மஜ்ஞாநங்களிரண்டையும் பகவத்விஷயத்திலேயாக்கி, "मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु" "மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு" (ருகரு) என்கிறபடியே, பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாய்ப் பேற்றோடே தலைக்கட்டுமது -யோக

எ.—மாவது. இவைபோல் துஶ்ஶகமன்றியிலே, திருநாமத்தை ஸுஶோபாயமாக விதித்தது எங்கே யென்னில்; தர்மபுத்ரனுக் கநேக தாமங்களையுஞ் சொல்ல, "𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃" "கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணும் பவதஃபரமோமதஃ" (ருகசு) என்கிறபடியே உன்னெஞ்சாலறுதியிட்டிருக்கும் பரமதர்மத்தைச் சொல்லவேணுமென்ன; "𑌏𑌷 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂" "ஏஷமேஸர்வதர்மாணும்" (ருகஎ) இத்யாதிப்படியே அதிகதமமானதர்மம் திருநாமமென்று சொன்னாரிறே!. திருநாமம்ஸாதநாங்கமன்றோ? ஸ்வயம்சாதநமோ? என்னில்; "𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇" "ஜந்மஸம்ஸாரபந்தநாத்-முச்யதே" (ருகஅ) என்று-விரோதிநிவர்த்தியையும் "𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍" "யாதிப்ரஹ்மஸநாதநம்" (ருககூ) என்று-பலப்ராப்தியையுஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே, விரோதிநிவ்ர்த்தி பூர்வகமான அபிமதபலஸித்திக்கும் ஸ்வயம்ஸாதநமே. "𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍" "தேஶோயம்ஸர்வகாமதுக்" (ருஉ0) என்று ஸர்வாபிமதஸாதநமாக தேஶவாஸத்தைச்சொல்லிற்று; "𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂" "ஆராதநாநாம்ஸர்வேஷாம்" (ருஉக) என்று தொடங்கி, "𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍" "ததியாராதநம்பரம்" (ருஉஉ) என்றுதலைக்கட்டுகையாலே ஸர்வாபிமதஸித்தியும் ததியரை ஆராதிக்கவேகிடைக்குமென்று சொல்லிற்று; அப்படிசொன்ன துஶ்ஶகமான ஸர்வோபாயங்களும் அஹங்காரஸ்பர்ஶ முண்டாகையாலே த்யாஜ்யமாகச்சொல்லிற்று. ஒன்றாய் ஸித்தமாய் ஸுஶகமாய் ப்ராப்தமாய், தனக்கவ்வருகொன்றின்றிக்கே "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃" "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" (ருஉங) என்கிற ப்ரபதநத்தைச் சொல்லுகிறதிப்பாட்டால். இதோன்பது பாட்டாலும் - ஶரண்யன் ஸ்வரூபத்தையும் அதிகாரி ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லி, ஶரணாகதி ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிற இப்பாட்டில். ஶரண்யன்ஸ்வரூபமாவது - நிரதிஶயபோக்யமுமாய் வகுத்தவிஷயமுமாய் விரோதிநிவர்த்தகமுமாய் ஸர்வஸுலபமுமாயிருக்குமது. அல்லாதவைபோலன்றியிலே ஆஶ்ரயணத்துக்குஏகாந்தமாயிருப்பது ஸௌலப்யம். பரவ்யூஹங்கள்சேதநனுக்கு ருசிபிறந்தபோதே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாதபடி தேஶவிப்ரகர்ஷ்டமாயிருக்கும், வ்யூஹமும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கா மத்தனையாகையாலே தத்ப்ராயம், அவதாரங்கள் பாக்யாதிகராய் அக்காலத்தி லுதவினார்க்கொழியப்பிற்பாடர்க் குதவாமையாலே காலவிப்ரக்ருஷ்டமாயிருக்கும்; அக்குறைகளிரண்டுமின்றியிலே யெல்லாக்காலத்திலு மெல்லார்க்கும்வந்தாஶ்ரயிக்கலாம்படி, "வானவர்வானவர்கோனொடும்" என்கிறபடியே நித்ய ஸூரிகளோடு, இவ்வருகுள்ள ப்ரஹ்மாதிகளோடு, இவ்வருகுள்ள மநுஷ்யர்களோடு கானமும் வானரமுமாய்க்கொண்டு அத்யந்த ஹேயஜந்மாக்களானாரோடு வாசியற ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீய ஸ்த்தலம்திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளே. அஜஹத்ஸ்வபாவனாகையாலே அபிமதஸித்திக்குட

லான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணஷ்டகங்களையுமுடையனாகையாலே, ஸர்வகுணங்களாலும் பரிபூர்ணனான திருவேங்கடமுடையான் ஶரண்யன். அதிகாரிஸ்வரூபமாவது-அநந்யகதித்வமும் ப்ராப்யருசியும் ஸ்வரூபப்ரகாஶமுமென்கிற விவையிறே!. திர்யக்குக்களுக்கு இப்படி ஆஶ்ரயணங் கூடுமோவென்னில்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினானாகத் துறைச்சுவடிகளிலே யெழுதியிட்டுவைத்தும் சொல்லியும் கேட்டும்போராநின்றோமே!; இங்கும் "வைப்பன்மணி விளக்காமாமதியைமாலுகவென்,றெப்பொழுதும்கைநீட்டும்யானையை" என்றும்,"புகுமதத்தால்வாய்பூசிக்கீழ்தாழ்ந்தருவி,யுகுமதத்தால்காற்கழுவிக்கையால்-மிகுமதத்தேன், விண்டமலர்கொண்டுவிறல்வேங்கடவனையே, கண்டுவணங்கும்களிறு." என்றும்; ஸ்த்தலாந்தரத்திலே, "புனத்தினைக்கிள்ளிப்புது அவிக்காட்டியுன்பொன்னடிவாழ்கவென், றினக்குறவர்புதியதுண்ணுமெழில்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய்" என்றும் ஆழ்வார்களருளிச்செய்துவைத்தார்கள். இனி, அவ்வோபாதியாகிலும் இத்தையும்விஶ்வஸிக்கவேண்டாவோ நமக்கு. இனி, (ஜ்ஞாநாதிகளால் பூர்ணனான)ஶரண்ய விஷயத்தில் ஶரணாகதிபலவ்யாப்தை யென்னுமோபாதி, ஆநுகூல்யாதிவிஶிஷ்டனான அதிகாரி ஶரணம்புக்கால் பலவ்யாப்தி யென்கிற அர்த்தத்தையுஞ்சொல்லுகிறது.(அகலகில்லேனிறையு மென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா) என்கிறவித்தாலே தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யபூர்வகமாகப் பெரியபிராட்டியார்புருஷகாரமாக, ஸர்வஸுலபனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம்புகுகிறார் (அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா) நிரபேக்ஷமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமா யிருக்கு மிவ்வுபாயம் ஆகாரபேதத்தாலே. நிரபேக்ஷமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ருசியைப்பிறப்பிக்கையும், பிறந்த ருசியை வளர்க்கையும் விரோதிகளைப் போக்குகையும், ஒருதேஶவிஶேஷத்தேறக்கொண்டு போகையும், ப்ராப்தமான கைங்கர்யத்தைக் கொள்ளுகையுமாகிற இவ்வோவிடங்களில் நிரபேக்ஷமாகத் தானே செய்யும்; ஸஹகாரிவேண்டா. (ஸாபேக்ஷமானபடியென்னென்னில்; அதிகாரிஸாபேக்ஷமுமாய்,புருஷகாரஸாபேக்ஷமுமாயிருக்கையாலே). இவ்வுபாயம் ஆர்க்கென்றால், அதிகாரிக்கென்கையாலே, அதிகாரிஸாபேக்ஷம். (அதிகாரிஸாபேக்ஷமானவோபாதி புருஷகாரஸாபேக்ஷம்.) எங்ஙனேயென்னில் ; இவ்வதிகாரி, பூர்வாபாரதத்தையும்பார்த்து அவனுடையஸ்வாதந்த்ர்ய ஸார்வஜ்ஞ்யாதிகளையும் பார்த்துப்பிற்காலிக்க, 'அஞ்சாதே' என்று புருஷகாரமானவள்சொல்லவேண்டுகையாலே. (ஆகையாலே)[அதிகாரி ஸாபேக்ஷமுமாய் புருஷகார]ஸாபேக்ஷமுமாயிருக்கும். "அகலகில்லேனிறையும்" ஒருக்ஷணகாலமும் பிரிய ஶக்தை

எ.—யல்லேன். இப்படி சொல்லுகிறவள்தாநாரென்னில்; த்ரிவிதசேதநர்
க்கும் ஸ்வாமிநியுமாய், உபயவிபூதிநாதனுக்கும் நியாமிகையுமாய்இருக்
குமவள்கிடீர்!. த்ரிவிதசேதநர்க்கும் ஸ்வாமிநி யென்னுமிடத்தில் ப்ரமா
ணம்:-"𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂" "ஈஶ்வரீம்ஸர்வபூதாநாம்" (ருஉச) என்ன
க்கடவதிறே!. உபயவிபூதிநாதனுக்கும் நியாமிகையென்னுமிடத்துக்கு
ப்ரமாணம்:-"𑌪𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂" "பும்ப்ரதாநேஶ்வரேஶ்வரீம்" (ருஉரு)
என்றுப்ரதாநபுருஷர்களுக்கீஶ்வரனவன், அவனுக்கிவள் ஈஶ்வரியென்று
சொல்லுகையாலே. ஆக ஸர்வர்க்கும் நியாமிகையென்னுமிடஞ்சொல்
லிற்று. இவள்நியமிக்கும் ப்ரகாரமென்னென்னில்; த்ரிவிதசேதநரையு
ம் மாத்ர்த்வ ப்ரயுக்தமாக நியமிக்கும் ஈஶ்வரனை ப்ரணயித்வ நிபந்த
நமாக நியமிக்கும். மாத்ர்த்வம் ஸ்வரூபாநுபந்தி, ப்ரணயித்வம் காதா
சித்கமாகையாலே வந்தேறியாகாதோவென்னில் ; ஆகாது. எங்ஙனே
யென்னில்; உபாதி நித்யமாகையாலே அதுவும் நித்யம். ஈஶ்வரன் ஸ்ர்ஷ்
ட்யாதிகளைப் பண்ணுமிடத்திலும் இவள்நியாமிகை. "𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌂
𑌤𑌦𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌂" "யஸ்யா வீக்ஷ்யமுகம்ததிங்கிதபராதீநோவி
தத்தேகிலம்" (ருஉசு) என்று அவள்கடாக்ஷமடியாக ப்ருகுடிபடனாய்க்
கொண்டு ஸ்ர்ஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணும். அதுவென், "𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌲𑍇𑌬𑌰𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑌯𑌿
𑌤𑍁𑌂 𑌦𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾𑌃" "காரணகளேபரைர்க்கடயிதும் தயமாநமநா:" (ருஉஎ)
என்று-தன் தயையடியாகவன்றோ ஸ்ர்ஷ்டிப்பதென்னில்; அவற்றின் செ
ல்லாமை பார்த்து ஸ்ர்ஷ்டிக்கிலிறே! தயை யடியாவது; தன்செல்லாமை
யாலே அவள்கடாக்ஷமடியாகத் தன் ஸத்தையுண்டாய், அவள்ப்ரேரிக்கத
யைபிறந்து, அத்தயையடியாகவிறே! அவன் ஸ்ர்ஷ்டிப்பது. நியமிக்குமி
டத்தில் "𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀" "அஸ்யேஶாநாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ"
(ருஉஅ) என்றும், "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀" "விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ" (ருஉகூ)
என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபங்குலையாமேயிறே! நியமிப்
பது. எங்ஙனேயென்னில்; ப்ரபை ப்ரபாவானுக்கு ஶேஷமாய் நின்றே அ
த்தலைக்குநிறங்கொடுக்குமாப்போலவும், பரிமளம புஷ்பத்துக்கு ஶேஷ
மாய்நின்று பெருவிலையனாக்குமாப்போலவும், ஈஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யங்
குலையாதேபாரதந்த்ரனுமாப்போலேயுமிறே! இவளுமத்தலைக்கநந்யார்ஹ
ஶேஷமாய்க்கொண்டே நிறங்கொடுக்கும்படி. விஶ்லேஷத்துக்கடிகர்மம
ன்றோ? கர்மஸ்பர்ஶ மின்றிக்கே யிருக்க, இவள் "அகலகில்லேன்" என்
னப்போமோ? என்னில்; கர்மத்தோபாதி, அவனுடைய வைலக்ஷ
ண்ய மடியாகச்சொல்லுகிறாள். வைலக்ஷண்யம் போக்யமா மத்தனைய
ன்றோவென்ன ; மஹார்க்கமா யிருப்பதொருரத்நத்தை லபித்தால்,
'இது நமக்குத்தொங்குமோ' என்று துணுக்குத்துணுக்கென்னு மவனை
ப்போலே, 'அவன்மார்விலேயிருந்தகலிற்செய்வதென்' என்று அஸ்த்
தாநே பயஶங்கைபண்ணுகிறாள். (இறையும்-அகலகில்லேன்) ஸம்ஶ்லே

எ.—ஷாங்கமான விஶ்லேஷமும் பொறுக்கமாட்டேன். அவனுபாயமா
மிடத்திலங்கத்தை ஸஹியாத சுணையுடைமைபோலே, ஸம்ஶ்லேஷாங்
கமான விஶ்லேஷமும் பொறாதமார்த்தவம். அவன்மார்விலேயிருந்து
அவன் முகத்தைநோக்கி, 'உன்னையகலஶக்தையாகிறிலேன்' என்று
அவன் வைலக்ஷண்யத்தை அவனுக்குச் சொல்லுகிறாள். ஸ்வதஸ்ஸர்வ
ஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் தன்னுடைய வைலக்ஷண்யம் ஸ்வகீயஜ்ஞாநத்து
க்கு விஷயமன்றோ? இவள் சொல்லவறியுமிடமவனுக்கு ஜ்ஞாநக்கொ
த்தையன்றோவென்னில் ; இவள்சொல்லவறிந்திலனாகில் அவன் ப்ரண
யித்வத்துக்குக் கொத்தையாமே;"தனக்குந்தன்றன்மை யறிவரியான்"
என்றுஞ்சொல்லா நின்றதிறே!. ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளேயிறே! ஜ்ஞாந
த்துக்குவிஷயம் ; "ஞானமஃதேகொண்டெல்லாக்கருமங்களுஞ்செய்"
என்றதிறே! "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபாசுரமுஞ்சொல்லமா
ட்டாததசையிறே! அவன்தசை. அவன்வைலக்ஷண்யங்கண்ட இவளி
லும் அவனுக்குண்டானவேற்றம், விஶ்லேஷதசையிலவன்பாசுரத்தேகா
ணுமத்தனையிறே!. "మాసాదూర్ధ్వం నజీవిష్యే" "மாஸாதூர்த்வம்நஜீவிஷ்யே"
(ருக௦)என்றாளிவள், "నజీవేయం క్షణమపి" "நஜீவேயம்க்ஷணமபி"(ருகக)
என்றானவன். பரதந்த்ரராயிருப்பார்க்கு உடையவன் வருந்தனையும்
பொறுக்கவேணுமிறே!, ஸ்வதந்த்ரனுக்கதுவேண்டாவே. இப்படி உப
யமும் விலக்ஷணமான மிதுநமுத்தேஶ்யமாக இருக்கிற முமுக்ஷுக்க
ளுக்கு ஒருகுறையுண்டோ? இவர்களைத் தனித்தனியே பற்றினார்க்கு
ஸ்வரூபவிநாஶமிறே! 'மிதுநமேயுத்தேஶ்யம்'என்றிருப்பார்க்கு ஸ்வரூ
போஜ்ஜீவநமிறே!. ராவணாதிகள் பக்கலிலேஇவ்வர்த்தங்காணவுமாம்.
(அலர்மேல்மங்கை)பூவில் ர்ஜீஷமானதாதும் சுண்ணமுங்கழிந்த பரி
மளமே வடிவானாற்போலே யிருந்துள்ள ஸௌகுமார்யமும், நித்யா
நுபாவ்யமானபருவமுமுடையவள். அவனை "அகலகில்லேன்" என்ன
ப்பண்ணவல்லபரிகரத்தையுடையவிவள் "அகலகில்லேன்"என்கிறாளி
றே!. (உறைமார்பா) அவன்மார்விற்சுவடறிந்தபின்பு,பிறந்தகமானபூவு
ம்நெருஞ்சில்முள்ளோபாதியாயிற்று. ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள்பெருமா
ளைக்கைப்பிடித்தபின்பு ஸ்ரீமிதிலையை நினையாதாப்போலவும், முக்தன்
"నోపజనం స్మరన్నిదం శరీరం" "நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்"(ருகஉ)
என்று – ஸம்ஸாரத்தை நினையாதாப்போலவும், அவன்மார்வில்போ
க்யதையறிந்தபின்பு பூவை நினைத்திலள். அஸங்குசிதஜ்ஞாநராயி
ருக்கச்செய்தே, ஸம்ஸாரத்தைக்காணுதவிடம் ஜ்ஞாநக்குறையன்றே ;
போக்யதாதிஶயமிறே!; இவளும்போக்யதையாலேயிறே!காணுதொழி
கிறது. (உறைமார்பா) இவள், பூவைக்காணுதவோபாதி திருமார்வுக்க
வ்வருகு அவயவங்களைக்காணாள். மற்றுள்ள அவயவங்கள் குமர்கிட
ந்துபோமத்தனை. இவ்வளவால் சொல்லிற்றாய்த்து - * ஸ்ரீஶப்தமும்,

எ.—மதுப்பிலர்த்தமும். * ஸ்ரீஶப்தம்—புருஷகாரம் வேண்டுகையாலே சொல்லிற்று, *மதுப்பில்—நித்யயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; ஆஶ்ரயிப்பார்க்குக் காலம்பார்க்கவேண்டாதபடி ஸதாஸந்நிஹிதம்.(நிகரில்புகழாய்)இத்யாதி.*நாராயணஶப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. இதுக்குப்பொருள்-உபயவிபூதியோகமும் "ಸರ್ವಜಾಗತಿಕ್ಕ"" "நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி" (௩௨௩)என்கிறபடியே ஜகத்காரணத்வமும் அர்த்தமாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, நம்மாசார்யர்கள் ஆஶ்ரயணத்துக்கேகாந்தமான ஸௌலப்யாதிகுணங்கள் நாலையும் சொல்லிப்போருவர்கள்; அக்குணங்களுக்கு க்ரமமருளிச்செய்கிறாரிவர். அக்குணங்கள் சொல்லுகிறவிடத்தில்,வாத்ஸல்யம் முன்னாகச்சொல்லுவானென்னென்னில்; ஸாபராதனாகையாலே இவ்வபராதம் பொறுக்கைக்குறுப்பாகப் புருஷகாரம் வேண்டினால், அநந்தரம் இவ்வபராதம் போக்யமாவதொரு குணம் முன்னாகவேண்டுகையாலே.(நிகரில் புகழாய்) என்ன- வாத்ஸல்யத்தைக்காட்டுமோவென்னில்; இதுக்குப்பொருள்—கத்யத்திலே"ಅಪಾರಕಾರುಣ್ಯಸೌಶೀಲ್ಯವಾತ್ಸಲ್ಯ" "அபாரகாருண்ய ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்ய" (௩௨௪)என்று குணங்களோடோக்கவெடுத்து, "ಆಶ್ರಿತವಾತ್ಸಲ್ಯೈಕಜಲಧೇ" "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யைகஜலதே" என்றிக்குணத்தை விஶேஷிக்கையாலே சொல்லிற்று. (உலகமூன்றுடையாய்) கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கடியான குடற்றுடக்கைச்சொல்லுகிறது. தன்வயிற்றிற்பிறப்பாலேயிறே!ஜநநி வத்ஸலையாகிறது."என்னையாள்வானே" என்று-ஸௌஶீல்யத்தைச்சொல்லுகிறது. "என்னையாள்வானே" என்று – கைங்கர்யதஶை போலே, உபகாரந்தோற்றச்சொல்லப்பெறுவரோ? ஆகிஞ்சந்யம் முன்னாக ஆஶ்ரயிக்கிறவரென்னில்; (அவன்கைவிடாமல் கைக்கொள்ளுகைக்காக), புருஷகாரத்தைப்பார்த்துவார்த்தைசொன்னார் ப்ரதமபதத்தில், அநந்தரம் உபாயத்தைப்பார்த்து வார்த்தைசொன்னார், இதில் நாட்டைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.(தாமுமவர்களிலேயந்யதமரிறே!.) விஷயாந்தரங்களினுடைய லாபாலாபமே பேறிழவாக இருக்கிறவர்களிலே அந்யதமராயிருக்கிறதம்மை, 'கர்மாத்யுபாயங்கள் ஸ்வரூபவிரோதி' என்றறியுந்தனையும் வரநிறுத்தி, பிராட்டி புருஷகாரமாகத்தானே யுபாயமும் தானேப்ராப்யமும் என்னும்படி பண்ணினஉபகாரத்தைச்சொல்லுகிறார். இது – ஸௌஶீல்யமானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ; "ಶೀಲಂಹಿನಾಮ - ಮಹತೋಮಂದೈಸ್ಸಹನೀರಂಧ್ರೇಣಸಂಶ್ಲೇಷಃ" "ஶீலம் ஹி நாம-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேணஸம்ஶ்லேஷ:" (௩௨௫)என்கிறபடியே, தன்மேன்மையையுமென்சிறுமையையும் பாராதே யொருநீராகக்கலந்தானென்கிறார். (நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள் விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே) யென்றுஸௌலப்யம். (அமரர்முனிக்கணங்கள்) என்

எ.—நிறத்தைவித்யம் – "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்றும், "ஶக்தை: பாகவதைஸ்ஸஹ" "பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (ருகூ) என்றுஞ் சொல்லுகையாலே. "நிகரில்" என்பானென்னென்னில்; இவர்க்கொரு வரு மொப்பல்ல. ப்ரக்ர்தி ஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ஸாரிகளொப்பல் லர், ப்ரக்ர்திஸம்பந்தாந் நிர்க்கதராகையாலே முக்தரொப்பல்லர், ஜக த்வ்யாபாராதிகளுண்டாகையாலே ஈஶ்வரனொப்பல்லன்.

"ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்" "ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்" (ருகூஎ) என்று நிஷேதித்து, "போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச" "போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச" (ருகூஅ) என்று பகவதநுபவத்திலே அந்வயம். (விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே) இவர்க ளுக்கு விருப்பமாவது-இருட்டறையிலேவிளக்குப்போலே, பரமபதத் திற்காட்டிலும் "கானமும்வானரமும்" என்கிறபடியேஎத்தனையேனுந்தா ழ்ந்தார்க்கும் முகங்கொடுக்கிற ஶீலாதிகுணங்க ளிங்கேயுண்டாகையா லே, அங்கில்லாதது மிங்கேபெறுகையாலே விரும்புவர்கள்; ஸௌலப் யமாவது – உயர்ந்தாரோடு தாழ்ந்தாரோடுவாஶியற ஸர்வஸுலபமான அர்ச்சகபராதீநத்வம். (புகலொன்றில்லாவடியேன்) "ப்ரபத்யே" "ப்ர பத்யே" என்கிறவிடத்தி லுத்தமனால் வந்த அதிகாரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்யகதித்வமும், ஸ்வரூபப்ரகாஶமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமுஞ்சொல்லுகிறது. "புகலொன்றில்லா" என்றும், "அடியே ன்" என்றும் இரண்டுஞ்சொல்லவேணுமோவென்னில்; ப்ரக்ர்திஸம்பந் தத்தில் பாரமார்த்யத்தாலேயும், *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஜ்ஞாந வைபவத்தாலேயு மருளிச்செய்கிறார். (உன்னடிக்கீழ்) "சரணௌ" என்கிறபதத்தில் விக்ரஹத்தையைச்சொல்லுகிறது. சுபாஶ்ரய மு மாய், விஷயாந்தரங்களி லருசி பூர்வகமாகத் தன்பக்கலிலே ருசியையு முண்டாக்கி, பிறந்தருசியையும்வளர்த்து, ப்ராப்திவிரோதியையுந்த விர்த்து, ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் நித்யகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப ந்தியுமாய், *ஸதாபஶ்யந்திக்கு விஷயமுமாவது விக்ரஹமாகையாலே. அடியிலே, "துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்து தாம்பற்றுகிறவிடத்தில், "உனபாதங்கூடுமாறுகூ றாய்" என்றும், "உன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்றும், "உன்னடி சேரவடியேற்காவாவென்றுயே" என்றும், "பூவார்கழல்களருவினையே ன்பொருந்துமாறுபுணராய்" என்றும், "உனபாதஞ்சேர்வதடியேனெந் நாள்" என்றும், "மண்ணளந்தவிணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கு" என்று ம், "எந்நாளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே" என்றும், "நொடியார்பொ ழுது முனபாதங்காணநோலாதாற்றேன்" என்றும், "நோலாதாற்றேனு னபாதங்காண" என்றும், "அடியேனுனபாதமகலகில்லேனிறையும்" என்றும், "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்றும் இவர் அடிவிடாமல நுஸந்தித்தபடிகண்டதே! (அமர்ந்து) அமருகையாவது–உபாயாந்தரங்

எ.—களைவிட்டவோபாதிப்ராப்யாந்தரங்களில்அருசியைச்சொல்லுகிறதோவென்னில்; அதிங்குப்ரஸ்துதமல்லாமையாலேப்ரஸங்கமில்லை. இக்குப்பொருள்—"సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య" "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" (ருஙகூ) என்றும், "శరణం వ్రజ" "ஶரணம்வ்ரஜ" என்றும்சொல்லச்செய்தேஏகபதப்ரயோகம்பண்ணினவோபாதி, திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளும் தம்முடையதலையும் கொக்குவாயும் படுகண்ணியும்போலே நிர்விவரமாகப் பொருந்தினபடிசொல்லுகிறது. (புகுந்தேனே) ப்ர்தக்ஸ்திதியாதிகளில்லாதபடி ஶரீரவச்சேஷமான தமக்கந்தர்யாமியாய் நிற்கிறபடியை அறிந்திருக்கிறவிவர் (புகுந்தேன்) என்கிறவிது-ஒருபோக்குவரத்துண்டாயன்று; அவனுடைய ஸர்வஜகத்காரணத்வத்தையும்ஸர்வாத்மபாவத்தையும் ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும்அறிந்து 'அவனேயுபாயம்' என்கிற அத்யவஸாயஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. "గత్యర్థా బుద్ధ్యర్థాః" "கத்யர்த்தாபுத்த்யர்த்தா:" (ருச0) என்கிறபடியே. (புகுந்தேனே) "ప్రపద్యే" "ப்ரபத்யே" என்கிறவர்த்தமாநம் கௌணம்; அடைந்தேன் என்கிறப்போலே, புகுந்தேனென்கிறவிதுவே முக்யம்.

[పాపానాం వా] [பாபாநாம்வா] (ருசக) பிராட்டியுடைய அபயப்ரதாநமிஶ்லோகம். 'ராவணனும்பட்டுபெருமாளும்விஜயிகளானார்' என்று பெரிய ப்ரியத்தைப் பிராட்டிக்குத் திருவடி விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிராட்டியும் ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே விம்மல் பொருமலாய் ஸ்தப்தையாயிருக்க, இவனும் விக்கலுக்குவெம்மாற்றம்போலே "కిన్ను చిన్తయసే దేవి కిం త్వం మాం నాభిభాషసే" "கிந்நுசிந்தயஸேதேவிகிம்த்வம்மாந்நாபிபாஷஸே" (ருசஉ) என்றுபெரியப்ரியத்தைவந்துவிண்ணப்பஞ்செய்தஎனக்குஒருமறுமாற்றஞ்சொல்லாதே தேவரீரெழுந்தருளியிருக்கிறஇருப்புஎன்தான் என்றுதிருவடிவிண்ணப்பஞ்செய்ய, பிராட்டியும் 'உனக்கு ஸத்ருஶமாகத் தரலாவதொன்றில்லாமைகாண் நான்பேசாதிருந்தது' என்ன, இவனும் 'இவ்வளவிலே நம்மபேக்ஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளவேணும்' என்றுபார்த்து, 'தேவரைச் சுற்றும்முற்றும் நலிந்தராக்ஷஸிகளாகிறார் க்ரூரைகளாய் கதநுகுணபாவைகளாயிற்று, ராவணனுக்கு முன்பேகொல்லவேண்டுவதிப்பெண்பிள்ளைகளையாயிற்று, அவனும் இவர்களோபாதிகேடனல்லன், இவர்களிப்போது பாம்பு படமடங்கினுப்போலே யிருக்கிறார்களித்தனையாயிற்று, இவர்களைபஹுப்ரகாரமாக ஹிம்ஸிக்கப்பாராநின்றேன், "ముష్టిభిః పాణిభిశ్చైవ" "முஷ்டிபி:பாணிபிஶ்சைவ" (ருசங) என்று கையாலேகுத்தியும், காலாலேதுகைத்தும், நகங்களாலேசாடித்தும், பற்களாலேகடித்தும், துண்டித்தும் "ఛిన్నం భిన్నం శరైర్దగ్ధం" "சிந்நம்பிந்நம்ஶரைர்தக்தம்" (ருசச) என்றுபெருமாள் திருச்சரங்கள்செய்ததெல்லாம் நானேபண்ணப்பாராநின்றேன்; பகவதபசாரிகளையும் பாகவதாபசாரிகளையும் தண்டிக்கும் க்ரம

எ.—த்திலே தண்டிக்கக்கோலாநின்றேன்; முன்புவந்தபோது இடமில்லாமைவிட்டுப்போனேனித்தனை; இப்போதெனக்கெல்லா ப்ரத்யுபகாரங்களும்பண்ணியருளிற்றுகலாம், இதித்தனையும்திருவுள்ளமாகவேணும்' என்றான். என்ன [[illegible]] [பாபாநாம்வா] என்றருளிச்செய்கிறாள். [[illegible]] [பாபாநாம்வாஸுபாநாம்வா] இவர்கள் நீ நினைத்திருக்கிறபடியே பாபைகளாகவுமாம், நான் நினைத்திருக்கிறபடியே ஸுபைகளாகவுமாம். அதுதானேயன்றோ உத்தேஸ்யம், "[illegible]" "தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்" (ருசரு) என்றாப்போலே. அழுக்குடையவனன்றோ குளிக்க ப்ராப்தியுடையான், அவர்கள் பாபைகளாகிலன்றோ நாம் முகங்கொடுக்கவேண்டுவது. ஸுபைகளாகில் உன் வால்வேணுமோ? அவர்கள் புண்யங்களே அவர்களுக்குக் கைகொடுக்குமே, கைம்முதலில்லாதார்க்கன்றோ நாம் கைம்முதலாகவேண்டுவதென்றாள். [[illegible]] [வதார்ஹாணம்] தண்ட்யரை தண்டிக்கவும் அல்லாதாரைத்தவிரவும் சொல்லுகிற தர்மஸாஸ்த்ரம் தேவரைத்தொற்றிக்கிழித்துப் பொகடக் கடவதோவென்ன; ஆரேனுமாக ஸரணாகதரை ரக்ஷிக்கக்கடவதென்கிற விஸேஷ ஸாஸ்த்ரம் உன்னைத்தொற்றிக்கிழித்துப்பொகடக்கடவதோவென்கிறாள். "ஸரணம்" என்று வந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் தோஷவானேயாகிலும் "[illegible]" "நத்யஜேயம்"(ருசகூ)என்று பெருமாள் கடற்கரையிற்சொன்ன வார்த்தை கடலோசையாகக் கடவதோ வென்கிறாள். [[illegible]] [ப்லவங்கம] பின்னையுமிவன்புத்தி திரியவிடாமையினாலே ஹரிஹரிஎன்கிறாள். "ப்லவங்கம" என்கிறாள்-நச்சினத்தை நச்சும் ஜாதியானமை கண்டோமேயென்கிறாள். வஸிஷ்டாதிகள் மந்த்ரிக்குங்குடியான இக்ஷ்வாகுவம்ஸத்தில் பிறந்தாயல்லே,யோகிகளான ஜநககுலத்தில்பிறந்தாயல்லே,காட்டிலே பணையோடுபணை தத்தித் திரிகிற ஜாதியிலேயிறே! பிறந்தது; அங்கனுத்தார்க்குஸரணாகதியோட்டையதுதெரியாதிறே!யென்கிறாள். "[illegible]" "வாநரோத்தம" என்றவள் ஹரி ஹரி என்கிறாள் தானேயிறே!.[ப்லவங்கம]என்கிறாள்-ராஜாக்களுமாய்மூலேயடியேநடக்க உரியருமாயிருக்கிற பெருமாளு மெங்கள்முன் இத்தனை கோபித்தறியார், நீ வாநரஜாதியாயிருந்துவைத்து இங்ஙன்கோபிக்கக்கடவையோ ?

[[illegible]] [கார்யம்கருணமார்யேண] இவர்கள் புண்யபாபங்கிடக்க இப்போதோடுகிற தயநீயதஸையைப் பாராய். உன்கையிலேயகப்பட்டு 'நாமென்படககடவோம்' என்று தியங்குகிறபடி பாராய். இவர்களுக்கு வேறுரக்ஷகரில்லேயே, இப்போது இவ்வளவில் நாமிரங்கவேணுங்காண். [[illegible]] [ஆர்யேண] இவையெல்லாமிப்போது நான் கற்பிக்க வேண்டும் படியாவதேயுனக்கு. [[illegible]] [ஆர்யேண] ஐந்த்ரவ்யாகரணபண்டிதனென்கிறது பொய்யோ? அவையுமெல்லாம் கற்றுக்

மூ.—"அவன்மார்வு விட்டுப் பிரியில், இவ்வக்ஷரம் விட்டுப்பிரிவது."

வ்யா.—அவன்திருமார்விலே நித்யவாஸம்பண்ணுமிவள், அம்மார்வை விட்டுப்பிரியிலாய்த்து, அவனுக்கு ப்ரதிபாதகமான இவ்வக்ஷரத்தை விட்டுப்பிரிவது

எ.—கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இப்போதுராமகோஷ்டியிலபரிசயம் பின்னாட்டினபடியாகாதே. அக்கோஷ்டியிற்பழக்கமிறே! மிங்ஙன்சொல்லவல்லையாயிற்று. நான்போந்தபின்பு அக்கோஷ்டியிங்ஙனே நீரற்றதாகாதே யென்றுகருத்து. [నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి] [நகஶ்சிந்நாபராத்யதி] ஸம்ஸாரத்தில் குற்றமில்லாதாரார்? திரைநீக்கிக்கடலாடப்போமோ? நற்குதிரையாகப்பாவித்திருக்கிற பெருமாள்தான் குற்றவாளரல்லரோ? நான்தான் குற்றவாட்டியல்லேனோ?, நீதான்குற்றவாளனல்லையோ? பெருமாள்குற்றவாளரானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—தாம்காடேறப்போந்தார், அவர்பின்னே மடலூருவாரைப்போலே இளையபெருமாளும் போந்தார், தம்மோடே ஏகாந்தபோகம்பண்ணைக் கடவதாக விலையகலப்படுத்துக்கொண்டு நானும்போந்தேன்; என்னைப்பிரிந்து பத்துமாஸமிருந்தார், தாம்வாராவிட்டால்தம்மதோரம்பு இசங்கமாட்டாமையில்லையிறே! யிவ்வழி; இத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கவல்லரானபோதே பெருமாள்பக்கலிலேயன்றோ குற்றம். பாரதந்த்ர்யத்துக்கது குணமாகப்பேசாதிராதே, அதுதன்னைச்சொன்ன என்பக்கலதன்றோகுற்றம். இனி, நாயகன்சொன்னகார்யம் செய்தஅடியாரைதண்டிக்கப்பார்த்தவன்று, பெருமாளருளிச்செய்தகார்யம் செய்யப் போந்தவுன்னை முற்படதண்டித்துக்கொண்டன்றோ ராவணன்சொன்னகார்யம் செய்தஇவர்களை தண்டிப்பது; ஆகையால் நீயல்லவோகுற்றவாளன். 'எல்லாப்படியாலும்பெருமாளொருவிஷயத்தை முனிந்தவன்று ஆறவிடுகைக்குநாலுண்டு, நானுமவர் வழிபோகவேண்டி யிருந்தவன்றைக்கு நீயுண்டு' என்றிருந்தேன், நீயுமிங்ஙனேயானால் அபராதஞ்செய்தார்க்குப் புகுவாசலுண்டோ? என்கிறாள்". ....*

"అదర్శనే దర్శనమాత్రకామా దృష్ట్వా పరిష్వంగరసైకచిత్తాః। ఆలింగితాయాం పునరాయతాక్ష్యాం ఆశాస్మహే విగ్రహయోరభేదం॥" "அதர்ஶநே தர்ஶநமாத்ரகாமா த்ருஷ்ட்வாபரிஷ்வங்கரஸைகசித்தா:। ஆலிங்கிதாயாம்புநராயதாக்ஷ்யாமாஶாஸ்மஹேவிக்ரஹயோரபேதம்" (௫௪எ) "బ్రహ్మాదయో బహుతిథం యదపాంగమోక్షకామా స్తపస్సమచరన్ భగవత్ప్రపన్నాః। సాశ్రీస్స్వవాసమరవిందవనం విహాయ యత్పాదసౌభగమలంభజతేऽనురక్తా॥" "ப்ராஹ்மாதயோபஹுதிதம் யதபாங்கமோக்ஷகாமாஸ்தபஸ்ஸமசரந்பகவத் ப்ரபந்நா:। ஸாஶ்ரீஸ்வவாஸமரவிந்தவநம்விஹாயயத்பாதஸௌபகமலம்பஜதேநுரக்தா॥" (௫௪அ) "యః పూర్వ్యాయ వేధసే నవీయసే, సుమజ్జానయే విష్ణవే దదాశతి" "ய:பூர்வ்யாயவேதஸே நவீயஸே ஸுமஜ்ஜாநயே விஷ்ணவே ததாஶதி" (௫௪௯) இதிநித்யாபூர்வேப்ரமாணம்.

தொ.— ["இவ்வக்ஷர"] த்தை என்றது - (இவ்வகாரத்தை) என்றபடி.

வ்யா.— என்றென்கை. என்று என்கிற இத்தனையுங் கூட்டாதபோது இதோடு இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. இத்தால், அவன் திருமார்வில் ஸம்பந்தம் இவளுக்கு நித்யமாகையாலே, அவன் தோற்றுமிடத்திலே இவளும் தோற்றுகை ஸித்தமாகையால், அவன் திருமார்வில் அந்வயத்தோபாதி, அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்தில் அந்வயம் இவளுக்கு நித்யமென்றதாய்த்து.

ஸ.—பலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) என்று தொடங்கி.

(இத்தால்) என்றது- [அத்ர பகவத்ஸேநாபதி] இத்யாதிவாக்யத்தால் என்கிறபடி. (திருமார்வில் அந்வயமா) வது—ஸம்பந்தமென்றபடி; அதாவது—நித்யவாஸம் பண்ணுகை.

[அத்ர]-(இந்த அகாரத்திலே) [ஸ்ரீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயம்] என்கிறவிடத்தில், [“அவன்மார்வுவிட்டுப் பிரியில்”] ஆய்த்து [“இவ்வக்ஷரம் விட்டுப்பிரிவது”] என்று [பகவத்ஸேநாபதிமிஶ்ரர்வாக்யம்] என்றந்வயம். மூலார்த்தம் ஸ்பஷ்டம். மார்விலே நித்யவாஸம் பண்ணுகைக்கு ஸ்ரீபாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே அஷ்டமாத்யாயே:—“తతశ్చావిరభూత్సాక్షాచ్ఛ్రీరమా భగవత్పరా। రంజయన్తీ దిశః కాన్త్యా విద్యుత్సౌదామినీ యథా॥ తస్యాం చక్రుస్స్పృహాం సర్వే ససురాసురమానవాః। రూపౌదార్యవయోవర్ణమహిమాక్షిప్తచేతసః॥ తస్యా ఆసనమానిన్యే మహేన్ద్రో మహదద్భుతం। మూర్తిమత్యస్సరిచ్ఛ్రేష్ఠా హేమకుంభైర్జలం శుచి॥ అభిషేచనికా భూమిరాహరత్సకలౌషధీః। గావః పంచ పవిత్రాణి వసన్తో మధుమాధవౌ॥ అభిషేచనికాః - అభిషేకోచితాః, పంచపవిత్రాణి -పంచగవ్యాని, మధుమాధవౌ - చైత్రవైశాఖౌ, తద్భవం - ఫలపుష్పాది. ఋషయః కల్పయాంచక్రురభిషేకం యథావిధి। జగుర్భద్రాణి గన్ధర్వా నట్యశ్చ ననృతుర్జగుః॥ మేఘా మృదంగపణవమురజానకగోముఖాన్। వ్యనాదయన్ శంఖవేణువీణాస్తుములనిస్వనాన్॥ తతోఽభిషిషిచుర్దేవీం శ్రియం పద్మకరాం సతీం। దిగ్గజాః పూర్ణకలశైస్సూక్తవాక్యైర్ద్విజేరితైః॥ సూక్తవాక్యైః - శ్రీసూక్తవాక్యైః. సముద్రః పీతకౌశేయవాససీ సముపాహరత్। వరుణస్స్రజం వైజయన్తీం మధునా మత్తషట్పదాం॥

தா.— (என்று) என்கிறபதம் கூடாதபோது வரும் தோஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என்று என்கிறவித்தனையும்) இத்யாதியால். பலிதாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதியால். (இத்தால்) என்றது-[“அவன்மார்வுவிட்டுப் பிரியில் இவ்வக்ஷரம்விட்டுப்பிரிவது”] என்னு (மித்தாலே) என்றபடி.

பி.— (என்று) என்று சொல்லாதபதத்தைக் கூட்டுகிறதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்றுஎன்கிற இத்தனையும்) என்று தொடங்கி.

ఎ.—భూషణానివిచిత్రాణి విశ్వకర్మా ప్రజాపతిః। హారంసరస్వతీ పద్మమజో నాగాశ్చకుండలే॥ తతః కృతస్వస్త్యయనోత్పలస్రజంనదద్ద్విరేఫాం పరిగృహ్యపాణినా। చచాలవక్త్రం సుకపోలకుండలం సవ్రీడహాసందధతీసుశోభనం॥ స్తనద్వయంచాతికృశోదరీసమంనిరన్తరంకుంకుమచందనోక్షితం। ఇతస్తతోనూపురవల్గుశింజితైర్విసర్పతీహేమలతేవసాబభౌ॥ విలోకయన్తీనిరవద్యమాత్మనః పదంధ్రువంచావ్యభిచారిసద్గుణం। ధ్రువం - నిత్యం. అవ్యభిచారిణః - నిత్యాః - సన్తః - గుణాః - యస్మిన్ - తత్. గంధర్వయక్షామరసిద్ధచారణత్రైవిష్టపేయాదిషు నాన్వవిందత॥ నూనన్తపోయస్యనమన్యు నిర్జయోజ్ఞానంక్వచిత్తచ్చనసంగవర్జితం। కశ్చిన్మహాంస్తస్యనకామనిర్జయస్స ఈశ్వరః కింపరతోవ్యపాశ్రయః॥ ధర్మః క్వచిత్తత్రనభూతసౌహృదంత్యాగః క్వచిత్తత్రనముక్తికారణం। వీర్యంనపుంసోస్త్యజవేగనిష్కృతం నహిద్వితీయోగుణసంగవర్జితః॥ క్వచిచ్చిరాయుర్నహిశీలమంగళం క్వచిత్తదప్యస్తినవేద్యమాయుషః। యత్రోభయంకుత్రచ సోప్యమంగళ స్సుమంగళః కశ్చనకాంక్షతేహిమామ్॥ ఏవంవిమృశ్యావ్యభిచారిసద్గుణైర్వరం నిజైకాశ్రయతాగుణాశ్రయం। వవ్రేవరం సర్వగుణైరపేక్షితం రమాముకుందంనిరపేక్షమీప్సితం॥ తస్యాంసదేశఉశతీంనవకంజమాలాం మాద్యన్మధువ్రతవరూథగిరోపఘుష్టాం। తస్థౌనిధాయనికటేతదురస్స్వధామ సవ్రీడహాసవికసన్నయనేనయాతా॥ తస్యాశ్శ్రియస్త్రిజగతో జనకోజనన్యావక్షోని వాసమకరోత్పరమంవిభూతేః।

క్వచిత్ కస్యచిద్దోషస్య సద్భావాత్ నాన్వవిందత. మన్యునిర్జయోనాస్తి దుర్వాసప్రభృతిషు. గురుశుక్రాదిషు సంగవర్జితంజ్ఞానంనాస్తి. మహత్త్వేపి బ్రహ్మసోమాదౌ నకామనిర్జయః. పరతోవ్యపాశ్రయః-పరాపేక్షః - ఇంద్రాదిః. - సకిం ఈశ్వరః? నభూతసౌహృదం పరశురామాదిషు. నముక్తికారణం త్యాగఃశిబిప్రభృతిషు. పుంసః- కార్తవీర్యాదేః వీర్యమస్తి. అజవేగనిష్కృతం - కాలవేగేననిష్కృతం- పరిహృతం - త్యక్తంనభవతి. అపితు కాలవేగనాశితమేవేతిభావః. గుణసంగవర్జితః-సనకాదిః. ద్వితీయః- భగవతోన్యః. గుణసంగవర్జితః - హేయగుణసంగ వర్జితోనహి. మమపరః నహిసమాధినిష్ఠత్వాత్. చిరాయుష్యమపిమార్కండేయాదౌ శీలమంగళంనాస్తి ఇంద్రియదమనశీలత్వాత్. క్వచిత్ తదప్యస్తి హిరణ్యకశిపుప్రభృతౌ. ఆయుషః- స్థైర్యం.నవేద్యం - దుర్విజ్ఞానం. భగవద్ద్వేషిత్వాకస్మాదేవమృత్యుసంభవాత్. యత్రకుత్రచ శీలం ఆయుశ్చేత్యుభయమస్తి; సచాన్యః- పూర్వోక్తః- కశ్చిత్ దోషః. తథాపిసోప్యమంగళః-స్మశానవాసాద్యమంగళచేష్టితః. శ్రీముకుందంలక్ష్మీకృత్యాహ కశ్చేతి. కశ్చిత్ సుమంగళః నిరవద్యశ్చ, సతుమాంనహికాంక్షతే ఆత్మారామత్వాత్. ఏవం విమృశ్య రమా నిరపేక్షమపి ముకుందమేవ వరంవవ్రే. అవ్యభిచారిభిః - సద్భిః-ధర్మజ్ఞానాదిభిః- గుణైః. నిజైకాశ్రయతయా-చనైరపేక్ష్యేణ. వరం-సర్వోత్తమం. అగుణాశ్రయం - హేయగుణానా

எ.—శ్రియం. అత ఏవ స్వస్య ఈప్సితం. కించ సర్వగుణైః-అణిమాదిభిః. అపేక్షితం-వృతం. తస్యాం సదేశే కమనీయాం నవకంజమాలాం నిధాయ తదనుగ్రహం ప్రతీక్షమాణా తూష్ణీం తస్య నికటే తస్థౌ. కథంభూతాం మాలాం? మాద్యంతః-యే-మధువ్రతాః- తేషాం-వరూథస్య.-యూథస్య. గిరా ఉపఘుష్టాం. - నాదితాం. కథంభూతా శ్రీః? సవ్రీడహాసేన వికసన్నయనాబ్జేన తస్య ఉరఃస్వధామ యథా తథా సతి వక్షః ప్రతీక్షమాణా తస్థావిత్యర్థః".

"ததஶ்சாவிரபூத்ஸாக்ஷாச்ச்ரீரமா பகவத்பரா| ரஞ்ஜயந்தீ திஶ꞉ காந்த்யா வித்யுத்ஸௌதாமிநீ யதா|| தஸ்யாஞ்சக்ருஸ்ஸ்ப்ருஹாம் ஸர்வே ஸஸுராஸுரமாநவா꞉| ரூபௌதார்யவயோவர்ணமஹிமாக்ஷிப்த சேதஸ꞉|| தஸ்யா ஆஸநமாநிந்யே மஹேந்த்ரோ மஹதத்புதம்| மூர்த்திமத்ய꞉ ஸரிச்ச்ரேஷ்டா ஹேமகும்பைர்ஜலம் ஶுசி|| அபிஷேசநிகா பூமிராஹரத்ஸகலௌஷதீ꞉| காவ꞉ பஞ்சபவித்ராணி வஸந்தோ மதுமாதவௌ|| அபிஷேசநிகா꞉-அபிஷேகோசிதா꞉. பஞ்சபவித்ராணி-பஞ்சகவ்யாநி. மதுமாதவௌ-சைத்ரவைஶாகௌ, தத்பவம் -பலபுஷ்பாதி. ருஷய꞉ கல்பயாஞ்சக்ருரபிஷேகம் யதாவிதி| ஜகுர்பத்ராணி கந்தர்வா நட்யஶ்ச நந்ருதுர்ஜகு꞉|| மேகாம்ருதங்கபணவமுரஜாநககோமுகாந்| வ்யநாதயந்ஶங்கவேணுவீணாஸ்துமுலநிஸ்வநாந்|| ததோபிஷிஷிசுர்தேவீம் ஶ்ரியம்பத்மகராம்ஸதீம்| திக்கஜா꞉ பூர்ணகலஶைஸ்ஸூக்தவாக்யைர்த்விஜேரிதை꞉||

ஸூக்தவாக்யை꞉- ஶ்ரீஸூக்தவாக்யை꞉. ஸமுத்ர꞉ பீதகௌஶேய வாஸஸீ ஸமுபாஹரத்| வருணஸ்ஸ்ரஜம் வைஜயந்தீம் மதுநா மத்தஷட்பதாம்|| பூஷணாநி விசித்ராணி விஶ்வகர்மா ப்ரஜாபதி꞉| ஹாரம் ஸரஸ்வதீ பத்மமஜோ நாகாஶ்ச குண்டலே|| தத꞉ க்ருதஸ்வஸ்த்யயநோத்பலஸ்ரஜம் நதத்த்விரேபாம் பரிக்ருஹ்ய பாணிநா| சசால வக்த்ரம் ஸுகபோலகுண்டலம் ஸவ்ரீடஹாஸம் தததீ ஸுஶோபநம்|| ஸ்தநத்வயஞ்சாதிக்ருஶோதரீ ஸமம் நிரந்தரம் குங்குமசந்தநோக்ஷிதம்| இதஸ்ததோ நூபுரவல்குஶிஞ்ஜிதைர்விஸர்பதீ ஹேமலதேவ ஸா பபௌ|| விலோகயந்தீ நிரவத்யமாத்மந꞉ பதம் த்ருவஞ்சாவ்யபிசாரிஸத்குணம்| த்ருவம்- நித்யம். அவ்யபிசாரிண꞉-நித்யா꞉- ஸந்த꞉- குணா꞉-யஸ்மிந்-தத். கந்தர்வயக்ஷாஸுரஸித்தசாரணத்ரைவிஷ்டபேயாதிஷு நாந்வவிந்தத|| நூநந்தபோ யஸ்ய நமந்யுநிர்ஜயோ ஜ்ஞாநம்க்வசித்தஸ்யநஸங்கவர்ஜிதம்| கஶ்சிந்மஹாம் ஸ்தஸ்யநகாமநிர்ஜயஸ்ஸ ஈஶ்வர꞉ கிம்பரதோவ்யபாஶ்ரய꞉|| தர்ம꞉ க்வசித்தஸ்ய ந பூதஸௌஹ்ருதம் த்யாக꞉ க்வசித்தஸ்ய ந முக்திகாரணம்| வீர்யம் ந பும்ஸோஸ்த்யஜவேக நிஷ்க்ருதம் ந ஹி த்விதீயோ குணஸங்கவர்

எ.— ஜிதஃ॥க்வசிச்சிராயுர்நஹிஶீலமங்களம்க்வ சித்ததப்யஸ்திநவேத்யமாயுஷஃ। யத்ரோபயம் குத்ரசஸௌப்யமங்களஸ்ஸமங்களஃகச்சநகாங்க்ஷதேஹிமாம்॥ ஏவம்விம்ர்ஶ்யாவ்யபிசாரி ஸத்குணைர்வரம் நிஜைகாஶ்ரயதாகுணாஶ்ரயம்। வவ்ரேவரம் ஸர்வகுணைரபேக்ஷிதம்ரமாமுகுந்தம் நிரபேக்ஷமீப்ஸிதம்॥தஸ்யாம்ஸதேஶ உஶதீம்நவகஞ்ஜமாலாம் மாத்யந்மதுவ்ரதவரூதகிரோபகுஷ்டாம்। தஸ்தௌ நிதாயநிகடேதது ரஸ்ஸ்வதாமஸவ்ரீடஹாஸவிகஸந்நயநேநயாதா॥ தஸ்யாஶ்ஶ்ரியஸ்த்ரிஜகதோஜநகோஜநந்யா வக்ஷோநிவாஸமகரோத்பரமம் விபூதேஃ।
க்வசித்கஸ்யசித்தோஷஸ்ய ஸத்பாவாத் நாஸ்வவிந்தத.மந்யுநிர்ஜயோநாஸ்தி துர்வாஸப்ரப்ருதிஷு.குருஶுக்ராதிஷு-ஸங்கவர்ஜிதம் ஜ்ஞாநம்நாஸ்தி.மஹத்வேபி ப்ரஹ்மஸோமாதௌநகாமநிர்ஜயஃ. பரதோவ்யபாஶ்ரயஃ-பராபேக்ஷஃ-இந்த்ராதிஃ ஸகிம்ஈஶ்வரஃ? நபூதஸௌஹ்ர்தம் பரஶுராமாதிஷு.நமுக்திகாரணம் த்யாகஃ ஶிபிப்ரப்ருதிஷு. பும்ஸஃ-கார்த்தவீர்யாதேஃ வீர்யமஸ்தி. அஜவேகநிஷ்க்ர்தம்- காலவேகேநிஷ்க்ர்தம்-பரிஹ்ர்தம்-த்யக்தம்நபவதி. அபிது காலவேகநாஶிதமேவேதிபாவஃ. குணஸங்கவர்ஜிதஃ— ஸநகாதிஃ. த்விதீயஃ—பகவதோந்யஃ. குணஸங்கவர்ஜிதஃ-ஹேயகுணஸங்கவர்ஜிதோநஹி. மமபரஃநஹிஸமாதிநிஷ்டத்வாத். சிராயுஷ்யமபி மார்க்கண்டேயாதௌ ஶீலமங்களம்நாஸ்தி இந்த்ரிய தமநஶீலத்வாத். க்வசித் ததப்யஸ்தி-ஹிரண்யகஶிபுப்ரப்ருதௌ.ஆயுஷஃ-ஸ்தைர்யம்.நவேத்யம்-துர்விஜ்ஞாநம். பகவத்வேஷேணகஸ்மாதேவ ம்ர்த்யுஸம்பவாத். யத்ரகுத்ரச ஶீலம்ஆயுஶ்சேத்யுபயமஸ்தி; நசாந்யஃ—பூர்வோக்தஃ-கஶ்சித்தோஷஃ. ததாபி ஸௌப்யமங்களஃ- ஶ்மஶாநவாஸாத்யமங்களசேஷ்டிதஃ. ஶ்ரீமுகுந்தம்லக்ஷீகர்த்யாஹ .கஶ்சேதி. கஶ்சித்ஸமங்களஃ நிரவத்யஶ்ச, ஸது மாம் நஹிகாங்க்ஷதே ஆத்மாராமத்வாத்.ஏவம் விம்ர்ஶ்ய,ரமா நிரபேக்ஷமபி முகுந்தமேவ வரம் வவ்ரே. அவ்யபிசாரிபிஃ—ஸத்பிஃ-தர்மஜ்ஞாநாதிபிஃ—குணைஃ. நிஜைகாஶ்ரயதயா ச நைரபேக்ஷ்யேண. வரம்-ஸர்வோத்தமம். அகுணாஶ்ரயம்— ஹேயகுணாநாஶ்ரயம்.அதஏவ ஸ்வஸ்ய ஈப்ஸிதம்.கிஞ்ச ஸர்வகுணைஃ- அணிமாதிபிஃ.அபேக்ஷிதம்-வ்ர்தம்.தஸ்யாம்ஸதேஶே கமநீயாம் நவகஞ்ஜமாலாம்நிதாய ததநுக்ரஹம் ப்ரதீக்ஷமாணா தூஷ்ணீம்தஸ்ய நிகடே தஸ்தௌ. கதம்பூதாம் மாலாம்? மாத்யந்தஃ-யே-மதுவ்ரதாஃ-தேஷாம்-வரூதஸ்ய-பூதஸ்ய.கிரோபகுஷ்டாம்-நாதிதாம்.கதம் பூதாஶ்ரீஃ? ஸவ்ரீடஹாஸேந விகஸந்நயநாந்தேந தஸ்ய உரஃ ஸ்வதாமயாதாஸதீ வக்ஷஃ ப்ரதீக்ஷமாணா தஸ்தாவித்யர்த்தஃ”.(௫௫०)

மூ.—சஉ பர்த்தாவினுடைய

வ்யா.—சஉ.—இன்னமும் இவ்வர்த்தத்தை ஸ்த்திரீகரிக்கைக்காக ஈஶ்வரசேதநவாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலும், இவளுக்குண்டான அநவரதாந்வயத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (பர்த்தாவினுடைய) என்று துடங்கி. அதாவது-ஶேஷபூதையான தன் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேரும்படி அவனை

ஏ.—சஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) என்று துடங்கி.

(இன்னமும்) என்றது-கீழருளிச்செய்த ப்ரகாரமன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரேணவும் என்றபடி. (இவ்வர்த்தத்தை) என்றது-அவனுக்குவாசகமான அகாரத்தில் அந்வயம் இவளுக்கு நித்யம் என்னும் (இவ்வர்த்தத்தை) என்றபடி. (அநவரதாந்வயத்தை) என்றது-நித்யஸம்பந்தத்தை என்றபடி; அதாவது-(ஶ்ரயதே-இதி-ஶ்ரீ:) என்று அவனை நித்யஸேவைபண்ணுகையாலே அவனோடு இவளுக்குண்டான அவிநாபாவ ஸம்பந்தத்தாலே அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்திலும், (ஶ்ரீயதே-இதி-ஶ்ரீ:) என்று சேதநர்க்கு இவள் நித்யஸேவ்யையாயிருக்கையாலே சேதநரோடு இவளுக்குண்டான நித்யஸம்பந்தத்தாலே சேதநவாசகமானமகாரத்திலும் இவளுக்குண்டான நித்யஸம்பந்தத்தைஎன்றபடி. (ஈஶ்வரசேதநவாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலும் இவளுக்கு அநவரதாந்வய) மாவது-வாச்யையாயிருக்கை என்றருளிச்செய்வர்கள்.

தொ.—சஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) இத்யாதி. (இன்னமும்) என்றது-இதுக்குமேலே என்றபடி. (இவ்வர்த்தத்தை) என்றது-(அவன்தோற்றுமிடத்திலே இவளும்தோற்றுகைநிஶ்சிதம்) என்னும் (இவ்வர்த்தத்தை) என்றபடி. (ஸ்த்திரீகரிக்கைக்காக) என்றது - த்ருடப்படுத்துகைக்காக என்றபடி. (அவன்தோற்று மிடத்திலே இவளும் தோற்றும்) என்ற (அர்த்தத்தைஸ்த்திரீகரிக்கைக்காக) த்ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறவர், அவனுக்குவாசகமல்லாத மகாரத்தில் இவள் தோற்றுகையையும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்வானென்னென்னில்; அவன் தோற்றுமிடத்தில் இவளும் தோற்றுகை நிஶ்சிதமாகையாலே, இவளுக்குசேதநகோட்யந்தர்ப்பாவமில்லை, ஈஶ்வரகோ… ந்தர்ப்பாவமே உள்ளது என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸித்து சேதநகோட்யந்தர்ப்பாவம் சொல்லுகைக்காக மகாரவாச்யத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார். ஆனால் அவனுக்குவாசகமானஶப்தம் இவளுக்கு வாசகமாகாவிடில் அவன்தோற்றுகிறவிடத்தில் இவள்தோற்றுகிறபடி எங்ஙனேயென்ன; அவன் ஒரு ஶப்தத்துக்கு வாச்யமாகத் தோற்றும்போது யாத்ருஶகுணவிஶிஷ்டனாய்த்தோற்றுகிறான், அக்குணபலத்தாலே அக்குணாந்யதாநுபபத்யா அர்த்தபலத்தாலே தோற்றுகையாலே அவன்தோற்றுமிடத்தில் இவள் தோற்றும் என்னக்குறையில்லை. இவளுக்கு ஶப்தஶக்த்யாபோதகம் மகாரம் என்கையாலே ஜீவகோட்யந்தர்ப்பாவத்தில் குறையில்லை. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

மூ.— படுக்கையையும், ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருக்கும் மாதாவைப்போலே ப்ரதமசரமபதங்களை விடாதேயிருக்குமிருப்பு.

வ்யா.— ரக்ஷிக்கைக்காக(பர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும்) விடாதே, ரக்ஷகையான தன் ஸ்வரூபத்துக்கும் போரும்படி தத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக(ப்ரஜையினுடையதொட்டிலையும்) விடாதேயிருக்கும் மாதாவானவளைப்போலே, இவளும் பர்த்ருபூதனான ஈச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும், ப்ரஜாபூதரான சேதநர்க்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள சரமபதமானமகாரத்தையும தத்தத்விஷயத்தில் தனக்குண்டான ஸம்பந்தத்துக்கிடாக ரக்ஷிக்கை ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்ற (விடாதேயிருக்கு மிருப்பு) என்கை.

ஏ.— (ரக்ஷிக்கை) என்றது-ஸம்ச்லேஷாதிகளாலே (ரக்ஷிக்கை) என்றபடி. (தத்தத்விஷயத்தில் தனக்குண்டான ஸம்பந்தமா) வது-பத்நீத்வமாத்ருத்வரூபஸம்பந்தம். (ரக்ஷிக்கை) யாவது-"[Grantha]" "ஸமஸ்தஜநநீம்வந்தேசைதந்யஸ்தந்யதாயிநீம்" (௫௫௧) என்கிறபடியேசைதந்யமாகிறஸ்தந்யத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கை. சைதந்யமாவது-பகவதாபிமுக்யஜ்ஞாநம்; சேஷத்வஜ்ஞாநமென்னவுமாம். அன்றிக்கே "[Grantha]" "லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீகேச:" (௫௫௨) என்கிறபடியே "[Grantha]" "ஸஹயுக்தேப்ரதாநே" (௫௫௩) என்னுங்கணக்கிலே அப்ரதாநரக்ஷகத்வமுண்டிறே! லக்ஷ்மிக்கு. அதாவது-சேதநருடைய அபராதங்களைக்கண்டுதண்டதரனான ஈச்வரனுக்குத் தன்னுடையவாத்ஸல்யத்தாலேக்ருபாகுணத்தைவர்த்திப்பித்துரக்ஷிக்கை என்னவுமாம். ப்ரதமபதமான அகாரத்துக்குத்ருஷ்டாந்தம்-படுக்கை; சரமபதமான மகாரத்துக்குத்ருஷ்டாந்தம்-தொட்டில்; பத்நீத்வேந படுக்கையில்ஸம்பந்தம்; மாத்ருத்வேநதொட்டிலிலேஸம்பந்தம் என்றுகண்டு கொள்வது. ஈச்வரஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே அகாரவாச்யத்வமும், சேதநகோடிப்ரவிஷ்டையாகையாலே மகாரவாச்யத்வமும் என்றருளிச்செய்வர்கள். அதுவுமல்லாமல் மகாரவாச்யத்வாத் ம் என்றுஜீவவாசகமும் லிங்கஸ்பதம்போலே மா என்றுஸ்த்ரீலிங்கஸ்பதம்லக்ஷ்மீவாசகம் என்றருளிச்செய்வர்கள்.

தொ.— (ரக்ஷிக்கைக்காக) என்றது - ஆநந்திப்பிக்கைக்காக என்றபடி. (ரக்ஷகையான) என்றது - பகவத்கர்த்ரகரக்ஷணோபயோகிபகவந்நிஷ்ட க்ருபாகுணோத்போதகத்வாரா (ரக்ஷகையான) என்றபடி. (தத்ரக்ஷணம்) என்றது - ப்ரஜாரக்ஷணம்என்றபடி. (தத்தத்விஷயத்தில்) என்றது - ஈச்வரசேதநவிஷயத்தில்என்றபடி. (தனக்குண்டான ஸம்பந்தத்துக்கிடாக) என்றது-தனக்குண்டானபத்நீத்வமாத்ருத்வரூப ஸம்பந்தத்துக்கு அநுகுணமாகவென்றபடி.

பி.— ௫௨.—[ப்ரதமசரமபதங்களைவிடாதே இருக்குமிருப்பு] என்கிறவிடத்தில்சரமபதமானமகாரவாச்யனான ஆத்மாவைவிடாதேஇருக்கும்.

மூ.—௪௩ ஸ்ரீநந்தகோபரையும், க்ருஷ்ணனையும்விடாத யசோதைப் பிராட்டியைப்போலே.

வ்யா.—௪௩—கீழ்ச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்தை ஒரு விசேஷநிஷ்டமாக்கி அருளிச்செய்கிறார்

(ஸ்ரீநந்தகோபரையும்) என்று துடங்கி. அதாவது - பார்யையான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிப்பிக்கைக்காக பர்த்தாவான (ஸ்ரீநந்தகோபரையும்) விடாதே, மாதாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக்காக புத்ரனை (க்ருஷ்ணனையும்) விடாதே, "அம்பரமே" என்கிறபாட்டில் சொலலுகிறபடியே, மத்யே வர்த்திக்கும் (யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே)

எ.—[பர்த்தாவினுடைய படுகையையும்]-(சேஷபூதையான தன்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரும்படி அவனை ரக்ஷிப்பிக்கைக்காக) [பர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும்], [விடாதே] [ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே]-(ரக்ஷகையான தன் ஸ்வரூபத்துக்கும் போரும்படி தத்ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காக) [ப்ரஜையினுடையதொட்டிலையும் விடாதே], [இருக்கும்] [மாதாவைப்போலே] -(மாதாவானவளைப்போலே),(இவளும்) [ப்ரதமசரமபதங்களை]-(பர்த்ருபூதனான ஈச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் இருந்துள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும், ப்ரஜாபூதரான சேதநர்க்கு ப்ரதிபாதகமாய்இருந்துள்ள சரமபதமானமகாரத்தையும்), (தத்தத்விஷயத்தில் தனக்குண்டான ஸம்பந்தத்துக்கீடாக ரக்ஷிப்பிக்கைரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்ற)[விடாதே இருக்குமிருப்பு] என்று மூலார்த்தம்.

௪௩.— மேலுக்கவதாரிகை(கீழ்ச்சொன்ன) இத்யாதி.(ஒருவிசேஷநிஷ்டமாக்கி) என்றது—ஒருவ்யக்தி விசேஷநிஷ்டமாக்கி என்றபடி.

தொ.—௪௩.—மேலுக்கவதாரிகை (கீழ்ச்சொன்ன) இத்யாதி.

பி.—பிராட்டி என்றத்துக்கு சப்தமெங்கே? என்றுகேட்க, மகாரவிவரணமானநாரசப்தத்துக்குள்ளேசேதநகோடியிலே பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாச்சிமார்கள் என்று எடுக்கையாலும்,"அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" "அஸ்யேசாநாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ" என்றுபாரதந்த்ர்யம்சொல்லுகையாலே என்று பின்னையும் பலஹேதுக்களாலேயும் சேதநகோடிக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதையாகச் சொல்லுகையாலும் சேதநவாசியான (மகாரத்தையும்) விடாதே இருக்கிறாள் என்று அருளிச்செய்தார். (சரமபதமானமகாரத்தை) விடாதே இருக்கும்படி என்னென்ன ; தானும் சேதநகோட்யந்தர்ப்பூதமாகையாலே சேதநரை ரக்ஷிக்கைக்காக அவர்கள் கோடியிலே கூடியிருக்குமென்றபடி.

௪௩.— யசோதைப்பிராட்டித்ருஷ்டாந்தத்தாலே இவளும், உகாரவாச்யையாய்க்கொண்டு நடுவேவர்த்திக்கிறாளென்று தோன்றினாலும்,

வ்யா.—ப்ரதமசரமபதவாச்யரானஈஶ்வரசேதநர்களிருவரையும் விடாதே, இவளும் வர்த்திக்கும்படி யென்கை.

எ.— (ப்ரதமசரமபதவாச்யரான ஈஶ்வரசேதநர்களிருவரையும்விடாதேஇவளும் வர்த்திக்கும்படி) என்றதாலே,த்ருஷ்டாந்தத்தில்உபயமத்யேவர்த்திக்கையிலே தாத்பர்யமில்லை. அதவா (மத்யேவர்த்திக்கும்யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே இவளும்வர்த்திக்கும்படி) என்கையாலே, த்ருஷ்டாந்தபலாத் மத்யமபதவாச்யத்வமும் இவளுக்குண்டு என்றபடி."உத்ப்ரேக்ஷை:""உத்த்ரியதஇதிஉ:" என்று உகாரம லக்ஷ்மீவாசகமாகக்கடவது.

[ஸ்ரீநந்தகோபரையும்] -(பார்யையானதன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிப்பிக்கைக்காக பர்த்தாவான) [ஸ்ரீநந்தகோபரையும்],(விடாதே)[க்ருஷ்ணனையும்]-(மாதாவானதன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக்காக புத்ரனை) [க்ர்ஷ்ணனையும்], (விடாதே) ("அம்பரமே" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே மத்தயேவர்த்திக்கும்) [யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே] (ப்ரதமசரமபதவாச்யரான ஈஶ்வரசேதநர்களிருவரையும் விடாதே இவளும் வர்த்திக்கும்படி) என்று மூலார்த்தம்.

முதலாயிரம்-திருப்பாவை-பதினேழாம்பாட்டு.

மூ.—"அம்பரமே தண்ணீரே சோறேயறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோபாலா வெழுந்திராய்
கொம்பனார்க்கெல்லாங்கொழுந்தே குலவிளக்கே
எம்பெருமாட்டியசோதாயறிவுறாய்
அம்பரமூடறுத் தோங்கியுலகளந்த
உம்பர்கோமானே யுறங்காதெழுந்திராய்
செம்பொற்கழலடிச்செல்வாபலதேவா
உம்பியுநீயுமுறங்கேலோரெம்பாவாய்".

" அ.—பதினேழாம்பாட்டு. "நேசநிலைக்கதவம் நீக்கு" என்றார்கள் திருவாசல் காப்பானை; அவன் கருந்தாளையுருவி உள்ளே புக விட்டான். ஒருவரை யொருவர்சென்றெழுப்புகிறபோது அங்குத் தனித்தனியே பட்டத்தை இங்கெல்லாரும் திரளப் படுகிறார்கள். * இமையோர்கள்குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதும் செய்தொல்லைமாலைப் பெற்றநுபவிக்கிற திரளிறே! உள்ளுத்திரள்; பெறுகைக்குப் படுகிற திரள் பெற்றநுபவிக்கிற ஸ்ரீநந்தகோபர் துடக்கமானாரை யெழுப்புகிறார்கள், அவர்கள் முன்னாக க்ர்ஷ்ணனைப்பெற வேண்டுகையாலே. அதாவது-* வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான்

பி.— இவ்விடத்துக்கு இரண்டுபதத்தையும் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறாள் என்றே அர்த்தங்கொள்ளவேணும்.

ஏ.—திருப்பாதம் பணிகையிறே!; "காலநன்ஞானத்துறைபடிந்தாடி" என்னுமாப்போலே. நன்ஞானமாகிறது ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டுமவனென்கை; "ஜ்ஞாநம்யத்தத் ப்ராப்தம்" "விஜ்ஞானம்யதிதம்ப்ராப்தம்" (ருருச) என்னுமாப்போலே. துறையாகிறது-முறைதப்பாமே குருபரம்பரைவழியே பற்றுகை. த்வயநிஷ்டர்க்கு குருபரம்பரையே ப்ரதாநமாகக் கடவது; துறைதப்பாத ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப்போலே. "வேதம் வல்லார்கள்" என்றவிடத்திலே குருபரம்பரையை நினைத்து நிழப்பத்துப் பாட்டாலும் அநுஷ்டித்தார்கள். * விண்ணோர் பெருமானில், விண்ணோராகிறவர்கள் - த்வாரபாலகர் துடக்கமாக திவ்யமஹிஷிகள் ஈறாக உள்ளவர்களிறே! திருவாசல்காப்பானை அநுமதிகொண்டு உள்ளே புகுந்தவளவிலே, முதல்கட்டிலே பிள்ளைக்குக் காவலாகக் கிடந்தார் ஸ்ரீநந்தகோபர்; க்ர்ஷ்ணனைப்பெண்கள் களவுகாண்பர்களென்று நோக்கிக்கிடப்பரோ; அநிருத்தனை அகப்படக் களவுகாண்கிற பெண்கள் இவனுடைய ஸம்பந்தங்கொண்டு அவனழுக்கும்வாய்த்தலையான இவனைப்பெற்றால்விடார்களே. "ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத:" "ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத:" (ருருரு) என்கிற க்ர்ஷ்ணனைப் பெற்றால் விடார்களென்று நோக்கிக்கொண்டு கிடக்கிறவரைச் சென்று பற்றினார்கள். உள்ளுக்கிடக்கிறது * வைத்தமாநிதியுமாய்த் தாம் * எடுத்தபேராளனுமாய், நிதியெடுத்தவருமானால் நோக்காதிராரிறே!.

வ்யா.—(அம்பரமே) எங்கள் அபிமதம் பெறுமைக்கு லுப்தன் வாசலிலேயோ நாங்கள் துவண்டுகூப்பிடுகிறது. அர்த்திகள் கொண்டல்லது தரியாதாப்போலே, கொடுத்தல்லது தரியாத உம்முடைய வாசலிலே நாங்கள் வந்தது,எங்கள் குறைதீர்க்கைக்காகவோ? உம்முடைய குறை தீர்க்கைக்கு நாங்கள் வந்து நிற்க, நீர் உறங்குகிறதென்? தன்பக்கல் கார்யங்கொள்ளுமவர்களை, "உதாரா:". "உதாரா:"(ருருசு) என்று க்ர்ஷ்ணன் சொல்லுகிறது உம்முடையவயிற்றில் பிறப்பாலேயன்றோ? பெற்றாலும் அங்ஙனேயோவென்று, பெறவிட்டாலும் தரிக்கலாமவையோ நீர் கொடுப்பது, அர்த்திதவர்களுக்கு ரூபஸாதநமான வஸ்த்ரம், தாரகமான தண்ணீர், போஷகமான சோறு,வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதெல்லாம் கொடுக்கிறவர் அன்றோ! நீர். வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதெல்லாம் கொடுக்கிற உமக்கு, நாங்கள் வேண்டிற்றெல்லாம் தரவேண்டாவோ? "அம்பரமே" என்கிற அவதாரணத்தாலே ஒரொன்றேயோ இவர் கொடுக்கத்தக்கது என்னும்படியிருக்கையும், அதுதான் புஷ்கலமாகக் கொடுக்கையும்.

(அறஞ்செய்யும்) யசஸ்ஸுக்குக் கொடுக்கையன்றிக்கே, பலாபிஸந்திரஹிதமாகக்கொடுக்கையும், "கர்த்தவ்யம்" என்கிற ப்ரதிபத்தியோடே தன்பேறாக ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலேகொடுக்கையும். (செய்யும்) "மஹாதபஸாமம்" "மஹாதபஸராமம்"(ருருஎ) என்று சக்ரவர்த்தியைப்

எ.—போலே அவதாரத்துக்கு அத்ர்ஷ்டயத்நம்பண்ணவேண்டாவிறே! * எடுத்தபேராளனுகையாலே. இனி பண்ணுகிறது, பிள்ளையினுடைய மங்களார்த்தமாகவும் விஜயார்த்தமாகவு மாமத்தனையிறே!. பெறிலுமாய் இழக்கலுமானவையோ இப்படி கொடுக்கலாவது, எங்கள் தாரகாதிகளைத் தரலாகாதோ? பலகூடி தாரகமானவையோ தரலாவது, எல்லா மொன்றேயான வஸ்துவைத் தரலாகாதோ? "ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாய கேசவ:"(ரு.அ) என்று—"எல்லாம்கண்ணன்" என்றிருக்குமவர்கள் நாங்கள். (எம்பெருமான்) எங்களுக்குக் க்ர்ஷ்ணனைப்பெற்றுத்தந்த ஸ்வாமியானவனே! (எம்பெருமான்) நாட்டில் பெண்களுக்கு தாநம் கொடுப்பாரில்லை, கொள்ளுகைக்கு அதிகாரிகளில்லாமையாலே. "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" (ருக) என்றிருக்கிற எங்களுக்கு க்ர்ஷ்ணனை உபகரிக்கையாலே விசேஷித்து எங்களை எழுதிக்கொண்டவனே! (நந்தகோபாலா) "நந்தகோபன்குமரன்" என்று உம்முடைய ஆந்ர்ஶம்ஸ்யத்தைக்கொண்டு உம்முடைய பிள்ளை என்றன்றோ நாங்களாசைப்பட்டது. பெற்றுத்தந்த நீர் குறையுந்தாரீரோ, நாங்களநுபவிக்கும்படி. "தாராஃபித்ர்க்ர்தா இதி" (ருகூ0) என்னப்பண்ணீர் க்ர்ஷ்ணனையும்; பெருமாள் பிராட்டியை உகப்பது—ஆபிஜாத்யத்தாலும் அழகாலும் குணத்தாலுமல்ல; ஜயர் விவாஹம்பண்ணுவித்தவளென்று. (எழுந்திராய்) உதாரர்க்கும் உறங்க விரகுண்டோ? "உதாரா:" என்றது — இவர் ஸம்பந்தங்கொண்டு கொணும் மகனுக்கும். "குணைர்தஶரதோபம:" (ருகுக) என்னக்கடவதிறே! சக்ரவர்த்தித்திருமகனையும். ஸர்வேஶ்வரத்வகுணங்களும் பிறந்துபடைத்தகுணங்களும் எல்லாம்கூடத் தும்புகூட்டினால் சக்ரவர்த்தியோடொப்பன் என்னப் போருமத்தனை. (அம்பரமே) இத்யாதி· வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவது கொடுக்கிறவராகையாலும், அறஞ்செய்கிறவராகையாலும், எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளாகையாலும், நீர்தாம் கோபாலராகையாலும் ஜீவலோகரக்ஷணம் தர்மரக்ஷணம் ஸ்வஜநரக்ஷணம் ஸ்வதர்மரக்ஷணம் பண்ணாதே உறங்கக் கடவீரோ? (அம்பரமே) இவர் மகன் தூரஸ்தனானாலும் பேர்சொல்லப் புடைவை வழங்குகிறதும், * இனி துமழித்து நீருட்டுகிறதும், * வேண்டடிசிலுண்ணும் போதுகளிலே சோறுவாங்கி யிடுகிறதும் இவர் வயிற்றில்பிறப்பாலேயிறே!. ஹிதபுத்தியேயிறே! பிதாவின் பக்கலுள்ளது.

உள்ளே புகுருங்கோளென்னாதே, உணர்ந்து அநுமதி பண்ணினமைதோற்றக் கிடந்தார்; அவரநுமதியைப் பெற்று நடுவில் கட்டிலே புக்கு யசோதைப் பிராட்டியை யெழுப்புகிறார்கள். (கொம்பனார்க்கெல்லாம்) பிராட்டியை யெழுப்பி அவள்முன்னாக அவன் பக்கலிலே கார்யங் கொள்ளுமாப்போலே, யசோதைப்பிராட்டியை யெழுப்பி

எ.—பின்னை ஸ்ரீநந்தகோபரை யெழுப்ப ப்ராப்தமாயிருக்க, முற்படஅவரையெழுப்பிப் பின்னை இவளையெழுப்புவானென்னென்னில்; பிள்ளை பக்கலுண்டான ஸ்நேஹத்தாலே, என் புகுருகிறதோ என்னும் பயத்தாலே, "கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்" என்னும்படி உருவிப்பிடித்த வேலுந்தாமுமாய்ப் புறக்கட்டிலே கிடப்பர் ஸ்ரீநந்தகோபர்; இவள் பிள்ளைபக்கல வாத்ஸல்யத்தாலும் பர்த்ர் ஸங்கத்தாலும் உள்கட்டிலே நடுவேயாய்த்துக் கிடப்பது. இவர்கள் இடைப்பெண்களாகையாலே கண்டதுக்கு மேற்பட அடைவறிந்து எழுப்புமவர்களல்லரோ; ஆகையாலே பிற்பட எழுப்புகிறது. ஸ்ரீநந்தகோபருடைய படுக்கைத்தலையும் விடாள், பிள்ளைகளுடைய தொட்டிற்காற்களையும் விடாள்; அவரைத் தன்முலையாலே அணைக்கைக்காகவும் இவர்களுக்கு முலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கைக்காகவும் நடுவில் கட்டிலே கிடக்கும்; பிராட்டி ஸர்வேஶ்வரனையும் விபூதியையும் கைவிடாதே இருக்குமாப்போலே. இதிறே! வ்யுத்பத்தித்வயத்துக்கும் நிருக்தித்வயத்துக்கும் விஷயம். "த்ரயாணாம்பரதாதீநாம்ப்ராத்ருணாம் தேவதாசயா। ராமஸ்யசமநஃகாந்தாப்ராஸேவ்யேபகரீயஸீ॥" "த்ரயாணாம்பராதிநாம்ப்ராத்ருணாம் தேவதாசயா। ராமஸ்யசமநஃகாந்தாப்ராஸேவ்யோபிகரீயஸீ॥" (ரு௯௨) "உன்திரு," "நங்கள்திரு" "திவ்யமஹிஷீம்அகிலஜகந்மாதரம்" "திவ்யமஹிஷீம்அகிலஜகந்மாதரம்" (ரு௯௩) "யஸ்யாஃகடாக்ஷணம்" "யஸ்யாஃகடாக்ஷணம்" (ரு௯௪) "ஜநநபவநப்ரீத்யா" "ஜநநபவநப்ரீத்யா" (ரு௯௫). (கொம்பனார்க்கெல்லாங்கொழுந்தே) இரண்டுக்கும்கடவன் உணர்ந்தால்,ஒன்றுக்குக்கடவீயுறங்கக்கடவையோ? வஞ்சிக்கொம்புபோலே யிருந்துள்ள ஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் தலையானவளே! (கொழுந்தே) பெண்களுக்கு ஒருகுறைவரில் உன்முகமன்றோ வாடுவது. "நாரீணாமுத்தமா" "நாரீணாமுத்தமா" (ரு௯௬) என்கிறபதம் பெறும்போது அவள்படி உனக்குண்டாக வேண்டாவோ? தன்னைநலிகிற ராக்ஷஸிகளுக்கு "பவேயம்ஶரணம்ஹிவஃ" "பவேயம்ஶரணம்ஹிவஃ" (ரு௯௭) என்று அவள்சொன்னாப்போலே, ஆர்த்தைகளாய்வந்த எங்களையும் 'அஞ்சாதே' என்ன வேண்டாவோ?

(குலவிளக்கே) எங்களுக்கும் உன்னுடைய குலத்துக்கும் மங்களதீபையாய்க் கொண்டு ப்ரகாஶகையானவளே!. விளக்கு அந்யநிரபேக்ஷமாக பதார்த்ததர்ஶநத்துக்கும், தன்னுடைய தர்ஶநத்துக்கும் ஹேதுவாமாப்போலே. (கொழுந்தே குலவிளக்கே) * ஆயர்கொழுந்தையும், * ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கையும் நீ கொழுந்தும் விளக்குமாநல் அநுபவிக்கத் தர வேண்டாவோ?

(எம்பெருமாட்டி) எங்களுக்கு க்ருஷ்ணனைப் பிள்ளையாகப் பெற்று உபகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமிநியானவளே! (எம்பெருமாட்டி)

எ.—"[illegible]" "நாநயோர்வித்யதேபரம்"(ந்சூ அ) அந்த மி துநத்தில் சொல்லுகிறதெல்லா மிங்கேசொல்லுகிறார்கள். "கண்ண னெம்பெருமான்" என்று க்ர்ஷ்ணனைச்சொல்லும் பாசுரம், "எம்பெரு மான்நந்தகோபாலா" என்று ஸ்ரீநந்தகோபரைச் சொல்லக் கடவதா னால், "எம்பெருமாட்டி" என்பது இவளையிறே! * நாரீணாமுத்தமைக ளகப்பட உன் கைபார்த்திருக்கும்படியன்றோ உன் வேண்டப்பாடு. க்ர்ஷ்ணன் நீளாநாயகனாய் கோபீஜநவல்லபனாய் இருக்குமளவன்றிக் கே, "மண்மகள்கேள்வன் மலர்மங்கை நாயகன்" என்று இடைச் சேரியாகச்சொல்லும்படி ஸ்ரீபூமிவல்லப னாகையாலே, ப்ரதாநமஹிஷி களும் கும்பிடும்படியன்றோ உன்னுடைய ஏற்ற மிருப்பது.

(அசோதாய்) ஸஜாதீயை யாகையாலே வ்யதிரேகத்தில் தங்கள் நோவறியு மென்கிறார்கள். (அசோதாய்) க்ர்ஷ்ணனும் பெண்களு மான சேர்த்திக்கு உகக்குமவ ளென்றிருக்கிறார்கள் இவளை. ஹிதகாம ரான ஸ்ரீநந்தகோபரைப் போலன்றிறே! ப்ரியகாமையான நீ. "அஞ்ச வுரப்பாளசோதை" என்கிறவிது பற்றாசாகவன்றோ நாங்கள் வந்தது. இவள், பிள்ளையுடைய அருமையாலே, ஊரித்தனையும் திரிந்து அழிவு செய்து மூலையடியே திரிந்தாலும் ஏதேனுமொருபடிசெய்து இவன்ஸுக கமே யிருக்கவமையு மென்று ஒருநாளொழியாமே தீம்புக்குப்பெரு கிலைநிற்கும்; ஊரடைய முறைப்பட்டவாறேஸ்மிதம்பண்ணிக்கொண்டு "செய்தாயோ" என்றும் எங்குத்தையளவறிந்தோ மென்று துணிகை க்குடலாய்விடும்; இது பற்றாசாகவன்றோவந்தது. (அறிவுறாய்) இவள றியவமையும், பின்னை தங்களுக்கு ஒரு குறையில்லையென்றிருக்கிறார் கள். ஸ்ரீநந்தகோபரை "எழுந்திராய்" என்றும் இவளை "அறிவுறாய்" என்றும் சொல்லுகையாலே, இவள் நெஞ்சிலே உணர்த்தியுண்டானால் நமக்கு அவனைப் பெறலாவதென்று தூவாலாக உணர்த்துகிறார்கள்.

அவளுடைய ஸம்வாதங்கொண்டு உள்ளே புக்கு க்ர்ஷ்ணனை எழுப்புகிறார்கள். (அம்பரமூடறுத்து) மாதாபிதாக்களுக்கு நான் பர தந்த்ரனன்றோ வென்று உனக்குக் கண்ணழிவு சொல்லவொண்ணாத படி அக்குறைதீர்ந்து அவளநுமதிகொண்டுவந்து புகுந்தோம் நீ இனி உறங்குகிறதென்? என்கிறார்கள். (அம்பரமூடறுத்து) [illegible]யிலே நீர் விழுந்தவாறே ஆகாஶாவகாஶமடைய விம்மவள[illegible]யாதே எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்து பூமியை யளந்துகொண்டு, தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைக்கொடுத்து, இந்த்ராதிகளை [illegible] கொண்டவனே! "இருவிசும்பினூடுபோய்" இத்யாதி. (அம்பரமூடறு த்து) இத்தால் - நிருபாதிக ரக்ஷகனாகையாலே ரக்ஷ[illegible] விளை நீராக வளர்ந்தபடி. (உலகளந்த) உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தழுவிக் கொண்டு கிடக்கும் தாயைப்போலே. இருந்ததே குடியாக எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்தபடி. (உம்பர்கோமானே) இச்செயலா லே தேவஜாதியை [illegible]திக்கொண்டவனே!

எ.—(உறங்காதெழுந்திராய்) ரக்ஷகராயிருப்பார்க்கு உறங்க விரகுண்டோ? ஆண்களுமாய் ப்ரயோஜநாந்தரபரரானவர்களுக்கோ கார்யஞ்செய்யலாவது, அபலைகளுமாய் அநந்யப்ரயோஜனைகளும் ஆனவர்கள் கார்யஞ் செய்யலாகாதோ? உகப்பாரையும் உகவாதாரையும் வரையாதே தீண்டுகிற நீ, ஆசைப்பட்ட எங்களைத் தீண்டலாகாதோ? நீயே அர்த்தியாய் கார்யஞ்செய்யக்கடவ உனக்கு, நாங்களர்த்திக்கை குற்றமோ? நீ, நிபுணரான இந்த்ராதிகளுக்கேயோ கார்யஞ்செய்யலாவது, அநிபுணரான எங்கள்கார்யஞ் செய்யலாகாதோ? உறங்குவாரையுந் தழுவக்கடவ உனக்கு உணர்ந்துவந்தாரைத் தழுவலாகாதோ? அவிசேஷஜ்ஞனான விபூதிக்காக உன்னைக் கொடுத்தால், வாசியறிவார்க்கு உன்னைக் கொடுக்கலாகாதோ? கழஞ்சு மண்ணை ஆசைப்படாதே உன்னையாசைப்பட்டது இழவுக்குடலாய்த் தாகாதே. (உம்பர்கோமானே) நித்யஸூரிகளுக்குக் காட்சிகொடுத்துக் கொண்டு நிற்கிற இருப்பாகவுமாம். நமக்கு சிரோபூஷணமானதிருவடிகளையிட்டோ காடுமோடையுமளப்பது. இதொருவாத்ஸல்யமே! என்று அவர்களும் தோற்கும்படி யிருக்கை. (உறங்காதெழுந்திராய்) "ஸதாபச்யந்தி" "ஸதாபச்யந்தி" (ருகூகூ) என்று- இமைகொட்டில்மூச்சடங்கும்படியானவர்களைப் படஅடித்து, எங்களை உகந்து எங்களுக்கு முகங்காட்டாதே உறங்கி, எங்களையும் படஅடியாதேஎழுந்திராய். (உறங்காதெழுந்திராய்) இங்கு இருக்கவும் அளக்கவும் வேண்டா, அவ்வடியை அநுபவிப்பிக்கவமையும். உலகளந்த இளைப்பாலே உறங்குகிறு யென்கிற எங்கள் வயிற்றெரிச்சலைத் தீர்க்கவமையும். "நடந்த கால்கள் நொந்தவோ," "இப்படிதான் நீண்டு தாவியவசைவோ," "அன்றிவ்வுலக மளந்த அசைவேகொல்," "தாளாலுலகமளந்த வசைவேகொல்" என்றிறே! இவர்கள் வயிறெரிவது.

(உறங்காதெழுந்திராய்) "எல்லிப்பகலென்னு தெப்போதும்" என்கிறபடியே இராவுறக்கமின்றி, பகலுறக்கமின்றிக்கே, பாண்டவர்கள் கார்யஞ்செய்து திரிந்து, அது தலைக்கட்டினபின்பும், "ருணம்ப்ரவ்ருத்தம்" "ர்ணம் ப்ரவர்த்தம்" (ருஎ0) என்றுபுண்பட்ட பின்பும், தானுறங்காதவனன்றோ. "அநித்ரஸ்ஸததம்ராம:" "அநித்ரஸ்ஸததம்ராம:;" (ருஎக) என்றுகேட்டிருந்தபடி அழகிதாயிருந்தது. "கோவிந்தா" என்ற சொல்லோடே அவள்முன்னே நிற்கப்பெற்றிலோம், அவதாரப்ரயோஜநம் பெற்றிலோமென் றிருந்தபடிகளெல்லாம் அறிந்தோமிறே! (உம்பர்கோமானே யுறங்காதெழுந்திராய்) உபயவிபூதி யோகத்தால் வந்த செருக்கடைய ப்ரணயிநிகளோடேயோ காட்டுவது, இப்படி இவர்கள் சொல்லச் செய்தேயும் அண்ணனை யெழுப்பி நம்மையெழுப்பிற்றிலர்கள், முறைதப்பினார்கள், எழுந்திருக்கில் நாமும் கூட்டாவுதோமென்று பேசாதே கிடந்தான்.

எ.—"[Grantha]" "ஆக்யாதி ஹ்ர்தயம்ஹ்ர்தா" (௫எ௨) என்றும், "[Grantha]" "ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா:" (௫எ௩) என்றும் நினைவும் பார்வையும் அறியுமவர்களாகையாலே க்ரமப்ராப்தமாகாதே என்று நம்பி மூத்தபிரானை யெழுப்புகிறார்கள். (செம்பொற்கழலடிச்செல்வா) க்ர்ஷ்ணன் பின்னேபிறக்க, முன்னே பொற்கால் பொலிய இட்டுப்பிறந்த ஸ்ரீமானே!. இளையபெருமாள் பின் பிறந்து பெற்ற ஸம்பத்து முன்பிறந்து பெற்றவனன்றோ நீ. "[Grantha]" "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" (௫எ௪) என்று அவரைப்போலே முன்பிறந்து கைங்கர்ய ஸ்ரீயைப் படைத்தால், அவரைப் போலே உறங்காதிருக்கவும் வேண்டாவோ? பெருமாளும் பிராட்டியும்கண்வளரும்போது புறம்பே மதிளாய் நின்று நோக்கு மத்தனையிறே! அவர். க்ர்ஷ்ணனையும் பெண்ணையும் சேரவிடுமேற்ற முடையவனன்றோ நீ. "[Grantha]" "ஸங்கேதமை ஸ்ஸாம மதுரை: ப்ரேம கர்ப்பை ரகர்விதை:। ராமேணாஸ்வாஸிதா கோப்யோ ஹரிணா ஹ்ர்தசேதஸ:॥" (௫எ௫) என்கிறபடியே எங்களையும் அவனையும் பொருந்தவிடுகிற வுனக்கு உறங்கவிரகுண்டோ?

(பலதேவா) "பலதேவர்" என்று திருநாமம். "[Grantha]" "பலிகநாமஸி" (௫எ௬) (உம்பியும்நீயுமுறங்கேல்) உனக்கு பவ்யனான தம்பியும் அவனுக்குபவ்யனானநீயும்உறங்காதொழியவேணும். அவனும் பிறப்பாலேபாரதந்த்ர்யம் கொண்டாட, நீஉன்ஸ்வரூபத்தாலேபாரதந்த்ர்யம்கொண்டாட, நாங்களிழக்கே போமித்தனையோ? திருவநந்தாழ்வானுக்கு பாரதந்த்ர்யம்ஸ்வரூபமிறே! "சென்றால் குடையாம்."

(உம்பியும் நீயும்) உன்னுடைய ஸ்பர்ஸத்தாலே உறங்குகிற அவனும், அவனுடைய ஸ்பர்ஸத்தாலே உறங்குகிற நீயும். அவன் பாரதந்த்ர்யத்தாலே கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும்; இவன் ஆற்றாமையாலே கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும். "புல்குமணையாம்" என்று நாய்ச்சிமாரைப் பிரிந்தால் ஆற்றலாயிறே! இருப்பது. பிராட்டியைப் பிரிந்து கெடுநாளிருந்தார், இளையபெருமாளைப் பிரிந்தபின்பு அமுது செய்திலர். "[Grantha]" "லக்ஷ்மணேநகதாம் கதிம்" (௫எஎ) என்று என் தம்பிபோனவழியே நானும் போமித்தனை யென்றெழுந்தருளினார். (உம்பியும் நீயும் உறங்கேல்) படுக்கையிலே சாய்ந்தார் உறங்கு மத்தனை போக்கி படுக்கைக்கு உறக்கமுண்டோ? அவன் படுக்கையான நீ யுணர்ந்து எங்கள் படுக்கையுமுணர்த்தி எங்களுக்குத் தாராய். "பாம்பணைப் பள்ளிகொண்ட மாயனார்." (உம்பியும் நீயுமுறங்கேல்) இப்போது கிடந்துறங்க நாங்கள் ஆர்த்தைகளாய் வந்தெழுப்பினபோதே எழுந்திராதே நாங்கள் பட்டதெல்லாம் நீ யெங்கள் வாசலிலே படவிறே! புகுகிறாய்.

மூ.—சச. ஒருவனடிமை கொள்ளும்போது க்ரஹிணிக்கென்றன்றே ஆவணையோலையெழுதுவது;

வ்யா.—சச—ஈஶ்வர ஶேஷத்வமாத்ரமொழியப் பிராட்டிக்கும் ஶேஷமென்னுமிடம், இவ்வாசகத்திலின்றிக்கே இருக்கச் செய்தேயும், இவளுக்கும் ஶேஷமென்று நாம்கொள்ளுகிறபடி எங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(ஒருவன்) என்று துடங்கி. அதாவது-லோகத்திலே(ஒருவன்)தாஸதாஸிகள் முதலானதோரடிமையைக் (கொள்ளும்போது) தனக்கென்றே எழுதிக்கொள்ளுமதொழிய, (க்ரஹிணிக்கென்றன்றே) விலை (யோலை) எழுதிக்கொள்வது;

எ.—(செம்பொற்கழலடி) இத்யாதி. நாங்கள் உன்னைக் காற்கட்டுகிறபோதே எழுந்திராதே பின்னை தனித்தனியே காற்கட்டவிறே! நீ தான்புகுகிறாய். இழவில், "நடலைகளை யெல்லாம் நாகணைக்கே சென்றுரைத்தி" என்பார்கள்; ஊடினபோது "நீமுகத்துநாகணை" என்பார்கள். உகந்தபோது, "நாகணைமிசை நம்பிரான்" என்பார்கள். ஸ்ரீகுகப்பெருமாள், மஹாராஜர், திருவடி, விபீஷணாழ்வான் எல்லார்க்கும் இளைய பெருமாளிறே! புருஷகாரம். ஆனபின்புஅவனையும் எழுப்பி நீயு மெழுந்திராய் என்கிறார்கள்."..—...*

சச— மேல்வாக்யத்துக்கு ப்ரஸ்துதார்த்தத்தையும், ப்ரத்யயார்த்தத்தையும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார்

(ஈஶ்வரஶேஷத்வமாத்ரம்) என்று துடங்கி. ப்ரஸ்துதமான ஆர்த்தம் - பிராட்டிக்கு அகாரத்தில்அந்வயம்; ப்ரத்யயார்த்தம் - ஶேஷத்வம். (இவ்வாசகத்தில்) என்றது-ப்ரத்யயவிஶிஷ்டமான இவ்வகாரத்தில் என்றபடி. (அடிமையைக்கொள்ளும்போது) என்றது - அடிமை செய்கைக்கு யோக்ஷமாகக்கொள்ளும்போது என்றபடி. (விலையோலை என்றது)—விக்ரயபத்ரம் என்றபடி; அடிமைச்சிட்டுஎன்னவுமாம்.

தொ.-சச.—மேலுக்கவதாரிகை (ஈஶ்வர)இத்யாதி.(இவ்வாசகத்திலின்றிக்கேயிருக்க) என்றது-இவ்வகாரத்தில் ஶப்தஶக்தியாலே சொல்லப்படாமலிருக்கவென்றபடி. (கொள்ளுகிறபடி) என்றது—அங்கீகரிக்கும் படியென்றபடி.மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (அடிமையை) என்றது—ஶேஷத்வவஸ்துவை என்றபடி. [கொள்ளும்போது] – க்ரயமாகக் கொள்ளும்போதென்றபடி. (தனக்கென்றே) என்றது—தனக்கென்றமாத்ரமென்றபடி. [ஆவணையோலை] என்றது - விலையோலையென்றபடி.

மூ.—ஆகிலும், பணிசெய்வது க்ர்ஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, நாம் பிராட்டிக்கடிமையாயிருக்கும்படி.

வ்யா.—ஆயிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைத்தொழில் (செய்வது க்ர்ஹிணிக்கிறே!.) (அதுபோலே) ஈஶ்வரஶேஷமென்னுமளவை இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும் (நாம் பிராட்டிக்கடிமையாயிருக்கும்படி) என்கை.

எ.—[க்ர்ஹிணிக்கிறே!.] பத்நிக்கு என்னாதே [க்ர்ஹிணிக்கு] என்றது-"க்ருஹிண்யாக்ருஹமுச்யதே" "க்ர்ஹிண்யாக்ர்ஹமுச்யதே" (ருஎஎ) என்கிறபடியேக்ர்ஹம்-அஸ்யா:-அஸ்தி- இதி க்ர்ஹிணீ என்று க்ரஹத்தை உடையவளுக்கிறே! தாஸதாஸிகள் தொழில் செய்வது; க்ர்ஹமில்லாதவர்களுக்கு தாஸதாஸிகளைக்கொண்டு ப்ரயோஜநமில்லை; ஆகையாலே [க்ர்ஹிணி] என்றது. இத்தால் அகாரத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அர்த்தாத்ஸித்தமானாப்போலே தச்சேஷத்வமும் அர்த்தாத்ஸித்தம் என்றபடி. பகவச்சாஸ்த்ரே "அஸ்யாமமசேஷம்ஹிவிபூதிருபயாத்மிகா। இதிஶ்ருதிஶிரஸ்ஸித்தம்மச்சாஸ்த்ரேஷ்வபிமாநத" "அஸ்யாமமசேஷம்ஹிவிபூதிருபயாத்மிகா। இதிஶ்ருதி ஶிரஸ்ஸித்தம்மச்சாஸ்த்ரேஷ்வபிமாநத॥" (ருஎஅ).

[ஒருவனடிமைகொள்ளும்போது]-(லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலானதோரடிமையைக் கொள்ளும்போது), (தனக்கென்றே எழுதிக்கொள்ளுமதொழிய) [க்ர்ஹிணிக்கு என்றன்றே] (விலையோலை எழுதிக்கொள்வது); [ஆகிலும்பணிசெய்வது]- (ஆயிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைத்தொழில் செய்வது), (க்ர்ஹிணிக்கிறே!] [அதுபோலே] (ஈஶ்வரஶேஷமென்னும் அளவை இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும்) [நாம் பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி] என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—[க்ர்ஹிணிக்கிறே] என்றது-[க்ர்ஹிணிக்கு] உகப்பாகவிறே யென்றபடி 'பதிக்கு ஶேஷமானவையெல்லாம் பத்நிக்கு ஶேஷமாயிருக்கும்' என்கிற ந்யாயத்தாலே [நாம்பிராட்டிக்கு] ஶேஷமாயிருக்குமென்னுமிடம் இவ்வகாரத்திலின்றிக்கே இருந்தாலும் அவனுக்கு ஶேஷமென்றபோதே அவளுக்கும் ஶேஷம் என்னுமிடம் அர்த்தாதுக்தமிறே! என்றுகொள்ளவேணுமென்றுகருத்து. ஆக அகாரார்த்தத்தில் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீஸம்பந்தம் தோற்றுமாப்போலே லுப்தசதுர்த்தியிலும் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீஶேஷத்வம்தோற்றுமென்றதாய்த்து. [ஒருவனடிமைகொள்ளும்போது] இத்யாதியாலே 'பதிக்குஶேஷமானவையெல்லாம் தத்பத்நிக்கும் ஶேஷமாயிருக்கும் என்கிற பதிபத்நீந்யாயத்தாலே [நாம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி.] என்றருளிச்செய்கையாலே,

மூ.—௬ரு ஆகப்பிரித்து நிலையில்லை.

வ்யா.— ௬ரு.—கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக் கொண்டு ஈஶ்வரனுக்கும், பிராட்டிக்கும் ஒருக்காலும் ப்ரஸக்த்தி இல்லாமையை அருளிச்செய்கிறார்

(ஆகப்பிரித்து நிலையில்லை) என்று.

எ.—௬ரு.— மேலுக்கவதாரிகை (கீழ்ச்சொன்னஹேதுக்களெல்லாம்) என்று துடங்கி.

[ஆக]-(கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களெல்லாவற்றாலும்)[பிரித்துநிலை]-(ஈஶ்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஒருக்காலும் ப்ரஸக்தி), [இல்லை]-கிடையாது என்று மூலார்த்தம்.

கொ. பிராட்டியினுடைய ஏகோநஸர்வஶேஷித்வமும்ஸர்வேஶ்வரித்வமும்மற்றுமுள்ளஶ்ருதிப்ரஸித்தங்களானவிபவங்களும்எல்லாம்"ஶ்ரீ ஜகன்மாதா" "அஸ்யேஶாநாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ" என்கிறபடியேவிஷ்ணுபத்நீத்வநிபந்தநங்கள் என்றருளிச்செய்வர். ஆனால்லக்ஷ்மீஶேஷத்வம் தத்ஸம்பந்தநிபந்தநமானால்பாகவதஶேஷத்வத்தில்வ்யாவர்த்தமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்; ததீயத்வேந ததீயஶேஷத்வம் பிராட்டிமாரோடொக்கநிகிலபாகவதரோடொக்கத்துல்யமாயிருந்ததேயாகிலும்பத்நீத்வநிபந்தநமாய்வரும்பிராட்டிமாருடைய ஶேஷித்வம் ததீயத்வநிபந்தநமாய்வரும் ஶேஷித்வத்திலுங்காட்டில் வ்யாவர்த்தமாகக்குறையில்லையிறே! நநு, நிகிலாத்மவர்கத்துக்கும் பிராட்டி ஸ்வாமிநியாயிருக்குமிருப்பு விஷ்ணுபத்நீத்வநிபந்தநமென்று கொள்வானென்? "த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்" "த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம்" என்கிறபடியே - மாத்ர்த்வப்ரயுக்தமன்றோ இஶ்ஶேஷித்வமென்னில்; அதப்படியே ஆகிலும், பதிபத்நிகளிருவருக்கும் ஸகலதர்மங்களிலும் அந்வயம் வருமளவில் பதிக்கு ப்ராதாந்யமாய் பத்நிக்குபதித்வாராவாகையாலே அப்ராதாந்யமாயிறே!யிருப்பது. ஆகையாலிறே! புத்ராதிதாநப்ரதிக்ரஹங்களிலே பதிக்கு ப்ராதாந்யமும் பத்நிக்கு அப்ராதாந்யமுமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறது. ஆகையிறே! ஈஶ்வரகர்த்ருகமான ரக்ஷணத்திலும் உபாயத்வத்திலும் அப்ராதாந்யேந அந்வயம் சொல்லுகிறது. அப்ராதாந்யேநாந்வயிக்கையாவது-ஈஶ்வரனைக்கொண்டு சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணிவைக்கை. ப்ராதாந்யேநாந்வயிக்கையாவது-ஸ்வயமேவபண்ணுகை. ரேணுகையினிடத்திலேஜமதக்நிக்கு பத்நீத்வம் நிவர்த்தித்தபோதே பரஶுராமனுக்கு மாத்ர்த்வமும் நிவ்ருத்தமாய்த்திறே! ஆகையால் விஷ்ணுபத்நீத்வநிபந்தநம் பிராட்டிஶேஷித்வமென்னக்குறையில்லை.

௬ரு.— மேலுக்கவதாரிகை (கீழ்ச்சொன்ன) இத்யாதி.

மூ.—௪௬. ப்ரபையையும், ப்ரபாவானையும்;

வ்யா.—௪௬.— இந்தப்ர்தக்ஸ்த்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டு த்ர்ஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார்,

(ப்ரபையை) என்று துடங்கி. அதாவது-ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும்ப்ர்தக்ஸ்த்திதி இல்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும்ப்ரதக்ஸ்த்திதி இல்லாதாப்போலவுமென்கை. "అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా" "அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (௬௬) "అనన్యాహిమయాసీతా భాస్కరేణ ప్రభా యథా" "அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (௬௭) என்று ப்ரபாப்ரபாவாங்களைப்போலே இருவர்க்கும் ப்ர்தக்ஸ்த்திதியில்லையென்னுமிடம் இருவர்வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதிறே!

எ.—௪௬.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இந்த) என்று துடங்கி.

[ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும்]-(ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதி இல்லாதாப்போலவும்), [புஷ்பத்தையும் மணத்தையும் போலே]-(புஷ்பத்துக்கும்பரிமளத்துக்கும் ப்ர்தக்ஸ்த்திதி இல்லாதாப் போலவும்), (இருவர்க்கும் ப்ர்தக்ஸ்த்திதி இல்லையென்னுமிடம்) அர்த்தாத்ஸித்தம் என்று மூலார்த்தம்.

ஸுந்தரகாண்டே ராவணம்ப்ரதி ஸீதா:— ("శక్యా లోభయితుం నాహమైశ్వర్యేణ ధనేన వా। అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా") ("ஶக்யா லோபயிதும் நாஹமைஶ்வர்யேணதநேநவா। அநந்யாராகவேணாஹம் பாஸ்கரேணப்ரபாயதா॥")(௨௭௧) என்று உன்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தாலும்தநத்தாலும் அந்யஸ்த்ரீகள்போலே நான் ஒன்றாலே வஞ்சிக்கைக்குஶக்யையன்றுகாண், பாஸ்கரனோடு ப்ரபைபோலே ராகவனோடு நான் அநந்யையாயிருப்பேன்; யுத்தகாண்டே ப்ராஹ்மாதீந்ப்ரதி ராமः— "దీర్ఘకాలోషితా హీయం రావణాంతః పురే శుభా। బాలిశః ఖలు కామాత్మా రామో దశరథాత్మజః॥ ఇతి వక్ష్యంతి మాం సంతో జానకీం అవిశోధ్య హి। అనన్యహృదయాం భక్తాం మచ్చిత్తపరివర్తినీం॥ అహమప్యవగచ్ఛామి మైథిలీం జనకాత్మజాం। ప్రత్యయార్థం తు లోకానాం త్రయాణాం సత్యసంశ్రయః॥ ఉపేక్షే చాపి వైదేహీం ప్రవిశంతీం హుతాశనం॥ ఇమామపి విశాలాక్షీం రక్షితాం స్వేన తేజసా॥ రావణో నాతివర్తేత వేలామివ మహోదధిః। నహి శక్తస్స దుష్టాత్మా మనసాపి హి మైథిలీం॥ ప్రధర్షయితుమప్రాప్తాం దీప్తామగ్నిశిఖామివ। నేయమర్హతి చైశ్వర్యం రావణాంతః పురే శుభా॥ (అనన్యా హి మయా సీతా భాస్కరేణ ప్రభా యథా।) విశుద్ధా త్రిషు లోకేషు మైథిలీ జనకాత్మజా॥ నహి హాతుమియం శక్యా కీర్తిరాత్మవతా యథా।"

தொ-௪௬.—மேலுக்கவதாரிகை (இந்த) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("అనన్యా")("அநந்யா") என்றது-வேறுபட்டவளன்றென்றபடி. உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணம் ("అనన్యా") ("அநந்யா") இத்யாதி.

மூ—. புஷ்பத்தையும்மணத்தையும் போலே.

வ்யா.—"ப்ரஸூநம்புஷ்யம்திமபரிமளர்த்திம ஜிகதிஷந்" "ப்ரஸூநம்புஷ்யந்திம பரிமளர்த்திம ஜிகதிஷந்" (சு அ) என்கிறவிடத்திலே ஈச்வரனை புஷ்பஸ்தாநீயனாகவும், பிராட்டியைபரிமளஸ்தாநீயையாகவும் பட்டரருளிச்செய்கையாலே, புஷ்பபரிமளங்களுக்குப்போலே இருவர்க்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லையெனனுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம்.

எ.—"நீர்க்ககாலோஷிதாஹ்யம் ராவணாந்தஃ புரேசுபா|பாஸிஷ்சனுகா மாத்மாராமோதசரதாத்மஜ ஃ|| இதிவசஸ்யந்திமாம்ஸந்தோஜாநகிமவிமோத்யஹி|அநந்யஹர்தயாம்பகதாம மச்சித்தபரிவர்த்திநீம்|| அஹமப்யவகசசாமிமைதிலீம ஜநகாத்மஜாம்| ப்ரத்யயார்த்தந்து லோகாநாம் த்ரயாணாம் ஸத்யஸம்ஸ்ரயஃ|| உபேக்ஷேசாபிவைதேஹீம் ப்ரவிசந்திம் ஹுதாசநம்| இமாமபிவிசாலாக்ஷீம் ரக்ஷிதாம் ஸ்வேநதேஜஸா||ராவணோநாதிவர்த்தேத வேலாமிவமஹோததிஃ| நஹிசக்தஸ்ஸதுஷ்டாத்மாமநஸாபிஹிமைதிலீம்|| ப்ரதர்ஷயிதுமப்ராப்தாம் தீப்தாமக்நிசிகாமிவ| நேயமர்ஹதிசைச்வர்யம் ராவணாந்தஃ புரேசுபா||"(அநந்யாஹி மயாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா)|விசுத்தாத்ரிஷுலோகேஷுமைதிலீஜநகாத்மஜா||நஹிஹாதுமியம்சக்யாகீர்த்திராத்மவதாயதா|"(ரு அ0)

ஸ்ரீகுணரத்நகோசே:-("தவஸ்பர்சாதீசம் ... ப்ரஸூநம்புஷ்யந்திமபரிமளர்த்திம ஜிகதிஷந் ... ") ("தவஸ்பர்சாதீசம் ஸ்பர்சதிகமலே மங்களபதம் தவேதம் நோபாதேருபநிபதிதம் ஸ்ரீரவியதஃ| ப்ரஸூநம் புஷ்யந்திமபரிமளர்த்திம்ஜிகதிஷந்நசைவம் த்வாதேவம்ஸ்வதத இதிகச்சித்கவயதே||",(ரு அக)என்று உன்னுடையஸ்பர்சத்தாலே ஈச்வரனை கமலையே! மங்களம் என்கிற சப்தமானது-ஸ்பர்சியாநின்றது; உனக்கு இதுதான் ஒரு உபாதியால் வந்ததன்று நீ ஸ்ரீ யாகையாலே; பூவை நன்றாக்குகிற பரிமளத்தினுடைய மிகுதியைச் சொல்ல இச்சிக்கிற புருஷன் இப்படியாகையாலே இப்படி நன்றாகிறதென்று ஒருஹேதுவை யிட்டுக்கொண்டான் என்றபடி.

தா.— இரண்டாந்த்ருஷ்டாந்தத்தில்ப்ரமாணம் ("ப்ரஸூநம்") ("ப்ரஸூநம்")இத்யாதி.

பி.—சசு.— ("ப்ரஸூநம்") இத்யாதி.ஈச்வரனை "மங்களம் மங்களாநாம்" "மங்களாநாஞ்சமங்களம்" என்று சொல்லுகைக்கடி இவளோட்டைச்சேர்த்தி இருக்கும்; இவளுக்கு அங்ஙனொருஹேதுவாகாததன்றி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் இருக்குமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்("தவஸ்பர்சாத்") ("தவஸ்பர்சாத்") இத்யாதி.ஹேகமலே—

மூ.—௪௭. ஆக இச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமாய்விட்டது.

வ்யா.—௪௭.— இந்தப்ரக்ஸ்திதியபாவத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு, இச்சேர்த்தியே சேதநர்க்குத்தேஶ்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியை அருளிச்செய்கிறார்

(ஆகஇச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமாய்விட்டது) என்று. (இச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யம்) என்கையாலே இவர்களைத்தனித்தனியே விரும்புகை உத்தேஶ்யம் அன்றென்றபடி: இருவரையும்பிரித்துவிரும்பினால்ராவண

ஏ.—௪௭.—மேலுக்கவதாரிகை (இந்த) என்று துடங்கி.

(அறு) வாதமாவது-கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தைமறுபடியுஞ்சொல்லுகை. [ஆக] என்றது-கீழ்ச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தங்களெல்லாவற்றாலும் என்றபடி.

[இச்சேர்த்தி]. எம்பெருமானுடையவும் பிராட்டியினுடையவும் [சேர்த்தி], [உத்தேஶ்யமாய்விட்டது]-ப்ராப்யமாய் விட்டது என்று மூலார்த்தம்.

இதுக்குதாத்பர்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

[இச்சேர்த்தி] என்றுதுடங்கி.

உத்தேஶ்யமாகாதத்தால் குறைஎன்னென்னில்; குறைவன்றிக்கே அநர்த்தமேபலிக்குமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்

(இருவரையும்) என்று துடங்கி.

ஆஶ்ரயமாய் விஶேஷ்யாம்ஶமாயுள்ளபெருமாளைப் பிரிக்கையாலே,-ராவணனுக்கு ஸ்வரூபநாஶமே ஸம்பவித்தது;

தொ.—௪௭.—மேலுக்கவதாரிகை (இந்த) இத்யாதி. இவ்வாக்யத்தால் வ்யாவர்த்யாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார் [இச்சேர்த்தி]இத்யாதியால் இவர்களைப்பிரித்து விரும்புகை அநுத்தேஶ்யமானமாத்ரமன்றிக்கே விபரீதமாய்த்தலைக்கட்டும் என்றருளிச்செய்கிறார் (இருவரையும்பிரித்து விரும்பினால்) இத்யாதியால்.

பி.-ஈஶம்-மங்களபதம்-தவஸ்பர்ஶாத்-ஸ்பர்ஶதி-தாமரையை இருப்பிடமாகவுடைய ஸ்ரீரங்கநாயகியாரே! ஸ்ரீரங்கநாதனை "மங்களாநாஞ்ச மங்களம்" என்கிறபடியே மங்களஶப்தம் உம்முடைய ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்பர்ஶியா நின்றது; யதஃ-ஸ்ரீஃ-அஸி-ததஃ-தவ-இதம் உபாதேஃ-கோபநிபதிதம்-தேவரீர் யாதொருகாரணத்தாலே ஸ்ரீ ஆகாநின்றீர் ஆகையாலே உமக்கு ஒருவனடியாகவந்ததன்று; இத்தால் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கும் என்றபடி: என்போலவென்னில்; ப்ரஸூநம்-புஷ்யந்திம் பரிமளர்த்திம்-அபி-ஜிகதிஷுஃ-ஏவந்த்வாத்-ஏவம்-ஸ்வதே-இதி-கஶ்சித்-நகவயதே-புஷ்பத்தைஸம்ருத்தமாக்காநிற்கிற பரிமளஸம்ருத்தியைச் சொல்ல இச்சிக்கிற புருஷன், இந்தவேறுதுவாலே இப்படி பரிமளிக்கிறது என்று பரிமளத்துக்கு ஓரடியுண்டாய், அதாலே அதிஶயஞ்சொல்லமாட்டானிறே! இத்தால் புஷ்பம் பரிமளத்தாலே அதிஶயம் பெறுகிறவோபாதி அப்பரிமளத்துக்கு அதிஶயகரமானவஸ்து இல்லை யென்றபடி.

வ்யா.— ஸூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே அநர்த்தமேபலிக்குமத்த னை. இருவரையும்பற்றினுலிறே!

எ.— ப்ராப்யத்தினுடைய விஶேஷணம்மான பிராட்டியைப்பிரிக்கத் தேடுகையாலே ஸூர்ப்பணகைக்கு, ஆரண்யகாண்டே:— "ఇమాంవిరూపామసతీంఅతిమత్తాంమహోదరీం। రాక్షసీంపురుషవ్యాఘ్రవిరూపయితుమర్హసి॥ ఇత్యుక్తో లక్ష్మణస్తస్యాః క్రుద్ధోరామస్యపశ్యతః। ఉద్ధృత్యఖడ్గంచిచ్ఛేదకర్ణనాసంమహాబలః॥ "இமாம்விரூபாமஸதீம் அதிமத்தாம் மஹோதரீம்।ராக்ஷஸீம் புருஷவ்யாக்ரவிரூபயிது மர்ஹஸி॥இத்யுக்தோ லக்ஷ்மணஸ்தஸ்யாஃக்ருத்தோராமஸ்யபஶ்யதஃ। உத்த்ருத்யகட்கம் சிச்சேதகர்ணநாஸம்மஹாபலஃ॥" (ருஅஉ)என்கிறபடியே முக்யாங்கஹாநி பலமாய்த்து.

(இருவரையும் பற்றினுல்) வரும் பலத்தை அருளிச்செய்கிருர் (இருவரையும்) என்று துடங்கி.

(ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானைப்போலே வாழலாவது)என்றது- "యావన్న లంకాంసమభిద్రవంతివలీముఖాః పర్వతకూటమాత్రాః। దంష్ట్రాయుధాశ్చైవనఖాయుధాశ్చ ప్రదీయతాందాశరథాయమైథిలీ॥ యావన్నగృహ్ణంతిశిరాంసిబాణారామేరితారాక్షసపుంగవానాం। వజ్రోపమావాయుసమానవేగాః ప్రదీయతాందాశరథాయమైథిలీ॥ "யாவந்நலங்காம் ஸமபித்ரவந்திவலீமுகாஃ பர்வதகூடமாத்ராஃ। தம்ஷ்ட்ராயுதாஶ்சைவநகாயுதாஶ்ச ப்ரதீயதாம் தாஶரதாயமைதிலீ॥ யாவந்நக்ருஹ்ணந்திஶிராம்ஸிபாணாராமேரிதாராக்ஷஸ புங்கவாநாம்।வஜ்ரோபமாவாயுஸமாநவேகாஃ ப்ரதீயதாம்தாஶரதாயமைதிலீ॥"(ருஅ௩)என்று சொல்லியும்,பிராட்டியினுடைய ஆஶ்வாஸநார்த்தமாக "విభీషణేనచభ్రాత్రామమనిర్యాతనంప్రతి। అనునీతఃప్రయత్నేనచతత్కురుతేమతం॥ జ్యేష్ఠాకన్యానలానామ విభీషణసుతాకపే। తయామమేదమాఖ్యాతంమాత్రాప్రహితయాస్వయం। రాక్షసీత్రిజటావృద్ధాశయానావాక్యమబ్రవీత్। ఆత్మానంఖాదతానార్యాన్నసీతాంభక్షయిష్యథ॥ స్వప్నోహ్యద్యమయాదృష్టోదారుణోరోమహర్షణః। రాక్షసానామభావాయభర్తురస్యాజయాయచ॥ "விபீஷணேநசப்ராத்ராமமநிர்யாதநம் ப்ரதி। அநுநீதப்ரயத்நேநநசதத்குருதேமதம்॥ ஜ்யேஷ்டாகந்யாநலாநாமவிபீஷண ஸுதாகபே। தயாமமேதமாக்க்யாதம் மாத்ராப்ரஹிதயாஸ்வயம்॥

தொ.—இருவரையும் விரும்பினுல்வரும் பலத்தையருளிச்செய்கிரு (இருவரையும்) இத்யாதியால்.

மூ.—சஅ. இதிலே சதுர்த்தியேறிக்.

வ்யா.—ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப்போலே வாழுலாவது.
சஅ.— இனிமேல் இதில் விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் விபக்திதன்னை நிர்த்தேசிக்கிறார்
(இதிலேசதுர்த்தியேறிக்கழியும்) என்று. அதாவது-இவ்வகாரத்திலே (சதுர்த்தியேறி)

எ. ராக்ஷஸீத்ரிஜடாவ்ர்த்தாஸ்யாநாவாக்யமப்ரவீத்| ஆத்மாநம்காததாநார்யாநஸீதாம்பக்ஷயிஷ்யத|| ஸ்வப்நோஹ்யத்யமயாத்ர்ஷ்டோதாருணோரோமஹர்ஷண:| ராக்ஷஸாநாமபாவாய பர்த்துரஸ்யாஜயாயச||" (ரு அச) இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே-பார்யையையும், புத்ரியையும்வைத்து பிராட்டிபுருஷகாரமாகப் பற்றின (ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப் போலே) "అబ్రవీచ్చ తదా రామస్స మీపపరివర్తినం| సౌమిత్రింసత్త్వసంపన్నం లక్ష్మణందీప్తతేజసం|| విభీషణమిమం సౌమ్య లంకాయామభిషేచయ| అనురక్తం చ భక్తం చ మమచైవోపకారిణం|| ఏషమేపరమః కామో యదిమం రావణానుజం| లంకాయాం సౌమ్యపశ్యేయమభిషిక్తంవిభీషణం|| ఏవముక్తస్తు సౌమిత్రీ రాఘవేణమహాత్మనా | తథేత్యుక్త్వాతుసంహృష్టస్సౌవర్ణం ఘటమాదదే|| తతస్త్వేకంఘటంగృహ్య సంస్థాప్యపరమాసనే |ఘటేనతేన సౌమిత్రిరభ్యషించద్విభీషణం|| లంకాయాంరక్షసాంమధ్యే రాజానంరామశాసనాత్| "அப்ரவீச்சததாராமஸ்ஸமீபபரிவர்த்திநம்| ஸௌமித்ரிம்ஸத்வஸம்பந்நம் லக்ஷ்மணம் தீப்ததேஜஸம்|| விபீஷணமிமம்ஸௌம்யலங்காயாமபிஷேசய| அநுரக்தஞ்சபக்தஞ்சமமசைவோபகாரிணம்|| ஏஷமே பரம:காமோயதிமம் ராவணாநுஜம்|லங்காயாம்ஸௌம்யபஶ்யேயம் அபிஷிக்தம் விபீஷணம்|| ஏவமுக்தஸ்து ஸௌமித்ரீராகவேணமஹாத்மநா|ததேத்யுக்த்வாதுஸம்ஹ்ருஷ்டஸ்ஸௌவர்ணம் கடமாததே|| ததஸ்த்வேகம் கடம் க்ர்ஹ்யஸம்ஸ்தாப்யபரமாஸநே| கடேநதேநஸௌமித்ரிரப்யஷிஞ்சத்விபீஷணம்|| லங்காயாம் ரக்ஷஸாம் மத்யே ராஜாநம்ராமஶாஸநாத்|" (ரு அரு) என்கிறபடியே மோக்ஷஸாம்ராஜ்யஸிம்ஹாஸநாதிரூடராய் வாழ்கை.

சஅ.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.
(இவ்வகாரத்திலே) என்றது -ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதமான (இவ்வகாரத்திலே) என்றபடி. [சதுர்த்திஏறி] என்றது- அகாரஸ்யக்ர்தந்தத்வாத் ப்ராதிபதிகஸம் ஜ்ஞாயாம் "ஙேப்யாம் ப்யஸ்" "ஙேர்ய:" இதியகாராதேஶ:; ஙேயந்தஸுப்ரத்யமாய், "தாதர்த்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே சதுர்த்திவிபக்தி ஏறி

தொ.—சஅ.—மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.(இனி)என்றது-அகாரார்த்தமருளிச்செய்தஅநந்தரமென்றபடி. மூலார்த்தம்(அதாவது) இத்யாதி. [ஏறி] என்றது-உண்டாய் என்றபடி.

மூ.—கழியும்

மூ.—சகூ. சதுர்த்தியேறினபடி யென்னென்னில்;

மூ.—ருo.நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே.

வ்யா.—"ஸுபாம்ஸுலுக்" "ஸுபாம்ஸுலுக்"(சுகூ) இத்யாதி-ஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை.

சகூ.— விபக்த்யந்தரமெல்லாங்கிடக்க, இவ்வகாரத்தில் சதுர்த்தியேறினபடி தானெங்ஙனே யென்கிறாங்கையை அநுவதிக்கிறார் (சதுர்த்தியேறினபடி யென்னென்னில்) என்று.

ருo.— அதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார் [நாராயணபதத்துக்குஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே] என்று. அதாவது-இவ்வகாரம் சதுர்த்யந்தமான நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தியேறிற்றென்கை. இங்ஙனன்றாகில், இரண்டுக்கும் ஸங்க்ரஹவிவரணத்வம்ஸித்தியாதிறே!.

எ.— ("ஸுபாம்ஸுலுக்") என்கிற ஸூத்ரத்தாலே (லுப்தமாய்ப்போம்) என்றபடி. (தாதர்த்த்ய) மாவது-ஸஏவ-அர்த்தஃ— ப்ரயோஜநம்-யஸ்ய-ஸஃ- ததர்த்தஃ ததர்த்தஸ்ய-பாவஃ - (தாதர்த்த்யம்) என்று யாவனொருவனுக்கு ஈஸ்வரனேப்ரயோஜநமாயிருக்கிறான், அவன் 'தத்ப்ரயோஜநன்' என்று சொல்லுகையாலே "ஶேஷஃ பரார்த்தத்வாத்" "ஶேஷஃபரார்த்தத்வாத்"(ங்அகூ)என்கிறபடியே பரப்ரயோஜநைகவேஷமாயிருக்கை.

[இதிலே] - (இவ்வகாரத்திலே), [சதுர்த்தியேறி]-("ஸுபாம்ஸுலுக்") இத்யாதிஸூத்ரத்தாலே), [கழியும்]-(லுப்தமாய்ப்போம்) என்று மூலார்த்தம்.

சகூ.—மேலுக்கவதாரிகை(விபக்த்யந்தரங்களெல்லாம்) இத்யாதி [சதுர்த்தியேறினபடி என்னென்னில்;]- (விபக்த்யந்தரங்களெல்லாங்கிடக்கசதுர்த்தி) விபக்தி (ஏறினபடிதான் என்னென்னில்;)என்று மூலார்த்தம்.

ருo.— மேலுக்கவதாரிகை (அதுக்கு) இத்யாதி.

[நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே]-(விவரணமான நாராயணபதத்துககு இந்த அகாரம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே. என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—சகூ.— மேலுக்கவதாரிகை (விபக்த்யந்தரமெல்லாம்கிடக்க) இத்யாதி.

ருo.— மேலுக்கவதாரிகை(அதுக்கு)இத்யாதி.மூலார்த்தம்(அதாவது) இத்யாதி. விபக்த்யந்தரம் வந்தால் வரும் தோஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙன்) இத்யாதியால்.

மூ.—ருக. இத்தால் ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது.
மூ.— ருஉ. ஶேஷத்வம்

வ்யா.—ருக.— இத்தாற்சொல்லுகிற அர்த்தந்தானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இத்தால் ஈஶ்வரனுக்குஶேஷமென்கிறது) என்று. அதாவது இதுதான் "తాదర్థ్యేచతుర్థీ" "தாதர்த்யேசதுர்த்தி" ஆகையாலே இச்சதுர்த்தியால் ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

ருஉ.—"సర్వంపరవశందుఃఖం" "ஸர்வம்பரவஶம்துஃகம்"(எ0)

எ.—ருக.— மேலுக்கவதாரிகை (இத்தால்) இத்யாதி.

[இத்தால்]- (தாதர்த்யத்திலேவந்தஇசசதுர்த்தியால்), [ஈஶ்வரனுக்குஶேஷமென்கிறது]- (ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்னுமிடஞ்சொல்லுகிறது) என்று மூலார்த்தம்.

சதுர்த்தீவிபக்திலுப்தமாயிருக்க விபக்த்யர்த்தமான ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லுகிறது "ప్రత్యయలోపే ప్రత్యయలక్షణం" "ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" (ரு அஎ) என்கிறஸூத்ரத்தாலே. [ஶேஷ]மாகையாவது—சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கை; "యథేష్టంవినియోగార్హం శేషశబ్దేనకథ్యతే। ఈశ్వరస్యజగత్సర్వం యథేష్టంవినియుజ్యతే॥" "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம்ஶேஷஶப்தேநகத்யதே।ஈஶ்வரஸ்யஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம்விநியுஜ்யதே॥" (ரு அஅ) இதிபரமஸம்ஹிதாயாம்.

ருஉ.— ஶேஷத்வத்தில் லௌகிகந்யாயத்தால் பண்ணும்ஶங்கையை மூலகாரர் அநுவதித்து உத்தரமருளிச்செய்தத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார்.

மநுஸ்ம்ருதௌ:— "(సర్వంపరవశందుఃఖం) సర్వమాత్మవశంసుఖం |

தொ—ருக.— மேலுக்கவதாரிகை (இத்தால்) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("తాదర్థ్యే") ("தாதர்த்த்யே") என்றது-ஶேஷத்வே என்றபடி. (இடம்) என்றது-அர்த்தமென்றபடி.

ருஉ.— இவ்வர்த்தத்தில் பூர்வபக்ஷி பண்ணும்ஶங்கைக்கவதாரிகை ("సర్వంపరవశం") ("ஸர்வம்பரவஶம்) என்றுதுடங்கி. "பரவஶம்) என்றது-பரவஶத்வமென்றபடி. ("துஃகம்") என்றது - துஃகாவஹமென்றபடி.

பி.-ருக.— சதுர்த்திலுப்தமானாலும "ప్రత్యయలోపే ప్రత్యయలక్షణం" "ப்ரத்யயலோபே ப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ஸூத்ரத்தை உபஜீவித்து [இத்தாலீஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது] என்று "కుండలాయ-హిరణ్యం" "குண்டலாய - ஹிரண்யம்" என்னுமாப்போலே தாதர்த்யேசதுர்த்தியும் "వృక్షాయ-జలం" "வ்ருக்ஷாய—ஜலம்" என்னுமாப்போலே ஸம்ப்ரதாநேசதுர்த்தியுமுண்டாகையாலே; இங்கே "తాదర్థ్యేచతుర్థీ" "தாதர்த்யே சதுர்த்தீ" என்று தச்சேஷத்வப்ரகாஶகமாக சதுர்த்தியென்றபடி.

மூ.—துஃகரூபமாகவன்றே நாட்டில்காண்கிறதென்னில்;

மூ.— ௫௩. அந்தநியமமில்லை, உகந்தவிஷயத்துக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக்காண்கையாலே.

வ்யா—"సేవాశ్వవృత్తిః" "ஸேவாஶ்வவர்த்திः" (௭௧) என்கிறலௌகிகந்யாயத்தைக்கொண்டு ஶேஷத்வத்தை துஃகரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதிக்கிறார்

(ஶேஷத்வம் துஃகரூபமாகவன்றே நாட்டிற்காண்கிறதென்னில்) என்று.

௫௩.— அதுக்குத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

(அந்தநியமமில்லை) என்று தொடங்கி. அதாவது - நாடுதன்னிலே "பணிமின்திருவருள்" இத்யாதிப்படியே, அபிமத (விஷயத்துக்குஶேஷமாயிருக்குமிருப்புஸுக) ரூபமாகக் காண்கையாலே, ஶேஷத்வமாகில் துஃகரூபமாயிருக்குமென்கிற நியமமில்லையென்கை.

௭.— ఏతద్విద్యాత్సమాసేన లక్షణం సుఖదుఃఖయోః॥ ఋతామృతాభ్యాంజీవేతమృతేన ప్రమృతేనవా।సత్యానృతాభ్యాంజీవేతనశ్వవృత్త్యాకదాచన॥ (సేవాశ్వవృత్తి) ర్వ్యాఖ్యాతా తస్మాత్తాంపరివర్జయేత్।" "ஸர்வம் பரவஶம் துஃகம் ஸர்வமாத்மவஶம் ஸுகம்। ஏதத்வித்யாத்ஸமாஸேந லக்ஷணம் ஸுகதுஃகயோஃ॥ ருதாம்ருதாப்யாம் ஜீவேதம்ர்தேநப்ரம்ர்தேநவா। ஸத்யாம்ர்தாப்யாம் ஜீவேதநஶ்வவ்ர்த்யாகதாசந॥ (ஸேவாஶ்வவ்ர்த்திர்) விக்யாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத்," (௫ அகூ) ஸ்ரீபாகவதே:।—"ఋతముంఛశిలంప్రోక్తమ మృతంస్యాదయాచితం। మృతంతునిత్యయాచ్ఞాస్యాత్ప్రమృతంకర్షణంస్మృతం॥సత్యానృతంతువాణిజ్యం శ్వవృత్తిర్నీచసేవనం।" "ர்தமுஞ்சஶிலம்ப்ரோக்தமம்ர்தம்ஸ்யாதயாசிதம்। ம்ர்தந்துநித்யயாச்ஞாஸ்யாத்ப்ரம்ர்தம் கர்ஷணம் ஸ்ம்ர்தம்॥ஸத்யாந்ர்தந்துவாணிஜ்யம் ஶ்வவ்ர்த்திர்நீசஸேவநம்"।.

[ஶேஷத்வம்] - பிறரார்க்குஶேஷமாயிருக்கை, [துஃகரூபமாகவன்றே]-துஃகாவஹமாயன்றே, [நாட்டில்காண்கிறதென்னில்;] - நாடுதன்னிலே காண்கிறதென்னில்; என்று ஶங்காவாக்யார்த்தம்.

௫௩.— [அந்தநியமமில்லை] [உகந்தவிஷயத்துக்கு]-("பணிமின் திருவருள்" இத்யாதிப்படியே-(அபிமதவிஷயத்துக்கு), [ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக்காண்கையாலே]-(ஶேஷத்வமாகில் துஃகரூபமாயிருக்கு மென்கிறநியமமில்லை) என்று உத்தரவாக்யார்த்தம்.

தொ.—(("ஶ்வவ்ர்த்திः") என்றது - நீசவர்த்தியென்றபடி.

௫௩.— மேலுக்கவதாரிகை (அதுக்கு) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

திருவாய்மொழி — ௪-ப-௧-ூ- ௫-பாட்டு.

"பணிமின்றிருவருளென்னுமஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி
யணிமென்குழலாரின்பக்கலவியமுதுண்டார்
துணிமுன்புநாலப்பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்
மணிமின்னுமேனிநம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ"

"செல்வக்கிடப்போபாதி அங்கநாபரிஷ்வங்கமும் அஸ்த்திரமெ ன்கிறார்.

(பணிமின்திருவருளென்னும் அஞ்சீதப்பைம்பூம் பள்ளியணிமெ ன்குழலார்) என்று. ஸ்த்ரீகளோடேசேர்த்துநிர்வஹிப்பார்கள் முன்பு ள்ளமுதலிகள்; பட்டர், அங்ஙனன்றிக்கே, (பணிமின்திருவருள்) என் கிறவித்தை (இன்பக்கலவியமுதுண்டார்) என்கிறவர்களோடே சேர் த்தருளிச்செய்வர். தான் ராஜ்யம்பண்ணுகிறநாளில் தன்ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குப்படுக்கைப்பற்றாக்கி, அவர்களைப் படுக்கையிலேவைத் துத்தான் தாழநின்று (பணிமின்திருவருளென்னும்) திருவுள்ளத்திற்கி டக்கிறத்தை அருளிச்செய்யலாகாதோவென்னும். தன்னையநுவர்த்தி ப்பார் புறம்பேயுண்டே, இனி ரஸிகத்வமாவது-தானிவர்களுக்குத் தா ழநிற்கையிறே! (அஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி) தர்ஶநீயமாய்க்குளிர்ந்து பரந்துபூவாலேசெய்தபடுக்கையிலே. அவன் இப்படுக்கையிலேவைத்து "திருவருள்பணிமின்" என்றுநின்றாலவர்கள் செய்வதென்னென்னில்; (அணிமென்குழலார்) அவர்கள் கொண்டாட்டத்தை யநாதரித்து, ஆபரணத்தைத்திருத்துவது, குழலைப்பேணுவதாகா நிற்பர்கள். (இன் பக்கலவியமுதுண்டார்) அவர்களந்தவநங்கீகாரப்ரமுகமான ஸம்ஶ்லே ஷத்தால்வந்த ஆநந்தாம்ருதத்தை புஜித்தவர்கள். அநாதராம்ருத பாநம்பண்ணினவர்களென்றுமாம்.* அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளை யநுகரிக்கிறார்களிறே! வேறொருவன்வந்து அவர்களைஸ்வீகரித்து இன் பக்கலவியமுதுண்ணாநிற்குமே; இவன்பின்னைத் தன்னுடைய ஶரீர தாரணத்துக்காக அவர்கள் பக்கலிலே போயிருக்கத்தொடங்கும். (துணிமுன்புநால) "ஜீர்ணாச்சாதநஶ்ச" "மாமுடமாச்சாதயதும்ஸதாம்" (௫௧௧)என்கிறபடியே பின்புகொண்டுவந்தினைக்கவெட்டம்போராமை யாலே முன்னே நாலாநிற்கும். (பல்லேழையர்தாமிழிப்ப) தாங்கள் முன்னிருப்பர்களே, இவன்பக்கல் தங்களுக்குண்டான சாபலந்தோ ற்றா.—ததுக்காட்டுவர்கள்முன்பு ; இப்போது, தங்களைஸ்வீகரித்த வஞ்ஞாவதுப்ரியமாக, இவனுக்கு போகயோக்யதை யில்லாமையையும் க்ருபணிருதயையுஞ்சொல்லி உபேக்ஷாவாதங்கள் பண்ணாநிற்பர்கள். (செல்வர்) நம்மோட்டைபாவபந்தமிறே சொல்லுகிறதிங்ஙன்' என்று

எ.— அத்தையும் புத்திபண்ணுதேசெல்வர். முன்பு "பணிமின்திருவருள்" என்றபோதையநர்தரத்தோபாதியாக இத்தையும் நினைத்துச் செல்வர்*த்ருஷ்ணைகாநிருபத்ரவாவிறே!

ஆனபின்பு "भक्तानां" "பக்தாநாம்" (ருகூஉ) என்றிருக்கிறவுடம்பை பற்றப்பாருங்கோள். (மணி) மித்யாதி. நீலரத்நம்போலே காந்தியையுடைத்தாய் அதிற்காட்டில் விஞ்சினவழகையுடைத்தானதிருமேனி. "एष सर्वस्वभूतस्तु परिष्वङ्गः" "ஏஷஸர்வஸ்வ் பூதஸ்துபரிஷ்வங்க:" (ருகூங) என்று கொடுக்கும்படியிறே! [ஏஷ:] தானநுபவித்து 'தனக்குரஸித்தது' என்று பிறர்க்குக்கொடுப்பாரைப்போலே; "इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः" "இச்சாக்ர்ஹீதாபிமதோருதேஹ:" (ருகூச) என்னக்கடவதிறே! இச்சாக்ர்ஹீதமென்கையாலே-கர்மநிபந்தநமல்லவென்றுதோற்றுகிறது; அபிமதமென்கையாலே-தனக்கும்போக்யமென்றுதோற்றுகிறது;" "सर्वस्वभूतः" "ஸர்வஸ்வபூத:" இதொழியமற்றொன்றைக்கொடுத்தாலும் இதுகொடாதத்தால்வரும் குறைகிடக்குமே! திருமேனியைக் கொடுக்கவே, யெல்லாம்கொடுத்ததாமிறே; ஸர்வாபாஶ்ரயமாயிறே திருமேனிதானிருப்பது, மற்றுக்கொடுக்குமதிலு மிதுக்குண்டான வ்யாவ்ர்த்திதோற்றியிருக்கிறது. "परिष्वङ्गो हनूमतः" "பரிஷ்வங்கோஹநூமத:" அமர்தாஶிக்குப் புல்லையிடவொண்ணுதே! "स्नेहो मे परमः" "ஸ்நேஹோமேபரம:" (ருகூரு) என்றிவ்வுடம்பை விரும்பினவனுக்கித்தையேகொடுக்கவேணுமே. "मया कालमिमं प्राप्य दत्तः" "மயாகாலமிமம்ப்ராப்யதத்த:" (ருகூகூ) 'இவனொன்றுகொள்வானொருவனல்லன், நாமிவனுக்கொன்று கொடுக்கப்பெறுவதுகாண்' என்று குறைப்பட்டிருந்தவர், இவன்விலக்காததொருஸமயம்பெற்று இப்படிகொடுத்துக்கொண்டு நின்றார். "तस्य महात्मनः" "தஸ்யமஹாத்மந:" (ருகூஎ) ஒருபடிகொடுத்தாராய் ஒன்றுசெய்தவித்தனைபோக்கி, இரண்டுடம்புகொடுத்தவனுக்கோருடம்புதாரமன்றிறே! வேண்யுத்க்ரதநத்திலே பிராட்டியொருப்பட்டவன்று அவளை உளளாக்கினன், "अवगाह्यार्णवं स्वप्स्ये" "அவகாஹ்யார்ணவம்ஸ்வப்ஸ்யே" (ருகூஅ) என்ற பெருமாளை மீட்டு அவரையுளராக்கி இப்படி யிவர்க்கிரண்டுடம்பு கொடுத்தானிறேயவன். அவன்பலபடியுபகரிக்கையாலே இவரொருபடி யுபகரித்தார். (நம்மாயவன்) ஆஶ்ரிதஸுலபதிலவனிருக்கும்படி யெல்லைகாணப்போமோ. இப்பேற்றுக்குச் ஙகரு வேண்டுவதென்னென்னில்; (பேர்சொல்லி) சேர்த்தி இவ்வளவே ஊ வாழ்வோடே தலைக்கட்டும். வாழ்க்கைக்கொருபேரோ! லைபெறினும் வேண்டேன்" என்னும்படியிறே இது போக்யதையிருப்பது". ... ...

மூ.—ருச. அகாரத்திலே கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, இந்தஶேஷத்வமும் குணத்தாலேவந்தது.
மூ.—ருரு. ஶேஷத்வமே

வ்யா.—ருச.— அபிமதவிஷயத்தில் ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமாகிறது, அவ் விஷயத்தில் குணமடியாகவந்ததாகையாலேயன்றோ என்ன அருளிச் செய்கிறார்
(அகாரத்திலே) என்று துடங்கி. அதாவது-ஈஶ்வரனுடையரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான(அகாரத்திலே), அந்தரக்ஷணோபயோகியான (கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே), ஈஶ்வரவிஷயமான (இந்தஶேஷத்வமும்) அந்தகுணங்களடியாக (வந்த) தென்கை. ஆகையால், இதுவும் ஸ்வரூபமாயிருக்கக்குறையில்லை யென்றுகருத்து.
ருரு.— ஆனால், ஔபாதிகமான இது ஸ்வரூபமன்றே என்ன அருளிச்செய்கிறார்
(ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்குஸ்வரூபம்) என்று. அதாவது - உகந்த விஷயத்தில் இதின் ஸ்வரூபத்வத்துக்கு குணக்ருதத்வத்தை ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே, அந்தகுணக்ருதத்வம்

எ.—ருச.—மேலுக்கவதாரிகை (அபிமதவிஷயத்தில்) என்று துடங்கி.
(அபிமதவிஷயத்தில்) குணங்களாவன - அநுகூலஸம்ஶ்லேஷாதிகள். (ரக்ஷணோபயோகியான) [கல்யாணகுணங்களா]வன - காருண்யவாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஜ்ஞாநஶக்திகள்.
[அகாரத்திலே] - (ஈஶ்வரனுடையரக்ஷகத்வ ப்ரதிபாதகமான) [அகாரத்திலே], [கல்யாணகுணங்களைச்சொல்லுகையாலே]- (அந்தரக்ஷணோபயோகியான) [கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே,] [இந்தஶேஷத்வமும்] - (ஈஶ்வரவிஷயமான) [இந்தஶேஷத்வமும்], [குணத்தாலேவந்தது] - (அக்குணங்களடியாகவந்தது);(ஆகையாலே இதுவும் ஸ்வரூபமாயிருக்கக்குறையில்லை) என்று மூலார்த்தம்.
ருரு.— மேலுக்கவதாரிகை (ஆனால்) என்று துடங்கி.
(ஔபாதிகமானவிது) என்றது-" [Telugu-script Sanskrit quotation] " " அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" (ருகூகூ), என்றும் " [Telugu-script Sanskrit quotation] " " ராமோராமாநுஜஸ்யைவதாஸ்யம்குணக்ருதம்பவேத்" (கூ00) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே குணோபாதிகமான இந்த ஶேஷத்வமென்றபடி. (ஸ்வரூபமன்றே) என்றது-" [Telugu-script Sanskrit quotation] ॥" " தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணதீப்யோந்யோஜ்ஞாநமாஶ்ரய:।பஞ்சவிம்ஶாத்மகோநித்யோமகாராக்யஸ்ஸமாஶ்ரித:॥" (கூ0க) என்று பராஶரஸ்ம்ருதியில் சொல்லுகிறபடியே நித்யனான ஆத்மாவுக்கு (ஸ்வரூபமன்றே) என்றபடி.

தா.—ருச.— மேலுக்கவதாரிகை (அபிமத) இத்யாதி. மூலார்த்தம் ...வது) இத்யாதி. பலிதார்த்தம் (ஆகையால்) இத்யாதியால்.
ருரு.— மேலுக்கவதாரிகை (ஆனால்) இத்யாதி. மூலார்த்தம் ...)இத்யாதி.

ஏ.—ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்.

வ்யா.—இங்கு முண்டெனனுமிடத்துக்குச் சொன்ன இத்தனையொழிய, அர்த்தஸ்த்திதியை நிரூபித்தால், "స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్" "ஸ்வத்வமாத்மநிஸம்ஜாதம்ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்த்திதம்", (எஉ) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావం చ సదా స్మర" "ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம்ஸ்வபாவம்சஸதாஸ்மர", (எங) "దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః । నాన్యథా లక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ ॥" "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாநః பரமாத்மநః । நாந்யதாலக்ஷணம்தேஷாம் பந்த்தேமோக்ஷேததைவச ॥" (எச) இத்யாதிகளிலே, இத்தை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே, (சேஷத்வமேயாத்மாவுக்குஸ்வரூபம் என்கை.

எ.-("ஸ்வத்வம்") இத்யாதி. ("ஸ்வத்வம்")--ஆத்மாவினிடத்திலே உண்டாகாநின்றது. ("ஸ்வாமித்வம்")-ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே இராநின்றது. "ఉభయోరేష సంబన్ధో న పరోభిమతో మమ" "உபயோரேஷஸம்பந்த்தோநபரோபிமதோமம" (கூ0உ) இருவர்க்கும்ஸம்பந்தமிதுவே-மற்றொன்று எனக்கபிமதமன்று. "స్వోజ్జీవనేచ్ఛా యది తే స్వసత్తాయాం స్పృహా యది । ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావం చ సదా స్మర ॥" "ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சாயதிதேஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹாயதி । ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்சஸதாஸ்மர ॥" (கூ0ங) உன்னுடைய உஜ்ஜீவநத்தில் உனக்காசையுண்டாகிலும், உன் ஸத்தைதானழியாமல் கிடக்கவேணுமென்றாசை உண்டாகிலும், ஆத்மாவினுடைய தாஸ்யத்தையும், ஹரியினுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் ஸ்வபாவமாகநினை ; ("దాసభూతాః") ("தாஸபூதாஃ") (கூ0ச) இதி. ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வதோதாஸபூதராயிருப்பர்கள் ; அவர்களுக்கு பத்ததசையிலும் மோக்ஷதசையிலும் வேறொருஸ்வரூபமில்லை ; இத்யாதிகளில் சேஷத்வத்தை ஸோபாதிகமன்றிக்கே (ஸ்வாபாவிகமாகச்சொல்லுகையாலே) [சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்] என்றபடி. [சேஷத்வமே] என்றவதரிக்கையாலே "స్వరూపమణుమాత్రం స్యాజ్జ్ఞానానందైకలక్షణం" "ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" (கூ0ரு) என்றுசொல்லுகிற ஜ்ஞாநாநந்தங்கள் ஸ்வரூபநிரூபகலக்ஷணமென்றுகருத்து.

தொ.— (அர்த்தஸ்திதியை) என்றது - ஆத்மவஸ்த்து இருக்குமிருப்பை என்றபடி. ("ஸ்வத்வம்") என்றது-ஸ்வம்மாயிருக்கையென்றாய் சேஷத்வமென்றபடி. ("ஸம்ஜாதம்") என்றது - ஸ்வரூபநிரூபகங்களில் ப்ரதாநமாய்த்தென்றபடி. சகாரம் ஏவகாரார்த்தமாய், "ஆத்மநஃ-தாஸ்யமேவ-ஹரேஃ-ஸ்வாம்யமேவ") என்றபடி. ("ஸ்வபாவம்") என்றது - தனக்கஸாதாரணதர்மமாக என்றபடி. ("ஸதா") என்றது-பத்ததசையிலும், முக்திதசையிலுமென்றபடி. ("ஸ்வதஃ") என்றது-ஸ்வரூபேண என்றபடி. ("அந்யதா") என்றது - அந்யத் என்றபடி. ("ததைவ") என்றது-ததேவ என்றாய் சேஷத்வமே என்றபடி. சகாரம், உக்தஸமுச்சயகரமாய் ("பந்தேமோக்ஷச") என்கிறது. (ஸ்வாபாவிகமாக) என்றது - ஸ்வரூபநிரூபகமாக என்றபடி.

தொ.--[ஶேஷத்வம்துஃகரூபமாகவன்றோ] இத்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்துக்கும்பூர்வபக்ஷஸித்தாந்தங்களிருக்கும்படி எங்ஙனே? என்ன, நறு அகாரத்தில் தாதர்த்யேவந்த லுப்தசதுர்த்தியாலே த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் ஶேஷத்வம் நிலைநின்ற ஆகாரமென்று சொல்லாநின்றீர்; அதுபின்னைச்சேருமோ? [ஶேஷத்வமா]வது- "நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" "நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" என்கிறபடியே ப்ரத்யேகநிரூபணீயமாகையாலே, அவ்வ்ர்த்திதானும் ஏவற்றொழிலாகையாலே, அத்தை, நாடுதன்னில் "ஸர்வம்பரவஶம்துஃகம்" "ஸர்வம்பரவஶம்துஃகம்" என்றும், "ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" "ஸேவாஶ்வவர்த்தி:" என்றும் துஃகாவஹமாக்வும் நீசமாகவும் சொல்லுகையாலே, இப்படி நீசமாய்துஃகாவஹமான வ்ர்த்தியாலே தானுண்டாம்படியான ஶேஷத்வத்தை பத்தசேதநர்க்குமாத்ரமன்றிக்கே நித்யமுக்தர்க்கும் ஸாதாரண நிரூபகமென்கை "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண:" "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணு" என்றும், "அந்தமில்பேரின்பம்" என்றும் மோக்ஷஶாஸ்த்ரவிருத்தமாகையாலே சேருமோ? [என்னில்] என்று ப்ரதமவாக்யத்தில் பூர்வபக்ஷமிருக்கும்படி; பூர்வபக்ஷிபரிக்ரஹித்த லோகந்யாயத்தை அவலம்பித்து ஸித்தாந்திவாக்யம்:- நாடுதன்னில் அபிமதவிஷயத்திலேவற்றொழில்செய்தவர்களுக்கு தாங்கள் ஶேஷமாயிருக்கை அனைவர்க்கும் ஸுகரூபமாய்த்தோற்றுகையாலே ஶேஷத்வமானால் துஃகரூபமாயே இருக்குமென்கிற நியமமில்லையாகையாலே ஸுகரூபமான ஶேஷத்வமுண்டாகையாலே தாத்ர்ஶமான ஶேஷத்வத்தை த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் ஸ்வரூபமென்கை மோக்ஷஶாஸ்த்ர விருத்தமல்லாமையாலே சேருமென்று மேலிரண்டுவாக்யத்துக்கும் பொருள்.

இதுக்குமேலேபூர்வபக்ஷிக்கு, நாடுதன்னில்ஒருவனுக்குஒருவிஷயமபிமதமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணங்கள்அடியாகஆகையாலே அவ்விஷயத்தில்ஶேஷத்வம் ஸுகரூபமாயிருக்கும்; நிர்க்குணமென்றுசொல்லப்படுகிறவிஷயத்தில் குணங்களுண்டோ? அவ்விஷயத்தில் ஶேஷத்வம் ஸுகரூபமாகைக்கு; என்று அபிப்ராயமாக அதுக்கு மேலேஸித்தாந்தம்:— ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வ ப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே அந்தரக்ஷணோபயோகிகளான கல்யாணகுணங்களையுஞ் சொல்லுகையாலே இவன்விஷயத்தில் ஶேஷத்வமும் குணங்களடியாகவந்ததாகையாலே, ஸுகரூபமாயிருக்கக்குறையில்லையென்று.

தொ.--இதுக்குமேலேபூர்வபக்ஷம்:-கேவலசேஷத்வம் துஃகரூபமாயே இருக்கும்,ஔபாதிகசேஷத்வம்ஸுகரூபமாயிருக்குமென்றிறே!பலித மானவர்த்தம், இதில்லுப்தசதுர்த்தியாலேசொல்லப்படுகிறசேஷத்வம் நிருபாதிகமோ? ஸோபாதிகமோ? என்னில்;நிருபாதிகமென்னில் துஃகரூ பமாகையாலே ஸ்வரூபமென்னவொண்ணாது; ஸோபாதிகமென்னில்; உபாதிகுலைந்தபோது சேஷத்வத்தினுடைய ஸுகரூபத்வம் குலைந்து போய் துஃகரூபத்வமே நிற்கையாலே ஸ்வரூபமென்னவொண்ணாதே; இனிச்செய்வதென்னென்றுப்ரஸக்தமாகஅதுக்குமேலே ஸித்தாந்தம்:- அபிமதவிஷயத்தில் சேஷத்வம் நியமேந ஸுகரூபமாயிருக்குமாப்போ லே, அநபிமதவிஷயசேஷத்வமும் நியமேநதுஃகரூபமாயிருக்கக்காண் கையாலே இதுவுமௌபாதிகமாயிருக்கையாலே ப்ராப்தவிஷயமான மாத்ர்பித்ர்சிஶ்ரூஷை குணமடியாக வாராமல்போனாலும் புத்ரனுக்கு ஸுகரூபமாயும் ரஸமுமாயுமிருக்குமாப்போலே, ப்ராப்தவிஷயமான பகவச்சேஷத்வம் நிருபாதிகமாய் ஸுகரூபமாயிருக்கும். அப்ராப்தவி ஷயசேஷத்வம் ஔபாதிகமாய் துஃகரூபமாய் நிந்த்யமாயிருக்குமானால் பகவத்விஷயத்வமும் குணமடியாகவந்ததாகையாலே ஸுகரூபமாயிரு க்குமென்றுசொன்னீரே! என்ன; பூர்வபக்ஷி அபிப்ராயத்தை அநு வர்த்தித்துச்சொன்னோமித்தனையென்று ப்ரஸக்தமாக, அதுக்குமே லே பூர்வபக்ஷி, நாம்சேஷத்வத்தினுடைய ஸுகரூபத்வே அபிமதவி ஷயத்வம் உபாதியென்று சொல்லாநின்றோம்; நீர் சேஷத்வமானால் ஸுகரூபமாயிருக்கும், இதினுடையதுஃகரூபத்வேந அபிமதவிஷயத்வம் உபாதியென்றுசொல்லாநின்றீர்; இதிலொன்றுக்கு இனி கமகமேதெ ன்ன; இதினுடைய ஸ்வரூபத்வமே இதினுடைய நிருபாதிகத்வத்திலும் ஸுகரூபத்வத்திலும், யாஸ்யமாகையிலும் ப்ரமாணமென்கிறார் [சே ஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்] என்று.

(ஔபாதிகமா)வது - ஒரு தர்மியினிடத்திலே ஒரு உபாதியா ல்வரும் தர்மாந்தரமிறே! இங்கு பகவச்சேஷத்வமே இவ்வாத்மாவு க்கு ஸ்வரூப நிரூபகமாகையாலேஔபாதிகமாகமாட்டாதிறே! ஸ்வரூ பமாகையாலே ஸுகரூபமாயிருக்குமென்னுமது அனைவருக்கும் தந் தாமநுபவத்திலே காணலாமாகையாலே, ஸ்வாஸாதாரணதர்மமா கையாலே நிருபாயமாய், நிரதிசயஸுகரூபமாய் அசேஷசேஷவ்ரு த்தி நிரூபிதமாம். "लक्ष्मणो लक्ष्मिसम्पन्नः" "லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்நः" என்னும்படியான சேஷத்வமே த்ரிவிதாத்மவர்கத்துக்கும் ஸ்வரூப மென்னக்குறையில்லை.

மூ.—ருசு. ஶேஷத்வமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை.
மூ.—ருஎ. ஆத்மாபஹாரமாவது –

வ்யா.—ருசு.—ஶேஷத்வமேயென்று அவதரிப்பானேன்? ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு, அல்லாதபோதும் ஸ்வரூபமில்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்

(ஶேஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லை) என்று.

ருஎ.— ஶேஷத்வமில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தி நடக்கையாலே, ஸ்வரூபமழிந்துவிடுமென்னுமத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேலிரண்டுவாக்யத்தாலே

(ஆத்மாபஹாரமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது–

எ.— ருசு.— மேலுக்கவதாரிகை [ஶேஷத்வம்] இத்யாதி.

[ஶேஷத்வமில்லாதபோது]– ஶேஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது, (ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தி நடக்கையாலே) [ஸ்வரூபமில்லை] என்று மூலார்த்தம்.

ருஎ.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (ஶேஷத்வமில்லாதபோது) என்று தொடங்கி.

தொ.—ருசு.— மேலுக்கவதாரிகை (ஶேஷத்வமே) இத்யாதி.

(அவதரிப்பானேன்) என்றது – (ஶேஷத்வமே) என்று ஏவகார விஶிஷ்டமாகச்சொல்லுவானென் என்றபடி. (அல்லாதபோது) என்றது – ஆத்மா எம்பெருமானுக்கு ஶேஷமாகாதபோதென்றபடி. (ஸ்வரூபமில்லையோ?) என்றது – ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வ ஸ்வரூபமில்லையோ? என்றபடி.

ருஎ.—மேலுக்கவதாரிகை (ஶேஷத்வமில்லாதபோது) இத்யாதி.

(ஶேஷத்வமில்லாதபோது) என்றது–ஸ்வவிஷயகபகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாதபோது என்றபடி. (ஆத்மாபஹாரரூபமான) என்றது– அஹம் மம என்கிறபடி. (ஸ்வரூபமழிந்துவிடுமென்னுமத்தை) என்றது–ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வமாகிற ஸ்வரூபமழிந்துவிடு மென்னுமத்தை என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

பி.—ருசு.— (அவதரிப்பானேன் ?) என்றது–ஏவம்ப்ரகாரம் ப்ரயோகிப்பானென் ? என்றபடி.

மூ.—ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினைவு; ஸ்வதந்த்ரமாம்போதில்லையாய் விடும்.

வ்யா.— "యోఽన్యథా సన్తమాత్మానమన్యథా ప్రతిపద్యతే। కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణ ఆత్మాపహారిణా॥" "யோந்யதாஸந்தமாத் மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே। கிம் தேநநக்ர்தம்பாபம்சோரேணாத்மா பஹாரிணா॥" (எ௫) என்று ஸர்வ பாபமூலமாகச் சொன்ன (ஆத்மாபஹாரமாவது)-தன்ஸ்வரூபம் (ஸ்வ தந்த்ரம்) என்கிற ப்ரதிபத்தி; ஸ்வதந்த்ரமாமளவில், "అసన్నేవ" "அஸந்நேவ" (எகூ) என்கிறபடியே, ஸ்வரூபம் (இல்லையாய்விடும்) என்கை. ஆகையால், (சேஷத்வமில்லாதபோதுஸ்வரூபமில்லை) என்னத்தட்டில்லையென்றுகருத்து.

எ.— மஹாபாரதே தர்மபுத்ரம்ப்ரதி ஸநத்ஸுஜாதः - ("యోఽన్యథా") ("யோந்யதா") இதி-யாவனொருவன் ப்ரகாராந்தரமாய் யதாவஸ்திதமாயிருக்கிறஆத்மாவை அதின்படியன்றிலே மற்றைப்படியாகப்ரதிபத்திபண்ணுகிறான்; ("அந்யதாஸந்தம்") - பகவச்சேஷத்வப்ரகாரேண ஸந்தம், ("அந்யதாப்ரதிபத்யதே") ஸ்வாதந்த்ர்யேண ப்ரதிபத்திம்கரோதீத்யர்த்தः.

ஆத்மாபஹாரியாய்க்கொண்டு சோரனானவனாலே எந்தபாபம் பண்ணப்பட்டதில்லை.

[ஆத்மாபஹாரமாவது] - (ஸர்வபாபமூலமாகச்சொன்ன [ஆத்மாபஹாரமாவது], [ஸ்வதந்த்ரமென்கிறநினைவு]- (தன் ஸ்வரூபம்ஸ்வதந்த்ரமென்கிற ப்ரதிபத்தி); [ஸ்வதந்த்ரமாம்போது]-(ஸ்வதந்த்ரமாமளவில்), [இல்லையாய்விடும்] – ("అసన్నేవ") ("அஸந்நேவ") என்கிறபடியே (ஸ்வரூபமில்லையாய்விடும்) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.— ("యః") ("யः") என்றது - இதுக்கு வர்ணாஶ்ரமநியமமில்லை; எவனாகிலுமாமென்றபடி. ("అన్యథాసన్తం") ("அந்யதாஸந்தம்") என்றது-சேஷத்வத்தாலே ஸத்தையுடையனாயிருக்கிற என்றபடி. "అన్యథా" "அந்யதா" என்றது-ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே என்றபடி. ("ఆత్మాపహారిణా") ("ஆத்மாபஹாரிணா") என்றது - தன்னைத்தானே அபஹரிக்கிறவனென்றபடி. தன்னைத்தானே அபஹரிக்கையாவது-புகவதநந்யார்ஹமான ஆத்மவஸ்துவை தனக்குசேஷமென்று நினைக்கை.

[சேஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லை] அவ்வர்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆகையால்) இத்யாதியாலே. (ஆகையால்) என்றது-தன்னிடத்தில்தனக்கு சேஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது ஸ்வதந்த்ரப்ரதிபத்திக்கு ஈடாகையாலே என்றபடி. (ஸ்வரூபம்) என்றது – ஜ்ஞாநமும் ஆநந்தமுமென்றபடி. அன்றிக்கே தனனிடத்தில் தனக்கு சேஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது தனக்குத்தான் சேஷமென்கிற ப்ரதிபத்திநடக்கையாலே இப்ப்ரதிபத்திதானும் அந்யதாஜ்ஞாநரூபமாகையாலே ஜ்ஞாநமும் ஞாநவிசேஷமான ஆநந்தமுமில்லையாகையாலே தந்நிரூபிதமான ஸ்வரூபமுமில்லையென்றபடியாகவுமாம்.

வ்யா.—ஆக ப்ரக்ர்த்யர்த்தமான ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வமும், தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தால்வந்த ஸ்ரிய:பதித்வமும், ப்ரத்யயஸித்தமான சேதநஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வமுமாகிற அகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராய்த்து.

எ.—அகாரார்த்தத்தை நிகமிக்கைக்காக கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார்

(ஆக) என்று தொடங்கி. (ப்ரக்ர்த்யர்த்தமான ஈஶ்வரனுடையகாரணத்வமும்) என்றது - "அகாரோ வை ஸர்வா வாக்" "அகாரோவைஸர்வா வாக்", "ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாத்" "ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாத்" என்கிறபடியே அகாரம்ஸர்வஶப்தப்ரக்ர்தியாகையாலே, "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" "யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே" (கு0கு) "ஸர்வஸ்ய கர்த்தா" "ஸசஸர்வகர்த்தா" (கு0எ) இத்யாதிப்படியே ஈஶ்வரனுடைய ஸகலஜகத்காரணத்வமாகிற அநுரூபார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கை ஸ்வாபாவிகமாகையாலே (ப்ரக்ர்த்யர்த்தமான ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வமும்) என்றபடி. அதவா "அகாரார்த்தோ விஷ்ணுர்ஜகதுதயரக்ஷாப்ரளயக்ருத்" "அகாரார்த்தோவிஷ்ணுர்ஜகதுதயரக்ஷாப்ரளயக்ர்த்" (கு0அ) என்கிறபடியே "அவ ரக்ஷண கதி ஹிம்ஸாதிஷு" "அவ ரக்ஷணகதிஹிம்ஸாதிப்ய:" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமான அகாரம்தானே - "அவதி - ஸ்ர்ஜதி" இத்யர்த்த: என்கிறவ்யுத்பத்தியாலே ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே (ப்ரக்ர்த்யர்த்தமான ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வமும்) என்றர்த்தமாகவுமாம். (ப்ரத்யயார்த்தமான சேதநஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வமும்) என்றது – ஸமாஸப்ரத்யயஸித்தமான சேதநனுடைய ஶேஷத்வஸம்பந்த புரஸ்ஸரமாக கிஞ்சித்கார ப்ரதிக்ரஹீத்ர்த்வமாகிற (ஶேஷித்வமும்) என்றபடி. பரகதாதிஶயாதாநேச்சயா உபாதேயத்வமேவ - யஸ்ய - ஸ்வரூபம் - ஸ: - ஶேஷ:; பர: - ஶேஷீ; என்று ப்ரதிஸம்பந்தியான பரனுக்கு அதிஶயத்தை உண்டாக்குகைக்காக ஸ்வீகரிக்கப்படுகையே யாதொன்றுக்கு ஸ்வரூபம்-அது- ஶேஷம்; அத்தாலுண்டான அதிஶயரூபமான கிஞ்சித்காரத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ப்ரதிஸம்பந்தியானவன்-ஶேஷீ என்னக்கடவதிறே! (ஈஶ்வரனுடைய) என்கிற ஷஷ்ட்யந்தபதத்தை மூன்றிடத்திலும் யோஜிக்கவேணும்.

தொ.—இனி அகாரார்த்தத்தைநிகமித்தருளுகிறார் (ஆக) இத்யாதியால்.

பி.—௫எ.— ஆக அகாரத்துக்கு நாலர்த்தம் என்று நிகமிக்கிறார் (ஆக ப்ரக்ர்த்யர்த்தம்) இத்யாதியாலே. (ப்ரத்யயஸித்தம்) என்றது—விபக்த்யாத்மமென்றபடி.

மூ.—௫அ. ஸ்த்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரமவதாரணார்த்தம்.

வ்யா.—௫அ.—அநந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான உகாரத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார்

(ஸ்த்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரமவதாரணார்த்தம்) என்று. அதாவது - "తదేవభూతం తదు భవ్యమా ఇదమ్" "ததேவபூதந்தது பவ்யமா இதம்" (எஎ) என்றும், "తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదుచన్ద్రమాః" "ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா:" (எஅ) என்றும் இத்யாதிகளிலேஏவகாரஸ்த்தாநத்திலே உகாரத்தை ப்ரயோகிக்கக்காண்கையாலே, (ஸ்த்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம்) அவதாரணத்தை அர்த்தமாக உடைத்தாயிருக்குமென்கை.

எ.—௫அ.— உத்தரவாக்யஸங்கதி: (அநந்தரம்) இத்யாதி.

(அநந்தரம்) என்றது-ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்த (அநந்தரம்) என்றபடி. ("తదేవ") ("ததேவ") (கூ0க) இத்யாதிச்ருதேரர்த்த:— తదేవ - పరబ్రహ్మ - త్రికాలవర్తి - ఇదం - సర్వం - భవనయోగ్యం - భూతజాతం - ఆసీత్ ; తదేవపరబ్రహ్మ - అగ్నిః ; తదేవవాయుః ; తదేవసూర్యః ; తదేవచన్ద్రమాః. "ததேவ-பரப்ரஹ்ம - த்ரிகாலவர்த்தி - இதம்-ஸர்வம்-பவநயோக்யம்-பூதஜாதம் - ஆஸீத் ; ததேவ-பரப்ரஹ்ம-அக்நி: ; ததேவ - வாயு: ; ததேவ-ஸூர்ய:; ததேவ-சந்த்ரமா:.

[ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரமவதாரணார்த்தம்] - (அவதாரணார்த்தத்தை அர்த்தமாக)க்காட்டவற்றாயிருக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

[ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே] என்றது - ஸ்தாநரூபப்ரமாணத்தாலே என்றபடி.

தொ.—௫அ.—மேலுக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) இத்யாதி.

(அநந்தரம்) என்றது - அகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்த (அநந்தரம்) என்றபடி. (மத்யமாக்ஷரமான) என்றது - ப்ரணவத்தில் (மத்யமாக்ஷரமான) என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("తదుభవ్యం") ("ததுபவ்யம்") என்றது - ததேவபவ்யமென்றபடி. ("తదుచన్ద్రమాః") ("ததுசந்த்ரமா:") என்றது-ததேவசந்த்ரமா: என்றபடி. (ஏவகாரஸ்த்தாநத்திலே) என்றது - ஏவகாரஞ்சொல்லுகிற இடத்திலே என்றபடி. [ஸ்த்தாநப்ரமாணத்தாலே] என்றது - ஸ்த்தாநரூபப்ரமாணத்தாலே என்றபடி.

பி.— ௫அ.— உகாரம் அவதாரணவாசகமாகில், "ஆயைவம்" என்றபடி.

மூ.—ருகூ. இத்தால்,

வ்யா.—ருகூ.—அவதாரணத்துக்கு ஆர்த்தம் அயோகவ்யவச்சேதமாதல் அந்யயோகவ்யவச்சேதமாதல் ஆகையாலே, இவ்வவதாரணத்தாற் சொல்லுகிறதேதென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இத்தால்பிறர்க்கு சேஷமன்றென்கிறது) என்று. அதாவது - அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரசேஷமாகச்சொன்ன இவ்வாத்மவஸ்து,

---

எ.— ருகூ.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (அவதாரணத்துக்கு) என்றுதுடங்கி.

(அயோகவ்யவச்சேதமா)வது-யோகமாவது - ஸம்பந்தம், அயோகமாவது - ஸம்பந்தாபாவம், வ்யவச்சேதமாவது - போக்குகை;(அந்யயோகவ்யவச்சேதமா)வது-அந்யரோடுண்டானஸம்பந்தம்,வ்யவச்சேதமாவது-இல்லையென்கை;ஏவஞ்ச அயோகவ்யவச்சேதமாவது-ஸம்பந்தமுண்டென்கை; அந்யயோகவ்யவச்சேதமாவது—அந்யரோடு ஸம்பந்தமில்லையென்கை. இதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தியில்தோன்றினதாதர்த்யத்துக்கு உபாதியில்லாமையாலே ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரீய:பதிக்கு ஜீவாத்மா நிருபாதிகசேஷமாயிருக்குமென்று இப்படி யாவத்ஸ்வரூபஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே அயோகவ்யவச்சேதம் ஸித்தமாகையாலே இவ்வவதாரணத்தால் சொல்லுகிறதேதென்ன? அந்யயோகவ்யவச்சேதமென்று கொள்ளவேணும்.

[இத்தால்]-(அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால்), (கீழ் ஈச்வரசேஷமாகச்சொன்ன இவ்வாத்மவஸ்து),

---

தொ.—ருகூ.—மேலுக்கவதாரிகை (அவதாரணத்துக்கு) இத்யாதி.

(அயோகவ்யவச்சேதமாதல்) என்றது - விதேயமான அர்த்தத்துக்கு உத்தேச்யத்தோடே ஸம்பந்தமில்லாமையைப் போக்கடிக்கையாதலென்றபடி. (அந்யயோகவ்யவச்சேதமாதல்) என்றது-விதேயமான அர்த்தத்துக்கு உத்தேச்யமாகாதவற்றோடே ஸம்பந்தத்தைப் போக்கடிக்கையென்றபடி. இங்கு உத்தேச்யம் என்கிறது - விஷயத்தை. மூலார்த்தம்(அதாவது) இத்யாதி. (அவதாரணவாசகமான) என்றது-அவதாரணார்த்தவாசகமான என்றபடி. (கீழ்) என்றது-அகாரத்திலே என்றபடி.

பி.—ருகூ.— (அயோகவ்யவச்சேதமா) வது- "ராம:-தநுஷ்மானேவ". என்றால் தநுஸ்ஸையுடையவனென்று ஸித்திக்கும்; கீழே சேஷத்வஞ்சொல்லுகையாலே (அயோகவ்யவச்சேதம்) சொல்லிற்று. உகாரத்திலே (அந்யயோகவ்யவச்சேதம்) பண்ணுகிறது.

மூ.—பிறர்க்கு மோக்ஷம் அன்றென்கிறது.

வ்யா.--அந்யர்க்கு மோக்ஷமன்றென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிறதென்கை.

எ.— [பிறர்க்கு மோக்ஷமன்றென்கிறது] – (அந்யர்க்கு மோக்ஷமன்றென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிறது) என்று மூலார்த்தம்.

నను, విశేష్యసంగత ఏవకారస్యైవ అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదకత్వస్య ''రామ ఏవ ధనుర్ధరః'' ఇత్యాదౌ తాన్త్రికవ్యవహారసిద్ధత్వేన మ ఆద్యైవ అస్మి ఇతి మకార విశేషణీభూతభగవచ్ఛేషత్వ సమభివ్యాహృత మధ్యమాక్షరస్య అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదకత్వానుపపత్తిః ఇతి పూర్వపక్షః; స్వవాక్యజన్య శాబ్దబోధవిశేషణస్య యద్వ్యక్త్యన్యత్వావచ్ఛేదేన సంబన్ధో నాస్తి, తద్వ్యక్తివిశేష్యకప్రతీతిజనకసంబన్ధకపదోత్తరస్యైవ విశేష్యసంగతత్వరూపతయా స్వవాక్యజన్యశాబ్దబోధే మకారార్థాపేక్షయా విశేషణస్య లుప్తచతుర్థ్యర్థశేషత్వస్య అకారార్థాన్యత్వావచ్ఛేదేన సంబన్ధనిషేధస్య అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదరూపతయా చ ప్రకృతోకారస్య అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదపరత్వస్య నిష్ప్రత్యూహత్వాత్ ''యజనాధ్యాపనాదిస్తు బ్రాహ్మణస్యైవ ధర్మః, గవాదికం బ్రాహ్మణాయైవ దేయం'' ఇత్యాదౌ అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదస్యైవ సర్వసమ్మతత్వాచ్చ ఉకారః అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదకః ఇతి రాద్ధాన్తః. అవధారణం-నిషేధః-నః-అర్థః-ద్యోత్యః-యస్య-సః-ఇత్యర్థః.

நநு, விசேஷ்யஸங்கத ஏவகாரஸ்யைவ அந்யயோகவ்யவச்சேதகத்வஸ்ய "ராம ஏவ தநுர்த்தர:" இத்யாதௌ தாந்த்ரிகவ்யவஹாரஸித்தத்வேந மம் ஆத்யைவ அஸ்மி இதி மகாரவிசேஷணீபூதபகவச்சேஷத்வஸமபிவ்யாஹ்ருதமத்யமாக்ஷரஸ்ய அந்யயோகவ்யவச்சேதகத்வாநுபபத்தி: இதி பூர்வபக்ஷ:; ஸ்வவாக்யஜந்யசாப்தபோதவிசேஷணஸ்ய யத்வ்யக்த்யந்யத்வாவச்சேதேந ஸம்பந்தோ நாஸ்தி, தத்வ்யக்திவிசேஷ்யகப்ரதீதிஜநகஸம்பந்தகபதோத்தரஸ்யைவ விசேஷ்யஸங்கதத்வரூபதயா ஸ்வவாக்யஜந்யசாப்தபோதே மகாரார்த்தாபேக்ஷயா விசேஷணஸ்ய லுப்தசதுர்த்த்யர்த்தசேஷத்வஸ்ய அகாரார்த்தாந்யத்வாவச்சேதேந ஸம்பந்தநிஷேதஸ்ய அந்யயோகவ்யவச்சேதரூபதயா ச ப்ரக்ருதோகாரஸ்ய அந்யயோக வ்யவச்சேதபரத்வஸ்ய நிஷ்ப்ரத்யூஹத்வாத், "யஜநாத்யாபநாதிஸ்து ப்ராஹ்மணஸ்யைவ கர்ம:, கவாதிகம் ப்ராஹ்மணாயைவ தேயம்" இத்யாதௌ அந்யயோகவ்யவச்சேதஸ்யைவ ஸர்வஸம்மதத்வாச்ச உகாரோऽந்யயோகவ்யவச்சேதக: இதி ராத்தாந்த:. அவதாரணம்–நிஷேத: – ஸ: – அர்த்த: – த்யோத்ய:–யஸ்ய – ஸ: – இத்யர்த்த:. ஸ்ரீபாகவதே – "దేవర్షిభూతాప్తనృణాం పితౄణాం న కింకరః" "தேவர்ஷிபூதாப்தந்ருணாம் பித்ரூணாம் நகிங்கர:" (கூக0) என்னக்கடவதிறே! "నాయమృణీ చ రాజన్ | సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః ||" "நாயம்ருணீசராஜந் | ஸர்வாத்மநா யச்சரணம் சரண்யம் நாராயணம் லோககுரும் ப்ரபந்ந: ||" இதிவிசேஷ:.

தொ.— (அந்யர்க்கு) என்றது – அக்நீந்த்ராதிதேவர் முதலானார்க்கும் தனக்குமெனறபடி.

வ்யா.— சதுர்த்தியாலே ஈச்வரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே, அந்யசேஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோவென்னில் ; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு சேஷமான க்ஷேத்ரபுத்ரதாஸாதிகள் வேறேயுஞ்சிலர்க்கு சேஷமாயிருக்கக்காண்கையாலே, அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷத்வம் இந்தஸ்த்தலத்திலுமுண்டோ என்கிற சங்கையுதிக்குமிறே ! ஆகையாலே, தாத்ர்சமான அந்யசேஷத்வம் இங்கில்லையென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உகாரம்.

எ.—[பிறர்க்கு சேஷமன்றென்கிறதென்ப]னத்தை விவரிக்கிறார் (சதுர்த்தியாலே) என்று தொடங்கி. (அந்யசேஷத்வம்ப்ரஸ்துதமாமோ) என்கிறசங்கைக்கு ப்ரஸ்துதஸ்யைவநிஷேதः, அப்ரஸ்துதஸ்யநிஷேதாநுபபத்தேः என்றுகருத்து. (வேறேயுஞ்சிலர்க்கு சேஷமாயிருக்கக்காண்கையாலே)என்றது உபாதிவசாத்வேறேயுஞ்சிலர்க்கு சேஷமாயிருக்கும்படி ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே என்றபடி. (அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷதவம்) என்றது - ஸோபாதிகமான அந்யசேஷத்வம் என்றபடி. (இந்தஸ்தலத்திலும்) என்றது-நிருபாதிகசேஷத்வப்ரதிபாதகமான இந்த லுப்தசதுர்த்தியிலும் என்றபடி.

தொ.— இவ்விடத்தில் பூர்வபக்ஷிபண்ணும் ப்ரச்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (சதுர்த்தியாலே) என்று தொடங்கி.

(சதுர்த்தியாலே ஈச்வரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிருக்கச்செய்தே) என்றது - அகாரத்திலே தாதர்த்த்யேவந்த சதுர்த்தியாலே நிருபாதிகமானஈச்வரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகாநிற்கச்செய்தேஎன்றபடி. (அந்யசேஷத்வம்) என்றது-நிருபாதிகமான (அந்யசேஷத்வம்) என்றபடி.

அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலே) இத்யாதியால்.

(சேஷமான) என்றது - உபாதிக (சேஷமான) என்றபடி. (சேஷமாயிருக்க) என்றது - உபாதிவசாச் (சேஷமாயிருக்க) என்றபடி. (அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷத்வம்) என்றது - ஸோபாதிகாந்யசேஷத்வம்போலன்றி நிருபாதிகாந்யசேஷத்வமென்றபடி. (இந்த ஸ்தலத்திலும்) என்றது - தாதர்த்யசதுர்த்தியிலுமென்றபடி. (உதிக்குமிறே!) என்றது - உதிக்கக்கூடுமிறே ! என்றபடி. (ஆகையாலே) என்றது - ஸோபாதிகமான அந்யசேஷத்வம்போலே நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வமுண்டோ? என்கிறசங்கை உதிக்கையாலே என்றபடி. (தாத்ர்சமான அந்யசேஷத்வம்) என்றது - அப்படிப்பட்ட சங்காவிஷயமான அந்யசேஷத்வமென்றபடி. (இங்கு) என்றது - இந்தசதுர்த்தியிலேயென்றபடி.

மூ.—கூ0. பெரியபிராட்டியார்க்கு

வ்யா.—கூ0.—அங்ஙனன்றிக்கே இவ்வுகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஶேஷத்வம் சொல்லுகிறதென்பாருமுண்டென்கிறார்

(பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்) என்று. அதாவது—“అకారశ్చిత్స్వరూపస్య విష్ణోర్వాచక ఇష్యతే। ఉకారశ్చిత్స్వరూపాయాః శ్రియో వాచీతి తా విదుః॥ మకారస్తు తయోర్దాస ఇతి ప్రణవలక్షణం।” “அகாரஶ்சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே। உகாரஶ்சித்ஸ்வரூபாயாஶ்ஶ்ரியோவாசீததாவிது:॥ மகாரஸ்துதயோர்தாஸ இதிப்ரணவலக்ஷணம்।” (எகூ) என்றும்,

எ.—கூ0.—உகாரத்துக்கு அர்த்தாந்தரப்ரதிபாதநத்தில் ஸங்கதிவாக்யம் (அங்ஙனன்றிக்கே) என்று.

பகவச்சாஸ்த்ரே:—(“అకారః”) (“அகார:”) (கூகக) இதி. அகாரமானது சித்ஸ்வரூபனை விஷ்ணுவுக்கு வாசகமாக இச்சிக்கப்படாநின்றது; உகாரத்தை சித்ஸ்வரூபையான ஶ்ரீக்கு வாசகமாக அறியாநின்றார்கள்; மகாரம் அவர்களுக்கு தாஸபூதனை ஆத்மாவாகச்சொல்லப்படுகிறது; இது ப்ரணவத்துக்குலக்ஷணம்.

தொ.—கூ0.—மேலுக்கவதாரிகை (அங்ஙன்) இத்யாதி.

(அங்ஙனன்றிக்கே) என்றது — உகாரத்தை அவதாரணார்த்தமாக்கி அத்தால் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியைச் சொல்லாதேயென்றபடி. (இவ்வுகாரத்தாலே) என்றது — சதுர்த்தியின்மேலான உகாரத்தாலேயென்றபடி. (என்பாரும்) என்கிறவிடத்திலே சகாரமப்ரதாநார்த்தத்திலே. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

உகாரம் லக்ஷ்மீவாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (“అకారః”) (“அகார:”) இத்யாதியால். (“తథా విదుః”) (“ததாவிது:”) என்றது— அகாரத்தை விஷ்ணுவாசகமாகவும் உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகவும் பெரியோர்கள் அறிவார்களென்றபடி.

பி.—கூ0.—ஈஶ்வரவாசகமான அகாரத்திலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லுமிடத்தில் பஹுஸங்க்யையாலே “ஆய” என்று சதுர்த்தியேறி “ஸுபாம்ஸுலுக்” இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலேகழிந்து லுப்தசதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஞ்சொன்னாப்போலே, பிராட்டிக்கு வாசகமான உகாரத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லும்போது அகாரத்தோபாதி ப்ரதமமாகையாலே விபக்தியைச்சொல்லும்வழி என்னென்று கேட்க, “తయోర్దాసః” “தயோர்தாஸ:” என்று ப்ரணவத்தில் சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வரவாசகமான அகரத்தையும் லக்ஷ்மீவாசகமான உகாரத்தையுங்கூட்டி “ஓப்பாம்” என்னகுறையில்லையென்று அருளிச்செய்கிறார். (“చిత్స్వరూపస్య”) (“சித்ஸ்வரூபஸ்ய”)—ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்ய என்றபடி.

மூ.—ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.— "అకారేణోచ్యతే విష్ణుస్సర్వలోకేశ్వరో హరిః । ఉద్ధృతా విష్ణునా లక్ష్మీరుకారేణోచ్యతే సదా॥ మకారస్తు తయోర్విప్ర శ్రీనారాయణయోస్సదా । ఆత్మనశ్శేషభూతస్య వాచకశ్శ్రుతిచోదితః॥" "அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி: । உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா॥ மகாரஸ்து தயோர்விப்ர ஸ்ரீநாராயணயோஸ்ஸதா। ஆத்மநஶ்ஶேஷபூதஸ்ய வாசகஶ்ஶ்ருதிசோதித:॥" (அ0) என்னும் இத்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, அகாரத்தை பகவத்வாசகமாகவும், உகாரத்தைலக்ஷ்மீவாசகமாகவும், மகாரத்தை தத்வய ஶேஷபூத ஜீவவாசகமாகவுஞ் சொல்லுகையாலே, உகாரத்தை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே லக்ஷ்மீவாசகமாகக்கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே (பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமெனகிறதென்றும்) நிர்வஹிப்பர்களென்கை.

எ.—("అకారేణోచ్యతే") ("அகாரேணோச்யதே") இதி- ஸர்வலோகத்துக்கும் ஈஶ்வரனாய் வ்யாபகனான ஹரியானவன் அகாரத்தாலே சொல்லப்படாநின்றான்; அந்த விஷ்ணுவாலே எப்போதும் திருமார்விலே தரிக்கப்பட்டிருக்கிற லக்ஷ்மியானவள் உகாரத்தாலே சொல்லப்படுகிறாள்; மகாரமானது அந்த ஸ்ரீநாராயணர்களிருவர்க்கும் எப்போதும் ஶேஷபூதனான ஆத்மாவுக்குவாசகமாக ஶ்ருதியிலேசொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீராமாயணே:— "అగ్రతః ప్రయయౌ రామస్సీతా మధ్యే సుమధ్యమా । పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణోనుజగామహ॥" "அக்ரத:ப்ரயயௌராமஸ்ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா। ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ॥" (சூகஉ) முன்னேபெருமாளெழுந்தருளினார்; ஸுமத்யமையானபிராட்டி நடுவேயெழுந்தருளினார்; பின்பு கையும்வில்லுமாய்க்கொண்டு இளையபெருமாள் எழுந்தருளினார். இந்தஶ்லோகத்தில் அர்த்தம் "ப்ரணவம் கால்கொண்டுநடந்தாப்போலே இருந்தது" என்று பூர்வாசார்யரான சோமாசியாண்டான் நிர்வாஹமாக அருளிச்செய்வர்கள். [இத்தால்] என்கிறவாக்யத்தை இவ்வாக்யத்திலும் கூட்டிக்கொள்ளவேணும்.

[இத்தால்]-(லக்ஷ்மீவாசகமான இவ்வுகாரத்தாலே), [பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றும], [சொல்லுவர்கள்]-(நிர்வஹிப்பர்கள்) என்று மூலார்த்தம்.

இவ்வர்த்தத்தில், அம்ச-உம்ச-ஆவெள, ஓப்பாம் என்றுசதுர்த்தீ த்விவசநமாய் அகாரோகாரவாச்யரானவர்களுக்கு மகாரவாச்யனான ஆத்மா ஶேஷபூதனாயிருப்பன் என்றபடி.

தொ.—("ఉద్ధృతా విష్ణునా లక్ష్మీరుకారేణోచ్యతే") ("உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே") என்கையாலே உத்ரீயத இதி-உ: என்கிறவ்யுத்பத்தியாலே உகாரம் லக்ஷ்மீவாசகமென்கிறது — பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே என்றபடி. (தத்வய) என்றது-பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்குமென்றபடி.

மூ.—௬௧. அதிலும் அந்யஶேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்.

வ்யா.—௬௧.—அத்தைப்பற்றவும பூர்வயோஜனையே முக்யமென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார்

(அதிலும் அந்யஶேஷத்வம்கழிகையே ப்ரதாநம்) என்று. அதாவது - பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமாகையாகிற அதிலுங்காட்டில், கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான (அந்யஶேஷத்வம்கழிகையே ப்ரதாநா) பேக்ஷிதம் என்கை.

எ.—௬௧.— மேலுக்கவதாரிகை (அத்தைப்பற்றவும்) என்று தொடங்கி.

(அத்தைப்பற்றவும்) என்றது - இப்படி உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகக்கொண்டு [பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றும்] (நிர்வஹிப்பர்கள்) என்னு (மத்தைப்பற்றவும்) என்றபடி. (பூர்வயோஜனை) என்றது - உகாரத்தை அவதாரணார்த்தவாசகமாகக்கொண்டு [பிறர்க்குஶேஷமன்றென்கிற] யோஜனையென்றபடி. (ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்கை) என்றது - அவஶ்யாபேக்ஷிதமென்கை என்றபடி. ஆகையாலேயிறே! "అహమపి న మమ భగవత ఏవాహమస్మి" "அஹமபிநமம பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௬௧௩) என்று நிருக்தஶ்ருதியும்சொல்லிற்றிறே! "యాః కాశ్చన కృతయో మమ భవన్తి మమమయకా నాస్తి తాః సర్వా భగవత ఏవ తాః" "யா:காஶ்ச க்ர்தயோ மமபவந்தி மமமயகாநாஸ்திதாஸ்ஸர்வபகவத ஏவதா:" இதிஶேஷ: "అకారో విష్ణురిత్యుక్తో మకారో జీవవాచకః। తయోస్తు నిత్యసంబన్ధ ఉకారేణ ప్రకీర్తితః॥" "அகாரோ விஷ்ணுரித்யுக்தோ மகாரோ ஜீவவாசக: । தயோஸ்து நித்யஸம்பந்த உகாரேண ப்ரகீர்த்தித:॥" என்னக்கடவதிறே. ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தாலே ஶேஷத்வவிரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும், மத்யமாக்ஷரமான உகாரத்தாலே பகவச்சேஷத்வவிரோதியான அந்யஶேஷத்வமும் கழிக்கப்பட்டதென்று கண்டுகொள்வது.

[அதிலும்] - (பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமாகையாகிற அதிலுங்காட்டில்), [அந்யஶேஷத்வமகழிகையேப்ரதாநம]-(கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வத்துக்குவிரோதியான) [அந்யஶேஷத்வம்கழிகையே] (ப்ரதாநாபேக்ஷிதம்) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—௬௧.—மேலுக்கவதாரிகை (அத்தைப்பற்றவும இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (கீழ்ச்சொன்ன) என்றது- (கீழ்) அகாரத்திலே சொன்னவென்றபடி. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலே உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாக்கி அத்தால் லக்ஷ்மீஶேஷத்வத்தைச் சொல்லாநிற்க (அதிலுங்காட்டில்) உகாரத்தை அவதாரணமாக்கி அத்தாலே அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையே (ப்ரதாநாபேக்ஷிதம்) என்று

தொ.— இவர் அருளிச்செய்கைக்கு நிதாநமென்னென்னில் ; திரு மந்த்ரத்துக்கு விவரணமானஶ்ருதிதானே "𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿" "பகவதஏவாஹமஸ்மி" என்று "பகவதே" என்று சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், "ஏவ" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அஹம்" என்று பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாஶ்ரயமான மகாரார்த்தத்தையும் "அஸ்மி" என்றுஇந்தஶேஷத்வம் இவர்களுக்கு ஸயோக்யனாயிருந்தே னாகிலும் நான் என்னுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் என்னிடத்தில் ஸித்வ்யா வ்ர்த்திக்குத் தான்காரணமாய்,அந்யதாஸித்தமான ஸ்வாதந்த்ரயஸாதக மாகமாட்டாமையாலேஎனக்கு நான்ஶேஷமன்றென்றுநமஶ்ஶப்தார்த் தத்தையுஞ்சொல்லி, "𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌮" "யா:காஶ்சநக்ர்தயோமம" இச்சேதநனுடைய ஸகலவ்யாபாரங்களையுஞ்சொல்லி, "𑌮𑌮 𑌮𑌮𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌸𑌃" "மம-மமதா-நாஸ்திதாஸ:" என்றுஇச்சேதநனுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களிலும் இவனுக்கு கர்த்ர்த்வேந அபிமாநமும் போக்த்ர் த்வேநாபிமாநமுமில்லையென்றுசொல்லி,"𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌃" "பகவதஏவதா:" என்று இவனுடைய கர்த்ர்த்வபோக்த்ர்த்வாபிமாநஸூந்யங்களான அவையெல்லாம் எம்பெருமானுடைய முகமலர்த்திக்கே உறுப்பாகி யிருப்பனவென்று "நாராயணாய" என்கிறபதார்த்தத்தையுஞ் சொல் லுகையாலும், "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனொருவர்க் குரியேனோ" என்றும், "மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோ டுற்றிலேன்" என்றும்இத்யாதிகளிலேமயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் உகாரத்தைஅந்யஶேஷத்வநிவர்த்தமாகஅருளிச்செய்கை யாலும், இனி உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாக்கி அத்தாலே லக்ஷ்மீஶே ஷத்வம் சொல்லும்போதும் அந்யஶேஷத்வநிவ்ர்த்தி ஆவஶ்யகமாகை யாலே "ஸர்வம்வாக்யம்ஸாவதாரணம்" என்கிறந்யாயத்தாலே – ஏவ காரம் அவஶ்யம் அத்யாஹரிக்க வேண்டுகையாலும், 'பதிக்குஶேஷ மானவையெல்லாம் பத்நிக்கும்ஶேஷமாயிருப்பன' என்கிற பதிபத்நீ ந்யாயத்தாலே ஸ்ரீ: ஸ்ரிய:பதிஶேஷத்வம் அகாரத்திலேசொல்லப் படுகையாலே, உகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஶேஷத்வம் சொல்லுகையாலும், அத்யாஹார்தமான ஏவகாரத்தாலேசொல்லப்படுகிற அந்யஶேஷத்வநி வ்ர்த்தியிலும் ஸித்தமான உகாரத்தை ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவ தாரணார்த்தமாகக்கொண்டு அத்தால் அந்யஶேஷத்வ நிவ்ர்த்தியைச் சொல்லுகை பலிஷ்டமாகையாலும், நாதமுனிமுதலான நம் பூர்வா சார்யர்கள் இவ்வுகாரத்தை அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமாகவே உபதே ஶித்துப்போருகையாலும் உகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியாருக்கு ஶேஷமென்கிற இவ்வர்த்தத்திலும்காட்டில் அந்யஶேஷத்வ நிவ்ர்த்தியை ச்சொல்லுகையே ப்ரதாநம் என்கிறார் அந்யஶேஷத்வ நிவ்ர்த்தியா லல்லது அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸித்தியில்லாமையாலே. ஆவஶ்யக மான அந்யஶேஷத்வநிவ்ர்த்தியே ப்ரதாநமிறே!

மூ.—கூஉ. தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை நாய்க்கிடுமாப்போலே, ஈஸ்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை.

வ்யா.—கூஉ.— அந்யசேஷத்வம் இப்படி க்ரூரமோவென்ன, அதின் க்ரௌர்யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்

(தேவர்களுக்கு) என்று துடங்கி. அதாவது-ஆராத்யரான இந்த்ராதி (தேவர்களுக்கு) போக்யதயா சேஷமாகக்கல்பிதமான (புரோடாசத்தை) தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற (நாய்க்கிடுமாப்போலே) இருப்பதொன்று, ப்ராப்தசேஷியான ஈஸ்வரனுக்கு (சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை) ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான (ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை) என்கை.

எ.—கூஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (அந்யசேஷத்வம்) இத்யாதி.

(ஆராத்யரான) என்றது- யஜ்ஞாதிகர்மங்களிலே (ஆராத்யரான) என்றபடி. [புரோடாச]மாவது - ஹவிஸ்ஸு. (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு) என்றது - ஸ்வரூபரூபகுணசேஷ்டிதங்களாலும் (ஹேயரானஸம்ஸாரிகளுக்கு) என்றபடி. விஷ்ணுபுராணே:- "అన్యేతుపురుషవ్యాఘ్రచేతసోయేవ్యపాశ్రయాః । అశుద్ధాస్తేసమస్తాస్తుదేవాద్యాఃకర్మయోనయః॥" "அந்யேதுபுருஷவ்யாக்ரசேதஸோயேவ்யபாஶ்ரயா:। அஶுத்தாஸ்தேஸமஸ்தாஸ்து தேவாத்யா:கர்மயோநய:॥" (கூகச) அந்யேது-விஷ்ணோரந்யே-ஸநந்தநஹிரண்யகர்பாதய:-சேதஸ:-வ்யபாஶ்ரயா:-ஆஶ்ரயணஸ்யாயோக்யாஇத்யர்த்த:. கர்மயோநய: - கர்மவஶோத்பூதா:. தேவாத்யா: அஶுத்தா:. மஹாபாரதே:— "ఆబ్రహ్మస్తంభపర్యంతాజగదంతర్వ్యవస్థితాః । ప్రాణినఃకర్మజనితాస్సంసారవశవర్తినః॥

தொ.—கூஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (அந்யசேஷத்வம்) இத்யாதி.

(இப்படிக்ரூரமோ?) என்றது- ஸ்வரூபாநுரூபமான பெரியபிராட்டியாருக்கு சேஷமென்கிற இவ்வர்த்தத்தைவிட்டாகிலும் ஸ்வநிவ்ருத்தியைச்சொல்லும்படி (அந்யசேஷத்வமிப்படிக்ரூரமோ?) என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. [புரோடாசத்தை] என்றது-தேவார்த்தமானஹவிஸ்ஸை என்றபடி. (அநர்ஹமாம்படி) என்றது - அயோக்யமாம்படி என்றபடி. (நிஹீநமாயிருக்கிற) என்றது-மிகவும் நிக்ருஷ்டமானவென்றபடி. [இடுமாப்போலே] என்றது-பொகடுமாப்போலே என்றபடி. [ஸம்ஸாரிகளுக்கு] என்றது-ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகள் ஸம்ஸாரிகளோ? என்னில்; "ఆబ్రహ్మస్తంభపర్యంతాః" "ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா:" என்று துடங்கி "సంసారవశవర్తినః" "ஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" என்னக்கடவதிறே.

௭.— బ్రహ్మాణం శితికంఠంచ యాశ్చాన్యా దేవతా స్స్మృతాః । ప్రతిబుద్ధా న సేవన్తే యస్మాత్ పరిమితంఫలం॥ ప్రతిబుద్ధస్తు—మోక్షభాక్. "నాన్యం దేవం నమస్కుర్యాన్నాన్యం దేవం నిరీక్షయేత్ । నాన్యం ప్రసాదమారోహేన్నాన్యమాయతనం విశేత్॥ కర్మణాం పరిపాకత్వాదావిరించాదమంగళం। ఇతి మత్వా విరక్తస్య వాసుదేవః పరాగతిః॥" "ஆப்ரஹ்மஸ்தம்ப்பர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்த்திதா: | ப்ராணிந: கர்மஜநிதா: ஸம்ஸாரவஶவர்த்திந: || ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டஞ்ச யாஶ்சாந்யா தேவதாஸ் ஸ்ம்ர்தா: | ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத்பரிமிதம்பலம் ||" ப்ரதிபுத்தஸ்து-மோக்ஷபாக். "நாந்யம் தேவம் நமஸ்குர்யாந்நாந்யந்தேவம் நிரீக்ஷயேத் | நாந்யம் ப்ராஸாதமாரோஹேந்நாந்யமாயதநம் விஶேத் || கர்மணாம் பரிபாகத்வாதாவிரிஞ்சாதமங்களம் | இதிமத்வா விரக்தஸ்ய வாஸுதேவ: பராகதி: ||" (௯௧௫) இத்யாதிவசநாந்யநுஸந்தேயாநி.

நம்பிள்ளைகாலத்தில் ஒரு மாயாவாதி நம்பிள்ளையைப்பார்த்து 'எம்பெருமானையொழிய தேவதாந்தரங்களை பஜிக்கலாகாதென்கிற நீங்கள் நித்யநைமித்திகாதிகளில் அக்நீந்த்ராதிகளை பஜிப்பானென் ? ஆலயத்தில்பஜியாதொழிவானென் ?' என்று கேட்க நம்பிள்ளையருளிச்செய்தது:—' அக்நீந்த்ராதிகளில் அக்நியை உபாஸித்தும் ஸ்மஶாநாக்நியை நிவர்த்திப்பித்தும்போருகிறாப்போலே இரண்டிடத்துக்கும்வாஸி என்னென்னில் ; நித்யாதிகளில் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா உபாதாநம் பகவதுபாஸநமாக விதிக்கையாலும், ஆலயப்ரதிஷ்டிதங்களில் பராவரதத்வமாக எண்ணியிருக்கிற தாமஸபுருஷர்களாலே விருத்தாக்ம்ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ரமாக தேவதாந்தரங்கள் க்ர்தப்ரதிஷ்டிதமாகையாலே இவ்விடத்தில் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா உபாஸிக்கவிதியில்லாமையாலும், தேவதாந்தரவர்க்கந்தன்னிலும் தூரதோவர்ஜநீயத்வம் ருத்ரனுக்குண்டு ; ப்ரகாரபுத்யா உபாஸநவிஷயே ப்ரமாணம்:— "యే యజన్తి పితౄన్ దేవాన్ బ్రాహ్మణాన్ సహుతాశనాన్ । సర్వభూతాన్తరాత్మానం విష్ణుమేవ యజన్తి తే॥" "யே யஜந்தி பித்ர்ந்தேவாந்ப்ராஹ்மணாந்ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்திதே ||" (௯௧௯), இதிஹாஸ, வாஸுதேவஸம்ஹிதாயாம் "అంగభావేన దేవానామర్చనం న నిషిధ్యతే । స్వాతన్త్ర్యబుద్ధ్యా కుర్వన్ హి బ్రాహ్మణో నరకం వ్రజేత్॥" "அங்கபாவேந தேவாநாமர்ச்சநந்நநிஷித்யதே | ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்யா குர்வந்ஹி ப்ராஹ்மணோ நரகம்வ்ரஜேத் ||" (௮௧௭), ஸாத்வதஸம்ஹிதாயாம் "వర్ణానాం గుణభేదేన దేవతాభేద ఉచ్యతే । బ్రాహ్మణానాం సాత్త్వికత్వాద్విష్ణుస్స్వామ్యయస్స్మృతః॥ రాజ్ఞాం విశాం రాజసత్వాద్రాజసా ఏవ దేవతాః॥ శూద్రాదీనాం తామసత్వాద్రుద్రాద్యాస్తామసాస్స్మృతాః॥ హతసత్త్వా బ్రాహ్మణాశ్చ యజన్తే తాన్ వ్రజన్తి చ।" "வர்ணாநாம்குணபேதேந தேவதாபேத உச்யதே | ப்ராஹ்மணாநாம் ஸாத்விகத்வாத் விஷ்ணுஸ்ஸத்வமயஸ்ஸ்ம்ர்த: ||

மூ.—கூஙு. பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம்கழிகை யே ப்ரதாநம்.

வ்யா.—கூஙு.—இப்படிக்ரூரமான அந்யசேஷத்வம்கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்த்திரீகரிக்கிறார்

(பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வங் கழிகையேப்ரதாநம்) என்று- அதாவது- லக்ஷ்மீசேஷத்வத்திலுங்காட்டில் ப்ரதாநம் என்றவளவேயன்று, பகவான்தனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில், அந்யவிஷயத்தில் (சேஷத்வம்கழிகையே) ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்கை.

எ.—ராஜ்ஞாம்விசாம்ராஜஸத்வாத்ராஜஸாஏவதேவதா: | சாக்த்ராதீநாம்தாமஸத்வாத் ருத்ராத்யாஸ்தாமஸாஸ்ஸ்ம்ருதா:|| ஹுதஸத்வாப்ராஹ்மணாஸ்சயஜந்த்யேதாந்வர்ஜந்திச|" (கூகஅ).

[தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை]- (ஆராத்யரான இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு போக்யதயா சேஷமாக கல்பிதமான புரோடாசத்தை), [நாய்க்கிடுமாப்போலே]- (தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற) [நாய்க்கிடுமாப்போலே], (இருப்பதொன்று) [ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை]- (ப்ராப்தசேஷியான ஈச்வரனுக்கு) [சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை], [ஸம்ஸாரிகளுக்குசேஷமாக்குகை]- (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்ஹேயரான) [ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை] என்று மூலார்த்தம்.

கூஙு.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) யென்று துடங்கி.

[பகவச்சேஷத்வத்திலும்] - (பகவான்தனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில்), [அந்யசேஷத்வம்கழிகையேப்ரதாநம்] - (அந்யவிஷயத்தில்) [சேஷத்வம்கழிகையே] (ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதம்) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—கூஙு.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

(இப்படி) என்றது - கீழ்ச்சொன்னபடியேயென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (அளவேயன்று) என்றது - மாத்ரமேயன்றென்றபடி.

மூ.— ௯௪. "மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்" என்கையாலே.

வ்யா.— ௯௪.— இதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் ("மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்" என்கையாலே) என்று.

எ.— ௯௪.— விஷ்ணுபுராணே:— "స్వపురుషమభివీక్ష్య పాశహస్తం వదతి యమః కిల తస్య కర్ణమూలే। పరిహర మధుసూదనప్రపన్నాన్ ప్రభురహమన్యనృణాం న వైష్ణవానాం॥" "ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததியம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே। பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் நவைஷ்ணவாநாம்॥" (௯.௧௧) சேதநர்பண்ணின பாபங்களை எண்ணி தாழ்வாரமை நிரூபித்து தததநுகுணமாக தண்டிக்கையிலே ஸர்வேச்வரனாலே நியுக்தனான யமனும், தன்பரிகரம் கையும் பாசமும் சூலமும் நாயுமாய்ப் போருகிறபடியைக்கண்டு பாகவதர்களும் அல்லாதாரும் கலந்திருப்பார்கள், பாகவதர்முன்னே இவர்கிட்டில் செய்வதென்னென்று அதுக்கென்று சொல்லுகிறான். "ஸ்வபுருஷம்" தனக்கந்தரங்கனானவனையாயிலே தன் மேன்மைசொல்லவேண்டுமிடத்திலே தாழ்வு சொல்லுகிறானாய்த்து தவிரவொண்ணாமையாலே. "அபிவீக்ஷ்ய" இவன்தன்னுடைய ஒண்ணிரண்டோலைமறுக்கத் தரவுடையவனாயிருக்குமாய்த்து செல்லுகைக்காக, இப்படி இருக்கிறவனை பார்க்கிறபார்வையிலே கார்யமெல்லாம் தோற்றும்படிபார்த்தானாய்த்து. "தஸ்யகர்ணமூலேவததிகில" பிறர்கேட்கில் என்னாகப்புகுகிறதோ? என்று பயப்பட்டு அசலறியாதபடி அவன்காதிலே வாயைவைத்து நான் உங்களுக்குச்சொல்லுகிற வார்த்தையை ஓலக்கவார்த்தையாக நினைத்து தவிரவிடாதே கேளுங்கோளென்றுசொன்னான். "பரிஹரமதுஸூதநப்ரபந்நாந்" இவர்களை நலிந்தால் அவனுக்கென்னென்ன ? இவர்கள் அவன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராயிருப்பார்கள், இவர்களுக்குவந்தது தனக்குவந்ததென்று அவன் மார்வை தட்டிக்கொண்டுவரும், அவர்களுக்கு நாம் கடவோமென்று குதித்துக்கொண்டு கடக்கப்போகாதே திருவடிகளிலே தலைமடுத்து அநுவர்த்தித்துப் போங்கோளென்றான். உன்னுடையோமாய்ப்போருகிறஎங்களுக்கு வேறேசிலர்க்கு அஞ்சவேண்டும்படியிருந்ததாகில் பின்னை ஆராய் இவ்விருப்பிருந்தேவுகிறதென்ன, "ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம்" எனக்கு அடுத்தவிஷயத்தில் சொல்செல்லாதாகிலன்றோ எனக்குக் குறையாவது, நாம் கடவோமல்லாதவிஷயத்திலே நாமார் நிற்கவோ?; "అహమమరవరార్చితేన ధాత్రా యమ ఇతి లోకహితాహితే నియుక్తః। హరిగురువశగోఽస్మి న స్వతన్త్రః ప్రభవతి సంయమనే మమాపి విష్ణుః॥" "அஹமமரவரார்ச்சிதேந தாத்ரா யம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த:। ஹரிகுருவசகோஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர: ப்ரபவதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு:॥ (௯௨௦). ["மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்" என்கையாலே பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம்கழிகையே ப்ரதாநம்] என்று ஏகவாக்யமாகயோஜிக்கவுமாம்.

தொ.— ௯௪.— மேலுக்கவதாரிகை (இதுக்கு) இத்யாதி.

[இதுக்கு] என்றது - [பகவச்சேஷத்வத்திலுங்]காட்டில் [அந்யசேஷத்வ] நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்கைக்கு என்றபடி.

வ்யா.—அதாவது-யமகிங்கரஸம்வாதத்தைத் திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த "திறம்பேன்மின்கண்டீர்" என்கிறபாட்டிலே பாகவதலக்ஷணஞ்சொல்லுகிறவளவில், "திருவடிதன்னாமம் (மறந்தும்புறந்தொழா மாந்தர்")என்று'ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தார்களாகிலும மற்றொருவிஷயத்தில் ஶேஷவ்ர்த்திபண்ணாதவர்கள்' என்று சொல்லுகையாலேயென்கை.

எ.— நான்காந்திருவந்தாதி - கூஅ - பாட்டு.

["திறம்பேன்மின்கண்டீர் திருவடிதன்னாமம்
மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்*—இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப்போதுமின்களென்றான் நமனுந்தன்
தூதுவரைக்கூவிச்செவிக்கு".]

["ப-ரை.—நமனும்—சேதநர்பண்ணின பாபங்களை ஏற்றத்தாழ்வுகள் வாராமல் நிரூபித்து தத்நுகுணமாக தண்டிக்கையிலே ஸர்வேஶ்வரனாலே நியுக்தனானயமனும், பக்ஷபாதமற்று காரியத்தைப்பழுதற நடத்தும்படி. தாம்பெற்றிருக்குமதிகாரங்கரான, தன் தூதுவரை - தன் தூதரை, கூவி - கார்யகௌரவத்தோற்ற வாய்விட்டழைத்து, பிறர் கேட்கிலென்னாகத்தேடுகிறதோவென்று பயப்பட்டு அசலறியாதபடி, செவிக்கு — செவியிலே, நானுங்களுக்குச்சொல்லுகிற வார்த்தையை ஓலக்கவார்த்தையாக நினைத்து, திறம்பேன்மின்கண்டீர் - தவிரவிடாதேகிடுகோள்; திருவடிதன் - ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, நாமம் - திருநாமத்தை, மறந்தும - ஒருக்காற்கற்றுப்பின்னை மறந்தார்களாகிலும், புறம் - தத்வ்யதிரிக்தரான க்ஷுத்ரதேவதைகளை, தொழா - ப்ராமாதயநுவர்த்தநம்பண்ணி ஆஶ்ரயியாத, மாந்தர்—மஹாப்ரபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை, இவர்களுக்கு நாங்கடவோமலலோமென்று ஒதுங்கிக்கொண்டுகெடக்கப்போகாதே, இறைஞ்சி-திருவடிகளிலே தலையைமடுத்து அநுவர்த்தித்து, கையும் சூலமும் பாஶமுமான க்ரூரவேஷத்தைவிட்டு, சாதுவராய் - அநுகூலராய்க்கொண்டு, போதுமின்கள் - போருங்கோள், என்றான் - என்றுசொன்னான்.

அவ.—பகவத்பரிக்ரஹமே பலம் என்னுமிடத்தை "ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய" "ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்தினபடியே விவரிக்கிறார்.

தொ.—மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("திருவடிதன்னாம) [மறந்தும்"]என்றது-திருமந்த்ரத்தை மறந்துமென்றதாய், பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாவிடினுமென்றபடி.

---

* மாந்தரை என்றும் சில ஸ்ரீகோஶங்கள்; அப்படிசொல்லும்போது தலைகட்டுவதும், மூலகாரர்பாடத்துக்கு வேறுபடுவதுமாம்.

மூ.—சூ௫. இத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்கிறது.

வ்யா—சூ௫.—ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு, ஸ்வஶேஷத்வபரஶேஷத்வங்களிரண்டும் அந்யஶேஷத்வமாகையாலே, உபயத்தையும் இவ்வுகாரம் கழிக்கிறதென்றுசொல்லி நிகமிக்கிறார்

(இத்தால்தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்கிறது) என்று. அதாவது – அந்யஶேஷத்வ நிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே, அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து (தனக்கும்) (உரித்தன்று) தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும் (உரித்தன்று) என்னுமிடம்சொல்லுகிறதென்கை.

எ.— வ்யா. (திறம்பேன்மின்) இத்யாதி. (கண்டீர்) 'திறமபாதே கொள்ளுங்கோள்' என்னும்போது நாலுபத்தோலைமறுக்கவுமாம்.(திருவடி) இத்யாதி. "ஸரிஹர[...]" "பரிஹரமதுஸூதநப்ரபந்நாந்" என்கிறபடியே ஸ்வாமியினுடைய திருநாமத்தைமறக்கவுமாம், தேவதாந்தரபஜநம்பண்ணுதொழிகை இவன் ப்ரபந்நனாகையாவது; பர்த்தாவின்பக்கல் ஆநுகூல்யம் க்ரமத்தாலேபிறக்கவும் பர்த்ரந்தரபரிக்ரஹமிறே! அவனுக்காகாமைக்கடி. (மாந்தர்) – மநுஷ்யரை. (இறைஞ்சியும்) இத்யாதி. 'அவர்களை நலிந்திலோம், என்றிருக்கவொண்ணாது; "[...]" "பாஶஹஸ்தம்" என்கிறவேஷத்தைத்தவிர்ந்து விநீதவேஷராய் அஞ்சலிப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணிப்போருங்கோள்' என்கிறான். (நமனும்) "[...]" "ஸமஇதி" என்று சொலலப்படுகிறவனும். (தன்தூதுவரை) "[...]" "ஸ்வபுருஷம்" என்றபடி. (செவிக்கு) "[...]" "கர்ணமூலே" என்றபடி. அந்தரங்கர்க்குவார்த்தை சொல்லாநிற்கச்செய்தே ப்ரகாஶிக்கில் என்னாகிறதோ என்று நெஞ்சுபறைகொட்டுகிறபடி."]

சூ௫.-உத்தரவாக்யத்துக்கவதாரிகை(ஈஶ்வரஶேஷமான)என்றுதுடங்கி.

(அந்யதமத்வம்) ஆவது – అయంఅన్యః-అయంఅన్యః-అయంఅన్యః-అయం ఏషాంమధ్యే అతిశయేనఅన్యః-అన్యతమః, అన్యతమస్యభావః-అన్యతమత్వం. அயமந்யஃ-அயமந்யஃ–அயமந்யஃ–அயம்ஏஷாம்மத்யே அதிஶயேந அந்யஃ–அந்யதமஃ, அந்யதமஸ்யபாவஃ–அந்யதமத்வம். (அவிஶிஷ்டமாகையாலே) என்றது – ஸமாநமாகையாலேயென்றபடி. [உரித்தன்று] என்றது – ஶேஷம் அன்றென்றபடி.

தொ.—சூ௫.— மேலுக்கவதாரிகை (ஈஶ்வர) இத்யாதி.

(உபயத்தையும்) என்றது – ஸ்வஶேஷத்வ பரஶேஷத்வமிரண்டையுமென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (அந்யரில் அந்யதமத்வமவிஶிஷ்டமாகையாலே) என்றது-பகவதந்யரிலே ஒருவனாயிருக்கை தனக்கு ஸமாநமாகையாலேயென்றபடி. [உரித்தன்று] என்றது-ஶேஷமாயிருக்கைக்கு யோக்யனன்றென்றபடி.

பி.—சூ௫.—(ஸ்வஶேஷத்வ பரஶேஷத்வங்களிரண்டும் அந்யஶேஷத்வமாகையாலே) யென்கிறவிடத்திலே ஸ்வஶேஷத்வ மந்யஶேஷத்வமாமோவென்று ஶங்கைவந்தால் அதுக்குப்பரிஹாரம், தானும் அந்யரில் அந்யதமனாகையாலே பரஶேஷத்வமென்றபடி.

மூ.—கூ கூ. மகாரம்,

வ்யா.—ஆக உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராய்த்து.

கூ கூ.—அநந்தரம த்ர்தியாக்ஷரமான மகாரார்த்தத்தை அருளிச் செய்கிறார

(மகாரம்) என்று துடங்கி. அதாவது—"భూతాని చకవర్గేణ చవర్గేణేంద్రియాణి చ। టవర్గేణ తవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయస్తథా॥ మనః పకారేణైవోక్తం ఫకారేణ త్వహంకృతిః। బకారేణ భకారేణ మహాన్ ప్రకృతిరుచ్యతే॥ ఆత్మా తు స మకారేణ పఞ్చవింశః ప్రకీర్తితః।" "பூதாநிசகவர்கேணசவர்கேணேந்த்ரியாணிச।டவர்கேணதவர்கேணஜ்ஞாநகந்த்தாதயஸ்ததா॥ மநஃபகாரேணைவோக்தம்ப்பகாரேணத்வஹங்க்ர்திஃ।பகாரேணப்பகாரேணமஹாந்ப்ரக்ர்திருச்யதே॥ஆத்மாதுஸமகாரேணபஞ்சவிம்ஶஃப்ரகீர்த்திதஃ।" (அக) என்கிறபடியே, ப்ர்திவ்யாதிப்ரக்ர்த்யந்தமான இருபத்துநாலுதத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதி ப்பகாராந்தமான

ஸ.—[இதநால]–(அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே), [தனக்குமபிறர்க்கும உரித்தன்றென்கிறது]– (அந்யரில் அந்யதமனான தனக்கும் தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும்) ஶேஷமன்று என்னுமிடஞ்சொல்லுகிறதென்று மூலார்த்தம.

கூ கூ.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) என்று துடங்கி.

(அநந்தரம்) என்றது – த்விதீயாக்ஷரமான உகாரார்த்தத்தை அருளிசசெய்த (அநந்தரம்) என்றபடி. தத்வஸாகரஸம்ஹிதாயாம் ("భూతాని", ("பூதாநி") இதி. (క) கவர்க்கத்தாலே ப்ர்திவ்யாதிபூதங்களும், (చ) சவர்க்கத்தாலே வாகாதீந்த்ரியங்களும், (ట) டவர்க்கத்தாலே ஶ்ரோத்ராதீந்திரியங்களும், (త) தவர்க்கத்தாலே கந்தாதிவிஷயங்களும், (ప) பகாரத்தாலே மநஸ்ஸும், (ఫ) ப்பகாரத்தாலே அஹங்காரமும், (బ) பகாரத்தாலும், (భ) பகாரத்தாலும், மஹானும்,ப்ரக்ர்தியும சொல்லப்பட்டது ; (మ) மகாரத்தாலேபஞ்சவிம்ஶகனை ஆத்மா சொல்லப்பட்டானென்றபடி.

தொ.—உகாரார்த்தத்தை நிகமித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆக) இத்யாதியால்.

கூ கூ.—மேலுக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) இத்யாதி.

(அநந்தரம்) என்றது – உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்த (அநந்தர)மென்றபடி மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("భూతాని")("பூதாநி") இத்யாதிக்கு (క) ககாராதி (భ) பகாராந்தமான இருப்பத்திநலக்ஷரங்களுக்கு ப்ர்திவ்யாதிபூதபஞ்சகங்களும், வாகாதிகர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், ஶ்ரோத்ராதிஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், ஶப்தாதிவிஷயங்களைந்தும், மநஸ்ஸும், அஹங்காரமும், மஹத்தும், ப்ரக்ர்தியுமாகிற இருபத்துநாலுதத்வங்களுமர்த்தமாய்,

பி.—ஆக உகாரத்துக்கு இரண்டர்த்தம், அவதாரணம் லக்ஷ்மீவாசகமாகையாலே இவ்விடத்திலார்த்தமாக ஸித்திக்கிறது.

மூ.— இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே

வ்யா.— இருபத்துநாலக்ஷரமும்போலன்றிக்கே (மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய்) "மந ஜ்ஞாநே" "மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தாதுவிலேயாதல், "மந-அவபோதநே" "மந — அவபோதநே" என்கிற தாதுவிலேயாதல் நிஷ்பந்நமாகையாலே, (ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே,) "பஞ்சவிம்சோயம்புருஷ:" "பஞ்சவிம்சோயம்புருஷ:" (அ௨) "பஞ்சவிம்ச ஆத்மா பவதி" "பஞ்சவிம்ச ஆத்மாபவதி" (அ௩) என்கிறபடியே பஞ்சவிம்சகனாய்,

எ.— (இருபத்துநாலக்ஷரமும்போலன்றிக்கே என்றது — அசேதநவாசகமான (இருபத்துநாலக்ஷரமும்போலன்றிக்கே) யென்றபடி. "மந-ஜ்ஞாநே" இத்யஸ்மாத்தாதோ: "உணாதயோபஹுளம்" இதிவா "அந்யேப்யோபித்ருச்யதே" இதிவா ... ப்ரத்யயே டிலோபே சக்ருதே "பஹுளம்சந்தஸி" இதி ப்ரத்யயஸ்யலோபேக்ருதே ... ப்ரதமைகவசநேக்ருதே "ஹல்ங்யாப்" இத்யாதிலோபே ... இத்யேவாவதிஷ்டதே. "மந — ஜ்ஞாநே" இத்யஸ்மாத்தாதோ: "உணாதயோபஹுளம்" (சூ௨க) இதிவா "அந்யேப்யோபித்ருச்யதே" (சூ௨௨) இதிவா ட்வி ப்ரத்யயே டிலோபேசக்ருதே "பஹுளம்சந்தஸி" (சூ௨௩) இதிப்ரத்யயஸ்யலோபேக்ருதே ம் இதிஸ்திதே க்ருதந்தத்வாத் ப்ராதிபதிகஸம்ஜ்ஞாயாம் ப்ரதமைகவசநேக்ருதே "ஹல்ங்யாப்" (சூ௨௪) இத்யாதிலோபே ம் இத்யேவாவதிஷ்டதே. இப்புருஷன் பஞ்சவிம்சகனாயிருப்பன், ஆத்மா பஞ்சவிம்சகனாகாநின்றான்,

தெ.— இருபத்துநாலக்ஷரமபோலன்றியே இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், ("மந — ஜ்ஞாநே") என்கிறதாதுவிலே நிஷ்பந்நமாய், ஜ்ஞாநார்த்தவாசியான மகாரத்தாலே ப்ரக்ருதிவிலக்ஷணனாய், இருபத்தஞ்சாந்தத்வமாய், ஜ்ஞாநமாய், ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாசொல்லப்படாநின்றான் என்றர்த்தமாய் ("பஞ்சவிம்சோயம்புருஷ:") ("பஞ்சவிம்சோயம்புருஷ:") ("பஞ்சவிம்ச ஆத்மா பவதி") ("பஞ்சவிம்ச ஆத்மாபவதி")

பி.—கூ௬.—"க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏக:" "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ர்தாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவஏக:" என்று சேதநாசேதநங்களிரண்டும் ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்றுசொல்லாநிற்க, "ஆயைவ" அகாரவாச்யனான ஈச்வரனுக்கே மகாரவாச்யனான ஆத்மா சேஷமென்று ஆத்மாக்களுக்கு சேஷத்வஞ்சொல்லி ப்ரக்ருதிக்குச் சொல்லாதொழிவானென்னென்னில்; ப்ரதாநனான சேதநன் பகவச்சேஷமென்றுசொன்னால் அப்ரதாநப்ரக்ருதிக்குத் தன்னடையேசொல்லிற்றுமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

("மந — ஜ்ஞாநே") என்றும் ("மந — அவபோதநே") என்றும் ஸாமாந்யேந ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாய் இருக்குமென்கிறார்.

மூ.—ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—"విజ్ఞానాత్మా పురుషః" "விஜ்ஞாநாத்மாபுருஷ:" (அச) "విజ్ఞాతారమరే కేన విజానీయాత్" "விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" (அரு) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறதென்கை.

எ.—புருஷனானவன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயிருப்பன், ஜ்ஞாநகுணகனானவனை எக்காலே அறிவான். (ஜ்ஞாநஸ்வரூபன்)கையாவது-అహమహమి అభిజానాతి స్వాత్మనస్తదసాధారణంయత్ - జ్ఞానం-తత్ స్వరూపజ్ఞానం. அஹமஹமிதி அபிஜாநாதி ஸ்வாத்மநஸ்ததஸாதாரணம் - யத் - ஜ்ஞாநம் - தத் - ஸ்வரூபஜ்ஞாநம். (ஜ்ஞாநகுணகன்)கையாவது - అత్రసుఖం ఈదృశోఽహం ఇతి సవిశేషం-అహమర్థం-జ్ఞానం-ధర్మభూతంజ్ఞానం. அத்ரஸுகீ ஹம், ஈத்ருஶோஹம்இதிஸவிஶேஷம் அஹமர்த்தம்-ஜ்ஞாநம் - தர்மபூதம்ஜ்ஞாநம்.

[மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே] (ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாயிருக்கிற) [ஆத்மைச்சொல்லுகிறது] என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—("విజ్ఞానాత్మా పురుషః") ("விஜ்ஞாநாத்மாபுருஷ:") ("విజ్ఞాతారమరే కేన విజానీయాత్") ("விஜ்ஞாதாரமரேகேந விஜாநீயாத்") இத்யாதிஶ்ருதிகள் ஆத்மா இருபத்தஞ்சாம் தத்வமாகையிலும், ஜ்ஞாநஸ்ரூபனாகையிலும், விஜ்ஞாநகுணகனாகையிலும் ப்ரமாணமும் ; ப்ரயோகமும் :— மகார: பஞ்சவிம்ஶதத்வவாசக: பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரத்வாத், யந்நைவம் தந்நைவம் யதா ககார:, மகார: ஜ்ஞாநஸ்வரூபஜ்ஞாநாஶ்ரயஜீவவாசி, ஜ்ஞாநவாசிதாதுநிஷ்பந்நத்வாத் ஜ்ஞாத்ருஶப்தவதென்று.

பி.—மகாரவாச்யனான ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தங்களிரண்டும் குணங்களாயிருக்கச்செய்தே ஜ்ஞாத்ருத்வமாத்ரத்தைச்சொல்லி ஆநந்தத்தைச்சொல்லாதொழிவானென்னென்னில்; அநுகூலஜ்ஞாநமே ஆநந்தமாகையாலே ஜ்ஞாநத்தைச்சொன்னபோதே ஆநந்தத்வமர்த்தாத்ஸித்தம். ("విజ్ఞానాత్మా పురుషః") ("விஜ்ஞாநாத்மாபுருஷ:") என்றது - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொல்லுகிறது. ("విజ్ఞాతారమరే కేన విజానీయాత్") ("விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்") என்றது - ஜ்ஞாநகுணத்வஞ்சொல்லுகிறது.

மூ—. ௬௭. இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்.

வ்யா.—௬௭.—கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும், இதிலே சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார்

(இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்) என்று. அதாவது - இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தானே, ஆத்மஸமஷ்டிக்கு வாசகமென்கை.

அ.—௬௭.— மேலுக்கவதாரிகை (கீழ்ச்சொன்ன) என்று துடங்கி.

(கீழ்ச்சொன்னஶேஷத்வம்) என்றது - சதுர்த்தியாலும் உகாரத்தாலும் சொல்லப்பட்ட பகவதநந்யார்ஹ (ஶேஷத்வம்) என்றபடி. (ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே) என்றது - ஸர்வாத்ம (ஸாதாரணமாகையாலே) என்றபடி. (த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும்) என்றது - பத்த முக்த நித்யரூபேண (த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும்) என்றபடி. (இதிலே) என்றது - ஆத்மவாசகமான இந்த மகாரத்திலே என்றபடி. (இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான்) என்றது - பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வாஶ்ரயமாய், ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாயிருக்கும் (ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தானெ)ன்றபடி.

[இதுதான்]-(இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான்), [ஸமஷ்டிவாசகம்], - ஆத்மஸமூஹவாசகம் என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—௬௭.— மேலுக்கவதாரிகை (கீழ்ச்சொன்ன), இத்யாதி.

(கீழ்ச்சொன்ன) என்றது - (கீழ்) அகாரோகாரங்களாலே சொல்லப்பட்ட என்றபடி. (ஶேஷத்வம) என்றது - அநந்யார்ஹ (ஶேஷத்வம்) என்றபடி. (ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே) என்றது - ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் துல்யமாகையாலே என்றபடி. (த்ரிவித)மென்றது - பத்த முக்த நித்யரூபேண(த்ரிவித)மான என்றபடி. மூலார்த்தம்(அதாவது) இத்யாதி. (இப்படி) என்றது - பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வாஶ்ரயமும், பஞ்சவிம்ஶதித்வத்தோடவும், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்தோடவும், ஜ்ஞாநாநந்தகுணகத்தோடவுமென்றபடி. (இம்மகாரந்தான்) என்றது - ப்ரணவாவயவமான (இம்மகாரந்தான்) என்றபடி. இம்மகாரம் [ஸமஷ்டிவாசகமா]கையிலே ஹேது த்ரிவிதாத்மவர்க்கவாசித்வம், த்ரிவிதாத்மவர்க்கவாசகமாகையிலே ஹேது கீழ்ச்சொன்னஶேஷத்வம், ஸர்வாத்மஸாதாரணமாயிருக்கை இம்மகாரம் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாஶ்ரயவாசியாகையாலே ; இஶ்ஶேஷத்வம் த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் துல்யமாகையாலே ஶேஷத்வாஶ்ரயவாசியான இம்மகாரம் ஆத்மஸமஷ்டிவாசியென்கிறது. ப்ரயோகமும், மகாரம் ஸமஷ்டிவாசி த்ரிவிதாத்மவர்க்கவாசித்வாத், தாங்யாஸிம்ஹப்தவத் ; மகார: த்ரிவிதாத்மவர்க்கவாசி: ஶேஷத்வாஶ்ரயஜீவவாசித்வாத், ஜீவாதிஶப்தவத் ;, என்று.

மூ.— சுஅ. ஜாத்யேகவசநம்.
மூ.— சுகூ. இத்தால்

வ்யா.—சுஅ.—ஏகவசநம், ஸமஷ்டிவாசகமாமோ என்கிறசங்கையி லே அருளிச்செய்கிறார்

(ஜாத்யேகவசநம்) என்று. அதாவது-வ்ரீஹிஸமூஹத்தைச்சொல் லுகிறவன், இதொருநெல்லென்றால், அந்தஏகவசநம், ஜாதிபரமானாப்போலே, இதுவும் ஆத்மஜாதிபரமான ஏகவசநமென்கை.

சுகூ.—இம்மகாரத்தால் ஆத்மாவினுடைய எவ்வாகாரஞ்சொல் லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறா

(இத்தால்) என்று தொடங்கி.

ஏ.—சுஅ.—[ஜாத்யேகவசநம்] (ஆத்மஜாதிபரமான ஏகவசநம்) என்று மூலார்த்தம்.

சுகூ.— மேலுக்கவதாரிகை (இம்மகாரத்தால்) என்று தொடங்கி.

(இம்மகாரத்தால்) என்றது - (பஞ்சவிம்சாக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள [இம்மகாரத்தால்] என்றபடி.

தொ.—சுஅ.—மேலுக்கவதாரிகை (ஏகவசநம்)இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இது ஒரு நெல்லென்றால) என்றது - அயம் ஏகஃ மஹாந் தாந்யராசிஃ என்றுமெல்லென்றபடி.தாந்யராசிஸப்தம் தாந்ய ஸமஷ்டிபரமாய், அதின்மேலே, ஏகவசநம் ஸமஷ்டியோகவாசியாய், மஹச்சப்தம் ராசியினுடைய பெருமையைச்சொல்லுமதாய், ஏகஸப்தோபரிவித்யமாந ஏகவசநம் ஏகஜாதிபரமானாப்போலே மகாரத் தின்மேலேவந்த ஏகவசநம் ஏகஜாதியிலேவந்த ஏகவசநமென்றபடி. (இது ஒருநெல்) என்கிறவிடத்தில் ஏகவசநம் ஸமஷ்டிவாசகமாய், ஒருவனென்கிறவிடத்தில் ஏகவசநம் ஏகஜாதியானாப்போலே மகார ததின்மேல் இரண்டேகவசநமுண்டாகின்றதே! ஒன்றுஸமஷ்டி ஏகவ சநம், ஒன்று ஜாத்யேகவசநமானமைக்கு என்னில ; ஒருநெல்) என் கிறவிடத்தில் (ஒரு) ஸப்தவாச்யமும் (நெல) ஸப்தவாச்யமும் ஸாமா நாதிகரண்யத்தாலே ஒன்றானால், தந்நிஷ்டைகவசநமும் ஒன்றாகை யாலே ஸமஷ்ட்யேகவசநமே [ஜாத்யேகவசநம்] என்னைக்குறையில்லை.

சுகூ.— மேலுக்கவதாரிகை (இம்மகாரத்தால்) இத்யாதி. இம் மகாரத்தால்) என்றது-பகவதநந்யார்ஹஸேஷமாய், பத்தமுக்தநித்யா ரூபேண த்ரிவிதமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞாநாநந்தகுணக மான ஆத்மஸமஷ்டிவாசகமாய், "மந-ஜ்ஞானே" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமான (இம்மகாரத்தாலே) என்றபடி. (எவ்வாகாரம்) என்றது- ஸேஷத்வ ஜ்ஞாநரூபத்வ ஜ்ஞாநாஸ்ரயத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயத்திலுங் காட்டில் அதிரிக்தமான (எவ்வாகாரம்) என்றபடி.

மூ.— ஆத்மா ஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றுய்த்து.

வ்யா.— அதாவது - பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்குள்ள இம்மகாரத்தால், ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூதனாவனென்று அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில், ஆத்மாவினை (வ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றுய்த்து) என்கை.

எ.— (அசேதநமானதேஹத்தில) என்றது - அசேதநத்வாவச்சின்னதயா தமசமான [தேஹத்தில] என்றபடி. [வ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றுய்த்து] என்றது - வைலக்ஷண்யம் [சொல்லிற்றுய்த்து] என்றபடி. பராஶரபட்டர்தாம:— "దేహేంద్రియమనః ప్రాణధీభ్యోఽన్యో జ్ఞానమాశ్రయః । పంచవింశో ఽయమాత్మా నిత్యో వ్యాప్యస్సూక్ష్మధీమాన్ ॥ భగవచ్ఛేషభూతోఽహమనన్యార్హోఽస్మి తత్పరః ॥" "தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணதீப்யோந்யோ ஜ்ஞாநமாஶ்ரய: | பஞ்சவிம்ஶாத்மகோ நித்யோ மகாரார்த்தஸ்ஸமாதிமாந்|| பகவச்சேஷபூதோஹமநந்யார்ஹோஸ்தித: பர:|" (சஉரு) இப்படி அருளிச்செய்தத்தால் 'ஶேஷத்வேஸதிஜ்ஞாத்ருத்வம் ஆத்மலக்ஷணம்' என்று பலிதார்த்தமென்றுகருத்து. ஶேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமென்றும், ஜ்ஞாத்ருத்வம் அசித்வ்யாவ்ருத்திபரமென்றும் கண்டுகொள்வது.

[இத்தால்] - (இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்குள்ள இம்மகாரத்தால்), [ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று] - (ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூதனாவனென்று), [தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றுய்த்து] - (அசேதநமான தேஹத்தில்காட்டில்) [ஆத்மாவின்வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றுய்த்து] என்று ஸமுதாயார்த்தம்.

தொ.— மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ஜ்ஞாநமென்று [தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றுய்த்து] என்னாதே [ஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றுய்த்து] என்றருளிச்செய்தது-பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வம் சேதநாசேதந ஸாதாரணமாகையாலே இப்போதநமாவினுடைய அசித்ஸாமாந்யவ்யாவ்ருத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஜ்ஞாநத்வமாவது — ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமாய் அத்தாலே ஸாத்தஸத்வமான அசித் ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாகையாலே தத்வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தியாமையாலேயும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயமானபோது த்ரிவிதமான அசித்தும் ஜ்ஞாநஶூந்யமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திஸகலமாய்வஸித்திக்கையாலே [ஆத்மா ஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றுய்த்து] என்றருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—எ0. தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம்.

வ்யா.—எ0.— [illegible] தேவோஹம், [illegible] மநுஷ்யோஹம், [illegible] ஸ்தூலோஹம், [illegible] க்ருசோஹம் என்று தேஹத்திலே அஹம்புத்திவ்யவஹாரங்கள் நடவாநிற்க, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா, தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(தேஹத்தில்வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலேசொன்னோம்) என்று. அதாவது - அநேகஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய அநாத்மத்வத்தை ஸாதியாநின்றுகொண்டு, ஆத்மாவினுடைய தத்வ்யாவ்ருத்தியை தத்வசேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச்சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

ஸ.—எ0.— உத்தரவாக்யஸங்கதி: ([illegible]) (தேவோஹம்) இத்யாதி

(அநாத்மத்வத்தை) என்றது - ஆத்மாவாகாமலிருக்குகையை என்றபடி. (தத்வ்யாவ்ருத்தியை) என்றது - அந்ததேஹத்தில்காட்டில் (வ்யாவ்ருத்தியை) என்றபடி.

[தேஹத்தில்வ்யாவ்ருத்தி] – (ஆத்மாவினுடைய) அந்த [தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி]யை, [தத்வசேகரத்திலேசொன்னோம்] – (தத்வசேகரமாகிறப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச்சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது) என்று மூலார்த்தம்.

தத்வசேகரே த்ருதீயப்ரகரணே:— "ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வப்ரகாரபரதந்த்ரர். அவர்களொருதாம் தேஹாதிவிலக்ஷணர். நநு 'ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம்' என்று தேஹத்திலே அஹம்புத்திவ்யவஹாரம் காண்கையாலே, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா தேஹமேயாமித்தனே.

தொ.—எ0.—மேலுக்கவதாரிகை ([illegible]) (தேவோஹம்) இத்யாதி.

(தேவோஹம்) இத்யாதிகளிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தேஹசப்தவாச்யமானவஸ்துவுக்கும், (அஹம்) சப்தவாச்யமானவஸ்துவுக்கும் அபேதம்ஸித்திக்கையாலே தேஹத்திலாத்மபுத்தி நடவாநிற்க வென்றபடி. (அஹமர்த்தபூதனை) என்றது - அஹம்சப்தவாச்யனை யென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (அநாத்மத்வத்தை) என்றது - ஆத்மலக்ஷணராஹித்யத்தையென்றபடி.

பி.—எ0.— [தேஹத்திலவ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலேசொன்னோம்] என்றது - தத்வசேகரமாகிய தத்வத்ரயவ்யாக்யானத்திலே "ஆத்மஸ்வரூபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்;" என்கிற விடத்திலே எடுத்தருளினோர், அங்கே கண்டுகொள்வது.

௭.— இந்த அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களுக்கு தேஹாதிரிக்தன் விஷயமென்னவொண்ணாது, அவனுக்கு ஸ்தௌல்யாதிகள் கூடாமையாலே. கடபடாதிகளைப்போலே பார்த்திவமான ஶரீரத்துக்கு சைதந்யம் கூடாதென்னில், மதஶக்திபோலே பரிணாமவிஶேஷத்தாலேகூடும். அநுச பால யுவ வ்ருத்தஶரீரங்கள் அந்யோந்யம் பிந்நங்கள் என்று சொல்லவேணும்; ஏகமாகில் பரிணாமபேதம் கூடாது; பேதமாகில் பால்யத்திலே அநுபவித்தத்தை யௌவநத்திலே ஸ்மரிக்ககூடாது; கூடில், ஒருவன் அநுபவித்தத்தை ஒருவன் ஸ்மரிக்கவேணும், அது காணாதிமேலாம்; இதற்கு ஸ்மர்த்ருகாரணமின்றே மாகையாலே ஆத்மா தேஹாதிரிக்தனாகவேணுமே என்னில்; அதுவும் அநுபபந்நம். ஶரீரபேதமில்லாமையாலே ஒருவன்தனக்கே காலபேதத்தாலே பரிணாமபேதம்கூடும்; 'பால்யத்தில் துஃகிதனானேனே யௌவநத்திலே ஸுகியாகின்றேன், பாலனானேனே யுவாவானேன்' என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைகளாலே யுவஶரீரம்பாலஶரீரம் என்னுமிடம் ஸித்தம். அல்லாதபோது பால்யத்தில் அநுபவித்தத்தை யௌவநத்திலே ஸ்மரிக்கக்கூடாது. ஸ்ம்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞைகள் அஹமர்த்தத்துக்கன்றோ? தேஹத்துக்கு அன்றே என்னவொண்ணாது, தேஹவ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொரு அஹமர்த்தம்காணாமையாலே. கிஞ்ச தேஹத்திலே நெடுங்காலஞ்செல்லச்செய்தேயும், 'ஸ ஏவாயம்' என்றுபிறக்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையும் கூடாது. ப்ரத்யபிஜ்ஞைக்கு விஷயம் தேஹாதிரிக்தன் என்னவொண்ணாது, அவன் ஸாக்ஷாத்கோசரனல்லாமையாலே; ப்ரத்யபிஜ்ஞை ப்ராந்தியென்னவொண்ணாது பாதகமில்லாமையாலும் விபக்ஷ ஸ்மரணாநுபபத்தியாகிற பாதகமுண்டாகையாலும். இப்படி தேஹத்திலே அஹம்புத்திகொள்ளாதபோது நிஷித்தமும், தேஹாத்மப்ரமமும், அத்தினுடைய நிவர்த்யர்த்தமாக ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாதிகளும் கூடாதாகையாலே தேஹமே ஆத்மாவாமித்தனை என்னில்; அதுவும் அநுபபந்நம். தேஹம் அநேகாவயவஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸித்தம், அத்தாலே எல்லாவவயங்களுக்கும் சைதந்யம்கொள்ளில் அநேகசேதநோபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும்; அவயவங்களுக்கு அந்யோந்யமவிவாத நியமமும், அவற்றில் மமதாபுத்தியும் மமதாவ்யவஹாரமும் கூடாது. ஓரவயவத்துக்கு சைதந்யம்கொள்ளில் அது பின்னமானால் அவயவாந்தரம் அநுபவித்தத்தை ஸ்மரிக்கக்கூடாது, பின்பும் அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களும் மமதாபுத்திவ்யவஹாரங்களும் தவிரவேணும்; ஸ்வஶரீரவ்யாபியான ஸுகதுஃகாநுபவமும் கூடாது. அவயவஸங்காதாத்மகமன்று, ஶரீரம் அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவொண்ணாது உபலம்பாநுபபத்திகளில்லாமையாலே, அவயவிஸ்வீகாரம் அநுபபந்நம்; ஆகையாலே 'பாலதேஹோஹம்மந்தஜ்ஞாநः யுவதேஹோஹம் பஹுஜ்ஞாநः மமஶரீரம்' என்று ஶரீராஹமர்த்தங்களில்பிறக்கிற பேதப்ரதிபத்தியும் பேதவ்யவஹாரமுங்கூடாது. 'மமாயமாத்மா' என்கிற இடத்திற்போலே அமுக்யமென்னவொணாது, முக்யேபாதகமில்லாமையாலே. அன்றிக்கே அஹம்புத்திக்கு ஶரீரமேவிஷயமென்றுகொண்டாலும் ஶ்ருதியாலும் ஶ்ருத்யர்த்தோபபத்தியாலும் தேஹாதிரிக்தனாய் தேஹாந்தரபரிக்ராஹனான ஆத்மா ஸித்தம்".

மூ.—எச. மணத்தையும் ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும், ரத்ந த்தையும் விரும்புமாப்போலே சேஷதென்றுத்மாவை யாதரிக்கிறது;

வ்யா.— எச.— தர்மிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாக தத்தர்மமான சேஷத்வ த்தைச்சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ப்ரணவந்தன்னிலே ப்ரத மம் சேஷத்வத்தைச்சொல்லி பின்னை ஆத்மாவைச்சொல்லுவானேன்? என்கிறசங்கையிலே, அப்படிச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவை அருளி ச்செய்கிறார்

(மணத்தையும்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. அதாவது—மணத் துக்காஸ்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேயும் ஒளிக்காஸ்ரயமெ ன்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும், சேஷத்வத்துக் காஸ்ரயமெ ன்றுத்து (ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;)

எ.—எச.— மேலுக்கவதாரிகை (தர்மிஸ்வரூபகதநபூர்வகம்) என்று துடக்கி.

(ப்ராப்தமாயிருக்க) என்றது - யோக்யமாயிருக்கவென்றபடி ; ந்யாயமாயிருக்கவென்னவுமாம்.(மணத்துக்காஸ்ரயமென்று பூவைவிரு ம்புமாப்போலேயும்) என்றது - புஷ்பத்தினுடைய சுவடறியுமவர்கள் (மணத்துக்காஸ்ரயமென்று பூவைவிரும்புமாப்போலேயும்) என்றபடி. ரத்நபரீக்ஷகன் (ஒளிக்கு ஆஸ்ரயமென்று ரத்நத்தைவிரும்புமாப்போ லேயும்) என்றபடி. பரசேஷத்வஜ்ஞாநரஸிகர் சேஷத்வஜ்ஞாநத்து க்கு ஆஸ்ரயமென்றுத்து [ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது.] என்றபடி.[ஆத ரிக்கிறது] என்றது – சாஸ்த்ரமும், ர்ஷிகளும், ஆழ்வார்களும், ஆசார் யர்களும் ஆதரித்துப்போருகிறது என்றபடி.

தொ.—எச.—மேலுக்கவதாரிகை (தர்மிஸ்வரூப) இத்யாதி

(தர்மிஸ்வரூபம்) என்றது - ஆத்மஸ்வரூபமென்றபடி. (தத்தர் மமான) என்றது - ஆத்மதர்மமானவென்றபடி. (பின்னை) என்றது - பின்புஎன்றபடி. (அப்படி சொல்லுகைக்கு) என்றது—தர்மம் முன்னாக தர்மியை (சொல்லுகைக்கு) என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத் யாதி. (அதாவது) என்றது - [மணத்தையும்] இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தா லே சொல்லப்படுகிற அர்த்தமாவதென்றபடி. [விரும்புமாப்போலே] என்றது – ஆதரிக்குமாப்போலே என்றபடி.

பி.—எச.— (தர்மிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாக தத்தர்மமான சேஷத்வத் தைச்சொல்லுகை)யாவது - ஆத்மஸ்வரூபத்தை முந்துறச்சொல்லி அந ந்தரம் சேஷத்வத்தைச்சொல்லுகை.

மூ.— அல்லாதபோது "உயிரினாற்குறைவிலம்" என்கிறபடியே த்யாஜ்யம் ;

வ்யா.— ஶேஷத்வாஶ்ரயமல்லாதபோது, ("உயிரினாற்குறைவிலம்") என்று "பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மாவால் அபேக்ஷையுடையோமல்லோம" என்கிறபடியே, த்யாஜ்யமாய்விடுமித்தனை.

எ.— "అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద, సంతమేనం తతో విదుః" "அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேத, ஸந்தமேநந்ததோவிது:" (கூஉகூ). ஸ்ரீஶௌநக: "నాహం దేవో న మర్త్యో వా న తిర్యక్ స్థావరోఽపి వా । జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః॥ యో హ్యేనం పురుషం వేద దేవా అపి న తం విదుః" "நாஹம்தேவோநமர்த்யோவா நதிர்யக்ஸ்தாவரோபிவா।ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மாஶேஷோஹிபரமாத்மந:॥ யோஹ்யேநம்புருஷம்வேததேவாஅபிநதம்விது:॥" (கூஉஎ) பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவனுடைய ப்ரபாவம் நித்யஸூரிகளுக்கும் பரிச்சேத்யமன்றிறே!. "தொழுதெழுமனனே". "తవ దాస్య సుఖైక సంగినాం భవనేష్వస్త్వపి కీటజన్మ మే" "தவதாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம்பவநேஷ்வஸ்த்வபிகீடஜந்மமே" (கூஉஅ).

[மணத்தையும் ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்நத்தையும் விரும்புமாப்போலே]-(மணத்துக்கு ஆஶ்ரயமென்று பூவைவிரும்புமாப்போலேயும், ஒளிக்கு ஆஶ்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும்); [ஶேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது] - (ஶேஷத்வாஶ்ரயமென்று ஆய்ந்து) [ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது] என்று மூலார்த்தம்.

அஸத்கல்பனான ஜீவாத்மாவை ஶேஷத்வாநுஸந்தாநம் உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறதாகையாலே அதின்ப்ராதாந்யம் தோற்றுகைக்காக தர்மிக்கு முன்னே ஶேஷியோடே ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிறது. "నిశ్చితే పరశేషత్వే శేషం సంపరిపూర్యతే । అనిశ్చితే పునస్తస్మిన్ అన్యత్సర్వమసత్సమం॥" "நிஶ்சிதே பரஶேஷத்வே ஶேஷம்ஸம்பரிபூர்யதே । அநிஶ்சிதேபுநஸ்தஸ்மிந் அந்யத்ஸர்வமஸத்ஸமம்॥" (கூஉக) என்று தேஶிகரும் அருளிச்செய்தாரிறே!

[அல்லாதபோது] - (ஶேஷத்வாஶ்ரயமல்லாதபோது), ["உயிரினாற்குறைவிலம்"] என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே (பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மா த்யாஜ்யமாய்விடுமித்தனை);

தா.—(விடுமித்தனை) என்றது - விட்டுப்போய்விடுமென்றபடி.

மூ.—அதுதோன்ற சேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—அப்படியிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின் ஊற்றந்தோற்ற (சேஷத்வத்தை)முந்துறச் (சொல்லி, பின்னையாத்மாவை)ச்சொல்லிற்றென்கை.

எ.—[அதுதோன்ற] - (அப்படியிருந்துள்ள சேஷத்வத்தினூற்றந்தோற்ற),[சேஷத்வத்தைச்சொல்லி]-[சேஷத்வத்தை] (முந்துறச்சொல்லி), [பின்னை ஆத்மாவைச்] சொல்லிற்று) என்று மூலார்த்தம்.

திருவாய்மொழி - ச - பத்து - அ - திரு - க0 - பாட்டு.

["உடம்பினாற்குறைவில்லாவுயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டங்
கிடந்தனபோற்றுணிபலவாவசுரர்குழாந் துலைத்துகந்த
தடம்புனலசடைமுடியன் றனியொருகூறமர்ந்துறையு
முடம்புடையான்கவராத வுயிரினாற்குறைவிலமே"].

["அவ.—முதற்பாட்டிற்சொன்ன ஶீலகுணத்தையும் விரோதிநிரஸநத்தையும்சொல்லி, அவன்விரும்பாத ஸத்தையால் என்னகார்யமுண்டென்றுபக்ரமத்தோடேசேர உபஸம்ஹரிக்கிறார். (உடம்பினாற்குறைவில்லா வுயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டங்கிடந்தனபோல் துணிபலவாவசுரர் குழாந்துலைத்து) என்றத்தால் - "நீறுசெய்யும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட" என்றத்தைச்சொல்லுகிறது. (தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையு முடம்புடையான்) என்றத்தால் - "கூறுஞ் தனியுடம்பன்" என்றத்தைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(உடம்பினாற்குறைவில்லா) - அசுரர்குழாமாயிற்று. உயிரிலேயாயிற்று குறையுண்டாகிலுள்ளது. உயிரைத்தேய்த்துடம்பை வளர்த்திருந்தவர்கள் நித்யஸம்ஸாரிகளாய்ப் போமித்தனையிறே. (உயிர்)இத்யாதி. ஸப்ராணராய்க்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறபர்வதங்கள் இந்த்ரன்கையில் வஜ்ராயுதத்தாலே பலகூறும்படி துணியுண்டுகிடந்தாற்போலே அஸுரவர்க்கத்தைப் பலகூறும்படிதுணித்துகந்தானாயிற்று.

தொ.— (அப்படியிருந்துள்ள) என்றது-தானில்லாதபோது ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு த்யாஜ்யதயா ஸித்திக்கும்படியாயிருந்துள்ள பெருமையபடி. (ஊற்றந்தோற்ற) என்றது - ஸ்வரூபநிரூபகத்வே ப்ராதாந்யம்தோற்ற வென்றபடி.

மூ.—எஉ. ஆக

வ்யா.—எஉ.—பதத்ரயாத்மகமான இப்ப்ரணவத்தாற்சொல்லித் தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(ஆக) என்று தொடங்கி.

எ.—(உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டங்கிடந்தனபோல - உடம்பினால்குறைவில்லா - அசுரர்குழாம் - துலைபலவா-துணித்துகந்த). "देवानां दानवानां च सामान्यम्" "தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யம்" (சுரு.௦) என்கிறப்ராப்தி யெல்லார்பக்கலிலுமுண்டாயிருக்க, 'இவர்களாச்ரிதவிரோதிகள்' என்னுமாகாரத்தாலே யிவர்களைநிரஸித்து, 'ஆச்ரிதவிரோதிகளை யறப்பெற்றோமிறே' என்றத்தாலே உகந்தாராயிற்று. (தடம்புனல) இத்யாதி. திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கச்செய்தே, இதுதன்னைக்குணமாக உபபாதிக்கும்படியாயிற்று அவர்களுடைய துர்மாநம். அபிமாநஸூந்யரானவர்களை உடம்பிலேயாயிற்று அபிமாநிகளுக்கு மிடங்கொடுக்கிறது. மிக்கநீர்வெள்ளத்தையுடைத்தான கங்கையைத் தன்ஜடையிலேகதேஸத்திலே தரிக்கையால்வந்த அபிமாநத்தையுடைய ருத்ரனானவன், பிராட்டி திருமார்வைப்பற்றி 'இவ்விடமென்னிருப்பிடம்' என்றபிமாநித்திருக்குமாப்போலே, ஒரு பார்ஸ்வத்தைப்பற்றி 'இவ்விடமென்னிருப்பிடம்' என்றபிமாநிக்கும்படி அவனுக்கிடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற திருமேனியையுடையவன். (கவராத) இத்யாதி. இப்படிபொதுவான உடம்புபடைத்தவன் ஆசைப்பட்ட வென்கருத்தவானாகில், இவ்வாத்மவஸ்துவைக்கொண்டென்ன கார்யமுண்டென்கிறாள். இதுக்குமுன்பெல்லாம். — தேஹத்தையும் தேஹாநுபந்தி பதார்த்தங்களையுமிறே "வேண்டா" என்றது, அவைதான் நித்யமாயிருக்கையாலே தன்னுடையபோக்யத்தை "வேண்டா" என்றதாயிருக்குமிறே; அதுக்காக நித்யமான ஆத்மவஸ்துவையும் "வேண்டா" என்கிறாள். இத்தை "வேண்டா" என்கிறதுக்கடியென்னென்னில்; இது கிடக்குமாகில், இன்னமுமொரு ஜந்மமுண்டாய்ப் பழையவையெல்லாம்வந்துதோற்றி மூலையேறிந்து நோவுபடுகைக்குடலாயிருக்குமிறே! இனித்தானவனுடைய நித்யேச்சைபாலேயிறே இதினுடைய நித்யத்வமும்; அவனுக்கிச்சையில்லாதபோது பின்னையிதுதான்கொண்டு கார்யமில்லையிறே!"].

எஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (பதத்ரயாத்மகமான) என்று தொடங்கி.

ப்ரகரணோசித்யா அக்ஷரத்ரயாத்மகமான [ப்ரணவத்தால்] என்றருளிச்செய்யவேண்டியிருக்க (பதத்ரயாத்மகமான) என்றருளிச்செய்தது

சகூ.—எஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (பதத்ரயாத்மகமான) இத்யாதி.

(பதத்ரயாத்மகமான) என்றது-அகாரோகாரமகாராத்மகமானவென்றபடி. அக்ஷரத்ரயாத்மகமான என்னுதே (பதத்ரயாத்மகமான) என்றது-

மூ.— ப்ரணவத்தால் “கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியே னொருவர்க்குரியேனோ” என்கிறபடியே ஜீவபரஸம்பந்தம்சொல்லிற்று.

வ்யா.—அதாவது – கீழ்ச்சொன்னவெல்லாவற்றாலும், (ப்ரணவத்தால) (“கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு”) என்று சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், (“அடியேன்”) என்று சேஷத்வாஸ்ரயவாசியான மகாரத்தில அர்த்தத்தையும், (“ஒருவர்க்குரியேனோ”) என்று அந்யசேஷத்வ நிவர்த்தகமான உகாரார்த்தத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, ஜீவபரர்களுக்குண்டான சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றென்கை.

ஏ.— “[illegible]” “தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம்ஸாதுவித்யாத்” (கூகூக) என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி. (தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை) என்றது – பலிதார்த்தத்தை யென்றபடி.

[ஆகப்ரணவத்தால்] – (கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தாலெல்லாவற்றாலுமாக பதத்ரயாத்மகமான) [ப்ரணவத்தால்], [“கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியே னொருவர்க்குரியேனோ”] என்று (ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே), [ஜீவபரஸம்பந்தம்சொல்லிற்று] – (ஜீவபரர்களுக்குண்டான சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச்சொல்லிற்று) என்று மூலார்த்தம்.

பெரியதிருமொழி - அ - பத்து - கூ - திரு - ரு - பாட்டு.

[“விடையேழன்றடர்த்து வெகுண்டுவிலங்கலுறப்
படையாலாழிதட்டபரமன் பரஞ்சோதி
மடையார்நீலம்மல்கும் வயல்சூழ்கண்ணபுரமொன்
றுடையானுக்கடியே னொருவர்க்குரியேனோ”].

[“ஆ.— (விடை) இத்யாதி. இதுதான் உமக்கு எத்தனைகுறிக்குநிற்குமென்ன, நான் பிறர்க்குரியனலலேன் என்கிறார்.

தா.— “[illegible]” “பரக்கம்பகம்” “[illegible]” “ஸப்தாங்கத்ரய பதம்” என்கிற மர்யாதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, மூன்றக்ஷரமுய் மூன்றுபதமாயிருக்குமெனனுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், மேலருளிச்செய்யப்புகுகிற ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகநுகுணமாகவும் (பதத்ரயாத்மகமான) என்றருளிச்செய்கிறார். மூலார்த்தம (அதாவது) இத்யாதி (கீழ்ச்சொன்னவெல்லாவற்றாலும்) என்றது – கீழ் அகாரோகாரமகாரங்களாலேசொன்ன அர்த்தங்களெல்லாவற்றாலுமென்றபடி.

மூ.—எரு. இத்தால்

வ்யா.—எரு.—இன்னமும பொய்கையாருடைய திவ்யஸூக்தியாலே சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமிடந்தோற்ற, இந்த ஜீவ பரஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

(இத்தால் "தாமரையாள்கேள்வன்") என்று துடங்கி. ஆகாவது - இப்ப்ரணவத்தால்

எ—.வ்யா.—(விடை) இத்யாதி. சிறிர்ஷபங்களேழையுமெரித்து, த்ரிகூடசிகரததிலேசென்று கிட்டும்படியாக கானவெண்ணும் குரங்கும் முசுவும் படையாககொண்டு கடலேயடைத்த; அன்றிக்கே அஸ்தமய பர்வதத்திலே ஆதித்யன் அஸ்தமித்தான் என்னும்படி திருவாழியாலே ஆதித்யன் தேஜஸ்ஸைத் தடுத்துமறைத்த. (பரமன்) ஸமாதிகதரித்ரன். (பரஞ்சோதி) பிராட்டிக்குவந்த ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்கி, அத்தால்வந்த தேஜஸ்ஸையுடையனாயிருக்கிறவன். (மடை) இத்யாதி. மடைகளையுடைய மிக்க நீலத்தையுடைத்தான வயலாலே சூழப்பட்ட திருக்கண்ணபுரத்தை தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக உடையவனுக்கு. ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாயிருக்குமிருப்புக்கு அவ்வருகே யொன்றுபோலே காணுமிது. (அடியேன) சேஷபூதனான நான. (ஒருவர்க்குரியேனோ) வேறுசிலர்க்கு உரியேன் அல்லேன.

இத்தால், தம்ஸ்வரூபஞ்சொல்லுகிறார்; பிறர்க்குரியேன் அல்லேன் என்னுமிடஞ்சொல்லுகிறார்; அஸாதாரணவிபூதியுக்தனானவனுக்கு என்னுமிடஞ்சொல்லுகிறார்."]

எரு.— மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) என்று துடக்கி.

[இத்கால்]-(இப்ப்ரணவத்தால்),

தொ.—எரு.—மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) இத்யாதி.

(இன்னமும்) என்றது - இதுக்குமேலேயுமென்றபடி. (சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி) என்றது - சேஷியென்றபடி. மூலார்த்தம (ஆதாவது)* இத்யாதி.

மூ.— "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றதாய்த்து.

வ்யா.— ("தாமரையாள் கேள்வன்") என்று அகாரவாச்யனாய், சேஷித்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்ரீயபதியையும், ("ஒருவனையே நோக்கும்") என்று சதுர்த்யுகாரங்களாலே சொல்லுகிற அநந்யார்ஹசேஷத்வப்ரயுக்தமான ஆத்மாவினுடைய ததேகபரதையையும், ("உணர்வு") என்று அந்தசேஷத்வாச்ரயமாக மகாரத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானைகநிரூபணீயனான ஆத்மாவையும், சொல்லுகிற ஸூக்தியிற்படியே (ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்று) ஆய்த்தென்கை.

எ.— ["தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு"] என்று சொல்லுகிற (பொய்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே) (ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாய்த்து) என்று மூலார்த்தம்.

முதல் திருவந்தாதி - கூஎ - பாட்டு.

["பெயருங்கருங்கடலே நோக்குமாறொண்பூ
உயருங்கதிரவனே நோக்கும் — உயிரும்
தருமனையே நோக்குமொண் டாமரையாள்கேள்வ
னொருவனையே நோக்குமுணர்வு"]

["ப — ரை. பெயரும் - காற்றுவேகத்திலே கொந்தளித்துக்கிளரக்கடவதாய், கரும் - பரப்பையுடைத்தான, கடல் - கடலே, ஆறு - ஆறானது, நோக்கும் - நோக்காநிற்கும்; ஒண் - அழகிய, பூ - தாமரைப்பூவானது, உயரும் - உச்சஸ்தலவர்த்தியான, கதிரவனே - ஆதித்யனையே, நோக்கும் - நோக்காநிற்கும்; உயிரும் - (பகவத்பரர் அல்லாத நாட்டில்) ப்ராணிகளடங்கலும், (சரீரவிச்லேஷாநந்தரத்தில்) தருமனையே - தர்மராஜாவான யமனையே, நோக்கும் - சென்றுகிட்டாநிற்கும்;

தொ.— [ஜீவபரஸம்பந்தம்] என்றது — ஜீவாத்மபரமாத்மஸம்பந்தமென்றபடி. வ்யஸ்தப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்தவனந்தரம் ஸமஸ்தப்ரணவத்துக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறவர், திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியைமாத்ரம் அதில் ப்ரமாணமாகவிடாதே பொய்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியையும் ப்ரமாணமாக அநுஸந்திப்பானென்? என்னில்; ஸித்தாந்தைக்யம் தோற்றுகைக்காக.

பி.— எ. — ["ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு"] என்கிறவிடத்தில் ["உணர்வு"] என்று மஹாப்ரவேசாதிகளிலே ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும் இவ்விடத்தில் ஜ்ஞானாச்ரயமான ஆத்மாவைச் சொல்லுகையாலே, இதுவும் பொருந்துமென்றுகண்டுகொள்வது.

மூ.—௭௪. அகாரத்தாலும்

வ்யா.—௭௪.—அகாரத்தில் ப்ரத்யயார்த்தப்ரதாநமாக, ப்ரணவார்த்தத்தை யோஜித்தார் கீழ்; அதில் தாத்வர்த்தப்ரதாநமாக ப்ரணவத்துக்கு இன்னமொருயோஜனை அருளிச்செய்கிறார்.

(அகாரத்தாலும்) என்றுதொடங்கி. அகாரவாச்யன் - அகாரத்தாலே ரக்ஷகனான ஈச்வரனைச்சொல்லுகிறது,

---

எ.—(இவை இவைநியதமானுப்போலே) உணர்வு ஜ்ஞாநமானது, ஒள்—அழகிய, தாமரையாள்-தாமரைப்பூவை இருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கு, கேள்வன் - வல்லபனான, ஒருவனையே-ஸர்வேச்வரனொருவனையுமே, நோக்கும் - சென்றுபற்றநிற்கும்.

அவ.— மோக்ஷேச்சை உடையவர்களுக்கும், அறிவுதலைநின்றவர்களுக்கும் அவனுடைய திருவடிகளையேத்துவது, அவனுடைய திருநாமங்களையேயேத்துவது என்றுசொல்லிற்று, ஜ்ஞாநத்துக்கு அவனேவிஷயமாகையாலே என்கிறது.

வ்யா.— (பெயரும்) இத்யாதி. ஆறானது பூர்ணமாய்ச்சலியாநின்றகடலையே நோக்காநின்றது; அக்கடலை நிறைக்கைக்கு அன்று புகுகிறது, புக்கல்லது தான் தரிக்கமாட்டாமை. தாமரைப்பூவானது தாரஸ்தகளெல்லாம் ஆதித்யனுக்கு அலருமத்தனை, அந்யர்களுக்கு அலராது. (உயிரும்தருமனையேநோக்கும்) யமனைக்கிட்டியல்லது வேறிடத்தில் புகவொண்ணாது. (ஒண்டாமரை) இத்யாதி. ஜ்ஞாநமானது ஸ்ரிய:பதியை அறியுமத்தனை, மற்றொன்றறியாது; "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" "தஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்கம்" (௯௯௨.) என்னும்படியே; "வித்யாந்யாசில்பநைபுணம்" "வித்யாந்யாசில்பநைபுணம்"] (௯௯௯).

௭௪.—மேலுக்கவதாரிகை (அகாரத்தில்) என்றுதொடங்கி.

(ப்ரத்யயார்த்தப்ரதாநமாக) என்றது - அகாரத்தில் ஸப்ரத்யயார்த்தமான சேஷித்வ (ப்ரதாநமாக) வென்றபடி. (தாத்வர்த்தப்ரதாநமாக) என்றது - "அவ-ரக்ஷணே" என்கிறதாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமே (ப்ரதாநமாக) என்றபடி. (அகாரத்தாலே) என்றது-"அவ-ரக்ஷணே" என்கிறதாதுவில் நிஷ்பந்நமாய் ரக்ஷகவாசியான (அகாரத்தாலே) என்றபடி.

தா.—௭௪.—மேலுக்கவதாரிகை (அகாரத்தில்) இத்யாதி.

(ப்ரத்யயார்த்தப்ரதாநமாக) என்றது - சேஷித்வம் (ப்ரதாநமாக) வென்றபடி. (அதில்) என்றது - அகாரத்திலென்றபடி. (தாத்வர்த்தப்ரதாநமாக) என்றது - ரக்ஷகத்வப்ரதாநமாகவென்றபடி. மூலார்த்தம் (அகாரவாச்யன்) இத்யாதி.

பி.—௭௪.—(ப்ரத்யயார்த்தப்ரதாநமாக) என்றது - சதுர்த்தியில் சேஷித்வ (ப்ரதாநமாக) வென்றபடி.

மூ.— மகாரத்தாலும், ரக்ஷகனையும் ரக்ஷ்யத்தையும் சொல்லிற்று; சதுர்த்தியாலும் உகாரத்தாலும், ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையும் சொல்லிற்று.

வ்யா.—மகாரத்தாலே தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச்சொல்லிற்று, சதுர்த்தியாலே ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவான ஶேஷத்வமாகிற ப்ராப்தியைச்சொல்லிற்று; இப்படி ரக்ஷிக்கிறதற்கு பலம் இவ்வாத்மவஸ்து அத்தலைக்கநந்யார்ஹமாக விநியோகப்படுகையாலே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வவாசியான உகாரத்தாலே ரக்ஷணபலத்தைச் சொல்லிற்றென்கை.

எ.—(மகாரத்தாலே) என்றது - ரக்ஷ்யபூதரில்லாதபோது ரக்ஷகத்வம் ஸித்தியாதாகையாலே ரக்ஷ்யபதார்த்தத்தைச்சொல்லிற்று என்றபடி; "త్వయం భవతా రక్ష్యాః" "த்வயம்பவதாரக்ஷ்யா:" (௯௩௪) என்னக்கடவதிறே! (ஶேஷத்வமாகிறப்ராப்தியை) என்றது-ஶேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தையென்றபடி.

[அகாரத்தாலும்] - ரக்ஷகவாசியான (அகாரத்தாலே), (ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனைச்சொல்லிற்று), [மகாரத்தாலும்] - (மகாரத்தாலே), (தத்ரக்ஷ்யமான வாத்மவஸ்துவைச்சொல்லிற்று); [சதுர்த்தியாலே](ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவான) [ப்ராப்தியை]-(ஶேஷத்வமாகிற) ஸம்பந்தத்தை, (சொல்லிற்று), [உகாரத்தாலும்] - (அநந்யார்ஹவாசியான உகாரத்தாலே), [பலத்தையுஞ்சொல்லிற்று] - (ரக்ஷணத்துக்குபலமான அநந்யார்ஹமாகவிநியோகப்படுகையைச்)[சொல்லிற்று]என்று மூலார்த்தம்

ப்ரத்யயார்த்தப்ரதாநமான யோஜநையில், 'భగవన్నిష్ఠశేషిత్వనిరూపితశేషత్వాశ్రయో జీవః' 'பகவந்நிஷ்டஶேஷித்வநிரூபிதஶேஷத்வாஶ்ரயோ ஜீவ:' இதிஶாப்தபோத:. தாத்வர்த்தப்ரதாநமான யோஜநையில், 'భగవన్నిష్ఠరక్షకత్వనిరూపితరక్ష్యత్వాశ్రయో జీవః' 'பகவந்நிஷ்டரக்ஷகத்வநிரூபிதரக்ஷ்யத்வாஶ்ரயோஜீவ:' இதிஶாப்தபோத:. [ரக்ஷணபலத்தைச் சொல்லிற்று] என்கையாலே, "ప్రయోజనమనుద్దిశ్య న మందో౽పి ప్రవర్తతే" "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்யநமந்தோபிப்ரவர்த்ததே" (௯௩௫) என்கிறந்யாயத்தை ஸ்ரீய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானவனும்விட்டிலன் என்கை. [ஸ்வரூபமும் உபாயமும் பலமுமென்னவுமாம்]என்கிறவிடத்தில், சேதநனுக்கு பலம் சொன்னப்போலே, [ப்ராப்தியையும் பலத்தையும் சொல்லிற்று] என்கிறவிடத்தில் ஈஶ்வரனுக்கு பலம் [சொல்லிற்று].

தொ.—(தத்ரக்ஷ்யமான) என்றது - ஈஶ்வரரக்ஷ்யமானதென்றபடி.

மூ.—௭௫. இனி மேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது.

வ்யா.—ஆக இம்மந்த்ரத்திற் ப்ரதமபதமான ப்ரணவார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராய்த்து.

௭௫.— இனி மேலிற் பதங்களுக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக மந்த்ரஶேஷமும் இதுக்கு விவரணமாயிருக்கும்படியை முந்துற அருளிச்செய்கிறார்

(இனி மேல ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது) என்று.

எ.—"అత్రస్వలాభాపేక్షాపి స్వామిలాభావసాయినీ। స్వామిప్రయోజనాపేక్షా హ్యేతస్యానందహేతుతా॥" "அத்ரஸ்வலாபாபேக்ஷாபி ஸ்வாமிலாபாவஸாயிநீ। ஸ்வாமிப்ரயோஜநாபேக்ஷா ஹ்யேதஸ்யாநந்தஹேதுதா॥" (௯௩௯) என்னையடிமைகொண்டு நீயுகக்கவேணுமென்றாலும், உன்னை உகப்பிக்க கைங்கர்யத்தை நான்பெறவேணுமென்றாலும் இருவருக்கும் ப்ரயோஜநஸித்தி உண்டிறே!.

மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (ஆக) என்று தொடங்கி.

௭௫.—கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை உபஸம்ஹரித்துக்கொண்டு மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார்

(இனி) என்று தொடங்கி. (மந்த்ரஶேஷம்) என்றது - ப்ரணவமாகிற மந்த்ரத்துக்கு ஶேஷமான நமோநாராயண பதங்களென்றபடி. 'అన్యస్యప్రయోజనమేవయస్య పరమప్రయోజనం-సః-శేషః' 'அந்யஸ்யப்ரயோஜநமேவயஸ்யபரமப்ரயோஜநம்-ஸஃ-ஶேஷஃ' 'అన్యః-శేషీ' 'அந்யஃ-ஶேஷீ'; என்கிறபடியே ப்ரணவத்தில்சொல்லுகிற அர்த்தங்களை விவரிக்கையே ப்ரயோஜநமாக உடைத்தானதுகளாகையாலே, நமோநாராயணபதங்கள் ப்ரணவத்துக்கு ஶேஷமென்றபடி. "ఇచ్ఛయాయదుపాదేయం యస్యాతిశయసిద్ధయే। ఉభయోస్తుభయోస్తైజుషాతౌ శేషశేషిణౌ॥" "இச்சயாயதுபாதேயம்யஸ்யாதிஶயஸித்தயே।உபயாருபயைகைகஜுஷாதளஶேஷஶேஷிணௌ॥"(௯௩௭) என்று அசேதநவிஷயத்திலும் ஶேஷஶேஷிபாவங்களுண்டிறே! "ఇత్యేవంప్రణవస్యార్థో జ్ఞాతవ్యో.క్తమ్మయానఘ।వివృతః ప్రణవస్యార్థోమంత్రశేషేణవైశుభే॥" "இத்யேவம்ப்ரணவஸ்யார்த்தோஜ்ஞாதவ்யோக்தம்மயாநகே| விவ்ர்தஃ ப்ரணவஸ்யார்த்தோமந்த்ரஶேஷேண வைஶுபே||" (௯௩௮)இதி பாத்மே.

தா.—ப்ரணவார்த்தத்தை நிகமித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்(ஆக) இத்யாதியால்.

௭௫.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(மேலிற்பதங்களுக்கு) என்றது - நமஃபதநாராயணபதங்களுக்கென்றபடி. (மந்த்ரஶேஷம்) என்றது - பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில் அர்த்தம்சொல்லுமிந்த நமோநாராயணபதங்களிரண்டு மென்றபடி. (இதுக்கு) என்றது - ப்ரதிபாதிதார்த்தமான ப்ரணவத்துக்கு என்றபடி. (முந்துற) என்றது - முதலிலேயென்றபடி.

பி.—௭௫.— (முந்துற) - முன்னம். மேல்பதார்த்தஞ்சொல்லுவதாக விவரணம் முதலருளிச்செய்கிறார் என்றபடி.

வ்யா.—“ இவ்விடத்தில் விவரணமாகிறது, ப்ரஸ்துதமான அர்த்தத்துக்கு உபயுக்தமானஅர்த்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு பூர்வோக்தமான அர்த்தத்தை விஶதீகரிக்கை” என்று தீபப்ரகாஶத்திலும், “ ఉక్తార్థవిశదీకారయుక్తార్థాన్తరబోధనమ్।మతంవివరణంతత్ర. మహితానాంమనీషిణామ్॥” “ உக்தார்த்தவிஶதீகாரயுக்தார்த்தாந்தரபோதநம் । மதம்விவரணம் தத்ர மஹிதாநாம் மநீஷிணும்॥” (அகூ) என்று ரஹஸ்யத்ரயார்த்த விவரணக்ரமம் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தத்திலும், விவரணலக்ஷணத்தை ஜீயரருளிச்செய்தாரிறே !.

எ.—(விவரணலக்ஷணத்தை) உபபாதித்தருளுகிறார்

(“இவ்விடத்தில்”) என்றுதுடங்கி. (ஜீயர்) என்றது - வாதிகேஸரி அழகியமணவாளஜீயர் என்றபடி.

தொ.— விவரணலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (“இவ்விடத்தில்”) இத்யாதியால்.

(“ இவ்விடத்தில்”) என்றது - இம்மந்த்ரத்திலே யென்றபடி. “పదచ్ఛేదః పదార్థోక్తిః” “ பதச்சேதஃ பதார்த்தோக்திஃ” இத்யாதிகளில் சொல்லுகிற விவரணலக்ஷணம்போலன்றிக்கே இங்கு விவரணலக்ஷணம் வேறுபட்டிருக்கையாலே (“இவ்விடத்தில்விவரண” லக்ஷணம்) என்று விஶேஷித்தருளிச்செய்கிறார். (“ ப்ரஸ்துதமான”) என்றது - ப்ரக்ருதமானவென்றபடி. (“பூர்வோக்தமான”) என்றது - பூர்வமூலத்திலே சொல்லப்பட்டவென்றபடி. (“ మహితానాం”) (“மஹிதாநாம்”) என்றது-புத்திமான்களான எல்லாராலும்கொண்டாடப்பட்டவர்களென்றபடி.(ஜீயர்)என்றது—வாதிகேஸரி அழகியமணவாளஜீயரென்றபடி.

பி.—(விவரணமா) கையாவதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(“ இவ்விடத்தில் விவரணமாகிறது”) என்றுதுடங்கி.

மூ.—௭௯. உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு;

வ்யா.—௭௯.—விவரிக்கிறபடிதானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(உகாரத்தைவிவரிக்கிறது நமஸ்ஸு) என்று தொடங்கி. அதாவது—அந்யஶேஷத்வத்தைக் கழிக்கிறவிடத்தில் அந்யரிலே அந்யதமனாகச் சொல்லப்பட்ட தன்னை வெளியாகச்சொல்லிக்கழிக்கையாலே, (உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு;)

அ.—௭௯.—(வெளியாகச்சொல்லி) என்றது-ஶாப்தமாகச்சொல்லியென்றபடி. (கழிக்கையாலே) என்றது-அஹங்காரமமகாரங்களைக் (கழிக்கையாலே) என்றபடி. "నాహంమ్మమస్వతంత్రోహంనాస్మీత్యస్యార్థఉచ్యతే। నమేదేహాదికంవస్తుసశేషఃపరమాత్మనః॥" "நாஹம்மமஸ்வதந்த்ரோஹந்நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்தஉச்யதே। நமேதேஹாதிகம் வஸ்துஸஶேஷ꞉ பரமாத்மந꞉॥" (௯௬௯) 'நான் எனக்கல்லேன்' என்கிற இதுக்குப்பொருள் ஸ்வதந்த்ரனல்லேனென்று சொல்லப்படுகிறது; தேஹாதிகமானவஸ்துவுமெனக்கு ஶேஷமன்று; என்னோடு அத்தோடுவாசியற எல்லாம் பரமாத்மாவுக்கேஶேஷம் என்கிறது; இதிபகவச்சாஸ்த்ரே.

தொ.—௭௯.—மேலுக்கவதாரிகை (விவரிக்கிறபடிதான்) இத்யாதி.

(எங்ஙனே) என்றது-எப்படியென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (அந்யரிலே அந்யதமனாக) என்றது - (அந்யரிலே) ஒருவனாகவென்றபடி. (வெளியாக) வென்றது - வேறாகவென்றபடி. (கழிக்கையாலே) என்றது - (அந்யரிலே) ஒருவனாகச்சொல்லப்பட்ட ஸ்வஶேஷத்வத்தைக் (கழிக்கையாலே) யென்றபடி.

பி.—௭௯.— இங்கே (வெளியாகச்சொல்லிக்கழிக்கை) என்கையாலே உகாரத்திலர்த்தமாகக் கழிக்கிறதென்று ஸித்தம்.

மூ.—அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம் ;

வ்யா —ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதசேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷணோபயோகியான குணங்களையும், ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும், விஶதமாகச்சொல்லுகையாலே, (அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம் ;)

எ.—(ரக்ஷகனானஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும்)என்றது—"అవ రక్షణే" "அவ-ரக்ஷணே" என்கிறதாதுவிலேநிஷ்பந்நமான அகாரத்தாலே ரக்ஷகனாகச்சொல்லப்பட்ட (ஈஶ்வரனுடைய) "నారో నరాణాం సంఘాతః తస్యాహమయనం గతః। తేనాస్మి మునిభిర్నిత్యం నారాయణ ఇతీరితః॥" "நாரோநராணாம்ஸங்காதஸ்தஸ்யாஹமயநம்கதி: । தேநாஸ்மிமுநிபிர்நித்யம் , நாராயணஇதீரித:॥ (௬௪0) என்று நாரஶப்தத்தாலே நரஶப்தவாச்யரான சேதநருடைய ஸமூஹத்தைச்சொல்லி, அதுக்கு நான் அயநம் என்று "இண்" தாதுவுக்காதல், "அய" தாதுவுக்காதல் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும், கரணேவ்யுத்பத்தியாலும் "గతిర్గమ్యంచ" "கதிர்கம்யம்ச"(௬௪௧)என்கிறபடியே ப்ரதமாக்ஷரத்தில்சொன்ன ரக்ஷகத்வஶேஷித்வஸித்தமான உபாயோபேயத்வமாகிற (ஸ்வரூபத்தையும்) என்றபடி ; அதவா ஸமஸ்தவஸ்துஶரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கையாகிற ஈஶ்வர (ஸ்வரூபத்தையும்) என்றுமாம். (விஶதமாகச்சொல்லுகையாலே) என்றது—ஆர்த்திகமாகச்சொல்லுகையன்றிக்கே ஶாப்தமாகச் (சொல்லுகையாலே) என்றபடி.

தொ.— (ஸ்வரூபத்தையும்) என்றது - ஸர்வாந்தர்யாமிதயா ஸர்வவ்யாபகமான (ஸ்வரூபத்தையு)மென்றபடி. (குணங்களையும்) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) ஶப்தத்தாலே விக்ரஹத்தை நினைக்கிறது. (ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும்) என்றது - மாத்ர்த்வாதி (ப்ரகாரத்தையும்) என்றபடி.

பி.— (ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும்) என்றது — பாஹ்யாப்யந்தரங்களை வ்யாபித்துரக்ஷிக்கை.

மூ.— மகாரத்தை விவரிக்கிறது சதுர்த்தி, நாரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.— "[illegible]" "நாகிஞ்சித் குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" (அஎ) "[illegible]" "அகிஞ்சித்கரஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தி:" (அஅ) என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது ஶேஷத்வஸித்தியில்லாமையால், தத்ஸித்திக்குறுப்பான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற (சதுர்த்தி) ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லுகிற (மகாரத்தை விவரிக்கிறது ;) மகாரவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வம், ஏகரூபத்வம், பஹுத்வம் தொடக்கமானவற்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே (மகாரத்தைவிவரிக்கிறது) (நாரபதமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள்) என்கை.

எ.— (தத்ஸித்திக்குறுப்பான) என்றது – ஶேஷத்வ (ஸித்திக்கு) ப்ரகாஶகமானவென்றபடி. (ஆத்மாவினுடைய) இத்யாதி.

[நாரபதம்] (ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வா)திகளை ப்ரதிபாதிக்கிறபடி எங்ஙனே? என்னில் ; "[illegible]" "ரிங் - க்ஷயே" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரி டப்ரத்யயமாய் அநுபந்தலோபம்பண்ணி "[illegible]" "ப்ர்க்ர்தேஃஷ்டே:" என்று ப்ரக்ருதிக்கு டிலோபமும்பண்ணி 'ர:' என்று க்ஷயிஷ்ணுவாசியாய் நகாரம் நிஷேதிக்கையாலே நர: என்று அக்ஷயார்த்தத்தைச்சொல்லுகையாலே நித்யத்வமும் ; "[illegible]" "நஜாயதேம்ரியதேவாகதாசித்"(கூசஉ)என்று (ஏகரூபத்வ)த்தையும்; அதுக்குமேலே அண்ப்ரத்யயமும் ஆவ்ருத்தியும் ஆயதிலே பஹுத்வத்தையும் ; நரஶப்தத்துக்கு, "[illegible]" "ந்ர்-நயே" என்கிறதாதுவிலே கர்த்தரி அச்ப்ரத்யயமும் குணமுமாய் கர்த்ருத்வமுண்டாகையாலே அணுத்வோபபாதகமான உத்க்ராந்தி கத்யாதிகளைக்காட்டுகையாலும் விவரிக்கிறதென்றுகண்டுகொள்வது.

தொ.— (தத்ஸித்திக்குறுப்பான) என்றது – ஶேஷத்வஸித்திக் (குறுப்பான)வென்றபடி. (கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற) என்றது-லக்ஷணயா (கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற) என்றபடி. நரஶப்தத்தாலே (நித்யத்வத்)தையும், அதின்மேலேவந்த அண்ப்ரத்யயத்தாலே (மகாரவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய பஹுத்வஞ்) சொல்லப்படுகையாலே, ஶேஷத்வஜ்ஞாத்ருத்வப்ரக்ருதே: பரத்வாதிகளாலே (ஏகரூபத்வ)மும், "மஸி - பரிமாணே" என்கிறதாதுவாலே மகாரத்திலே பரிமாணம் ஸித்தித்தாலும் அத்தை அணுபரிமாணமாகச்சொல்லுகிறது [நாரபத]மாகையாலே (நித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் பஹுத்வம்) அணுத்வம் இவற்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலேயென்கிறார்.

பி.—("நாகிஞ்சித்குர்வத:")இத்யாதிக்கு கிங்கரகர்த்யம்பண்ணுகவனுக்கு(ஶேஷத்வ) மில்லையென்று கருத்து. [சதுர்த்தி] யென்றது—வ்யக்த [சதுர்த்தி]யை. (ஶேஷத்வாஶ்ரயம்) என்றவிடத்தில் லுப்தசதுர்த்தியில் (ஶேஷத்வாஶ்ரய)மென்றபடி. மகாரவிவரணம் [நாரபதம்] என்கிறபக்ஷத்தில், "ரிங் - க்ஷயே" என்கிற தாதுவர்த்தமான க்ஷயமாவது-நாசமும் அபக்ஷயாதிகளும். "ஸ்ர் - கதௌ" என்கிறதாதுவாலே அணுத்வஞ்சொல்லுகிறவழி விவரணரூபத்வமென்றநுஸந்திச்செய்வர்.

மூ.—எஎ. அடைவே விவரியாதொழிகிறது விரோதிபோய்

வ்யா.—எஎ.— அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதே வ்யுத்க்ரமமாக விவரிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(அடைவே) என்று துடங்கி. அதாவது - அக்ஷரக்ரமத்திலே (விவரியாதொழிகிறது) அகாரவிவரணமான நாராயணபதத்தில் பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாராதிகள், நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய்

எ.— [உகாரத்தைவிவரிக்கிறது நமஸ்ஸு]-உகாரார்த்தத்தை விஶதமாகச்சொல்லுகிறது [நமஸ்ஸு] என்று மூலார்த்தம்.

[அகாரத்தை] - அகாரத்தில்சொன்ன அர்த்தத்தை, [நாராயணபத]மானது [விவரிக்கிறது] - (ப்ரகாஶமாகச்சொல்லுகிறது) என்று மூலார்த்தம்.

[மகாரத்தை]-மகாரத்தால்சொன்ன அர்த்தத்தை, [சதுர்த்தி]-நாராயணபதோபரிஸ்த்திதையான [சதுர்த்தி] யானது, [விவரிக்கிறது] — (ப்ரகாஶமாகச்சொல்லுகிறது) என்று மூலார்த்தம்.

மகாரார்த்தத்தை (விஶதமாகச்சொல்லுகிறது)[நாரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்] - [நாரபத] மென்றுஞ்சிலர்[சொல்லுவர்கள்] என்று மூலார்த்தம்.

எஎ.— (நாராய்ணபதத்தில் பக்வதநுபவத்துக்கு) என்றது - (நாராயணபதத்தில்) சொல்லுகிற (பகவதநுபவத்துக்கு) என்றபடி; அதாவது - (நாராயணபதத்தில்) மேல், 'வ்யக்தசதுர்த்தி, ப்ரார்த்தநாயாம்சதுர்த்தி' என்று கைங்கர்யப்ரார்த்தநா ப்ரகாஶகமாகையாலே, அந்தகைங்கர்யந்தான் பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலே, கைங்கர்ய பூர்வபாவியான பகவதநுபவத்தை லக்ஷணயா (நாராயணபதம்) சொல்லுகிறதென்கை. (பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்கார மமகாராதிகள்) என்கிறவிடத்தில் (அஹங்காராதிகள் பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதியாகையாலே;

தொ —எஎ.—மேலுக்கவதாரிகை (அக்ஷரக்ரமத்திலே) இத்யாதி.

(நாராயணபதத்தில் பகவதநுபவத்துக்கு) என்றது - நாராயணபதத்தில்) சொலலுகிற (பகவதநுபவத்துக்கு) என்றபடி.

பி.—எஎ.— (அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதே) என்றது - [அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம்; உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு;] என்று (அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதே) என்றபடி.

மூ.— அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே.

மூ.—எ அ. நமஸ்ஸு (ந என்றும் (மঃ) என்றும் இரண்டுபதம்.

வ்யா.— பின்னை (அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே) என்கை.

எ அ.—இனி மத்யமபதமான நமஸ்ஸுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக, அதில் அவாந்தரபதபேதத்தை அருளிச்செய்கிறார

(நமஸ்ஸு (ந) என்றும் (மঃ) என்றும் இரண்டுபதம்) என்று.

எ.—அநுபவந்தான் ஶேஷத்வஜ்ஞாநகார்யமாகையாலே லக்ஷணயா (அநுபவத்துக்குவிரோதி)கள் என்றபடி.

[அடைவே] - (அக்ஷரக்ரமத்திலே), [விவரியாதொழிகிறது]- விவரணமாகச் சொல்லாதேபோகிறது, [விரோதிபோய்] - (பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாராதிகள் நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய்), [அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே] - (பின்னை) [அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே] என்று மூலார்த்தம்.

எ அ.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இனி) என்றுதுடங்கி.

(அவாந்தரபதபேதத்தை) என்றது-மத்யே உண்டான(பதபேதத்தை) என்றபடி. இப்படி அருளிச்செய்தது- "நமஇதி" "நமஇதி பஶ்சாத்" "ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம்" "ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம்" என்று பூர்வம் ஒருபதமாக அருளிச்செய்திருக்கையாலே. முன்னே ஏகபதமாக அருளிச்செய்தது - 'ஆர்த்தைகத்வாதேகம்வாக்யம்' என்னுமபிப்ராயத்தாலே.

தொ.—[அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே] என்றது - ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனை நாராயணனை [அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே] யென்றபடி. (அஹங்காரமமகாராதிகள்) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) ஶப்தத்தாலே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயத்தைச்சொல்லுகிறது.

எ அ.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(அதில் அவாந்தரம்) என்றது - அந்தர்நமஸ்ஸிலே அந்தர்க்கதமான என்றபடி.

மூ.—எகூ. (மः) என்கிறவித்தால் தனக்குரியனென்கிறது, (ந) என்று அத்தைத்தவிர்க்கிறது.

வ்யா—.எகூ.— இவ்விரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(மःஎன்கிறவித்தால்) என்றுதுடங்கி. அதாவது - (மः) என்றுஷஷ்ட்யந்தமான இம்மகாரத்தால் மகாரவாச்யனான ஆத்மாவுக்கு கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வந்தோற்றுகையாலே (தனக்குரியனெ)ன்னுமத்தைச்சொல்லுகிறது ; (ந) என்று நிஷேதவாசியான நஞ்ஞாலே (அத்தைக்கழிக்கிறது) என்கை.

எ.—எகூ.— (கீழ்ச்சொன்ன) என்றது - ப்ரணவத்தில்சொன்ன என்றபடி. (தாதர்த்யப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வம்) என்றது - ஶேஷத்வவிரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமென்றபடி.

தொ.— எகூ.— மேலுக்கவதாரிகை (இவ்விரண்டுபதத்துக்கும்) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்யப்ரதிகோடியான) என்றது - கீழ் ப்ரணவத்தால் சொல்லப்பட்ட பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வவிரோதியான என்றபடி. (ஸ்வார்த்தத்வம்) என்றது - ஸ்வாதந்த்ர்யமென்றபடி. [அத்தை] என்றது - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையென்றபடி.

பி.—எகூ.— நமஶ்ஶப்தத்தில் மகாரம் ஷஷ்ட்யந்தபதமாகையாலே ஸப்ரதியோகிகமாகையாலே “ చేతనస్యయదామమ్యం” “சேதநஸ்யயதா மம்யம்” இத்யாதிப்படியே, ‘மம அஹம்’ என்றும், ‘மமேதம்’ என்றும் த்விவிதமான அபிமாநவாசித்வமுண்டேயாகிலும், தாத்ர்ஶாபிமாநம் ப்ரதமக்ஷணத்திலே கழிகையாலே, ப்ரதமாக்ஷரோதித ஶேஷத்வோதயாநந்தரம் த்ரிதீயாக்ஷரத்தில் ஜ்ஞாத்ர்த்வநிபந்தநஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாநுரூபாபிமாநவாசியாய், நகாரம் தந்நிஷேதவாசியுமாயிருக்கையாலே, நமஸ்ஸுக்கு ஶாப்தமான அர்த்தம் – பாரதந்த்ரத்வமாய் அத்தாலே ஈஶ்வரோபாயத்வமும் பலிக்கையாலே, ஆர்த்தமான அர்த்தம் உபாயப்ரதிபாதகம் என்றும் அருளிச்செய்வர்.

மூ.—அ0. ஆக (நம:) என்கிறவித்தால், தனக்குரியனன்றென்கிறது.

வ்யா.—அ0.—உபயபதத்தாலும் சொன்ன அர்த்தத்தைச் சேரப்பிடித்த ருளிச்செய்கிறார்

(ஆக (நம:) என்கிறவித்தால் தனக்குரியனன்றென்கிறது) என்று, பதக்ரமத்திலே அர்த்தஞ்சொல்லாதே வ்யுத்க்ரமமாகச்சொல்லுகிறது, நிஷேத்த்யத்தைச்சொல்லி நிஷேதிக்கவேண்டுகையாலே. க்ரமத்திலேசொல்லும்போது "வீடுமின்முற்றவும்" என்னுமாப்போலே நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேத்த்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று யோஜிக்க வேணும்; அதுதானும் பரந்தபடியிலே இவர்தாமே அருளிச்செய்தார்.

எ.—அ0.— நிஷேதத்தில் ஆதரம்தோற்ற நஞ் முன்னாகக்கிடக்கிறது என்று தேசிகர்.

திருவாய்மொழி - க - பத்து - உ - திரு - க - பாட்டு.

"வீடுமின்முற்றவும்
வீடுசெய்தும்முயிர்
வீடுடையானிடை
வீடுசெய்ம்மின்னே".

தொ.—அ0.— மேலுக்கவதாரிகை (உபயபதத்தாலும்) இத்யாதி.

(சேரப்பிடித்து) என்றது - கூட்டியென்றபடி.

(நமஸ்ஸுக்கு பதக்ரமத்திலே அர்த்தம) ருளிச்செய்யாமைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்

(பதக்ரமத்திலே) இத்யாதியால். (பதக்ரமத்திலே) என்றது - பதமிருந்த க்ரமத்திலேயென்றபடி.

பதக்ரமத்திலேசொல்லுகைக்கு உபபத்தியை அருளிச்செய்கிறார் (க்ரமத்திலேசொல்லும்போது) இத்யாதியால்.

இது தன்னை (இவர்தாமே அருளிச்செய்தார்)என்றருளிச்செய்கிறார் (அதுதானும்) இத்யாதியால்.

பி—அ0.— (பதக்ரமத்திலே அர்த்தஞ்சொல்லாதே) என்றது - நகாரத்துக்கர்த்தம் சொல்லிவிட்டு மகாரத்துக்கு அர்த்தம்சொல்லாதே என்றபடி. நகாரத்துக்கர்த்தஞ்சொல்லி (வ்யுத்க்ரமமாக) அர்த்தஞ்சொல்லுவானென் ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பதக்ரமத்திலே அர்த்தம்சொல்லாதே) யென்று துடங்கி. (பதக்ரமத்திலே சொல்லும்போது) எப்படி இருக்குமென்ன அருளிச்செய்செய்கிறார் (க்ரமத்திலே சொல்லும்போது "வீடுமின்முற்றவும்") என்று துடங்கி.

எ.—"அவ— இதரவிஷயங்களைவிட்டு, உங்களுக்கு வகுத்தவிஷயத்தைப் பற்றப்பாருங்கோளென்கிறார்.

வ்யா.— (வீடுமின்) "வீடுமின்" என்று ஒருசொல்லாய்க்கிடக்கவுமாம்; விடுமினென்றத்தைநீட்டி "வீடுமின்" என்று கிடக்கிறதாகவுமாம். முதலிலே "வீடுமின்" என்பானென்னென்னில்; சிறுப்ரஜை கையிலே ஸர்ப்பத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு கிடந்தால், பொகட்டுக்கொடு நிற்கச்சொல்லி, பின்னை 'ஸர்ப்பம்' என்பாரைப்போலேயும், ஒருவன் க்ர்ஹத்துக்குள்ளேகிடந்துறங்காநிற்க, நெருப்புப்பற்றிப்புறம்பேயெரியாநின்றால் 'புறப்பட்டுக்கொள்கிடாய்' என்று, பின்பு 'நெருப்பு' என்பாரைப்போலேயும், முந்துற விடுங்கோளென்கிறார். ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவைதான் நோவுபடுகிறது. "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச" "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச" (கூ௩௩) என்றும், "பரித்யக்தாமயாலங்கா" "பரித்யக்தாமயாலங்கா" (கூ௪௪)என்றும், விடுகைமுன்னாகவிறே முன்புபற்றினவர்களும்பற்றிற்று. "வீடுமின்" என்கிறபன்மையாற் சொல்லுகிறதென்னென்னில்; ஒருவன் தாந்தனுய்வந்துநிற்க அவனுக்குபதேஶிக்கிறானன்றே! ஸம்ஸாரவெக்காயம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே ஒருவரல்லாவொருவருக்காகிலும் ருசிபிறக்குமோவென்று எல்லார்க்குமுபதேஶிக்கிறார்.

எத்தைவிடுவதென்னில்; (முற்றவும்) சண்டாளரிருப்பிடத்தை ப்ராஹ்மணர்க்காக்கும்போது சில கூட்டிச் சில கழித்தன்றேகொள்வது, அப்படியே அஹங்காரமமகாரங்களாலே தூஷிதமானவற்றிலே சிலகூட்டிக்கொள்ளவொண்ணாதே! ஆகையாலே கட்டடங்க விடுங்கோளென்கிறார்.

(வீடுசெய்து) "வீடுமின்முற்றவும்" என்றாராகில் திரிய "வீடுசெய்து" என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; மேலொருபேறுபெறுவதிலும் இவற்றைவிட்டு நிற்கும்நிலைதானே பேறாகப்போருகையாலே விடுகையாகிற பேற்றைப்பெற்றென்கிறபடி; ராஜபுத்ரன் அழுக்குசிறையிலேகிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம்பண்ணுவதிலும் சிறைவிடுகைதானே ப்ரயோஜநமாயிருக்குமிறே!

(உம்முயிர் வீடுடையானிடை) இதுக்குப்பலபடியாக அருளிச்செய்வர். "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" "யஸ்யாத்மாஶரீரம், யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" என்கிறபடியே, உம்முயிரையும், அதினுடைய வீட்டையும், உடையவனென்னுதல்; உம்முயிரை வீடாகவுடையவனென்னுதல்; உம்முயிரை, வீடுமிடத்தில் - ஸமர்ப்பிக்குமிடத்தில்: உடையான்பக்கலிலேயென்னுதல்; வீடுடையான் - பரமபதநிலயன் பக்கலிலேயென்னுதல்.

எ.—(உம்முயிர்) அநித்யமான ஶரீரத்துக்கு நன்மைபார்க்கச்சொல்லுகிறேனோ? நித்யமான ஆத்மவஸ்துவுக்கன்றோ நான் நன்மை பார்க்கச்சொல்லுகிறது; அதுதானு மென்னுயிர்க்கோ? உம்முயிர்க்கன்றோ? (உடையானிடை) பொதுவிலே உடையவனென்கிறார்; ருசிபிறந்து 'அவனார்' என்றால் "வண்புகழ்நாரணன்" என்பாராக. அவன்உடையவனாய் உங்கள்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டுபோராநிற்க, நீங்களும் 'நான் என்னது' என்றகலப்பாராதே உங்களை அவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கப்பாருங்கோள். அவன்உடையவனானபின்பு அவனோடு அவிவாதமேயுங்களுக்குவேண்டுவது;[யம:](கூசரு)ப்ராதேஶிகமான நியமநத்தையுடையவனையன்று சொல்லுகிறது,] "ப்ரபவதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு:" "ப்ரபவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு:" என்று அவன் றன்னையும் நியமிக்குமவனாயிற்றிவன். [வைவஸ்வத:] [வைவஸ்வத:] விவஸ்வானுடைய குலத்திலே பிறந்தவனென்னுதல், ஆதித்யாந்தரவஸ்த்திதனென்னுதல். [ராஜா] [ராஜா] அவனைப்போலே 'தஹ பச' 'தஹ பச' என்கையன்றிக்கே எல்லார்க்குமினியனாயிருந்தமவனாயிற்றிவன். [ய:] அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணாதிகளில் ப்ரஸித்தி. [தவைஷ ஹ்ருதி ஸ்த்தித:] [தவைஷஹ்ருதிஸ்த்தித:] அவனெங்குற்றானென்ன; கண்டிலையோ? உன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து ஆட்சியிற்றொடர்ச்சி நன்றென்றிருக்கிறான். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்; [தேந சேத விவாதஸ்தே] [தேநசேதவிவாதஸ்தே] உடையவனாயிருக்கிறவனோடே உனக்கு அவிவாதமுண்டாகில். இத்தால் பேறென்னென்பாயோ? [மா கங்காம் மா குரூந் கம:] [மாகங்காம்மாகுரூந்கம:] ஒருதீர்த்தந் தேடிப்போதல், புண்யக்ஷேத்ரந் தேடிப்போதல், செய்யவேண்டா; அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்க ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகையாவது, நிஷித்தத்ரவ்யத்தை யுள்ளேவைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதியிறே. உடையவனுக்கு முடைமைக்குந் தக்கபடியிறே ப்ராயஶ்சித்தமும். உடையவன் – ஸர்வேஶ்வரன்; த்ரவ்யங்களில்ப்ரதாநமான ஆத்மத்ரவ்யத்தையிறே அபஹரித்தது; அபஹரித்த த்ரவ்யத்தைப்பொகட்டு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேணுமே. பொகடுகிற த்ரவ்யம் தானாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகைக்கு வேறதிகாரியுமில்லையே. ஆகையாலே நீங்களுமுடையவன்பக்கலிலே (வீடுசெய்ம்மினோ). வீடு – ஸமர்ப்பிக்கை, அதாவது – விடுகை"

மூ.—அக. பிறர்க்குரியனுனவன்று

வ்யா.—அக.—(தனக்கும்பிறர்க்குமுரித்தன்றெ)ன்று அந்யஶேஷத்வத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தை விவரிக்கிறதாகில், பிறர்க்குரித்தன்றென்றத்தையும் விவரியாமல் தனக்குரியனன்றென்ற இத்தையே விவரிப்பானேன்? என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்குரியனுனவன்று) என்று துடங்கி.

எ.—அக.— மேலுக்கவதாரிகை (தனக்கும்) இத்யாதி.

தொ.—அக.—மேலுக்கு ஶங்காபூர்வகமாக அவதாரிகை (தனக்கும்) இத்யாதி.

(தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்று) என்றது - தன்னையும் அந்யரிலே ஒருவனுக்கியென்றபடி.

இவ்விடத்திலே பூர்வபக்ஷமிருக்கும்படி:—

நநு, மகாரம் ஸ்வஶேஷத்வ பரஶேஷத்வரூபமான அந்யஶேஷத்வத்தைக் கழிக்கிறதாகில் தத்விவரணமான நமஸ்ஸிலும் இரண்டையும் விஶதமாகச்சொல்லி கழிக்கவேண்டியிருக்க, அப்படிசெய்யாதே ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை விஶதமாகச்சொன்னால் அதுக்கு விவரணமானபடியெங்ஙனே? உகாரத்தாலேதானே ஸ்வஶேஷத்வபரஶேஷத்வங்களிரண்டும் கழியுண்கையாலே இங்கு ஸ்வஶேஷத்வ ப்ரஸக்தியில்லையே? இப்படி அப்ரஸக்தமான ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்தியை நமஸ்ஸாலே சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோ? புநருக்தமன்றோ? என்னில்; என்றது.

ஸித்தாந்தமிருக்கும்படி:—

இங்கு விவரணமாகிறது "உக்தார்த்தவிஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தரபோதநம்" "உக்தார்த்தவிஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தரபோதநம்" ஆகையாலே, உகாரத்தால் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திக்கு அந்யரிலே அந்யதமனுக்ச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்தி மிகவும் விஶதீகாரஹேதுவாகையாலே, அத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற நமஸ்ஸு உகாரத்துக்கு விவரணமாகக் குறையில்லை; உகாரத்தாலே அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியைச்சொன்ன அநந்தரம் இப்படி பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான ஆத்மா 'ஜ்ஞாதாவாயிருப்பன்' என்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே, 'உத்தரம் பலவத்தரம்' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாத்ருத்வம் பலிஷ்ட்டமாகையாலே, ததநுரூபமான ஶேஷத்வமே ஸ்வரூபமாகையாலே, ஆத்மஸ்வரூபம் பரார்த்தமாயும் ஸ்வார்த்தமாயுமிருக்குமென்று ஸ்வஶேஷத்வம் ப்ராப்தமாகையாலே,

மூ.—தன் வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி மீட்கலாம். தனக்கென்றுமன்று

வ்யா.—அதாவது-அந்யசேஷபூதனானவன்று சேஷத்வத்துக்கிசைகை யாலே, அந்யரிற்காட்டில் தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வ, ஸர்வ ரக்ஷகத்வ, ஸர்வசேஷித்வாதியான (வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி) அந் நிலையில் நின்றும் (மீட்கலாம்,); (தனக்குரியன்) என்றுநிற்குமன்று "త్వన్మే" "த்வம்மே" (அகூ) என்றால் "అహంమ్మే" "அஹம்மே" என்னுமை தொழிய சேஷத்வத்துக் கிசையாமையாலே,

---

எ.—(அந்யசேஷபூதனானவன்று) என்றது - தனக்கு அந்யரன்றிக் கே பகவதந்யராய் "సంసారవశవర్తినః" "ஸம்ஸாரவசவர்த்திந:" என்று ம், "ఆవిరించాదమంగళం" "ஆவிரிஞ்சாதமங்களம்" என்றும் சொல்லு கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கு (சேஷபூதனானவன்று) என் றபடி. (இசைகையாலே) என்றது- அநுமோதிக்கையாலே என்றபடி. (சேஷித்வாதியான) என்கிறவிடத்தில, (ஆதி) சப்தத்தாலே ஸ்ரிய: பதித்வமும் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. (அந்நிலையில்நின்றும்) என்றது-அந்யசேஷபூதனாயிருக்கும் இருப்பில் நின்றும் என்றபடி.

ஸ்ரீபராசரபட்டார்யோக்தி:— ("త్వన్మేహన్మేకుతస్తదపికుత ఇదం వేదమూల ప్రమాణాదేతచ్చానాది సిద్ధాదనుభవవిభవాత్తర్హిసాక్రోశఏవ ।

தொ.—ப்ரஸக்தமான ஸ்வசேஷத்வநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகை யாலே நமஸ்ஸுக்கு அஸங்கதார்த்த வ்யுத்பாதநரூப தோஷமும் புநருக்திதோஷமுமில்லையென்று இப்படி ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலவந்த ஸ்வசேஷத்வ நிவ்ருத்தியல்லது அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி விசத மாக ப்ரகாசியாமையாலே ஸ்வசேஷத்வநிவர்த்தகமான நமஸ்ஸு உகாரவிவரணமாகக் கடவது.

ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரஸக்தமானாப்போ லே ஹேத்வந்தரத்தாலே அந்யசேஷத்வம் ப்ரஸக்தமானாலோ? என்கிறசங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

[பிறர்க்கு] இத்யாதி. அன்றிக்கே அந்யசேஷத்வநிவர்த்தக மாய் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸிலே அந்யசேஷத்வத்தை விவரி யாமல் அந்யரிலே அந்யதமனான ஸ்வசேஷத்வமாத்ரத்தைக் கழிக் கும்படி, ஸ்வசேஷத்வமப்படி க்ரூரமோ? என்ன அருளிச்செய்கி றாராகவுமாம். மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. பகவதந்யார்ஹ சேஷபூதனாகைக்கு யோக்யதையை உண்டாக்குகிற அந்யசேஷத்வ த்திலுங்காட்டில் பகவச்சேஷத்வத்துக்கு யோக்யதையையும் அழிக் கிற ஸ்வசேஷத்வம் அதிக்ரூரமாகையாலே அத்தைக்கழிக்கிற நமஸ் ஸாலே அந்யசேஷத்வம் தன்னடையே கழிந்ததாமென்றுகருத்து.

எ.—క్వాక్రోశః కస్యగీతాదిషు మమ విదితః కోత్ర సాక్షీ సుధీస్స్యాద్ధంత త్వత్పక్షపాతీ స ఇతి నృకలహే మృగ్యమధ్యస్థవత్త్వం॥") ("த்வம்மேஹம்மே குதஸ்தத்ததபி குத இதம்வேதமூலப்ரமாணாதேதச்சாநாதி ஸித்தாதநுபவவிபவாத்தர்ஹி ஸாக்ரோஶஏவ|க்வாக்ரோஶ: கஸ்யகீதாதிஷுமமவிதித: கோத்ரஸாக்ஷீ ஸுதீஸ்யாத்தந்தத்வத் பக்ஷபாதீஸ இதிந்ருகலஹேம்ருக்யமத்யஸ்தவத்த்வம்||") நாயிந்தே! "హ్రీశ్చతే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ" "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" (௩௪௬) என்றும், "వైకుంఠేతు పరేలోకే శ్రీసహాయో జనార్దనః। ఉభాభ్యాం భూమినీళాభ్యాం సేవితః పరమేశ్వరః॥" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜநார்தந: | உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம்ஸேவித: பரமேஶ்வர:||"(௩௪௭) என்றும், "வடிவிணையில்லாமலர்மகள்மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடி" என்றும், "திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலுந்திகழ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே லக்ஷ்மீ பூமீநீளாநாயகனாய், "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే" "யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே" (௩௪அ) என்றும், "సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్" "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (௩௪௯) என்றும், "స కారణం కరణాధిపాధిపః" "ஸகாரணம்கரணாதிபாதிப:"(௩௫0) என்றும், "స్థితిసంయమకర్తాసౌ జగతోస్య జగచ్చ సః" "ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌஜகதோஸ்யஜகச்சஸ:" (௩௫௧) என்றும், "தானோருருவே தனிவித்தாய்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸகலஜகத்காரணபூதனாய், "అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసంకల్పః" "அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிகத்ஸோபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:"(௩௫௨) என்றும், "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ।" "பராஸ்யஶக்திர் விவிதைவஶ்ரூயதேஸ்வாபாவிகிஜ்ஞாநபலக்ரியாச|"(௩௫௩) என்றும், "సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ" "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (௩௫௪) என்றும், "సమస్తకల్యాణగుణాత్మకోసౌ" "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ"(௩௫௫) என்றும், "గుణానామాకరో మహాన్" "குணநாமாகரோமஹாந்" (௩௫௬) என்றும், "బహవో నృప కల్యాణగుణాః పుత్రస్య సంతి తే" "பஹவோந்ர்பகல்யாணகுணா: புத்ரஸ்யஸந்திதே" (௩௫௭) என்றும், "వశీ వదాన్యో గుణవానృజుశ్శుచిస్సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః।" "வஶீவதாந்யோகுணவாந் ருஜுஶ்ஶுசிஸ்ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததி:|"(௩௫அ) என்றும், "దయాక్షాంత్యౌదార్యాద్యాః" "தயாக்ஷாந்த்யௌதார்யாத்யா:"(௩௫௯) என்றும், "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்றும், "சீலமெல்லையிலான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்த கல்யாணகுணவிபூஷிதரான தேவரீர், "యత్రర్షయః ప్రథమజా యే పురాణాః" "யத்ரர்ஷய:ப்ரதமஜாயேபுராணா:" என்றும், "సదా పశ్యంతి సూరయః" "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" (௩௬0) என்றும், "அயர்வறுமமரர்க

எ.—ளதிபதி" என்றும், "சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி விண்ணோர் கள்நன்னீராட்டியந்தூபந்தராநிற்க" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே நித்ய ஸூரிகளாலே அநவரதபரிசர்யமாணசரணநளிநயுகளனாய் நிற்கச்செய்தேயும் 'సదాకాంక్షంతే' 'ஸதா காங்க்ஷமேத' (ஙஙக) என்கிறபடியே உண்டதுருக்காட்டாதே தேசாந்தரகதனானபுத்ரனிடத்தில் பித்ருஹ்ருதயம் கிடக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரிசேதநர்பக்கலிலே திருவுள்ளம் குடிபோய் "అనుగ్రహాయలోకానాం మాస్థితోండమహాప్రభుః । క్షీరోదమండలంభానౌ ఉపేంద్రశ్శతధాదివి॥" "அநுக்ரஹாயலோகாநா மாஸ்த்திதோண்டம்மஹாப்ரபுஃ । க்ஷீரோதமண்டலம்பாநௌ உபேந்த்ரஶ்சததாதிவி॥" (ஙஙஉ) என்றும், "అవతారసహస్రాణికల్పేకల్పేకరోమ్యహం" "அவதாரஸஹஸ்ராணிகல்பேகல்பேகரோம்யஹம்" (ஙஙங) என்றும், "పూజానామాకరం పార్థపునరర్చాత్మనాభువి" "பூஜாநாமாகரம் பார்த்தபுநரர்ச்சாத்மநாபுவி" (ஙஙச) என்றும், "பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகல சேதநோஜ்ஜிஜீவிஷையாலே பர வ்யூஹ விபவாந்தரங்களில் அத்யந்தஸுலபனாய், அபராதஸஹனாய், ஆபிரூப்யமூலகந்தமான அர்ச்சாவதாரரூபியாய், சதுர்முகே க்ஷ்வாகு ப்ராப்தி தஶரதநந்தந விபீஷண தர்மவர்ம தபஃபலபூத ஸ்ரீரங்கேசரூபேண அவதரித்தருளி, "ఆద్యంస్వయంవ్యక్తమిదం విమానంరంగసంజ్ఞికం" "ஆத்யம்ஸ்வயம்வ்யக்தமிதம் விமாநம் ரங்கஸம்ஜ்ஞிகம்" (ஙஙரு) என்றும், "செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கம்" என்றும், "குயில்கொள்பொழில்சூழ் திருவரங்கம்" என்றும், "அற்றபத்தர்சுற்றிவாழு மந்தணீரரங்கமே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பகவதபிமதாஷ்டோத்தர ஶதஸ்தாநஶ்ரேஷ்டதமமாய் அபிஹ்ருத்யமானகோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீர், இவ்விஶேஷோத்ஸவத்தில் திருமஞ்சநங்கண்டருளாநிற்கிற நிலை இங்ஙனே விண்ணப்பஞ்செய்யலாயிராநின்றது;

அது எங்ஙனே? என்னில்; ("த்வம்மே") இத்யாதி. 'ఏకోహవై నారాయణఆసీత్" "ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத்" (ஙஙசா) என்றும், 'ఏకఏవాభవత్తత్రదేవోనారాయణఃప్రభుః" "ஏகஏவாபவத்தத்ரதேவோநாராயணஃப்ரபுஃ" (ஙஙஎ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸகலஜகத்காரணபூதனான எனக்கு "மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து" என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்த நீ ஶேஷபூதனென்று ஜீவனைக்குறித்து தேவரீரருளிச்செய்ய. ("அஹம்மே") தேஹாத்மாபிமாநியான நான் "ఈశ్వరోహమహంభోగీ" 'ஈஶ்வரோஹமஹம்போகீ" (ஙஙஅ) என்றும், "யானேயென்றனதே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமாநியான னக்கு ஶேஷபூதனென்று ஜீவன்சொல்ல. ("குதஸ்தத்") அது எதி

எ.—ருலேயென்ன. ("ததபிருதகு:") தேவரீர் அருளிச்செய்தது எதிரு
லே என்ன. (" இதம் வேதமூலப்ரமாணாத்") "వాచావిరూపనిత్యయా"
"வாசாவிரூபநித்யயா"(௬௬௬) என்றும், "అనాదిర్నిధనాహ్యేషా" "அநாதி
நிதநாஹ்யேஷா" (௬௭௦)என்றும், "சுடர்மிகு சுருதியுள்"என்றும் நித்
யாபௌருஷேயமான வேதரூபவிகிதமுண்டாயிருக்கையாலே என்ன,
அதில்சொல்லுகிறதென்னென்னில்; "పతింవిశ్వస్యాత్మేశ్వరం" "பதிம்விஶ்வ
ஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (௬௭௧) என்றும், "తమీశ్వరాణాంపరమంమహేశ్వరంతందైవ
తానాంపరమంచదైవతం" "தமீஶ்வராணாம்பரமம் மஹேஶ்வரம்தம்தைவதா
நாம்பரமஞ்சதைவதம்" (௬௭௨) என்றும், "క్షరాత్మానావీశతేదేవఏకః" "க்ஷ
ராத்மாநாவீஶதேதேவஏக:"என்றும், "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః" "ப்ரதாந
க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (௬௭௩)என்றும், "భోక్తాభోగ్యంప్రేరితారంచమ
త్వా" "போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா"(௬௭௪)என்றும், "నిత్యోని
త్యానాంచేతనశ్చేతనానాం" "நித்யோநித்யாநாம்சேதநம்சேதநாநாம்"(௬௭௫)
என்றும், "అంతఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా" "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜ
நாநாம்ஸர்வாத்மா"(௬௭௬)என்றும், "యస్యాత్మాశరీరంయస్యపృథివీశరీరం" "ய
ஸ்யாத்மாஶரீரம்,யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்"(௬௭௭)என்றும்இப்படி உன்னை
எனக்கு ஶேஷபூதனாகச்சொல்லுகையாலே என்றான். (" ஏதச்சாநா
தி ஸித்தாதநுபவவிபவாத்") அநாத்யநுபவம் என்னதன்றோ என்
றான். (" தர்ஹி ஸாக்ரோஶ ஏவ") ஆனால் அதுக்கு ஆக்ஷேபமுண்டு
காண் என்றான். (" க்வாக்ரோஶ: கஸ்ய") ஆர் எங்கே ஆக்ஷேபனை
பண்ணிநார் ? என்ன. ("கீதாதிஷுமமவிதித:") கீதாதிகளிலே 'நாம்
ஆக்ஷேபனைபண்ணினோம்' என்ன. ஆக்ஷேபநாப்ரகாரமென்னென்றான்.
" ద్వావిమౌపురుషౌలోకేక్షరశ్చాక్షరఏవచ। క్షరస్సర్వాణిభూతాని కూటస్థోక్షరఉచ్యతే॥
ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః। యోలోకత్రయమావిశ్యబిభర్త్యవ్యయ
ఈశ్వరః॥" " த்வாவிமௌபுருஷௌலோகேக்ஷரஶ்சாக்ஷரஏவச | க்ஷர
ஸ்ஸர்வாணிபூதாநி கூடஸ்தோக்ஷர உச்யதே|| உத்தம:புருஷஸ்த்வ
ந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: | யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய
ஈஶ்வர:||" (௬௭௮)என்று காணென்றான். (" கோத்ர ஸாக்ஷீ") அது
க்கு ஸாக்ஷியார் ? என்ன. ("ஸுதீஸ்யாத்") ஜ்ஞாநீ ஸாக்ஷீ என்றான்.
(" ஹந்தத்வத்பக்ஷபாதீஸ:") அல்லனவோ ? " ప్రియోహిజ్ఞానినోత్యర్థ
మహంసచమమప్రియః" " ப்ரியோஹிஜ்ஞாநி நோத்யர்த்தமஹம்ஸசமம
ப்ரிய:" (௬௭௯) என்கிறபடியே தேவரீருக்கு பக்ஷபாதியாகையாலே
' கூடஸாக்ஷீ' யென்ன. (" இதிந்ஶலஹோ") இப்படி தேவரீரோடே
சேதநனவன் விவாதம்பண்ணுகிறவளவில.

மூ.—யோக்யதையுங்கூட அழியும்.

மூ.—அஉ. இத்தால்விரோதியைக்கழிக்கிறது.

மூ.—அரு. விரோதிதான் மூன்று.

வ்யா.—மீட்கைக்கு (யோக்யதையுங்கூட) இல்லையாய்விடுமென்கை.

அஉ.— இந்நமஸ்ஸால்செய்கிற அம்ஸந்தானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இத்தால் விரோதியைக்கழிக்கிறது) என்று.

அரு.—அதுதான் ஒன்றோ? பலவோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (விரோதிதான்மூன்று) என்று.

எ.—("மர்க்யமத்யஸ்தவத்த்வம்") அவனாலே அவித்திபண்ணப்போகாதபடி யத்நம்பண்ண இருக்கிறாப்போலே இராநின்றது; "ప్రమాణంకర్తుముద్యుక్తో మర్క్యమధ్యస్థతారితః" "ப்ரமாணம்கர்த்துமுத்யுக்தோ மர்க்யமத்யஸ்த்த்தாரிதः" (கூஅ0).

இத்தாலே க்ரூரமான அந்யஶேஷத்வத்திலும் ஸ்வஶேஷத்வம் அதிக்ரூரம் என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் அதிலேஸ்பஷ்டம்.

[பிறர்க்குரியனானவன்று] – (அந்யஶேஷபூதனானவன்று), [தன்னைவலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி] – (அந்யரில்காட்டில்) ஸர்வேஶ்வரனான (தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வஶேஷித்வாதியான) [வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி], [மீட்கலாம்] – (அந்நிலையில் நின்றும்) [மீட்கலாம்]; [தனக்கென்னுமன்று] – சேதநன் 'நான் எனக்குரியன்' என்றிருக்குமன்று, [யோக்யதையுங்கூட அழியும்] – (மீட்கைக்கு) [யோக்யதையுங்கூட] (இல்லையாய்விடும்) என்றுமூலார்த்தம்.

அஉ.—மேலுக்கவதாரிகை (இந்நமஸ்ஸால்) என்றுதுடங்கி.

அரு.— மேலுக்கவதாரிகை (அதுதான்) இத்யாதி.

தொ.—அஉ.— மேலுக்கவதாரிகை (இந்நமஸ்ஸால்) இத்யாதி.

(இந்நமஸ்ஸால்) என்றது – ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவர்த்தகமான (இந்நமஸ்ஸால்) என்றபடி. (செய்கிற அம்ஸந்தான்) என்றது-செய்கிற கார்யந்தானென்றபடி.

அரு.— மேலுக்கவதாரிகை (அதுதான்) இத்யாதி.

மூ.—அ௪. அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாய
விரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியும்.

வ்யா.—அ௪.— அம்மூன்றுந்தானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும், ப்ராப்ய விரோதியும்) என்று. இத்தால் ப்ரதமபதத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதியும், இப்பதத்திலார்த்தமாக ஸித்திக்கிற உபாயத்துக்கு விரோதியும், உத்தரபதத்திற் சொல்லுகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதியுமென்கை ;

எ.—அ௪.— (ப்ரதமபதத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு) என்றது- ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தில் லுப்தசதுர்த்தியாலசொன்ன பகவச்சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபத்துக்கு என்றபடி. (இப்பதத்தில) என்றது- இந்நம: பதத்தில் என்றபடி. (ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிற) என்றது - ம: ந என்று ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயநிவ்ர்த்தியைச் சொல்லுகையாகிற அர்த்தபலத்தாலே ஸித்திக்கிற என்றபடி. (உபாயத்துக்கு) என்றது- பகவானாகிற ஸித்தோபாயத்துக்கு என்றபடி. (உத்தரபதத்தில்) என்றது – ஸ்வோத்தரமான நாராயணபதத்திலென்றபடி. (ப்ராப்யத்துக்கு) என்றது - ப்ராப்யமான பகவதநுபவத்துக்கு என்றபடி ; ப்ராப்யமானகைங்கர்யத்துக்கு என்றுமாம். [விரோதி] என்றது - '𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂-𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣-𑌰𑍁𑌣𑌦𑍍𑌧𑌿-𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿' 'ஸ்வாபீஷ்டம்-விஶேஷேண-ருணத்தி-[விரோதி]' என்று வ்யுத்பத்தியாகக்கடவது ; "𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇" "ஸ்வாபீஷ்டம்ப்ரதிபத்நாதிதத்விரோதிநிகத்யதே", ௬௪௧).

தொ.—அ௪.— மேலுக்கவதாரிகை (அம் மூன்றுந்தான்) இத்யாதி. உகாரார்த்தத்தை விஶதீகரிக்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதி.

(இத்தால்) என்றது - இந்நமஸ்ஸால் என்றபடி. (ப்ரதமபதத்தில்) என்றது - திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்திலென்றபடி. (ஸ்வரூபத்துக்கு) என்றது - பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வ (ஸ்வரூபத்துக்கு) என்றபடி. (இப்பதத்தில்) என்றது - நம:பதத்திலென்றபடி. (ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிற) என்றது - இப்பதத்துக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ர்த்தியாகிற அர்த்தபலத்தாலே (ஸித்திக்கிற)வென்றபடி. (உத்தரபதத்தில்) என்றது- நம:பதோத்தரமான நாராயணபதத்திலென்றபடி.

பி.—அ௪.— (உபாயத்துக்கு விரோதியும்) என்கிறவிடத்தில் நமஸ்ஸிலே உபாயத்வம் ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கிறபடி யெங்ஙனே ? என்னில் ; கீழ் ப்ரணவத்திலே சதுர்த்தியிலே ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மாவுக்கு த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரத்திலே தாதுஸித்தமான ஜ்ஞாத்ர்த்வபலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்திக்கும் ; அது இந்நமஸ்ஸாலகழிகையாலே பாரதந்த்ர்யம்ஸித்திக்கும் ; பாரதந்த்ர்யமாவது - "𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍" " தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்று அவன்ரக்ஷிக்கும்போது காண்கிறோம் என்று அத்தலையிலே பரந்யாஸம்பண்ணியிருக்குமதாகையாலே 'அவனே உபாயம்' என்னுமிடம் ஸித்கம்.

வ்யா.—இந்நமஸ்ஸுதான் காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே பூர்வோத்தரபதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபப்ராப்யங்களினுடைய விரோதிகளைக் கழிக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது.

எ.—அதுதன்னை விவரித்தருளுகிறார் (இந்நமஸ்ஸுதான்) என்று துடங்கி.

(காகாக்ஷிந்யாய) மாவது - பிராட்டிவிஷயத்திலே அபராதத்தைப்பண்ணின காகத்தைக்குறித்து "పరిద్యూనంవిషణ్ణంచ సతమాయాంతమబ్రవీత్ । మోఘంకర్తుంనశక్యంహి బ్రాహ్మమస్త్రంతదుచ్యతాం॥ తత స్తస్యాక్షికాకస్యహినస్తిస్మసదక్షిణం।" "பரித்யூநம்விஷண்ணம்சஸதமாயாந்தமப்ரவீத் । மோகம்கர்த்தும்நஸக்யம்ஹிப்ராஹ்மமஸ்த்ரம்ததுச்யதாம்॥ ததஸ்தஸ்யாக்ஷிகாகஸ்யஹிநஸ்திஸ்மஸதக்ஷிணம் ।" (சு அஉ) என்று வலக்கண்ணினுடைய தாரகத்தைப் போக்குகையாலே இடக்கண்தாரகமே வலக்கண்ணிலும் ப்ரவேசிப்பித்து இரண்டிடத்திலும் பார்க்குமாப்போலே இரண்டிடத்திலும் அந்வயிக்கை. அஷ்டச்லோக்யாம "మంత్రబ్రహ్మణిమధ్యమేననమసాపుంసస్స్వరూపంగతిర్గమ్యంశిక్షితమీక్షితేనపురతః పశ్చాదపిస్థానతః । స్వాతంత్ర్యంనిజరక్షణం సముచితావృత్తిశ్చనాన్యోచితాతస్యైవేతిహరేర్వివిచ్యకథితం స్వస్యాపి నార్హం తతః॥" "மந்த்ரப்ராஹ்மணிமத்யமேந நமஸாபும்ஸஸ்ஸ்வரூபம் கதிர்கம்யம்சிக்ஷிதமீக்ஷிதேநபுரதః பச்சாதபிஸ்த்தாநதः । ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிஜரக்ஷணம் ஸமுசிதாவ்ருத்திச்சநாந்யோசிதாதஸ்யைவேதிஹரேர் விவிச்யகதிதம்ஸ்வஸ்யாபிநார்ஹம்ததः॥" (சு அந),என்னக்கடவதிறே.

தா.—(இந்நமஸ்ஸுதான்) ஏகதேசஸ்த்தமாயிருக்க, ஸ்வரூபாதி விரோதித்ரயத்தையும் கழிக்கிறபடிதான் எங்ஙனே? என்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இந்நமஸ்ஸுதான்) இத்யாதி. (காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே) என்றது-காகத்துக்கு நேத்ரகோளக மொன்றாயிருக்கச்செய்தேயும அதுதானே இரண்டுபார்ச்வத்திலும் ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே மத்யஸ்த்தமானபதம் பூர்வோத்தரபதங்களோடே அந்வயிக்கை. (பூர்வோத்தரபதங்களில்) என்றது - தனக்குபூர்வமான ப்ரணவத்திலும், உத்தரபதமான நாராயணபதத்திலுமென்றபடி.

பி.—இநதபதத்தில் ஆர்த்தமாகச்சொன்ன உபாயவிரோதியை இந்நமஸ்ஸு கழிக்கிறதொழிய ஸ்வரூபப்ராப்யவிரோதிகளைக் கழிக்கிறபடியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இந்நமஸ்ஸுதான் காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே) என்று துடங்கி.

மூ.—அரு. ஸ்வரூபவிரோதிகழிகையாவது- "யானேநீயென்னுடைமையு நீயே" என்றிருக்கை;

வ்யா.—அரு.—இவ்விரோதித்ரயமும் கழிகையாவதுதான் ஏதென்ன? அதுதன்னை அடைவே அருளிச்செய்கிறார் மேல்மூன்றுவாக்யத்தாலே.

(ஸ்வரூபவிரோதி) இத்யாதி. அதாவது-ஸ்வரூபத்துக்குவிரோதி, "யானேயென்றனதே" என்றிருக்கையாகையாலே, அது கழிகையாவது "யானே நீயென்னுடைமையும்நீயே" என்று ஆத்மாத்மீயங்களிரண்டும் அத்தலைக்குப்ரகாரதயா ஶேஷமென்றிருக்கையென்கை.

எ.—அரு.— மேலுக்கவதாரிகை (இவ்விரோதித்ரயமும்) இத்யாதி.

திருவாய்மொழி-உ-பத்து-௯-திரு-௯-பாட்டு.

["யானேயென்னையறியகிலாதே
யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்
யானேநீயென்னுடைமையுநீயே
வானேயேத்துமெம்வானவரேறே."]

[" அவ.—"மிக்கார்வேதவிமலர் விழுங்கும்" என்று நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணுகிறபடியை அநுஸந்தித்தார்; அவர்களோடொத்தப்ராப்தி தமக்குண்டாயிருக்க, இழந்திருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார்.

தா.—அரு.—மேலுக்கவதாரிகை (இவ்விரோதித்ரயமும்) இத்யாதி.

(அதுதன்னை) என்றது – அவ்விரோதித்ரய நிவ்ருத்தியையென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (ஸ்வரூபத்துக்கு) என்றது-ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபஜ்ஞானத்துக்கென்றபடி. ("யானேயென்றனதே" என்றிருக்கையாலே) என்றது – யான் – யானேயென்றிருக்கையும், இது என்றனதே யென்றிருக்கையுமாகையாலேயென்றபடி. (அது) என்றது – அவ்விரண்டாகாரமுமென்றபடி. ["யானே நீயென்னுடைமையு நீயே"] என்றது - யானும் நீயே, என்னுடைமையும் நீயேயென்றபடி. (ஆத்மாத்மீயங்கள்) என்றது – தானும் தன்னுடைமையுமென்றபடி. (அத்தலைக்கு ப்ரகாரதயாஶேஷமென்றிருக்கை) என்றது – "[illegible]" "தத் ஸர்வம்வைஹரேஸ்தநு:" என்கிறபடியே சேதநாசேதநங்களிரண்டும் ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாகையாலே தானும் தன்னுடைமையும் அவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமென்று அத்யவஸித்திருக்கையென்றபடி.

எ.—வ்யா.—(யானே) என்னிறவு பகவத்க்ருதமல்ல, அவன் எதிர்சூழல் புக்குத்திரியாநிற்க, நானேநிடீர் விநாசத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டே னென்கிறார். (என்னையறியகிலாதே) ராஜபுத்ரன் வேடன்கையிலே அகப்பட்டுத் தன்னைவேடனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுமாப்போலே, ஸர்வே ச்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனான என்னையறியாதே, (யானேயென்றனதே யென்றிருந்தேன்) 'அவனும் அவனுடைமையும்' என்றிருக்கை த விர்ந்து, 'நானும் என்னுடைமையும்' என்று வகுத்துக்கொண்டுபோந் தேன். (இருந்தேன்) இப்படிநெடுநாள் போருகிறவிடத்தில் ஒருநா ள் அநுதாபம் பிறக்கவுமாமிறே! அதின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனாய் நிர்ப்பர னாயிருந்தேன்; [தீவினையேன்வாளாவிருந்தேன்] என்னுமாப்போலே- "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௬௮௪) என்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, ஒருகார்யமில்லாதாரைப்போலே கையொழிந் திருந்தேன்; "முடிந்தேன்" என்றாற்போலே யிருக்கிறதிறே! ஒருநா ளையிழவேபோந்திருக்க, அநாதிகால மிழந்துபோந்தேன்.

அங்ஙனன்றே அர்த்ததத்வமென்ன (யானேநீ) "அஹம்மநுரபவம் ஸூர்யச்ச" "அஹம் மநுரபவம்ஸூர்யச்ச" (௬௮௫) என்னுநிற்பர்களா யிற்று முக்தர்; "மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்" "மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்" (௬௮௬) என்னுநிற்பர் ஸம்ஸாரத்தில் தெளிவுடையார்; "அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி" "அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி" "நான்ராஜபுத்ரன்" என்னுமாப்போலே, "நான்ப்ர ஹ்மம்" என்னலாம்படியிறேஸம்பந்தமிருக்கும்படி. "ஸ வாஸுதேவ:" "ஸ வாஸுதேவ:" என்றது-வாஸுதேவ சரீரமென்றபடியிறே! (என்னுடை மையும் நீயே) "யஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம்" "யஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம்" (௬௮௭) என்னுமாப்போலே. இதெங்கேபரிமாறக்கண்டு சொல்லும்வார்த்தை யென்ன; நித்யஸூரிகளுடைய இப்படியன்றே உன்னையநுபவிப்பது. "மஞ்சா:க்ரோசந்தி" "மஞ்சா:க்ரோசந்தி" (௬௮௮) என்கிறபடியே (வானே யேத்தும்) என்கிறது. (எம்வானவரேறே) அவர்கள்தங்கள் சேஷத்வாநு ரூபமாக அடிமைசெய்யாநிற்க, இவனும் தன்சேஷித்வத்தால்வந்த உத் கர்ஷந்தோற்ற இருக்குமிருப்பு. (எம்) என்று-எனக்கும் அவர்களோ டொத்தப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழந்தநர்த்தப்பட்டே னென்கிறார்

மூ.—உபாயவிரோதிகழிகையாவது —"களைவாய்துன்பங் களையா தொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்றிருக்கை ;

வ்யா.—(உபாயவிரோதி)இத்யாதி. அதாவது-உபாயத்துக்குவிரோதி, ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமாகையாலே அதுகழியையாவது "களைவாய்து ன்பங் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்று துஃகத்தைப் போக்குவாய், போக்காதொழிவாய் வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவையுடை யேனல்லேன் என்றிருக்கை என்கை.

எ.— திருவாய்மொழி-௫-பத்து-அ-திரு-அ-பாட்டு.

["களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்
வளைவாய்நேமிப்படையாய்குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா
தளராவுடலமெனதாவிசரிந்துபோம்போ
திளையாதுனதாளொருங்கப்பிடித்துப்போதவிசைநீயே"].

["அவ.—"தரியேன்" என்றபின்பும் முகங்கிடையாமையாலே கலங்கி அநுபவம்பெற்றிலேனேயாகிலும், 'உன்திருவடிகளே தஞ்சம்' என்று பிறந்தவிச்வாஸம் குலைகிறதோ என்றஞ்சாநின்றேன்; அதுகுலையாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(களைவாய்துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்) நீ உன்காரியம் செய்யிலும்செய், தவிரிலும் தவிர்; நான் குறைவற்றேன்; '𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌵' 'த்வமேவோபாயபூதோமே பவ' என்கிற அம்சத்தில்குறையில்லை; "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" (கூ அகூ)என்னு மூன் கூறுசெய் யிலும் செய், தவிரிலும்தவிர்.

அப்படி செய்கிறோம் என்னுமையாலே என்னுடையரக்ஷணத் துக்கன்றோ இக்கிடையென்கிறார் மேல். (வளைவாய் நேமிப்படை யாய்) பார்த்தவிடமெங்கும் வாயானதிருவாழியை ஆயுதமாக உடை யவனே! களையாதொழிகைக்குச் சொல்லலாம் கண்ணழிவுண்டோ? உன்கையிலாயுதத்துக்குவாயல்லாதவிடமுண்டோ? அது வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறவேண்டாவோ? பரிகரமில்லை என்னப்போமோ? 'கைகழிந்துபோயிற்று, இனிப் படைதிரட்டவேணும்' என்னும் கண்ணழிவுண்டோ?

தொ.—(உபாயத்துக்கு) என்றது—உபாயாத்யவஸாயத்துக் கென்றபடி. ["களைகண்"] என்றது - பிடிப்பானஇடமாய், ரக்ஷகமென்கிறது.

மூ.—ப்ராப்யவிரோதி கழிகையாவது - “மற்றைநங் காமங்கள்மாற்று” என்றிருக்கை.

வ்யா.—(ப்ராப்யவிரோதி)இத்யாதி.அதாவது-ப்ராப்யத்துக்குவிரோதி, ஸ்வப்ரயோஜநபுத்தியாகையாலே அதுகழிகையாவது, “மற்றைநங் காமங்கள்மாற்று” என்று உன் உகப்புக்குப்புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப்போக்கு (என்றிருக்கை) என்கை.

எ.—(நேமிப்படையாய் - களைகண மற்றிலேன்) அப்படியிருப்பது என் கையிலோராயுதமுண்டோ? பிறர்கையிலோராயுதமுண்டோ? உன்கையிலாயுதமில்லையோ? (குடந்தைக்கிடந்த மாமாயா) நீ “மாம்” என்றதுக்குப் பின்பு இவ்வருகுள்ள ஏற்றமெல்லாம் பாராய். இத்தால்—அவதாரதசையிலும அர்ச்சாவதாரம் ஸுலபமென்றபடி. திருக்குடந்தையிலேவந்து ஆஸ்சர்யமான அழகோடே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆஸ்ரிதர்க்காகவன்றோ! ஶக்திவைகல்யம் சொல்லவொண்ணாது, ‘சுலபனன்று’ எனவொண்ணாது, ‘ருச்யுத்பாதகனல்லன்’ என்னவொண்ணாது. (தளராவுடலம) ஶரீரமானது கட்டுக்குலையா. தளரா — தளர. (எனதாவிசரிந்து போம்போது) என் ப்ராணனானது முடிந்துபோமளவாயிற்றுக்கிடாய். (போம்போது) போம்போதாயிற்று. இதுதான் அந்திமஸ்ம்ருதியாலோவென்னில்; “[illegible]” “காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்” (௬௨0) என்றும், “[illegible]” “அஹம்ஸ்மராமி” (௬௨௧) என்றும் சொல்லுகிறது இவரறியாரன்றே! இவர்தாமவ்வதிகாரிகளுமன்றே! விஸ்லேஷவ்யஸநத்தாலே ஶரீரமும்தளர்ந்து ப்ராணனும் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போம் தசையாயிற்றிப்போதென்கை. (இளையாது) இத்யாதி. அபேக்ஷிதம் பெற்றிலேனேயாகிலும், என்னபேக்ஷிதம் ஸித்திக்கும்படி உன் திருவடிகளைப் பற்றினபற்று நெகிழாமற்பண்ணியருளவேணும். அநுபவம் கிடையாமையாலே, ‘அதுக்கடியான உபாயாத்யவஸாயமும் குலைகிறதோ’ என்றஞ்சி இது குலையாமல் பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். ஒருங்க - ஒருபடிப்பட”] ....*

திருப்பாவை - உ௯ - பாட்டு.

[“சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச்சேவித்துன்
பொற்றாமரையடியேபோற்றும்பொருள்கேளாய்
பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங்குலத்திற்பிறந்தநீ
குற்றேவலெங்களைக்கொள்ளாமற்போகா
திற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்கோவிந்தா
எற்றைக்குமேழேழ்பிறவிக்குமுன்றன்னோ
டுற்றோமேயாவோமுனக்கேநாமாட்செய்வோம்
மற்றைநங்காமங்கள்மாற்றேலோரெம்பாவாய்”].

தொ.—[“மற்றைநங்காமங்கள்”] என்றது - உன்னுடைய அபிமாநத்துக்கு வேறுபட்ட நம்முடைய [காமங்களை] யென்றபடி. [இருக்கை] என்றது-ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கையென்றபடி.

எ.—[“அவ.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. “நமக்கே பறைதருவான்” என்று ஸங்க்ரஹேண முதல் சொன்ன ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டையும் இந்த இரண்டுபாட்டாலும் விவரிக்கிறார்களாய், பலந்தருகிற ப்ராபகத்தை நிர்ணயித்து ஸ்வீகரித்தார்கள் கீழ்ப்பாட்டில்; அதில் “பறை” என்று சொன்ன ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறார்கள் இப்பாட்டில். “பறை” என்று ப்ராப்யத்தை முற்படச்சொல்லி, “தருவான்” என்று கொண்டு ஸாதநரூபத்தை அநந்தரம் சொல்லிற்று ப்ராப்யருசியடியாக ப்ராபகாந்வேஷணம் பண்ணவேண்டுகையாலே. அவ்விடத்தில், ப்ராப்யஸித்தியில்ப்ராபகஸ்வீகார ஸாபேக்ஷதை உண்டாகையாலே உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணி பலப்ரார்த்தநம் பண்ணுகிறது; இங்கு, “நமக்கே” என்கிற அதிகாரிஸ்வரூபம் இரண்டு பாட்டாலும் விஶதமாகிறது. அநந்யபோக்யத்வமும் அநந்யோபாயத்வமும் அநந்யார்ஹத்வமும் ஸ்வரூபமிறே! “செல்வச்சிறுமீர்காள்” “வையத்து வாழ்வீர்காள்நாமும்” “நாங்கள் நம்பாவைக்கு” “நாங்களும் மார்கழி நீராட” “எம்மை நீராட்டு” “யாம் வந்தோம்” “யாம்பெறு சம்மாநம்” “புண்ணியம் நாமுடையோம்” நாங்களென்பது, எங்களுடைய என்பதாய்ப் பாட்டுத்தோறும். தங்களையுறைத்துக்காட்டிற்று ஸ்வரூபத்திலும் உபாயத்திலும் பலத்திலும் தாஙகளிருக்குமிருப்பை வெளியிடாநின்று கொண்டு “நமக்கே” என்றபதத்தைவிவரித்தபடியிறே! “தூயோமாய்வந்து நாம்” என்றும், “தூயோமாய்வந்தோம்” என்றும் இரண்டு ஶங்கையுண்டிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அதில் ஸித்தோபாய பரிக்ரஹம் பண்ணினவர்களுக்கு ஸாத்யோபாயத்தில் ருசிவாஸனையாதல், ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபுத்தியாதல், ஸ்பர்ஶிக்கில் ஶவஸ்பர்ஶம் போலேயும் நீசஸ்பர்ஶம்போலேயும் இருப்பதொன்றிறே! அவையிரண்டுமாஶங்கியுமில்லையென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே வெளியிட்டார்கள்; ஸாத்யத்திலும் வந்தால் ப்ரயோஜநாந்தர ஸங்கம் நடப்புதல், அகவாயிலே போக்த்ருத்வபுத்தி நடப்புதல் செய்தால் விஷபோஜநம்போலேயும் உச்சிஷ்டாஶநம்போலேயும் வருவதொரு அஶங்கியுண்டிறே! அந்தளச் சிலறுத்து போகஶங்கி பண்ணுகிறார்கள் இப்பாட்டில். “ஆசற்றார்” “மாசற்றார்” என்கிறது-இரண்டு தோஷமும்அற்றவர்களையிறே! “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 - 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚” “ஸர்வதர்மாந்—ஸர்வகாமாம்ஶ்ச” “தொழுமின் தூயமனத்தராய்” உபாயபரிக்ரஹத்தினுடைய அநந்தரத்திலே ருசிகார்யமாய் வருவதொருபேற்றில் த்வரையும், ஸாத்யத்திலே ஸாதநபுத்தி நடக்கும்படியானகலக்கமும், ஆர்த்தியை ஆவிஷ்கரித்து வளைக்கையும்,

ஏ.—ப்ராப்யாந்தர ஸ்ரத்தைகுலேகையும், புருஷார்த்தத்தில் அவிச்சி ந்நமான பாரிப்பும், ப்ராப்யம் ஸபலமாம்படியான அபேக்ஷையும் இவைஆறும் பரிக்ரஹித்த உபாயபலமாய் விளையுமவையிறே! காலமே கண்ணுறங்காதேவந்து துவளும்படியான த்வரையும், போற்றுதற்குப் பொருள் தேடும்படியான கலக்கமும், தங்கள வடிவைக்காட்டி வளைக் கும்படியான ஆர்த்தியும், நோன்பை வ்யாஜமாக்கி வேண்டினவற்றி லபேக்ஷை அற்றபடியும், பரிபூர்ணமாக கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷிக்கி றபடியையும், அதில் களையறுத்துத்தரவேணுமென்று சொல்லும்படி ப்ரார்த்திக்கிறபடியையும் காட்டி "நாமுடையோம்" என்ற புண்யத்தி னுடைய பலங்களை வெளியிடுகிறார்கள். கீழ்ச்சொன்ன உபாயத்துக்கு வேறொன்றை பலமாக்குகையாவது-மாணிக்கத்தையிட்டு தவிடு கொ ள்வாரைப்போலேயிறே! அந்த உபாயத்துக்கு உபாயாந்தர நிவ்ர்த்தி போலே ஸகலபலஸாதாரணமென்று விரோதியான பலத்தை அபே க்ஷிக்கலாகாதிறே! ஸ்வரூபாநுரூபமான பலத்தில் தங்களுடைய அபிநி வேஸத்தைஅறிவிக்கவேணுமென்று ஸ்ருதிஸதஸிரஸ்ஸித்தமாய், கரு த்தறியும் மூதுவர் கைப்பட்டுக்கிடக்குமதாய், கருந்தரையில் வாஸ னையாலே அவர்கள் பிறந்தவிடத்தில் அபேக்ஷிக்குமதாய், அவர்க ளோடொத்த ப்ராப்தியை உணர்ந்தவர்கள் பாரிக்குமதாய், பகவ தநந்யார்ஹஸேஷமான வேஷத்துக்கு அத்யந்தமநுரூபமாய், ஈஸ்வ ரனுடைய முகவிகாஸத்துக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள பரம ப்ராப்யத் தை, ப்ரபந்த நிகமநம்பண்ணுகையாலே, எல்லார்க்கும் தெரியும்படி வெளியிட வேண்டுகையாலே, நாட்டார் இசைகைக்கு நோன்பு என்று ஒன்றை வ்யாஜீகரித்துப் புகுந்தோமித்தனை, எங்களுக்கு உத்தேஸ்யம் உன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்என்று ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண் ணுகிறார்கள். எம்மாவீட்டிலர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுகிறது. எம்மா வீட்டிலே ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, ஒழிவில் காலத்திலே ப்ரார்த்தி த்து, அதுதன்னுடைய எல்லைநிலமான பாகவதாநுபவத்தை "நாளும் வாய்க்க" என்று நெடுமாற்கடிமையிலே ப்ரார்த்தித்தார்ஆழ்வார்; அவரிற்காட்டில் இவர்களுக்குள்ளவாசி, "நீராடப்போதுவீர்" "எல் லாரும்போந்தாரோ" என்றுபுருஷார்த்தத்தில் சரமாவதியிலே முதல டியிலே நின்று, அது நிலைநிற்கைக்காக ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணி ஆர்த்திக்கிறார்கள்."ஆவாவென்றாராய்ந்தருள்""எம்மேல்விழியாவோ" என்று பெண்கள், அக்ரூரன் மநோரதித்தாப்போலே மநோரதித்துக் கொண்டு வந்தபடியே, நாமும் பெரிய ஆதரத்தோடே புறப்பட்டி ருந்து, வந்தகாரியங்களைச் சொல்லுங்கோளென்றுகேட்டு, வேண் டுவனவும் கொடுக்க இசைந்து, பறைகொண்டகாலத்துக்குப்பெறும் ஸம்மாநம்பண்ணுவதாகஇசைந்துவந்தகாரியம் தலைக்கட்டிவிட்டோம்,

திரிய "பறைதாராய்" என்று நின்றார்கள்; "பாடிப்பறைகொண்டு" என்றதுக்குமேலேயும் ஒரு பறையுண்டாயிருந்தது, நாமதறிந்திலோம், நமக்கு இதுவேதெரிந்ததில்லை, மேல்விளையும்படி காண்கிறோமென்று பேசாதேயிருந்தான்; எங்கள் த்வரையையும் தலைதடுமாறான பரிமாற்றத்தையும்கண்டுவைத்து இதுக்கு ஹர்தயம் கேட்டிலையீ! எங்கள் நினைவைக்கேளாய் என்று துடைதட்டுகிறார்கள். கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபக ஸ்வீகாரம் அஸத்ஸமமாம்படியான ப்ராப்யருசியையும், 'உன்னாலே பேறு' என்று அறுதியிட்டால் நீ வரக்கண்டிருக்கவொண்ணாதபடியிருக்கிறத்வரையையும், எங்கள் ஆற்றாமையின் ஸ்வபாவத்தையுங் கேளாயெனகிறார்கள்.

வ்யா.— (சிற்றஞ்சிறுகாலேவந்து) சிறுபெண்களாகையாலே குளிர்காலத்தில் புறப்படமாட்டாத நாங்கள், அறப்போதோடே புறப்பட்டுவரும்படியன்றோ எங்கள்த்வரை இருந்தபடி. இவர்களுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்தகாலம், ஆத்மஹித சிந்தநத்துக்கு ஸத்வோத்தரகாலமாக விருக்கும் ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தமாய் வந்து விழுந்தது. மாஸம் மார்கழிமாஸமாய், பக்ஷம் பூர்வபக்ஷமாய், அதிலே பௌர்ணமியாய், அப்படியே ஒரு நன்னாள்வந்து பலித்தாப்போலே அத்திவஸத்தில் முஹூர்த்தமும் ப்ராஹ்மமாய் வந்து விழுந்தது. (காலே) (சிறுகாலே) (சிற்றஞ்சிறுகாலே) "செங்கல் பொடிக்கூறை" என்று தாமஸரும் உணரும்படியான அளவு-காலேயாவது; "ஆய்ச்சியர் மத்தினாலோசைபடுத்த" என்று - இடைச்சிகள் உணர்ந்து ஸ்வகர்த்யத்திலே அதிகரிக்கும்படியான அளவு - சிறுகாலேயாவது. "ஆய்ச்சியர்மத்தினாலோசைபடுத்த" என்றதுதான் விடிவுக்கு அடையாளமாகச்சொல்லும்படி, அதுக்கு முனனே உணர்ந்தார்களிறே தாங்கள்; இவர்களுக்கு, ராத்ரிகழிந்து பகல் வருவதற்குமுன்புத்தை நடுவில் போதையிறே நினைக்கிறது; அஜ்ஞாநதசை குலைந்து ப்ராப்திதசை புகுருவதற்கு முன்புத்தை ஜ்ஞாநதசையைச்சொன்னபடி. முனிவர்களும் யோகிகளும் உணருங்காலம்-சிற்றஞ்சிறுகாலேயாவது. ஸம்ஸாரியான நிலைகுலைந்து முக்தனாவதுக்கு முன்பு முமுக்ஷுத்வம் அங்குரித்த தசையிறே! இருள் அகன்றவளவாய், வெளிச்செறிப்புள்ள வளவெல்லாம் ப்ரகாசியாத வளவாய்த்து; இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தால்வரும் அறிவுகேடின்றிக்கே பகவத்விஷயத்தில் ஜ்ஞாநங்கொண்டு நேரான பரிமாற்றமு மின்றிக்கே யிருக்கிறவளவைப் பிடித்தபடி. "காலே நன்ஞாநத்துறை படிந்தாடி" என்று ஜ்ஞாநதீர்த்தாவகாஹநத்துக்கு யோக்யமான காலம் பெற்றபடி. "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று ஸ்ரீய:பதியை விஷயீகரிக்கு மதிறே! நன்

ஞானமாவது ; துறைபடிகையாவது - ஸதாசார்யோபதேசமூலமாக, பிராட்டி புருஷகாரமாக, பாகவதர்கள் உசாத்துணையாக, எம்பெருமானைப் பற்றுமது. "உன்மணாளனை எம்மை நீராட்டு" என்று துறைதப்பாமலிழிந்தவர்களிறே இவர்கள். ஓயும்பொழுதின்றிவிடிவுகாணாதபடிநீண்ட ஸம்ஸார காளராத்ரிகழிந்து, "பகற்கண்டேன்" என்று ஒருபகல்முகஞ்செய்கிற ஸமயமிறே! "[illegible]" "அங்கங்கமஇவாஜ்ஞாநம்" (௬௯௨) இத்யாதி. காலைமாலை என்று ஒருநியதியில்லையிறே! அவன் தோற்றுங்காலம் விடிவாமத்தனையிறே! திருவாய்ப்பாடிக்கு நாட்டார் விடிவு அஸ்தமயமாய் ஸர்வபூதங்களினுடைய அஸ்தமயம் விடிவாயிறே நடப்பது. "[illegible]" "ஆவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா" (௬௯௩) என்று அபரராத்ரம் விடிவாய்வந்து விழுந்ததிறே! விரியுங்கதிரோபோல்வானிறே! (சிற்றஞ்சிறுகாலே) சிறுகாலே வரில் உன்னைக்காணவொண்ணாதென்று சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்தோம். "சிறுகாலே யூட்டி யொருப்படுத்தேன்" என்று மாத்ர்பரதந்த்ரனாய் இளங்கன்று மேய்க்கவேணும், விடிந்தவாறே காலிப்பின்னேபோம், எல்லியும்போதாகவரும், நீராட்டமைத்துவைக்கையாலே ஆடி அமுதுசெய்யும், "அல்லுற்றான் வந்தபின்னை" என்கிறபடியே இருளிலே ஆள்பார்த்து ஊரிலே திரியும், அபிமதைகளை வேண்டின விடங்களிலே புணர்ந்து, இராநாழிகை மூவேழுசென்றவாறே இங்கேகிடைகாட்டவரும், அக்காலமறிந்துவந்து கைக்கொண்டார்கள். நாள்தோறும ஒரு விடிவுண்டாய் நடக்கிறதிறே! ஸுப்ரபாதமாய்த்து இந்ததிவஸமொன்று மாய்த்து.

அதுக்கடி என்னென்றால் (வந்து) வந்த வருத்தத்தை "வந்துதலைப்பெய்தோம்" என்று கீழே சொன்னார்களிறே! (வந்து) ஸம்ஸாரபதவியில் ஓடினவர்கள் மீண்டுவருவதிலும் வருத்தமுண்டு எங்கள் வரத்துக்கு. தேஹாத்மாபிமாநம்பண்ணி இருப்பாரை எதிரசூழல் புக்குத் திரிகிறவனுடைய யத்நத்தாலே வருவிக்கலாம், நிவ்ர்த்திஸாத்யமென்று ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து வாராதாரை வருவிக்க அரிதிறே! உபாயஸ்வீகாரத்தில் உபாயப்ரதிபத்தி பண்ணுதபடியான நிலையிலே நிற்கிறவர்களை க்ரியாரூபமானத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு வரும்படிபண்ணுகை அரிதிறே! "[illegible]" "உவாசச" (௬௯௪) என்று பெருமாள் திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினாப்போலே சொல்லுகிறார்கள். வரவுக்குநோவுபடுகிறவனை வார்த்தையாலும் புண்படுத்தினான். தான் ஶரண்யராகப் பற்றிவந்தாரை உண்டாக்கிக் காரியங்கொள்ளமாட்டிற்றிலனென்றதிறே விபீஷணனை; அப்படியே நாலடியிட்ட நாங்களேவந்தோம் என்கிறார்கள். "[illegible]" "பத்ப்யாமபிகமாத்" (௬௯௫)

என்று தாம்வந்ததூரம் பாராதே வாசலளவும் புறப்பட்டதுபொறுத்திலரே! (வந்து) "இவ்வீதிபோதுமாகில" என்றுவந்தால் காரியங்கொள்ள விருக்கும் நாங்கள் வரும்படியன்றோ த்வரை யிருந்தபடி. (வந்து) பிறந்தவிடத்தில் நின்றும் ஆயர்குலத்திலே வந்து, 'மழைகொலோ வருகின்றது' என்னும்படி வீதியூடேவந்து, நம்தெருவின் நடுவேவந்து, கதவின்புறமேவந்து, முற்றம் புகுந்து, நம்மில்லம் புகுந்து நிமலரணைமேல்வைகி, மாலைபுகுர ப்ராப்தமா யிருக்க படுக்கையை விட்டுப் படிகடந்து, காவலுங்கடந்து, உன்தோரண வாசலிலேவந்து, உட்கட்டிலே புகுந்து, பள்ளிக்கட்டிற் கீழே சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்த வருத்தமறியவேண்டாவோ? "கறவைகள் பின்சென்று" என்று அந்தப்போக்கு நிகர்ஷமாகச்சொன்னாப்போலே இவ்வார்த்தையும் தப்புஎன்றிருக்கிறார்கள். ஸ்வரூபத்தை யுணராதபோது அது ப்ராப்தமாயிருக்கும்; ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்தால் இது ப்ராப்தமாயிருக்கும். உபாயாந்தரத்துக்கு நிவ்ர்த்தி தோஷம்; இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரவ்ர்த்தி குற்றம். ப்ராப்யப்ராவண்யம் ஸ்வரூபத்தைமறப்பித்தது. "பூமருவுகோல நம்பெண்மை சிந்தித்திராதுபோய்" என்னப்பண்ணுமிறே!

நீங்கள்வந்து செய்த தப்பு என்னென்ன; (உன்னைச்சேவித்து) இதிறே நாங்கள் செய்த தப்பு என்கிறார்கள். எங்கள் ஸ்வரூபத்தை யறியாவிட்டால் உன் ஸ்வரூபத்தைத்தான் உணர்ந்தோமோ? இத்தலையில் ரித்ரபாவனையாயிருக்கை—இவனைவிடில்தான் உளனாகாதபடி யிருக்குமவனிறே! வரவுதானே மிகையாம்படி யிருக்கிற உன்னை, அதுக்குமேலே துராராதர்பக்கல் செய்வதெல்லாஞ் செய்தோம். பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிற பரிவ்ர்த்தியைக் கணையேறி, துஸ்ஸாதமாய்க் கைபுகுந்தாலும் நிஸ்ஸாரமான விஷயங்களிலே துவண்டு, அதுதனக்கு உறுப்பாக இதரஸேவையிலேஇழிந்து, அவர்கள் முகத்தில் விழித்து, அவர்கள் முகத்தில் வெம்மைபொறுத்து, நீசபாஷணங்களைப்பண்ணித் திரிகையாகிற ஶ்வவ்ர்த்தியை அநாதிகாலம் பண்ணிற்று; அத்தைத்தவிர்ந்து, விஷயம் வகுத்ததாய், ஸுசீலனாய், ஸ்வாராதனாய், புலன்கொள் வடிவுபடைத்தவனாய், தானேதன்னைத் தருவானாய், தந்தால் பின்னையொருகாலமும் கைவிடாதவனாயிருந்தவனை உசிததாஸ்யம்பண்ணுகை ப்ராப்தமாகச்சொல்லாநிற்க, எதிரே இட்ட நாலடிக்கும் பொறாதே உபசாரஞ்சொல்லுமவன் கருத்தறிகையாலே, பின்னே தொடர்ந்து ஸேவித்ததைக் குற்றமாகச் சொல்லுகிறார்கள். (உன்னைச் சேவித்து) "[illegible]" "ஸோப்யகச்சத்" (௩௩௩) என்று அபிகந்தாவான உன்னை ஆஸ்ரயணம்பண்ணி குலப்ரஸ்நத்திலே த்ர்ப்தனும்

உன்னை நாங்கள் ஸேவிக்கை மிகையன்றே. "சென்று நாம்சேவித்தால்" என்கிற இரண்டுமிகையும் செய்தோமிறே. "பின்னேசென்று" "சூழவேநின்று" என்று எங்களைத்தொடர்ந்து ஸேவிக்கிறஉன்னை "ஸீஜு ஜுகுஸ்தவகீஸ்" "பேஜ்ஈர்மூருந்தபதகீம" (கூகள) என்கிறபடியே சுவடு பார்த்துத் தொடர்ந்து திரிந்து. "நாரணன்போமிட மெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்றாள்" என்னக்கடவதிறே!

ஸேவித்தவளவேயோ? அதுக்கு மேலேயும் சில செய்கிலோமோ? (உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்) சூட்டக்கண்ட பூவை விலை மதித்து விற்பாரைப்போலே, கண்டு அநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற திருவடிகளைப் பெற்றுவைத்து வேறேயொரு ப்ரயோஜநம் தோற்றும்படியான செயல் செய்த செல்லாமை பாராய். (சேவித்து-போற்றும்) "தொடர்ந்தேத்தவும்" என்கிறபடியே. (உன்-அடி-போற்றும்) ஸ்வரூபகுணங்கள் போற்றுகிறோமல்லோம். (அடியே-போற்றும்) அங்குத்தைக்கு மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, தனக்கும் ரக்ஷை தேடிக்கொள்ளுகையன்றிக்கே, தன்னை அழியமாறியும் அத்தலைக்கு நன்மைகளை ஆஶாஸிக்கை. புத்ரஶிஷ்யதாஸாதிகள் தாங்களும் உண்டு உடுத்து பித்ராதிகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே, அத்தலைக்கே ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு தனக்கு உஜ்ஜீவநமாயிருக்கை. (உன்னடியே போற்றும்) அடியானுக்கு அடியிலேயிறே! ப்ராப்தி. "அடிச்சியோம்" என்கிறஇவர்கள் கூறுளும் துறுப்புக்கூட்டில் போகார்களிறே! (உன் - பொன் - அடி) உலகமளந்த பொன்னடி போற்றுகிறவர்களோ, காடுறைந்த பொன்னடி போற்றுகிறவர்களோ நாங்கள். அவை, உலகமெல்லாந் தலை விளாக்கொள்ளுதல், வானவர்தம் சென்னிமலராவுதலாயிறே! அந்தப்பொன்னடிகள் இருப்பது; இது, "மாகமாநிலம் முழுதும் வந்திறைஞ்சும்" என்றிறே இப்பொன்னடி இருப்பது. (உன்-பொன்-அடி) எல்லார்க்கும் பொதுவாயிருக்கையும், ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும்; கண்டால் விடவொண்ணாதிருக்கையும், விட்டால் பிழைக்கவொண்ணாதிருக்கையும். வெறும்பொன்னடியாயிருக்கிறதோ? பொற்றாமரை யடியன்றோ? ஸாதநத்வமும் ஸாத்யத்வமுமபூர்ணமாயிருக்கை. தாமரையன்னபொன்னாடியிறே? "தநமதீயம் தவ பாதபங்கஜம்" "தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்" (கூகூஅ) (உன்பொற்றாமரையடியே) எங்களுக்கு பொன்னும் பூவும் புறம்பேதேடவேணுமோ? (உன்பொற்றாமரையடி) பெண்களுக்குப் புறம்பு அங்யபரதைகளுண்டானல் க்ர்ஷ்ணன் அவற்றைக் குலைப்பதும்திருவடிகளாலே. "அழித்தாயுன் திருவடியால்" "கற்றினம்மேய்த்த வெந்தை கழலிணை" என்று ஆஶ்ரயணீயமும் இது; "அவன் தாளிணைக்கீழ்ப்புகுவ

காதல்'' என்று ஆசைப்படுவதும் இது. ஆஶாநுகுணமாக ''தாள்கண்டுகொண்டென் தலைமேற்புனைந்தேனே'' என்று இவர்கள் சென்னிக்குக்கோலமாகச் சூடுவதும் இத்தை. (போற்றும்) ''பரமனடிபாடி'' ''அடிபோற்றி - கழல்போற்றி'' என்று மூடியச்சொல்லிக் கொண்டு போந்தார்களிறே! கண்ணன்தாள் வாழ்த்துமது ஸ்வரூபப்ராப்தமாயிருக்குமிறே! இதுக்குமேலே ஒன்றுநினைக்கும்படியிறே ருசிகார்யமாய்வந்த ஆற்றாமை இருந்தபடி.

(போற்றும் பொருள்) போற்றுகிற ப்ரயோஜநம். இவர்கள் ''போற்றும்பொருள்'' என்று பாரித்துக்கொண்டு சொல்லத் துடங்கினவாறே சிற்றஞ்சிறுகாலே புணர்ந்துவந்த அனந்தலாலே சிவந்த போதரிக்கண்களிலும், இவர்கள் கோவைக்கனிவாயில் பழுப்பிலும், பேச்சினினிமையிலும், வடிவழகிலும் பாடகமும் சிலம்பும் த்வநிக்கிற இவர்கள் பொற்றாமரையடியிலும் கண்ணை வைத்து நாம் செல்லுகிற இது இவன் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகிறிலன் என்று தோற்றும்படி அந்யபரனாயிருந்தான், ''கோளாய்'' என்கிறார்கள். இவர்கள் தாம், தங்களையறிந்தால் பின்னை நின்று வார்த்தை சொல்லவேண்டாவோ? வார்த்தைசொல்லா நிற்கச்செய்தே ''கேளாய்'' என்னும் போது நடுவே அந்யபரனாக வேணுமிறே! (கேளாய்) எங்கள்ப்ராப்யத்தை அழித்தோ நீ உன் ப்ராப்யம் பெறப்பார்ப்பது என்று அடியைவிட்டுத் துடையைத் தட்டுகிறார்கள். (கேளாய்) ''அத்⁴யாபயந்தீ'' ''அத்த்யாபயந்தீ'' (௯௯௯) என்று ஓதுவிக்க இழிந்தவளாகையாலே ''ஶ்ரூயதாம்'' ''ஶ்ரூயதாம்'' (௭௦௦) என்று கேட்பிக்க வேணுமிறே! இவன்றனக்கு ஶிஷ்யன்வாய்த்தாப்போலே ஆகவொண்ணாதே இவர்களுக்கு. ''கேளீரோ'' என்று பெண்களுக்கு முதலிலே க்ர்த்யாம்ஶம் சொன்னார்கள்; இவனுக்கு கர்த்தவ்யாம்ஶம் சொல்லுகிறார்கள். அழகிது, எனக்குத்தான் ஏதானால் நல்லது, உங்கள் பேச்சே யமையாதோ? இதொரு பொருள் கேள்வியாயிருந்தது, விடிவோறே வந்து கைக்கொண்டிகோள், நமக்கு உசித தர்மங்களையும் விட்டு, புறம்புள்ள அந்யபரதைகளையுங்கழித்து. இற்றைக்கு, இதுவே கேள்வியாக இருக்கிறோம், சொல்லலாகாதோ? என்றான். (நீ-கேளாய்) சிறிய சிங்காஸநத்திலேயன்றோ நீயிருக்கிறது, தர்மாஸநத்திலேயிருப்பார்க்குக் கேட்க வேண்டாவோ?

(நீபோற்றும்பொருள்கேளாய்) உனக்கு க்ரமத்திலே இவர்கள் காரியஞ் செய்கிறோமென்று ஆறியிருக்க வொண்ணாது, த்வரிக்கவேணுங்காணென்கிறார்கள். பேறு உங்களதாய் நீங்கள் த்வரியாநின்றீ

கோளே என்றான். (பிறந்தநீ) இவ்வளவாக த்வரித்தோம் நாங்களாகி லன்றோ மேலும் நாங்கள் த்வரிப்பது, எதிர்சூழல்புக்கு இவ்வளவாக க்ர்ஷிபண்ணின நீ பலவேளையிலே ஆறியிருக்கலாகாதுகாண். எங்கள் ருசிகார்யமான த்வரைக்கு முற்பாடனான நீயே பேற்றுக்கும் முற்பாடனாகவேணுங்காண். எத்தனை கார்யத்தை யிட்டுப் பிறப்போமென்று தெரியாது, இதென்னன்புதென்ன. (பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில்பிறந்த நீ) இங்கு வந்து பிறந்தது ஏதுக்காக? ஆர்க்காக? என்று விசாரிக்கலாகாதோ? (பெற்றம்மேய்த்துண்ணும்) நீ பிறப்பிலியாய் பிறவாதார் நடுவேயிருந்து பிறவியற்றார்க்கு முகங்கொடுக்கிற நிலத்திலே வந்தோமோ? பிறவிக்குப் போர பயப்பட்டு உன்னையே கால்கட்டுவாருள்ளவிடத்திலே வந்தோமோ? பிறவாநிற்கச்செய்தே ஆசாரப்ரதாநர் புகுந்து நியமிக்கும் ராஜகுலத்திற் பிறவியிலே வந்தோமோ? வாலால் உழக்குக்குப் பசுமேய்க்கவந்து வயிறு வளர்க்கும் எங்கள் குலத்திலே நீ என்செய்யப் பிறந்தாய் என்று விசாரிக்கலாகாதோ?

(பெற்றம்மேய்த்து) தாழ்ந்தவர்களை ரக்ஷணம்பண்ணும் இக்குலத்திலே பிறக்கச்சொன்னாரார்? பரரக்ஷணமும்பண்ணாமல் ஸ்வரக்ஷணமும் பண்ணாதார்குலத்திலே உன்னைப் பிறக்கச்சொன்னாரார்?. (பிறந்தநீ) நீ ஆசைப்பட்டுப் பிறந்தபிறவியன்றோவிது. (பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங்குலத்தில் பிறந்த) "எங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்" என்றல்ல இவர்கள் நினைத்திருப்பது. (குலத்தில்பிறந்த) குலத்துக்குத் தலைவரானவர் வயிற்றிலே பிறந்தபடியாலே எல்லார்க்கும் ஸாதாரணமிறே இப்பிறவி. நாம் உங்களிலே வந்து பிறந்தோமாகில் நம்மைச்செய்யசசொல்லுகிறதென்னென்ன; அந்தரங்கவ்ர்த்திகொள்ளச் சொல்லுகிறோமென்கிறார்கள்; ஆனைத்தானென்றான்; (எங்களை) குலத்திலபிறந்த நீ குலங்கெழு கோவியரான எங்களைகொள்ளவேண்டாவே. "நீளாகுலேநஸத்ரு" "நீளாகுலேநஸத்ர்ஶீ" (எ0௪)எங்களிலேஒருத்தியை ஆசைப்பட்டன்றோ நீ இங்குப்பிறந்தது. (எங்களை) "திருமாமகள்மண்மகள்" என்கிற ப்ரதாநமஹிஷிகள் உன்னைத்தேடிநிற்க, நீ ஆசைப்பட்டு மேல்விழும்படி உகக்கைப்பாடியான எங்களை, "ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்கு நல்லவர்" என்று நாங்கள ஆதார விஷயமென்று ப்ரஸித்தமன்றோ. (பிறந்தநீ-எங்களை) பிறவாதாரைப் பிறவாதார் ஏவிக்கொள்ளவும், பிறந்தாரைப் பிறந்தார் ஏவிக்கொள்ளுகையும் ப்ராப்தமன்றோ, இவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்த எங்களை விரும்பியன்றோ நீ ஆயனாய்ப்பிறந்தது. "ஆயனாகியாயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்." (எங்களை) பசுக்களுக்கு வேறுரக்ஷகருண்டாகிலும் உன்னை யொழியவேறுரக்ஷிப்

பாகில்லாத வெங்களை. பசுக்கள், தானும்பறித்துத்தின்னும்; பிறரும் ஐயோ ! என்னும்படியிருக்கும்: இரண்டாகாரமுமில்லாத எங்களை. (குற்றேவல்) அந்தரங்கமாய் ஏவிக்கொள்ளுமது. முகப்பேகூவிப் பணிகொள்ளவேணுமிறே ! விடுத்த திசைக்கருமமுமல்ல, கருதுமிடத்தில் வ்யாபாரமுமல்ல, அணுகினவ்ர்த்தியும் ஏவின வ்ர்த்தியுமாகவேணும், திருத்திரைகளுள்ளில் வ்ர்த்தி;-உடைவாளும் அடுக்குருவுமெடுத்தல், கலசப்பானைபிடித்தல், படிக்கம் வைத்தல், உமிழும்பொன்வட்டிலெடுத்தல், திருவடிகள் விளக்குதல், ஒலியன் பணிமாறுதல், சாமரமிரட்டுதல், அடைக்காய்திருத்துதல், அடிவருடுதல், முலைகளிடர்தீர வணைத்தல், இவை தொடக்கமானவை - கோவிந்தற்குப்பண்ணும் குற்றேவலாகிறது. இவையெல்லாம் க்ரமத்திலே கொள்ளுகிறோமென்றான். (எங்களை) தாஸ்யத்தில் சுவடறிந்து அதில் ருசியும் த்வரையும் விளைந்து க்ரமப்ராப்திபொறுக்கமாட்டாதபடி வந்து மேல்விழுகிற எங்களை. அநந்தரக்ஷணத்துக்கு நாங்களிருப்புதோமென்று தோற்றியிருந்ததோவென்று தங்களாற்றாமையை யணித்துக்காட்டுகிறார்கள். சிறிதுவிட்டுப்பிடிக்க அறியாத எங்களை ; ஒரு படுக்கையிலே ஒக்கவிருக்கப் பிரிவதற்கிரங்குமெங்களை.

(குற்றேவல்-கொள்ளாமல்-போகாது) உனக்குவிஹிதம். (பிறந்த-நீ-கொள்ளாமல்-போகாது) முன் தீம்பு செய்தார்க்கு வீண்போமோ? புறம்புள்ள ஜீவநத்தை மாற்றினால் நீயும் இடாதொழியவோ? அங்கபாநாதிகள் தாரகமான நிலையைத்தவிர்ந்து உன் வடிவழகைக் காட்டி, "எல்லாம் கண்ணன்" என்று தாரகாதிகள் நீயேயாம்படி பண்ணினால் ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமைகொள்ளாதே போகப்போமோ? ஒருவனுக்கிடுகிற சோற்றை விலக்கிப் பின்னைத் தானும் பொகட்டுப் போகவோ? நாங்களிசையாதவன்று தப்பினத்தைச்செய்யலாவதில்லை, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டாய் இசைவுமுண்டான இன்று நழுவவிடுவதோமோ? [உண்டிட்டாய் இனியுண்டொழியாய்] ஆசையைவிளைத்த உனக்கு அதின் காரியஞ்செய்யவேண்டாவோ? (கொள்ளாமற்போகாது) நாங்கள் விடநினைத்தால் நீதான் விடவல்லையோ? "திருவாணை நின்னாணைகண்டாய்" என்று ஆணையிடமாட்டார்களிறே! அபிப்ராயந்தோற்றச்சொல்லுமித்தனையிறே! [வளைத்துவைத்தேன் இனிப்போகவொட்டேன்] தடுக்கையும் வளைக்கையும் ஆணையிடுகையும் பரிசிறே! "கொள்ளாமற்போகாது" என்று அடிகுவளம் தடையானபின்பு கேட்க என்று விடுகையிறே!

"கொள்ளாமற்போகாது" என்று-மீளவொண்ணாதபடி நிர்ப்பந்தித்தவாறே; நாம், அந்தரங்கமாக வேண்டுமவையேவிக்கொள்ளுகிறோம், உங்களுக்கு நம்பக்கலிலும் சில கொள்ளாமற்போகாதே, நீங்கள்

எ.—நோன்புக்கு அங்கமாகச் சொன்னவற்றை இப்போது கொண்டு போமித்தனையிறே! நீங்களனைவரும் அறியவேண்டி வந்தத்தைக் கொண்டுபோகவேணும், இப்போது "பறைதருவான்" என்றும், "பாடிப்பறை கொண்டு" என்றும், "போற்றப்பறைதரும்" என்றும், "அறைபறை" என்றும், "இற்றைப்பறைகொள்வான்" என்றும், "பறைதருதியாகில்" என்றும், "சாலப்பெரும்பறை" என்றும், "உன்றன்னைப் பாடிப்பறை கொண்டு" என்றும், "நீதாராய்பறை" என்றும், ஒருக்காற் சொன்னாப்போலே ஒன்பதின்காற்சொன்ன பறையை, இற்றைக்கும் கொள்ளுங்கோளென்று பெண்களுக்குக் கொடுக்கும்படி பறையை எடுத்துக்கொண்டுவாருங்கோளென்றான் ; (இற்றைப்பறைகொள்வானன்று காண்கோவிந்தா) ஒன்று ஒருப்ரயோஜநம் கொண்டுபோமவர்களோ நாங்கள், உன்னை அங்ஙனே விடுவுதோமோ? கெடுவாய் ! யதாச்ருதக்ராஹியாயிருந்தாய். தாத்பர்யஜ்ஞாநமில்லையாயிருந்ததி ! அபிதாநவ்ருத்தியொழிய தாத்பர்யம் போகாதாயிருந்ததி!, லோகஸம்வாதத்துக்காக ஒன்று சொன்னோமத்தனை என்றிருக்கவேண்டாவோ? அபிமதவிஷய மிருந்தவிடத்தே சென்று 'தண்ணீர்' என்றால், தண்ணீரைவார்ப்பார்களோ ? சொல்லுகிற வார்த்தையையும் எங்களையும் அறிந்தன்றோ பரிமாறுவது; நாங்கள் "பறை" என்றால் வேறேயொன்று த்வநிக்கிறதென்று அறியவேண்டாவோ ? (கொள்வானன்று காண்) எங்களை நீகொள்ளுமத்தனையொழிய, நாங்கள் உன்பக்கலிலே உன்னையொழியவுங்கொள்வதொன்றுண்டு என்றிருந்தாயோ?

(கோவிந்தா) பசுக்களின்பின்னே திரிவார்க்கு, பெண்கள் வார்த்தையின் கருத்துத்தெரியாதிறே! பசுக்களின் பின்னே திரிவார்க்கு அவற்றுக்குள்ள ஜ்ஞாநமிறேயுள்ளது; நாலுநாள் எங்களைவிட்டுக் கெட்டகேடுஎன்றான். நீ பசுக்களையே விரும்பி எம்மைத் துறந்தால் இதுவோ பலம். (கோவிந்தா) "குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா" என்று - ஜ்ஞாந பூர்வகமான உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுகிற இடமாகையாலே குணபூர்த்திசொல்லக்குறையில்லை; அவ்விடத்தில் ப்ராப்யருசியாலே கண்ணுஞ்சுழலையிடுகையாலும் பலாந்தரத்தைக் காட்டி நழுவத் தேடுகையாலுமுண்டான தோஷத்தாலும் இவ்வளவும் சொல்லவேணுமிறே யிங்கு. (கோவிந்தா) எங்களையும் எங்கள் ப்ராப்யத்தையும் மறந்தாப்போலே, உன்னையும் உன்பிறவியையும்மறந்தாயீ ! (பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்த-கோவிந்தா) பூமியை எடுத்து நோக்கின மஹாவராஹமாக நினைக்கிறாயோ? பூமியை நீரேற்றவாமநனாக நினைக்கிறாயோ? ஸப்தராஶியைப்பிரித்தெடுத்த ஹம்ஸரூபியாக நினைக்கிறாயோ? அத்தை ப்ரகாஶிப்பித்த ஹயக்ரீவவேஷமாக நினைக்கிறாயோ ? ஆதித்யாந்தர்வர்த்தியாக நினைக்கிறாயோ?

எ.—அறிவில்லாத பசுக்களுக்கு நிர்வாஹகனாய் வந்து பிறந்து ஆயர் சிறுமியர்க்கு உதவிற்றில்லை என்றால் பரவ்யூஹாதிகளையும் யாதவவம்ஶத்தையும் விட்டு, இடைச்சேரியிலே ஸுலபனான உன்னுடைய கர்ஷியும் விபலமாகாதோ?

நீங்கள் சொன்ன வார்த்தைக்குப் பலருமறியக் கருத்தாயிருக்குமத்தை நாமும் அறிந்து சொன்னோமாகில் நமக்குத்தாத்பர்யஜ்ஞானமில்லை என்கிறதென்? நீங்கள் "குற்றேவல்" என்கிறத்திலே இரண்டுவகையறிந்து சொல்லுங்கோள்? இற்றைப்பொழுதை உங்களோடேபோக்குகிறோம் அங்ஙனே யாகிலென்றான் ; (எற்றைக்கும் ஏழேழுபிறவிக்கும்) இற்றையளவில் போகாதுகாண்! இப்பிறவியளவில்போகாதுகாண்! (எற்றைக்கும் ஏழேழுபிறவிக்கும்) ஆகாலகால்யமான நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே யிருக்கவுமாம் ; ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய் ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே அநேகாவதாரம்பண்ணவுமாம்; அதில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை. (உன்றன்னோடு) நீ பிறவாதிருக்குமிடத்திலும், பிறந்து திரியுமிடத்திலும் கூடத்திரியுமித்தனை. (எற்றைக்கும்) "దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ" "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ" (எ0உ) என்கிறபடியே நாங்களும் ஒக்கப்பிறந்து விடாதேதிரியவேணும் ; இளையபெருமாள் படைவீட்டிலும் காட்டிலும் ஒக்கத்திரிந்தாப்போலே.

(உன்றன்னோடு) நீ ஶங்கசக்ரகதாதரனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்குமிடத்திலும் எங்களோடேகண்கலந்த உன்னோடும் ஒக்கத்திரியவேணும். (உன்றன்னோடு) அங்கே உருவார்சக்கரம் சங்கு சுமந்து உன்னோடேதிரிகையும், தெறிவில்லும் செண்டுகோலுங்கொண்டு இங்கேதிரியவும் பெறுவோமாகவேணும். இத்தைநினைத்திறே கச்சொடுபொற்சுரிகை அடியிலே இவர்கள்தான் அவனுக்குவரவிட்டது. (கோவிந்தா – எற்றைக்கும்) கோயில் கொள்தெய்வமெல்லாந் தொழவைகுந்தங்கோயில்கொண்டு நீயிருக்குமிடத்திலும், "பின்னும் எம்மாண்புமானான்" என்னும்படி நீபிறந்து திரியுமிடத்திலும் உன்னோடேதிரியவேணும். "தேவும் தன்னையும்" என்கிற இரண்டவஸ்தையும் கோவிந்தனுக்கிறே! (உற்றோமேயாவோம்) ஸர்வவித பாந்தவமும் உன்னோடேயாகவேணும். ஒரு உறவைக்குறித்து 'அதுண்டாகவேணும்' என்றொழிந்தது, ஒன்றைவிஶேஷிக்கில் அல்லாதவையில்லையாமென்று. எல்லாவுறவும் நீயே யாகவேணும். (உற்றோமேயாவோம்) நீகாட்டுக்குப்போக மூச்சடங்கும்உறவுஉண்டாகவேணும்; அசலூரில் வளரப்போகப் பூண்டும் புலம்புமுறவுண்டாகவேணும்; நீஅபிமதவஸ்துக்களை விஞ்சிவிநியோகங்கொண்டால், பொறுதொழியில் செய்வதென்? என்று வயிறு பிடித்துக்கொள்ளுமுறவு உண்டாக

௭.—வேணும்; நீ நில்லுங்கோளென்ருல் நீர்பிரிந்தஜந்துக்களைப்போலே துடிக்கு முறவுண்டாகவேணும்; நீ பாம்பின்வாயிலே விழுந்தாயென்ருல் பிணம்படும்படியான பாந்தவம்வேணும்; கழிந்த பிழைகளுக்குக்காப்பிடு முறவு வேணும்; எங்கள் வீட்டிலே இட்ட ஆஸநத்தைஊன்றிப்பார்க்குமுறவுவேணும்; விட்டு அணைக்கத்தேடில் வெளுக்குமுறவுண்டாகவேணும். (கோவிந்தாஉன்றன்னோடு) "𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃" "மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ர்த்கதிர் நாராயணः" (௭0௩)என்கிறபடியே "அவரோயினியாவார்" என்றிருக்கவொண்ணுது, "𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃" "ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்ச பிதாசமமராகவः" (௭0௪)என்கிறபடியே "அவருயிர்செகுத்தவெம்மண்ணல்" என்றிருக்கவொண்ணுது, அவையுமெல்லாம் உன்னோடேயாகவேணும்; "பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்ததந்தைநீமற்றையாராவாரும்நீ" என்றிருக்கவேணும். (உற்ருேமே) ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கச்செய்தே பத்துமாஸம் பிரிந்திருத்தல், பதினாலாண்டு பிரிந்திருத்தல், பதிமூண்டு பிரிந்திருத்தல் செய்யவொண்ணுது.

அத்தனையோ வேண்டுவதென்ருன்; (ஆட்செய்வோம்)பந்தபலம் பெறவேண்டாவோ? உறவு என்று ஸாதர்ம்யம்பெற்றிருக்கவொண்ணுது, ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைப் பெறவேணும். (ஆட்செய்வோம்) அரசுக்குப் பட்டங்கட்டி அருகிருக்கவொண்ணுது. ஆகிறது மற்றென்னென்ருன்; (உனக்கு-ஆட்செய்வோம்) ஆட்செய்யுமிடத்தில் எங்களுக்கு உறவையறிவித்து அடிமைகொண்டு ஸாபேக்ஷராய் நிற்கிறவுனக்குச்செய்யவேணும். (உனக்கு-ஆட்செய்வோம்) ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய உனக்குச்செய்யவேண்டாவோ? அத்தனையோ என்ருன்; (உனக்கே) உனக்கும் எங்களுக்குமாயிருக்கிற விருப்பைத்தவிர்ந்து "தனக்கேயாக" என்னுமாப்போலே கொள்ளவேணும். எங்கள் அபிநிவேஶத்தாலே உன் அபிமதம் செய்யவொண்ணுது, நீ உகந்ததாகவேணும். தேஶகாலாவஸ்தா ப்ரகார நியமஶூந்யமாக அபிநிவேஶத்தாலே பாரியாநிற்கச்செய்தேயும் ருசிரமான தேஶத்திலே நியோகித்துக் கொள்ளவேணுமென்று அவன் உகந்து ஏவினத்தைச்செய்யக்கடவதாயிறே யிருப்பது. "உன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும்" என்னக்கடவதிறே! (நாம்) உனக்கு அபிமதமானத்தை எங்கள் நிர்ப்பந்தமொழிய நீ ஏவ செய்தபோதன்ருே எங்களுக்கு ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாயிற்ருவது. (ஆட்செய்வோம்) "உயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிறபடியே உத்துங்கவிஷயமாகையாலும் ஆயர்சிறுமியரான தாங்கள் தாழ்ந்த மனிச்சராகையாலும், "செய்வோம்" என்று ப்ரார்த்திக்கிருர்கள். (கோவிந்தா-உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்) "நீள்குடக்

எ.— கூத்தனுக்காட்செய்வதே” என்கிறபடியே-உனக்கு ஆட்செய்யு மதன்றோ ப்ராப்தமா யிருக்கிறது.

அப்படியாகிறது, இனிஎன்னென்றான்; (காமம்மாற்று) வேறொருகாமமுண்டாய்ச் சொல்லுகிறதல்லவிறே! “தேறேலென்னை” என்றிருக்குமவர்களாகையாலே. அடிமைசெய்வாரையும் செறுமவை, ப்ரக்ருதி வாஸனையாலும் மநஸ்ஸு அஸ்திரமாயிருப்பதொன்றாகையாலும், ஸம்பாவிதமாக ஶங்கித்து, “சூடகமே” என்று துடங்கி நாட்டார்க்குச் சொன்னவை துடருகிறதோ? என்று, அது நடையாடாதபடிபண்ணவேணுமென்கிறது. அத்தனையோ என்றான்; அவ்வளவு போராது; (மற்றை-காமம்-மாற்று) நீ ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுத்திருக்கு மிருப்பிலே க்ரமத்திலே பெறும்படியிருக்கவொண்ணாது, நீயும் பெண்காள்! என்றழைக்க நாங்களும் க்ருஷ்ணன் என்று சொன்ன பரிமாற்றமே நடக்கவேணும். “𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌲𑍁𑌷𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂” “நகாமகலுஷம்சித்தம்” (எ0நு) அவனுடைய ப்ராப்யதையையும், ப்ராபகத்வத்தையும், ஶரண்யதையையும், இந்நிலத்தின் தண்மையையும், அந்நிலமுத்தேஶ்ய மென்னுமிடத்தையும், மநோரதந்தானே அமையுமென்னு மிடத்தையும் சொன்னவாறே, ஒரு அபேக்ஷையின்றிக்கே பலவற்றிலே நெஞ்சு தாழநின்றதே! என்ன; “𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂. 𑌮𑌮-𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂-𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌲𑍁𑌷𑌮𑍍” “தேபாதயோஸ்திதம்-மம-சித்தம்-நகாமகலுஷம்”-ப்ராப்யத்வம் ப்ராபகத்வம் ஶரண்யத்வம் இவையெல்லாஞ்சொல்லிற்று நீயாகையாலே; இவ்விடம் த்யாஜ்யமென்றது - உன்னுடைய அநுபவத்துக்கு விரோதியாகையாலே; அவ்விடத்தில் உத்தேஶ்யதாபுத்தி நடந்தது - அநுபவத்துக்கு ஏகாந்த ஸ்தலமென்று அல்லாதவை உத்தேஶ்யமென்று சொன்னேனென்று உன் திருவடிகளிலே நிலைநின்றவர்கள்நெஞ்சு ஸ்ரீவைகுண்டாதிகளால் கலங்காதுகாண் என்றதிறே!, அப்படியே இவர்களும் (மற்றை-காமம்) என்கிறார்கள். (மற்று) என்றது- “மற்றொன்றினிற்றதல்லா” “மற்றொன்றினைக்காணாவே” என்கிற இடங்களிற்சொல்லுகிறத்தை. (கோவிந்தா-மற்றை-காமம்-மாற்று) கண்ணன் வைகுந்தனோடான நிலையைக் குலைக்கவேணும். “இம்மைப்பிறவிசெய்யாதே இனிப்போய்ச்செய்யுந்தவந்தானென்” என்னுமவர்களிறே! நாங்கள் சிந்தயந்தி பட்டது படாமல்கிடாய்! அத்தனையோவேண்டுவதென்றான்; (நங்காமம்-மாற்று) ஆட்கொள்ளுமிடத்திலே எங்களுக்கொரு இந்த்ரியசாபல்யம் நடக்கும், அந்த ஸௌந்தர்யரூபமான அந்தராயத்தையும் பரிஹரிக்கவேணும். அத்தனையோ என்றான்; (காமங்கள்) என்கிறார்கள்

எ.—இருவர் கூடப் பரிமாறுநின்றால் அத்தால் பிறக்கும்இனிமை இரண்டுதலைக்கும் ஒத்திருக்குமிறே! விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலும் ஆச்ரயத்தின் இனிமையாலும் மிகவும் ப்ரீதிரூபமாயிறே பரிமாற்றமிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதியான அஹங்கார கர்ப்பமான அடிமையும் அபுருஷார்த்தமிறே! நாங்கள் செய்கிற அடிமைகண்டு நீயுகந்தால் அவ்வுகப்புக்கண்டுவரும் உகப்பொழிய போக்த்ர்த்வப்ரதிபத்தியும் மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் போஜநத்துக்கு க்ரிமிகேசங்கள்போலே போகடவேண்டும்படி விரோதமாயிறே யிருப்பது, அந்த விரோதிகளையும் தவிர்த்துத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்கள். ஸ்வரூபவிரோதியும் ஸாதநவிரோதியும் ப்ராப்திவிரோதியும் ப்ராப்யவிரோதியுமென்று நாலுவகையாயிறே விரோதிகளிருப்பது. அதில் ஸாதநவிரோதியும் ப்ராப்தி விரோதியும் கீழ்ப்பாட்டிலே கழிந்தமை சொல்லிற்று; மற்றையிரண்டும் இப்பாட்டிலே கழிக்கிறது.

"கறவைகள்பின்சென்று" என்று–உபயாந்தரத்தில் அந்வயம் சொல்லுகையாலும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகத்துக்கு க்ஷாபணம்பண்ணுகையாலும் இரண்டுங் குலைந்ததிறே! ப்ராப்யருசியும் த்வரையும் ஆர்த்தியும் விளைந்து பாஹ்யங்களில்ஸங்கம்குலைந்தபடி சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபவிரோதிகழிந்தபடிசொல்லிற்று, இப்பாட்டில் மூற்கூற்றால்; (மற்றைநங்காமங்கள்மாற்று) என்கிறத்தாலே பலவிரோதியைககழிக்கிறது; (கோவிந்தா – உனக்கு) என்று அகாரார்த்தஞ்சொல்லிற்று; (உனக்கே) என்று உகாரார்த்தம்சொல்லிற்று; (நாம்) என்று மகாரார்த்தஞ்சொல்லிற்று; (உன்றன்னோடுற்றோமே யாவோம்) என்கிறவிடத்தாலே – நாராயணபதத்தில் அர்த்தஞ்சொல்லிற்று; (எற்றைக்கும் ஏழேழுபிறவிக்கும்) என்கையாலே–சதுர்த்யர்த்தம் சொல்லிற்று; (மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று) என்று – நமஸ்ஸில் அர்த்தஞ்சொல்லிற்று; நடுவேநமஸ்ஸுக்கிடக்கிறது, ஸ்வரூப உபாயங்களிரண்டிலும்கிடக்கிற விரோதி போக்குகைக்கிறே!.

ப்ராப்யருசிகார்யமானத்வரையும், அதின்பலமான கலக்கமும் விளைந்தஆர்த்தியும், இதெல்லாவற்றுக்குமடியான ப்ராப்யாந்தரஸங்கநிவ்ர்த்தியும், பேற்றில் அளவிறந்த பாரிப்பும், அதில் ஸ்வப்ரயோஜநத்வ நிவ்ர்த்தியும் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையும் நிகமிக்கிறார்கள். ஸத்வோத்தரகாலத்திலே உணருகையும், பகவத்ஸந்நிதியேற வருகையும், ஸேவிக்கையும், விக்ரஹாநுபவம் பண்ணுகையும், தத்ஸம்ர்த்தியை ஆசாஸிக்கையும், தன்பக்கலிலே ஆபிமுக்யம் பண்ணுவித்துக்கொள்ளுகையும், அவதாரப்ரயோஜநங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கையும், ஆர்த்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கையும், திரு

மூ.—அ௬. (மः) என்கை ஸ்வரூபநாஶம், (நமः) என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம்.

வ்யா.—அ௬.—இப்படி ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்கள் மூன்றுக்கும் விரோதியாகிறது, இவனுடைய அஹங்கார மமகாரங்களாகையாலே, அதினுடைய க்ரௌர்யத்தையும், தந்நிவ்ருத்தியிலுண்டான நன்மையையும் அருளிச்செய்கிறார்

((மः) என்கை ஸ்வரூபநாஶம், (நமः) என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம்) என்று. அதாவது – "चेतनस्य यदा मम्यं स्वस्मिन् स्वीये च वस्तुनि । मम इत्यक्षरद्वन्द्वं तदा मम्यस्य वाचकम्॥" "சேதநஸ்யயதாமம்யம் ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மமஇத்யக்ஷரத்வந்த்வம் ததாமம்யஸ்யவாசகம்॥" (௯0) என்கிறபடியே, (மः) என்கிற இதிலே அஹங்கார மமகாரங்கள் இரண்டுமுண்டாகையாலே அதிலே அந்விதனுகை இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்துக்குநாஶம்; (நமः) என்று அதில் அந்வயமற்றிருக்கை ஸ்வரூபத்துக்கு உஜ்ஜீவநம் என்கை.

எ.–வுள்ளமறிய பலாந்தரஸங்கநிவ்ருத்தியைக்காட்டுகையும், ஸூரிகள்பரிமாற்றத்தை அபேக்ஷிக்கையும், ஸ்வரூபவிரோதிகளையறுத்துத் தரவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகையும், கைங்கர்யருசியுடையார்க்கு ஸ்வரூபமிறே! இவையெல்லாம் நிழலெழும்படி க்ருஷ்ணன் திருமுகத்தைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்கள்"]. ... ※

அ௬.— மேலுக்கவதாரிகை இப்படியென்று துடங்கி.

பகவச்சாஸ்த்ரே ("चेतनस्य") ("சேதநஸ்ய") இதி. சேதநனுக்குயாதொருபோது தன்பக்கலிலும் தன்வஸ்துவின்பக்கலிலும் மமத்வம் நடையாடுகிறது; அப்போது மம என்கிற இரண்டெழுத்தும் அந்த மம்யத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும்.

தொ.—அ௬.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

(இப்படி) என்றது – முன்புசொன்னபடியென்றபடி. (அதினுடைய) என்றது – அஹங்காரமமகாரங்களினுடையவென்றபடி. (தந்நிவ்ருத்தியில) என்றது – அஹங்காரமமகாரங்களினுடைய (நிவ்ருத்தியில்) என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("मम्यं") ("மம்யம்") என்றது–மமகாரமென்றபடி. ("मम इत्यक्षरद्वन्द्वं तदा मम्यस्य वाचकं") ("மமஇத்யக்ஷரத்வந்த்வம் ததாமம்யஸ்யவாசகம்") என்றது – இவ்விடத்தில் 'அஹம் மம' என்கிறபோதும், 'இதம் மம' என்கிறபோதும் அஹம் இதம் ஶப்தங்களன்று மமகாரவாசகம், இரண்டிடத்திலும் மம என்கிறஶப்தமே மமகாரவாசகமென்றபடி. இவ்விடத்தில அஹங்காரஶப்தார்த்தம் உபதேஶகம்யம். (அதில்) என்றது – அஹங்காரமமகாரங்களில் என்றபடி. [உஜ்ஜீவநம்] என்றது – உத்க்ருஷ்டஜீவநம் என்றபடி.

மூ.—அஎ. இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும்.

வ்யா.— "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుస్త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పదమ్। మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుర్న మమేతి చ శాశ్వతమ్॥" "த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந்ம்ருத்யுஸ்த்ர்யக்ஷரம்ப்ரஹ்மணஃபதம் । மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யுர்நமமேதிசஶாஶ்வதம்॥" (௯௧) என்னக்கடவதிறே.

அஎ.— இப்படி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த விரோதிகளைக் கழிக்கிறவளவன்றிக்கே, இந்நமஸ்ஸுதான் ஸ்வரூபாதித்ரயத்தையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கும் என்கிறார்

(இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும்காட்டும்) என்று.

எ.— ("ద్వ్యక్షరః") ("த்வ்யக்ஷரஃ") இதி. இரண்டக்ஷரம் ம்ருத்யுஶப்தவாச்யமான ஸம்ஸாரமாயிருக்கும்; மூன்றக்ஷரம் ப்ரஹ்மஶப்தவாச்யமான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயிருக்கும்; மம என்கிற இரண்டக்ஷரமும் ம்ருத்யு; நமம என்கிற மூன்றக்ஷரமும் நிலைநின்ற ஸ்வரூபம; இவ்விடத்தில் ஸ்வரூப யாதாத்ம்யபரமாவது - ஶேஷத்வவிஶிஷ்ட பாரதந்த்ர்யம்.

அஎ.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) என்றுதுடங்கி.

[இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையுங் காட்டும்] என்கிறயோஜனையில நமஸ் ஏகபதமாய் ஶேஷத்வப்ரகாஶகமான நமஸ்காரவாசியாகக்கடவது; அன்றிக்கே மூன்றிடத்திலும் ஸகண்டநமஸ்ஸாக யோஜிக்கையேமுக்யம்.

தொ.—உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் ("ద్వ్యక్షరస్తు") ("த்வ்யக்ஷரஸ்து") இத்யாதியால்.

("த்வ்யக்ஷரஸ்து")என்றது-த்வ்யக்ஷர ஏவ என்றபடி. ("మృత్యుః") ("ம்ருத்யுஃ")என்றது– மாரகம் என்றபடி. ("బ్రహ్మణః పదం") ("ப்ரஹ்மணஃ பதம்") என்றது - ப்ரஹ்மத்துக்குப்ராப்யமாயிருக்கும் என்றபடி; இச்சேதநனுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமிறே! ஈஶ்வரன் க்ர்ஷிபண்ணுகிறது, அந்தக்ர்ஷிபலமிறே! இது, ஆகையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ராப்யமென்னக்குறையில்லை. இவன், 'அஹம் நமம' என்ற அன்றிறே! அவன் ஸத்தைபெற்றுனுவதும்; அன்றிக்கே ("பதம்") என்றது - பதப்ரதமென்றபடியாகவுமாம்.

இப்படி பாதகமாகவும் அநுகூலமாகவும் சொல்லப்படுகிற த்வ்யக்ஷரத்ர்யக்ஷரங்கள்தான் எவையென்ன அருளிச்செய்கிறார்

("మమేతి") ("மமேதி") இத்யாதியால். ("చ") ("ச") என்றது-(த்ர்யக்ஷரஶ்ச) என்றபடி. ("శాశ్వతం") ("ஶாஶ்வதம்") என்றது-ஶாஶ்வதப்ரதமென்றபடி.

அஎ.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

(இப்படி) என்றது - கீழ்ச்சொன்னபடியேயென்றபடி. (கழிக்கிறவளவன்றிக்கே) என்றது - கழிக்கிறமாத்ரமன்றிக்கே என்றபடி.

மூ — அ அ. "தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்" என்கையாலே ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று ;

வ்யா.—அ அ.—இதுதன்னை உபபாதிக்கிறார் மேல் மூன்றுவாக்யத்தாலே. ("தொலைவில்லிமங்கலம்") இத்யாதி. அதாவது - ("தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்") என்று, அவனுகந்தருளின நிலத்தளவும் செல்ல ஶேஷமாயிருக்கும்படியைச சொல்லுகிறவளவில் ("தொழும") என்று நமஸ்காரத்தைச்சொல்லுகையாலே, (ஸ்வரூபம்சொல்லிற்று) என்கை.

எ.—அ அ.— மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (இதுதன்னை) என்று துடங்கி.

திருவாய்மொழி - ௬ - பத்து - ௫ - திரு - க - பாட்டு.

["துவளின்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழு
மிவளைநீரினியன்னைமீருமக்காசையில்லைவிடுமினோ
தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றுந் தாமரைத்தடங்கணென்றுங்
குவளையொண்மலர்க்கண்கணீர்மல்க நின்றுநின்றுகுமிறுமே".]

["அவ.—இவள் ப்ரக்ருதியறியாதே திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைக் காட்டினபின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ? என்கிறாள்.

வ்யா.—(துவள்) இத்யாதி. "உனக்கிப்போதுதவாதபடி தூரஸ்தம்" என்னுதல், "பூதகாலத்திலவதாரங்கள்" என்னுதல், உகந்தருளின நிலங்களிலே உள்ளுநிற்கிறவனளவிலே ப்ரவணையாதல் செய்தாளாய் மீட்க நினைக்கிறீகோளோ?

தொ.—அ அ.— மேலுக்கவதாரிகை (இதுதன்னை) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (சொல்லுகிறவளவில்) என்றது- சொல்லுகிறபோது என்றபடி. நமஶ்ஶப்தம் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுமோ? என்னில் ; ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், தனக்குவிரோதியான அந்யரிலே அந்யதமனை ஸ்வஶேஷத்வம்போய் ஸ்புடமாக ப்ரகாஶிப்பது இந்நமஸ்ஸிலேயாகையாலே இந்நமஸ்ஸு ஸ்வரூபத்தைக்காட்டும்.

பி.—அ அ.—ப்ரகாரதயா விஶேஷணதயா நமஶ்ஶப்தம் "நமு-ப்ரஹ்வீபாவே" "நமு - ப்ரஹ்வீபாவே" என்று வணக்கத்தைச்சொல்லி அத்தாலே ஶேஷத்வகார்யமான (நமஸ்காரத்தை)ச்சொல்லக்கடவது ; ["தொழும்"] என்கையும் [நம:] என்கையும் பர்யாயமாகையாலே ["தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்"] என்று ஶேஷத்வகார்யமாய் காயிகமான (நமஸ்காரத்தைச்சொல்லுகையாலே)[ஸ்வரூபஞ்சொல்லிற்று]என்றபடி.

எ.—அசலிட்டுத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தை விரும்புகிற இவளை யெங்ஙனே மீட்கும்படி. சராமாவதியிலே நிற்கிற இவளை ப்ரதமாவதியிலே நிற்பார் மீட்கவோ? அவளென்பது - குற்றம். அதின்மிக்கேயிருக்கை. அவ்வூர்ச்சரக்கிலே குற்றமுண்டாகிலன்றோ இவளை மீட்கலாவது. குற்றமுண்டாய்க்கழிந்ததல்ல. ஜீவபரர்களிருவர்கட்கும் அபஹத பாப்மத்வாதிகளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாத்மாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவதநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாத்மா ஹேய ஸம்ஸர்க்காநர்ஹனாயேயிருக்கும்; அப்படியேயாயிற்றவ்வூரில் மாடங்களில் ரத்நங்களும். (மாமணி) ஒளியேயல்ல, பெருவிலையனுமாயிருக்கும். (ஓங்கு) அவ்வூரில் மாடங்களின்நிழலீடு நிருககரியளவும் வந்து காணுமிருப்பது. "இடமணித்து" என்று போலேகாணும் நாயகன் பிரிந்தது. மாளிகையின் நிழற்கீழேயிட்டு வைத்துக்காணும் பிரிந்தது. அவன்பிரிந்தபோது தொடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும்பார்த்து, வைத்தகண் வாங்கமாட்டாதே யிருந்தாள்போலேகாணும். (தொலைவில்லிமங்கலம்) அது ப்புக்கூடாக அவ்வூரையன்றோ இவளுகந்தது. (தொழுமிவளை) 'கறுத்திருக்கும், வெளுத்திருக்கும்' என்னுமாப்போலே, தொழுகை நிரூபகமாயிருக்கை. "ஸாஞ்ஜலிம்ப்ரஹ்வமாஸீநம்" "ப்ராஞ்ஜலிம்ப்ரஹ்வமாஸீநம்" (எ0௬) என்னுமாப்போலே. "கணபுரங்கைதொழும்பிள்ளை" என்னுமாப்போலே. (இவளை) இவளைமீட்கப்பார்ப்பதே! இவள்படியை புத்திபண்ணியன்றோ மீட்பது; (தொழுமிவளை) இவள்படி கைமேலே காணநிற்கச்செய்தே நீங்கள்மீட்கத்தேடுகிறபடியெங்ஙனே? (இவளைநீர்) பழிசொல்லப் பணைக்கிறவளிவள், பழி பரிஹரிக்கப்பார்க்கிறீர்கோள்நீங்கள். (இனி) தொழுகை தேஹயாத்ரையாகும் முன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பது. (அன்னைமீர்) பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்க என்றொன்றில்லையோ? நியந்த்ர் நியாம்யபாவமேயோ வேண்டுவது. பெற்றவர்களென்று, அரூக்யங்களிலே இழியக்கடவதோ? (உமக்காசையில்லை) ப்ராப்தயௌவனைகளானார்பக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? புக்கவிடத்தே ப்ரவணையாகாநிற்க, பெற்ற ப்ராப்திகொண்டு மீட்கவோ?

(விடுமினோ) இவ்வளவில் நீங்கள் கைவாங்கவமையும்.

பெற்றதாய்மார் "விடுமின்" என்னுங்காட்டில் விடார்களிறே! பின்னையும் நிர்ப்பந்திக்க; வேண்டா, இவளுக்கோடுகிற ரஸத்தைக் கண்டுகொடுநிற்கப்பாருங்கோள்! இவளுடைய அநுபவத்துக்கு கண்ணீர்த் துரும்பாகாதே இத்தைக்கண்டுகொடு நிற்கவமையுமென்கிறாள். எங்களை 'ஆசைப்படவேண்டா, விடுங்கோள்' என்கிறாள்

எ.—னென்னில்; இவள் பேச்சிலும் நினைவிலும் நீங்களாதல் நானுதலுண்டோ? (உங்களையாதல் என்னையாதல், சொலலுதல் நினைத்தல் செய்கிறுளோ?) "ஸ்ரீக்ஷ்ணாபுத்ராம்ஶ்ச" "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" என்னும் நிலையன்ரே இவளது. (தவளவொண் சங்கு) ஶ்யாமமான திருமேனிக்குப் பரபாகமான வெண்மையையுடைத்தாய், "உண்பது சொல்லிலுலகளந்தான் வாயமுதம்" என்கிற அழகையுடைத்தான சங்கு. (சக்கரம்) அங்ஙனமொருவிசேஷணமிட்டுச் சொல்லவொண்ணுத அழகையுடைய சக்கரம். (என்றும்) 'இவற்றைக்காணவேணும்' என்னுதல், 'இவற்ரே வரவேணும்' என்னுதல் சொல்லமாட்டுகிறிலள் பலஹாநியாலே. (தாமரைத்தடங்கணென்றும்) அந்த ஆழ்வார்களளவும் வந்து அலையெறிகிற திருக்கண்கள். தாமரையை ஒருவகைக்கொப்பாகச்சொல்லலாய், போக்தாக்களளவன்றிக்கே யிருக்கிற திருக்கண்கள். (என்றும் - என்றும்) ஒரு மலையெடுத்தாப்போலே; சொல்லுக்குச்சொல்லுத்தளர்ந்து நடுநடுவே விச்சேதித்தாயிற்றுச் சொல்லுவது. திவ்யாயுதங்களையும் கண்ணழகையுங் காட்டியாகாதே இவளைத்தோற்பித்தது.

(குவளை) இத்யாதி. இக்கண்களைக்கண்டால் தாமரைத்தடங்கணென்ரே நிர்மலக அடுப்பது. கண்ணும் கண்ணநீருமாய் இவளிருக்கிற இருப்பைக் கண்டுகொண்டிருக்கவன்ரே உங்களுக்கடுப்பது. ["அஸ்ரஸந்தப்தநேத்ராம்ஶ்ச"] ["ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு:"] (எ0எ) இத்யாதி ஸாதர்மநத்துக்கு ஒருதேஶங் தேடிப்போகவேண்டாகாணும். குவளைப்பூப்போலே யழகியகண்கள் நீர்மல்க.

அவள் தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைக் காற்கடைக்கொள்ள, நீங்களெங்ஙனே மீட்கப்பார்க்கும்படி. கண்ணநீர்பாய்கையாவது-ஸ்த்ரீத்வமழிகையிறே! (நின்றுநின்று குமிறுமே) பேச்சுப்போய் கண்ணநீராய், கண்ணநீர்போய் தடுமாறுகிற அவஸ்த்தையிலே மீட்கப்போமோ! ராஜகோஷ்ட்டியிலே "உகும், இறும்" என்று சிலர் பொருள்சொல்ல. விக்ரமசிங்கனென்பானொருவன், "அங்ஙனல்ல, கன்றைக்கடக்கக் கட்டிவைத்தால் முலைக்கண் கடுத்துப் பசு அலமந்துபடுமாப்போலே, உள்ளோடுகிறக்லேஶம் வாய்விடமாட்டாதே நோவுபடுகிற இவளுக்கிதுவார்த்தையோ" என்ருன். பெருவெள்ளத்தில் சுழிக்குமாப்போலே, அகவாயிலுள்ளது வெளியிடமாட்டாள்; உள்ளேநின்று சுழிக்கிறபடி. (தொலைவில்லிமங்கலந் தொழும்) என்கையாலே-காயிகவ்யாபாரம்சொல்லிற்று; (தவளவொண் சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத் தடங்கணென்றும்) என்று சொல்லுகையாலே-வாசிகவ்யாபாரம் சொல்லிற்று; (குமிறும்) என்கையாலே - மாநஸவ்யாபாரம் சொல்லிற்று"].

மூ— "வேங்கடத்துறைவார்க்குநம" என்கையாலே உபாயம்சொல்லிற்று;

வ்யா.— ("வேங்கடத்து") இத்யாதி. அதாவது- ("வேங்கடத்துறைவார்க்குநம") என்று திருவேங்கடமுடையானுக்கு சேஷம் நான் எனக்குரியேனல்லேன் என்று, ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லாத ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயம், என்னுமிடம் ஸித்திக்கையாலே (உபாயம் சொல்லிற்று) என்கை.

எ.— திருவாய்மொழி - ௩ - பத்து - ௩ - திரு - ௬ - பாட்டு.

["வேங்கடங்கண்மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவுந்
தாங்கடங்கட்குநல்லனவேசெய்வார்
வேங்கடத்துறைவார்க்குநமவென
லாங்கடமையதுசுமந்தார்கட்கே".]

["அவ.— கீழ் திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தார்; அதிலே யருளிச்செய்யாததோர் அர்த்தமுண்டிறே! நமஶ்ஶப்தார்த்தம். (அதாவது - அவித்யாதிகளும்கழிகை.) அத்தையருளிச்செய்கிறார். அவன் ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே பெற்றவளவால் பர்யாப்தனன்றிகே யிருந்தாலும், நாம் அபிநிவிஷ்டராகிலும், ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக அநாதிகாலம் நாம்பண்ணிவைத்த பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தககர்மங்கள் செய்வதென்னென்ன; நாமிதிலே துணியவே அவையெல்லாம் தன்னடைவே நஶிக்குமென்கிறார்.

வ்யா.— (வேங்கடங்கள்) கடமென்று - கடனென்றபடி. கடங்களென்றது-கடன்களென்றபடி. அவையாவன- ["ஜாயமாநோ வை ப்ராஹ்மணஸ்த்ரிபிர்ருணவாஜாயதே"] ["த்ரிபிர்ர்ணவாஜாயதே"] (எ0அ) என்கிறபடியே - மூன்று ர்ணத்தோடேகூடவாயிற்று இவன்வந்துபிறப்பது; ["ப்ரஹ்மசர்யேண ர்ஷிப்யோ யஜ்ஞேந தேவேப்ய: ப்ரஜயா பித்ருப்ய:"] ["ப்ரஹ்மசர்யேணர்ஷிப்ய: யஜ்ஞேநதேவேப்ய:ப்ரஜயாபித்ர்ப்ய:"] (எ0௯) என்கிறபடியே - ப்ரஹ்மசர்யத்தாலும், யாகத்தாலும், ப்ரஜோத்பத்தியாலும் ர்ஷிகளுக்கும், தேவர்களுக்கும், பித்ர்க்களுக்கும் தனிசு இறுக்கக்கடவன்.

தொ.—மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (ஸித்திக்கையாலே) என்றது - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவர்த்திரூபார்த்தபலத்தாலே (ஸித்திக்கையாலே) என்றபடி.; அதாவது-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவர்த்தித்தபோதே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் நிவர்த்திக்கையாலே, அநந்தரம் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வஶேஷியான ஈஶ்வரன்கைபார்த்திருக்கையாகிற பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தித்த அநந்தரம் 'அவனே உபாயம்'என்னுமிடம் (ஸித்திக்கை).

ஏ.— "ஸம்ஸாரப்ரவாஹக்ருத்ய" "ர்ஜுநித்ரிணயபாக்ர்த்ய" (எக௦) என்னு கின்றதிறே! (மெய்ம்மேல்வினை முற்றவும்) ப்ராக்ருதஸம்பந்தநிபந்தந மாக வரக்கடவபாபங்களைச் சொல்லுகிறது. ஆக, "கடன்கள், மெய்ம்மேல் வினைமுற்றவும், வேம் - நசிக்கும்." என்றிங்ஙனே ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும்படி. இத்தை நம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இதுக்கு வேதாந்தத்தில் சொல்லுகிறகட்டளையிலே பொருளாகவமையாதோ?" என்றிங்ஙனே அருளிச்செய்வர். அதாவது — "உத்தரபூர்வாகயோ ரஶ்லேஷவிநாஶௌ" "உத்தரபூர்வாகயோரஸ்லேஷ விநாஸௌ" (எகக) என்றும், "ஏவம்ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே" "ஏவம்ஹாஸ்ய ஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" (எக௨) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வேம் என்கையாலே - பூர்வாகத்துக்குவிநாசமும், உத்தராகத்துக்கு அஸ்லேஷமுமாகச்சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, இவ்விநாசந்தான் - மற்றையதுக்கும் உபலக்ஷணமாய், அஸ்லேஷியாமையைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். பூர்வாகமாவது - ஜ்ஞாநம்பிறப்பதற்குமுன்பு புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணிப்போரும் ப்ராதிகூல்யம். உத்தராகமாகிறது- ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு ப்ராமாதிகமாகப்பண்ணும் ப்ராதிகூல்யம். பின்பும் விரோதியான தேஹஸம்பந்த மநுவர்த்திக்கையாலே பாபங்களிலே ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அநந்தரம், ஜ்ஞாநம்பிறவா, கடுகமீண்டு முன்புசெய்ததுக்கு 'நமெனச்செய்தோமாமேயும்' என்றநுதபித்துப் படும். கடன்கள் - மேல்வினைமுற்றவும் - வேம்; இதுமெய் - இது ஸத்யம், "ஏவம்ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே" "ஏவம் ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந: ப்ரதூயந்தே" என்றதிறே. ப்ரத்யக்ஷாதிகள் ப்ரமத்துக்கு மூலமாய் ப்ரமவிஷயகமுமாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றியே, "யதாபூதவாதி ஹி ஶாஸ்த்ரம்" "யதாபூதவாதிஹி ஸாஸ்த்ரம்" (எக௩) என்கிறபடியே - ஸாஸ்த்ரஞ்சொல்லிற்றென்றால் அவ்வர்த்தம் மெய்யாயிருக்குமிறே! முகப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுவதோ ரர்த்தஞ்சொல்லாதேபோந்ததிறே! அவ்வர்த்தமிங்கேசொல்லுகிறார். கடலுக்குத்தொடுத்த அம்பை, அவன் காலடிவரநின்றவாறே, அநந்தரத்தே "உன் விரோதிகளைச்சொல்லாய்" என்றானிறே! இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாஸமருளிச்செய்வர் - "பண்டு, தலையில்மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் தெற்பரிமாறிநின்றான், அங்கேயொருவன் சென்று 'மயிரைப்பெறுதேகிர் தனியேநின்று பரிமாறுகின்றீ'ரென்ன, 'ஏன்றான் கடந்தது' என்ன; 'ஒன்றுமில்லை' 'காம்பிபோகவந்தேன்' என்ன, 'ஆகிலொருகோட்டையைக்கொண்டு போகலாகாதோ' என்றெடுத்துவிட, அவன் அத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே எதிரேயொருவன்வந்து 'இதுக்கேபெற்றது' என்ன, 'உன்றனைமொட்டை

எ—த்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவன் அத்தைச்சென்றங்கே 'இன்றா ன் உம்மைவைதுபோகாநின்றான்!' என்ன, 'அடா! என்னெல்லையுங்கொ ண்டு என்னையும் வைதுபோவதே' என்று துடர்ந்துவந்தானாய், அவ ன்புரிந்துபார்த்து 'ஏன்றான்குழல்களலையவலைய ஓடிவாராநின்றதி!' என்ன, 'ஒன்றுமில்லை இன்னமொரு கோட்டைகொண்டு போகச் சொல்லவந்தேன்' என்றானாய்; அப்படியே, கடலை மூகங்காட்டுவித்துக் கொள்ளுகைக்காகக் காலைப்பிடிப்பது கோலைத்தொடுப்பதாகாநிற்க, அவன்வந்துமுகங்காட்டினவாறே, 'உனக்கம்புதொடுத்தோம்' என்ன லஜ்ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைச்சொல்லுநாமித்தைவிட' என்றாரிறே"! (தாங்கள்) இத்யாதி. இதுதான், பலபோக்தாவானவனுக்கு உத்தேச்ய த்தோபாதி ப்ரார்த்தித்துப்பெறவேண்டியிருக்குமோவென்னில்; அது வேண்டா, தாங்கள் தங்களுக்குநன்றான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணு நிற்கவமையும், இவ்விரோதி தன்னடையேபோமென்கிறார். "தாங் கள் தங்களுக்கு நன்றான ப்ரதிபந்தத்தைச்செய்யவமையும்" என்ன வொண்ணுகிறே, "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்கிற அதிகாரியைக்குறித்துச் சொல்லுகையாலே. அதிகாரி வைலக்ஷண்ய மும் வ்ருத்திவைலக்ஷண்யமும் தோன்றும்படி - "தாங்கள்தங்கட்கு" என்றிங்ஙனேயூன்றிச் சொல்லுமாமந்தாழ்வான். (தாங்கள்) இதரவி ஷயங்களில் விரக்தராய் கைங்கர்யருசியுடையரா யிருக்குமவர்கள். (தங்கட்கு) இப்படிப்பட்ட ருசியுடையராயிருக்கிற தங்களுக்கு. (நல்லனவேசெய்வார்) தங்கள் ஸ்வரூபத்தோடுசேர்ந்த கைங்கர்யத் தையேபண்ணுவார். "தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார்" என்கிறது - இவர்களை எங்ஙனேயாக நினைத்தென்னில; (வேங்கட த்து) இத்யாதி. (வேங்கடத்துறைவார்க்கு) சதுர்த்தியின் அர்த்தஞ்சொ ல்லுகிறது. (நம) எனக்கன்று, அவனுக்கென்றபடி. (எனல்) இதுதான் நெஞ்சிலுண்டாகவும்வேண்டா, உகதிமாத்ரமேயமையும். இதுதான் அல்பமாகிலு மிவன்றனக்கருமையாயிருக்குமோவென்னில்; (ஆம்) ஸுல பமகம். "எளிது" என்று, ஸ்வரூபத்தோடே சேராததாயிருக்குமோவெ ன்னில்; (கடமை) ப்ராப்தம். (அது சுமந்தார்கட்கே) பெறுகிற பேற் றின்கனத்தையும் இவனுடையகோர்த்தியில் அல்பதையையும் பார்த்து "இப்பேற்றுக்கிவனிம்மலையைச்சுமவாதோ" என்பானைப்போலே "அ து சுமந்தார்கட்கு" என்று தம்கருத்தாலே சொல்லிற்றாகவுமாம். பெறுகிற பேற்றின்கனத்தையும் பகவத்க்ருபையையும் அறிந்திருக்கிற இவர்கருத்தாலே சொல்லிற்றுதல் ; இவன்பக்கலுள்ளதனைக் [illegible] நினைத்திருக்குமவன்கருத்தாலே சொல்லிற்றுதல்; "[illegible] ஷ்டாம்" (எகா) என்றிறே! அவனிருப்பது. த்ரௌபதி.

மூ.— "அந்திதொழுஞ்சொல்" என்கையாலே பலம்சொல்லிற்று.

வ்யா.—("அந்திதொழுஞ்சொல்") இத்யாதி. அதாவது-("அந்திதொழுஞ்சொல்") என்று தாஸ்யரஸமதிஶயித்தால், அதினுடைய சரமதஶையிலே சொல்லக்கடவ ("தொழுஞ்சொல்") என்று நமஶ்ஶப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே (பலம்சொல்லிற்று) என்கை.

எ.—சொல்ல—"கோவிந்தா" என்றவாறே, "நம்பேரைச்சொன்னாள்" என்று திருவுள்ளம்புண்பட்டிருக்குமவனிறே! [కృష్ణామాందూరవాసినం] [க்ர்ஷ்ணமாம்தூரவாஸிநம்] (எகரு) அவளைக்கொண்டாடா, தன்னை நிந்தியா, வ்யஸநப்பட்டானிறே! அப்போது ஸதஸ்ஸில் பிறந்தபரிபவம் பரிஹ்ருதமாகச்செய்தேயும், நம்பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டவளுக் காற்றாமையிலே முகங்காட்டப்பெற்றிலோம் என்றுள்ளதனையும் இழவுபட்டிருந்தானிறே! நம்பேர் தன் காரியஞ்செய்ததத்தனைபோக்கி, நாமிவளுக்கொன்றும் செய்திலோமிறே என்றிருந்தான். அஸங்கதயாக இரண்டுஶப்தத்தைச் சேர்த்துச்சொல்ல, அது விஷஹரணத்துக்கு உடலாகாநின்றதிறே! ஶப்தஶக்தியாலே; அவ்வோபாதியும் போராமையில்லையிறே! திருநாமம்.

(வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவெனலாம்கடமை யதுசுமந்தார்கட்கு) - கடங்கள்மெய்ம்மேல் வினைமுற்றவும்வேம். மெய், ஆகையால் தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார்."]

திருவாய்மொழி - கம - பத்து - அ - திரு - எ - பாட்டு.

["உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத்
தொண்டுசெலித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன்.
வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்
கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே".]

["அவ.— அவனுடைய ஆதரத்தாலே தமக்குண்டான கார்த்தார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

தொ.—["அந்திதொழும்"] இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. சேதநன் எம்பெருமான்விஷயத்திலே பண்ணும் கைங்கர்யத்திலே இவனுக்கு ஸ்வப்ரயோஜநத்வபுத்தி நிவ்ருத்தித்தாலொழிய ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜநமாக மாட்டாமையாலே, இந்நமஶ்ஶப்தம் ததேகபோக்யத்வவிரோதியான இச்சேதநனுடைய ஸ்வபோகபுத்தியைக் குலைத்து அவ்வழியாலே ததேகபோகமான கைங்கர்யத்தைக்காட்டும்.

மூ.—அசு. "உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்கையாலே,

வ்யா.—அசு.—இப்பதத்திலே ததீயசேஷத்வமும் ஆர்த்தமாக அநுஸந்தேயமாகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார்

("உற்றதும்") என்று துடங்கி. அதாவது - ("நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று, நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை") என்று, திருமந்த்ரங்கற்றத்தால் நான் ("உற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை") என்னுமிவ்வர்த்தத்திலே என்கிறபடியே,

எ.—வ்யா.— (உண்டுகளித்தற்குமபமேரனகுறை) இப்படியநுபவித்துக் களிக்கப்பெற்ற எனக்கொருகுறையுண்டோ? அவனுடையகுணங்களையநுபவித்து மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற வெனக்கு மேலவேண்டுவதொன்றுண்டோ? என்றிருக்கிறார். ஜ்ஞாநலாபமுண்டானபின்பு "அவ்வருகில ப்ராப்திபெற்றிலோம்" என்று வருவதொருகுறையுண்டோ? உம்பரென்றது - மேலென்றபடி.

(மேலைத்தொண்டு) இத்யாதி. மேலானதாஸ்யரஸமதிசயித்து. "ஸ்ரீமத்ரூபா தாஸகச்சதி" "யேநயேநதாதாகச்சதி" (எகசு)என்கிற ரஸத்தையநுபவித்து. "ஸேவாஸ்வ வ்ருத்தி:" "ஸேவாஸ்வவ்ருத்தி:" என்றதுபோலன்றிறே ஸ்வரூபாநுரூபமானது. (தொண்டுகளித்து) தொண்டாலே உகப்புத்தலைமண்டையிட்டு. அதினுடைய சரமதசையிலே "நமஇத்யேவவாதிந:" "நமஇத்யேவவாதிந:" என்று புக்திபூர்வகமாகச்சொல்லுவதொன்றுண்டு, அப்பாசுரத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். அதாவது-ப்ரீதியழிந்த சொல்லாலே திருவாய்மொழிபாடி அடிமைசெய்யப்பெறுகை.

(வண்டு)இத்யாதி. வண்டுகள்மதுபானம்பண்ணிக்களிக்கிறபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரிலேவர்த்திக்கிறவன். ஜ்ஞாநாதிகரோடு திர்யக்குக்களோடு வாசியறக்களிக்கும்தேசம். (கண்டுகளிப்ப) "மெய்கொள்ளக்காண விரும்புமென்கண்கள்" என்று விடாய்த்தகண்கள் கண்டுகளிக்கும்படியாக. (கண்ணுள்நின்றகலானே) நான் போகச்சொல்லிலும் கண்வட்டத்திலநின்றும் அகலுகிறிலன்; விஷயப்ரவணர் போகச்சொன்னாலும் தூணைக்கட்டிக்கொண்டு போகாதாப்போலே. இப்படியவனை யநுபவித்துக்களிக்கப்பெற்ற எனக்கு மேலொருகுறையுண்டோ?"] ... ... *

அசு —மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை(இப்பதத்திலே)என்று துடங்கி.

* ["உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை"] என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே

தொ.—அசு.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்பதத்திலே) இத்யாதி.

(இப்பதத்தில்) என்றது - இந்நம:பதத்தில் என்றபடி. (ஆர்த்தமாக) என்றது - அர்த்தபலத்தாலேயென்றபடி ; அதாவது - ததீயபர்யந்தமானால் அல்லது ஸ்வரூபஸித்தி இல்லாதபகவதநந்யார்ஹசேஷத்வரூபார்த்தபலத்தாலே என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ["உற்றதும்"] என்றது - ஸன்றியிருந்ததுமென்றபடி.

இப்பாட்டையும், இதன் வ்யாக்யானத்தையும், நசஎ-பக்கத்தில் காண்கொள்வது.

மூ.— இதிலே பாகவதசேஷத்வமும் அநுஸந்தேயம்.

வ்யா.—அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவர்த்தமாய், பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே தத்காஷ்டையான (பாகவதசேஷத்வமும்) அநுஸந்திக்கவேணுமென்கை.

எ.—[இதிலே]-(அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவர்த்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே),[பாகவதசேஷத்வமும்]-(தத்காஷ்டையான) [பாகவதசேஷத்வமும்], [அநுஸந்தேயம்]-(அநுஸந்திக்கவேணும்) என்று மூலார்த்தம்.

இது தன்னை ஸ்ரீபாகவதத்திலே ஸ்ரீசௌநகபகவான் மூகபேதேந அருளிச்செய்தானிறே! "సంసారవిషవృక్షస్య ద్వేఫలేహ్యమృతోపమే। కదాచిత్ కేశవే భక్తిస్తద్భక్తైర్వా సమాగమః॥" "ஸம்ஸாரவிஷவ்ர்க்ஷஸ்யத்வேபலேஹ்யம்ர்தோபமே।கதாசித்கேசவேபக்திஸ்தத்பக்தைர்வாஸமாகமः॥" (௭௧௭) "பக்தி-சேஷத்வகார்யமாகையாலே இங்குப்ரதமபதத்தாலே ப்ரதமபலமான சேஷத்வத்தையும், (தத்பக்தைர்வாஸமாகமः) என்று த்விதீயபலத்தை த்விதீயபதத்தாலும் அருளிச்செய்கிறான்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம். "అథ భాగవతం బ్రూహి యద్ధర్మో యాదృశో నృణామ్।యథాచరతి యద్బ్రూతే యైర్లింగైర్భగవత్ప్రియః॥" "அதபாகவதம்ப்ரூஹியத்தர்மோயாத்ருசோந்ர்ணாம்।யதாசரதியத்ப்ரூதேயைர்லிங்கைர்பகவத்ப்ரியः॥"(௭௧௮) என்று உத்தவர்பாகவதலக்ஷணத்தை க்ர்ஷ்ணனைக்கேட்க, "సర్వభూతేషు యః పశ్యేద్భగవద్భావమాత్మనః।భూతాని భగవత్యాత్మన్యేష భాగవతోత్తమః॥" "ஸர்வபூதேஷுய: பச்யேத்பகவத்பாவமாத்மநः । பூதாநிபகவத்யாத்மந்யேஷபாகவதோத்தமः॥"(௭௧௯) என்று துடங்கி "విసృజతి హృదయం న యస్య సాక్షాద్ధరిరవశాభిహితోప్యఘౌఘనాశః । ప్రణయరశనయా ధృతాంఘ్రిపద్మస్స భవతి భాగవతప్రధానః॥" "விஸ்ர்ஜதிஹ்ர்தயம்நயஸ்ய ஸாக்ஷாத்தரிரவசாபிஹிதோப்யகௌகநாசः।ப்ரணயரசநயாத்ர்தாங்க்ரிபத்மஸ்ஸபவதிபாகவதப்ரதாநः॥" (௭௨0)என்றருளிச்செய்தானிறே! இங்கு "பாகவதர் என்கிறது - பரசேஷத்வஜ்ஞாநரஸிகர்" என்று தேசிகர். "తస్య యజ్ఞ వరాహస్య విష్ణోరమితతేజసః । ప్రణామం యేపి కుర్వంతి తేషామపి నమో నమః॥ విష్ణోర్దేవాదిదేవస్య జగద్ధాతుః ప్రజాపతేః । యే ప్రణామకృతస్తేభ్యో నమస్తేభ్యః పునఃపునః॥" "தஸ்யயஜ்ஞவராஹஸ்யவிஷ்ணோரமிததேஜஸः । ப்ராணமம்யேபிகுர்வந்தி தேஷாமபிநமோநமः॥

தொ.—(தத்காஷ்டையான) என்றது-பகவச்சேஷத்வஸீமாபூமியானவென்றபடி.

௭.— விஷ்ணோர்தேவாதிதேவஸ்ய ஜகத்த்யாதுஃப்ராஜாபதேஃ। யேப்ராணமக்ர்தஸ்தேப்யோ நமஸ்தேப்யஃபுநஃபுநஃ॥" ௭௨௧) என்று ப்ரமாணங்களில் நமஃபதத்தாலே பாகவதஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே இங்கும் நமஃபதத்தில் சொல்லுகையே உசிதமென்று கருத்து. "నమ- ప్రహ్వీభావే" "நமு - ப்ரஹ்வீபாவே" என்று நமஸ்ஸு ப்ரஹ்வீபாவவாசகமாய், ப்ரஹ்வீபாவம் ஶேஷத்வகார்யமாகையாலே நமஃபதம் ஶேஷத்வஸூசகமாயிருக்கும். "మమప్రియమ్మదర్చాతో మద్భక్తపరివస్యతా। మమాత్మాస ఇతిస్వామి వచనాత్తత్ప్రియార్చనం॥ అత్యంతాభిమతం స్వస్య త్వేతద్విజ్ఞాయ తేయతః। అత సచ్చేషతా కాష్ఠాజ్ఞే యాతద్భక్తశేషతా॥ కర్మోపాధిక శేషత్వమేవాత్ర నిషిధ్యతే।" "மமப்ரியம்மதர்சாதோ மத்பக்தவரிவஸ்யதா।மமாத்மாஸ இதி ஸ்வாமீவசநாத்தத்ப்ரியார்சநம்॥ அத்யந்தாபிமதந்தஸ்யேத்யேதத்விஜ்ஞாயதேயதஃ। அதஸ்தச்சேஷதாகாஷ்டாஜ்ஞேயா தத்பக்தஶேஷதா॥ கர்மோபாதிகஶேஷத்வமேவாத்ர நிஷித்யதே।" (௭௨௨.

அந்தபாகவதர்களிலும் ஸத்காரயோக்யரென்றும், ஸஹவாஸயோக்யரென்றும், ஸதாநுபவயோக்யரென்றும த்ரிவிதராயிருப்பர்கள்.

ஸத்காரயோக்யராவார் - நாமரூபப்ரதாநர்; "యే కంఠలగ్నతులసీనళినాక్షమాలా యే బాహుమూలపరిచిహ్నితశంఖచక్రాః। యే వాలలాటఫలకే లసదూర్ధ్వపుండ్రాః తేవైష్ణవా భువనమాశుపవిత్రయంతి॥" "யேகண்டலக்நதுளஸீ நளிநாக்ஷமாலா யேபாஹுமூலபரிசிஹ்நிதஶங்கசக்ராஃ। யேவாலலாடபலகே லஸதூர்த்வபுண்ட்ராஃ தேவைஷ்ணவாபுவநமாஶுபவித்ரயந்தி॥"(௭௨௩.) "చోరోప్యవధ్యశ్చ సచోపచర్యో దూష్యైర్నయోప్యపీడ్యః పరస్య బాధ్యః। యో హ్యంకితో వైష్ణవలాంఛనేన పూజ్యస్స విష్ణోః ప్రతిమాసమానః॥" "சோரோப்யவத்யஶ்ச ஸசோபசர்யோ தூஷ்யைர்ந யோப்யபீட்யஃ பரஸ்ய பாத்யஃ। யோஹ்யங்கிதோ வைஷ்ணவலாஞ்சநேந பூஜ்யஸ்ஸ விஷ்ணோஃ ப்ரதிமாஸமாநஃ।" (௭௨௪) "అభక్తమచ్యుతస్యాపి నావమన్యేత కించన। హితం వా బోధయేత్సాధు దద్యాద్వా కించిదీప్సితం॥" "அபக்தமச்யுதஸ்யாபி நாவமந்யேத கிஞ்சந। ஹிதம் வாபோதயேத்ஸாது தத்யாத்வா கிஞ்சிதீப்ஸிதம்॥" (௭௨௫).

ஸஹவாஸயோக்யராவார் - ஜ்ஞாநப்ரதாநர்; "అపగతమదమానైరంతిమోపాయనిష్ఠైః అధిగతపరమార్థైరర్థకామానపేక్షైః। నిఖిలజనసుహృద్భిర్నిర్జితక్రోధలోభైః వరవరమునిభృత్యైరస్తుమేనిత్యయోగః॥" "அபகதமதமாநைரந்திமோபாயநிஷ்டைஃ அதிகதபரமார்த்தைரர்த்தகாமாநபேக்ஷைஃ। நிகிலஜநஸுஹ்ருத்பிர்நிர்ஜிதக்ரோதலோபைர் வரவரமுநிப்ருத்யைரஸ்துமே நித்யயோகஃ॥" (௭௨௬).

ஸதாநுபவயோக்யராவார் - பரமார்த்தர்;

௭.— “స్వస్తక్రీడనకో బాలో జడ వత్తన్మనస్కయా । క్వచిద్వదతి వైకుంఠచింతాశబలచేతనః॥ క్వచిద్ధసతితచ్చింతాహ్లాద ఉద్గాయతిక్వచిత్। నందతిక్వ చిదుత్కంఠో విలజ్జో నృత్యతి క్వచిత్॥ క్వచిత్తద్భావనాయుక్తః తన్మయోఽనుచకారహ । క్వచిదుత్పులకస్తూష్ణీమాస్తే స్పర్శనిర్వృతః॥ అస్పర్శప్రణయానందస్సలీలామీలితేక్షణః ।” “ந்யஸ்தக்ரீடநகோ பாலோஜடவத்தந்மநஸ்கயா । க்வசித்வததி வைகுண்டசிந்தாஶபளசேதந:॥ க்வசித்தஸதி தச்சித்தோஹ்லாத உத்காயதிக்வசித் । நந்ததிக்வசிதுக்கண்ட்டோவிலஜ்ஜோ ந்ருத்யதிக்வசித்॥ க்வசித்தத்பாவநாயுக்தஸ்தந்மயோநுசகாரஹ । க்வசிதுத்புளகஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தே தத்ஸ்பர்ஶநிர்வ்ருத:॥ அஸ்பர்ஶப்ரணயாநந்தஸ்ஸலீலாமீலிதேக்ஷண:॥” (௭௨௭) என்கிற அவஸ்த்தைகளையுடைய பரமார்த்தர்.

ஸேவாவிஷயே “నపరీక్ష్యవయోవంద్యా నారాయణపరాయణాః । కింతు శ్రీవిష్ణుభక్తా ఇత్యాన్యా రాజపుత్రవత్॥” “நபரீக்ஷ்யவயோவந்த்யா நாராயணபராயணா: । கிந்துஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தா இத்யாநம்யா ராஜபுத்ரவத்॥” (௭௨௮).

தீர்த்தவிஷயே “యస్తుద్రావిడవేదార్థం వేత్తితస్యపదద్వయం । సంక్షాళయిత్వా పాదాంబుపేయం మోక్షఫలార్థిభిః॥ తదనుజ్ఞాం పురస్కృత్య క్రియాతీర్థం పిబేత్సుధీః। ఆధ్యాత్మికవినాశాయ భగవద్భక్తిపూర్తయే॥ సమ్యగ్జ్ఞానప్రకాశాయ సదాచారోయ మీరితః॥” “யஸ்துத்ராவிடவேதார்த்தம் வேத்திதஸ்யபதத்வயம் । ஸம்க்ஷாளயித்வாபாதாம்புபேயம் மோக்ஷபலார்த்திபி:॥ ததநுஜ்ஞாம் புரஸ்க்ருத்யக்ரியாதீர்த்தம்பிபேத்ஸுதீ: । ஆத்யாத்மிகவிநாஶாயபகவத்பக்திபூர்த்தயே॥ ஸம்யக்ஜ்ஞாநப்ரகாஶாயஸதாசாரோயமீரித:॥” (௭௨௯).

பரஸ்பரதீர்த்தஸ்வீகாரவிஷயே “నారాణాంపాదసంస్పర్శాత్పుణ్యతీర్థంనదోషభాక్। స్నానాదియోగ్యంసర్వేషామీదృక్తీర్థస్యవైభవః॥ రథ్యాంసంస్పృష్టగాంగేయతీర్థంప్రార్థ్యం మునీశ్వరైః । సర్వపాపనోదార్థంసర్వాభీష్టసమృద్ధయే॥” “நாராணாம்பாதஸம்ஸ்பர்ஶாத் புண்யதீர்த்தம்நதோஷபாக் । ஸ்நாநாதியோக்யம்ஸர்வேஷாமீத்ருக்தீர்த்தஸ்யவைபவ:॥ ரத்யாம்ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டகாங்கேயதீர்த்தம் ப்ரார்த்யம்முநீஶ்வரை: । ஸர்வபாபநோதார்த்தம் ஸர்வாபீஷ்டஸம்ருத்தயே॥” (௭௩௦) இதிஸ்காந்தே; “గంగాసేతుసరస్వత్యాఃప్రయాగాన్నైమిశాదపి। పావనంవిష్ణుభక్తానాం పాదప్రక్షాళనోదకం॥ శిరఃకోట్యర్థకోటీచతీర్థానిభువనత్రయే। వైష్ణవాంఘ్రి జలాత్పుణ్యాత్కోటిభాగేననోసమః॥ శేషత్వంప్రణవజ్ఞాత్వాపారతంత్ర్యం నమఃపదే । భజంత్యన్యోన్యదాసత్వంస్వతంత్రస్వామిశాసనాత్॥” “கங்காஸேதுஸரஸ்வத்யா: ப்ரயாகாந்நைமிஶாதபி । பாவநம்விஷ்ணுபக்தாநாம் பாதப்ரக்ஷாளநோதகம்॥ ஶிர:கோட்யர்த்தகோடீச தீர்த்தாநிபுவநத்ரயே । வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாத்புண்யாத் கோடிபாகேநநோஸம:॥ ஶேஷத்வம்ப்ரணவெஜ்ஞாத்வாபாரதந்த்ர்யம்நம:பதே । பஜந்த்யந்யோந்யதாஸத்வம் ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிஶாஸநாத்॥” (௭௩௧).

மூ.—௧௦. இது அகாரத்திலே என்றுஞ்சொல்லுவர்கள் ;

வ்யா.—௧௦.—இப்படி ஆர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படும் பாகவதஶேஷத்வந்தான், இந்நமஸ்ஸிலன்றிக்கே ஸ்தலாந்தரங்களிலே சொல்லுவாருமுண்டாகையாலே, அதை அருளிச்செய்கிறார்

(இது அகாரத்திலே என்றுஞ்சொல்லுவர்கள்; உகாரத்திலேஎன்றுஞ்சொல்லுவர்கள்) என்று. அதாவது - சதுர்த்தியாலே ஆத்மாவினுடைய பகவச்சேஷத்வத்தைச்சொல்லுகையாலே, பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையான இந்தபாகவதஶேஷத்வாநுஸந்தாநம் (அகாரத்திலே என்றும) சிலர் (சொல்லுவர்கள்);

எ.—ததியஶேஷத்வம் ப்ரமாணஸித்தமேயாகிலும் ததியருடைய பரஸ்பரஶேஷத்வாநுஸந்தாநமுண்டாகில், ஒருவனைக்குறித்து ஒருவனுக்கு ஒருக்காலே ஶேஷத்வமும் ஶேஷித்வமும் உண்டாகை விருத்தமாகையாலே அது கூடாதே என்னில் ;

அப்படியன்று, பகவச்சேஷத்வ ப்ரீதியினுடைய பர்யவஸாநவர்த்தியாலே ஶேஷத்வமே தனக்கஸாதாரணநிரூபகமாக அநுஸந்தேயம்; ஶேஷித்வம் தன்னையொழிந்தபாகவதர்பக்கலிலே யாயிருக்கும்; இப்படியே எல்லாசேதநர்க்கும தனித்தனியே அநுஸந்தாநமுண்டாமளவில ஶேஷஶேஷித்வங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே விரோதமில்லை ; ஆகையாலே ததியஶேஷத்வம் மிகவுமுபபந்நம்.

கிஞ்ச "ఆబ్రహ్మస్తంబపర్యంతా జగదంతర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినఃకర్మజనితాస్సంసారవశవర్తినః॥" "ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணிந:கர்மஜநிதாஸ் ஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:॥" என்றும், "అశుద్ధాస్తేసమస్తాస్తు దేవాద్యాః కర్మయోనయః" "அஶுத்தாஸ்தே ஸமஸ்தாஸ்துதேவாத்யா: கர்மயோநய:" என்றும், [ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶேஷமாக்குகை] என்றும், [பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யஶேஷத்வங்கழிகையே ப்ரதாநம்] என்றுஞ்சொல்லுகிற அந்யஶேஷத்வம் உபாதேயமாமோ? என்னில் ;

"క్షేత్రజ్ఞస్యేశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమా మతా" "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத்விஶுத்தி: பரமா மதா" (எ௩-உ) என்று பகவத்ஜ்ஞாநத்தாலே ஸாம்ஸாரிகாஶுத்திபோய் பரிஶுத்தராவர்கள் என்றும், "జ్ఞానీత్వాత్మైవమే మతం" "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்றும் பகவான்தானே அருளிச்செய்கையாலும், தாத்ருஶரான பாகவதஶேஷத்வம் உபாதேயமாகக்குறையில்லை.

௧௦.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) என்று தொடங்கி.

தொ.—௧௦.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. அகாரம் பகவச்சேஷத்வவாசியாகையாலே அந்தபகவச்சேஷத்வம் பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாயல்லது இராமையாலே, இவ்வகாரத்திலே பாகவத ஶேஷத்வம் அர்த்தபலத்தாலே அநுஸந்தேயமாகக் குறையில்லை.

மூ.—உகாரத்திலேயென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.— அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கெல்லை ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக நிற்கையாகையாலே, அநந்யார்ஹத்வ ப்ரதிபாதகமான (உகாரத்திலே என்றும்) சிலர் (சொல்லுவர்கள்) என்கை. ஆர்த்தமாகையாலே, அவ்வோவக்ஷரங்களிலும் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், கந்தல் கழிந்தவிடத்திலே சொல்லுகையே உசிதம் என்று கருத்து.

எ.- (கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே) என்றது - அஹங்காரமமகாரங்கள் ஸவாஸநமாகக்கழிந்தவிடத்திலே யென்றபடி.

தொ.—பகவச்சேஷத்வ தன்னுடைய அநந்யார்ஹத்வத்தைச்சொல்லுகிற உகாரத்திலே அர்த்தபலத்தாலே பாகவதஶேஷத்வம் அநுஸந்தேயமாம்படி எங்ஙனே ? என்னில ;

பகவச்சேஷத்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹத்வவாசியாய் அவ்வழியாலே அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே பாகவதஶேஷத்வமும் அந்யஶேஷத்வ தன்னுள்ளுமாகில், அகாரத்தாலே சொல்லப்பட்ட ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான ஸ்வஶேஷத்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹத்வவாசியாக மாட்டாமையாலே பாகவதஶேஷத்வத்தையும் அங்கீகரித்து தத்பர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹத்வவாசியாக வேண்டுகையாலே உகாரமும் ஸ்வார்த்தமான அநந்யார்ஹமாகிற அர்த்தபலத்தாலே பாகவதஶேஷத்வத்தைச் சொல்லக்குறையில்லை.

அகாரோகாரங்களிரண்டிலும் பாகவதஶேஷத்வம் தோற்றவற்றாயிருக்க, பிள்ளைலோகாசார்யர் நமஸ்ஸிலே அநுஸந்தேயமென்றருளிச்செய்கிறது என்கொண்டு என்னில் ; அருளிச்செய்கிறார்

(ஆர்த்தமாகையாலே) இத்யாதியால். (ஆர்த்தமாகையாலே) என்றது - ஶப்தஶக்த்யா அன்றிக்கே அர்த்தபலத்தாலே சொல்லுவதாகையாலேயென்றபடி. (அவ்வோ) என்றது - அந்தந்தவென்றபடி; அக்ஷரது - அகாரோகாரங்களிலேயென்றபடி. (கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே) என்றது - (கந்தல்) என்றது - ஜீர்ணவஸ்த்ரமாய், அத்தாலே அநுபயோகித்வத்தையும், த்யாஜ்யத்தில் வ்யவஸாயஹேதுவாகாமையையும், அவஶ்யம் த்யாஜ்யமென்னுமத்தையும் சொல்லி, "ஜீர்ணவஸ்த்ர ஸமம் த்யக்த்வா ப்ரக்ருதிம் ஸமாத்ருத்ய" "ஜீர்ணமிவவஸ்த்ரம் ஸந்த்யஜ்யமாம் ப்ரக்ருதிமஸ்த்ரலக்ஷணரூபாம்" என்கிறபடியே இப்படியிருந்த ஜீர்ணவஸ்த்ரத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக்கி அதுக்கு உபமேயமாக ப்ரக்ருதியைச் சொன்னாப்போலே, இதுவும் உபமேயமாக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தகார்யமான அஹங்காரமமகாரங்களைச்சொல்லி, அது (கழிந்தவிடத்திலே) என்றபடி.

மூ.—௯௧. ஈஶ்வரன்

வ்யா.—௯௧.—இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வத்திற்பிறந்த ப்ரதிபத்தியைப்பற்ற இதிற்பிறந்த ப்ரதிபத்திக்குண்டான வாஸியை அருளிச்செய்கிறார்

(ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும்) என்று துடங்கி. அதாவது—"𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃" "ஸ்வரூபம்ஸ்வாதந்த்ர்யம்பகவத:" (௯௨). என்கிறபடியே, ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான (ஈஶ்வரன்,)

எ.—௯௧.— மேலுக்ககவதாரிகை (இந்நமஸ்ஸுக்கு) என்று துடங்கி.

(இதில்பிறந்த ப்ரதிபத்திக்கு) என்றது - அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவர்த்தமாய், பகவச்சேஷத்வம உள்ளபடி ப்ரகாஶிக்கிற இந்த நமஸ்ஸில்பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு என்றபடி. ஸ்ரீகுணரத்நகோஶே ("𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑌯𑍇 | 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌕𑌮𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌭𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿") ("ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவதஇதம் சந்த்ரவதநே த்வதாஶ்லேஷோத்கர்ஷாத் பவதி ச நிஷ்கர்ஷஸமயே | த்வமாஶீர்மாதஶ்ஶ்ரீ: கமிதரிதமித்த்தம் த்வயிபவஸ்த்வமந்தர்ப்பாவாத்த்வாம் நப்ருதகபிதத்தேஶ்ருதிரபி") பகவானுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற இந்த ஸ்வரூபமானது, சந்த்ரனைப்போலே இருக்கிற முகத்தையுடையவளே! நிஷ்கர்ஷஸமயத்தில உன்னுடைய ஆஶ்லேஷோத்கர்ஷத்தாலே உண்டாகாநிற்கும்;

தொ.—௯௧.— மேலுக்ககவதாரிகை (இந்நமஸ்ஸுக்கு) இத்யாதி.

(பூர்வத்தில்) என்றது - ப்ரணவத்திலென்றபடி. (இதில்) என்றது- இந்நம:பதத்திலென்றபடி. (வாஸியை) என்றது — அதிஶயத்தையென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. ("ஸ்வாதந்த்ர்யம்")என்றது- ஸ்வாதிநப்ரவர்த்தி நிவர்த்திகனாயிருக்கையென்றபடி.

பி.—௯௧.— [அசித்துப் பிறர்க்கேயாயிருக்கும்]

பூர்வபதமான ப்ரணவத்திலே அசித்தை ஸாப்தமாகச்சொல்லாவிட்டாலும் லுப்த (சதுர்த்தியில்சொன்னஶேஷத்வம்) அர்த்தாத் அசேதநத்துக்கும் ஸித்தம; அன்றிக்கே[மகாரமிருபத்தஞ்சாமக்ஷரம்] என்று [தேஹத்தில்வ்யாவ்ருத்தி] சொல்லுகையாலே ஸித்தமாகவுமாம்.

உகாரத்திலே [இத்தால்தனக்கும் உரித்தன்று என்கிறது] என்று சொல்லியிருக்க [தனக்கும்பிறர்க்கும் பொதுவாயிருக்குமென்று மூற்பட்டநினைவு;] என்கிறது செய்கிறபடியென்னென்றுகேட்க, உகாரத்திலே அர்த்தமாகச்சொன்ன ஶேஷத்வநிவர்த்தியை அதாவது-ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயநிவர்த்தியை இந்நமஸ்ஸு ஸாப்தமாக விவரிக்கிறதென்றபடி; அன்றிக்கே உகாரத்திலே அந்யஶேஷத்வநிவர்த்திமாத்ரஞ்சொல்லி நமஸ்ஸிலே ஸ்வஶேஷத்வநிவர்த்தி அதாவது - ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயநிவர்த்தியை சொல்லுகிறதென்று மொருயோஜனையுண்டு; இந்தயோஜனையால் விரோதமில்லையிறே! என்றருளிச்செய்தார்.

("𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃") ("பகவத:") - ஈஶ்வரனுக்கு, ("𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂") ("ஸ்வரூபம்") - ஸ்வாஸாதாரணாகாரம்; (ஸ்வாதந்த்ர்ய)மாயிருக்கும்;

மூ.—தனக்கேயாயிருக்கும் ;

வ்யா.—ஸ்வார்த்தபரனுயே (இருக்கும்;)

எ.— ஆகையாலே ஸ்ரீயான நீ உன்னுடைய காந்தனுடைய (இதம) அம்மானஸ்வரூபத்துக்கும், (இத்தம்) அம்மான ப்ரகாரத்துக்கும் நிரூபகமான ஸம்பத்தாயிருப்புதி, இப்படி ஸ்வரூபாந்தர்ப்பாவத்தாலே ஶ்ருதியில உன்னை வேறுபடச்சொல்லிற்றில்லை. (ஸ்வார்த்தபரனுயே) [இருக்கும்] என்றது – ஸ்வப்ரயோஜநபரனுயிருக்குமென்றபடி.

தொ.— (ஸ்வார்த்தபரனுயே இருக்கும்) என்றது – ஸ்வப்ரயோஜநபரனுயே இருக்கு மென்றபடி.

பி.—("ஹேசந்த்ரவதநே") ("ஹேசந்த்ரவதநே")-ஸ்ரீரங்கநாயகியாரே ! ("இதம்") ("இதம்") இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யமானது, ("நிஷ்கர்ஷஸமயே") ("நிஷ்கர்ஷஸமயே") – விசாரதசையில், "த்வதாஶ்லேஷோத்கர்ஷாத்") ("த்வதாஶ்லேஷோத்கர்ஷாத்") – தேவரீருடைய ஸம்ஶ்லேஷோத்கர்ஷத்தாலே, ("பவதிகலு") ("பவதிகலு") – ஆகாநிற்கிறது.

இப்படி பிராட்டியினுடைய ஸம்ஶ்லேஷோத்கர்ஷத்தாலே ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிறம்பெறும்படியானல், பிராட்டியினுடைய அதிஶயத்தையும் ப்ரத்யேகம் ஶ்ருதியிலே ப்ரதிபாதிக்கவேண்டாவோ ? என்ன அருளிச்செய்கிருர்

("த்வமாஸீ:") ("த்வமாஸீ:") இத்யாதி. ("ஹேஶ்ரீ:த்வம்") ("ஹேஶ்ரீ:த்வம்") – தேவரீர், ("கமிது:") ("கமிது:") – நாயகனுன ஸர்வேஶ்வரனுடைய, ("இதமித்தம்த்வவிபவ:") ("இதமித்தம்த்வவிபவ:") ("இதம்") ("இதம்") – இந்தஸ்வரூபத்திற்கு, ("இத்தம்") (இத்தம்") ("த்வவிபவ:") ("த்வவிபவ:") ப்ரகாரம், ("ஆஸீ:") ("ஆஸீ:") ; ("தத:") ("தத:") – ஆகையாலே, ("ததந்தர்ப்பாவாத்") ("ததந்தர்ப்பாவாத்")–ஈஶ்வரனுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதையாகையாலே, ("த்வாம்") ("த்வாம்") தேவரீரை, ("ஶ்ருதிரபி") ("ஶ்ருதிரபி") ("ப்ருதக்") ("ப்ர்தக்") – ப்ரத்யேகம், ("நாபித்தே") ("நாபிதத்தே") – சொல்லுகிறதல்ல.

மூ.—அசித்துப் பிறர்க்கேயாயிருக்கும் ; ஆத்மா தனக்கும்பிறர்க்கும்

வ்யா.— சைதந்யரஹிதமாகையாலே தனக்கே என்கைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே, பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபமாயிருக்கும் (அசித்து) பரார்த்தமாயே (இருக்கும்;) சதுர்த்தியிற்சொன்ன ஶேஷத்வத்தையும், மகாரத்திற்சொன்ன ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் உடையனான (ஆத்மா), ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வார்த்தமாகைக்கும், ஶேஷத்வபலத்தாலே பரார்த்தமாகைக்கும்

ஏ.— (சைதந்யரஹிதமாகையாலே) என்றது - 'चित्-न-भवति - इति - अचित्' 'சித் - ந - பவதி - இதி - அசித்' என்கிறவ்யுத்பத்தியாலே ஜ்ஞாநஶூந்யமாகையாலே என்றபடி. (பரார்த்தமாயே) [இருக்கும்] என்றது - பரப்ரயோஜநார்த்தமாயே யிருக்குமென்றபடி. (சதுர்த்தியில்சொன்ன ஶேஷத்வத்தையும், மகாரத்தில்சொன்ன ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையுமுடையனான) என்றது - ஸ்வரூபமாகவுடையனானவென்றபடி. (பூர்வபதத்திலபிறந்தப்ரதிபத்தி) என்றது - பூர்வபதமான ப்ரணவத்தில் (பிறந்தப்ரதிபத்தி) என்றபடி.

[ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும்] - (ஸ்வார்த்தபரனாயேயிருக்கும்) ; [அசித்து] (சைதந்யரஹிதமாகையாலே தனக்கென்கைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே) [பிறர்க்கேயாயிருக்கும்] - (பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபமாயிருக்கும்) ; [ஆத்மா] - (சதுர்த்தியில்சொன்ன ஶேஷத்வத்தையும், மகாரத்தில்சொன்ன ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் ஸ்வரூபமாகவுடையனான) [ஆத்மா], [தனக்கும்] — (ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வார்த்தமாகைக்கும, [பிறர்க்கும்] - (ஶேஷத்வபலத்தாலே பரார்த்தமாகைக்கும்),

தொ.—(பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபமாயிருக்கும்) என்றது - பராதீநமாயேயிருக்குமென்றபடி. (பரார்த்தமாயேயிருக்கும்) என்றது - பரனுக்குத்தான் ப்ரயோஜநமாயே இருக்குமென்றபடி. (ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே) என்றது - ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகிற ஹேதுபலத்தாலேயென்றபடி. (ஸ்வார்த்தமாகைக்கும்) என்றது - ஸ்வப்ரயோஜநபரனாகைக்குமென்றபடி. (ஶேஷத்வபலத்தாலே) என்றது - ஶேஷத்வமாகிற ஹேதுபலத்தாலேயென்றபடி. (பரார்த்தமாகைக்கும்) என்றது-பரனுடைய ப்ரயோஜநமேதனக்கு ப்ரயோஜநமாயிருக்கைக்கு மென்றபடி.

இவ்விடத்திலப்ரயோகங்களும் "ఈశ్వరః - స్వప్రయోజనైకపరః స్వతంత్రత్వాత్ రాజవత్ ; ఈశ్వరః స్వతంత్రః జ్ఞాతృత్వాత్ రాజవత్; అచిత్ పరార్థైకవేషా పరతంత్రత్వాత్ రాజప్రసాదవత్ ; అచిత్ పరతంత్రాశ్రయా జన్యకత్వాత్ అరాజరథవత్; చేతనః స్వతంత్రః జ్ఞాతృత్వాత్ ఈశ్వరవత్; చేతనః స్వార్థైకపరః స్వతంత్రత్వాత్ ఈశ్వరవత్; చేతనః పరతంత్రః శేషత్వాత్ అచిద్వత్; చేతనః పరార్థైకవేషః పరతంత్రత్వాత్ అచిద్వత్." "ஈஶ்வர: ஸ்வப்ரயோஜநைகபர: ஸ்வதந்த்ரத்வாத் ராஜவத் ; ஈஶ்வர: ஸ்வதந்த்ர: ஜ்ஞாத்ருத்வாத் ராஜவத்; அசித் பரார்த்ததைகவேஷா பரதந்த்ரத்வாத் ராஜப்ரஸாதவத்; அசித் பரதந்த்ராஶ்ரயா ஜந்யகத்வாத் அராஜரதவத்; சேதந: ஸ்வதந்த்ர: ஜ்ஞாத்ருத்வாத் ஈஶ்வரவத் ; சேதந: ஸ்வார்த்ததைகபர: ஸ்வதந்த்ரத்வாத் ஈஶ்வரவத் ; சேதந: பரதந்த்ர: ஶேஷத்வாத் அசித்வத்; சேதந: பரார்த்ததைகவேஷ: பரதந்த்ரத்வாத் அசித்வத்" என்று.

மூ.—பொதுவாயிருக்கும் என்று மூற்பட்டபிணைவு; அங்ஙனன்றிக்கே, அசித்துப்போலே "தனக்கேயாகவெனை"க்கொள்ளவேணுமென்கிறது நமஸ்ஸால்.

வ்யா.—(பொதுவாயிருக்கும்), என்று நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்திற்பிறந்தப்ரதிபத்தி; அப்படியன்றிக்கே, பரார்த்தைககவேஷமான (அசித்துப்போலே ("தனக்கேயாகவெனைக்,) கொளுமீதே" என்கிறபடியே, அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகங்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது இந்நமஸ்ஸாலே என்கை.

எ.—[பொதுவாயிருக்குமென்று முற்பட்டபிணைவு] - (இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்தில்பிறந்த ப்ரதிபத்தி) யென்றுமூலார்த்தம.

(அப்படியன்றிக்கே) என்றது - (ஸ்வார்த்ததைக்கும் பரார்த்ததைக்கும பொதுவாயிருக்கை) யன்றிக்கே என்றபடி. (பரார்த்ததைகவேஷமான [அசித்து]ப்போலே) என்றது — "అచేతనాపరార్థాచ" "அசேதநாபரார்த்தாச" (௭௩௩) என்கிறபடியே (பரார்த்ததைக வேஷமான [அசித்து]ப்போலே) என்றபடி. (அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி) என்றது - (அத்தலைக்கேரஸ)ாவஹ (மாம்படி) என்றபடி. (விநியோகங்கொள்ளவேணும்) என்றது - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்றபடி.

இவ்விடத்தில் [அசித்] ப்ரஸங்கமன்றிக்கேயிருக்க, [அசித்துப்போலே] என்றருளிச்செய்தது எத்தாலே? என்று ஶங்கித்து "మాయాశ్చ త్రికారేణ ప్రోచ్యతే త్రిగుణాత్మికా | మకారేణచజీవాత్మా జ్ఞానానన్దైకలక్షణః||" "மாயாஶ்சத்ருகாரேண ப்ரோச்யதேத்ரிகுணாத்மிகா | மகாரேணசஜீவாத்மாஜ்ஞாநாநந்தைக லக்ஷணஃ||" (௭௩௪) என்கிறபடியே "உகாரத்தை அசித்வாசகமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி" என்று பூர்வர்கள் அரும்பதத்தில் அருளிச்செய்தார்கள். "తదుపకరణం వైష్ణవమిదం" "ததுபகரணம் வைஷ்ணவமிதம்" (௭௩௫) என்றும், (அசேதநமான) [தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து] என்றத்தாலேயாதல் அசித்ப்ரஸங்கமுண்டிறே!

[அங்ஙனன்றிக்கே] - (அப்படியன்றிக்கே), [அசித்துப்போலே] - (பரார்த்ததைகவேஷமான [அசித்துப்போலே], ["தனக்கேயாகவெனைக்" கொள்ளவேணுமென்கிறது] - ["தனக்கேயாகவெனைக்] (கொள்ளுமீதே") என்கிற பாசுரப்படியே, (அத்தலைக்கேரஸமாம்படி விநியோகங்கொள்ளவேணும் என்றபேக்ஷிக்கிறது இந்நமஸ்ஸால்) என்றுமூலார்த்தம்.

தொ.—(அப்படியன்றிக்கே) என்றது - ஸ்வார்த்ததைக்கும் பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்கையன்றிக்கே என்றபடி (பரார்த்ததைகவேஷமான) என்றது - பரனுடைய ப்ரயோஜனார்த்தமாயிருக்கையே வேஷமான என்றபடி. ["தனக்கேயாக"] என்றது - அவனுக்கேயாகவுமன்றிக்கே, அவனுக்கும் தனக்கும் ஆகவுமன்றிக்கே, [தனக்கேயாக] என்றபடி.

எ.— திருவாய்மொழி - உ - பத்து - கூ - திரு - ச - பாட்டு.

["எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றென்
மனக்கேவந்திடைவீடின்றிமன்னித்
தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே
யெனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிறப்பே."]

["அவ.— இத்திருவாய்மொழியில் இவர் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்ய மாவது - ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளு மீதேயென்றிறே ; இவ்விடத்திலே எம்பாரருளிச்செய்யும்படி - "ஸர் வேஶ்வரன் த்ரிவிதசேதநரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமைகொள் ளாநின்றான் ; நாமுமிப்படி பெறுவோமே"யென்று. முக்தரும்நித் யரும், தாங்களும் ஆநந்தித்து அவனையு மாநந்திப்பிப்பர்கள் ; பத்தர், தாங்களாநந்தியாதே அவனையாநந்திப்பிப்பர்கள் ; இன்புறுமிவ்வி ளையாட்டுடையானிறே ! "* மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர், 'தன க்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே' என்று ப்ரார்த்திப்பானேன்? 'திரு வுள்ளமானபடிசெய்கிறார்' என்றிராதே" என்று பிள்ளைதிருநறையூ ரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அதுகேளீர் ; முன்புபிரிந்தன்று, பின் புபிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமா ர்விலே யிருக்கச்செய்தே, அகலகில்லேன், அகலகில்லேன்' என் னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே ! அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப்பண்ணுகிறது" என்றருளிச்செய்தார்.

* எம்மாவீட்டிலெம்மாவீடாய், வைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வமுமாய், உபநிஷத்குஹ்யமுமாய், ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலிலே அபேக்ஷித்துப்பெறு மதாய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்ததுமான பாரதந்த்ர்யத்தை அவன் பக்கலிலேயபேக்ஷிக்கிறார்.

தொ.-ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள்சேதநனுக்கே புருஷார்த்தங்களாயிருக் கும்;உபாஸகப்ரபந்நர் பண்ணும்பகவத்கைங்கர்யங்கள் சேதநேஶ்வரர்க ளிருவருக்கும் புருஷார்த்தங்களாயிருக்கும்; ஸித்தஸாதநநிஷ்டன் பண்ணும்கைங்கர்யம் அவனுக்கே புருஷார்த்தமாகவிருக்கும்; ஆகையா லே ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸுஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமுடைய அதிகாரிக்கு ஈஶ்வரன் தன்முகமலர்த்திக்கே உறுப் பாகத் தன்னை ஸ்வாமிமதகைங்கர்யங்களிலே அசித்தைப்போலே விநி யோகம்கொள்ளுகை, தனக்கு புருஷார்த்ததயாப்ரார்த்தநீயமாகக் கடவதென்றதாய்த்து. (ரஸமாம்படி) என்றது - ஆநந்தமாம்படி என்றபடி.

எ.—வ்யா.— முதலிலே "ஆட்செய்" என்னவேணும்; ஆட்செய் யென்று - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதில் "எனக்காட்செய்" என்னவேணும்; [எனக்காட்செய் என்று - அப்ராப்தவிஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. எனக்கேயாட்செய் என்று - தனக்குமெனக்கும் பொதுவான நிலையைத்தவிர்த்து, "எனக்கேயாட்செய்" என்னவேணும். இதுதான் *ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னிநிற்கவேணும்; "𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌦" "க்ரியதாமிதிமாம்வத" (எ௩௧) என்கிறபடியே, "இன்னத்தைச்செய்" என்றேவிக்கொள்ளவேணும்; இப்படியொருவார்த்தை யருளிச்செய்து நெடுங்கைநீட்டாக இருக்கவொண்ணாது, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுரவேணும்; புகுந்தாலும் போக்குவரத்துண்டாகவொண்ணாது, ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக எழுந்தருளி யிருக்கவேணும். இருந்து கொள்ளும் கார்யமென்னென்றால்; (தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே) ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதியாகக் கொள்ளவேணும். அது சூடுமவனுக்கும் பூசுமவனுக்குமுறுப்பாய் மிகுதி கழித்துப் போகடுமித்தனையிறே! ஒருமிதுநமாய்ப் பரிமாறாநின்றால் பிறக்குமினிமையு மிரண்டுதலைக்குமொத்திருக்குமிறே! அங்ஙனென்னுடையப்ரீதிக்குநானந்வயித்தவனாகவொண்ணாது. "நின்" என்றும், "அம்மா" என்றும் - முன்னிலையாக ஸம்போதித்துக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே, இங்குபடர்க்கையாகச் சொல்லுவானென்னென்னில்; "ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகிறஸமயத்திலே திருமுகத்தைப்பார்க்கில்வ்யவஸாயங்குலையும்" என்று, கவிழ்ந்திருந்து கையோலைசெய்துகொடுக்கிறார். (எனக்கே கண்ணனை) "தனக்கேயாக" என்றபின்புத்தை, எனக்கேயிறே! புருஷார்த்தமாகைக்காகச்சொல்லுகிறார். ஒருசேதநனிறே யபேக்ஷிப்பான். நீரபேக்ஷிக்கிறவிது செய்வோமாகப்பார்த்தால் எல்லார்க்கும் செய்யவேணுங்காணுமென்ன (யான்கொள்) ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை நீ பிறப்பிக்க, அத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நானொருவனும் பெறும்படி பண்ணவேணும். உமக்குமெப்போதும் நம்மாற்செய்யப்போகாதென்ன (சிறப்பே) பலகால்வேண்டா, ஒருகாலமையும்; அதுதன்னிலும், திருவாசலைத் திருக்காப்புக்கொண்டு ஒருவரறியாதபடி சிறப்பாகச்செய்யவு மமையும். சிறப்பாகிறது - ஏற்றம், அதாவது - புருஷார்த்தம். ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தைக்கொண்டருளவேணுமென்றபடி. சிறப்பாவது - முக்தியும், ஸம்பத்தும், நன்றியும். இவற்றில், நானுன்பக்கல் கொள்ளும்மோக்ஷம் உனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமதுவே; உன்பக்கல் நான்கொள்ளும் ஸம்பத்தென்னவுமாம்; நன்றியென்னவுமாம்."]

... ...

மூ.— ௬௨. அதாவது - போகதசையில் ஈஶ்வரனழிக்கும்போது நோக்கவேணும் என்றழியாதொழிகை.

வ்யா.— ௬௨.— ["தனக்கேயாக"] என்றத்தை உபபாதிக்கிறார்

(அதாவது) என்று தொடங்கி. இத்தால், அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகப்படுகையாவது - தன்னோடே கலந்து பரிமாறுந்தசையில் போக்தாவான ஈஶ்வரன் "ஆட்கொள்வானொத்தென் னுயிருண்டமாயன்" என்கிறபடியே, அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, தன் வ்யாமோஹத்தாலே தாழநின்று பரிமாறி, இத்தலையில் ஶேஷத்வத்தை (அழிக்கும்போது) நம்ஶேஷத்வத்தை நாம் நோக்கவேணும் என்று நைச்யம்பாவித்திருய்த்து, அவன்போகத்தை (அழியாதொழிகை) என்கை.

எ.— ௬௨.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை ["தனக்கு"] இத்யாதி.

(இருய்த்து) என்றது - பின்வாங்கியென்றபடி.

திருவாய்மொழி - ௬ - பத்து - ௭ - திரு - எ - பாட்டு.

"காட்கரையேத்துமதனுட்கண்ணாவென்னும்
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துரு
மாட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்டமாயனாற்
கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர்கோளுண்டே."

"அவ.— அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, என்னுயிரை நேராக புஜித்து, பின்னையும் புஜியாதாரைப்போலே யிருக்குமென்கிறார்.

தொ.— ௬௨.— மேலுக்கவதாரிகை ["தனக்கேயாக"] இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (இத்தால்) இத்யாதி. (இத்தால்) என்றது - இந்த மஸ்ஸாலென்றபடி. (அத்தலைக்கேரஸமாம்படி) என்றது - ஈஶ்வரனுக்கே உகப்பாம்படி என்றபடி. (கலந்துபரிமாறுந்தசையில்) என்றது - கலக்கிறதசையிலென்றபடி. (தாழநின்று) என்றது - ஶேஷத்வத்திலே நின்றென்றபடி. (பரிமாறி) என்றது - அநுபவித்தென்றபடி. (இத்தலையில்) என்றது - இச்சேதநனிடத்திலென்றபடி (ஶேஷத்வத்தை) [அழிக்கும்போது] என்றது - இவன்பண்ணும் ஶேஷவ்ர்த்திக்கு தான் ப்ரதிஸம்பந்தியாகையன்றிக்கே தான்பண்ணும் ஶேஷவ்ர்த்திக்கு இவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக்கும்போதென்றபடி. (நம்ஶேஷத்வத்தை நாம்) [நோக்கவேணும்] (என்று) என்றது - நாம்பண்ணும் ஶேஷவ்ர்த்திக்கு அவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக்கவேணுமென்றபடி. (நைச்யம் பாவித்திருய்த்து) என்றது - தன்னுடைய தாழ்ச்சியை அபிநயித்துப் பின்வாங்கி என்றபடி. (அவன்போகத்தை) என்றது - அவன் முகவிகாஸத்தையென்றபடி.

ஏ.—வ்யா.—(காட்கரையேத்தும்) அவனிலு மவனிருந்தவூரையேத்தும். (அகனுட்கண்ணுறவென்னும்) பரத்வத்திற்காட்டிலவ்வூரிற் புகுந்தபின் புண்டானவேற்றம். "எஞ்சண்ணன்" என்று, காட்கரையேத்தும்; அவ்வூரையேத்தா அவனையேத்தும்; இரண்டுக்கும் புறம்பு, போகிறதில்லை. (வேட்கைநோய்கூரநினைந்து) அபிநிவேசம்மிகும்படி யநுஸந்தித்து. (கரைந்துகும்) ப்ரிதிலமாய்ஜலவயவிபென்றுப்ரதிபத்திபண்ணுதபடியுகும்.

(ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்டமாயனால்) அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, என்னை வெறுந்தறையாக்கின ஆஶ்சர்யபூதனாலே. கீழ் "திருவருள்" என்று மறைத்துச்சொன்னத்தை வெளியிடுகிறார். கிட்டினபோது தாழநின்று மின்மினி பறக்கப்பரிமாறின ஆஶ்சர்யம். (என்னுருயிர்சோருண்டே - கோட்குறைபட்டது) என்றுத்மாவை நிஶ்ஶேஷமாக புஜிக்கச்செய்தேயும், இத்தலையிலே சிறிது ஶேஷித்தது; அவன் ஸாபேக்ஷனைப்போகையாலே, இத்தலையிலே யின்னம் சிறிது ஶேஷித்ததென்றிருக்கிறார்; இப்போதிருந்து க்லேஶப்படக் காண்கையாலே சிறிதுதொங்கிற்றுண்டென்றிருக்கிறார். ஒரு ஸர்வஜ்ஞன், இல்லாததொன்றிலே யித்தனைவ்யாமோஹம் பண்ணக்கூடாதென்றிருக்கிறார்". ... ... ✱

[அதாவது] - அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகப்படுகையாவது, [போககஸமையில்]- (தன்னோடேகலந்து பரிமாறுந்தஸமயில்), [ஈஶ்வரனழிக்கும்போது] - [ஈஶ்வரன்] (தன்வ்யாமோஹத்தாலே ஶேஷமாயிருந்து அநுபவித்து இத்தலையில் ஶேஷத்வத்தை [அழிக்கும்போது], [நோககவேணுமென்று]-(நம்ஶேஷத்வத்தைநாம்) ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேணுமென்று, நைச்யம்பாவித்திருய்க்கு), [அழியாதொழிகை] - (அவன்போகத்தை) [அழியாதொழிகை] என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—(நம்ஶேஷத்வத்தை நாம் [நோக்கிக்கொள்ளவேணும்]என்கிறவிடத்தில், ஸ்வஸ்வரூபத்தில் மமகாரமும் ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும் தோற்றுகையாலே அவ்விரண்டும ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாகையாலே, இவ்விரண்டுமுண்டானபோதே இவன் ஶேஷத்வமழிந்துவிடுமாகையாலே நைச்யம்பாவித்தென்றருளிச்செய்கிறார். (நம்ஶேஷத்வத்தைநாம்) [நோக்கிக்கொள்ளவேணும்] என்று நினையாதே அவன்பண்ணும் ஶேஷவ்ருத்திக்கு இவன் ப்ரதிஸம்பந்தியாய் அவன் முகவிகாஸத்தை விளைத்தாலாய்த்து, இவனுடைய பாரதிஶயாதாயகத்வரூபமான ஶேஷத்வம் ஜீவிப்பதும், ஸ்வரூபவிரோதியான அஹங்காரமமகாரங்களிரண்டும் நஶிப்பதும். ஆனால "ஸூநாம்" "பக்தாநாம்" என்கிறபடியே அவன் இவனுக்காய் இருக்குமிருப்பாவது யென்னென்னில்; இவனுடைய ஸ்வரூபகதுக்கநுரூபமாக விநியோகப்படுகை; அதாவது-இவ்வதிகாரி தன்னிடத்திலே நிரதிஶயப்ரீதிமானாகையாலே என்னைத் தன் முகமலர்த்திக்கே உடப்பாகவிநியோகம்கொள்ளுவானெம்பெருமானென்று நினைத்தவளவிலே எம்பெருமான் இவன்நினைத்தபடி விநியோகங்கொள்ளுகை. இப்படிக் கொள்ளாதபோது இவன் பக்தனுமல்ல; அவன் ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமைகொள்வானுமல்ல.

மூ.—௯௩. அழிக்கைக்கு ஹேது கீழேசொல்லிற்று, மேலுஞ் சொல்லும்.

வ்யா.—௯௩.—இப்படி இவனழிக்கைக்கு ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(அழிக்கைக்குஹேது) என்று துடங்கி. அதாவது-ஈஶ்வரன் மேல் விழுந்து விநியோகங்கொள்ளுகிறதசையிலே, இவன் நைச்யம்பாவித்திருந்து, அவன் போகத்தை (அழிக்கைக்குஹேது),(ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்) என்கையாலே, கீழேப்ரணவத்திலே (சொல்லிற்று;) சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவனாகச் சொல்லுகையாலே, மேலில் பதத்திலும் (சொல்லும்) என்கை.

எ.—௯௩.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) என்று துடங்கி.

(மேல்விழுந்து) என்றது - வ்யாமோஹத்தாலே ஈஶ்வரன் சேதநன்மேல்விழுந்து என்றபடி. (விநியோகங்கொள்ளுகிறதசையிலே) என்றது - அநுபவிக்குந்தசையிலேயென்றபடி.

[அழிக்கைக்குஹேது] -(ஈஶ்வரன்மேல்விழுந்து விநியோகங்கொள்ளுகிறதசையிலே இவன் நைச்யம்பாவித்திருந்து அவன் போகத்தை [அழிக்கைக்குஹேது], [கீழேசொல்லிற்று] - [ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்] (என்கையாலே ப்ரணவத்திலே) [சொல்லிற்று]; [மேலுஞ்சொல்லும்] - (சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவனாகச்சொல்லுகையாலே மேலில்பதத்திலும்) [சொல்லும்] என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—௯௩.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

(இப்படி) என்றது - (நம்ஶேஷத்வத்தை நாம் நோக்கிக்கொள்ளவேணுமென்று) என்றபடி. [அழிக்கைக்கு] என்றது - அவன்போகத்தை [அழிக்கைக்கு] என்றபடி. (மேலில் பதத்திலும்) என்றது - நாராயணபதத்திலுமென்றபடி.

ப்ரணவத்திலும், நாராயணபதத்திலும் தாதர்த்த்யமும் தாதர்த்த்யாநுரூபமான வ்ருத்திவிஶேஷத்தையுமிறே! சொல்லிற்று; இவ்விரண்டும அவன் முகமலர்த்திக்கே உறுப்பாமத்தனையல்லது அவன்முகமலர்த்தியை அழிக்கைக்கு ஹேதுவாமோ? என்னில்; சதுர்த்தியில் சொல்லப்பட்ட தாதர்த்த்யத்தின்மேல்வந்த உகாரம், "[illegible]" "நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற ஸாமாந்யவிதி "[illegible]" "அக்நீஷோமீயம்பஶுமாலபேத" என்கிற

மூ.—௱௪. இந்நினைவு பிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன்;

வ்யா.—௱௪.— இனி இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியினுடைய வைபவத்தைப் பலபடியாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இப்பதத்தைநிகமித்தருளுகிறார்மேல்.

(இந்நினைவுபிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன்) என்றது –

எ—.௱௪.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இனி) என்று துடங்கி.

தொ.—விதிப்ராப்தமானஹிம்ஸையை நிஷேதிக்கமாட்டாதாப்போலே, மகாரத்தில் ஜ்ஞாத்ருத்வபலாயாத ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியைச்சொல்லமாட்டாமையாலும், மேல் நாராயணபதத்தில் வ்யக்தசதுர்த்தியிலே சொல்லப்பட்ட கைங்கர்யமும் தாதர்த்த்யஶேஷமுமாய் வந்ததாகையாலே ஜ்ஞாத்ருத்வத்தால்வந்த ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்நிருத்தமாகாமையாலும், இரண்டும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஸஹிதமாய்க்கொண்டு (நம்ஶேஷத்வத்தை நாம்நோக்கிக்கொள்ளவேணும்) என்கிற நினைவைக்கொடுத்து இவனை ஶேஷியாகவைத்து தான்ஶேஷமாய் நின்று ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற அவன் போகத்தை அழிக்கைக்கு ஹேதுவுமாகையாலே [அழிக்கைக்கு ஹேது கீழேசொல்லிற்று மேலும்சொல்லும்] என்னக்குறையில்லை.

௱௪.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(இனி) என்றது - அவன் இவனை ஶேஷமாய்வைத்து விநியோகங்கொள்ளவுமாம், ஶேஷியாய்வைத்து விநியோகங்கொள்ளவுமாம்; அதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை; அவன் முகமலர்த்திக்கு த்வாரமாமதுவே இவனுக்கு உத்தேஶ்யமாவது என்னும்படியான அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் இந்நமஸ்ஸாலே ஸித்தித்தவநந்தரமென்றபடி. எம்பெருமான் இவனைஶேஷியாகவைக்க இசைந்திருக்கை இவனுடைய ஸ்வரூபமான பாரதந்த்ர்யத்துக்கு எல்லைநிலம். அவன் தன்னை இவனுக்கு ஶேஷமாக்குகிறது அவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கெல்லைநிலம். (இப்பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியினுடைய) என்றது - தன்னை ஶேஷியாகவைக்க இசையும்படியான இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தினுடையவென்றபடி. (பலபடியாக) என்றது - அந்வயத்தாலும் வ்யதிரேகத்தாலுமென்றபடி. (இப்பதத்தை) என்றது - இந்நமஃபதார்த்தத்தையென்றபடி.

[இந்நினைவு] இத்யாதி.

வ்யா.— ("தனக்கேயாக வெனைக்"கொள்ளவேணும்) என்னும் இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி(பிறந்தபோதே)தன்னுடையஹிதத்துக்குடலாகச்செய்யவேண்டுவதெல்லாம்செய்துதலைக்கட்டினவனென்கை.

எ.—(செய்யவேண்டுவதெல்லாஞ்செய்து தலைக்கட்டினவனென்கை) என்றது - "కృతాన్యనేనసర్వాణి తపాంసితపతాంవర । సర్వేతీర్థాస్సర్వయజ్ఞాస్సర్వదానానిచక్షణాత్॥" "க்ர்தாந்யநேநஸர்வாணி தபாம்ஸிதபதாம்வர। ஸர்வேதீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸர்வதாநாநிசக்ஷணாத்॥" (எ௩எ) என்கிறபடியே (செய்துதலைக்கட்டினவன்) என்றபடி. "పారతంత్ర్యం సమస్తేషు శేషాంశార్యేషువై యతః । జయంతితే" "பாரதந்த்ர்யம் ஸமஸ்தேஷு ஶேஷாம்கார்யேஷுவையத: । ஜயந்திதே" (எ௩அ) என்று ஸ்ரீபராஶரபட்டரருளிச்செய்தாரிறே!

[இங்ஙனைவுபிறந்தபோதே] - ("தனக்கேயாகவெனை" க்கொள்ளவேணுமென்று இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி) [பிறந்தபோதே], [க்ர்தக்ர்த்யன்] - (தன்னுடையஹிதத்துக்குடலாகச்செய்யவேண்டுவதெல்லாஞ்செய்து தலைக்கட்டினவ)னவானென்று மூலார்த்தம்.

தொ.—(ஹிதத்துக்கு) என்றது-உபாயத்துக்கென்றபடி. நிருபாதிகரக்ஷகனை ஈஶ்வரன் இவனுடையரக்ஷணத்திலே ப்ரவர்த்திக்கைக்கு விரோதியான ஸ்வரக்ஷணஸ்வாந்வயஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்கழிந்து அவனிட்டவழக்காம்படி அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் ஸித்தித்தவாறே அவனே உபாயமாக ஸித்திக்கையாலே இவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸித்தோபாயத்துக்கு அதிகாரார்த்தமாகச்(செய்யவேண்டுவதெல்லாம் செய்து தலைக்கட்டினவன்) என்கிறது. (இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்யம்) என்று விஶேஷிக்கையாலே - பாரதந்த்ர்யம் இரண்டுவிதமென்று தோற்றுகிறது. ஈஶ்வரன் இவனை ஶேஷமாகவைத்து ஸ்வேஷ்டமாக விநியோகங்கொள்ளும்படிக்கிடான பாரதந்த்ர்யமும், ஶேஷியாகவைத்து ஸ்வரஸத்துக்குடலாக விநியோகங்கொள்ளுகைக்கிடான பாரதந்த்ர்யமுமாய் இதில் முந்தினது பாரதந்த்ர்யமென்றும், பிந்தினது அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமென்றும் சொல்லப்படும். இதில் முந்துறச்சொன்னது-இச்சேதநன்னியமநப்படியே அவன்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து அவனை ரஸிப்பிக்கைக்கு உடலாயிருக்கும். அநந்தரஞ்சொன்னது - அவன் நியமனத்தின்படியே தான் ஶேஷித்வத்திலே நின்று அவன்பண்ணும் ஶேஷவர்த்திக்குத் தான் ப்ரதிஸம்பந்தியாய் அவனை ரஸிப்பிக்கைக்கு உடலாயிருக்கும். முந்தினபாரதந்த்ர்யம் ஶேஷத்வப்ரயுக்தம் அஹங்காரஸஹம். இரண்டாம்பாரதந்த்ர்யம் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யப்ரயுக்தம், அஹங்காரகந்தாஸஹம். ஆகையால் முந்தினபாரதந்த்ர்யத்தால் ஈஶ்வரனுக்குப் பிறக்கும் முகமலர்த்தியிலுங்காட்டில் பிந்தினபாரதந்த்ர்யத்தால் பிறக்கும் முகமலர்த்தியே அதிஶயிதமாயிருக்குமாகையாலே இப்பாரதந்த்ர்யமே நம் ஆசார்யர்களுக்கு ஆதரணீயமாயிருக்கும்படி.

மூ.—இங்ஙினேயில்லாதபோது எல்லாதுஷ்க்ருதங்களும் க்ருதம்;

வ்யா.— (இங்ஙினேயில்லாதபோது எல்லாதுஷ்க்ருதங்களும க்ருதம்) என்றது-இப்பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி (இல்லாதபோது) "కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా" "கிம்தேநநக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்கிறபடியேஸகல (துஷ்க்ருதங்களும்) இவனாலே செய்யப்பட்டதாய்விடும் என்கை.

எ.—[இங்ஙினேயில்லாதபோது] - (இப்பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியில்லாதபோது, [எல்லாதுஷ்க்ருதங்களும் க்ருதம்] - (ஸகலதுஷ்க்ருதங்களும் இவனாலே செய்யப்பட்டதாய்விடும்) என்று மூலார்த்தம்.

("యోన్యథా సంతమాత్మాన మన్యథా ప్రతిపద్యతే। కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా॥") ("யோந்யதாஸந்தமாத்மாந மந்யதாப்ரதிபத்யதே। கிம்தேநநக்ருதம்பாபம்சோரேணாத்மாபஹாரிணா॥") யஃ - யாவனொருவன், அந்யதாஸந்தம் ஆத்மாநம் - பகவதநந்யார்ஹசேஷமாய் அத்யந்த பாரதந்த்ரமாய் ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே அத்யந்த ஸ்ப்ர்ஹணீயமாய் அநந்யபோக்யமான ஆத்மாவை, அந்யதாப்ரதிபத்யதே -ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகிறான்; சேஷம் ஸமாநம். (చోరేణ) (சோரேண) 'చౌర్యం హి నామ- అన్యదీయే తత్ప్రయోజనాయైవ పరిక్లృప్తవస్తుని స్వీయతాబుద్ధిం కృత్వా తేన స్వాత్మపోషణం' 'சௌர்யம்ஹிநாம- அந்யதீயேதத்ப்ரயோஜநாயைவ பரிக்ல்ப்தவஸ்துநி ஸ்வீயதாபுத்திம்க்ருத்வா தேநஸ்வாத்மபோஷணம்' "ఆత్మవస్తు యతో నర్హమాత్మేశస్తు పరః పుమాన్। తస్మాదస్యాపహారేణ దోషస్యాంతో న విద్యతే॥ పాపే గురూణి గురుణి స్వల్పాన్యల్పే చ తద్విదః। ప్రాయశ్చిత్తాని మైత్రేయ జగుస్స్వాయంభువాదయః॥" "ஆத்மவஸ்துயதோநர்க்க மாத்மேசஸ்து பரஃபுமாந்। தஸ்மாதஸ்யாபஹாரேண தோஷஸ்யாந்தோநவித்யதே॥ பாபேகுரூணிகுருணிஸ்வல்பம் ஸ்வல்பேசதத்விதஃ। ப்ராயஶ்சித்தாநிமைத்ரேயஜகுஸ்ஸ்வாயம்புவாதயஃ॥" (எஙகூ)

தொ.—[இங்ஙினேயில்லாதபோது] இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (இப்பாரதந்த்ர்யம்) இத்யாதி. (இப்பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியில்லாதபோது) என்றது-இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி நடக்கையாலேயென்றபடி. பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியில்லாமை ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியைக்காட்டுமோவென்னில்; ஜ்ஞாதாவான இச்சேதநனுக்கு தன்னிடத்தில் நமஶ்ஶப்தோக்தமான பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியில்லாதபோது மகாரத்தாலேசொல்லப்பட்ட சேஷத்வோபமதியான ஜ்ஞாத்ருத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியிறே நடப்பது; ஆகையாலே தேஜோபாவந் தான் தத்தத்பதார்த்தமாயிருக்கச்செய்தேயும் தமஸ்ஸைக்காட்டுமாப்போலே பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்த்யபாவம் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியைக்காட்டக்கடவது.

௭.—ஆத்மாபஹார ப்ராயஶ்சித்தவிஷயேமநு::— "యమో వైవస్వతో రాజా యస్తవైష హృదిస్థితః | తేనచేదవివాదస్తే మాగఙ్గాం మాకురూన్ గమః||" "யமோ வைவஸ்வதோராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்த்திதः | தேநசேதவிவாதஸ்தே மாகங்காம்மாகுரூந்கம:||" "யம:" என்றது—"య ఆత్మానమన్తరో యమయతి" "யஆத்மாநமந்தரோயமயதி" ஆத்மாவை உள்ளே நின்று நியமிக்கிறான் என்று ஶ்ருதிசொல்லுகிறபடியே ப்ரஶாஸிதா என்றபடி. "வைவஸ்வத:" என்றது - ஸவித்ர்மண்டலமத்யவர்த்தியென்றபடி. "ராஜா" என்றது - புண்டரீகாக்ஷத்வாதிகளாகிற ஈஶ்வரத்வசிஹ்நங்களாலே விளங்காநின்றுள்ள ஶேஷியென்றபடி. "ய:" என்றது - "య ఏషోన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే" "யஏஷோந்தராதித்யேஹிரண்மய:புருஷோத்ருஶ்யதே" (௭௬௦) ஆதித்யமண்டலத்தில்நடுவே ஹிரண்யவர்ணனான இந்தபுருஷன் யாவனொருவன் காணப்படுகிறான் என்கிற ஶ்ருதிஸித்தனென்றபடி. "ஏஷதவஹ்ருதிஸ்த்தித:" என்றது- இவன் உன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே நின்றானென்றபடி. "స యశ్చాయం పురుషే, యశ్చాసావాదిత్యే, స ఏకః" "ஸயஶ்சாயம்புருஷே,யஶ்சாஸாவாதித்யே, ஸஏக:" என்று புருஷன்பக்கலிலே நிற்கிற அந்த இவன் யாவனொருவன், ஆதித்யன்பக்கலிலே நிற்கிறவன் அவனொருவன் என்கிற ஶ்ருதிக்ரமத்திலே கீழ் ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாகச் சொல்லப்பட்ட இவன் உனக்கந்தராத்மதயா நின்றானென்றதாய்த்து. "தேந" என்றது - கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வபாவங்களுடையவனோடேயென்றபடி. "அவிவாத:" என்றது - விவாதத்தைத் தவிருகையென்றபடி; அதாவது - இவனுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு விருத்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநம் தவிருகை; எங்ஙனேயென்னில்; அவனுடைய நியந்த்ருத்வத்தையும், உபாஸ்யத்வத்தையும், ஶேஷித்வத்தையும், அந்தராத்மத்வத்தையும் கண்டால் அதுக்கெதிராம்படி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டாடாதே தன்னுடையநியாம்யத்வத்தையும், உபாஸகத்வத்தையும், ஶேஷத்வத்தையும், ஶரீரத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து அவனுடையஸ்வரூபோத்கர்ஷத்துக்கு ஓமென்றிசைகை என்றதாய்த்து. "తేన సర్వాధిరాజేన వివస్వద్బింబవర్తినా | అవివాదస్తు తేనైవ పాదయోరాత్మనోర్పణం||" "தேநஸர்வாதிராஜேநவிவஸ்வத்பிம்பவர்த்திநா | அவிவாதஸ்துதஸ்யைவபாதயோராத்மநோர்ப்பணம்||" (௭௬௧). "சேத்" என்றது - இந்த அவிவாதரூபமான ஶேஷத்வஜ்ஞாநம் துர்லபமாயிருக்கும், அதுண்டாகில் அழகியதென்றபடி. "மாகங்காம்மாகுரூந்கம:" என்றது - இந்த ஶேஷத்வஜ்ஞாநமுண்டானால் பாபக்ஷயார்த்தமாக கங்கையைப்பற்றப்போகவேண்டா, புண்யக்ஷேத்ரமான குருக்ஷேத்ரத்தைப் பற்றப் போகவேண்டாவென்றபடி.

மூ.—இந்நினைவிலேஎல்லாஸுக்ர்தங்களும்உண்டு;இதின்றிக்கேயிருக்கப்

வ்யா.—(இந்நினைவிலே எல்லாஸுக்ர்தங்களும்உண்டு) என்றது - இது உண்டாகவே ஸல்லாஸுக்ர்தமும் பண்ணிஞல்பிறக்கும் ப்ரீதி, ஈஸ்வரனுக்கு விளைகையாலே, இந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியிலே ஸகல ஸுக்ர்தமுமுண்டு என்கை.

(இதின்றிக்கே யிருக்கப்பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்) என்றது - இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி(இன்றிக்கேயிருக்க)ச்செய்தே,

எ.—(விளைகையாலே) என்றது - உண்டாகையாலே யென்றபடி. "నమసా సర్వసిద్ధి స్స్యాదన్యథా నాశమాప్నుయాత్ | నమసా రహితం సర్వం తదహం కారముచ్యతే||" "நமஸாஸர்வஸித்திஸ்ஸ்யாத் அந்யதாநாஶமாப்நுயாத் । நமஸாரஹிதம்ஸர்வம்ததஹங்காரமுச்யதே॥" (எசஉ) நமஸா - நம: பதஜந்யபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநேநேத்யர்த்த:.

தொ.—[இந்நினைவிலே] இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (இதுண்டாகவே) இத்யாதி. (இதுண்டாகவே) என்றது - இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டாகவே என்றபடி. (எல்லாஸுக்ர்தமும் பண்ணிஞல்பிறக்கும்ப்ரீதி) என்றது - பலாபிஸந்திரஹிதங்களாய், பகவத்ப்ரீத்யைகப்ரயோஜநங்களாய் இவ்விடத்திலுண்டான ஸகலஸுக்ர்தங்களாலும் ரஜஸ்தமோநிவர்த்தித்வாரா ஸத்வோத்ரேகத்தால்பிறக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்வாராபிறக்கும் ப்ரீதியென்றபடி. (விளைகையாலே) என்றது - அபிவர்த்தமாகையாலே யென்றபடி. (உண்டென்கை) என்றது - ஸூதேபஞ்சாஸங்க்யாயேந (உண்டென்கை) என்றபடி. [இதின்றிக்கேயிருக்க] இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (இந்த) இத்யாதி. (இந்தபாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே) என்றது - இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியின்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரனுயிருக்கச்செய்தேயென்றபடி. (பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியின்றிக்கே) என்னுங்காட்டில் ஸ்வதந்த்ரனுயிருக்கும்படியைக்காட்டுமோவென்னில்; ததந்ய ததபாவ தத்விரோதிகள் அநர்த்தங்களாகையாலே பரதந்த்ரனல்லாமை பாரதந்த்ர்யவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்காட்டும் ; யஜ்ஞப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் இச்சேதநனுக்கு அபிமதஸாதநங்களாயும் அநிஷ்ட நிவர்த்தகங்களாயும் ஶாஸ்த்ரங்களிலே விஹிதங்களாகையாலே அதில் அந்வயிக்குமவனுக்கும் ஸ்வேஷ்டாநிவர்த்திகளை ஸ்வயத்நத்தாலே ஸாதித்துக்கொள்ளும்படி ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயயோக்யனை ஸ்வதந்த்ரனேயாகவேண்டுகையாலே இந்த பாரதந்த்ர்யாபாவம்மேல்சொல்லுகிற யஜ்ஞப்ராயஶ்சித்தாதிகாரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்காட்டும்; இத்தால் யஜ்ஞப்ராயஶ்சித்தாதிகளுக்கு அதிகாரி ஸ்வதந்த்ரனென்றதாய்த்து.

மூ.—பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள் ;

வ்யா.— ஈஶ்வரப்ரீணநார்த்தமாக இவன் (பண்ணும்) யாகாதிகர்மங்களும், தன்பாபவிமோசநார்த்தமாகப்(பண்ணும்) க்ர்ச்ச்ர சாந்த்ராயணாதிகளாகிற (ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்) ஈஶ்வரப்ரீதிக்கும், ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமையாலே, (நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்) என்கை.

எ.— (உடலாகாமையாலே) என்றது - உபாயமாகாமையாலே என்றபடி. [நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்] என்றதுக்கு "యోవా ఏతదక్షరం గార్గ్యవిదిత్వాస్మిన్ లోకే తపస్తప్యతే, బహూని వర్ష సహస్రాణి అంతవదేవాస్య తద్భవతి" ఇతి బ్రహదారణ్యకశ్రుతిరత్రానుసంధేయా. ఏతదక్షరం-నమ ఇత్యక్షరం. "శరీరశోషణం వ్యర్థం కృచ్ఛ్రచాంద్రాయణాదిభిః । విష్ణుపాదాంబుజధ్యానవిహీన పురుషస్య హి॥" విష్ణుపాదాంబుజధ్యానస్య పారతంత్ర్యజ్ఞానపూర్వకత్వాత్; యథా మాతుః హస్తాద్యవయవాంతరేషు సత్స్వపి స్తనంధయస్య పుత్రస్య స్తనయోరేవోపజీవ్యత్వం ; ఏవం పారతంత్ర్యజ్ఞాన నిష్ఠస్య శరణాగతస్య భగవచ్చరణారవిందయోరేవ ఉపాయత్వం భోగ్యత్వమితి ప్రసిద్ధం. "யோவா ஏததக்ஷரம் கார்க்யவிதித்வாஸ்மிந் லோகேதபஸ்தப்யதே பஹூநிவர்ஷஸஹஸ்ராணி அந்தவதேவாஸ்யதத்பவதி" (எசரு) இதி ப்ர்ஹதாரண்யகஶ்ருதிரத்ராநுஸந்தேயா. ஏததக்ஷரம்-நமஇத்யக்ஷரம்.

தொ.—(ப்ரீணநார்த்தமாக) என்றது - ப்ரீதியுண்டாகைக்காகவென்றபடி. (யாகாதிகர்மங்களும்) என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) ஶப்தத்தாலே தாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (சாந்த்ராயணாதிகள்)என்கிறவிடத்தில் (ஆதி) ஶப்தத்தாலே புண்யதீர்த்தஸ்நாநாதிகளைச்சொல்லுகிறது. (ஈஶ்வரப்ரீதிக்கும் ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கு முடலாகாமையாலே) என்றது - இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியால்பிறக்கும் ஈஶ்வரப்ரீதிக்கும், ஸகலபாபமூலமான ஆத்மாபஹாரமாகிற ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமையாலே என்றபடி.

இப்படிகொள்ளாதபோது ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரத்தோடும், ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற ஆகாரத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆனால் ஈஶ்வரப்ரீதி இரண்டுபடியாயிருக்கும். அதில் ஸோபாதிகப்ரீதி ஸாம்ஸாரிகசேதநவிஷயையாயும், முமுக்ஷுக்களில் கேவலபக்தி விஷயையாயுமிருக்கும் ; ஸித்தஸாதந பரிக்ரஹம்பண்ணின அதிகாரிவிஷயத்தில் நிருபாதிகையாயிருக்கும். இதில் முந்தினது - சேதநகர்மஸாபேக்ஷம். பிந்தினது-சேதநப்ரவ்ர்த்தி நிவ்ர்த்தி ஸாபேக்ஷ. ஆனால் இப்பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியோடே யஜ்ஞப்ராயஶ்சித்தாதிகளை அநுஷ்டித்தாலோவென்னில் ; அப்போதும் இவை நிஷ்ப்ரயோஜநங்களென்கிறார்.

எ.—"ஶரீரஶோஷணம்வ்யர்த்தம் க்ர்ச்ரசாந்த்ராயணாதிபி:| விஷ்ணுபாதாம்புஜத்யாநவிஹீநபுருஷஸ்யஹி||" (எசஜ) விஷ்ணுபாதாம்புஜத்யாநஸ்யபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநபூர்வகத்வாத் ; யதா மாது: ஹஸ்தாத்யவயவாந்தரேஷு ஸத்ஸ்வபி ஸ்தநந்தயஸ்ய புத்ரஸ்ய ஸ்தநயோரேவோபஜீவ்யத்வம்; ஏவம் பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநநிஷ்டஸ்ய ஶரணாகதஸ்ய பகவச்சரணாரவிந்தயோரேவோபாயத்வம் போக்யத்வமிதிப்ரஸித்தம்.

(அவனுடைய நிக்ரஹாத்மகமான ஸகலபாபங்களும்) என்றருளிச்செய்தது "యత్ర త్వత్ప్రియం తదిహ పుణ్యమపుణ్యమన్యన్నాన్యత్తయోర్భవతిలక్షణమత్రజాతు। ధూర్తాయితం తవ తు యత్కిల రాసగోష్ఠ్యాం తత్కీర్తనం పరమపావనమామనంతి॥ యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యం తత్కిల్బిషం సృజతి జంతురిహ క్షణార్ధే। ఏవం సదా సకల జన్మసు సాపరాధం క్షామ్యస్యహో తదభిసంధివిరామమాత్రాత్॥" "யத்த்வத்ப்ரியம்ததிஹபுண்யமபுண்யமந்யந்நாந்யத்தயோர்பவதி லக்ஷணமத்ரஜாது| தூர்த்தாயிதம்தவதுயத்கிலராஸகோஷ்ட்யாம்தத்கீர்த்தநம் பரமபாவநமாமநந்தி|| யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம்ஸ்ர்ஜதிஜந்துரிஹக்ஷணார்த்தே| ஏவம்ஸதாஸகலஜந்மஸுஸாபராதம் க்ஷாம்யஸ்யஹோததபிஸந்திவிராமமாத்ராத்||" (எசரு) ததபிஸந்திவிராமம்-ஸ்வாதந்த்ர்யாபிஸந்திவிராமம் என்னும்வசநங்களைத்திருவுள்ளம்பற்றி இவ்விடத்தில் யத்த்வத்ப்ரியம் ததிஹபுண்யம் என்றும், தத்கீர்த்தநம் பரமபாவநமாமநந்தி என்றும் சொல்லுகையாலேயும், "కృష్ణరూపస్య మేయద్వద్గోపీ విహారణాదికం। తద్వత్పవిత్రం పరమం మద్భక్తజనచేష్టితం॥" "க்ர்ஷ்ணரூபஸ்யாமேயத்வத்கோபீவிஹாரணாதிகம் | தத்வத்பவித்ரம்பரமம் மத்பக்தஜநசேஷ்டிதம்||" (எசசு) என்றுஞ் சொல்லுகையாலேயும் 'தூர்த்தாயிதம் அவஶ்யாநுஷ்டேயம்' என்றுமந்தாதிகாரிகள் உபதேஶிப்பர்கள். அது கூடாதென்று ஸ்ரீஶுகபகவானருளிச்செய்தானிறே:—

"సకథం ధర్మసేతూనాం వక్తా కర్తాభిరక్షితా। ప్రతీపమాచరద్బ్రహ్మన్ పరదారాభిమర్శనం॥ ఆప్తకామో యదుపతిః కృతవాన్వై జుగుప్సితం । కిం వాభిప్రాయ ఏతన్నః సంశయం ఛింధి సువ్రత॥ ధర్మవ్యతిక్రమో దృష్టం ఈశ్వరాణాం చ సాహసం । తేజీయసాం న దోషాయ వహ్నేస్సర్వభుజో యథా॥ నైతత్సమాచరేజ్జాతు మనసాపి హ్యనీశ్వరః। నశ్యత్యాచరన్మౌఢ్యాద్యథారుద్రోబ్ధిజం విషం॥" "ஸகதம்தர்மஸேதூநாம்வக்தாகர்மாபிரக்ஷிதா| ப்ரதிபமாசரத்ப்ரஹ்மந் பரதாராபிமர்ஶநம்|| ஆத்மாராமோயதுபதி: க்ர்தவாந்வைஜுகுப்ஸிதம் | கிம்வாபிப்ராயமேதந்நஸ்ஸம்ஶயம் சிந்தி ஸுவ்ரத||தர்மவ்யதிக்ரமோத்ரஷ்டம் ஈஶ்வராணாஞ்சஸாஹஸம்|தேஜீயஸாம்நதோஷாயவந்ஹேஸ் ஸர்வபுஜோயதா|| நைதத்ஸமாசரேஜ்ஜாதுமநஸாபிஹ்யநீஶ்வர: | நஶ்யத்யாசரந்மௌட்யாத்யதாருத்ரோப்திஜம்விஷம்||" (எசஎ) ப்ரபந்நனுக்கு புத்திபூர்வாகம் லபியாதென்று ஸமாதாநம்சொல்லுவர்கள்.

மூ.—இதுதன்னாலே எல்லாபாபங்களும் போம் ; எல்லாபலங்களும் உண்டாம்.

வ்யா.—(இதுதன்னாலே எல்லாபாபங்களும்போம். எல்லாபலங்களும் உண்டாம்) என்றது - இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே, ஈஶ்வரன் இவனளவிலே அநுக்ரஹாதிஶயத்தைப் பண்ணுகையால், அவனுடைய நிக்ரஹாத்மகமான ஸகல (பாபங்களும்போம் ;) "உன்னடியார்க்கென் செய்வனென்றேயிருத்தி நீ" என்கிறபடியே, இவனுக்கெத்தைச்செய்வோமென்று மேன்மேலுமுபகரிக்கையாலே, ஸம்ஸாரநிவ்ர்த்தி துடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்தி பர்யந்தமாக, ஸகல (பலங்களும் உண்டாம்) என்கை.

எ.—அதுவும் அநுபபந்நம். "బడిశ్యోత్తమప్రతిచ్ఛన్నం మత్స్యో బడిశమాయసం। అన్నాభిలాషీ గ్రసతే నానుబంధమవేక్షతే||" "ப஡ிஶ்யோத்தமப்ரதிச்சந்நம் மத்ஸ்யோபடிஶமாயஸம் । அந்நாபிலாஷீக்ரஸதேநாநுபந்தமவேக்ஷதே||" (எசஅ) என்கிறபடியே அநர்த்தபர்யவஸாயியாகாநிற்கும்.

[இதின்றிக்கேயிருக்க] - (இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே), [பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும்] - (ஈஶ்வரப்ரீணநார்த்தமாக இவன்பண்ணும் யாகாதிகர்மங்களும்),[ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்]-(தன்பாபவிமோசநார்த்தமாகப் பண்ணும் க்ர்ச்ச்ரசாந்த்ராயணாதிகளான) [ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்], (ஈஶ்வரப்ரீதிக்கும் ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கு முடலாகாமையாலே) [நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்]என்று மூலார்த்தம்.

[இது தன்னாலே]-(இந்த பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியாலே), [எல்லாபாபங்களும்போம்]-(ஈஶ்வரன் இவனளவிலே அநுக்ரஹாதிஶயத்தைப்பண்ணுகையால்அவனுடையநிக்ரஹாத்மகமான ஸகல)[பாபங்களும் போம்] ; [எல்லாபலங்களுமுண்டாம்]-(ஸம்ஸாரநிவ்ர்த்தி துடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்திபர்யந்தமாக ஸகல) [பலங்களு முண்டாம்) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—[இது தன்னாலே] இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (இந்த) இத்யாதி.

(இந்த பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியாலே) என்றது - இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்திமாத்ரத்தாலே யென்றபடி. (அநுக்ரஹாதிஶயத்தை) என்றது - அதிஶயிதாநுக்ரஹத்தையென்றபடி. (நிக்ரஹாத்மகமான) என்றது - நிக்ரஹஸ்வரூபமான என்றபடி. பாபங்கள் நிக்ரஹஸ்வரூபங்களோவென்னில் ; ஆம். பாபங்களாவன:—சேதநனுடைய க்ர்திஸாத்யங்களான கர்மங்கள்; அவை, த்ரிக்ஷணாவஸ்தாதிகளாகையாலே உத்தரக்ஷணத்தில் நஶிப்பன. அநந்தரம் இவனிப்படி யஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணுவதே என்னில் ; அவனிடத்தில் ஈஶ்வரன் நிக்ரஹத்தைப்பண்ணி ப்ராப்தகாலங்களிலே பலத்தைக்கொடுக்கையாலே (நிக்ரஹாத்மகம்) என்கிறது. ("இருத்தி") என்றது-இருந்தாயென்றபடி.

வ்யா.—ஆகம்த்யம பதார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து.

எ.— பெரியதிருவந்தாதி - ௫௩ - பாட்டு.

“ ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால் யானுரைப்பதுன்னடியார்க்
கென்செய்வனென்றேயிருத்திநீ—நின்புகழில்
வைகுந்தஞ்சிந்தையிலும் மற்றினிதோநீயவர்க்கு
வைகுந்தமென்றருளும்வான்”.

“ ௫௩ - பாட்டு - இவர்க்கு தன்பக்கல் ப்ராவண்யமுண்டானவளவன்றிக்கே அசேதநமான கரணங்களும் சேதநஸமாதியாலே தன் பக்கலிலே மண்டிவிழும்படி பண்ணிக்கொடுத்த இப்பேற்றை ஒன்றும் நினையாதே பரமபதத்தையும் அவன் தமக்குத்தருவதாய் பாரிக்கிறபடியைக்கண்டு ஹர்ஷ்டராய் இங்கேயிருந்து உன்குணங்களை என்மநஸ்ஸாலே அநுபவிக்கிற ரஸத்துக்குப்போருமோ? நீ தரப்புகுருகிற பரமபதம், என்று அந்யபரோக்தியாலே அருளிச்செய்கிறார்.

ப - ரை.—செம் - (என்பேச்சுக்கேட்டு ப்ரீதிப்ரஹர்ஷத்தாலே கலங்கி) சிவந்த, கண் - திருக்கண்களையுடையனாய், மால் - என்பக்கல் வ்யாமுக்தனானவனே! (முன்னடி தோற்றுதேயிருக்கிற உனக்கு) யான் - (உன்குணாநுபவரஸத்திலே மக்நனான) நான், உரைப்பது - சொல்லத்தக்கது, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, உண்டு - உண்டு; நீ - (இப்படிவ்யாமுக்தனான) நீ, உன் அடியார்க்கு - உனக்கு சேஷபூதமாயிருப்பார்க்கு, (எல்லாஞ்செய்தாலும் இன்னம்) என் - எத்தை, செய்வன் என்று - செய்வோமென்று, “ ஸுமஹத்ப்ரவ்ருத்தம்” “ ருணம்ப்ரவ்ருத்தம்” என்னும்படி (இழவாளனாய்) இருத்தி - நெஞ்சாறல்பட்டிருப்புதி; நின் - உன்னுடைய, புகழில் - கல்யாணகுணங்களிலே, வைகும்—(மறுநினையமுழுகி அதிலே) சுழியாறுபடுகிற, தம் சிந்தையிலும் - தங்கள்மநஸ்ஸிலுங்காட்டில், இனிதோ - ஸரஸமாயிருந்ததோ, நீ - நீ, (போரப்பொலியநினைத்து) அவர்க்கு - அவர்களுக்கு, அருளும்—அருட்கொடையாகக்கொடுக்கும், வைகுந்தம் என்று - ஸ்ரீவைகுண்டமென்று (ப்ரஸித்தமாய்), வான்-பரமாகாசசப்தவாச்யமான பரமபதம்.

தொ.—ஆக இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்திமாத்ரத்தாலே இவ்வதிகாரிக்கு ஸகலபாபவிமோசநமும் ஸகலலாபமுமுண்டாகையாலே யஜ்ஞப்ராயச்சித்தாதிகள் நிஷ்ப்ரயோஜநங்களாகையாலே அநுஷ்டேயங்களன்று என்றதாய்த்து.

இனி நம: பதார்த்தத்தை நிகமித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆக) இத்யாதியால்.

மூ.— கூ௫. 'நாராயணன்' என்றது - நாரங்களுக்கு அயநம் என்றபடி.

வ்யா.—கூ௫.—அநந்தரம் நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார், (நாராயணனென்றது) என்று துடங்கி. அதாவது — நாராயணபதந்தான், 'நாராணும்-அயநம் - யஃ ஸஃ-நாராயணஃ' என்றும், 'நாராஃ-அயநம் - யஸ்ய - ஸஃ - நாராயணஃ' என்றும், தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹிரூப ஸமாஸத்வயஸித்தமாகையாலே ; அதில் தத்புருஷனில் அர்த்தத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார், (நாரங்களுக்கயநமென்றபடி) என்று.

எ.—உன்னடியார்க்கு என்கிற ஸாமாந்யநிர்த்தேசம் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே எனக்கென்னமாட்டாமை.

அவ.— என்னுடைய இந்த்ரியங்களும் என்னை அநுபவிக்கும் படியாய்த்து என்ன, அவ்வளவேயோ? இன்னஞ்சில உண்டு கொணுமக்குச் செய்யக்கடவது என்ன, எனக்குச்செய்யாதது உண்டோ? என்கிறார்.

வ்யா.— (ஒன்று) இத்யாதி. ஆரேனுமாக, தெளிந்தார் கலங்கினார்க்கு வார்த்தைசொல்லக்கடவதிறே! (உன்னடியார்க்கு) இத்யாதி. நிரபேக்ஷிதத்துக்கு என்செய்வனென்றிருக்கிற தர்மந்தான் எப்போதும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும் ; "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" "ர்ணம்ப்ரவ்ர்த்தமிவமே" (எசகூ)பாண்டவர்கள் முடிசூடினபின்பும், த்ரௌபதி குழல் முடித்தபின்பும் பர்த்தாக்கள் ஸந்நிஹிதராயிருக்க அவர்களை ரக்ஷகரென்று நினையாதே 'நம்பேர்சொன்னவளுக்கு என்செய்தோம்' என்று திருவுள்ளத்திலே தனிசுபட்டிருக்குமாப்போலே அந்த ஆநுகூல்யமுடையார்க்கு என்றும் (என்செய்வனென்றிருக்தி). (நின்புகழ்) இத்யாதி. உன்புகழிலே தங்குகிறசிந்தையில் காட்டில் (இனிதோ) நீ போரப்பொலிய சொல்லிக்கொடுக்கிற பரமபதம். ஸித்தத்துக்கு இடை நிற்குமோஸாத்யம் ; இதுக்கது உக்திஸாரமேகாரணம்."

கூ௫.— மேலுக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) இத்யாதி.

தொ.—கூ௫.— மேலுக்கவதாரிகை (அநந்தரம்) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

பி.—கூ௫.—நாராயணபதத்துக்கு வ்யுத்பத்தி பண்ணுகிறவிடத்திலே 'நாந்தம் நபும்ஸகம்' என்று நகாராந்தமாகச் சொல்லுகிறதெல்லாம் நபும்ஸகமாகச் சொல்லும்படியாயிருக்க பும்லிங்கமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்னில் ; நாந்தம் நபும்ஸகமானாலும், "ஸம்ஜ்ஞாயாம்" "காணுகிகரணயோஃச" இத்யாதிஸூத்ரத்தாலே ஸம்ஜ்ஞையாகையாலே பும்லிங்கமாகச்சொல்லுகிறது.

மூ.— ௬௬. நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்.
மூ.— ௬௭. அவையாவன -

வ்யா — ௬௬ — நாரங்களாகிறவைதான் எவையென்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடையதிரள்) என்று. நாரபதம் 'நர' என்றும், 'நார' என்றும், 'நாராঃ' என்றுமாய், "ரிங் - க்ஷயே" என்கிறதாதுவிலே, ர - என்று பதமாய் க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைச்சொல்லி, நகாரம் அத்தை நிஷேதித்து, நர - என்று க்ஷயமில்லாத நித்யவஸ்துவைக்காட்டி, ஸமூஹார்த்தத்திலே அண்ப்ரத்யயமும், ஆதிவ்ருத்தியுமாய், 'நாரঃ' என்று நித்யவஸ்துஸமூஹத்தைச்சொல்லி, 'நாராঃ' என்று பஹுவசநமாகையாலே ஸமூஹபாஹுள்யத்தையும் சொல்லுகையால், (நித்யவஸ்துக்களினுடையதிரள்) என்கிறார். இதில், (நித்ய) என்கையாலே நரஶப்தார்த்தமும், (வஸ்துக்கள்) என்கையாலே நாரஶப்தார்த்தமும், அவற்றினுடைய (திரள்) என்கையாலே பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்டதிறே!

௬௭.—தாத்ருஶங்களானவைதான் எவையென்ன அருளிச்செய்கிறார்,

(அவையாவன) என்று துடங்கி.

எ.—௬௬.— மேலுக்கவதாரிகை [நாரங்கள்] இத்யாதி.

௬௭.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (தாத்ருஶங்களானவை) என்று துடங்கி.

(தாத்ருஶங்களானவை) என்றது-நித்யங்களானவை என்றபடி.

தொ.—௬௬.— மேலுக்கவதாரிகை [நாரங்கள்] இத்யாதி.

கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை நாராயணபதத்தின்மேல் ஏறிட்டுக்காட்டுகிறார் (நாரபதம்) இத்யாதி. ஏறிடுங்க்ரமந்தானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதில்) இத்யாதி.

௬௭.— மேலுக்கவதாரிகை (தாத்ருஶங்கள்) இத்யாதி.

பி.—௬௬.— க்ஷயிஷ்ணுவாசியான ரேபத்துக்குமேலே நிஷேதவாசியான நகாரம் நரனென்றாய், ஸமூஹவாசியான அண்ப்ரத்யயமும், ஆதிவ்ருத்தியும்வர 'நார' என்றாய், ஸுப்பாலே 'நாரঃ' என்றாய், பஹுவசநத்தாலே அந்த(ஸமூஹபாஹுள்யத்தை)ச் சொல்லுகிறதென்று கண்டுகொள்வது.

மூ.—ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும்,

வ்யா.—(ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்) ஆவன - ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்கள். (ஆதி) ஶப்தத்தாலே அநந்தத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்) ஆவன-நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களுக்கும் ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாந ஶக்தி பல

எ.—[ஜ்ஞாந]மாவது - ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்; "తేజసాం రాశిమూర్జితం" "தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (எ௫0) என்கிறபடியே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்கை; "స్వబోధేనాన్యబోధేచ్ఛా బోధరూపతయాత్మనః। నదీపస్యాన్యదీపేచ్ఛా యథా స్వాత్మప్రకాశనే॥" "ஸ்வபோதேநாந்யபோதேச்சா போதரூபதயாத்மநः । நதீபஸ்யாந்யதீபேச்சா யதாஸ்வாத்மப்ரகாஶநே॥" (எ௫க). [ஆநந்த] மாவது- "అన్యోన్తర ఆత్మానందమయః" "அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயः" (எ௫உ) என்கிறபடியே ப்ராகார்யார்த்தேமயட்ப்ரத்யயமாய் சட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை. [அமலத்வ] மாவது - ஹேயப்ரத்யநீகமாயிருக்கை. (அநந்தத்வ)மாவது - தேஶ கால வஸ்து பரிச்சேதரஹிதமாயிருக்கை; విభుత్వాత్ దేశపరిచ్ఛేదరహితః; విభుత్వం-సర్వవ్యాపకత్వం: తచ్చ ఈశ్వరస్య త్రేధా స్వరూపతః ధర్మభూతజ్ఞానతః విగ్రహతశ్చేతి; నిత్యత్వాత్ కాలపరిచ్ఛేదరహితః; సర్వప్రకారత్వేన ప్రథక్స్థితియోగ్యవస్త్వన్తరాభావాత్ వస్తుపరిచ్ఛేదరహితః. விபுத்வாத் தேஶபரிச்சேதரஹிதः; விபுத்வம்-ஸர்வவ்யாபகத்வம்: தச்ச ஈஶ்வரஸ்ய த்ரேதா ஸ்வரூபதः தர்மபூதஜ்ஞாநதः விக்ரஹதஶ்சேதி; நித்யத்வாத் காலபரிச்சேதரஹிதः; ஸர்வப்ரகாரத்வேந ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யவஸ்த்வந்தராபாவாத் வஸ்துபரிச்சேதரஹிதः. (நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான) என்றது - கீழ்ச் சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளாலே நிரூபிதமான ஈஶ்வரனுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு (விஶேஷணங்களான) என்றபடி.

(ஜ்ஞாநம்) நாம—ஸர்வவஸ்து ஸாக்ஷாத்காரஸாதநபூதம். (ஶக்தி:)- அகடிதகடநா ஸாமர்த்யரூபா. (பலம்) - தாரணஸாமர்த்யம்.

தொ.—மூலார்த்தம் [ஜ்ஞாநாநந்த] இத்யாதி. (ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்கள்) என்றது - தன்னையிட்டே ஸ்வரூபத்தைநிரூபிக்கும்படியாயிருக்கிற (தர்மங்கள்) என்றபடி. (நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான) என்றது-[ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதி] நிரூபிததிவ்யாத்ம ஸ்வரூபகத தர்மங்களானவென்றபடி. ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களிலும் ஜ்ஞாநாதி

பி.—௬௭.—[ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிக]ளை முந்துறச்சொல்லுவானென்னென்னில்; "గుణానాం ప్రసవభూః" "குணாநாம்ப்ரஸவபூः" என்று ப்ரதாநமாகையாலே.

மூ.—வாத்ஸல்ய

வ்யா.— ஐஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷாட்குணங்கள்.

(வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதிகள்) ஆவன - அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமானவாத்ஸல்ய,

---

எ.— (ஐஶ்வர்யம்) - நியமநஸாமர்த்தயம் (வீர்யம்)- அவிகாரித்வம். (தேஜஃ) - பராபிபவநஸாமர்த்யம். அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் "అప్రాకృతగుణస్పర్శాన్నిర్గుణః పరిగీయ్యతే। శృణు నారద షాడ్గుణ్యం కథ్యమానం మయానఘ॥ అజడం స్వాత్మసంబోధి నిత్యం సర్వావగాహనం। జ్ఞానం నామ గుణం ప్రాహుః ప్రథమం గుణచింతకాః॥ జగత్ప్రకృతిభావో యస్సా శక్తిః పరికీర్తితా। శ్రమహానిస్తు యస్తస్య సతతం కుర్వతో జగత్॥ బలం నామ గుణస్సోయం కథితో గుణచింతకైః। కర్తృత్వం నామ యత్తస్య స్వాతంత్ర్య పరిబృంహితం॥ ఐశ్వర్యం నామ తత్ప్రోక్తం ఋషిభిః బ్రహ్మవాదిభిః। తస్యోపాదానభావేపి వికారవిరహో హి యః॥ వీర్యం నామ గుణస్సోయమచ్యుతత్వాపరాహ్వయం। సహకార్యానపేక్షాయ త్తత్తేజస్సముదాహృతం॥" "அப்ராக்ருதகுணஸ்பர்ஶாந்நிர்குணஃபரிகீயதே । ஶ்ருணு நாரதஷாட்குண்யம் கத்யமாநம்மயாநக|| அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போதிநித்யம் ஸர்வாவகாஹநம் । ஜ்ஞாநந்நாமகுணம்ப்ராஹுஃ ப்ரதமம்குணசிந்தகாஃ|| ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாஶக்திஃ பரிகீர்த்திதா । ஶ்ரமஹாநிஸ்துயஸ்தஸ்யஸததம்குர்வதோஜகத்|| பலந்நாமகுணஸ்ஸோயம்கதிதோகுணசிந்தகைஃ । கர்த்ர்த்வந்நாமயத்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யபரிப்ரும்ஹிதம்|| ஐஶ்வர்யந்நாமதத்ப்ரோக்தம் ரிஷிபிஃப்ரஹ்மவாதிபிஃ । தஸ்யோபதாநபாவேபிவிகாரவிரஹோஹியஃ|| வீர்யந்நாமகுணஸ்ஸோயமச்யுதத்வாபராஹ்வயம்|ஸஹகார்யாநபேக்ஷாயத்தத்தேஜஸ்ஸமுதாஹ்ர்தம்||" (௭௫௩).

(அந்தஷாட்குண்யாயத்தமான) என்றது - அந்தஷாட்குண்யாதீநமானவென்றபடி. [வாத்ஸல்யம்] - தோஷேபிகுணவத்வபுத்திஃ; வத்ஸம்-லாளயதீதி-வத்ஸலஃ, வத்ஸஸ்யபாவோவாத்ஸல்யம் ; "నారాయణేతి యస్యాస్యే వర్తతే నామమంగళం। నారాయణస్తమన్వాస్తే వత్సం గౌరివ వత్సలా॥" "நாராயணேதியஸ்யாஸ்யேவர்த்ததேநாமமங்களம் | நாரயணஸ்தமந்வாஸ்தேவத்ஸம்கௌரிவவத்ஸலா||" (௭௫௪).

தொ.-ஷட்குணங்களுக்கு ப்ராதாந்யமாவது-தன்னைப்பற்றிஸகல குணங்களுக்கும்ப்ரகாஶமாம்படியிருக்கை. அது எங்ஙனேயென்னில்; முதல்தனனிலே ஸர்வேஶ்வரன்பண்ணும் ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குப்ரதாநாபேக்ஷிதகுணம் க்ருபையிறே ! அதுதானும் பரதுஃகதுஃகித்வமாதல், பரதுஃகாஸஹிஷ்ணுத்வமாதல், பரதுஃகாவிசிகீர்ஷையாதலிறே ! இம்மூன்றிலொன்றும் ஈஶ்வரன் பரதுஃகத்தை அறியாதபோது கூடாதிறே ! [வாத்ஸல்ய] மாவது - குற்றமே நலத்தமாக இவனை அங்கீகரிக்கையிறே !

மூ.—ஸௌஶீல்யாதிகளும்,

வ்யா.— ஸௌஶீல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாத் யஸங்க்யேய கல்யாணகுணவிஶேஷங்கள்.

ஏ.— மஹதோ மந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷ: - [ஸௌஶீல்யம்]; விஷ்ணுபுராணே "నాహం దేవో న గంధర్వో న యక్షో న చ దానవః | అహం వో బాంధవో జాతో నైతచ్చింత్యమతో(அ)న్యథా" || "நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந தாநவ: | அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோ(அ)ந்யதா ||" (௭௫) (ஸ்வாமித்வ)மாவது - ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் தன்னதென்று அபிமாநிக்கை. (ஸௌலப்யம்) - கிட்டஎளியனாகை. (அஸங்க்யேய கல்யாணகுணவிஶேஷங்கள்) என்றது - 'యథా రత్నాని జలధే రసంఖ్యేయాని పుత్రక | తథా గుణా హ్యనంతస్య హ్యసంఖ్యేయా మహాత్మనః ||' "யதா ரத்நாநி ஜலதேரஸங்க்யேயாநி புத்ரக | ததா குணா ஹ்யநந்தஸ்ய ஹ்யஸங்க்யேயா மஹாத்மந: ||" (௭௬) என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லுகிறபடியே அஸங்க்யேயமான கல்யாணகுணவிஶேஷங்களென்றபடி.

(குணவிஶேஷங்கள்) என்றதாலே-மார்தவார்ஜவ ஸௌஹார்த்த ஸாம்ய காருண்ய மாதுர்ய காம்பீர்ய ஔதார்ய சாதுர்ய ஸ்தைர்ய தைர்ய ஶௌர்யங்களென்றபடி. ஆஶ்ரிதவிரஹாஸஹத்வம் - மார்தவம். மநோவாக்காயைரேகரூபத்வம் - ஆர்ஜவம். ஸ்வலாபாநபேக்ஷதத்ரக்ஷாபரத்வம் - ஸௌஹார்தம். ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநாத்யநபேக்ஷயா ஸர்வைராஶ்ரயணீயத்வம் - ஸாம்யம். ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரது:கநிராசிகீர்ஷா - காருண்யம். பரது:கது:கித்வம்வா, க்ஷீரவதுபாயபாவேபி ஸ்வாதுத்வம் வா - மாதுர்யம். பக்தாநுக்ரஹ வதாந்யத்வாதே: ஆமூலதோ ஜ்ஞாதுமஶக்யத்வம் - காம்பீர்யம்; ஹர்ஷாமர்ஷவ்யஞ்ஜகவிகாராபாவவத்த்வம்வா - காம்பீர்யம். ப்ரபூததாநேபி அத்ருப்தத்வம் - ஔதார்யம்; ஸ்வாத்மபர்யந்தம் ஸர்வாபிலஷிதப்ரதத்வம் - ஔதார்யமிதி வா. ஆஶ்ரிததோஷகோபநம் சாதுர்யம். அகம்பநீயத்வம் - ஸ்தைர்யம். அபக்ஷப்ரதிஹந்ருத்வம் - தைர்யம். பரபலப்ரவேஶஸாமர்த்யம் - ஶௌர்யம். தந்நிராகரணம் - பராக்ரமம்.

தா.— அங்கீகரிக்குமிடத்தில் தத்தோஷம் தனக்குத்தட்டாதபடி யிருக்கைக்கு மற்று அபேக்ஷிதமில்லை! இப்படி யெங்குங்கண்டு சொல்வது. [வாத்ஸல்யா]திகளுக்கு குணவிஶேஷத்வமாவது - ஆஶ்ரயணோபயோகித்வாத்,

மூ.—திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும்,

வ்யா.—(திருமேனி) ஆவது- அஸாதாரணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம். ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாய், நித்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும், ஐச்சிகமாக பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது, ஓரோஸமூஹமாக எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச்சேராது; இதுதான் நடுவிற்திருவீதிப்பிள்ளை, பட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸுஸ்பஷ்டம்.

(காந்திஸௌகுமார்யாதிகள்) ஆவன - அந்த விக்ரஹகுணங்களான ஸௌந்தர்ய, ஸௌகுமார்ய, ஸௌகந்த்ய, லாவண்ய, யௌவநாதிகள்.

எ.— "అలంకరణమంగానాంశోభితిపరికీర్తితా । కాంతిరిత్యుచ్యతే సాతు శోభైవాపూర్వమన్మయా॥ ప్రసూనపల్లవాసహం యత్తత్సౌకుమారం ప్రచక్షతే । సుశ్లిష్టసంధిబంధో యః సౌందర్యం తన్నిగద్యతే॥ చక్షురానందజననం తల్లావణ్యమిహోచ్యతే । షోడశాత్రింశకో యువా॥ అభూషణైరపి రమ్యత్వం మాధుర్యం పరికీర్తితం । దేవతిర్యఙ్మనుష్యాఖ్యా చేష్టావంతి స్వలీలయా॥ జగతాముపకారాయ న సా కర్మనిమిత్తజా" "அலங்காரமங்காநாம் சோபேதி பரிகீர்த்திதா । காந்திரித்யுச்யதே ஸாது சோபைவாபூர்வமந்மயா॥ ப்ரஸூநபல்லவாஸஹம் யத்தத்ஸௌகுமாரம் ப்ரசக்ஷதே। ஸுச்லிஷ்டஸந்திபந்தோயஸ் ஸௌந்தர்யந்தந்நிகத்யதே॥ சக்ஷுராநந்தஜநநம் தல்லாவண்யமிஹோச்யதே॥ ஷோடசாத்ரிம்சகோயுவா॥ அபூஷணைரபிரம்யத்வம் மாதுர்யம் பரிகீர்த்திதம் । தேவதிர்யங்மநுஷ்யாக்யாசேஷ்டாவந்திஸ்வலீலயா॥ ஜகதாமுபகாராயநஸாகர்மநிமித்தஜா॥" (௭௫௭).

தொ.—(விக்ரஹ)க்கு அஸாதாரணத்வமாவது-விக்ரஹாந்தரங்களோடொக்கிராமை, (ஐச்சிகமா)வது - இச்சாதீநமாயிருக்கை. [திருமேனியும்] என்கிறவிடத்தில் ஏகவசநத்தை ஜாதிபரமாக்காதபோது வருந்தோஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதபோது) இத்யாதி. இதுக்கு ஸம்வாதப்ரமாணம் (இதுதான்) இத்யாதி.

மூ.— திவ்யபூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான

வ்யா.—(திவ்யபூஷணங்கள்) ஆவன - ஆபரணசூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே, கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத்திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள்.

(திவ்யாயுதங்கள்) ஆவன - அழகுக்கும், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கு முடலாயிருந்துள்ள ஸங்கசக்ரகதாஸி ஸார்ங்காத்யஸங்க்யேயாயுதவிசேஷங்கள்.

(பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமானநாய்ச்சிமார்) ஆவார்-"శ్రీవల్లభ, ఏవంభూతభూమినీళానాయక" "ஸ்ரீவல்லப, ஏவம்பூத பூமிநீளாநாயக" (௯௩) "దేవిత్వామనునీళయా సహమహీ దేవ్యస్సహస్రంతథా" "தேவித்வாமநுநீளயா ஸஹமஹீ தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரந்ததா" (௯௪) என்கிறபடியே, ப்ரதாநமஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாக

எ.—"స్వోచితవివిధ విచిత్రానంతాశ్చర్యమహావిభవానంత పరిమాణ నిత్యనిరవద్యనిరతిశయసుగంధనిరతిశయ సుఖస్పర్శనిరతిశయౌజ్జ్వల్యకిరీటమకుటచూడావతంసమకరకుండలగ్రైవేయక హారకేయూరకటకశ్రీవత్సకౌస్తుభముక్తాదామోదరబంధనపీతాంబరకాంచీగుణనూపురాద్య పరిమితదివ్యభూషణ స్వానురూపాచింత్యశక్తిశంఖచక్రగదాసిశార్ఙ్గాద్యసంఖ్యేయకల్యాణదివ్యాయుధ" "ஸ்வோசிதவிவித விசித்ராநந்தாஸ்சர்ய மஹாவிபவாநந்தபரிமாண நித்ய நிரவத்யநிரதிசயஸுகந்தநிரதிசயஸுகஸ்பர்ஸ நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யகிரீடமகுடசூடாவதம்ஸமகரகுண்டலக்ரைவேயக ஹாரகேயூரகடகஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபமுக்தாதாமோதரபந்தநபீதாம்பர காஞ்சீகுணநூபுராத்யபரிமிததிவ்யபூஷண ஸ்வாநுரூபாசிந்த்யசக்திசங்கசக்ர கதாஸிசார்ங்காத்யஸங்க்யேய கல்யாண திவ்யாயுத" (௭௫௮).

ஸ்ரீகுணரத்நகோசே ("భోగ్యా వామపి నాంతరీయకతయా పుష్పాంకురాదేస్సమం నిర్వృత్తప్రణయానువాహనవిధౌ నీతాః పరీవాహతాం। దేవిత్వామనునీళయా సహమహీదేవ్యస్సహస్రంతథా-యాభిస్త్వం స్తనబాహుదృష్టిభిరివ స్వాభిః ప్రియం శ్లాఘసే॥" "போகயாவாமபி நாந்தரீயகதயா புஷ்பாங்குராதேஸ்ஸமம் நிர்வ்ருத்தப்ரணயாநுவாஹநவிதௌ நீதா: பரீவாஹதாம் | தேவித்வாமநுநீளயா ஸஹமஹீ தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரந்ததா யாபிஸ்த்வம் ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபிரிவஸ்வாபி: ப்ரியம் ஸ்லாகஸே||" (௭௫௯) வாரீர் ஸ்ரீரங்கநாயகியே! தேவரீர் யாவர்சிலதேவிமாராலே உம்முடைய அவயவங்களாயிருக்கிற ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிகளாலேசலந்தாப்போலே நாயகனை உகப்பியாநின்றீர்; நீளையோடேகூட ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் அஸங்க்யேயராயிருக்கிற தேவிமாரும் ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி வீட்டிதரமையாலே உங்களிரண்டுபேருக்கும் போகோபகரணங்களாயிருப்பர்கள்;

பி.—(அழகுக்கும் ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கும் உடலாய்)என்றது - ஆயுதகோடியிலும் ஆபரணகோடியிலும் அந்வயமாகையாலே இரண்டுக்குமுடலாயிருக்குமென்றபடி.

மூ.—நாய்ச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும், சத்ரசாமராதிகளும்,

வ்யா.—தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும். மற்றுமநேகர்களாகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும். "லக்ஷ்மீப்ரப்ர்திமஹிஷீவர்க்கங்களும்" என்றிறே! ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

(நித்யஸூரிகள்) ஆவார் - அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள்.

(சத்ரசாமராதிகள்) ஆவன - கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ர சாமர தாலவ்ர்ந்த ப்ர்ங்கார பதத்க்ரஹாதிகள்.

எ.— உங்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே உண்டாயிருக்கிற ப்ரணயத்தினுடைய அதிஶயம் அதாவது - உந்மஸ்தகரஸமாயிருந்துள்ளவளவிலென்றபடி : அப்போது ப்ரவாஹத்துக்கு மதகுகள்போலே ஆகாநிற்பர்கள். இத்தால் நீளைதுடக்கமான தேவிமார்களோடே ஈஶ்வரன் ஸம்ஶ்லேஷித்தபோது பெரியபிராட்டியார் தம்முடைய முலையிலும் கண்ணிலும் கையிலுங் கலந்தாப்போலேயிருப்பர்; மற்றை தேவிமாரும் ஈஶ்வரன்பிராட்டியோடே கலந்தபோது ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி போகோபகரணங்களாயிருப்பர்கள் ; ஆகையாலே பரஸ்பர ஸாபத்ந்யமில்லையென்றபடி. "అన్యథాకలహం స్త్రీణాం సపత్నీనాం కరోమ్యహం" "அந்யதாகலஹம்ஸ்த்ரீணாம் ஸபத்நீநாம்கரோம்யஹம்" (எகூ0)என்று கலஹப்ரியரான நாரதர்க்கு அவகாஶமில்லையாய்த்து. (தத்ஸமாநைகளான) என்றது-பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸமாநைகளான என்றபடி.

"అనన్తవిహగేశానవిష్వక్సేనాదయోమరాః। మదాజ్ఞాకారిణో యత్రమోదంతేసకలేశ్వరాః॥" "அநந்தவிஹகேஶாந விஷ்வக்ஸேநாதயோமரா:।மதாஜ்ஞாகாரிணோயத்ரமோதந்தேஸகலேஶ்வரா:॥"(எகூக).

(தாலவ்ர்ந்தம்) - திருவாலவட்டம். (ப்ர்ங்காரம்) - திருக்காவேரி. (பதத்க்ரஹம்) திருப்படிக்கம். (ஆதி)ஶப்தத்தாலே ஆஸநஶயநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

தொ.— (ப்ர்ங்காரம்) - வெற்றிலைப்பெட்டி (பதத்க்ர்ஹம்) - தம்பலப்படிக்கம்.

பி.—(தாலவ்ர்ந்தம்)-திருவாலவட்டம். (ப்ர்ங்காரபதத்க்ரஹம்) - கலஶப்பானையும், திருப்படிக்கமும்.

மூ.—திருவாசற்காக்கும்முதலிகளும், கணுதிபரும், முக்தரும்,

வ்யா.—(திருவாசற்காக்குமுதலிகள்) ஆவார் - சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜயாதிகள்.

(கணுதிபர்) ஆவார்-குமுத குமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந ஶங்குகர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள்.

(முக்தர்) ஆவார் - "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே,

எ.—பரமஸம்ஹிதாயாம் "చండప్రచండౌ ప్రాగ్ద్వారే యామ్యే భద్రసుభద్రకౌ। వారుణ్యాం జయవిజయౌ సౌమ్యే ధాతృవిధాతృకౌ॥ కుముదః కుముదాక్షశ్చ పుండరీకోథవామనః। శంకుకర్ణస్సర్వనేత్రః సుముఖస్సుప్రతిష్ఠితః॥" "சண்டப்ரசண்டௌ ப்ராக்த்வாரே யாம்யே பத்ரஸுபத்ரகௌ । வாருண்யாம் ஜயவிஜயௌ ஸௌம்யே தாத்ருவிதாத்ருகௌ॥ குமுத: குமுதாக்ஷஶ்ச புண்டரீகோதவாமந:। ஶங்குகர்ணஸ்ஸர்வநேத்ரஸ்ஸுமுகஸ்ஸுப்ரதிஷ்டித:॥"(எகு௨).

திருவாய்மொழி - அ - பத்து - ௩ - திரு - ௧0 - பாட்டு.

"கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவர் கரைகண்டோர்
துளக்கமில்லாவானவரெல்லாந் தொழுவார்கள்
மலக்கமெய்தமாகடறன்னைக் கடைந்தானை
யுலக்கநாம்புகழ்கிற்ப தென்செய்வதுரையீரோ."

"அவ.—இவர் பயத்தைப்பரிஹரிக்கைக்காக நமக்கு ஸநகாதிகள் முக்தர் நித்யஸூரிகள் இவர்கள் கிட்டிநின்று பரிமாறுகிறார்கள், நாந்தாம் அரியசெயல்களும் செய்யவல்லோம் சிலரானபின்பு, நீர் நமக்கஞ்சவேண்டாகாணுமென்ன; முன்பு பயஹேதுக்களானவைதானே பயநிவர்த்திக்குடலாய், அத்தையநுஸந்தித்து இனியராகிறார். இவர் தமக்கு இன்னபோதின்னது பயஹேதுவாம், இன்னபோதின்னது பரிஹாரமாமென்று தெரியாதிறே!

வ்யா.—(கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவர்) தங்கள் ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயங்களால்வரும் கலக்கமின்றிக்கே, மஹாதபஸ்ஸுக்களையுடையராய் மநநஶீலரான ஸநகாதிகள். (கரைகண்டோர்) முக்தர். (துளக்கமில்லாவானவர்) துளக்கம் - நடுக்கம். ஸம்ஸாரஸ்பர்ஶமில்லாத நித்யஸூரிகள். துளக்கம்-சலநம், அதாவது - ஸங்கோசம். (எல்லாந்தொழுவார்கள்) முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்ய...க்தருமான இவர்களடிமைசெய்கிறவர்கள். அடிமையாவது - ஸ்வாமிக்கதிஶயத்தைப் பண்ணுமதாகையாலே, மங்களாஶாஸநமிறே! மலக்கம்) இத்யாதி. மஹத்தத்வமான கடலை க்ஷுபிதமாம்படி கடைந்த பெருமிடுக்கன். பரிகரங்கள் தாங்களும் குழைசாக்காம்படி பெருமிடுக்கனென்கை.

மூ.— பரமாகாஶமும்,

வ்யா.—ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு, நித்யஸூரிக ளோடு ஸமாநாகாரராய், நிகிலகைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரானசேதநர்.

(பரமாகாஶம்) ஆவது - பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதம்; இதுதான் பஞ்சோப நிஷந்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே! இருப்பது. ஆகையால், ஸமூஹகணனைக்கு விரோதமில்லை. "பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே, பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே! ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

எ.—(உலக்க)இத்யாதி. அவன்படியை நேராகவறியாத நாம் பரிவிலே யிழிந்து முடியப்பேசப்புக்கது என்செய்தோமானோம், சொல்லிகோள்? முன்பு தன்மிடுக்கைக்காட்டினவிடங்களில் அத்தை ப்ரதிபத்திபண்ணாதே அதுதன்னையேசொல்ல, இப்போது ஸமாஹிதமாயற்றது, இப்ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டக்கடவதாகையாலேயாதல், ஈஶ்வரனுடைய ஜீவநாதர்ஷ்டத்தாலேயாதலிறே!". ... ... ※

(நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய்) என்றது - "సర్వే చతుర్భుజాశ్శుద్ధాస్స్వాత్మేశసమవిగ్రహాః । శంఖచక్రధరాస్సర్వే స్రగ్విణః పీతవాససః॥ అనురంజంతి దేవేశం భక్త్యా మృతరసేన వై" "ஸர்வே சதுர்புஜாஶ்ஶுத்தாஸ்ஸ்வாத்மேஶஸமவிக்ரஹா:। ஶங்கசக்ரதாரஸ்ஸர்வே ஸ்ரக்விண:பீதவாஸஸ:॥ அநுரஞ்ஜந்தி தேவேஶம் பக்த்யாம்ருதரஸேநவை।" (௭௯௩).

(பஞ்சோபநிஷந்மயமான) என்றது - பரமஸம்ஹிதாயாம் "శక్తయః పంచ విఖ్యాతాః పంచోపనిషదాఖ్యయా । పంచశక్తిమయో దేవః పరమాత్మా జగత్ప్రభుః॥ పరమేష్ఠీ పుమాన్విశ్వో నివృత్తిస్సర్వ ఏవ హి । పంచైతాశ్శక్తయః ప్రోక్తాః పరస్య పరమాత్మనః॥" "ஶக்தய:பஞ்ச விக்யாதா: பஞ்சோபநிஷதாக்யயா । பஞ்சஶக்திமயோ தேவ:பரமாத்மா ஜகத்ப்ரபு:॥ பரமேஷ்டீ புமாந்விஶ்வோ நிவர்த்திஸ்ஸர்வ ஏவஹி । பஞ்சைதாஶ்ஶக்தய: ப்ரோக்தா:பரஸ்யபரமாத்மந:॥" (௭௯௪)

தா.—(பஞ்சோபநிஷந்மயமான) என்றது—"పరమేష్ఠీ పుమాన్ విశ్వోనివృత్తిస్సర్వ ఏవ హి" "பரமேஷ்டீ புமாந்விஶ்வோநிவர்த்திஸ்ஸர்வ ஏவஹி" என்கிற (பஞ்சோபநிஷந்மயமான) என்றபடி. (பரமபதம்)ஒன்றேயாகையாலே ஸமூஹமாக எண்ணிக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேருமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) இத்யாதியால். ஸம்வாதப்ரமாணம் ("பஞ்சோபநிஷத்") இத்யாதி.

பி.— [பரமாகாஶமும்] — "పరమేష్ఠీ పుమాన్ విశ్వోనివృత్తిస్సర్వ ఏవ హి । పంచైతాశ్శక్తయః ప్రోక్తాస్తస్య పరమాత్మనః॥" "பரமேஷ்டீ புமாந் விஶ்வோநிவ்ர்த்திஸ்ஸர்வ ஏவஹி । பஞ்சைதாஶ்ஶக்தய: ப்ரோக்தாஸ்தஸ்ய பரமாத்மந:॥" என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட பஞ்சோபநிஷத்துக்கள்.

வ்யா.— ஆக (ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும்) என்று துடங்கி, இவ்வளவும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும், நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களான கல்யாணகுணங்களையும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், விக்ரஹகுணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி, பூத்தாப்போலே சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும், காட்டிலெறித்த நிலாவாகாதபடி அருகேயிருந்தநுபவிக்கிற நாய்ச்சிமாரையும், அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கிற நித்யஸூரிகளையும், அவர்களுக்கு கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், இச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோவென்று வயிறெரிந்துநோக்கும் திருவாசல்காக்கும்முதலிகளையும், அப்படி மங்களாசாஸநபரராய்

எ.— (பூத்தாப்போலே) என்றது - கல்பகதரு (பூத்தாப்போலே) என்றபடி. (அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான) என்றது - இவையும் ஆபரணங்களோவென்று சொல்லலாம்படியானவென்றபடி. (காட்டிலெறித்த நிலாவாகாதபடி) என்றது - "స్వైరైవయది భుజ్యేత కేవలం వనచంద్రికా" "ஸ்வைரைவயதிபுஜ்யேதகேவலம் வநசந்த்ரிகா" (எ௬௫) என்கிறபடியே ஸ்வயமநுபவித்து ஆநந்திக்கையன்றிக்கே என்றபடி. "సా శ్రీశ్శ్రీర్బాంధవైర్భృత్యైర్యాచకైర్యానుభుజ్యతే" "ஸாஶ்ரீஶ்ஶ்ரீர்ப்பாந்தவைர்ப்ருத்யைர்யாசகைர்யாநுபுஜ்யதே" இதிபூர்வார்த்த:. (அருகேயிருந்து) என்றது - ஸமீபத்திலேயிருந்து என்றபடி. (அச்சேர்த்தியிலே) என்றது - ஈச்வரனும் நாய்ச்சிமாருமான (அச்சேர்த்தியிலே) என்றபடி. (வயிறெரிந்து) இத்யாதி. "స్వాస్త్రరూపస్ఫురన్మౌళిమాంశుపక్ష్మ ఇత్యుద్ధనానాం సూరీణాం స్తర్జనీముద్రయా। నాథనిద్రోచితో న్నిద్రతా ప్రేక్షణం" "ஸ்வாஸ்த்ரரூபஸ்புரந்மௌளிமாம்ஶுபக்ஷ்ம இத்யுத்துநாநாம்ஸூரீம்ஸ்தர்ஜநீமுத்ரயா । நாதநித்ரோசிதோந்நித்ரதாம்ரேக்ஷணம்" (எ௬௬) என்னுமாப்போலே (வயிறெரிந்து) நோக்கும் மங்களாசாஸநம்பண்ணும் திருவாசல்காக்கும்முதலிகளென்றபடி. "సంచరంతీం స్తుమస్తాంచ పంచాయుధీం" "ஸஞ்சரந்தீம்ஸ்துமஸ்தாஞ்ச பஞ்சாயுதீம்" இதி ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே ஸ்ரீபராசரபட்டார்ய ஸ்ரீஸூக்தி:.

தொ.— நித்யவிபூதியிலுள்ள சாசப்தார்த்தங்களை அருளிச்செய்துமுடித்தமையை அருளிச்செய்கிறார்,

(ஆக) இத்யாதியால்.

பி.— (காட்டிலெறித்தநிலா) என்றது - அநுபவிக்கிறவர்களில்லாத காட்டிலே ப்ரகாசிக்கிற சந்த்ரனென்கை.

மூ.—ப்ரக்ர்தியும், பத்தாத்மாக்களும்,

வ்யா.—திருப்படைவீட்டுக்கடைய காவலாயிருக்கும் கணுதிபரையும், நிவர்த்தஸம்ஸாரராய் அவர்களோடொரு கோவையாயடிமைசெய்கிற முக்தரையும், அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச்செய்தாராய்த்து.

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறார்மேல்.

(ப்ரக்ர்தி) ஆவது - குணத்ரயாத்மகதயா ஸமூகாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ர்தி. "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ர்தியும் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும்" என்றிறே! இதற்கும் ஆச்சான் பிள்ளையருளிச்செய்தது.

(பத்தாத்மாக்கள்) ஆவார் - உமைமெழுகிற்பொன்போலே, இப்ரக்ர்திக்குள்ளே உருமாய்ந்துகிடக்கிற ஆத்மாக்கள்.

எ.—(திருப்படைவீடு) இத்யாதி. "జనపదసరిదంతరీప పుష్యత్పురపరిపాలననిత్యజాగరూకాన్ । ప్రహరణపరివారవాహనాఢ్యాన్ కుముదముఖాన్ గణనాయకాన్నమామి॥" "ஜநபதஸரிதந்தரீபபுஷ்யத்புரபரிபாலநநித்யஜாகரூகாந்। ப்ரஹரணபரிவாரவாஹநாட்யாந்குமுதமுகாந்கணநாயகாந்நமாமி" (எகூஎ) என்கிறபடியே (திருப்படைவீட்டிற் கடையக்காவலாயிருக்கும் கணுதிபரை) யென்றபடி. (அவர்களோடொரு கோவையாய்) என்றது-நித்யஸூரிகளோடு ஏககோஷ்டியாய் என்றபடி. (அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான) என்றது-ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாகையாலே நித்யமுக்தர்பண்ணும் (அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான) வென்றபடி.

(உருமாய்ந்துகிடக்கிற) என்றது-கரணகளேபரஶூந்யராய்க்கிடக்கிறவென்றபடி.

தொ.—[ப்ரக்ர்தியும்] இத்யாதிக்கவதாரிகை (லீலா) இத்யாதி.

(உள்ளவற்றை) என்றது - உள்ளநாரஸ்பதார்த்தங்களை யென்றபடி.

ப்ரக்ர்திஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்கிறார்,

[ப்ரக்ர்தி] (யாவது) இத்யாதியால். (மூலப்ரக்ர்தி) என்றது - மூலமானப்ரக்ர்தியென்றபடி. (மூல) மாகையாவது - மஹதாதிப்ரக்ர்த்யந்தமான விகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கை. ஸம்வாதப்ராமாணம் ("குணத்ரய") இத்யாதி. (உருமாய்ந்து) என்றது - ஸ்வரூபமழிந்தென்றபடி.

மூ.—காலமும்,

வ்யா.—(காலம்) ஆவது-அஹோராத்ராதி விபாகயுக்ததயா ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும் அசித்விஶேஷம். "அஹோராத்ராதிவிபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றே! இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

ஆகஇவ்வளவும்ஸ்வரூபேண நித்யங்களானவஸ்துக்களைச்சொல்லிற்று.

மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச்சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது – ஸத்தானபதார்த்தத்தினுடைய உத்பத்தி விநாஶாத்யந்தாபாவம். ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது – உத்பத்திவிநாஶயோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூபலிங்காதிகளுடைய அநந்யதாபாவம்.

எ.—(அஹோராத்ராதி) என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே பக்ஷமாஸர்த்வயநவர்ஷங்களைச்சொல்லுகிறது.

(உத்பத்தி விநாஶாத்யந்தாபாவம்) என்றது – "అపక్షయవినాశాభ్యాం పరిణామర్ద్ధిజన్మభిః । వర్జితశ్శక్యతే వక్తుం యస్సదాస్తీతి కేవలం॥" "அபக்ஷயவிநாஶாப்யாம் பரிணாமர்த்திஜந்மபிঃ । வர்ஜிதஶ்ஶக்யதே வக்தும் யஸ்ஸதாஸ்தீதி கேவலம்॥" (எ௬அ) என்கிறபடியே (உத்பத்திவிநாஶாத்யந்தாபாவம்) என்றபடி. (உத்பத்திவிநாஶயோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும்) என்றது – உத்பத்திவிநாஶங்களுடைய ஸம்பந்தத்தையுடைத்தாகாநிற்கச்செய்தேயுமென்றபடி. (அநந்யதாபாவம்)என்றது – அதுவேயாயிருக்கை. விஷ்ணுபுராணே "యథర్తుష్వృతులింగాని నానారూపాణి పర్యయే। దృశ్యంతే తాని తాన్యేవ తథా భావా యుగాదిషు॥" "யதர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்காநிநாநாரூபாணிபர்யயே । த்ருஶ்யந்தேதாநிதாந்யேவததாபாவாயுகாதிஷு॥" (எ௬௧) என்றுர்த்துக்களில் ர்துலிங்கங்களான புஷ்பபலாதிகள் நாநாவாய் வேறுபட்டிருக்கச்செய்தேயும் பர்யாயந்தோறும் அவைதாமே காணப்படுமாப்போலே யுகாதிகளிலும் பதார்த்தங்கள் மாறாதபடி முன்போலே ஸ்ரஷ்டங்களாம்.

தா.—[கால] ஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறார், [கால] மாவதித்யாதியால்.ஸமூஹமாயெண்ணிவருகைக்கு அவிரோதமில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார், (அஹோராத்ர) இத்யாதியால்.

(ஸ்வரூபேணநித்யங்களான) நாரங்களைச்சொல்லி முடித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார், (ஆக) இத்யாதியால்.

மேலுக்கவதாரிகை (மேல்) இத்யாதி. (ஸ்வரூபேணநித்ய) த்வத்தை யுபபாதித்தருளிச்செய்கிறார், (ஸ்வரூபேண) இத்யாதியால்.

ப்ரவாஹநித்யத்வத்தை உபபாதிக்கிறார், (ப்ரவாஹ) இத்யாதியால்.(பூர்வகாலத்தில்)என்றது-பூர்வஸ்ர்ஷ்டியிலென்றபடி.(அநந்யதாபாவமா)வது-பூர்வம்போலேயிருக்கைஎன்றபடி.

பி.—(உத்பத்திவிநாஶ) ரஹிதம் என்றால் ஶஶவிஷாணாதிகளுக்கு உத்பத்தி விநாஶமில்லாமையாலே அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக (ஸத்தானபதார்த்தம்) என்கிறார்.

மூ.—மஹதாதிவிகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதிபதார்த்தங்களும்.

வ்யா.—இதில் (மஹதாதிவிகாரங்கள்) ஆவன—மஹத்தத்வம் தொடங்கி ப்ருதிவியளவாக உண்டான இருபத்துமூன்றுதத்வமும்.

(அண்டங்கள்) ஆவன - இம்மஹதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய், " అణ్డానాంతు సహస్రాణాం సహస్రాణ్యయుతానిచ " " அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச" (கூ) என்கிறபடியே, அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்டவிசேஷங்கள்.

(அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதிபதார்த்தங்கள்) ஆவன—அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவ மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்கள்.

ஆக நாரபதார்த்தமருளிச்செய்தாராய்த்து.

எ.—விஷ்ணுபுராணே (" అండానాంతు సహస్రాణాం సహస్రాణ్యయుతానిచ। ఈదృశానాం తథాతత్ర కోటికోటిశతానిచ॥") తత్ర-మూలప్రకృతౌ. ఈదృశానాం-అండానాం-సహస్రాణాం-సహస్రాణి - అయుతానిచ - కోటికోటిశతానిచ-సన్తి ఇత్యర్థః. (" அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யுதாநிச । ஈத்ருசாநாந்தாதத்ர கோடிகோடிசதாநிச॥" (எஎ0) தத்ர-மூலப்ரக்ருதௌ. ஈத்ருசாநாம் - அண்டாநாம் - ஸஹஸ்ராணாம்-ஸஹஸ்ராணி-அயுதாநி ச- கோடிகோடிசதாநிச - ஸந்தி இத்யர்த்தः. பகவச்சாஸ்த்ரே " జ్ఞానాదయో గుణా రూపం లక్ష్మీర్నిత్యానపాయినీ। భూమినీళాదయో దేవ్యస్సేనేశాద్యాశ్చ సూరయః॥ తద్ధామ పరమం కాలః పురుషః ప్రకృతిస్తథా। మహదాదిధరాన్తాని సప్తచావరణాన్యపి॥ బ్రహ్మాండం తదన్తస్థా లోకాశ్చ సచరాచరాః। ఏవమండాన్యనన్తాని తత్సర్వం నారముచ్యతే॥" "ஜ்ஞாநாதயோகுணாரூபம் லக்ஷ்மீர் நித்யாநபாயிநீ । பூமிநீளாதயோதேவ்யஸ் ஸேநேசாத்யாச்ச ஸூரய:॥ தத்தாம பரமம்கால: புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்ததா॥ மஹதாதி தராந்தாநி ஸப்தசாவரணாந்யபி॥ ப்ராஹ்ம மண்டந்ததந்தஸ்தா லோகாச்சஸசராசரா: । ஏவமண்டாந்யநந்தாநி தத்ஸர்வந்நாரமுச்யதே॥" (எஎக).

தொ.—(இதில்) என்றது—(ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வ)ங்களிலென்றபடி.

நாரபதார்த்தத்தை நிகமித்தமையை அருளிச்செய்கிறார், (ஆக) இத்யாதியால்.

மூ.—கஅ. அயநமென்றது - இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடி.

மூ.—கக. அங்ஙனன்றிக்கே, இவைதன்னை ஆஶ்ரயமாக உடையனென்னவுமாம்.

வ்யா.—கஅ.—மேல் அயநபதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(அயநமென்றது-இவற்றிற்காஶ்ரயமென்றபடி) என்று. அதாவது - அயநஶப்தம் ஆஶ்ரயவாசியாகையாலே, (இவற்றிற்கு அயநம்) என்றது - இவற்றிற்காஶ்ரயமென்றபடியென்கை.

கக.— பஹுவ்ரீஹிஸமாஸார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(அங்ஙனன்றிக்கே யிவைதன்னை யாஶ்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம்) என்று. அதாவது - இவற்றிற்காஶ்ரயமென்று தத்புருஷனாகச் சொல்லுகையன்றிக்கே, (இவைதன்னை யாஶ்ரயமாகவுடையன்) என்று பஹுவ்ரீஹியாகச்] சொல்லவுமாமென்கை. (இவற்றுக்காஶ்ரயம்) எனகிறவிடத்தில், குணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், (இவைதன்னை யாஶ்ரயமாகவுடையன்) என்கிறவிடத்தில, குணங்களை யொழியச்சொல்லவேணும்; அக்குணங்களுக்கு வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில்

எ.—கஅ.—மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (மேல்) என்றுதுடங்கி.

(ஆஶ்ரயவாசியாகையாலே) என்றது-ஈயதே-அஸ்மிந்-இதி அயநம் இதி அதிகரணேவ்யுத்பத்யா (ஆஶ்ரயவாசியாகையாலே) யென்றபடி. [இவற்றுக்கு] என்றது-ஸ்வரூபதঃ ப்ரவாஹதோ நித்யவஸ்துகளுடைய திரள்களுக்கென்றபடி.

கக.— மேலுக்கவதாரிகை (பஹுவ்ரீஹி) இத்யாதி.

(வ்யாப்யத்வ) மாவது - ஆஶ்ரயம். (சொல்லுமளவில்) என்றது-சொல்லும்போதென்றபடி.

தொ.—கஅ.—மேலுக்கவதாரிகை (மேல்) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. [இவற்றுக்கு] என்றது - நாரங்களுக்கென்றபடி.

கக.— கீழ் தத்புருஷஸமாஸார்த்தத்தை யருளிச்செய்து மேல் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸார்த்தத்தை யருளிச்செய்கைக் கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார்,

(பஹுவ்ரீஹி) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இவற்றுக்கு) என்றது - நாரங்களுக்கென்றபடி. [இவைதன்னை] என்றது-நாரங்களையென்றபடி.

பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் நாரஶப்தம் குணமொழிந்த நாரங்களைச்சொல்லுமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(குணங்களுக்கு) இத்யாதியால். (வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில்) என்றது - ஆஶ்ரயத்வம் சொல்லும்போதென்றபடி.

அதவா குணங்களை ஒழியச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார், (குணங்களுக்கு) இத்யாதியால்.

பி.—கக.—குணங்களிலே (வ்யாப்யத்வம்) சொல்லும்போது

வ்யா.—ஆத்மாஶ்ரயமும் அநவஸ்த்தையுமாகிற தோஷங்கள் வருகை யாலே. "தன் குணங்களிலே ஈஶ்வரன்வ்யாபிக்கும்போது குணவிஶி ஷ்டனாயே வ்யாபிக்கவேணும், நிர்க்குணமாய் வஸ்துவிராமையாலே; அப்போது, வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபககுணங்களாய், வ்யாபககு ணங்களே வ்யாப்யங்களாயறுகையாலே, ஆத்மாஶ்ரயதோஷமுண்டாம்;

எ.—(ஆத்மா ஶ்ரய) மாவது—ஆத்மந:-ஆத்மைவ-ஆஶ்ரய:-ஆத்மாஶ்ரய: என்று வ்யுத்பத்தியாய் தனக்குத் தானே ஆஶ்ரயமாயிருக்கை; அதாவது-பரஸ்பராபேக்ஷா. (அநவஸ்த்தை) யாவது - உபர்யுபர்யபேக்ஷா. (தோஷங்கள் வருகையாலே குணங்களை யொழியச்சொல்லவேணு ம்.) என்றந்வயம்.

அது தன்னை விவரித்தருளுகிறார்,

("தன்குணங்களிலே"), என்று துடங்கி.

இப்போது நாராயணப்தவாச்யமாய், அணுவாய், நிரவயவமான ஆத் மாவின்பக்கலிலே ஷட்பாவராஹித்யத்தாலே அந்தராவகாஶமில்லா மையாலே ஈஶ்வரனுக்கு அந்தர்வ்யாப்தி கடிக்கும்படி எங்ஙனே யென்னில்; வ்யாபகமான ஈஶ்வரஸ்வரூபமும், வ்யாப்யமான சேதநஸ் வரூபமும் ஜ்ஞாநைகாகாரங்களாகையாலே தேஜோத்ரவ்யங்கள்போ லே ஸ்வச்சரூபமாகையாலே ஒன்றுக்கொன்று ப்ரதிகாதமில்லாமை யாலே ஸர்வத்ர அந்தர்வ்யாப்தி அகிலமேந உபபந்நம்; "ய ஆத்மா நமந்தரோயமயதி" என்று யாவனொருவன் ஆத்மாவை உள்ளேநின்று நியமிக்கிறானென்கிற ஶ்ருதிதானே யித்தைக்காட்டிற்றிறே!

தொ.—தோஷத்வயம்வருகையை ஸம்வாதப்ரமாணத்தாலே நிரூபித்த ருளிச்செய்கிறார்,

("தன்குணங்களிலே") இத்யாதியால். ("வ்யாபிக்கும்போது") என்றது - அந்த:ப்ரவிஶ்ய வ்யாபிக்கும்போதென்றபடி.

குணவிஶிஷ்டனுக்கே வ்யாப்தியென்கையிலே ஹேதுவையரு ளிச்செய்கிறார்,

("நிர்க்குணமாய்") இத்யாதி. ("நிர்க்குணமாய்") என்றது - ஸ்வ ரூபநிரூபககுணஶூந்யமாயும் நிரூபிதஸ்வரூபகுண ஶூந்யமாயுமெ ன்றபடி. ("அப்போது") என்றது - குணவிஶிஷ்டனுக்கு வ்யாப்தி சொல்லும்போதென்றபடி. ("வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபககுணங் களாய்") என்றது-ஆஶ்ரயகுணங்களே ஆஶ்ரயிகுணங்களாயென்றபடி. ("வ்யாபககுணங்களே வ்யாப்யகுணங்களாய்") என்றது - ஆஶ்ரயி குணங்களே ஆஶ்ரயகுணங்களாய் என்றபடி.

பி.—ஆத்மாஶ்ரயதோஷமும், தத்பரிஹாரே (அநவஸ்த்தா)தோஷமும் வருமென்று விகல்பம். (இவைதன்னை ஆஶ்ரயமாகவுடையன்). ("ஆத் மாஶ்ரய") மாவது – தன்னைத்தானே ஆஶ்ரயிக்கை; தன்கழுத்திலே தானே ஏறுமாப்போலே என்றபடி.

மூ.—௧௦௦. இவையிரண்டாலும் பலித்தது

வ்யா.— அதுக்குமேலே, தன் குணங்களிலே குணிவ்யாபிக்க வென்றுபுக்கால், ததாஶ்ரயமான குணங்களையும் குணிவ்யாபிக்கவேணும்; அந்த வ்யாபகனுடைய குணங்களையும், குணிவ்யாபிக்க வேணும். ஆகையாலே, அநவஸ்த்தாதுஸ்த்தமாம்" என்று இது தன்னை ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே!

௧௦௦.— இவ்வுபய ஸமாஸத்தாலும், பலிதாம்ஶத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(இவையிரண்டாலும்) என்றுதுடங்கி. அதாவது-நாரங்களுக்கயநம், நாரங்களை அயநமாக வுடையவன் என்கிற, (இவை இரண்டாலும்) பலித்த அர்த்தம்,

எ.—௧௦௦.— மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இவ்வுபயஸமாஸத்தாலும்) என்றுதுடங்கி.

[இவை யிரண்டாலும் பலித்தது]-(நாரங்களுக்கயநம், நாரங்களை அயநமாகவுடையவன் என்கிற இவை யிரண்டாலும்பலித்தஅர்த்தம்),

தொ.— ("அதுக்குமேலே") என்றது-ஆத்மாஶ்ரயமாகிற தோஷமாகைக்குமேலே ஆத்மாஶ்ரயரூபதோஷ பரிஹாரார்த்தமாக ஆத்மாஶ்ரயகுணங்களுக்கும் ஆஶ்ரயிகுணங்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதமங்கீகரிக்கிலென்றபடி. ("தன்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்க என்று புக்கால்") என்றது - ஸ்வநிஷ்டங்களான குணங்களிலே குணி குணாந்தரவிஶிஷ்டனாய் வ்யாபிக்கவேணுமென்று ப்ரவேஶித்தாலென்றபடி. ("ததாஶ்ரயமான குணங்களையும்") என்றது - குணநிஷ்டங்களாய் வ்யாப்ய குணபின்னங்களான குணங்களையுமென்றபடி. ("ஆகையாலே") என்றது - குணபேதஞ்சொல்லும்போது பஹுகுணகல்பநம்வருகையாலென்றபடி. ("அநவஸ்தாதுஸ்த்தமாம்") என்றது - பஹுகுணகல்பநம் அநவஸ்தையாகையாலே தோஷயுக்தமாமென்றபடி.

௧௦௦.— மேலுக்கவதாரிகை (இவ்வுபய) இத்யாதி. (உபயஸமாஸத்தாலும்) என்றது - தத்புருஷனாலும், பஹுவ்ரீஹியாலுமென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. [இரண்டாலும்] என்றது-இரண்டு ஸமாஸத்தாலுமென்றபடி.

பி.— ("அநவஸ்த்தாதுஸ்த்தம்") என்றது-(தன்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போது) தத்குணவிஶிஷ்டதயாவ்யாபித்வம், ஆத்மாஶ்ரயதோஷபியா குணாந்தரவிஶிஷ்ட தயா வ்யாபகத்வம் வக்தவ்யம்; ததாச பூர்வோக்ததோஷபியா குணாந்தரவிஶிஷ்டதயா வ்யாபகத்வம் வக்தவ்யம் இதி (அநவஸ்த்தாதுஸ்த்தமேவ).

மூ —பரத்வ ஸௌலப்யங்கள்;
மூ.—௧0௪. அந்தர்யாமித்வமும்,

வ்யா.—தன்னையொழிந்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும், தான் ஆதாரமாயிருக்கையாகிற (பரத்வமும்;) இப்படி பெரியனான தான் ஸகலசேதநா சேதநங்களிலும் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு, புக்கிருக்கையாகிற (ஸௌலப்யமும்) என்கை.

௧0௩.— இன்னமுமொரு ப்ரகாரத்தாலே, இந்த ஸமாஸத்வய பலிதங்களை யருளிச்செய்கிறார்,

(அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம்) என்று. அதாவது-பஹுவ்ரீஹியும், தத்புருஷனுமாகிற உபயஸமாஸத்தாலும் பலித்தது, அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அகிலசேதநா சேதநங்களிலும், அந்தராத்மதயாவஸ்த்திதனாய்க் கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற (அந்தர்யாமித்வமும்,)

எ.—[பரத்வஸௌலப்யங்கள்]-(தன்னையொழிந்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் தானாதாரமாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், இப்படி பெரியனான தான் ஸகலசேதநா சேதநங்களிலும் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு புக்கிருக்கையாகிற ஸௌலப்யமும்) என்று மூலார்த்தம்.

௧0௪.— யோஜநாந்தரத்துக்கவதாரிகை (இன்னமும்) என்று துடங்கி.

[அந்தர்யாமித்வமும்]-(அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலசேதநா சேதநங்களிலும் அந்தராத்மதயா அவஸ்த்திதனாய்க்கொண்டு) நியந்தாவாயிருக்கையாகிற) [அந்தர்யாமித்வமும்],

தொ.— (வஸ்துக்களுக்கும்) என்றது - நாரங்களுக்குமென்றபடி. இப்படி) என்றது-ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாம்படியென்றபடி. (பெரியனான) என்றது - விபுவானவென்றபடி. (தன்னையமைத்துக்கொண்டு) என்றது - விபுவானதன்னை ஶரீரியாம்படி வைத்துக்கொண்டென்றபடி.

[இவை யிரண்டாலும்பலித்தது பரத்வஸௌலப்யங்கள்] என்கிறவிடத்தில் தத்புருஷனால பரத்வமும், பஹுவ்ரீஹியால் ஸௌலப்யமும் என்கிற நியமமன்றியிலே தத்புருஷனாலும் பரத்வஸௌலப்யங்கள்பலிக்கும்; பஹுவ்ரீஹியாலும் பரத்வஸௌலப்யங்கள் பலிக்கும் என்றருளிச்செய்வர். அதெங்ஙனேயென்னில்; தன்னையொழிந்தஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தாமாதாரமாமளவில ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தாலே தர தமபாவம்வையாதே எல்லார்க்குமொக்க ஆதாரமாயிருக்கையாகிற ஸௌலப்யமும், ஸர்வாந்தர்யாமிதயா ஸர்வேஶ்வரனாய ஸர்வத்தையும் நியமிக்கவல்லனாகையாகிற பரத்வமும் இதாற்றானையாலே உபயஸமாஸத்தாலும் உபயமும்சொல்லுகிறது.

௧0௪.— மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) இத்யாதி. மூலார்த்தம். (அதாவது) இத்யாதி. இந்தயோஜனையிலே பஹுவ்ரீஹியாலே [அந்தர்யாமித்வமும்];

பி.—௧0௪.— பஹுவ்ரீஹியாலே [அந்தர்யாமித்வமும்],

மூ.—உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம்.

வ்யா.—"इण्-गतौ" "இண்-கதௌ" என்கிறதாதுவிலேயாதல் "अय-गतौ" "அய-கதௌ" என்கிறதாதுவிலேயாதல் ஸித்தமான அயநபதத்தில் கரணேவ்யுத்பத்தியாலும், கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ப்ரகாஶிதமான (உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம்) என்கை. பஹுவ்ரீஹியோஜனை சொல்லுகிறவிடத்தில், யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை, குணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொண்டாப்போலே, தத்புருஷயோஜனையிலும், அயநஶப்தத்தை உபாயோபேயவாசியாகக்கொள்ளுமளவில், யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதநவஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக் கொள்ளக்கடவது.

எ.— [உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம்] (அயநபதத்தில் கரணேவ்யுத்பத்தியாலும் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ப்ரகாஶிதமான) [உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம்] என்று மூலார்த்தம்.

(கரணேவ்யுத்பத்தி)யாவது-"அயதே-அநேந-இதி-அயநம்" என்கிறது.

(கர்மணிவ்யுத்பத்தி)யாவது—"அயதே-அஸௌ-இதி-அயநம்" என்கிறது.

தா.— (அயநபதத்தில் கரணேவ்யுத்பத்தியில்) [உபாயத்வமும்]; (கர்மணிவ்யுத்பத்தியில் [உபேயத்வமும்] சொல்லுகிறதென்று கண்டு கொள்வது.

(அயந) பதத்தை ஆஶ்ரயவாசியாக் கொள்ளுமளவில் (நார) பதத்தை சேதநமாத்ரவாசியாகக் கொள்ளவேணுமென்கையை ஸதர்ஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(பஹுவ்ரீஹி) என்று தொடங்கி. (யோக்யதாநுகுணமாக) என்றது-ஶரீரதயா ஆஶ்ரயமாகைக்கு அநுகுணமாக வென்றபடி. (தத்புருஷயோஜனையிலும்) என்றது - "நாராணாம்-அயநம்-நாராயணம்" என்கிற யோஜனையிலு மென்றபடி. (யோக்யதாநுகுணமாக) என்றது - உபாயோபேயாபேக்ஷாநுகுணமாகவென்றபடி.

பி.—தத்புருஷனிலே [உபாயத்வமும் உபேயத்வமும்] சொல்லுகிறது. "அயதே-அநேந-இதி-அயநம்" என்கிற(கரணேவ்யுத்பத்தியா)லே[உபாயத்வமும்], "அயதே - இதி - அயநம்" என்கிற (கர்மணிவ்யுத்பத்தியா)லே [உபேயத்வமும்] சொல்லுகிறதென்றபடி. அயநஶப்தம் கரணேவ்யுத்பத்தியில் உபாயோபேய ப்ரதிபாதகமாமிடத்தில் - த்ரிதியாதத்புருஷனாலும் ஸித்திக்குமாகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன ஸமாஸ த்வயத்திலும் என்றவிடத்தில் தத்புருஷஸமாஸம் ஷஷ்டீதத்புருஷனைகயன்றிக்கே தத்புருஷஸாமாந்யமென்று தாத்பர்யம். கரணேவ்யுத்பத்தி)யாவது — "நாரா: - அநேந - ஏநம் - யந்தி - இதி - நாராயண:" நாரங்களானவைகள் அவனுடைய ரகாரத்தாலே அவனையடைகை. (கர்மணிவ்யுத்பத்தி)யாவது — "நாரை: அயதே - இதி - நாராயண:" நாரங்களினாலே தானடையப்படுமவனென்கை.

வ்யா.— "నారస్త్వితి సర్వపుంసాం సమూహః పరికథ్యతే। గతిరాలంబనం తస్య తేన నారాయణ స్స్మృతః॥" "நாரஸ்த்விதிஸர்வபும்ஸாம்ஸமூஹஃபரிகத்த்யதே । கதிராலம்பநம்தஸ்யதேநநாராயணஸ்ஸ்ம்ர்தஃ॥" (கூகூ) என்றும், "నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రోచ్యతే బుధైః। తేషామయనభూతత్వాన్నారాయణ ఇహోచ్యతే॥" "நாரஶப்தேநஜீவாநாம்ஸமூஹஃப்ரோச்யதேபுதைஃ । தேஷாமயநபூதத்வாந்நாராயண இஹோச்யதே" (கூஎ) என்றும் இத்யாதிகளிலே இவ்வர்த்தம்சொல்லப்படாநின்றதிறே!

எ.—பாத்மே ("நார") இதி. நாரமென்று ஸர்வசேதநருடைய ஸமூஹம் சொல்லப்படுகிறது; அதுக்கு கதியும் ஆலம்பநமுமாகையாலே நாராயணன் என்று ஸ்மரிக்கப்பட்டான் என்கையாலே சேதநஸமூஹத்துக்கு 'உபாயோபேயபூதன் நாராயணன்' என்றதாய்த்து.

("நாரஶப்தேந") இதி. நாரஶப்தத்தாலே ஜீவஸமூஹம் சொல்லப்படுகிறது; அதுகளுக்கு அயநமாகையாலே நாராயணனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

தொ.—உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார்,

("நாரஸ்த்விதி") இத்யாதி. இவ்விடத்தில் சகாரம்அசித்வ்யாவ்ர்த்தியைச் சொல்லுகிறது; ஆக அசித்வ்யாவ்ர்த்தமான ஜீவாத்ம ஸமூஹம் நாரஃ என்று வித்வான்களாலே சொல்லப்படாநின்றது; அந்த நாரத்துக்கு உபேயமாயும் உபாயமாயுமிருக்கையாலே ஸர்வேஶ்வரன் நாராயணன் என்று சொல்லப்படாநின்றான்; வித்வான்களாலே நாரஶப்தத்தாலே ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸமூஹம் ஶப்தஶக்தியாலே சொல்லப்படுகிறது; அந்த நாரஶப்தவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு உபாயோபேயமாயிருக்கையாலே இவ்விடத்திலெம்பெருமான் நாராயணனென்று சொல்லப்படுகிறான் என்று ஶ்லோகார்த்தம். (இவ்வர்த்தம்) என்றது - யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை ஜீவமாத்ரவாசியாக்குகிற (இவ்வர்த்தம்) என்றபடி.

பி.—நாரஶப்தத்தாலே சேதநவர்க்கத்தையே சொல்லுமோவென்ன; சொல்லுமென்கைக்கு ப்ரமாணத்வயமருளிச்செய்கிறார்

("நாரஸ்த்விதி") என்றுதுடங்கி. "கம்யதே - இதி - கதிஃ" அதாவது - [உபேயம்]. ("ஆலம்பநம், அயநபூதத்வாத்") என்றது- உபாயோபேயபூதனாகையாலே என்றபடி.

மூ.—௧0௨. "எம்பிரானெந்தை"

வ்யா.—௧0௨.—கர்மணிவ்யுத்பத்திஸித்தமான ப்ராப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோச மில்லாமையாலே, ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாயிருக்கையாலும்,

எ.—௧0௨.—மேலுக்கவதாரிகை (கர்மணி) என்று தொடங்கி.

(கர்மணிவ்யுத்பத்திஸித்தமான ப்ராப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே)என்றது—"వైకుంఠేతు పరేలోకే శ్రియాసార్థం" "வைகுண்டேது பரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம்" என்றும், "శ్రియఃశ్రీఃపరమంపదం" "ஶ்ரிய தேசபரம்பதம்"(எஎ௨)என்றும், "பரமப்ராப்யையாக பிராட்டி ஶ்ருதியிலே கேழ்க்கப்படா நின்றாள்" என்றும், "సోశ్నుతేసర్వాన్ కామాన్ సహ" "ஸோஶ்நுதேஸர்வான்காமான்ஸஹ" (எஎ௩) என்று கல்யாணகுணங்களை ப்ராப்யத்வேந அநுபவியா நிற்பன் என்றுஞ் சொல்லுகையாலே அப்ரதக்ஸித்த விஶேஷணபூதையான பிராட்டிக்கும் திருமேனிக்கும் அப்ரதக்ஸித்தவிஶேஷணங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கும் ப்ராப்யத்வ முண்டாகையாலே ஸங்கோசமில்லையென்றபடி.

இத்தால் கரணேவ்யுத்பத்தி ஸித்தமான உபாயத்வத்தில் ஸங்கோசமென்னுமிடம் ஸித்தம்; உபாயத்வதஶையில் அப்ரதக்ஸித்த விஶேஷண பூதையானபிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வமொழிய உபாயத்வங் கூடாமையாலும், அப்ரதக்ஸித்த விஶேஷணங்களான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகத்வமொழிய உபாயத்வங் கூடாமையாலும்.

(ஸர்வ ப்ரகாரவிஶிஷ்டமாயிருக்கையாலும்) என்றது - ப்ரகார [illegible] அப்ரதக்ஸித்த விஶேஷணமாய் ஸமஸ்தங்களாய் அப்ரதக்ஸித்தங்களான வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டமாயிருக்கையாலு மென்றபடி; ஸர்வவித பந்து ப்ரகாரவிஶிஷ்டமாயிருக்கையாலு மென்றுமாம்; "మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృత్ । గతిర్నారాయణః" "மாதா பிதா ப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் । கதிர்நாராயண: (எஎ௪)"

தொ.—௧0௨.— மேலுக்கவதாரிகை (கர்மணி) இத்யாதி.

(ஸங்கோசமில்லாமையாலே) என்ற அநந்தரம் அது என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும்; இல்லாதபோது இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. அது என்றது - கர்மணிவ்யுத்பத்தி ஸித்தமான ப்ராப்யத்வமென்றபடி. (ஸர்வ ப்ரகார விஶிஷ்டமாயிருக்கையாலும்) என்றது - மாத்ருத்வாதி ஸர்வ ப்ரகார விஶிஷ்டமாயிருக்கையாலுமென்றபடி.

மூ.—என்கையாலே ஈச்வரனே எல்லாவுறவுமுறையுமென்று சொல்லும்.

வ்யா.—பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாயிருக்கையாலும், ஈச்வரனுடைய ஸர்வவித பந்துத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லும்படியை யருளிச் செய்கிறார்

(“எம்பிரான்”) என்று துடங்கி. அதாவது - நாராயணசப்தார்த்தத்தை அநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் “எம்பிரானெந்தையென்னுடைச்சுற்றமெனக் கரசென்னுடைவாணாள்” என்கையாலே, ஈச்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமென்று, இப்பதத்திலே சொல்லுமென்கை.

எ.—“மாதா என்கையாலே வாத்ஸல்யமும், பிதா என்கையாலே ஸ்வாமித்வமும், ப்ராதா என்கையாலே ஸௌசீல்யமும், நிவாஸ: என்கையாலே நித்யஸாந்நித்யரூபமான ஸௌலப்யமும், சரணம் என்கையாலே உபாயத்வமும், ஸுஹ்ருத் என்கையாலே கார்யோபயோகி ஞானஜாதத்தையும், கதி: என்றுப்ராப்யத்வத்தையும்சொல்லுகிறது” என்று நிர்வஹிப்பார்கள். ஸ்ம்ருதிச்ச “తస్మాన్నారాయణం బంధుం మాతరం పితరం గురుం । నివాసశ్శరణం చాహుః వేదవేదాంతపారగాః ॥” “தஸ்மாந் நாராயணம் பந்தும் மாதரம் பிதரம் குரும் । நிவாஸஞ்சரணஞ்சாஹு: வேதவேதாந்தபாரகா: ॥” (எசு). (பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாயிருக்கையாலும்) என்றது - சேதநனுக்கு பந்துக்களுடையலாபமு முத்தேச்யமாகையாலுமென்றபடி.

[“எம்பிரானெந்தை” என்கையாலே]-(நாராயணசப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் [“எம்பிரானெந்தை] (யென்னுடைச் சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்”) [என்கையாலே], [ஈச்வரனே எல்லாவுறவு முறையுமென்று சொல்லும்] - (ஈச்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவித பந்துவுமென்று இப்பதத்திலே சொல்லும்) என்று மூலார்த்தம்.

பெரியதிருமொழி - க - ப - க - திரு - சு - பாட்டு.

[“—ம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்ற
மெனக்கர சென்னுடைவாணாள்
அம்பினா லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி
யவருயிர்செகுத்த வெம்மண்ணல்
வம்புலாஞ்சோலை மாமதிள்தஞ்சை
மா மணிக்கோயிலே வணங்கி
நம்பிகாள்! உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம்.”]

தொ.— இப்பதத்திலே) என்றது - இவ்வயநபதத்திலே என்றபடி. மூலார்த்தம்(அதாவது) இத்யாதி. [“எம்பிரான்”] எனக்குபகாரகன். [“எந்தை”] எனக்குத்தமப்பன். (என்னுடைச்சுற்றம்) மற்றுமுள்ள என்னுடைய பந்துவர்க்கம். (எனக்கரசு) எனக்கு ராஜா. (“என்னுடைவாணாள்”) என்னுடையப்ராணன்.

எ.—["அவ.—ஆரும்பாட்டு.—இத்தை நீர்போர ஆதரியாநின்றீர், இது தனக்கு அர்த்தமென்னென்ன; சொல்லுகிறார். இதினுடைய பாடத்தை ஜபித்து அத்தாலே பலம் பெறவிருத்தல், இத்தாலே பாபத்தைப் போக்கி கர்மயோகத்துக்குடலாக்குதல் செய்கையன்றிக்கே, அர்த்தாநுஸந்தானத்தாலே பேறு என்று தமக்கு பக்ஷமாகையாலே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார். நம்மாழ்வாரும், திருமந்த்ரம் ஸூரிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானால், முன்னேயாதல் பின்னேயாதல் அர்த்தத்தைச்சொல்லிப்போருவர் அர்த்தப்ராதாந்யம் தோற்ற ; ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாக வேண்டுகையாலே.

வ்யா.—(எம்பிரான்) எனக்கு உபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன். (என்னுடைச் சுற்றம்) என் குடற்றுடக்கான எல்லாவுறவு முறையுமானவன். (எனக்கரசு) என்னை வன்னியமறுத்து ஆண்டவன். (என்னுடைவாணாள்) என்னுடைய ஆயுஸ்ஸு.

(அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி அவருயிர் செகுத்த வெம்மண்ணல்) ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே ராக்ஷஸரஞ்சும்படி நெருக்கி அவர்களுயிரை முடித்த என் ஸ்வாமி. ஸ்வாமித்வத்தோடே தலைக்கட்டிற்றாய் நின்றது. இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து - "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:" என்கிறபடியே. இதுதான் உமக்கு வந்தபடி யென்னென்ன (வம்புலாம்சோலை மாமதிள் தஞ்சைமா மணிக்கோயிலே வணங்கி) நித்யவஸந்தமான சோலையையும் மாமதிளையு முடைத்தான தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கி வந்தது; "எல்லாவுறவு முறையுந்தானே" என்று தோற்றும்படி அவன் வந்து நிற்கிற ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கையாலே வந்தது. (நம்பிகாள்!) பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப்பற்றி தேஹபோஷண பரராயிருக்கிறஅவர்களைச் சொல்லிற்றுதல், பகவத்குணாநுபவம் பண்ணி அத்தாலே பூர்ணராயிருக்கிற வவர்களைச் சொல்லிற்றுதல். (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) நீங்களெல்லாம் புறம்பே போய் க்லேசப்படாநிற்க நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி காணப்பெற்றே னென்னுதல் ; நீங்கள் உஜ்ஜீவிக்கும் விரகறிந்து கரையேறினாப்போல நானும் கரையேறப் பெற்றே னென்னுதல். (நாராயணா வென்னும் நாமம்) 'ஸர்வவிதபந்துவுமவனே' என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக் காணப்பேற்றேன்."] ... ...

மூ.—க0௩. நாம் பிறர்க்கானவன்றும், அவன் நமக்காயிருக்கும்.

மூ.—க0௪. இராமடம்

வ்யா.— க0௩.—இப்படி பந்துபூதனுயக்கொண்டு, இத்தலைக்கவன் செய்யுமதேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்,

(நாம் பிறர்க்கானவன்றும், அவன் நமக்கா யிருக்கும்) என்று. அதாவது-(நாம்) தன்னோடு ஒட்டற்று, (பிறர்க்கு) நல்லரா யிருந்த காலத்திலும், (அவன் நமக்கு) நல்லன் (ஆயிருக்கும்) என்கை.

க0௪.—இப்படி நாம் அந்யபரரானவன்றும், நமக்கேயாயிருந்து அவன் செய்துபோருமது தானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இராமடம்) என்று துடங்கி.

எ.—க0௩.— மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) என்று துடங்கி.

(தன்னோடொட்டற்று) என்றது - ஸர்வவிதபந்துவான தன்னோடுண்டான ஶேஷத்வ ஸம்பந்தத்தை அற்றென்றபடி. [பிறர்க்கு] என்றது - ஸம்ஸாரிகளுக்கென்றபடி.

[நாம் பிறர்க்கானவன்று] - (நாம் தன்னோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல்லராயிருந்த காலத்திலும்), [அவன் நமக்காயிருக்கும்]-(அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்கும்) என்று மூலார்த்தம்.

க0௪.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி நாம் அந்யபரனானவன்றும்) என்று துடங்கி.

தொ.—க0௩.—மேலுக்கவதாரிகை(இப்படி)இத்யாதி. (இப்படி)என்றது-ஸர்வவிதமான என்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (தன்னோடொட்டற்றுப் பிறர்க்கு நல்லராயிருந்த காலத்திலும்)என்றது-தன்னோடே அநந்யார்ஹஶேஷத்வேந ஸம்பந்தியாகாமல் பிறரோடே ஶேஷத்வேநஸம்பந்தியாயிருந்தகாலத்திலும் என்றபடி.(அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்குமென்கை) என்றது—நம்மோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தமுடைய ஈஶ்வரன் நமக்கு நன்மைகளை ஆஶாஸித்திருக்குமென்கையென்றபடி.

க0௪.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்தியாதி. (இப்படி)என்றது—கீழ்ச்சொன்னபடி யென்றபடி.

பி.—க0௩.— (பிறர்க்குநல்லராயிரு) க்கையாவது - தேவதாந்தரங்களுக்கு நல்லராயிருக்கை.

மூ.— ஊட்டுவாரைப்போலே, உள்ளே பதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்து, நோக்கிக்கொண்டுபோரும்.

வ்யா.— அதாவது-நேர்கோடுநேர் தங்கள்பக்கல்வந்து அபேக்ஷிதங்களைவாங்கி ஜீவியாதே, துர்மாநத்தாலே பட்டினியே திரியுமவர்களையும் விடமாட்டாமையாலே, அசலறியாதபடி ராத்ரி மடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே, தன்பக்கல் தலைசாயோம் என்று இச்சேதநர் ஸ்வாதந்த்ர்யம் மடித்துத் திரியாநிற்க, இவர்கள் கண்காணுதபடி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து இவர்கள் (ஸத்தையே) துடங்கி ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோரும் என்கை.

ஆக இந்நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈச்வரன் படியை அருளிச்செய்தாராய்த்து.

எ.—(நேர்கொடுநேர) என்றது-ப்ரத்யக்ஷமாகவென்றபடி. (தன்பக்கல் தலைசாயோமென்று)என்றது- "ద్విధా భజ్యేయమప్యేవం న నమేయం తు కస్యచిత్" "த்விதாபஜ்யேயமப்யேவந்நநமேயந்துகஸ்யசித்" (எஎகூ) என்கிறபடியே வணங்குகிறதில்லை யென்றபடி. (ஸ்வாதந்த்ர்யம் மடித்துத் திரியாநிற்க) என்றது -" ఈశ్వరోఽహమహం భోగీ సిద్ధోఽహం బలవాన్ సుఖీ। ఆఢ్యోఽభిజనవానస్మి కోఽన్యోఽస్తి సదృశో మయా॥" "ஈச்வரோஹமஹம்போகீ ஸித்தோஹம் பலவாந்ஸுகீ । ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மி கோந்யோஸ்தி ஸத்ருசோமயா॥"(எஎஎ)என்கிறபடியே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை கோஷித்துக்கொண்டு திரியாநிற்கவென்றபடி.

[இராமா_ ஊட்டுவாரைப்போலே] - (ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே), (தன்பக்கல் தலைசாயோமென்று இச்சேதநர் ஸ்வாதந்த்ர்யமடித்து திரியாநிற்க) [உள்ளே பதிகிடந்து] - (இவர்கள் கண்காணுதபடி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து), ஸத்தையே பிடித்து நோக்கிக்கொண்டுபோரும்] - (இவர்கள் ஸத்தையே துடங்கி ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோரும்) என்று மூலார்த்தம்.

நாராயண சப்தார்த்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார்

(ஆக) என்று துடங்கி. (ஈச்வரன்படியை) என்றது - ஈச்வரனுடைய ப்ரகாரத்தையென்றபடி ; ஈச்வரஸ்வபாவத்தை யென்றுமாம்; அதாவது-சேஷித்வம்.

தொ.—மூலார்த்தம் (நேர்கொடு) இத்யாதி. (நேர்கொடு நேர்) என்றது-எதிராகவென்றபடி. (ஜீவியாதே) என்றது-அநுபவியாதே யென்றபடி. (துர்மாநத்தாலே)என்றது-அஹங்காரத்தாலே யென்றபடி. (ராத்ரிமடத்திலே) என்றது-ராச்சோறிடும் ஸத்ரத்திலே யென்றபடி.

நாராயணபதார்த்தத்தை நிகமித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆக) இத்யாதியால். இந்நாராயணபதத்தாலே என்றது-சதுர்த்யந்தமான நாராயணபதத்தாலே யென்றபடி. (படியை) என்றது-அந்தர்யாமித்வாதி ப்ரகாரத்தை யென்றபடி.

பி.—கம்அ.— "(அசலறியாதபடி) கவாக்ஷாதிகளிலே வைப்பார்கள் என்று ஸம்ப்ரதாயம்" என்றருளிச்செய்வர். (கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான) என்றது - விஷயமானவென்றபடி.

மூ.—௧0௫. ஆயவென்கிற இத்தால்

வ்யா.—௧0௫.— இனி, இதில் விபக்த்யம்ஶத்தாலே கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்,

(ஆய என்கிற இத்தால்) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஆயவென்கிற இந்த சதுர்த்தியாலே

ஏ.—௧0௫.—மேல் வாக்யத்துக்கவதாரிகை (இனி) என்று தொடங்கி.

(இதில் விபக்த்யம்ஶத்தாலே) என்றது-இந்த நாராயண பதத்தில் விபக்தியாலே யென்றபடி.(கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறபடியை) என்றது-"ப்ரார்த்தநாயாம் - சதுர்த்தீ" என்று ப்ரார்த்தனையில் வந்த சதுர்த்தியாகையாலே கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரகாரத்தை என்றபடி. இவ்விடத்தில் ப்ரகாரமாவது-பேதம்.இச்சதுர்த்தி மற்றொரு ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லாதே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்தது-ப்ரணவத்தில் தாதர்த்திய சதுர்த்திக்கு விவரணமாகையாலே; "[Grantha text]"

"தஸ்மைதாஸ்யஞ்சதுர்த்யாதுமந்த்ரே ப்ரோக்தம்ஹிபார்வதி" (எஎ அ) என்னக்கடவதிறே!

[ஆய என்கிற இத்தால்]-(ஆய என்கிற இந்த சதுர்த்தியாலே),

தொ.—௧0௫.—மேலுக்கவதாரிகை(இனி)இத்யாதி. (இனி)என்றது-நாராயணபதார்த்த மருளிச்செய்த வநந்தரமென்றபடி. (இதில்) என்றது-நாராயண ஶப்தத்திலென்றபடி. (விபக்த்யம்ஶத்தாலே) என்றது-சதுர்த்தியாலேயென்றபடி. மூலார்த்தம்(அதாவது)இத்யாதி.

பி.—௧0௫.— "தாதர்த்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்கிறத்தினாலே சதுர்த்தியெல்லாம் தாதர்த்த்யே சதுர்த்தியாயிருக்குமானால் கீழ் ப்ரணவத்திலேயும் தாதர்த்த்யே சதுர்த்தியைச்சொல்லி இங்கேயும தாதர்த்த்யே சதுர்த்தியைச்சொன்னால் புநருக்தமன்றோ ?

'அப்ராப்தேஹிஶாஸ்த்ரமர்த்தவத்' என்கிற ந்யாயத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை இங்கும் சொல்லும்போதைக்கு ஶாஸ்த்ரம் ப்ரவர்த்தியாதென்றும், ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாமென்றும் ஶங்கைபரிஹாரம். கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வந்தான் கிஞ்சித்காரமில்லாவிட்டால் ஶேஷத்வம் ஸித்தியாமையாலே தத்ஸித்த்யர்த்தம் கிஞ்சித்காரம் ஸித்திக்கவேணும், கிஞ்சித்காரந்தான் ஸித்தித்ததோ? இல்லையோ ? என்றால் ; அது கீழ் ஸித்திக்க இல்லை ; அந்த கிஞ்சித்காரத்தை (இந்த சதுர்த்தியிலே) ப்ரார்த்திக்கையாலே 'அப்ராப்தேஹி ஶாஸ்த்ரமர்த்தவத்' என்கிற ஶாஸ்த்ரவிருத்தருமில்லையென்றும் ; அன்றிக்கே ப்ரார்த்தநாயாமபி சதுர்த்தியுண்டென்னுமத்தாலே சொல்லுகிறதாதலென்று அகாரத்தில் சதுர்த்தியில் ஸ்வரூபதாதர்த்த்யஞ்சொல்லுகிறது ; இந்த சதுர்த்திக்கு ப்ரார்த்தனையும் அர்த்தமாகையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையுக்தோற்றுகின்றது. த்வயத்தில் சதுர்த்தியாலே அந்தஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான வ்ர்த்தியில் தாதர்த்த்யத்தைச்சொல்லுகையாலே கைங்கர்யவாசகமென்னக்குறை இல்லை.

மூ.—“சென்றாற் குடையாம்” என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்யவேணும், என்று அபேக்ஷிக்கிறது.

வ்யா.—(“சென்றாற்குடையாம்”) என்கிறபாட்டிற்சொல்லுகிறபடியே, திருவநந்தாழ்வானைப்போலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் (செய்ய வேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறது)என்கை.

எ.— [“சென்றாற்குடையாம்” என்கிறபடியே]-[“சென்றாற் குடையாம்”](என்கிற பாட்டில் சொல்லுகிறபடியே), [எல்லா வடிமைகளும் செய்யவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது]-(திருவநந்தாழ்வானைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும்)[செய்யவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது]என்று மூலார்த்தம்.

முதல் திருவந்தாதி-௫௩-பாட்டு.

[“சென்றாற் குடையா மிருந்தாற்சிங்காசநமா
நின்றான்மரவடியா நீள்கடலுள்—என்றும்
புணையாமணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம்புல்கு
மணையாந் திருமாற் கரவு.”]

[“௫௩-பாட்டு. ஸ்வப்ரயோஜநத்துக்கு மடியேற்கும் துர்மாநிகள் ஆச்ரயிக்கும்படியை அநுஸந்தித்து உள் வெதும்பு அடங்கும்படி அநந்யப்ரயோஜநராய் தத்ததவஸ்த்தோசிதமான வடிவெடுத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யக்கடவ நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனான திருவநந்தாழ்வான் அங்குத்தைக்கு அடிமை செய்யும்படியை அநுபவிக்கிறார்.

ப-ரை. திரு-பெரியபிராட்டியாரோடே, (நித்யஸம்யுக்தனாயிருக்கிற) மாற்கு-ஸர்வேச்வரனுக்கு, (அவனும் அவளும் கூடக்கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் பரிமாறுகைக்கு யோக்யமான வடிவையுடைய) அரவு-திருவநந்தாழ்வான், (உகப்புக்குப் போக்குவீடாக) சென்றால்-அவன் உலாவியருளப்புக்கால், (மழை வெய்யில்படாதபடி) குடையாம்-குடையாம்; இருந்தால்-(தன்னிச்சையாலே) எழுந்தருளி யிருந்தால், சிங்காசநமாம்-திவ்யஸிம்ஹாஸநமாம்; நின்றால்-(ஸ்வேச்சையாலே) எழுந்தருளிநின்றால், மரவடியாம்-திருவடி நிலைகளாம்; நீள்-பரப்பையுடைத்தான, கடலுள் - கடலிலே, (கண்வளர்ந்தருளும்போதைக்கு) என்றும்-ஸர்வகாலத்திலும், புணையாம்-(திருப்பள்ளி) மெத்தையாம்; (ஏதேனுமொன்றை விளக்கிட்டுக்காண அபேக்ஷிதமானபோது) மணிவிளக்காம்-மங்களதீபமாம்; (சாத்தியருளத்திருப்பரியட்டம் அபேக்ஷிதமானபோது) பூம்பட்டாம் – (பும்ஸ்த்வாவஹமான) அழகிய திருப்பரியட்டமாம்; (சாய்ந்தருளினபோதைக்குப் பிராட்டிமார் சீறுபாறு என்னும்படி) புல்கு மணையாம்-தழுவணையாம்.

கோ.— “ஆவிர்பூ:” என்கிற அத்யாஹ்ருதமான க்ரியாபதத்தை கடாக்ஷித்து [எல்லாவடிமைகளும் செய்யவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது] என்றருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—௧0௬. நமஸ்ஸாலே, தன்னோடுறவில்லையென்று வைத்து கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கக்கூடுமோவென்னில்;

வ்யா.—௧0௬.—(நமஸ்ஸாலே) தனக்கென்ன வொன்றை விரும்புகைக்கு ப்ராப்தியில்லாத அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் சொல்லியிருக்க, இக்கைங்கர்யத்தைத்தான் விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவியாதென்றிருக்கு மவர்கள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்

(நமஸ்ஸாலே தன்னோடு உறவில்லையென்று வைத்து கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோவென்னில்;) என்று.

எ.—அவ.—கீழே எல்லாநேர்த்தியும் நேர்ந்து தங்களுக்கு உறுப்பாக ஆஶ்ரயிக்குமவர்களைச்சொல்லிற்று; இதில் தங்களை எல்லாமழிய அங்குத்தைக்கு உறுப்பாமவர்களைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(சென்றால் குடையாம்) கைங்கர்யம் ஸ்வபுத்யதீந மன்று என்கிறது. 'நான் குடையாய் நின்றேன், நீ இங்கேவா' என்கையன்றி அவன் உலாவப்புக்கால் குடை அபேக்ஷிதமானபோது குடையாகை. (இருந்தால் சிங்காசநமாம்) இருக்கை திருவுள்ளமானபோது திவ்ய ஸிம்ஹாஸநமாம். நிற்கை திருவுள்ளமானபோது மரவடியாம். கண்வளர அபேக்ஷிதமானபோது கடலிலே எல்லாக்காலத்திலும் படுக்கையாம். (அணிவிளக்காம்) ஒரு விளக்காலே ஒரு பதார்த்தத்தைக் காணவேணுமென்றபோது மங்களதீபமாயிருக்கும். (பூம்பட்டாம்) திருப்பரியட்டம் அபேக்ஷிதமானபோது அழகியபட்டாம். (புல்குமணையாம்) தழுவணை அபேக்ஷிதமானபோது தழுவணையாம். (திருமாற்கு) ஶ்ரிய:பதிக்கு. (அரவு) கட்டிப்பொன்போலே எல்லாவடிவையும் ஆக்கிக்கொள்ளலாம்படி யிருக்கிறபடி."] ... ...

௧0௬-மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை [நமஸ்ஸாலே] என்று துடங்கி

(தனக்கென்ன) என்றது-ஸ்வார்த்தமாக வென்றபடி. (அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம்) என்றது-அசித்வத் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமென்றபடி. (விரும்பி அபேக்ஷிக்கை) என்றது - ப்ரேம பூர்வகமாக (அபேக்ஷிக்கை) என்றபடி. (ஸம்பவியாது) என்றது-அத்யந்த பாரதந்த்ர்யஸ்வரூப விருத்தமாகையாலே கூடாது என்றபடி.

[நமஸ்ஸாலே]-நமஸ்ஸிலே, [தன்னோடுறவில்லை என்று வைத்து] தன்னோடு தனக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்று அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லியிருக்க, [கைங்கர்யத்தை]-[இக்கைங்கர்யத்தை], ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோவென்னில்;]-தான் விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவிக்குமோவென்னில் என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—௧0௬.—மேலுக்கவதாரிகை (நமஸ்ஸாலே) இத்யாதி. (ப்ராப்தியில்லாத அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம்) என்றது – ஸம்பந்தமில்லாத அசித் பாரதந்த்ர்யமென்றபடி. [என்றுவைத்து] என்றது -என்று சொல்லி வைத்து என்றபடி.

மூ—க0எ. "படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே" என்கிறபடியே, கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்று ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்.

வ்யா.—க0எ.—அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்,

("படியாய்க்கிடந்து") என்று துடங்கி. அதாவது-("படியாய்க்கிடந்துன்பவளவாய் காண்பேனே") என்று, அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையும் சொல்லுகிறபடியே, (கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை,) ஸ்வபோக்த்ர்த்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாய்க் கொண்டு (வந்தேறி) ஆனது (அன்று,) சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தல்லது தான் தரியாதபடியான தன்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்ததென்கை.

எ.—க0எ.—மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை (அதுக்கு) என்று துடங்கி. (ஸ்வபோக்த்ர்த்வ) இத்யாதி.

அசித் வ்யாவ்ர்த்திபரமான ஜ்ஞாத்ர்த்வபலத்தால் வந்தேறியான ஸ்வபோக்த்ர்த்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாய்க்கொண்டு வந்தேறியானதன்று என்றபடி. (தன்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி) என்றது-சேஷத்வமாகிற (தன்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி) யென்றபடி; "ఇతి స్వరూపసంసిద్ధం సుఖం దాస్యమవాప్నుయాం" "இதிஸ்வரூபஸம்ஸித்தம் ஸுகம்தாஸ்யமவாப்நுயாம்" (எஎகூ)இதி பாத்மே; ஆகையாலே கூடுமென்றுபாவிதார்த்தம். (சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தல்லது) என்கிறவிடத்தில்(அதிசய)மாவது-கிஞ்சித்காரம்.

தொ.—க0எ.—மேலுக்கவதாரிகை(அதுக்குத்தரம்) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (ஸ்வபோக்த்ர்த்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாய்க்கொண்டு வந்தேறியானதன்று) என்றது-'மமாயம், போக்தாஹம், மமபோகோயம்' என்கிற அஹங்கார கர்ப்பமான நினைவால் ஆகந்துகமாய்க்கொண்டு வந்ததன்று என்றபடி. (தன்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்தது) என்றது-சேஷத்வஸ்வரூபத்தால் வந்ததென்றபடி.

பி.—க0எ.—[" படியாய்"] இத்யாதி.

ஸ்வபோக்த்ர்த்வாகாரமாய்க்கொண்டு வந்தேறியன்றிக்கே சேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கையாவது எது? இவனுடைய சேஷத்வபராகாஷ்ட்டையைக்கொண்டு இவர்கள்பக்கல் ஸ்வபோக்த்ர்த்வம், ததநுபாரதந்த்ர்யத்தை பஜிப்பதேயென்று முகமலர் ["உன்பவளவாய்காண்பேனே"] என்று அம்முகமலர்த்தியாகிற அதிசயத்தை விளைக்கையென்றருளிச்செய்வர்,

వ్యా.—పరగతాతిశయాధానేచ్ఛయా ఉపాదేయత్వమేవ-యస్య-స్వరూపం-సః-శేషః,పరః-శేషీ ఇతి అస్యార్థః; అన్యస్య-ప్రయోజనమేవ-యస్య-పరమప్రయోజనం-సః-శేషః,అన్యః-శేషీ ఇతి. అత్ర పరశబ్దః అన్యపర్యాయ ఇతి పరాతిశయశబ్దయోః కర్మధారయశంకానివృత్త్యర్థోగత శబ్దః, తేనస్వగతాతిశయాధాయకే శేషిణ్యతివ్యాప్తివ్యుదాసః. అతిశయః-విశేషః, కించిత్కార ఇతియావత్; నాకించిత్కుర్వతశ్శేషత్వమితిహిమీమాంసకానాం ప్రసిద్ధిః: అనేన అతిశయశబ్దేన స్వరూపానుకూలవినాశాద్యాధాయకానాం శేషత్వశంకావ్యుదాసః; ఫలవినాశస్యహికర్మణస్స్వగతవినాశాధాయక ఫలంప్రతిశేషిత్వం. ఆధానశబ్దేన అతిశయంప్రత్యసన్నికరణతయా హేతుత్వంవివక్షితం. అనేన పరగతం అతిశయం స్వస్మిన్ ఆపాదయితుం ఇచ్ఛయా ఉపాదేయస్య శేషిణః శేషత్వశంకానివృత్తిః.

ఇచ్ఛయేతి. పరగతాతిశయస్య ఇచ్ఛావిషయతయా ప్రయోజనత్వం అవగమ్యతే; ఇచ్ఛాశబ్దస్య నిరుపపదత్వాత్ సాక్షాదేవేచ్ఛావిషయత్వంఅభిప్రేతం;- సాక్షాదిచ్ఛావిషయశ్చ పరమప్రయోజనం, తచ్చపరార్థత్వాత్ ఇత్యర్థశబ్దేనోక్తం; అర్థ్యత ఇత్యర్థః, ఇష్యత ఇతియావత్. నిరుపపదశ్చార్థఃస్వతః పరమప్రయోజనపరః, అనేనస్వాతిశయాధాయకేభృత్యాదౌ లక్షణస్య అతివ్యాప్తి శంకావ్యుదాసః; భృత్యోహిస్వాలంకారాదికమపిస్వామ్యతిశయాయ భవతిఇతిబుద్ధ్యాస్వాతిశయమాధత్తే;అతః భృత్యేనస్వాతిశయాధానస్య పరాతిశయపరమప్రయోజనమితినావ్యాప్తిః; ఉపాదేయత్వం-స్వీకార్యత్వం; ఇచ్ఛాస్వీకారౌ యథాయోగ్యం సంభవతః శేషశేషిణోరుభయోరపిచేతనత్వే ఇచ్ఛాస్వీకారౌ తద్గతౌ స్తః; యథారాజభృత్యయోః,అన్యతరస్యచేతనత్వేఅన్యతరస్యఇచ్ఛాస్వీకారౌభవతః యథారాజభవనయోః, ఉభయోరప్యచేతనత్వే తద్వ్యతిరిక్త చేతనగతావిచ్ఛాస్వీకారౌ యథాయోగ్యం సంభవతః; యథా ప్రభాప్రభావతోః,ఉపాదేయత్వంఉపాదాతుమర్హత్వం;తేన అకించిత్కరదశాయాం అవ్యాప్తిపరిహారః. ఏవకారేణ నకదాచిత్ పరస్మిన్నప్యతిశయాధాయకస్య శేషిణః పరమప్రీతిశేషవ్యుదాసః, స్వరూపమితి స్వరూపాతిరిక్త గుణాద్యుపాధినిరాసః, స్వరూపప్రయుక్తం; నగుణాది ధర్మప్రయుక్త మిత్యర్థః. పరాతిశయ ఏవపరమప్రయోజనం-యస్య-సః-పరం ప్రతిశేషః ఇతిలక్షణముక్తం.

தொ.—[நமஸ்ஸாலே தன்னோடுறவில்லை யென்று வைத்து கைங்கர்யத்தைப்ப்ரார்த்திக்கக்கூடுமோ வென்னில்] என்கிற பூர்வபக்ஷயபிப்ராயம், வாரீர் பிள்ளைலோகாசார்யரே! தேவரீர் நமஸ்ஸப்தார்த்த மருளிச் செய்கிறவளவில், இந்நமஸ்ஸப்தம் காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே பூர்வோத்தர பதங்களோடும், ஸ்தாநத்தோடு மந்வயித்து பகவதநந்யார்ஹ சேஷமான ஆத்மஸ்வரூபத்திலு மிப்பதத்திலும் ஆர்த்தமான உபாயத்திலும் மேல்பதத்திலும் சொல்லப்படுகிற பகவந்முகவிகாஸைக ப்ரயோஜநமாய், ததேவ பரமபுருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்திலும் இச் சேதநனுக்கு மகாரத்திலேசொன்ன ஜ்ஞாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமாய்வரும் அஹங்காரமமகாரங்களைக் கழிக்கிறதென்று சொல்லிவைத்து சதுர்த்திக் கர்த்தம்சொல்லுகிறவளவில் இவன்தனக்கு மமகார விஷயமொன்றுண்டாய் அத்தை இவன் ப்ரார்த்திக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது இச்சதுர்த்தி யென்னுமிடம்சேருமோவென்னில்; என்று.

எ.—பரகதாதிஶயாதாநேச்சயா உபாதேயத்வமேவ-யஸ்யஸ்வரூபம்-ஸ:-ஶேஷ:,-பர:-ஶேஷீ இதி அஸ்யார்த்த:, அந்யஸ்ய-ப்ரயோஜநமேவ-யஸ்ய-பரமப்ரயோஜநம் - ஸ: - ஶேஷ:, அந்யஶ்ஶேஷீதி. அத்ர பரஶப்த: அந்யபர்யாய இதி பராதிஶயஶப்தயோ: கர்மதாரயஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்தோகதஶப்த:; தேநஸ்வகதாதிஶயாதாயகே ஶேஷிண்யதிவ்யாப்திவ்யுதாஸ:. அதிஶய: - விஶேஷ:, கிஞ்சித்கார இதியாவத்; ‘நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்’ இதிஹி மீமாம்ஸகாநாம் ப்ரஸித்தி:; அநேந அதிஶயஶப்தேந ஸ்வரூபாநுகூலவிநாஶாத்யாதாயகாநாம் ஶேஷத்வஶங்காவ்யுதாஸ:; பலவிநாஶஸ்யஹிகர்மண: ஸ்வகதவிநாஶாதாயகபலம் ப்ரதிஶேஷித்வம். ஆதாநஶப்தேந அதிஶயம்ப்ரத்யநதிகாரணதயா ஹேதுத்வம் விவக்ஷிதம்; அநேந பரகதம் அதிஶயம் ஸ்வஸ்மிந் ஆபாதயிதும் இச்சயா உபாதேயஸ்யஶேஷிண: ஶேஷத்வஶங்காநிவ்ருத்தி:.

இச்சயேதி. பரகதாதிஶயஸ்ய இச்சாவிஷயதயாப்ரயோஜநத்வமேவ கம்யதே; இச்சாஶப்தஸ்யநிரூபகத்வாத் ஸாக்ஷாதேவ இச்சாவிஷயத்வமபிப்ரேதம்; ஸாக்ஷாதிச்சாவிஷயஶ்சபரமப்ரயோஜநம்; தச்ச பரார்த்தத்வாத்; இத்யர்த்தஶப்தேநோக்தம்; அர்த்த்யத-இத்யர்த்த:, இஷ்யத இதியாவத்; நிருபபதஶ்சார்த்த: ஸ்வத:-பரமப்ரயோஜநபர:, அநேந ஸ்வாதிஶயாதாயகே ப்ருத்யாதௌலக்ஷணஸ்ய அதிவ்யாப்திஶங்காவ்யுதாஸ:; ப்ருத்யோஹி ஸ்வாலங்காராதிகமபி ஸ்வாம்யதிஶயாயபவதீதிபுத்யாஸ்வாதிஶயமாதத்தே; அத:ப்ருத்யேநஸ்வாதிஶயாதாநஸ்ய பராதிஶய: பரமப்ரயோஜநமிதி நாவ்யாப்தி:. உபாதேயத்வம்-ஸ்வீகார்யத்வம்; இச்சாஸ்வீகாரௌயதாயோக்யம் ஸம்பவத: ஶேஷஶேஷிரூபயோரபி

தொ.— அநுக்குத்தரம் [“படியாய்க்கிடந்துன்பவளவாய் காண்பேனே” என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்று] என்கிற வித்தாந்த்யபிப்ராயம், ஆழ்வார் [“படியாய்க்கிடந்து”] என்றது-சந்தந குஸுமாதிகள் ஸ்வார்த்தகந்தமன்றியே பரார்த்தமாகவே பரனுக்கு விநியோகப்படுமாப்போலே அசித்வ்யாவ்ருத்திரூப சைதந்யாஶ்ரயமான விச்சேதநனும் ஸ்வார்த்தகந்தமன்றியே பரார்த்தமாகவே பரனுக்கு விநியோகப்படும்படியான அசித்பாரதந்த்ர்யத்தை அருளிச்செய்து அசித்வ்யாவ்ருத்தி வேஷமான சைதந்யப்ரயுக்தமாய் வரும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும், உபாயஜ்ஞாநமு [illegible] முடையவனுகையாலே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தத்தைக் கழிந்த இச்சேதநன் பராதிஶயாதாயகத்வமாகிற ஸ்வரூபாநுரூபமாய் பராதிஶயைகப்ரயோஜநமாய் பரைக நியோஜ்யமான கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையும் அருளிச்செய்கையாலே, இக்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை ஸ்வார்த்ததோகர்ஹமாய் வந்தேறியான தன்றிக்கே [ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம்] என்று.

ஏ —சேதநத்வே இச்சாஸ்வீகாரௌதத்ஸதௌஸ்த:;யதாராஜப்ர்த்யயோ அந்யதரஸ்யசேதநத்வே அந்யதரஸ்ய இச்சாஸ்வீகாரௌபவத:;யதாரா ஜபவநயோ:,உபயோரப்யசேதநத்வே தத்வ்யதிரிக்த சேதநகதாவிச்சா ஸ்வீகாரௌயதா யோக்யம்ஸம்பவத:;யதா ப்ரபாப்ரபாவதோ:,உபாதே யத்வம் உபாதாதுமர்ஹத்வம்; தேந அகிஞ்சித்கரத்வாயாம் அவ்யாப்தி பரிஹார:. ஏவகாரேண நகதாசித் பரஸ்மிந்நப்யதிஶயாதாயகஸ்ய ஶே ஷிண: பரமப்ரீதிஶேஷவ்யுதாஸ:-ஸ்வரூபம் இதி ஸ்வரூபாதிரிக்தகுண த்யுபாதிநிராஸ:, ஸ்வரூபப்ரயுக்தம் ; நகுணநிதர்மப்ரயுக்தமித்யர்த்த:. பராதிஶயஏவ-பரமப்ரயோஜநம் - யஸ்ய - ஸ: — பரம்ப்ரதி-ஶேஷ இதி லக்ஷணமுக்தம்.

["படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே" யென்கிறபடி யே] — (அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் சொல்லுகிறபடியே), [கைங்கர்யப்ரார்த்தனைவந்தேறி அன்று] - (கைங் கர்யப்ரார்த்தனை ஸ்வபோக்த்ர்த்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாய்க்கொண்டு வந்தேறியானதன்று); [ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்] - (ஶேஷிக்கதிஶயத்தைவிளை த்தல்லது தான்தரியாதபடியான தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்ததெ ன்கை) என்று மூலார்த்தம்.

பெருமாள்திருமொழி — ச - திரு - ௯ - பாட்டு.

["செடியாயவல்வினைகள் தீர்க்குந்திருமாலே
நெடியானேவேங்கடவா நின்கோயிலின்வாசல்
அடியாருംவானவருமரம்பையருங் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே"]

["வ்யா.—(செடியாயவல்வினைகள் தீர்க்கும்) தன்திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தாருடைய பாபபலமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்து க்கொடுக்குமவனைத்து. (செடி) – பாபம். (திருமாலே) அதுக்குநிட ந்த்தநம்கூட இருந்து ஸேவிப்பாருண்டாகை. (நெடியானே) அவளா லும் என்னாலும் பொறுக்கப்போகாது என்றபோது "என்னடியா ரதுசெய்யார்" என்று ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலோரம் எல்லைகாணவொ ண்ணாதவன். (வேங்கடவா நின்கோயிலின்வாசல்) தேவரீருடையதிரு வாசலிலே. (அடியாரும்வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்ப டியாய்க்கிடந்து) அநந்யப்ரயோஜநரும், ப்ரயோஜநாந்தரபரரும், அந் யபரரும் கிடந்து ஸஞ்சரியாநின்றால் ஒரு நினைவற்று அசேதநவத் கிடக்கவேணும். (உன் பவளவாய்காண்பேனே) பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அசேதநஸமாதியாகவும்வேணும்; அது புருஷார்த்தமாகைக்குக் காண வும்வேணும்."] ... ...

மூ.—௧0அ. ஆகையால், "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்" என்கிற ப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறது.

வ்யா.—௧0அ.—உக்தத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு, சதுர்த்தியின் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாப்ரகாஶகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்,

(ஆகையால்) என்று துடங்கி. அதாவது- கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே, ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகையாலே, ("வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்") என்று, அடிமையிலொன்றும் நழுவாதபடி ஸகலகைங்கர்யங்களும் (செய்யவேண்டும் நாமென்கிற ப்ரார்த்தனையை,) இச்சதுர்த்தி ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதென்கை.

எ.—௧0அ.— மேலுக்கவதாரிகை (உக்தத்தை) என்றுதுடங்கி.

[ஆகையால்] - [கைங்கர்யப்ரார்த்தனைவந்தேறியன்றி] (க்கே ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகையாலே), ["வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்கிற ப்ரார்த்தனையைக்காட்டுகிறது] - (அடிமையில் ஒன்றும் நழுவாதபடி ஸகலகைங்கர்யங்களும் செய்யவேண்டும் நாம் என்கிறப்ரார்த்தனையை இச்சதுர்த்தி ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதென்கை) என்று மூலார்த்தம்.

திருவாய்மொழி - ௩ - ப - ௩ - திரு - ௧ - பாட்டு.

["ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி
வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்
தெழிகுரலருவித்திருவேங்கடத்
தெழில்கொள்சோதியெந்தைதந்தைதந்தைக்கே."]

["அவ.— முதற்பாட்டில் - திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலு மெல்லாவடிமைகளும் செய்யவேணுமென்கிறார்.

தொ.—௧0அ.—மேலுக்கவதாரிகை (உக்தத்தை) இத்யாதி.

மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இச்சதுர்த்தி) என்றது- நாராயண பதத்திலேயிருக்கிற சதுர்த்தியென்றபடி.

பி.—௧0அ.— (உக்தத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு) - கைங்கர்யப்ரார்த்தனையே ஸ்வரூபமென்னுமத்தை (ஹேதுவாகக்கொண்டு) என்றபடி.

எ.—வ்யா.— (ஒழிவில்காலமெல்லாம்) முடிவில்லாதகாலமெல்லாம்; அநந்தமானகாலமெல்லாமென்றபடி. "ஒழிவில்காலமெல்லாமென்று—கீழ்கழிந்தகாலத்தையுங்கூட்டி யடிமைசெய்யப்பாரிக்கிறார்" என்றிங்ஙனே அதிப்ராஸங்கம் சொல்லுவாருமுண்டு. அது ஆகிறது - "கீழ்கழிந்தகாலத்தை மீட்கை" என்றொருபொருளில்லையிறே! "[Grantha] [Grantha]" "நோபஜநம்ஸ்மரந்" என்கிறபடியே - கீழ் கழிந்தகாலத்திலிழவு நெஞ்சிற் படாதபடி மறப்பிக்கையேயிறேயுள்ளது; "[Grantha]" "நமேதுஃகம்"(எ அ0) இத்யாதி; ஆகையாலே இனி மேலுள்ளகாலமெல்லாமென்றபடி. (உடனாய்) காலமெல்லாம் வேண்டினவோபாதி தேசாநுபந்தமு மபேக்ஷிதமாயிருக்கிறதுகாணு மிவர்க்கு. இளையபெருமாள், படைவீட்டிலுமடிமைசெய்து வநவாஸத்திலுமடிமைசெய்தாப்போலே. (மன்னி) ஸர்வேஶ்வரனும் பிராட்டியுமாய்த் திரளையைவிளைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், படிக்கம் குத்துவிளக்குப்போலே அவ்வளவிலும் நின்று அந்தரங்கமான வ்ருத்திகளைப்பண்ணவேணும். இத்தால் - ஸர்வாவஸ்த்தைகளையும் நினைக்கிறது. "[Grantha]" "ரமமாணுவநேத்ரயஃ" என்னக்கடவதிறே! இருவருக்குண்டானவநுபவத்திலே மூவரைச்சொல்லுகிறதிறே! அவ்விருவர்க்கும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்தால்பிறக்கும் ரஸம்அச்சேர்த்தியைக் கண்டவனுக்கும்பிறக்கையாலே. (ஒழிவில்காலம்) இத்யாதி. ஸர்வகாலத்தையும் ஸர்வதேசத்தையும் ஸர்வாவஸ்த்தையையும் நினைக்கிறது. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் இத்திருவாய்மொழி பாடப்புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெலலாம், காலமெல்லாம்" என்றிங்ஙனே நெடும்போதெல்லாம்பாடி, மேல்போகமாட்டாதே அவ்வளவிலே தலைக்கட்டிப்போவராம். (வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்) அடிமையிலொன்றுமொருவர்க்கும் கூறுகொடுக்கவொண்ணுதாய்த்து. எல்லாவடிமையும் நான் செய்யவேணும் - இளையபெருமாள், பிரியாதே காட்டிலேயுங்கூடப்போந்துசெய்த வடிமைகளும் செய்யவேணும்; ஸ்ரீபரதாழ்வான், படைவீட்டிலேபிரிந்திருந்து செய்தவடிமைகளும்செய்யவேணும். ஸ்ரீபரதாழ்வானை கைகேயி, "ராஜன்" என்ன, அப்போதந்த ஸ்வாதந்த்ர்யம் பொறுக்கமாட்டாமே படுதலை பட்டாப்போலே "[Grantha]" "விலலாப" (எ அக)என்று கூப்பிட்டானிறே! பாரதந்த்ர்யரஸமறிவார்க்கு "[Grantha]" "ஸ்வாதந்த்ர்யமநர்த்தம்" என்றுதோற்றுமிறே! "[Grantha]" "ஏபிஶ்சஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்"(எ அ உ தன்னிற்காட்டிலும் கண்குழிவுடையா ரித்தனைபேருண்டாயிற்று. தன்னோடொத்த ஆற்றாமையுடையாரநேகரைக் கூட்டிக்கொண்டுபோந்தன். எனக்கன்றோ "இவன்தம்பி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யம்பண்ணி அவர்க்கு:

எ.—கண்ணழிக்கலாவது, இவர்களுக்குச் சொல்லிற்றுச்செய்யவேணு மே-இவர்கள் தாங்களே கார்யத்தைவிசாரித்தறுதியிட்டு, 'நீரிப்படிசெய்யும்' என்று அவர்களேவினால் அப்படி செய்யவேண்டிவருமிறே யவர்க்கு. அவருடைய வ்யதிரேகத்தில் தனக்குண்டான ஆற்றாமையை அறிவிக்கப்போகிறானாகில் தனியேபோ யறிவிக்கவுமாமிறே! இவர்களை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டுபோனதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; நம்மொருவர் முகத்துக் கண்ணீர்கண்டால் பொறுக்கமாட்டாதவர், தம்மைப்பிரிந்தபிரிவு பொறுக்கமாட்டாதே கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருப்பாரித்தனைபேரைக்கண்டால் மீளாரோவென்னும் கருத்தாலே. பூசலுக்குப் போவாரைப்போலே யானைகுதிரை யகப்படக்கொண்டு போகிறானிறே! அவற்றுக்கு மவ்வாற்றாமையுண்டாகையாலே. "𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃" "ஶிரஸாயாசிதः"(எ அரு)என்பேற்றுக்குத்தாமபேக்ஷித்துத் தருமவர், நானென்றலையாலே யிரந்தால்மறுப்பரோ? "𑌮𑌯𑌾" "மயா" அத்தலை இத்தலையானால்செய்யாதொழிவரோ?"𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾" "ப்ராதா" "𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂𑌶𑌿𑌖𑍀" "பஸ்மஸாத்குருதாம்ஶிகீ"(எ அச)என்னும்படி, தம்பின் பிறந்தவனல்லேனோநான். என்தம்பிமார்க்குதவாத என்னுடைமையை அக்நிக்குவிருந்திட்டேனென்றாரிறே! "𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾" "யத்விநா" இத்யாதி. "𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯" "ஶிஷ்யஸ்ய" ப்ராதாவாகக்கூறுகொண்டு முடிசூடியிருக்குமவனோநான், அசேஷரஹஸ்யமும் தம்மோடேயன்றோ அதிகரித்தது. "𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯" "தாஸஸ்ய" ஶிஷ்யனாய் க்ரயவிக்ரயார்ஹனன்றிக்கேயிருந்தேனோ? ஆனபின்பு நானபேக்ஷித்தகாரியத்தை மறுப்பரோ? இதிறே கைங்கர்யத்தில் சாபலமுடையாரிருக்கும்படி. (வழுவிலாவடிமை) ஓரடிமைகுறையிலும் உண்டறுக்காட்டாதாயிற்றிவர்க்கு. (செய்ய) முன்புமுண்டிறே இக்கைங்கர்யமநோரதம், இப்போதிவ்வளவால்போராது, அநுஷ்டாநபர்யந்தமாகவேணும். (அடிமை செய்யவேண்டும்) கைங்கர்யமநோரதமேபிடித்து உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு. 'க்ஷுத்ரவிஷயாநுபவம்பண்ணவேணும்' என்றுபுக்கால், இரண்டுதலைக்குமொக்க ரஸமானபோகத்துக்கு ஒருதலையிலே த்ரவ்யத்தைநியமித்து, போககாலம்வருமளவும் லீலையாலேபோதுபோக்கி, போககாலம்வந்தவாறே புறப்படத்தள்ளிவிடுவர்கள்; இனி 'ஸ்வர்க்காநுபவம்பண்ணவேணும்' என்று புக்கால், "𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌭𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃" "ஸ்வர்க்கேபிபாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர் நாஸ்தி நிர்வ்ருதி:" (எ அகு) என்கிறபடியே; அருகே சிலர் நரகாநுபவம் பண்ணக்காண்கையாலே இருந்தநுபவிக்கிற இதுதானுமுண்டறுக்காட்டாதபடியாயிருக்கும்;

எ.— இனித் தானவ்விருப்புக்கடியான புண்யமானது சாலிசொ டுத்தநீர்போலே க்ஷயித்தவாறே "க்ஷீணே" "த்வம்ஸ" என்று முகம் கீழ்ப்படத்தள்ளுவர்கள்; இப்படி ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அஹங்காரமமகாரங்களடியாகவரு மிவ்வநுபவங்கள்போலன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தோடே சேர்ந்ததுமாய், அடிமைகொள்ளுகிறவனும் நித் யனாய், அடிமைசெய்கிறவனும் நித்யனாய், காலமும் நித்யமாய், தேசமும் நித்யமாய், ஒருகாலமும் மீளவேண்டாதபடி அபுநராவ் ர்த்தி லக்ஷணமோக்ஷமாய், க்ஷுத்ரவிஷயாநுபவம்போலே துக்க மிஶ்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே நிரதிஶயஸுகமாயிருப்பதொன்றிறேயிது. (நாம்) தம்திருவுள்ளத்தையுங்கூட்டி - நாமென்கிறாராதல்; அன் றிக்கே, கேசவன்றமர்க்குப்பின்பு இவர்தாம் தனியரல்லாமையாலே, திருவுள்ளம்போலேயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக்கொ ண்டு - நாமென்கிறாராதல். (தெழிகுரல்) இத்யாதி. அடிமைசெய்யக் கோலுகிற இவருடைய பாரிப்பேயன்றிக்கே, அடிமைகொள்ளக்கோ லுகிறவனுடைய பாரிப்பிருக்கிறபடி சொல்லுகிறதுமேல்; இருந்த விடத்திலேயிருந்து மநோரதிக்கிறாரித்தனையிறேயிவர்; அவன்தனக் குக்கலவிருக்கையான கலங்காப்பெருநகரத்தைவிட்டு இவ்வளவும்வர வந்து திருமலையிலேநின்று, தன்னநுஷ்டாநத்தாலே தெரிவிக்கிறா னிறே தன்பாரிப்பை. (தெழிகுரல்) இத்யாதி. கம்பீரமான த்வநியையு டைத்தான அருவியையுடைய. திருவருவியின் த்வநியுங்கூட உபா தேயமாயிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு, அந்நிலத்திலேயுள்ளதொன்றாகை யாலே. "கைங்கர்யருசியுடையார் அடிமைசெய்யவாருங்கோள்" என் றாற்போலேயிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு இத்த்வநி. இவர்க்கிந்த திருவரு வியின் த்வநியுங்கூட உத்தேஶ்யமாகச்சொல்லவேணுமோ, "சிலைக்கை வேடர்தெழிப்பராத" என்று அங்குத்தைத் திருவேடர்பறிக்கிறபோ தை ஆரவாரமுமகப்பட உத்தேஶ்யமாயிருக்கச்செய்தே. திருவேங்கட யாத்ரைபோகிறவர்களைப்பறிக்கிற வேடருடைய ஆரவாரமு முத்தேஶ் யமாயிருக்கிறதிறே அந்நிலத்திலுள்ளதாகையாலே. (திருவேங்கடத் தெழில்கொள்சோதி) 'அடிமைகொள்ளுகைக்குப் பாங்கானநிலமிது' என்று அவன்வந்துவர்த்திக்கிற தேஶமாயிற்று. இஶ்ஶரீர ஸம்பந்தம ற்று அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒருதேஶவிஶேஷத்திலே போனால் இவன் செய்யக்கடவ அடிமையை இந்நிலத்திலிவனுக்குச் செய்யலாம் படி அவன்வந்து வர்த்திக்கிறதேஶமிறே! (எழில்கொள்சோதி) அஸ ந்நிஹிதனேயாகிலும் மேல்விழவேண்டும்படியாயிற்று வடிவழகிருப் பது. (வேங்கடத்தெழில்கொள்சோதி) வானோர்சோதியையும் நீலா ழிச்சோதியையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது;

மூ.—௧0௬. "கண்ணாரக்கண்டுகழிவதோர்காதலுற்றார்க்குமுண் டோகண்கள் துஞ்சுதல்" என்கிறபடியே

வ்யா.—௧0௬.—இனி, இந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கைக் குறுப்பான ப்ராப்யருசியுடையார்படியை அருளிச்செய்கிறார் ("கண்ணாரக்கண்டு") என்று தொடங்கி. அதாவது-"இமையோர்கள் குழாங்கொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய்தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்குமுண்டோகண்கள் துஞ்சுதல்" என்று நித்ய ஸூரிகளுடைய திரளானது, நிரந்தரம் அநுபவம் பண்ணுகிற ஸர்வேச்வரனைக் கண்கள் நிறையும்படி, கண்டொழியக் கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநின்றவர்களுக்கும், கண்களுறங்குதலுண்டோ? என்னுமாப்போலே,

ஏ.—வாழுர்சோதி பகல்விளக்குப்பட்டிருக்கும், நீலாழிச்சோதி கடல் கொண்டுகிடக்கும், வேங்கடத்தெழில்கொள்சோதி குன்றத்திட்ட விளக்காயிருக்கும்; வேங்கடமேயவிளக்கிறே. அந்நிலம் மிகியாலே அழகுநிறம்பெற்றபடி. (எந்தை) விரூபனேயாகிலும் விடவொண்ணாதபடியாயிற்று ப்ராப்தியிருப்பது. ஸௌலப்யத்தாலு மழகாலும் தம்மைத்தோற்பித்தபடியென்றுமாம். (தந்தைதந்தைக்கே) பரமசேஷியென்றபடி.

இப்பாட்டில் – ப்ராப்யப்ரதாநமான திருமந்த்ரத்தி லர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுமென்கிறவித்தால் – சதுர்த்தியில் ப்ரார்த்தனையைச்சொல்லுகிறது; நாமென்கிறவிடம் - ப்ரணவ ப்ரதிபாத்யனான இவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது; "இதுபப்தஸ்வபாவத்தைக்கொண்டு சொன்னோம்" என்றருளிச்செய்தருளின வார்த்தை; தெழிகுரலித்யாதியால்-நாராயணபதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்; ப்ராப்தவிஷயத்தில் பண்ணும் கைங்கர்யமிறே ப்ராப்யமாவது; இனி, ஸௌலப்யமும் வடிவழகும் ஸ்வாமித்வமுமெல்லாம் – நாராயணபதத்துக்கர்த்தமிறே"! ... ... ※

௧0௬.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) என்று தொடங்கி.

["கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோகண்கள்துஞ்சுதல்" என்கிறபடியே] – (நித்யஸூரிகளுடைய திரளானது நிரந்தரம் அநுபவம்பண்ணுகிறஸர்வேச்வரனை கண்கள்நிறையும்படி கண்டொழிய க்கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநின்றவர்களுக்கும் கண்கள் உறங்குதலுண்டோ? என்னுமாப்போலே,)

தொ.—௧0௬.—மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி. (இனி) என்றது-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைச்சொன்ன அநந்தரமென்றபடி. (இடைவிடாமல்) என்றது-மத்யேவிச்சேதியாமலென்றபடி. (உறுப்பான) என்றது-யோக்யமானவென்றபடி. (படியை) என்றது-ரீதியையென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (காதலிலே) என்றது-அபேக்ஷையிலே என்றபடி. (நிலைநின்றவர்களுக்கு) என்றது-நிலையாய் நின்றவர்களுக்கென்றபடி. (உறங்குதல்) என்றது – நித்ரையென்றபடி.

எ.—[காண்பதற்கு முன்புறக்கமில்லை] - (விஷயத்தைக் காண்பதற்கு முன்பு ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான உறக்கமில்லை) ; [கண்டால்] - (கண்டகாலத்தில்), [" ஸதாபஶ்யந்தி" ஆகையாலே] - (ஸதாநுபவம் பண்ணுகையாலே), [உறக்கமில்லை] என்று மூலார்த்தம்.

திருவிருத்தம் - கூஎ - பாட்டு.

[" எழுவதும்மீண்டேபடுவதும் பட்டெனையூழிகள்போய்க்
கழிவதுங்கண்டுகண்டெள்கலல்லாலிமையோர்கள்குழாம்
தொழுவதுஞ்சூழ்வதுஞ்செய்தொல்லைமாலைக்கண்ணாரக்கண்டு
கழிவதோர்காதலுற்றார்க்குமுண்டோகண்கள்துஞ்சுதலே".]

[" பெருங்கிறியானையல்லால் அடியேன் நெஞ்சம்பேணலதே" என்றும், " நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பனே" என்றும் இவ்விஷயத்திலே இங்ஙனேகிடந்து அலமாவாநின்றீர் ; இவ்விஷயத்தில் கைவைக்கில் உமக்காகவும் பிறர்க்காகவும் க்லேஶம்தவிராதாயிராநின்றது ; அல்லாதாரைக்கண்டீரே புறம்புள்ளவிஷயங்களில் நெஞ்சைவைத்து அவற்றாலே உண்டு உடுத்து உறங்கிப்போதுபோக்குகிறபடி. அப்படியே நீரும் நம்பக்கல்நின்றும் நெஞ்சைமாற்றி புறம்பேவைத்துப்போது போக்கவல்லீரே என்ன, ஓம் அதுசெய்யலாய்த்திறே ! உன்பக்கல் கைவைத்திலேனாகில் உன்னைக்கண்டாலல்லது மீளாத ஆசையையுடைய எனக்கு வேறொன்றால் ஆறியிருக்கப்போமோ என்கிறார். பின்னை அல்லாதார் அங்ஙனே செய்யும்படியென் என்ன, அவர்கள் உன்னை அறியாமையாலே யென்கிறார்.

வ்யா.— (எழுவதும்) இத்யாதி. இரண்டுபடி; உத்பந்நமாவது, அநந்தரத்திலே நஶிப்பது ; உத்பந்நமாய் சிலநாளில் ஜீவிப்பது, பின்னை நஶிப்பதுமாயிறே ! இருப்பது. "ஜாயஸ்வம்ரியஸ்வ" " ஜாயஸ்வம்ர்யஸ்வ" (எஅகூ) என்கிறபடியே உத்பத்திக்ஷணமே விநாஶக்ஷணமாயிருப்பன சிலவும், கல்பாதியிலே உண்டாய் கல்பாந்தத்திலே விநாஶமாயிருப்பார் சிலருமாயிறே! இருப்பது. அவையெல்லாம் உருவெளியாய்த் தோற்றுகிறதாய்த்திவர்க்கு.

மூ.— காண்பதற்குமுன்பு உறக்கமில்லை; கண்டால் "ஸதாபஶ்யந்தி" ஆகையாலே உறக்கமில்லை.

மூ.—கக0. "பழுதே

வ்யா.— விஷயத்தைக் காண்பதற்குமுனபு ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான (உறக்கமில்லை); கண்டகாலத்தில் ("ஸதாபஶ்யந்தி") என்கிறபடியே ஸதாநுபவம் பண்ணுகையாலே (உறக்கமில்லை) என்கை.

கக0.—இன்னமும் ஒரு ஹேதுவாலே இவனுக்குறக்கமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் ("பழுதே") என்று துடங்கி. அதாவது-

எ.—(கண்டுகண்டெள்கலல்லால்) இப்படியிருக்கிற இதினுடைய அவஸ்த்தையைக்கண்டால் இழக்கலாயிருக்கும்; உன்பக்கலிலே கைவைத்தார்க்கு விடப்போமோ? எள்கையாகிறது - இகழ்கை, அவற்றிலே விரக்தராகலாமிறே! அவற்றின்தோஷதர்ஶநம்பண்ணினவாறே. (எழுவதும்) இத்யாதி. அன்றிக்கே, உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாய் இப்படி அநேகநாள் கழியக்காணாநின்றாலும் எள்கலல்லால் - ஈடுபடுமித்தனை போக்கி நாள்சென்றதென்றுகை வாங்குப்படியாயோ உன்படியிருப்பது. இப்போது எழுகையாவது-இரங்குகை. இவை ஸதோஷமாயிருக்கையாலே விடலாம்; விலக்ஷணவிஷயமானத்திலே பாவபந்தமுண்டானால் விடப்போமோ? (இமையோர்) இத்யாதி. வேறொன்றிலே நெஞ்சுவைக்கக்கடவரின்றிக்கேயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுடைய திரளானது "నిత్యాఞ్జలిపుటాహృష్టాః" "நித்யாஞ்சலிபுடாஹ்ருஷ்டா:", என்கிறபடியே தொழுவது - "నమః పురస్తాదథపృష్ఠతస్తే నమోఽస్తుతే," "நம:புரஸ்தாதபர்ஷ்டதஸ்தே நமோஸ்துதே" (எஅஎ) என்கிறபடியே, முன்னேவருவது, பின்னேவருதாய் அலமந்து, இப்படிசெய்து போருகையாலே, இதுவே யாத்ரையாம்படி பழையனான ஸர்வேஶ்வரனை. (கண்ணாரக்கண்டு) - "గాత్రైశ్శోకాభికర్శితైస్సంస్పృశేయం" "காத்ரைஶ்ஶோகாபிகர்ஶிதைஸ்ஸம்ஸ்பர்ஶேயம்" (எஅஅ) என்கிறபடியே, தான் வேணுமென்னுமாசை கண்டாலல்லது கழியாதபடியாயிருக்கிறவர்களுக்கும் காணவேணும் என்றகாதல் கண்டவாறேதீருமே. மேல்வருவது - விஷயாதீநமானகாதலிறே! (உற்றார்க்கும்) - காதல் முருடுகொளுந்தினார்க்கும். (உண்டோ) இத்யாதி. ஸ்வதந்த்ரரான பெருமாள் உறங்கினர் என்று கேட்குமித்தனைபோக்கி அவரை அநுவர்த்தித்துப்போன இளையபெருமாளுக்குக் கண்ணுறங்கிற்றோ? பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தாரிலிதுக்கு முன்கண்ணுறங்கினாருண்டோ என்று கேட்டறிவாருண்டோ?"].

கக0.—மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமுமொரு ஹேதுவாலே) என்று துடங்கி.

தொ.— கக0.—மேலுக்கவதாரிகை (இன்னமும்) இத்யாதி. (இன்னமும்) என்றது-இதுக்குமேலேயு மென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி.

மூ.—பலபகலும் போயினவென்று” இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்கவிரகில்லை.

வ்யா.—“செங்கணடலோதவண்ணரடி அரவணைமேற் கண்டு தொழுதேன் (பலபகலும் பழுதேபோயினவென்று) அழுதேன்” என்று, விஷயத்தைக் கண்டநுபவித்தவாறே இப்படி அநுபவிக்கைக்குடலான அநேககாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போய்விட்டதே என்று இழந்த நாளை நினைத்து க்லேசித்துக் (கூப்பிடுகிறவனுக்கு) மேலுள்ளநாளில் உறக்கம்வர வழியில்லை என்கை.

எ.—[“பலபகலும் பழுதேபோயின” என்று] - (அநுபவிக்கைக்குடலான அநேககாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போய்விட்டதே என்று), [இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு] - (இழந்தநாளை நினைத்துக்லேசித்து)க் [கூப்பிடுகிறவனுக்கு], [உறங்கவிரகில்லை] - (மேல் உள்ளநாளில் உறக்கம் வரவழியில்லையென்கை) என்று மூலார்த்தம்.

முதல்திருவந்தாதி - ௧௬ - பாட்டு.

[“பழுதேபலபகலும்போயினவென்றஞ்சி
யழுதேனரவணைமேற்கண்டு—தொழுதேன்
கடலோதங்காலலைப்பக் கண்வளருஞ்செங்க
ணடலோதவண்ணரடி”.]

[“அவ.— இதர தேவதைகளைப் பற்றி இவ்விஷயத்தை யிழந்த நாட்டாரிழவை பரத்வநிஷ்கர்ஷமுகத்தாலே பரிஹரித்தவர், அநாதிகாலம் இதர தேவதைகளையும், இதர ஸாதநங்களையும் பற்றி இவ்விஷயத்தை அகன்று திரிந்த தம் இழவைநினைத்து ஸோகிக்கிறார்.

தொ.—(“செங்கண்”)–பரத்துவத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்த கண்களையுடையவராய், (“அடலோதவண்ணரடி”)–ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குடலாயிருக்கையுடையவராய், ஸமுத்ரம்போன்ற காம்பீர்யத்தையும் திருமேனி வர்ணத்தையுமுடையரான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கைமேல் கண்டு ஸேவித்தேன்; இப்படி கண்டு ஸேவிக்கைக்கு உடலான அநேகதிநங்களும் வ்யர்த்தமே போயிற்றேயென்று க்லேசித்தேன், என்று பாசுரார்த்தம். (இப்படி) என்றது-கண்டேனென்றபடி.

எ.—ப — ரை. (ஸௌகுமார்யாநுரூபமாக) கடல் ஓதம்- கடலின் சிறு திவலைகளானவை, (தொடைகுத்துவாரைப்போலே அநுகூலமாக) கால் அலைப்ப — திருவடிகளை ஸ்பர்ஶிக்க, (அத்தாலே) கண்வளரும் - பள்ளிகொண்டருளுமவனுமாய், (வாத்ஸல்யத்தாலும் ஐஶ்வர்யத்தாலும்) செம்-குதறிச்சிவந்த, கண் — திருக்கண்களையுடையனுமாய், அடல்—(அநுபவிக்கப்புக்கவர்களை அபிபவித்து) எழ வீசுகிற, ஓதம் - (ஸௌந்தர்ய) தரங்கங்களோடு கூடின, வண்ணர்-வடிவையுடையனுமானவனுடைய, அடி-திருவடிகளை, (வெளுத்தநிறத்தையுடையனான) அரவு-திருவநந்தாழ்வானாகிற, அணைமேல்-படுக்கையின்மேலே, (ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமுகேந) கண்டு - கண்டநுபவித்து, தொழுதேன் - (ததநந்தரபாவியான) தொழுகையிலும் அந்வயிக்கப்பெற்றேன் ; (இப்படி அநுபவத்தோடே அடிக்கழஞ்சுபெற்று செல்லுகைக்குறுப்பான) பலபகலும்-கழிந்த காலமெல்லாம், (ஒன்றொழியாதபடி) பழுதே- வ்யர்த்தமே, போயின என்று - போய்விட்டதே என்று, அஞ்சி-(கண்ணநீர்) வெள்ளமிட இருந்து, அழுதேன் - ஶோகித்தேன்.

கீழ் இழவுக்கு அடியான நம்முடைய கர்மம் இப்போதும் குறியழியாதே கிடக்கையாலே, மேல் உள்ளகாலத்திலும் இவ்வநுபவத்துக்குக்குறைத்தல்வரில் செய்வது என்? என்று பயப்பட்டு அழுதேன்.

அவ.— நல்லான் அருள்பெற்ற எனக்கு ஶோகம் உண்டாய்த்து என்கிறார்.

வ்யா.— (பழுதே பல பகலும் போயின வென்றஞ்சி யழுதேன்) போனகாலம் அநாதி, வருங்காலம் அநந்தம் ; இத்தோடொத்தகாலமிறே! போயிற்று என்று அழுதேன். இழவுக்கு அழுதாராகில் அச்சமாவது என்? வருமத்தைக்குறித்தன்றோ அஞ்சிற்று என்னில் ; அதிகாரி நானாகில் போனகாலம் போலேயாகிறதோ வருங்காலமும் என்கிறார். “ యశ్చ రామం న పశ్యేత్తు యంచ రామో న పశ్యతి|నిందితస్సవసేల్లోకే స్వాత్మాప్యేనం విగర్హతే॥” “யஶ்சராமம்நபஶ்யேத்துயம்சராமோநபஶ்யதி।நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம்விகர்ஹதே॥”(எ அகூ)என்றுசொல்லுகிறது, பெருமாளுடைய ஒருநாளை இழவுக்கிறே! (கடலோதங்காலலைப்ப)திருவடிகளை கடலோதமானது தொடைகுத்துமாப்போலே அலைப்ப. (கண்வளரும்)இத்யாதி. (அரவணைமேல் கண்டுதொழுதேன்) தகட்டில்அழுத்தின மாணிக்கம்போலே. பண்டு உபாயாந்தரங்களிலும், தேவதாந்தரங்களிலும் ப்ரவணனாய் இழந்தேனென்று சொல்லுகிறார். (பழுதே) பழுதும் பழுதல்லாததும் கூடப்பெற்றேனோ? (பலபகல்) இழந்த அநாதிகாலம் பலவாய் அதுக்கு அந்தரம் அநந்தகாலமானபடி.

மூ.—கககூ. "அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன்" என்றுநின்றார்களிறே!

வ்யா.—கககூ.—இன்னமும் இவ்விஷயத்தில் அறிவு பிறந்தார்க்கு மறக்கப்போகாதென்னுமத்தை இசைவிக்கிறார்.

("அன்றுநான்") என்று துடங்கி. அதாவது—அவனென்னைப் பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே, நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகா நிற்க, அக்காலத்தில் நான் ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மத்தையுடையனாகப் பெற்றிலேன்; அந்தஜந்மமுண்டானபின்பு, அவனை யொருக்காலு ("மறந்திலேன்") என்று சொல்லா (நின்றார்களிறே!) என்கை.

எ.—(போயின) போன நீர்களைக்கோலவோ? வருங்காலமும் பழைய காலமும் ஒன்று; பழையநானே இன்னம் அப்படியாகில் செய்வதென் என்கிறார். "ஈலீஷ்வபிச" "காலேஷ்வபிச" (எகூ0) (அரவணைமேல்கண்டு)பர்யங்க வித்யையிற்படியே பூர்ணமாகக்கண்டேன். (கண்டுதொழுதேன்) கண்டால் செய்யுந்தொழில். (காலலைப்ப) சிறு திவலைதொடைக்குத்த. (செங்கண்) வாத்ஸல்யந்தோற்றுகை. (அடலோதம்) நெருங்கின ஓதம்."] ... ...

கககூ.— மேல்வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (இன்னமும்) என்று துடங்கி.

(இசைவிக்கிறார்) என்றது - அறிவிக்கிறார் என்றபடி.

["அன்று நான்பிறந்திலேன்"] - அவன் என்னைப்பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகாநிற்க அக்காலத்தில், நான் ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மத்தையுடையனாகப் பெற்றிலேன்); ["பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றுநின்றார்களிறே!]-(அந்த ஜந்மமுண்டானபின்பு அவனை ஒருக்காலும் மறந்திலேனென்று சொல்லாநின்றார்களிறே!) என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—கககூ.—மேலுக்கவதாரிகை(இன்னமும்)இத்யாதி. (இன்னமும்) என்றது – இதுக்குமேலேயு மென்றபடி. (இவ்விஷயத்தி லறிவுபிறந்தார்க்கு) என்றது—ப்ராப்யமான பகவத்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் பிறந்தார்க்கு என்றபடி.(இசைவிக்கிறார்)என்றது—ஸம்மதிப்படுத்தினாரென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (பெறுகைக்காக) என்றது - லபிக்கைக்காக வென்றபடி. (அக்காலத்தில்) என்றது—நிற்பதும் இருப்பதும் கிடப்பதும் செய்கிறகாலத்திலே யென்றபடி. (அந்தஜந்மம்)என்றது-ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மமென்றபடி.(அவனை) என்றது-ப்ராப்யனான எம்பெருமானையென்றபடி.

மூ.—கக௨. இவ்வடிமைதான் " ஒழிவில்காலமெல்லாம்

வ்யா.— ஆக ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநம்பிறந்தார்படி இதுவாகையாலே, இந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும் என்று கருத்து.

கக௨.—இனி, இந்த கைங்கர்யத்துக்கு தேஶகாலாதி நியமமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார்

(இவ்வடிமைதான்) என்று துடங்கி. அதாவது-இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தமான இந்த கைங்கர்யந்தான், ("ஒழிவில்காலமெல்லாம்

எ.—பலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

(ஆக) என்று துடங்கி.

கக௨.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) என்றுதுடங்கி.

[இவ்வடிமைதான்] - (இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தமான இந்த கைங்கர்யந்தான்), [" ஒழிவில்காலமெல்லாம்"]- (ஒழிவில்லாதகாலமெல்லாம்),

தொ.—[ஆய] என்றுதுடங்கி இவ்வளவும் அவர் அருளிச்செய்த அர்த்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார் (ஆக) இத்யாதியால். (ஆக) என்றது-கீழ்ச்சொன்னஹேதுக்கள் எல்லாவற்றாலுமென்றபடி. கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களாவன-சதுர்த்தியினாலே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லுகையும், கைங்கர்யந்தானில்லாதபோது ஶேஷத்வமில்லையாம்படி ஶேஷத்வோபஷ்டம்பகமாயிருக்கையும், இஶ்ஶேஷத்வந்தான் ஆத்மாவுக்கு அஸாதாரண நிரூபகமாயிருக்கையும், ஆத்மா தான் நித்யனாயிருக்கையும், ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக ப்ராப்யருசியுடையார்படிகளும். ஆக ப்ரமாணப்ரமேய ப்ரமாதாக்களை அருளிச்செய்தாராய்த்து.

கக௨.—மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி. (இனி) என்றது-கைங்கர்யப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்த அநந்தரமென்றபடி. (இந்த கைங்கர்யத்துக்கு) என்றது-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமான ஶேஷத்வத்துக்கு உபஷ்டம்பகமாய், அத ஏவ நித்யப்ரார்த்தநாவிஷயமான கைங்கர்யத்துக்கென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (ஸ்வரூபாநுரூப)மான என்றது-ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபாநுரூபமாய், அத ஏவ ஸ்வப்ரயோஜகத்வஸ்வகர்த்ர்கத்வபுத்த்யகோசரமாய், பரப்ரயோஜநத்வைகவேஷமாய் பரநியோஜ்யமான வென்றபடி. (புருஷார்த்தமான) என்றது-புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாவிஷயமானவென்றபடி.

மூ.—உடனாய்மன்னி'' என்கிறபடியே, ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் அநுவர்த்திக்கும்.

வ்யா.— உடனாய்மன்னி'') என்று, ''ஒழிவில்லாத காலமெல்லாம் ஸர்வதேஶத்திலும் (உடனாய்) ஸர்வாவஸ்த்தையிலும்பிரியாது நின்று'' என்கிறபடியே, ஸர்வதேஶத்திலும், ஸர்வகாலத்திலும், ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் நடந்து செல்லும் என்கை.

எ.— ['' உடனாய்''] - (ஸர்வதேஶத்திலும்) உடன்பட்டவனாய், ['' மன்னி''] - (ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் பிரியாதுநின்று), [என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும்] [அநுவர்த்திக்கும்] - (நடந்துசெல்லும்) என்று மூலார்த்தம்.

[''ஒழிவில்காலமெல்லாம்''] என்கிறபாசுரோதாஹரணத்துக்கும், [ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் அநுவர்த்திக்கும்] என்கிற ஸ்ரீஸூக்திக்கும் நாராயணபதத்தில் ஸூசகம்; போக்த்ர் போக்யரூபமான ஆத்ம பரமாத்மாக்களை நித்யராகச்சொல்லுகையாலே ஸர்வகாலத்திலும் உண்டாம்; இந்த ஸ்வரூபங்களுடைய அஸங்கோசத்தாலும் அபரிச்சேதத்தாலும் ஸர்வதேஶத்திலுமுண்டாம்; அப்ரதக்ஸித்த ஸம்பந்தமாகையாலே ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் அநுஸஞ்சரணமுண்டாகையாலே ஸர்வாவஸ்த்தமாயிருக்குமதென்று கண்டுகொள்வது.

தொ.—[''உடனாய்மன்னி'']என்கையாலே (ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வாவஸ்த்தையிலும்) என்கிற அர்த்தத்தைக்காட்டுமோவென்னில்; [''உடனா'']கையாவது-கூடியிருக்கையாகையாலும், [''மன்'']னுதலாவது-ஒரு வஸ்து என்னலாம்படியிருக்கையாகையாலும், அவனோடே ஏக வஸ்துவென்னலாம்படி கலந்திருக்கும் வஸ்துவுக்கு அவனிருக்கும்(தேஶத்திலும்) அவனுக்குண்டாம் அவஸ்த்தைகள்தோறும் அவனோடு கூடியிருக்க நியதமாகையாலும், [''உடனாய் மன்னி''] என்றால் ஸர்வதேஶ ஸர்வாவஸ்த்தைகளையுங்காட்டும்.

சூ.—௧௧௩. எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம்.

வ்யா.— ௧௧௩.—பார்யைக்கு மங்களஸூத்ரதாரணம், பர்த்தாவுக்கு அநந்யார்ஹை என்று காட்டுமாப்போலே, திருமந்த்ரதாரணம், சேதநர்க்கு பகவதநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாசகமென்னுமிடம் தோற்ற, இத்தை யொருமங்களஸூத்ரமாக நிரூபித்தருளிச்செய்கிறார்.

(எட்டிழையாய்) என்றுதுடங்கி. அதாவது – பதினாறிழையாய், இரண்டுசரடாயிருக்கும் லௌகிகமானமங்களஸூத்ரம்போலன்றிக்கே, (எட்டிழையாய், மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம் போலே,) எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கிற இத்திருமந்த்ரமென்கை.

எ.—௧௧௩.– மேல்வாக்யத்துக்கவதாரிகை(பார்யைக்கு)என்றுதுடங்கி.

(பகவதநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாசகமென்னுமிடம் தோற்ற) என்றது— உகாரத்தில் சொன்ன பகவதநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாசகமென்னுமர்த்தம் தோற்றவென்றபடி.

[எட்டிழையாய் மூன்றுசரடா யிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம் போலே திருமந்த்ரம்] –(எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமா யிருக்கிற, [இத்திருமந்த்ரம்] என்று மூலார்த்தம்.

தொ.—௧௧௩.—மேலுக்கவதாரிகை(பார்யைக்கு) இத்யாதி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (லௌகிகமான மங்களஸூத்ரம்) என்றது-லோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கும் மங்களஸூத்ரமென்றபடி. [எட்டிழையாய், மூன்றுசரடாயிருக்கும் மங்களஸூத்ரம்] மதாந்தரஸ்த்தர்பக்கலிலே காணலாம். நம்மாசார்யர்கள், திருமந்த்ரம் எட்டுத் திருவக்ஷரமாய், த்விதியமந்த்ரமாயிருக்கைக்கு ஸ்மாரகமாகவாய்த்து ஒன்பதுவடமான மங்களஸூத்ரத்தை தரிப்பிப்பது.

மூ.—௧௧௪. இத்தால் ஈஶ்வரன் ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய் ரக்ஷிக்கும் என்கிறது.

வ்யா.—௧௧௪.— இப்படி நிரூபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார்

(இத்தால்) என்று தொடங்கி. அதாவது - இத்தை மங்களஸூத்ரமாகச்சொன்ன (இத்தால்) ஈஶ்வரன் இத்தோடந்வயமுடைய (ஆத்மாக்களுக்குப்பதியாய்) நின்றுகொண்டு (ரக்ஷிக்கும்) என்று சொல்லுகிறதென்கை.

எ.— ௧௧௪.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி.

[ஆத்மாக்களுக்குப்பதியாய் ரக்ஷிக்கும்] என்றருளிச்செய்தது — "స ఏవ వాసుదేవో హి సాక్షాత్పురుష ఉచ్యతే। స్త్రీప్రాయమితరత్సర్వం జగత్ బ్రహ్మపురస్సరం॥ నైసర్గికత్వభర్తృత్వాదాత్మేశత్వాజ్జగత్పతేః॥" "ஸ ஏவ வாஸுதேவோ ஹி ஸாக்ஷாத்புருஷ உச்யதே । ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம் ஜகத்ப்ரஹ்மபுரஸ்ஸரம்॥ நைஸர்கிகத்வபர்த்ர்த்வாதாத்மேஶத்வாஜ்ஜகத்பதே:॥" (௭௯௧) என்னும் ப்ரமாணத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி. திருமந்த்ரத்தை மங்களஸூத்ரமாக நிரூபித்தத்தால் அதிலே த்வயமாகிற அச்சுத்தாலியும், மூலைத்தாலியும், வைரமணி ஸ்தாநத்திலே முப்பத்திரண்டு எழுத்தான சரமஶ்லோகத்தையுஞ்சேர்த்து "ఆచ్ఛాద్య నూతనం వాసో వరో మాంగళ్యసూత్రకం। సువర్ణమణిసంయుక్తం బధ్నీయాత్ కన్యకాగళే॥" "ஆச்சாத்ய நூதநம்வாஸோ வரோமாங்கள்யஸூத்ரகம் । ஸுவர்ணமணிஸம்யுக்தம் பத்நீயாத்கந்யகாகளே॥" (௭௯௨) என்கிறபடியே—ஆத்மாக்களுக்கநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாஶகமாகக் கட்டினான் என்றருளிச்செய்வர்; "స్వామిత్వాత్మత్వశేషిత్వపుంస్త్వాద్యాస్స్వామినో గుణాః। స్వత్వదాసత్వకాయత్వశేషత్వస్త్రీత్వదాయినః॥" "ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸ்த்வாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணா:। ஸ்வத்வதாஸத்வகாயத்வஶேஷத்வ ஸ்த்ரீத்வதாயிந:॥" (௭௯௩).

தொ.—௧௧௪.—மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி. (இப்படி) என்றது – மங்களஸூத்ரமாகவென்றபடி. மூலார்த்தம் (அதாவது) இத்யாதி. (இத்தோடு) என்றது - இத்திருமந்த்ரத்தோடென்றபடி. (அந்வயமுடைய) என்றது – ஆசார்யோபதேஶத்வாரா ஸம்பந்தமுடையவென்றபடி. (பதியாய்நின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்கும்) என்றது – தான் பெருகநின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்குமென்றபடி.

எ.—இது தன்னை இவர் திருத்தம்பியாரும் முகாந்தரேண அருளிச்செய்தாரிறே! ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே:— "வித்யை தாயாகப்பெற்று, பாலுமமுதுமான திருநாமத்தாலே திருமகள்போல வளர்த்த தஞ்சமாகிய தந்தை மற்றொருவர்க்கும் பேச்சுப்படாமல் விஷ்வபதி லோகபர்த்தாவென்னும் மணவாளரை, நாலிரண்டிழைகொண்டு மூப்புரியான ப்ரஹ்மஸூத்ரபந்தத்தோடே வரிப்பிக்க, பரம்புருடன்கைக்கொண்டபின் சதுர்த்தியுள்புக்கு இடையீடுநடுக்கிடக்கும் நாள்கழித்து ஜந்மபூமியை விட்டகன்று சூழ்விசும்பிற்படியே உடன்சென்று குடைந்து நீராடி வியந்துழாய் அஞ்சநத்தின்நீறு, நானப்பொடி, பீதகவாடை பல்கலன்கொண்டு நோக்கி அலங்கரித்துப் பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்ய, நிறை குடவிளக்கமேந்தி இளமங்கையர் எதிர்கொள்ள வைகுந்தம் புக்கிருந்து வாய்மடுத்துப் பெருங்களிச்சியாக வானவர்போகமுண்டு கோப்புடைய கோட்டுக்காற்கட்டில் மிதித்தாரோகித்து பரதாக்ரூரமாருதிகளை பரிஷ்வங்கித்த மணிமிகுமார்விலே குருமாமணியாயணையும் வஸ்துவுக்கு மணிவல்லிப்பேச்சு வந்தேறியன்று".

அஸ்யார்த்தः—(வித்யைதாயாகப்பெற்று) "ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி" "ஸஹி வித்யாதஸ்தம்ஜநயதி" (எகூச) என்கிறபடியே ஆசார்யன் திருமந்த்ரமுகேந ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைஉண்டாக்கினபோது இவ்வாத்மவஸ்துஸத்பாவமாகையாலே வித்யைமாதாவாகக்கொண்டு இவ்வாத்மவஸ்துவைஜநிப்பித்து. (பாலுமமுதுமானதிருநாமத்தாலே திருமகள்போல வளர்த்த) "தேனும்பாலுமமுதுமாயதிருமால்திருநாமம்" என்கிறபோக்யபதார்த்தமானதிருமந்த்ரத்தாலே "திருமகள்போலவளர்த்த" என்கிறபடியே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாதிகளாலே லக்ஷ்மீஸதர்ஶமாக வளர்த்துக்கொண்டு போந்த. (தஞ்சமாகியதந்தை) தேஹோத்பாதகனாய் "பித்ரா" "ஸபித்ராச" (எகூடு) இத்யாதிப்படியே ஆபத்தஶைகளிலேகைவிடும்பிதாவைப்போலன்றிக்கே "பூதாநாம் யோऽவ்யய: பிதா" "பூதாநாம்யோவ்யய:பிதா" (எகூசு) என்கிறபடியேஸம்பந்தம் கண்ணழிவற்றிருக்க, "பவமோக்ஷணயோஸ்த்வயைவ ஜந்துः க்ரியதே" "பவமோக்ஷணயோஸ்த்வயைவஜந்துःக்ரியதே" (எகூஎ) என்னும்படிஸம்ஸாரமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும்பொதுவாயிருக்கும்பிதாவைப்போலன்றிக்கே ஸ்வரூபோத்பாதகனாய்ஒருதஶையிலுங்கைவிடாதேஹிதைஷியாய் உஜ்ஜீவநைகபரனாய்க்கொண்டு மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கையாலே, ஆபத்ரக்ஷகனான ஆசார்யனாகிறபிதா. (மற்றொருவர்க்கும் பேச்சுப்படாமல்) "மற்றொருவர்க்கென்னைப்பேசலொட்டேன்" "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்" என்கிறபடியே அந்யஶேஷத்வ

எ.—ப்ரஸங்கம்வாராதபடி.(விச்வபதிலோகபர்த்தாவென்னும்மணவாளனை) "பதிம் விச்வஸ்ய" "பதிம்விச்வஸ்ய" (௭௯௮) "கௌஸல்யா லோகபர்த்தாரம்" "கௌஸல்யாலோகபர்த்தாரம்" என்று (௭௯௯) பதிசப்தத்தாலும் பர்த்ருசப்தத்தாலும் ஸர்வலோகநாயகனாகச்சொல்லப்படுகிற மணவாளனை. (நாலிரண்டிழைகொண்டு முப்புரியான ப்ரஹ்மஸூத்ர பந்தத்தோடே) எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே எட்டக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாய் ஈச்வரஸம்பந்த ப்ரகாசகமான திருமந்த்ரமாகிற மங்களஸூத்ரபந்தத்தோடே. (வரிப்பிக்க) "பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணினா" "பாணிம்க்ர்ண்ஹீஷ்வபாணிநா" (௮௦௦) என்கிறபடியே வரிக்கும்படிபண்ண. (பரம்புருடன் கைக்கொண்டபின்) "பரம்புருடா நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே பரமபுருஷரான மணவாளர் பரிக்ரஹித்த அநந்தரம். (சதுர்த்தியுள்புக்கு) விவாஹாநந்தரம் சேஷசேஷாமபர்யந்தமான சதுர்திவஸத்திலும், அகலுதலணுகுதலற்று அநந்யார்ஹ சேஷத்வாநுகுணமான பரிமாற்றத்துக்கர்ஹமென்னுமளவை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிருக்குமோபாதி ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தில் கண்ணழிவற அங்கீகரிக்கையாலும், ததநுகுணமாகக் கிட்டிபரிமாறப் பெருமையாலும் அகலுதலும் அணுகுதலு மற்று கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையோடே செல்லும் சரமசதுர்த்தியிலே உள்புக்கு. (இடையீடு நடுக்கிடக்கும் நாள்கழித்து) தம்பதிகளிருவரும் ஏகசய்யையிலே வர்த்திக்கச்செய்தே அந்யோந்யஸ்பர்சயோக்யதை யில்லாதபடி யிடையீடான ஸோமாதிகள் நடுவே கிடக்கும் நாள்போலே சேஷத்வஜ்ஞாநமும் சேஷவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையு முண்டாகையாலே இரண்டுதலைக்கும் அண்ணிமை உண்டாயிருக்கவும் சேர்த்துப்பரிமாறவொண்ணாதபடி "நண்ணியும் நண்ணகில்லேன் நடுவேயோருடம்பிலிட்டு" என்கிறபடியே அநுபவவிரோதியாய் இடையீடான சரீரம் நடுவே கிடக்கிற நாளுநாளையும் "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்கிறபடியே கழித்து. (ஜந்மபூமியை விட்டகன்று) "முற்றிலும் பைங்கிளியும் பந்து மூசலும் பேசுகின்ற சிற்றில்மென் பூவையும்விட்டகன்ற செழுங்கோதை" என்கிறபடியே ஒருவராலும் விட அரிதான ஜந்மபூமியான இவ்விபூதியை முன்பாதரணீயமாய்ப்போந்த வஸ்துக்களோடே கூடப்பொருந்திபரிமாறவிட்டு நீங்கி; அன்றிக்கே "அன்று நான் பிறந்திலேன்" என்னும்படிக்கிடந்த தனக்கு ஆசார்யன், திருமந்த்ரத்தாலுண்டாக்கின ஜந்மம் பெற்றதிங்கே யாகையாலே ஜந்மபூமியான இவ்விபூதியை பகவதநுபவ ப்ராவண்யத்தாலே "முற்றிலும் பைங்கிளியும்" இத்யாதிட்

ஏ.—படியே முன்பாதராணியமாய்ப்போந்த வஸ்துக்களோடே கூடவிட்டகன்றென்னவுமாம். பிறந்தகத்தை விட்டுப் புக்ககத்துக்குப்போகிறதாகச்சொல்லுகிற ரூபகத்துக்கு இது மிகவும்சேருமிறே! (சூழ்விசும்பிற்படியே உடன்சென்று) "சூழ் விசும்பு" என்கிற திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிறபடியே அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே வழியிலுள்ளாருடைய ஸத்கரிக்க "அங்கவரொடுமுடன்சென்று" என்கிறபடியே "நயாமி" என்கிற நாயகன் முன்னேபோக பின்னேபோய். (குடைந்துநீராடி) "குள்ளக்குளிரக் குடைந்துநீராடி" என்கிறபடியே பர்த்ர்க்ருஹத்துக்குப்போகிற பெண் அவ்வூரெல்லையிலே சென்றவாறே அவர்கள் குளிப்பாட்டக் குளிக்குமாப்போலே அம்ர்தவாஹிநியான விரஜையிலே இப்பாலுள்ள அழுக்கறும்படிநீராடி. (வியந்துழாயஞ்சநத்தின்நீறு, நானப்பொடி, பீதகவாடை, பல்கலன்கொண்டு நோக்கி அலங்கரித்து) குளித்தேறின பெண்ணை பர்த்ர்பந்துக்களான ஸ்த்ரீகள் வந்து அலங்கரிக்குமாப்போலே "வியந்துழாய்க்கற்பென்று சூடுங்கருங் குழல்" "ஆராயில் வேய்ங்கணைஞ்சநத்தின் நீறணிந்து" "மெய்திமிருநானப்பொடி" "உடுத்துக்களைந்த நின்பீதகவாடை" "பல்கலனும் யாமணிவோம்" என்கிறபடியே-அலங்காரோபகரணங்களான திவ்யமால்யம், திவ்யாஞ்சநம், திவ்யசூர்ணம் திவ்யவஸ்த்ரம், திவ்யாபரணங்களை, "తంపంచశతాన్యప్సరసాంప్రతిధావన్తి, శతంమాలాహస్తాః, శతమంజనహస్తాః, శతంచూర్ణహస్తాః, శతంవాసోహస్తాః, శతంభూషణహస్తాః" "தம்பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸாம்ப்ரதிதாவந்தி, ஶதம்மாலாஹஸ்தா:, ஶதமஞ்சநஹஸ்தா:, ஶதம்சூர்ணஹஸ்தா:, ஶதம்வாஸோஹஸ்தா:, ஶதம்பூஷணஹஸ்தா:," (அ௦க) என்கிறபடியே ஏந்திக்கொண்டு மானேய்நோக்கியரான திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள் எதிரேவந்து "తంబ్రహ్మాలంకారేణాలంకుర్వన్తి" "தம்ப்ரஹ்மாலங்காரேணாலங்குர்வந்தி" (அ௦உ) என்கிறபடியேபோக்த்ர்பூதேஶ்வரபோக்யமாம்படிஅலங்கரித்து. (பல்லாண்டிசைத்துக்கவரிசெய்ய) "தொக்குப் பல்லாண்டிசைத்துக் கவரி செய்வரேழையரே" என்கிறபடியே இவ்விஷயத்தில் கிஞ்சித்கரிக்கையிலுண்டான சாபலந்தோற்றத்திரளநின்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணி சாமரம்பணிமாற. (நிறைகுடவிளக்கமேந்தி இளமங்கையர் எதிர்கொள்ள) அலங்க்ர்தையாய் உபலாலநத்தோடே செல்லுகிறபெண், பர்த்ர்க்ருஹத்தை அணுகச்சென்றவாறே அங்குள்ள ஸ்த்ரீகள் மங்களதீபாதிகளை ஏந்திக்கொண்டெதிரேவந்து ஸத்கரிக்குமாப்போலே, "மதியுநற்கண்ணமு நிறைகுடவிளக்கமும் மதிமுகமடந்தைய ரேந்தினர்" என்கிறபடியே மங்களாவஹமான பூர்ணகும்பதீபாதிகளை தரித்துக்கொண்டு "சதிரிளமங்கையர்தாம்வந்தெ

ஏ.—திர்கொள்ள" என்கிறபடியே நித்யநவயௌவநஸ்வபாவைகளான வேறே சில திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள் எதிர்கொள்ள. (வைகுந்தம்புக்கிருந்து) உபலாலநத்தோடே சென்றபெண், பர்த்ர்க்ர்ஹத்திலே புக்கிருக்குமாப் போலே "மன்னியமாதவனோடு வைகுந்தம்புக்கிருப்பார்" என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியானவனுக்கு போகஸ்தாநமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைப் ப்ராபித்து அவனோடேகூட இருந்து. (வாய்மடுத்துப்பெருங்களிச்சியாகவானவர்போகமுண்டு) பர்த்ர்க்ர்ஹத்திலே பெண் வந்தபின்பு தம்பதிகளும் மற்றுமுள்ள பந்துக்களும் கூடியிருந்து பெருங்களிச்சியுண்ணுமாப்போலே, அடியார்கள் குழாங்களுமவனுமாக இருக்கிற சேர்த்தியிலே அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனென்று பெருங்களிச்சியாக மூழ்மிடர்செய்து "கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் புஜிக்கிறபோகத்தை "సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా" "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதா" (அ௦௩)என்கிறபடியே புஜித்து. (கோப்புடையகோட்டுக்காற்கட்டின்மிதித்தாரோஹித்து) பர்த்ர்ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு படுக்கையிலே ஏறுமாப்போலே "கோப்புடைய சீரியசிங்காசநம்" என்றும் "கோட்டுக்காற்கட்டில்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதியும் தொழிலாகவகுப்புண்டு ஸர்வாஶ்சர்யமயமான திவ்யபர்யங்கத்திலே "తమేవంవిత్పాదేనాధ్యారోహతి" "தமேவம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி" (அ௦௪) என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே அடியிட்டேறி. (பரதாக்ரூரமாருதிகளைபரிஷ்வங்கித்த மணிமிகுமார்விலே) "తం సముత్థాప్య కాకుత్స్థశ్చిరస్యాక్షిపథంగతం। అంకే భరతమారోప్య ముదితః పరిషస్వజే॥" "தம்ஸமுத்தாப்யகாகுஸ்த்த ஶ்சிரஸ்யாக்ஷிபதங்கதம்। அங்கேபரதமாரோப்யமுதித:பரிஷஸ்வஜே॥" (அ௦௫) என்றும், "సోఽపీనం ధ్వజవజ్రాబ్జకృతచిహ్నేన పాణినా। సంస్పృశ్యాకృష్య చ ప్రీత్యా సుగాఢం పరిషస్వజే॥" "ஸோப்யேநம் த்வஜவஜ்ராப்ஜ க்ர்தசிந்ஹேந பாணிநா। ஸம்ஸ்பர்ஶ்யாக்ர்ஷ்யசப்ரீத்யா ஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே॥" (அ௦௬) என்றும், "ఏష సర్వస్వభూతస్తు పరిష్వంగో హనూమతః। మయా కాలమిమం ప్రాప్య దత్తస్తస్య మహాత్మనః॥" "ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமத:। மாயாகாலமிமம்ப்ராப்யதத்தஸ்தஸ்யமஹாத்மந:॥" (அ௦எ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபரதாழ்வானையும், அக்ரூரனையும், திருவடியையும் ஆதரித்தணைத்துக்கொண்ட மணிமிகுமார்பென்று ஸ்ரீகௌஸ்துபம் நிறம்பெறும்படி அழகிய திருமார்விலே. (குருமாமணியாயணையும் வஸ்துவுக்கு) "குருமாமணிப்பூண் குலாவி" என்று ஶ்லாக்யமாய் ஈஶ்வரத்வசிந்ஹமான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதி போக்யமாய் தேஜஸ்கரமாய்க்கொண்டு அணைகிற ஆத்மவஸ்துவுக்கு (மணிவல்லிப்பேச்சு வந்தேழியன்று) வண்பூமணிவல்லியென்று உதாரமாய் போக்யமாய் தனக்குத்தானே ஆபர

எ.—ணமாம்படி அழகியதாய் கொள்கொம்புபெறுவிடில் தலையெடுக்கமாட்டாமே தறைப்பட்டுக்கிடக்குங்கொடிபோன்றவளென்கிற ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமாய் வரும்பேச்சு வந்தேறியன்று, ஸ்வாபாவிகமென்றபடி.

இத்தால் ஸ்த்ரீத்வம் ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அத்தை உள்ளபடி தர்ஸித்த இவர்க்கு தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு ஸ்வாபாவிகமென்று சொல்லிற்றாய்த்து.

[இத்தால்] - (இத்தை மங்கள ஸூத்ரமாகச்சொன்ன இத்தால்),[ஈஸ்வரன்] [ஆத்மாக்களுக்கு]-(இத்தோடன்வயமுடைய)[ஆத்மாக்களுக்கு], [பதியாய் ரக்ஷிக்குமென்கிறது] - (பதியாய்க்கொண்டு ரக்ஷிக்கு)மென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி அருளிச்செய்தத்தால் "పితాచ రక్షకశ్శేషీ భర్తా జ్ఞేయో రమాపతిః। స్వామ్యాధారో మమాత్మా చ భోక్తా చాద్యమనూదితః॥" "பிதாச ரக்ஷகஶ்ஶேஷீ பர்த்தா ஜ்ஞேயோ ரமாபதி: । ஸ்வாம்யாதாரோ மமாத்மாச போக்தாசாத்யமநூதித:॥" (அ0அ)என்கிறபடியே நவவிதஸம்பந்தமும் ஸூசிதமாய்த்து.

அகாரத்தாலே பித்ர் புத்ர ஸம்பந்தமும், "அவ-ரக்ஷணே" என்கிறதாதுவாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகஸம்பந்தமும்,சதுர்த்தியாலே ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தமும், உகாரத்தாலே பர்த்ர்பார்யா ஸம்பந்தமும், மகாரத்தாலே ஜ்ஞாதாஜ்ஞேய ஸம்பந்தமும், நமஸ்ஸாலே ஸ்வ ஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமும், நாராயணபதத்தாலே ஶரீரஶரீரிஸம்பந்தமும், அயநபதத்தாலே ஆதாராதேய ஸம்பந்தமும், ஆய பதத்தாலே போக்தா போக்யஸம்பந்தமும், சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறது.

[இதில் அகாரம் ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது] என்றத்தாலே பித்ர்புத்ர ஸம்பந்தமும், ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவஸம்பந்தமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

[இத்தாலீஸ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது] என்றத்தாலே ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷியும் அர்த்தாதுக்தமாகையாலே ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

[இத்தால் பிறர்க்கு ஶேஷமன்றென்கிறது] என்றத்தாலே பர்த்ர்பார்யாஸம்பந்தமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

[இத்தால் ஆத்மாஜ்ஞாதா] என்கையாலே ஜ்ஞாத்ர்ஜ்ஞேய ஸம்பந்தமும சொல்லிற்றாய்த்து.

[தனக்குரியனன்றென்கிறது] என்றத்தாலே ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமுஞ்சொல்லிற்றாய்த்து.

மூ.—ககரு. ஆக, திருமந்த்ரத்தால், எம்பெருமானுக்கே யுரியேனான நான்,

---

வ்யா.—ககரு.— இனி, இம்மந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துச் சொல்லி இத்தை நிகமித்தருளுகிறார்

(ஆகத்திருமந்த்ரத்தால்) என்று தொடங்கி. (ஆக) வென்றது-கீழ் பரக்க அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் தொகுத்தருளிச் செய்கிறாரென்னுமிடந்தோற்ற. (எம்பெருமானுக்கேயுரியேனான நான்) இதில் (எம்பெருமானுக்கே) என்று சதுர்த்யந்தமான ப்ரதமாக்ஷரத்தில அர்த்தத்தையும், அவதாரணத்தாலே மத்யமாக்ஷரத்தில் அர்த்தத்தையும், (உரியேனான நான்) என்று த்ருதீயாக்ஷரத்தில் அர்த்தத்தையும்

எ.— [நாரங்களுக்கயநமென்றபடி] என்கையாலே ஆதாராதேய ஸம்பந்தமுஞ்சொல்லிற்றாய்த்து.

[இவைதன்னை யாஸ்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம்]என்றத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

[ஆய என்கிற இத்தால்] என்றத்தாலே போக்த்ர்போக்ய ஸம்பந்தமும் சொலலிற்றாய்த்து.

ககரு.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி இம்மந்த்ரத்தால்) என்று தொடங்கி.

[ஆக]-(கீழ்ச்சொன்னவெல்லாவற்றாலுமாக), [திருமந்த்ரத்தா [எம்பெருமானுக்கே உரியேனானநான்] - [எம்பெருமானுக்கே] ஶே மானநான்,

---

தொ.—ககரு.— மேலுக்கவதாரிகை (இனி) இத்யாதி.

(இனி) என்றது - திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் விஸ்தரேண அர்த்தமருளிச்செய்த அநந்தரமென்றபடி. (ப்ரதிபாதித்த) என்றது விஸ்தரேணப்ரதிபாதித்த வென்றபடி. (ஸங்க்ரஹித்து) என்றது—ஸ ஙக்ஷேபித்தென்றபடி. (இத்தை) என்றது - திருமந்த்ரார்த்தத்தையெ ன்றபடி.

[ஆக] என்று தொடங்கி.

[ஆகத்திருமந்த்ரத்தால்] இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே ப்ரண நமோநாராயணபதங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தபடியை விஶ மாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரதமப்ரகரணார்த்தத்தை நி மித்தருளுகிறார்.

(பரக்க) என்றது - விஸ்தரமாகவென்றபடி. (தொகுத்து) என்றது - சேர்த்தென்றபடி. (இதில்) என்றது-கீழ்ச்சொன்னவாக்யத்திலென்றபடி. [எம்பெருமானுக்கே] என்றது - லுப்தசதுர்த்தியாலே சொல்லப்பட்ட ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வமுடையவனுக்கென்றபடி.

மூ.— எனக்குரியனன்றிக்கேயொழியவேணும் ; ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும் என்றதாய்த்து.

வ்யா.— சொல்லுகையாலே, ப்ரதமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி.

(எனக்குரியனன்றிக்கேயொழியவேணும்) இதில், (எனக்குரியன்) என்று ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரார்த்தத்தையும், (அன்றிக்கேயொழிய) என்கையாலே, நகாரார்த்தத்தையும், (வேணும்) என்கையாலே இவ்வர்த்தம் சேதநனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமென்னுமத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மத்யமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி.

(ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும்செய்யப்பெறுவேனாகவேணும்,) இதில், (ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே) என்று கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியையும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநா ப்ரகாசிகையான சதுர்த்தியையும், (எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும்) என்று, கைங்கர்யப்ரார்த்தநா ப்ரகாரத்தையும சொல்லுகையாலே த்ருதீயபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி.

என்றதாய்த்து) என்றது-என்று சொல்லிற்றாய்த்து என்கை. விஸ்தரேண அருளிச்செய்ததை மீளவும் இப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தது-இத்திருமந்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருமறிந்து அநுஸந்திக்கைக்காக. ஆகையாலே

அ.— [எனக்குரியனன்றிக்கே ஒழியவேணும்] - (எனக்கு) சேஷமன்றென்று [ஒழியவேணும்]; [ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே]-(கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி) யான [நாராயணனுக்கே] [எல்லாவடிமைகளும்]-ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும், [செய்யப் பெறுவேனாகவேணும்] - செய்யக்கடவேனாகவேணும; [என்றதாய்த்து] - (என்று சொல்லிற்றாய்த்து) என்று மூலார்த்தம்.

தா.— விஸ்தரேண சொன்ன அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்ததுக்கு தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விஸ்தரேண) இத்யாதியால். (மீளவும்) என்றது – புந: என்றபடி. (இப்படி) என்றது – இவ்விதமாக வென்றபடி. (எல்லாரும்) என்றது – பஹுஜ்ஞரும் அல்பஜ்ஞருமென்றபடி ; பெண்களும் பேதைகளுமென்றபடியாகவுமாம். இத்தால் பலிதாம்சத்தை அருளிச்செய்கிறார (ஆகையாலே) இத்யாதியால். (ஆகையாலே) என்றது-[இது தன்னிற்சொல்லுகிற அர்த்தம்] என்று துடங்கி இவ்வளவும் அவர ப்ரபந்தத்தாலே பரக்க அருளிசசெய்த திருமந்த்ரார்த்தததை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்து எல்லாரும் மந்த்ரார்த்தத்தை எப்போதும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்னும் திருவுள்ளத்தாலாகையாலே என்றபடி.

மூ.— லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.
பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படியுள்,
ப்ரதமப்ரகரணமான திருமந்த்ரப்ரகரணம் ஸம்பூர்ணம்.

வ்யா.— எல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தம் எப்போதும் அநுஸந்தேயம்.
லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ப்ரதமப்ரகரணமான திருமந்த்ரப்ரகரணத்துக்கு நம்மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த திருமந்த்ரார்த்த வ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

எ.— லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ப்ரதமப்ரகரணமான திருமந்த்ரப்ரகரணத்தின் திருமந்த்ரார்த்த வ்யாக்யாநத்துக்கு ஸாத்விகம் எம்பாவய்யங்கார் அருளிச் செய்த அரும்பதம் ஸம்பூர்ணம்.

தொ.—(எல்லார்க்கும்) என்றது – ஸர்வவர்ணங்களிலுமுள்ள ஸ்த்ரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கு மென்றபடி. (எப்போதும்) என்றது – அநாதத்யயநகாலமென்கிறயிலே நித்யங்களைப்போலே எல்லாக்காலத்திலு மென்றபடி. (எப்போதும்) என்ற அநந்தரம் இம்மந்த்ரார்த்தமென்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும். (அநுஸந்தேயம்) என்றது – அநுஸந்திக்க வேணுமென்றபடி.
லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ப்ரதமப்ரகரணமான திருமந்த்ரப்ரகரணத்தின் திருமந்த்ரார்த்த வ்யாக்யாநத்துக்கு ஸாத்விகம் தொட்டாசார்யர் அருளிச் செய்த அரும்பதம் ஸம்பூர்ணம்.

பி.— லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ப்ரதமப்ரகரணமான திருமந்த்ரப்ரகரணத்தின் திருமந்த்ரார்த்த வ்யாக்யாநத்துக்கு பிள்ளைலோகஞ்ஜீயர் அருளிச்செய்த அரும்பதம் ஸம்பூர்ணம்.